EIROPAS SAVIENĪBA

EIROPAS PARLAMENTS **PADOME**

Briselē, 2018. gada 18. jūlijā
(OR. en)

2016/0282 (COD)
2016/0282 A (COD)
LEX 1824

PE-CONS 13/1/18
REV 1

CADREFIN 13
POLGEN 16
FIN 172
INST 79
FSTR 4
FC 4
REGIO 7
SOC 102
AGRISTR 12
PECHE 58
TRANS 87
ESPACE 9
TELECOM 46
CODEC 263

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA PAR FINANŠU NOTEIKUMIEM, KO PIEMĒRO SAVIENĪBAS VISPĀRĒJAM BUDŽETAM, AR KURU GROZA REGULAS (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 UN LĒMUMU Nr. 541/2014/ES, UN ATCEĻ REGULU (ES, EURATOM) Nr. 966/2012

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES

REGULA (ES, *Euratom*) 2018/...

(2018. gada 18. jūlijs)

par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam,
ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013,
(ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014,
(ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES,
un atceļ Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, un jo īpaši tā 46. panta d) punktu, 149. pantu, 153. panta 2. punkta a) apakšpunktu, 164., 172., 175., 177. un 178. pantu, 189. panta 2. punktu, 212. panta 2. punktu, 322. panta 1. punktu un 349. pantu saistībā ar Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 106.a pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu[1],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[2],

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu[3],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru[4],

---

1 OV C 91, 23.3.2017., 1. lpp.
2 OV C 75, 10.3.2017., 63. lpp.
3 OV C 306, 15.9.2017., 64. lpp.
4 Eiropas Parlamenta 2018. gada 5. jūlija nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 16. jūlija lēmums.

tā kā:

(1) Tagad, kad pagājuši trīs gadi kopš īstenošanas sākuma, Savienības vispārējam budžetam ("budžets") piemērojamajos finanšu noteikumos būtu jāveic papildu grozījumi, lai novērstu īstenošanas šķēršļus, palielinot elastību, vienkāršotu izpildi no ieinteresēto personu un dienestu puses, vairāk koncentrētos uz rezultātiem un uzlabotu piekļūstamību, pārredzamību un pārskatatbildību, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012[1] tāpēc būtu jāatceļ un jāaizstāj ar šo regulu.

(2) Lai samazinātu budžetam piemērojamo finanšu noteikumu sarežģītību un attiecīgos noteikumus iekļautu vienā vienīgā regulā, būtu jāatceļ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012[2]. Skaidrības labad Regulas (ES) Nr. 1268/2012 galvenie noteikumi būtu jāiekļauj šajā regulā, bet pārējie noteikumi būtu jāiekļauj norādījumos dienestiem.

(3) Budžeta pamatprincipi būtu jāatstāj spēkā. Esošās atkāpes no minētajiem principiem tādās konkrētās jomās kā pētniecība, ārējās darbības un struktūrfondi būtu jāpārskata un pēc iespējas jāvienkāršo, ņemot vērā to aktualitāti, pievienoto vērtību no budžeta viedokļa un slogu, ko tās rada ieinteresētajām personām.

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

[2] Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 (2012. gada 29. oktobris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (OV L 362, 31.12.2012., 111. lpp.).

(4) Apropriāciju pārnešanas noteikumi būtu jānoformulē skaidrāk, un automātiskie pārnesumi būtu jānošķir no neautomātiskajiem pārnesumiem. Attiecīgajām Savienības iestādēm būtu jāsniedz informācija Eiropas Parlamentam un Padomei gan par automātiskajiem pārnesumiem, gan neautomātiskajiem pārnesumiem.

(5) Būtu jādod iespēja pārnest un izmantot ārējos piešķirtos ieņēmumus secīgajai programmai vai pasākumam, lai šādus līdzekļus izmantotu efektīvi. Vajadzētu būt iespējai iekšējos piešķirtos ieņēmumus pārnest tikai uz nākamo finanšu gadu, izņemot gadījumus, kad šajā regulā ir paredzēts citādi.

(6) Attiecībā uz iekšējiem piešķirtajiem ieņēmumiem būtu jādod iespēja finansēt jaunus būvniecības projektus no ieņēmumiem, kas saņemti no izīrēšanas un ēku pārdošanas. Tādēļ šādi ieņēmumi būtu jāuzskata par iekšējiem piešķirtiem ieņēmumiem, kurus var pārnest tikmēr, kamēr tie ir pilnībā izlietoti.

(7) Savienības iestādēm vajadzētu būt iespējai pieņemt jebkurus ziedojumus Savienībai.

(8) Būtu jāievieš noteikums, ar ko juridiskām personām dod iespēju reklāmas vai korporatīvās sociālās atbildības nolūkā sponsorēt pasākumu vai darbību natūrā.

(9) Būtu jāprecizē snieguma jēdziens budžeta kontekstā. Sniegums būtu jāsasaista ar pareizas finanšu pārvaldības principa tiešu piemērošanu. Būtu arī jādefinē pareizas finanšu pārvaldības princips, un apropriāciju izmantojumā būtu jāizveido saikne starp uzstādītajiem mērķiem un snieguma, rādītājiem, rezultātiem un saimnieciskumu, lietderību un efektivitāti. Juridiskās noteiktības labad, vienlaikus novēršot konfliktus ar dažādo programmu esošajiem snieguma satvariem, būtu jādefinē ar sniegumu saistītie termini, jo īpaši iznākums un rezultāti.

(10) Saskaņā ar 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu[1] Savienības tiesību aktiem vajadzētu būt kvalitatīviem un vērstiem uz jomām, kurās tie rada vislielāko pievienoto vērtību Eiropas iedzīvotājiem un ir pēc iespējas efektīvākie un iedarbīgākie, lai sasniegtu kopējos Savienības politikas mērķus. Minētos mērķus var palīdzēt sasniegt prasība, ka esošās un jaunās izdevumu programmas un darbības, kas paredz ievērojamus izdevumus, ir jāizvērtē.

[1] OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

(11) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 15. pantā ietverto pārredzamības principu Savienības iestādēm jādarbojas iespējami atklāti. Attiecībā uz budžeta izpildi minētā principa piemērošana nozīmē, ka iedzīvotājiem būtu jāzina, kur un kādiem nolūkiem Savienība izlieto līdzekļus. Šāda informācija sekmē demokrātiskas debates, veicina iedzīvotāju līdzdalību Savienības lēmumu pieņemšanas procesā, stiprina Savienības izdevumu institucionālo kontroli un uzraudzību un sniedz ieguldījumu tās ticamības palielināšanā. Komunikācijai vajadzētu būt mērķtiecīgākai un vērstai uz Savienības ieguldījuma pamanāmības veicināšanu pilsoņu acīs. Šādi mērķi būtu jāsasniedz, publicējot – vēlams, ar modernu komunikācijas rīku palīdzību – attiecīgu informāciju par visiem no budžeta finansēto līdzekļu saņēmējiem, ņemot vērā minēto saņēmēju likumīgās tiesības uz konfidencialitāti un drošību un – attiecībā uz fiziskajām personām – tiesības uz privātumu un personas datu aizsardzību. Tādēļ Savienības iestādēm informācijas publicēšanā būtu jāievēro selektīva pieeja saskaņā ar proporcionalitātes principu. Lēmumiem par publicēšanu būtu jābalstās uz attiecīgiem kritērijiem ar mērķi sniegt lietderīgu informāciju.

(12) Neskarot personas datu aizsardzības noteikumus, būtu jācenšas nodrošināt informācijas par saņēmējiem maksimālu pārredzamību. Informācija par to Savienības līdzekļu saņēmējiem, kurus īsteno tiešā pārvaldībā, būtu jāpublicē speciālā Savienības iestāžu tīmekļa vietnē, piemēram, finanšu pārredzamības sistēmā, un tajā būtu jānorāda vismaz saņēmēja vārds/nosaukums un atrašanās vieta, likumīgi piešķirtā līdzekļu summa un pasākuma izmantošanas mērķis. Attiecībā uz minēto informāciju būtu jāņem vērā attiecīgi kritēriji, piemēram, pasākuma periodiskums, veids un nozīme.

(13) Komisijai vajadzētu būt iespējai izpildīt budžetu netieši, izmantojot dalībvalstu organizācijas. Juridiskās noteiktības interesēs tāpēc ir lietderīgi definēt dalībvalstu organizāciju, kura ir vai nu subjekts, kas dalībvalstī izveidots kā publisko tiesību subjekts, vai arī kā privāto tiesību subjekts, kam minētā dalībvalsts ir uzticējusi sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas uzdevumu un kam ir sniegtas pienācīgas finanšu garantijas. Finansiāls atbalsts, ko dalībvalsts saskaņā ar spēkā esošo Savienības tiesību aktu prasībām sniedz šādiem privāto tiesību subjektiem veidā, ko nosaka minētā dalībvalsts, un kam nav obligāti vajadzīga bankas garantija, būtu jāuzskata par pienācīgām finanšu garantijām.

(14) Attiecībā uz godalgām, dotācijām un līgumiem, kas piešķirti atklātā konkursa procedūrā, un jo īpaši attiecībā uz konkursiem, uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus un uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumus, lai ievērotu LESD principus un jo īpaši pārredzamības, proporcionalitātes, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principus, būtu jāpublicē Savienības līdzekļu saņēmēju vārds/nosaukums un atrašanās vieta. Šādai publicēšanai būtu jāveicina tas, ka neizraudzītie konkursa pieteikuma iesniedzēji spēj kontrolēt piešķiršanas procedūras.

(15) Fizisko personu datiem nevajadzētu būt publiski pieejamiem ilgāk par laikposmu, kurā saņēmējs izmanto līdzekļus, un tāpēc tie pēc diviem gadiem būtu jādzēš. Tas pats būtu attiecināms uz personas datiem attiecībā uz juridiskajām personām, kuru oficiālajā nosaukumā figurē vienas vai vairāku fizisko personu vārds.

(16) Vairākumā gadījumu, uz kuriem attiecas šī regula, publicēšana attiecas uz juridiskajām personām. Attiecībā uz fiziskām personām personas datu publicēšanā būtu jāievēro proporcionalitātes princips, samērojot piešķirtās summas lielumu un nepieciešamību kontrolēt pareizu līdzekļu izmantošanu. Tādos gadījumos reģiona publicēšana kopējas statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (*NUTS*) 2. līmenī atbilst informācijas par saņēmēju publicēšanas mērķim un nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret dažāda lieluma dalībvalstīm, un vienlaikus ar to tiek ievērotas saņēmēju tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un jo īpaši uz personas datu aizsardzību.

(17) Juridiskās noteiktības labad un saskaņā ar proporcionalitātes principu būtu jāprecizē situācijas, kurās publicēšanai nebūtu jānotiek. Piemēram, nebūtu jāpublicē informācija par stipendijām vai cita veida tiešo atbalstu, kas izmaksāts fiziskām personām, kurām tas visvairāk nepieciešams, noteiktiem ļoti mazas vērtības līgumiem vai finanšu atbalstu, kas ir mazāks par noteiktu robežvērtību un kas sniegts, izmantojot finanšu instrumentus, vai gadījumos, kad informācijas publiskošana rada risku, ka tiktu apdraudētas attiecīgo personu tiesības un brīvības, kuras aizsargā Eiropas Savienības Pamattiesību harta, vai varētu tikt kaitēts saņēmēju komerciālajām interesēm. Tomēr, lai saglabātu pašreizējo praksi un nodrošinātu pārredzamību, attiecībā uz dotācijām nevajadzētu būt nekādam īpašam atbrīvojumam no pienākuma publicēt informāciju, pamatojoties uz konkrētu robežvērtību.

(18) Ja saņēmēju personas dati tiek publicēti pārredzamības nolūkos saistībā ar Savienības līdzekļu izmantošanu un piešķiršanas procedūru kontroli, minētie saņēmēji būtu jāinformē par šādu publicēšanu, kā arī par to tiesībām un par procedūrām, kas piemērojamas minēto tiesību izmantošanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulām(EC) Nr. 45/2001[1] un (ES) 2016/679[2].

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OJ L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

(19) Lai nodrošinātu, ka tiek ievērots princips par vienlīdzīgu attieksmi pret saņēmējiem, informācija par fiziskām personām būtu arī jāpublicē, ievērojot dalībvalstīm noteikto pienākumu nodrošināt plašu pārredzamību līgumiem, kuru robežvērtība pārsniedz summu, kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/24/ES[1].

(20) Netiešās un dalītās pārvaldības gadījumā personām, subjektiem vai izraudzītajām struktūrām, kas īsteno Savienības līdzekļus, būtu jādara pieejama informācija par saņēmējiem un galasaņēmējiem. Dalītas pārvaldības gadījumā informācija būtu jāpublicē saskaņā ar speciālajiem nozares noteikumiem. Komisijai būtu jādara pieejama informācija par vienu tīmekļa vietni, tostarp atsauci uz tās adresi, kurā ir atrodama informācija par saņēmējiem un galasaņēmējiem.

(21) Nolūkā palielināt tiešajā un netiešajā pārvaldībā īstenoto finanšu instrumentu datu saprotamību un pārredzamību ir lietderīgi visas pārskatu sniegšanas prasības apvienot vienā darba dokumentā, kuru pievieno budžeta projektam.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

(22) Lai veicinātu paraugpraksi Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF), Eiropas Sociālā fonda (ESF), Kohēzijas fonda, Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda (EJZF), kā arī Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) īstenošanā, Komisijai informācijas nolūkos būtu jāvar par pārvaldības un kontroles darbībām atbildīgajām struktūrām darīt pieejamas nesaistošas metodiskās norādes, kurās izklāstīta Komisijas kontroles stratēģija un pieeja, tostarp iekļauti kontrolsaraksti un paraugprakses piemēri. Minētās norādes vajadzības gadījumā būtu jāatjaunina.

(23) Ir lietderīgi paredzēt Savienības iestādēm iespēju noslēgt dienestu līmeņa nolīgumus savā starpā, lai atvieglotu to apropriāciju īstenošanu, kā arī paredzēt iespēju noslēgt šādus nolīgumus starp Savienības iestāžu struktūrvienībām, Savienības struktūrām, Eiropas birojiem, struktūrām vai personām, kam saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) V sadaļu uzticēts īstenot konkrētas Kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) darbības, un Eiropas skolu Padomes ģenerālsekretāra biroju, lai sniegtu pakalpojumus, piegādātu produktus vai īstenotu būvdarbus vai ēku līgumus.

(24) Ir lietderīgi noteikt procedūras jaunu Eiropas biroju izveidei un šādu biroju obligātos uzdevumus nošķirt no neobligātajiem uzdevumiem. Būtu jāievieš iespēja, ka Savienības iestādes, Savienības struktūras un citi Eiropas biroji var kredītrīkotāja pilnvaras deleģēt Eiropas biroja direktoram. Turklāt būtu jāparedz Eiropas birojiem iespēja noslēgt dienestu līmeņa nolīgumus par pakalpojumu sniegšanu, produktu piegādi vai būvdarbu vai ēku līgumu īstenošanu. Ir lietderīgi paredzēt konkrētus noteikumus par grāmatvedības uzskaites veikšanu, noteikumus, ar kuriem Komisijas grāmatvedim tiek ļauts dažus savus uzdevumus deleģēt minēto biroju darbiniekiem, un darba procedūras attiecībā uz bankas kontiem, kurus Komisijai būtu jāvar atvērt Eiropas biroju vārdā.

(25) Lai uzlabotu izpildaģentūru izmaksu lietderību un ņemot vērā praktisko pieredzi, kas gūta attiecībā uz citām Savienības struktūrām, vajadzētu būt iespējamam Komisijas grāmatvedim pilnībā vai daļēji uzticēt attiecīgās izpildaģentūras grāmatveža uzdevumus.

(26) Juridiskās noteiktības labad ir nepieciešams precizēt, ka izpildaģentūru direktori, pārvaldot savai aģentūrai deleģēto programmu darbības apropriācijas, rīkojas kā deleģētie kredītrīkotāji. Lai panāktu maksimālo ietekmi, ko var nodrošināt efektivitātes ieguvumi no konkrētu atbalsta pakalpojumu vispārējas centralizācijas, būtu nepārprotami jāparedz iespēja izpildaģentūrām izpildīt administratīvos izdevumus.

(27) Ir nepieciešams paredzēt noteikumus par finanšu dalībnieku, jo īpaši kredītrīkotāju un grāmatvežu, pilnvarām un pienākumiem.

(28) Eiropas Parlaments, Padome, Revīzijas palāta un Komisijas grāmatvedis būtu jāinformē par deleģētā kredītrīkotāja, iekšējā revidenta un grāmatveža iecelšanu amatā vai pienākumu pildīšanas izbeigšanu divu nedēļu laikā no tādas iecelšanas vai izbeigšanas.

(29) Kredītrīkotājiem būtu pilnā mērā jāatbild par visām ieņēmumu un izdevumu operācijām, kas veiktas ar viņu pilnvarojumu un attiecībā uz iekšējās kontroles sistēmām, un būtu jāatskaitās par savām darbībām, tostarp vajadzības gadījumā disciplinārlietas ietvaros.

(30) Būtu arī jānosaka uzdevumi, pienākumi un procedūru principi, kas jāievēro deleģētajiem kredītrīkotājiem. Deleģētajiem kredītrīkotājiem būtu jānodrošina, lai kredītrīkotāji ar pastarpināti deleģētām pilnvarām un viņu darbinieki saņemtu informāciju un apmācību par kontroles standartiem un attiecīgajām metodēm un paņēmieniem un lai tiktu veikti pasākumi ar mērķi nodrošināt kontroles sistēmas darbību. Deleģētajiem kredītrīkotājiem būtu jāziņo savai Savienības iestādei par veiktajiem pienākumiem gada pārskatā. Minētajā pārskatā būtu jāiekļauj nepieciešamā finanšu un pārvaldības informācija, kas pamato minētā kredītrīkotāja ticamības deklarāciju par viņa pienākumu izpildi, tostarp informāciju par veikto darbību vispārējo sniegumu. Vismaz piecus gadus būtu jāsaglabā veiktās darbības apliecinošie dokumenti. Par visām dažādajām publisko līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas sarunu procedūrām deleģētajiem kredītrīkotājiem būtu jāsniedz īpašs pārskats attiecīgajai Savienības iestādei un minētajai Savienības iestādei būtu jāsniedz pārskats Eiropas Parlamentam un Padomei, jo minētās procedūras ir atkāpe no parastajām piešķiršanas procedūrām.

(31) Būtu jāņem vērā, ka Savienības delegāciju vadītājiem un viņu prombūtnē viņu vietniekiem ir divējādas funkcijas kā Eiropas Ārējās darbības dienesta ("EĀDD") un – attiecībā uz darbības apropriācijām – Komisijas pastarpināti deleģētajiem kredītrīkotājiem.

(32) Komisijai budžeta izpildes pilnvaras attiecībā uz savas budžeta iedaļas darbības apropriācijām būtu jādeleģē Savienības delegāciju vadītāju vietniekiem vienīgi situācijās, kad Savienības delegāciju vadītāju prombūtnē darbības nepārtrauktības nodrošināšanai ir absolūti nepieciešams, lai minētos uzdevumus veiktu Savienības delegāciju vadītāju vietnieki. Savienības delegāciju vadītāju vietniekiem minētās pilnvaras nebūtu jāļauj izmantot sistemātiski vai iekšējās darba dalīšanas iemeslu dēļ.

(33) Grāmatvedim vajadzētu būt atbildīgam par to, lai maksājumu izpilde, ieņēmumu iekasēšana un debitoru parādu atgūšana notiktu pienācīgi. Grāmatvedim būtu jāpārvalda kase, bankas konti un trešo personu dokumenti, jākārto uzskaite un jāatbild par Savienības iestāžu finanšu pārskatu sagatavošanu. Komisijas grāmatvedim vajadzētu būt vienīgajai personai, kas ir tiesīga noteikt grāmatvedības noteikumus un saskaņotus kontu plānus, savukārt visu pārējo Savienības iestāžu grāmatvežiem būtu jānosaka savās iestādēs piemērojamās grāmatvedības procedūras.

(34) Būtu jāparedz arī noteikumi par grāmatveža iecelšanu amatā un pienākumu pildīšanas izbeigšanu.

(35) Grāmatvedim būtu jānosaka procedūras, ar kurām nodrošina, ka kases pārvaldības vajadzībām atvērtie konti un avansa konti nav debetā.

(36) Būtu jāparedz nosacījumi par to, kā izmantot avansa kontus, kas ir pārvaldības sistēma, ar kuru atkāpjas no parastajām budžeta procedūrām un kura attiecas tikai uz ierobežotām summām, un būtu jāparedz avansu pārziņu uzdevumi un pienākumi, kā arī kredītrīkotāju un grāmatvežu uzdevumi un pienākumi saistībā ar avansa kontu kontroli. Revīzijas palāta būtu jāinformē par ikviena avansu pārziņa iecelšanu amatā. Efektivitātes labad Savienības delegācijās būtu jāizveido avansa konti, kurus lieto apropriācijām no budžeta iedaļām, kas attiecas uz Komisiju un uz EĀDD. Tāpat ir lietderīgi, ievērojot konkrētus nosacījumus, atļaut Savienības delegācijās izmantot avansa kontus ierobežotu summu maksājumiem budžeta procedūrās. Attiecībā uz avansu pārziņu iecelšanu vajadzētu būt iespējamam gadījumos, kad nav pieejami Komisijas darbinieki, uz kuriem attiecas Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi un Eiropas Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība, kas noteikti Regulā (EEK, *Euratom*, EOTK) Nr. 259/68[1] ("Civildienesta noteikumi"), pārziņus izvēlēties no personāla, kuru Komisija pieņēmusi darbā krīžu pārvarēšanas palīdzības un humānās palīdzības operāciju jomā.

[1] OV L 56, 4.3.1968., 1. lpp.

(37) Lai ņemtu vērā situāciju krīžu pārvarēšanas palīdzības un humānās palīdzības operāciju jomā, kad nav pieejami Komisijas darbinieki, uz kuriem attiecas Civildienesta noteikumi, un pastāv tehniskas grūtības nodrošināt, ka visas juridiskās saistības paraksta atbildīgais kredītrīkotājs, būtu jāļauj personālam, kuru Komisija pieņēmusi darbā minētajā jomā, uzņemties juridiskās saistības ļoti zemā vērtībā, t. i., līdz EUR 2500, kas saistītas ar maksājumiem, kurus izpilda no avansa kontiem, un būtu jāļauj Savienības delegāciju vadītājiem vai viņu vietniekiem uzņemties juridiskās saistības pēc Komisijas atbildīgā kredītrīkotāja norādījuma.

(38) Kad ir noteikti finanšu dalībnieku uzdevumi un pienākumi, tos var saukt pie atbildības vienīgi saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Civildienesta noteikumos. Savienības iestādēs, ievērojot Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012, ir izveidotas īpašas finanšu pārkāpumu komisijas. Tomēr tām iesniegto lietu ierobežotā skaita dēļ un efektivitātes labad ir lietderīgi to funkcijas nodot starpiestāžu paneļkomitejai, kas izveidota saskaņā ar šo regulu ("paneļkomiteja"). Paneļkomiteja būtu jāizveido, lai novērtētu pieprasījumus un izdotu attiecīgus ieteikumus par vajadzību pieņemt lēmumus par izslēgšanu un finansiāla soda uzlikšanu, ko Komisija vai citas Savienības iestādes un struktūras tai iesniegušas, neskarot minēto iestāžu un struktūru administratīvo autonomiju attiecībā uz to darbiniekiem. Minētās funkciju nodošanas mērķis ir arī novērst pilnvaru pārklāšanos un mazināt risku, ka tiek izdoti pretrunīgi ieteikumi vai atzinumi, ja ir iesaistīts gan ekonomikas dalībnieks, gan Savienības iestādes vai struktūras darbinieks. Ir nepieciešams atstāt spēkā procedūru, saskaņā ar kuru kredītrīkotājs var pieprasīt apstiprinājumu norādījumam, kuru minētais kredītrīkotājs uzskata par neatbilstīgu vai pretēju pareizas finanšu pārvaldības principam, un tādējādi tikt atbrīvots no jebkādas atbildības. Kad paneļkomiteja pilda šo funkciju, tās sastāvs būtu jāmaina. Paneļkomitejai nevajadzētu būt nekādām izmeklēšanas pilnvarām.

(39) Attiecībā uz ieņēmumiem ir nepieciešams pievērsties pašu resursu negatīvajām korekcijām, uz ko attiecas Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 609/2014[1]. Izņemot pašu resursu gadījumā, ir nepieciešams atstāt spēkā esošos uzdevumus un kontroles, kas ietilpst kredītrīkotāju pienākumos dažādos procedūras posmos: debitoru parādu aplēses noteikšana, atgūšanas rīkojumu izdošana, debetnotas nosūtīšana, kurā debitors tiek informēts, ka konstatēts debitoru parāds, un vajadzības gadījumā lēmuma pieņemšana par prasījuma atcelšanu, ievērojot kritērijus, kas nodrošina atbilstību pareizai finanšu pārvaldībai, lai nodrošinātu ieņēmumu efektīvu iekasēšanu.

(40) Kredītrīkotājam vajadzētu būt iespējai pilnībā vai daļēji atteikties no konstatēta debitoru parāda atgūšanas, ja pret debitoru ir sākta kāda no maksātnespējas procedūrām, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2015/848[2], jo īpaši tiesas rīkojumu, mierizlīgumu un analogu procedūru gadījumā.

(41) Būtu jāparedz īpaši noteikumi par debitoru parāda aplēses koriģēšanas vai samazināšanas līdz nullei procedūrām.

---

[1] Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 609/2014 (2014. gada 26. maijs) par metodēm un procedūru, lai darītu pieejamus tradicionālos, PVN un NKI pašu resursus, un par pasākumiem, lai izpildītu kases vajadzības (OV L 168, 7.6.2014., 39. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/848 (2015. gada 20. maijs) par maksātnespējas procedūrām (OV L 141, 5.6.2015., 19. lpp.).

(42) Ir jāprecizē laiks, kad budžetā ir jāiekļauj summas, kas saņemtas kā naudas sodi, citi sodi un sankcijas, un jebkādi uzkrātie procenti vai citi ienākumi no tām.

(43) Ņemot vērā finanšu tirgu jaunākās attīstības tendences un Eiropas Centrālās bankas (ECB) galvenajām refinansēšanas operācijām piemērotās procentu likmes, ir nepieciešams pārskatīt noteikumus par procentu likmi naudas vai citiem sodiem un paredzēt noteikumus gadījumiem, kad procentu likme ir negatīva.

(44) Lai atspoguļotu konkrētās iezīmes, kādas ir debitoru parādiem, kas izpaužas kā naudas sodi vai citi sodi, ko Savienības iestādes uzliek saskaņā ar LESD vai Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līgumu (*Euratom* līgums), ir nepieciešams ieviest īpašus noteikumus par procentu likmēm, kas piemērojamas summām, kurām iestājies termiņš, bet kas vēl nav samaksātas gadījumā, ja šādas summas palielina Eiropas Savienības Tiesa.

(45) Noteikumi par atgūšanu būtu gan jāprecizē, gan jāpastiprina. Konkrētāk, būtu jāprecizē, ka grāmatvedis atgūst summas ar ieskaitu arī pret summām, kuras debitoram budžeta izpildes ietvaros ir parādā kāda izpildaģentūra.

(46) Lai garantētu juridisko noteiktību un pārredzamību, būtu jāparedz noteikumi par termiņiem, kuros ir nosūtāma debetnota.

(47) Lai nodrošinātu aktīvu pārvaldību un vienlaikus arī cenšoties saņemt pozitīvus ienākumus, ir nepieciešams summas, kas saistītas ar naudas sodiem, citiem sodiem vai sankcijām, kas uzliktas saskaņā ar LESD vai *Euratom* līgumu, piemēram, apstrīdētos naudas sodus konkurences lietās, provizoriski iekasēt un ieguldīt finanšu aktīvos, un noteikt no šiem ieguldījumiem gūto ienākumu piešķiršanu. Tā kā Komisija nav vienīgā Savienības iestāde, kurai ir tiesības uzlikt naudas vai citus sodus, ir nepieciešams paredzēt noteikumus par šādiem naudas sodiem, citiem sodiem vai sankcijām, ko uzliek pārējās Savienības iestādes, un paredzēt to atgūšanas noteikumus, kuriem vajadzētu būt līdzvērtīgiem, ko piemēro Komisija.

(48) Lai nodrošinātu, ka Komisijai ir visa nepieciešamā informācija finansēšanas lēmumu pieņemšanai, ir nepieciešams noteikt minimālās prasības saturam finansēšanas lēmumos par dotācijām, iepirkumu, Savienības trasta fondiem ārējām darbībām ("Savienības trasta fondi"), godalgām, finanšu instrumentiem, finansējuma apvienošanas mehānismiem un budžeta garantijām. Vienlaikus, lai potenciālajiem saņēmējiem dotu iespēju plānot ilgākā termiņā, ir nepieciešams atļaut finansēšanas lēmumus pieņemt uz vairāk nekā vienu finanšu gadu, precizējot, ka īstenošana ir atkarīga no budžeta apropriāciju pieejamības attiecīgajos finanšu gados. Turklāt ir nepieciešams samazināt finansēšanas lēmumam nepieciešamo elementu skaitu. Atbilstoši mērķim panākt vienkāršošanu finansēšanas lēmums vienlaikus būtu jāuzskata par gada vai daudzgadu darba programmu. Tā kā iemaksas 70. un 71. pantā minētajās Savienības struktūrās jau tiek noteiktas budžetā, nebūtu jāprasa pieņemt atsevišķu finansēšanas lēmumu attiecībā uz to.

(49) Attiecībā uz izdevumiem būtu jāprecizē saikne starp finansēšanas lēmumiem, vispārējām budžeta saistībām un atsevišķajām saistībām, kā arī budžeta un juridisko saistību jēdzieni, lai tādējādi izveidotu skaidru sistēmu dažādajiem budžeta izpildes posmiem.

(50) Lai ņemtu vērā jo īpaši Savienības delegācijās un Savienības pārstāvniecībās noslēgto juridisko saistību skaitu un ar tām saistītās valūtas kursu svārstības, provizoriskajām budžeta saistībām vajadzētu būt iespējamām arī gadījumos, kad galasaņēmējs un summa ir zināmi.

(51) Attiecībā uz to maksājumu tipoloģiju, kurus var veikt kredītrīkotāji, saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu būtu jāsniedz precizējumi par dažādajiem maksājumu veidiem. Būtu vēl vairāk jāprecizē noteikumi par priekšfinansējuma maksājumu ieskaitu, īpaši situācijās, kad nav iespējams starpposma ieskaits. Tālab uzņemtajās juridiskajās saistībās būtu jāiekļauj attiecīgi noteikumi.

(52) Šajā regulā būtu jāparedz, ka maksājumus veic noteiktos termiņos un ka šādu termiņu neievērošanas gadījumā kreditoriem būs tiesības uz kavējuma procentiem, kurus ietur no attiecīgā budžeta, izņemot dalībvalstis, Eiropas Investīciju banku (EIB) un Eiropas Investīciju fondu (EIF).

(53) Ir lietderīgi noteikumus par izdevumu validēšanu un apstiprināšanu apvienot vienā pantā un ieviest "saistību atcelšanas" definīciju. Tā kā darījumi tiek veikti datorizētās sistēmās, kvīts "nodots samaksai" parakstīšanu, ar ko izsaka validācijas lēmumu, būtu jāaizstāj ar elektroniski nodrošinātu parakstu, izņemot dažus gadījumus. Tāpat ir nepieciešams precizēt, ka izdevumu validēšana attiecas uz visām attiecināmajām izmaksām, tostarp izmaksām, kas nav saistītas ar maksājuma pieprasījumu, kā tas ir priekšfinansējuma ieskaita gadījumā.

(54) Lai mazinātu sarežģītību, racionalizētu spēkā esošos noteikumus un uzlabotu šīs regulas saprotamību, būtu jāparedz noteikumi, kas ir kopīgi vairākiem budžeta izpildes instrumentiem. Minēto iemeslu dēļ daži noteikumi būtu jāapvieno, citu noteikumu formulējums un darbības joma būtu jāsaskaņo, un būtu jānovērš lieki atkārtojumi un savstarpējās atsauces.

(55) Katrai Savienības iestādei būtu jāizveido iekšējās revīzijas progresa komiteja, kuras uzdevums ir nodrošināt iekšējā revidenta neatkarību, uzraudzīt iekšējās revīzijas darba kvalitāti un nodrošināt, lai tās dienesti pienācīgi ņemtu vērā iekšējās un ārējās revīzijas ieteikumus un veiktu attiecīgus pēcpasākumus. Par minētās iekšējās revīzijas progresa komitejas sastāvu būtu jālemj katrai Savienības iestādei, ņemot vērā tās organizatorisko autonomiju un neatkarīga eksperta ieteikuma nozīmību.

(56) Lielāks uzsvars būtu jāliek uz to projektu sniegumu un rezultātiem, kuri tiek finansēti no budžeta. Tāpēc ir lietderīgi papildus jau ierastajiem Savienības iemaksu veidiem (faktiski radušos attiecināmo izmaksu atlīdzināšana, vienības izmaksas, fiksētas summas un vienotas likmes finansējums) noteikt papildu finansēšanas veidu, kas nav piesaistīts attiecīgo darbību izmaksām. Papildu finansēšanas veidam būtu jābalstās uz konkrētu nosacījumu *ex ante* izpildi vai uz tādu rezultātu sasniegšanu, kas tiek mērīti, atsaucoties uz iepriekš noteiktiem atskaites punktiem vai uz snieguma rādītājiem.

(57) Kad Komisija izvērtē Savienības līdzekļu saņēmēju darbības un finansiālo spēju vai to sistēmas un procedūras, tai vajadzētu būt iespējai paļauties uz novērtējumiem, ko tā jau veikusi pati, citi subjekti vai līdzekļu devēji, piemēram, valsts aģentūras un starptautiskās organizācijas, lai novērstu vienu un to pašu saņēmēju dubultu novērtēšanu. Iespēja savstarpēji paļauties uz citu subjektu veiktiem novērtējumiem būtu jāizmanto, ja minētie novērtējumi ir veikti par atbilstību nosacījumus, kas ir līdzvērtīgi tiem, kuri šajā regulā paredzēti piemērojamajai izpildes metodei. Tāpēc, lai līdzekļu devēju vidū veicinātu savstarpēju paļaušanos uz novērtējumiem, Komisijai būtu jāsekmē starptautiski pieņemto standartu vai starptautiskās paraugprakses atzīšana.

(58) Tāpat ir būtiski novērst situācijas, kuras dažādi subjekti Savienības līdzekļu saņēmējus attiecībā uz minēto līdzekļu izmantojumu revidē vairākas reizes. Tāpēc vajadzētu būt iespējamam paļauties uz neatkarīgu revidentu jau veiktām revīzijām ar noteikumu, ka ir pietiekami pierādījumi par viņu kompetenci un neatkarību, un ar noteikumu, ka revīzijas darbs balstās uz starptautiski pieņemtiem revīzijas standartiem, nodrošinot pietiekamu ticamību, un ka tās ir veiktas attiecībā uz finanšu pārskatiem un ziņojumiem, kuros izklāstīts Savienības iemaksas izmantojums. Šādas revīzijas tad būtu jāizmanto par pamatu vispārējam ticamības apliecinājumam par Savienības līdzekļu izmantojumu. Šajā nolūkā ir svarīgi nodrošināt, lai neatkarīgā revizora ziņojums un saistītā revīzijas dokumentācija tiek pēc pieprasījuma darīti pieejami Eiropas Parlamentam, Komisijai, Revīzijas palāta un dalībvalstu revīzijas iestādēm.

(59) Lai varētu paļauties uz novērtējumiem un revīzijām un lai samazinātu administratīvo slogu personām un subjektiem, kas saņem Savienības līdzekļus, ir svarīgi nodrošināt, ka jebkura informācija, kas jau ir pieejama Savienības iestādēs, vadošajās iestādēs vai citās struktūrās un subjektos, kuras īsteno Savienības līdzekļus, tiek izmantota atkārtoti, lai izvairītos no vairākkārtēju pieprasījumu iesniegšanas saņēmējiem vai labuma guvējiem.

(60) Lai paredzētu ilgtermiņa mehānismu sadarbībai ar saņēmējiem, būtu jāparedz iespēja noslēgt finanšu pamatpartnerības nolīgumus. Finanšu pamatpartnerības būtu jāīsteno, izmantojot dotācijas vai iemaksu nolīgumus ar personām un subjektiem, kas īsteno Savienības līdzekļus. Šajā nolūkā būtu jānosaka šādu iemaksu nolīgumu minimālais saturs. Finanšu pamatpartnerībām nebūtu nepamatoti jāierobežo piekļuve Savienības finansējumam.

(61) Attiecībā uz dažādajiem budžeta izpildes instrumentiem, piemēram, dotācijas, iepirkums, netiešā pārvaldība, godalgas utt., būtu jāsaskaņo Savienības iemaksas apturēšanas, izbeigšanas vai samazināšanas nosacījumi un procedūras. Būtu jānosaka šādas apturēšanas, izbeigšanas vai samazināšanas iemesli.

(62) Lai izvairītos no atšķirīgām vai nesamērīgām līgumiskajām prasībām, šajā regulā būtu jānosaka standarta laikposmi, cik ilgi saņēmējiem jāuzglabā ar Savienības iemaksām saistītie dokumenti, vienlaikus Komisijai, Revīzijas palātai un Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) dodot pietiekami daudz laika piekļūt šādiem datiem un dokumentiem un veikt *ex post* pārbaudes un revīzijas. Turklāt ikvienai personai un subjektam, kas saņem Savienības līdzekļus, vajadzētu būt pienākumam sadarboties Savienības finanšu interešu aizsardzībā.

(63) Lai dalībniekiem un saņēmējiem sniegtu pienācīgu informāciju un nodrošinātu, ka tiem ir iespēja izmantot tiesības uz aizstāvību, būtu jāatļauj dalībniekiem un saņēmējiem iesniegt apsvērumus, pirms tiek pieņemts jebkāds pasākums, kas nelabvēlīgi ietekmē to tiesības, un tie būtu jāinformē par tiem pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem šāda pasākuma apstrīdēšanai.

(64) Lai aizsargātu Savienības finanšu intereses, Komisijai būtu jāizveido vienota agrīnas atklāšanas un izslēgšanas sistēma.

(65) Agrīnas atklāšanas un izslēgšanas sistēma būtu jāattiecina uz dalībniekiem, saņēmējiem, subjektiem, uz kuru spējām kandidāts vai pretendents plāno paļauties, darbuzņēmēja apakšuzņēmējiem, ikvienu personu vai subjektu, kas saņem Savienības līdzekļus, ja budžetu izpilda netiešajā pārvaldībā, ikvienu personu vai subjektu, kas saņem Savienības līdzekļus atbilstoši tiešajā pārvaldībā īstenotiem finanšu instrumentiem, dalībniekiem vai saņēmējiem, par kuriem subjekti, kas izpilda budžetu dalītajā pārvaldībā, ir sniegusi informāciju, un sponsoriem.

(66) Būtu jāprecizē, ka tad, ja lēmums reģistrēt personu vai subjektu agrīnas atklāšanas un izslēgšanas sistēmas datubāzē tiek pieņemts, balstoties uz izslēgšanas situāciju attiecībā uz fizisku vai juridisku personu, kura ir minētās personas vai subjekta pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras loceklis vai kurai attiecībā uz minēto personu vai subjektu ir pārstāvības, lēmumu pieņemšanas vai kontroles pilnvaras, vai attiecībā uz fizisku vai juridisku personu, kura uzņemas neierobežotu atbildību par minētās personas vai subjekta parādsaistībām, vai attiecībā uz fizisku personu, kurai ir būtiska nozīme piešķiršanā vai juridisko saistību izpildē, datubāzē reģistrētajā informācijā iekļauj informāciju par minētajām personām.

(67) Lēmums par personas vai subjekta izslēgšanu no dalības piešķiršanas procedūrās vai par finansiāla soda piemērošanu personai vai subjektam un lēmums par saistītās informācijas publicēšanu būtu jāpieņem atbildīgajam kredītrīkotājam, ņemot vērā tā autonomiju administratīvajās lietās. Ja nav galīga sprieduma vai galīga administratīva lēmuma un ja runa ir par nopietnu līgumpārkāpumu gadījumiem, atbildīgajiem kredītrīkotājiem lēmums būtu jāpieņem, balstoties uz provizorisko juridisko klasifikāciju, ņemot vērā paneļkomitejas ieteikumu. Šai paneļkomitejai būtu arī jānovērtē izslēgšanas ilgums gadījumos, kad ar galīgo spriedumu vai galīgo administratīvo lēmumu šis ilgums nav noteikts.

(68) Paneļkomitejas uzdevums būtu nodrošināt izslēgšanas sistēmas konsekventu darbību. Paneļkomitejas sastāvā vajadzētu būt pastāvīgam priekšsēdētājam, diviem Komisijas pārstāvjiem un tā kredītrīkotāja pārstāvim, kas iesniedza pieteikumu.

(69) Provizoriskā juridiskā klasifikācija neskar attiecīgās personas vai subjekta rīcības galīgo novērtējumu, ko veic dalībvalstu kompetentās iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Tāpēc pēc tam, kad ir paziņots par šādu galīgo novērtējumu, būtu jāpārskata paneļkomitejas ieteikums, kā arī atbildīgā kredītrīkotāja lēmums.

(70) Atbildīgajam kredītrīkotājam būtu jāizslēdz persona vai subjekts, ja galīgā spriedumā vai galīgā administratīvā lēmumā ir atzīts, ka persona vai subjekts ir vainīgs smagā pārkāpumā saistībā ar profesionālo darbību, tīšā vai netīšā tādu pienākumu neizpildē, kas attiecas uz sociālā nodrošinājuma iemaksu vai nodokļu maksājumiem, subjekta izveidošanā citā jurisdikcijā nolūkā apiet fiskālās, sociālās vai jebkādas citas juridiskās saistības, krāpšanā, kas ietekmē budžetu, korupcijā, rīcībā saistībā ar līdzdalību noziedzīgā organizācijā, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanā, teroristu finansēšanā, nodarījumos, kas saistīti ar teroristu darbībām, bērnu nodarbināšanā vai cita veida cilvēku tirdzniecībā vai pārkāpuma veikšanā. Persona vai subjekts būtu jāizslēdz arī nopietna juridisko saistību pārkāpuma vai bankrota gadījumā.

(71) Pieņemot lēmumu par personas vai subjekta izslēgšanu vai finansiāla soda piemērošanu personai vai subjektam un par saistītās informācijas publicēšanu, atbildīgajam kredītrīkotājam būtu jānodrošina atbilstība proporcionalitātes principam, jo īpaši ņemot vērā situācijas nopietnību, tās ietekmi uz budžetu, laiku, kas pagājis kopš attiecīgās rīcības, rīcības ilgumu un atkārtošanos, to, vai rīcība bijusi tīša vai pieļautās neuzmanības pakāpi un personas vai subjekta sadarbības līmeni ar attiecīgo kompetento iestādi un minētās personas vai subjekta sniegto palīdzību izmeklēšanā.

(72) Atbildīgajam kredītrīkotājam vajadzētu būt arī iespējai izslēgt personu vai subjektu, ja fiziska vai juridiska persona, kas uzņemas neierobežotu atbildību par ekonomikas dalībnieka parādsaistībām, ir bankrotējusi vai nonākusi līdzīgā maksātnespējas situācijā vai ja minētā fiziskā vai juridiskā persona nepilda savas saistības, kas attiecas uz sociālā nodrošinājuma iemaksu veikšanu vai nodokļu maksājumiem, ja šādas situācijas ietekmē minētā ekonomikas dalībnieka finansiālo stāvokli.

(73) Attiecībā uz personu vai subjektu nebūtu jāpiemēro lēmums par izslēgšanu, ja tas ir veicis korektīvos pasākumus, tādējādi pierādot savu uzticamību. Minētā iespēja nebūtu jāpiemēro vissmagāko noziedzīgo darbību gadījumā.

(74) Ņemot vērā proporcionalitātes principu, būtu jānošķir gadījumi, kad kā alternatīvu izslēgšanai ir iespējams piemērot finansiālu sodu, no vienas puses, un gadījumi, kad, lai panāktu preventīvu ietekmi, attiecīgā saņēmēja rīcības smagums saistībā ar centieniem nepamatoti iegūt Savienības līdzekļus attaisno finansiāla soda piemērošanu papildus izslēgšanai, no otras puses. Būtu jānosaka arī maksimālais finansiālais sods, ko var piemērot līgumslēdzēja iestāde.

(75) Finansiāls sods būtu jāpiemēro vienīgi saņēmējam, nevis dalībniekam, jo piemērojamā finansiālā soda apjomu aprēķina, balstoties uz attiecīgo juridisko saistību vērtību.

(76) Iespēja pieņemt lēmumus par izslēgšanu vai piemērot finansiālos sodus ir neatkarīga no iespējas piemērot līgumā noteiktos sodus, piemēram, līgumsodu.

(77) Izslēgšanas ilgumam vajadzētu būt ierobežotam, kā tas ir saskaņā ar Direktīvu 2014/24/ES, un būtu jāatbilst proporcionalitātes principam.

(78) Ir nepieciešams noteikt noilguma termiņa sākuma datumu un ilgumu lēmumu pieņemšanai par izslēgšanu vai finansiālo sodu uzlikšanu.

(79) Ir svarīgi, lai būtu iespējams pastiprināt ar izslēgšanu un finansiālo sodu panākto preventīvo ietekmi. Šajā sakarā preventīvā ietekme būtu jāpastiprina ar iespēju publicēt informāciju par izslēgšanu un/vai finansiālo sodu, tāda veidā, lai tiktu ievērotas datu aizsardzības prasības, kas izklāstītas Regulā (EK) Nr. 45/2001 un Direktīvā (ES) 2016/679. Šādai publikācijai būtu jāpalīdz nodrošināt, lai šāda rīcība neatkārtotos. Juridiskās noteiktības labad un saskaņā ar proporcionalitātes principu būtu jāprecizē, kādās situācijās publicēšanai nebūtu jānotiek. Savā novērtējumā atbildīgajam kredītrīkotājam būtu jāņem vērā paneļkomitejas ieteikumi. Attiecībā uz fiziskām personām personas dati būtu jāpublicē tikai izņēmuma apstākļos, kad to attaisno rīcības smagums vai tās ietekme uz Savienības finanšu interesēm.

(80) Informācija, kas saistīta ar izslēgšanu vai finansiālu sodu, būtu jāpublicē tikai atsevišķos gadījumos, piemēram, tādos kā smags pārkāpums saistībā ar profesionālo darbību, krāpšana, būtisks trūkums izpildīt galvenos pienākumus, kas paredzēti no budžeta finansētās juridiskās saistībās, pārkāpums un subjekta izveide citā jurisdikcijā nolūkā apiet fiskālās, sociālās vai kādas citas juridiskās saistības.

(81) Izslēgšanas kritēriji būtu skaidri jānodala no kritērijiem, kas var būt par iemeslu noraidīšanai piešķiršanas procedūrā.

(82) Būtu jācentralizē informācija par agrīnu risku atklāšanu un par lēmumiem par izslēgšanu un finansiālu sodu uzlikšanu personai vai subjektam. Šajā nolūkā attiecīgā informācija būtu jāuzglabā datubāzē, ko izveidojusi un pārvalda Komisija, kas ir centralizētās sistēmas īpašniece. Minētajai sistēmai būtu jādarbojas, ievērojot tiesības uz privātumu un personas datu aizsardzību.

(83) Agrīnas atklāšanas un izslēgšanas sistēmas izveidei un pārvaldībai vajadzētu būt Komisijas atbildībā, savukārt pārējām Savienības iestādēm un struktūrām, kā arī visām personām un subjektiem, kas izpilda Savienības līdzekļus tiešajā, dalītajā un netiešajā pārvaldībā, būtu jāpiedalās minētajā sistēmā, nosūtot attiecīgo informāciju Komisijai. Atbildīgajam kredītrīkotājam un paneļkomitejai būtu jānodrošina personas vai subjekta tiesības uz aizstāvību. Tādas pašas tiesības būtu jādod personai vai subjektam saistībā ar agrīnu atklāšanu, ja kredītrīkotāja paredzētais akts varētu nelabvēlīgi ietekmēt attiecīgās personas vai subjekta tiesības. Ja notikusi krāpšana, korupcija vai kāda cita Savienības finanšu intereses ietekmējoša nelikumīga darbība, saistībā ar kuru vēl nav pieņemts galīgs spriedums, atbildīgajam kredītrīkotājam vajadzētu būt iespējai atlikt personas vai subjekta paziņošanu un paneļkomitejai - atlikt personas vai subjekta tiesības iesniegt savus apsvērumus. Šādai atlikšanai vajadzētu būt attaisnojamai tikai tad, ja ir pārliecinoši leģitīmi iemesli ievērot izmeklēšanas vai valsts tiesvedības konfidencialitāti.

(84) Saskaņā ar LESD 261. pantu būtu jāpiešķir Eiropas Savienības Tiesai neierobežota jurisdikcija attiecībā uz lēmumiem par izslēgšanu un finansiālajiem sodiem, ko piemēro saskaņā ar šo regulu.

(85) Lai atvieglotu Savienības finanšu interešu aizsardzību pie visām budžeta izpildes metodēm, personām un subjektiem, kas iesaistīti budžeta izpildē dalītajā un netiešajā pārvaldībā, attiecīgā gadījumā vajadzētu būt iespējai ņemt vērā izslēgšanas gadījumus, par kuriem lēmumus ir pieņēmuši Savienības līmeņa kredītrīkotāji.

(86) Ar šo regulu būtu jāveicina e-pārvaldības mērķa sasniegšana, jo īpaši elektronisko datu izmantošana Savienības iestāžu un trešo personu savstarpējā informācijas apmaiņā.

(87) Pāreja uz elektronisku informācijas apmaiņu un dokumentu iesniegšanu elektroniski, tostarp attiecīgā gadījumā uz elektronisko iepirkumu, ir būtisks vienkāršošanas pasākums, attiecībā uz kuru būtu jāparedz skaidri nosacījumi par izmantojamo sistēmu akceptēšanu, lai tādējādi radītu juridiski korektu vidi, līdztekus dalībnieku, saņēmēju un kredītrīkotāju labā saglabājot elastību Savienības līdzekļu pārvaldībā, kā paredzēts šajā regulā.

(88) Būtu jāparedz noteikumi par sastāvu un uzdevumiem, kādi ir komitejai, kura atbild par pieteikuma dokumentu novērtēšanu iepirkuma procedūrā un dotāciju piešķiršanas procedūrā un konkursos par godalgām. Vajadzētu būt iespējamam komitejas sastāvā iekļaut ārējos ekspertus, ja minētā iespēja ir paredzēta pamataktā.

(89) Saskaņā ar labas pārvaldības principu kredītrīkotājam precizējumi vai trūkstošie dokumenti būtu jāpieprasa, ievērojot vienlīdzīgas attieksmes principu un neļaujot būtiski mainīt pieteikuma dokumentus. Kredītrīkotājam vajadzētu būt iespējai nolemt nerīkoties šādi tikai pienācīgi pamatotos gadījumos. Turklāt kredītrīkotājam vajadzētu būt iespējai labot acīmredzamu pārrakstīšanās kļūdu vai prasīt, lai to izlabo dalībnieks.

(90) Pareizas finanšu pārvaldības labad būtu jāpieprasa, lai Komisija aizsargājas, attiecībā uz priekšfinansējuma izmaksāšanu pieprasot garantijas. Darbuzņēmējiem un labuma guvējiem izvirzāmajai prasībai iesniegt garantijas nevajadzētu būt automātiskai, bet tās pamatā vajadzētu būt riska analīzei. Ja īstenošanas gaitā kredītrīkotājs atklāj, ka garantijas devējam saskaņā ar piemērojamajām valsts tiesībām nav vai vairs nav tiesību sniegt garantijas, kredītrīkotājam vajadzētu būt iespējai pieprasīt aizstāt konkrēto garantiju.

(91) Atšķirīgie noteikumu kopumi attiecībā uz tiešo un netiešo pārvaldību, jo īpaši attiecībā uz "budžeta izpildes uzdevumu" jēdziena noteikšanu, ir radījuši pārpratumus un kvalifikācijas kļūdu risku gan Komisijai, gan tās partneriem, un tādēļ tie būtu jāvienkāršo un jāsaskaņo.

(92) Būtu jāpārskata noteikumi par to personu un struktūru, kas īsteno Savienības līdzekļus netiešajā pārvaldībā, pīlāru *ex ante* novērtējumu, lai Komisija varētu pēc iespējas vairāk paļauties uz minēto personu un struktūru noteikumiem un procedūrām, kuras ir atzītas par līdzvērtīgām Komisijas izmantotajām. Turklāt ir svarīgi precizēt, ka gadījumos, kad novērtējumā atklājas jomas, kurās ieviestās procedūras nav pietiekamas, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses, Komisijai būtu jāspēj parakstīt iemaksu nolīgumus, vienlaikus uzliekot atbilstīgus uzraudzības pasākumus. Tāpat ir svarīgi precizēt, kādos gadījumos Komisijai ir iespēja pieņemt lēmumu nepieprasīt ex-ante pilāru novērtējumu, lai parakstītu iemaksu nolīgumus

(93) To personu un subjektu atlīdzībai, kuri izpilda budžetu, attiecīgā un iespējamā gadījumā būtu jābalstās uz sniegumu.

(94) Komisija veido partnerības ar trešām valstīm, izmantojot finansēšanas nolīgumus. Ir svarīgi precizēt minēto finansēšanas nolīgumu saturu, jo īpaši attiecībā uz tām pasākuma daļām, kuras izpilda trešā valsts netiešajā pārvaldībā.

(95) Ir svarīgi atzīt specifiskumu, kāds piemīt finansējuma apvienošanas mehānismiem vai platformām, kurās Komisija savu iemaksu apvieno ar finanšu iestāžu iemaksu, un precizēt, kā piemērojami noteikumi par finanšu instrumentiem un budžeta garantijām.

(96) Iepirkuma noteikumiem un principiem, ko piemēro publiskajiem līgumiem, kuru līgumslēgšanas tiesības Savienības iestādes piešķir savā vārdā, būtu jābalstās uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/23/ES[1] un Direktīvā 2014/24/ES iekļautajiem noteikumiem.

(97) Attiecībā uz jauktiem līgumiem būtu jāprecizē metodika, saskaņā ar kuru līgumslēdzējas iestādes nosaka piemērojamos noteikumus.

(98) Būtu jāprecizē *ex ante* un *ex post* publiskošanas pasākumi, kas nepieciešami iepirkuma procedūras uzsākšanai tādiem līgumiem, kuru vērtība ir vienāda vai lielāka par Direktīvā 2014/24/ES noteiktajām robežvērtībām, un tādiem līgumiem, uz kuriem minētā direktīva neattiecas.

(99) Šajā regulā neatkarīgi no robežvērtībām būtu jāietver izsmeļošs saraksts ar visām iepirkuma procedūrām, kas pieejamas Savienības iestādēm.

(100) Administratīvās vienkāršošanas labad un lai sekmētu mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) līdzdalību, vidējas vērtības līgumiem būtu jāparedz sarunu procedūras.

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu (OV L 94, 28.3.2014., 1. lpp.).

(101) Tāpat kā paredzēts Direktīvā 2014/24/ES, ar šo regulu būtu jādod iespēja pirms iepirkuma procedūras uzsākšanas veikt apspriešanos ar tirgus dalībniekiem. Lai nodrošinātu inovācijas partnerību izmantošanu tikai tad, ja nepieciešamie būvdarbi, piegādes vai pakalpojumi tirgū vai kā tirgum tuvinātas izstrādes darbības nepastāv, šajā regulā būtu jāparedz pienākums pirms inovācijas partnerības izmantošanas veikt šādu iepriekšēju apspriešanos ar tirgus dalībniekiem.

(102) Būtu jāprecizē, kā līgumslēdzējas iestādes var sekmēt vides aizsardzību un palīdzēt veicināt ilgtspējīgu attīstību, vienlaikus nodrošinot, ka tās ar saviem līgumiem panāk vislabāko cenas un vērtības attiecību, jo īpaši pieprasot īpašus marķējumus vai izmantojot atbilstīgas piešķiršanas metodes.

(103) Lai nodrošinātu to, ka ekonomikas dalībnieki līgumu izpildē ievēro piemērojamos vides, sociālās un darba tiesību jomas pienākumus, kas noteikti Savienības tiesību aktos, valstu tiesību aktos, koplīgumos vai Direktīvas 2014/24/ES X pielikumā uzskaitītajās starptautiskajās sociālās un vides jomas konvencijās, šiem pienākumiem būtu jāietilpst prasību minimumā, ko nosaka līgumslēdzēja iestāde, un tie būtu jāiekļauj līgumslēdzējas iestādes parakstītajos līgumos.

(104) Ir lietderīgi konstatēt dažādus gadījumus, kurus parasti dēvē par "interešu konflikta" situācijām, un tajos rīkoties atšķirīgi. Jēdziens "interešu konflikts" būtu jāizmanto tikai gadījumos, kad šādā situācijā ir persona vai subjekts, kam ir budžeta izpildes, revīzijas vai kontroles pienākumi, vai kādas Savienības iestādes vai jebkāda līmeņa valsts iestādes ierēdnis vai darbinieks. Mēģinājumi nepamatoti ietekmēt piešķiršanas procedūru vai iegūt konfidenciālu informāciju būtu jāuzskata par smagu profesionālās ētikas pārkāpumu, kura rezultātā var saņemt noraidījumu piešķiršanas procedūrā un/vai zaudēt iespēju saņemt Savienības līdzekļus. Turklāt ekonomikas dalībnieki varētu būt situācijā, kad tos nebūtu jāizvēlas līguma īstenošanai tāpēc, ka pastāv konfliktējošas profesionālās intereses. Piemēram, uzņēmums nedrīkstētu izvērtēt projektu, kurā tas ir piedalījies, vai revidents nedrīkstētu veikt to pārskatu revīziju, kurus tas iepriekš apstiprinājis.

(105) Saskaņā ar Direktīvu 2014/24/ES vajadzētu būt iespējai jebkādā secībā pārbaudīt, vai ekonomikas dalībnieks ir izslēgts, piemērot atlases un piešķiršanas kritērijus, kā arī pārbaudīt atbilstību iepirkuma procedūras dokumentiem. Tāpēc vajadzētu būt iespējai noraidīt piedāvājumus, pamatojoties uz piešķiršanas kritērijiem bez iepriekšējas pārbaudes par attiecīgā pretendenta atbilstību izslēgšanas vai atlases kritērijiem.

(106) Līgumslēgšanas tiesības būtu jāpiešķir, balstoties uz saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu atbilstoši Direktīvas 2014/24/ES 67. pantam.

(107) Juridiskās noteiktības labad ir jāprecizē, ka atlases kritēriji ir saistīti tikai ar kandidātu vai pretendentu vērtēšanu un ka piešķiršanas kritēriji ir saistīti tikai ar piedāvājumu vērtēšanu. Konkrētāk – tā personāla kvalifikācija un pieredze, kuram ir uzdota līguma izpilde, būtu jāizmanto tikai kā atlases kritērijs, nevis kā piešķiršanas kritērijs, jo citādi rastos pārklāšanās un dubultas novērtēšanas risks attiecībā uz vienu un to pašu elementu. Turklāt, ja šāda kvalifikācija un pieredze tiktu izmantota kā piešķiršanas kritērijs, jebkādas izmaiņas attiecībā uz personālu, kam uzdota līguma izpilde, pat ar slimību vai amata maiņu attaisnotos gadījumos liktu apšaubīt nosacījumus, ar kādiem tika piešķirtas līgumslēgšanas tiesības, un tādējādi radītu juridisku nenoteiktību.

(108) Savienības iepirkumam būtu jānodrošina, lai Savienības līdzekļi tiktu izlietoti efektīvi, pārredzami un pienācīgi, vienlaikus samazinot administratīvo slogu Savienības līdzekļu saņēmējiem. Šajā sakarībā e-iepirkumam būtu jāpalīdz labāk izmantot Savienības līdzekļus un jāuzlabo iepirkuma līgumu pieejamība visiem ekonomikas dalībniekiem. Visām Savienības iestādēm, kas veic iepirkumu, būtu savās tīmekļa vietnēs jāpublicē skaidri noteikumi par iegādi, izdevumiem un uzraudzību, kā arī par visām piešķirtajām līgumslēgšanas tiesībām, tostarp par līgumu vērtību.

(109) Būtu jāprecizē, ka ikvienai procedūrai ir sākšanas posms un izvērtēšanas posms. Līgumslēgšanas tiesību piešķiršanas lēmums vienmēr būtu jāpieņem izvērtējuma rezultātā.

(110) Paziņojot par procedūras iznākumu, kandidāti un pretendenti būtu jāinformē par iemesliem, uz kuriem balstās pieņemtais lēmums, un viņiem būtu jāsaņem sīki izklāstīts pamatojums, kura pamatā ir izvērtējuma ziņojuma saturs.

(111) Tā kā kritērijus piemēro bez konkrētas secības, noraidītajiem pretendentiem, kuri iesnieguši atbilstīgus piedāvājumus, pēc to pieprasījuma būtu jāsaņem informācija par izraudzītā piedāvājuma raksturlielumiem un salīdzinošajām priekšrocībām.

(112) Attiecībā uz pamatlīgumiem ar konkursa atsākšanu nevajadzētu būt pienākumam kādam no neizraudzītajiem pretendentiem sniegt informāciju par izraudzītā piedāvājuma raksturlielumiem un salīdzinošajām priekšrocībām, pamatojoties uz to, ka, konkrētā pamatlīguma pusēm saņemot šādu informāciju, katrā konkursa atsākšanas reizē var tikt apdraudēta godīga konkurence.

(113) Līgumslēdzējai iestādei vajadzētu būt iespējai atcelt iepirkuma procedūru pirms līguma parakstīšanas, nedodot kandidātiem vai pretendentiem tiesības pieprasīt jebkādu kompensāciju. Tam nebūtu jāskar situācijas, kad līgumslēdzēja iestāde ir rīkojusies tā, ka saskaņā ar vispārējiem Savienības tiesību aktu principiem ir iespējams to saukt pie atbildības par zaudējumiem.

(114) Tāpat kā Direktīvā 2014/24/ES, ir jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem līguma izpildes laikā līgumā ir iespējams veikt izmaiņas, nerīkojot jaunu iepirkuma procedūru. Konkrētāk, jauna iepirkuma procedūra nebūtu vajadzīga gadījumā, ja notikušas administratīvās izmaiņas, tiesību vispārēja nodošana un skaidru un nepārprotamu pārskatīšanas klauzulu vai iespēju piemērošana, kas neskar sākotnējās procedūras prasību minimumu. Jauna iepirkuma procedūra būtu vajadzīga gadījumā, ja sākotnējā līgumā tiek ieviestas būtiskas izmaiņas, jo īpaši pušu savstarpējo tiesību un pienākumu apjomā un saturā, tostarp intelektuālā īpašuma tiesību sadalījumā. Šādas izmaiņas norāda uz pušu nodomu pārskatīt būtiskos minētā līguma noteikumus, īpaši tad, ja šīs izmaiņas būtu ietekmējušas procedūras iznākumu tādā gadījumā, ja izmainītie noteikumi būtu bijuši sākotnējās procedūras daļa.

(115) Lai nodrošinātu būtisku līgumisko pienākumu ievērošanu un pienācīgu izpildi visā līguma darbības laikā, ir jāparedz iespēja pieprasīt izpildes garantiju attiecībā uz būvdarbiem, piegādēm un kompleksiem pakalpojumiem. Tāpat saskaņā ar attiecīgajās nozarēs ierasto praksi līgumsaistību periodā ir jāparedz iespēja pieprasīt ieturējuma summas garantiju.

(116) Lai varētu noteikt piemērojamās robežvērtības un procedūras, ir jāprecizē, vai Savienības iestādes, izpildaģentūras un Savienības struktūras tiek uzskatītas par līgumslēdzējām iestādēm. Tās nebūtu jāuzskata par līgumslēdzējām iestādēm gadījumos, kad tās veic pirkumus no centralizēto iepirkumu struktūras. Turklāt Savienības iestādes veido vienu juridisko subjektu un to struktūrvienības savā starpā nevar noslēgt līgumus, bet tikai dienestu līmeņa nolīgumus.

(117) Ir lietderīgi šajā regulā iekļaut atsauci uz abām Direktīvā 2014/24/ES noteiktajām robežvērtībām, kas piemērojamas attiecīgi būvdarbiem un piegādēm un pakalpojumiem. Minētās robežvērtības gan vienkāršošanas, gan pareizas finanšu pārvaldības nolūkā būtu jāpiemēro arī koncesijas līgumiem, ņemot vērā Savienības iestāžu līgumslēgšanas vajadzību īpatnības. Tādējādi minēto robežvērtību pārskatīšana, kā paredzēts Direktīvā 2014/24/ES, būtu tieši piemērojama saskaņā ar šo regulu veiktajam iepirkumam.

(118) Saskaņošanas un vienkāršošanas labad standarta procedūras, kas piemērojamas iepirkumam, būtu jāpiemēro arī iepirkumiem, kuriem piemērojams Direktīvas 2014/24/ES 74. pantā minētais sociālo un citu īpašu pakalpojumu līgumu atvieglotais režīms. Tāpēc atvieglotā režīma iepirkumu robežvērtība būtu jāsaskaņo ar pakalpojumu līgumu robežvērtību.

(119) Ir jāprecizē nogaidīšanas perioda piemērošanas nosacījumi, kas jāievēro pirms līguma vai pamatlīguma parakstīšanas.

(120) Noteikumiem, kas piemērojami iepirkumam ārējo darbību jomā, būtu jāatbilst principiem, kuri noteikti Direktīvās 2014/23/ES un 2014/24/ES.

(121) Lai mazinātu sarežģītību, racionalizētu spēkā esošos noteikumus un uzlabotu iepirkuma noteikumu saprotamību, ir jāapvieno vispārīgie iepirkuma noteikumi un konkrētie noteikumi, kas piemērojami iepirkumam ārējo darbību jomā, un jānovērš lieki atkārtojumi un savstarpējās atsauces.

(122) Ir jāprecizē, kuriem ekonomikas dalībniekiem atkarībā no to uzņēmējdarbības vietas ir pieeja saskaņā ar šo regulu veiktajam iepirkumam, un šādas pieejas iespēja ir skaidri jāparedz arī starptautiskām organizācijām.

(123) Lai panāktu līdzsvaru starp nepieciešamību nodrošināt iepirkuma noteikumu pārredzamību un lielāku saskaņotību, no vienas puses, un nepieciešamību dažos minēto noteikumu tehniskajos aspektos paredzēt elastību, no otras puses, iepirkuma tehniskie noteikumi būtu jāparedz šīs regulas pielikumā, un attiecībā uz minētā pielikuma grozījumiem būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu.

(124) Ir jāprecizē darbības joma sadaļai par dotācijām, jo īpaši attiecībā uz to, kādi pasākumi vai struktūras ir tiesīgi saņemt dotāciju, kā arī attiecībā uz juridiskajām saistībām, ko var izmantot dotācijām. Jo īpaši būtu pakāpeniski jāatsakās no dotāciju lēmumiem to ierobežotā izmantojuma dēļ un tāpēc, ka pakāpeniski tiek ieviestas elektroniskās dotācijas. Struktūra būtu jāvienkāršo, noteikumus par instrumentiem, kuri nav dotācijas, pārvietojot uz citām šīs regulas daļām. Būtu jāprecizē, kāda veida struktūras var saņemt darbības dotācijas, vairs nerunājot par "struktūrām, kuras īsteno mērķi, kuram ir vispārēja Savienības nozīme", jo minētās struktūras aptver jēdziens "struktūras, kuru mērķis ietilpst Savienības politikā un atbalsta to".

(125) Lai vienkāršotu procedūras un uzlabotu šīs regulas saprotamību, būtu jāvienkāršo un jāracionalizē noteikumi par dotācijas pieteikuma, uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus un dotācijas nolīguma saturu.

(126) Lai atvieglotu vairāku līdzekļu devēju finansētu pasākumu īstenošanu, kad, Savienībai uzņemoties saistības par iemaksu, vēl nav zināms kopējais pasākuma finansējuma apjoms, ir jāprecizē, kā tiek noteikta Savienības iemaksa un ar kādu metodi pārbauda tās izmantojumu.

(127) Fiksētu summu, vienības izmaksu un vienotas likmes finansējuma izmantošanā gūtā pieredze liecina, ka šie finansēšanas veidi ir ievērojami vienkāršojuši administratīvās procedūras un būtiski samazinājuši kļūdu risku. Fiksētās summas, vienības izmaksas un vienotās likmes ir piemēroti finansēšanas veidi neatkarīgi no Savienības iesaistīšanās jomas un jo īpaši attiecībā uz standartizētiem un atkārtotiem pasākumiem, piemēram, mobilitātes vai mācību darbībām. Turklāt, tā kā institucionālo sadarbību starp dalībvalstu valsts pārvaldes iestādēm un labuma guvējām vai partnervalstīm (iestāžu mērķsadarbība) īsteno dalībvalstu iestādes, ir pamatoti izmantot vienkāršotu izmaksu iespējas, kam būtu jāsekmē to iesaistīšanās. Lielākas efektivitātes labad dalībvalstīm un citiem Savienības līdzekļu saņēmējiem būtu jāspēj biežāk izmantot vienkāršotu izmaksu iespējas. Šajā sakarā fiksēto summu, vienības izmaksu un vienoto likmju izmantošanas nosacījumi būtu jāpadara elastīgāki. Ir skaidri jānorāda, ka tiek noteikta viena fiksēta summa, kas sedz visas konkrētā pasākuma vai darba programmas attiecināmās izmaksas. Turklāt, lai veicinātu koncentrēšanos uz rezultātiem, prioritāte būtu jāpiešķir no iznākuma atkarīgam finansējumam. No ieguldījuma atkarīgas fiksētās summas, vienības izmaksas un vienotās likmes būtu jāatstāj kā iespēja gadījumos, kad no iznākuma atkarīgais finansējums nav iespējams vai piemērots.

(128) Administratīvās procedūras, lai apstiprinātu fiksētās summas, vienības izmaksas un vienotās likmes, būtu jāvienkāršo, šīs apstiprināšanas pilnvaras uzticot atbildīgajiem kredītrīkotājiem. Attiecīgā gadījumā, ņemot vērā darbību vai izdevumu veidu vai attiecīgo kredītrīkotāju skaitu, šādu apstiprināšanu var veikt Komisija.

(129) Lai dotu iespēju aizpildīt to datu pieejamības trūkumu, kurus izmanto fiksēto summu, vienības izmaksu un vienoto likmju noteikšanai, būtu jāatļauj izmantot ekspertu atzinumus.

(130) Lai gan būtu jāatraisa potenciāls biežākai vienkāršotu finansējuma veidu izmantošanai, būtu jānodrošina atbilstība pareizas finanšu pārvaldības principam, jo īpaši – saimnieciskuma, efektivitātes un dubultā finansējuma nepieļaušanas principiem. Šajā nolūkā ar vienkāršotiem finansējuma veidiem būtu jānodrošina, lai izmantotie resursi atbilstu sasniedzamajiem mērķiem, lai vienas un tās pašas izmaksas netiktu no budžeta finansētas vairāk par vienu reizi, lai tiktu ievērots līdzfinansējuma princips un lai izvairītos no pārmērīgas saņēmēju kompensēšanas kopumā. Tādēļ vienkāršotiem finansējuma veidiem būtu jābalstās uz statistikas vai grāmatvedības datiem, līdzīgiem objektīviem līdzekļiem vai uz ekspertu slēdzieniem. Turklāt būtu jāturpina piemērot atbilstošas pārbaudes, kontroles un periodiski novērtējumi.

(131) Attiecībā uz fiksētās summas, vienības izmaksu un vienotās likmes finansējumu būtu jāprecizē, kāds ir pārbaužu un kontroļu tvērums pretstatā periodisko novērtējumu tvērumam. Minētajās pārbaudēs un kontrolēs galvenā uzmanība būtu jāpievērš tam, vai ir izpildīti fiksētās summas, vienības izmaksu vai vienotās likmes finansējuma izmaksāšanas nosacījumi, tostarp, vajadzības gadījumā, vai ir nodrošināts konkrētais iznākums un/vai rezultāti. Ar minētajiem nosacījumiem nebūtu jāprasa sniegt pārskatu par izmaksām, kas faktiski radušās labuma guvējam. Ja fiksētās summas, vienības izmaksu vai vienotās likmes finansējuma apjomu *ex ante* ir noteicis atbildīgais kredītrīkotājs vai Komisija, to nedrīkstētu apstrīdēt *ex post* kontrolēs. Tam nebūtu jāliedz dotāciju samazināt sliktas, daļējas vai novēlotas īstenošanas gadījumā vai pārkāpuma, krāpšanās vai citu pienākumu neizpildes gadījumā. Dotācija jo īpaši būtu jāsamazina tad, ja nav izpildīti nosacījumi fiksētās summas, vienības izmaksu vai vienotās likmes finansējuma izmaksāšanai. Periodiskā novērtējuma biežumam un tvērumam vajadzētu būt atkarīgam no izmaksu attīstības un būtības, jo īpaši, ņemot vērā būtiskas izmaiņas tirgus cenās un citus attiecīgos apstākļus. Periodiskā novērtējuma rezultātā varētu tikt pārskatītas turpmākiem nolīgumiem piemērojamās fiksētās summas, vienības izmaksas vai vienotās likmes, bet šo novērtējumu nedrīkstētu izmantot, lai apstrīdētu jau saskaņotās fiksēto summu, vienības izmaksu vai vienoto likmju vērtības. Periodiskajā fiksētās summas, vienības izmaksu vai vienotās likmes finansējuma novērtējumā varētu būt nepieciešama piekļuve labuma guvēja pārskatiem statistikas un metodiskām vajadzībām, un šāda piekļuve ir nepieciešama arī krāpšanas novēršanas un atklāšanas nolūkā.

(132) Lai sekmētu mazo organizāciju dalību Savienības politikas īstenošanā ierobežotu resursu apstākļos, par attiecināmām izmaksām ir jāatzīst tā darba vērtība, kuru veikuši brīvprātīgie. Tā rezultātā šādām organizācijām vajadzētu būt iespējamam plašāk izmantot brīvprātīgo darbu pasākuma vai darba programmas līdzfinansējuma statusā. Neskarot pamataktā noteikto maksimālo līdzfinansējuma likmi, Savienības dotācijai šādos gadījumos būtu jāaptver tikai lēstās attiecināmās izmaksas, kas nav brīvprātīgo darba izmaksas. Tā kā brīvprātīgo darbs ir darbs, kuru trešās personas veic, nesaņemot par to atalgojumu no labuma guvēja, ar šo ierobežojumu tiek novērsts, ka labuma guvējam tiktu atlīdzinātas izmaksas, kuras tas nav sedzis. Turklāt tā darba vērtība, kuru veikuši brīvprātīgie, nedrīkstētu pārsniegt 50 % no iemaksām natūrā un jebkāda cita līdzfinansējuma.

(133) Lai aizsargātu vienu no publisko finanšu pamatprincipiem, šajā regulā būtu jāatstāj spēkā bezpeļņas princips.

(134) Dotācijas principā būtu jāpiešķir pēc uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus. Ja ir pieļaujami izņēmumi, tie būtu jāinterpretē un jāpiemēro ar ierobežojumiem tvēruma un ilguma ziņā. Iespēja izņēmuma kārtā piešķirt dotācijas bez uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus struktūrām ar *de facto* vai *de jure* pastāvošu monopolu, būtu jāizmanto tikai tad, ja attiecīgās struktūras ir vienīgās, kuras var īstenot attiecīgā veida darbības vai kurām šāds monopols ir uzticēts ar tiesību aktiem vai ar valsts varu.

(135) Saistībā ar virzību uz elektroniskajām dotācijām un elektronisko iepirkumu būtu jālūdz, lai pieteikuma iesniedzēji un pretendenti savu juridiskā statusa un finansiālās dzīvotspējas apliecinājumu iesniegtu tikai vienu reizi konkrētā laikposmā, un nebūtu jāprasa, lai tie katrā piešķiršanas procedūrā atkārtoti iesniegtu apliecinošos dokumentus. Tādēļ prasības ir jāsaskaņo uz to gadu skaitu, kuros dokumenti dotāciju piešķiršanas procedūrās un iepirkuma procedūrās tiks prasīti.

(136) Tā kā godalgas ir vērtīgs finansiālā atbalsta veids, kas nav saistīts ar prognozējamām izmaksām, to izmantošana būtu jāatvieglo un būtu jāprecizē piemērojamie noteikumi. Godalgas būtu jāuzskata par tādām, kas papildina, nevis aizstāj citus finansēšanas instrumentus, piemēram, dotācijas.

(137) Lai godalgu izmantojumu padarītu elastīgāku, Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 paredzētais pienākums publicēt konkursus par godalgām, kuru vienības vērtība ir EUR 1 000 000 vai lielāka, budžeta projektam pievienotajos pārskatos būtu jāaizstāj ar pienākumu iepriekš iesniegt informāciju Eiropas Parlamentam un Padomei un konkrēti minēt šādas godalgas finansēšanas lēmumā.

(138) Godalgas būtu jāpiešķir saskaņā ar pārredzamības un vienlīdzīgas attieksmes principiem. Šajā sakarībā būtu jānosaka konkursu raksturlielumu minimums, jo īpaši kārtība, kā godalgu pēc tās piešķiršanas izmaksā uzvarētājiem, un piemēroti publicēšanas līdzekļi. Ir arī jānosaka skaidri definēta piešķiršanas procedūra – no pieteikumu iesniegšanas līdz pieteikuma iesniedzēju informēšanai un lēmuma paziņošanai par uzvarējušo pieteikuma iesniedzēju, kura līdzinātos dotāciju piešķiršanas procedūrai.

(139) Šajā regulā būtu jānosaka principi un nosacījumi, kas piemērojami finanšu instrumentiem, budžeta garantijām un finansiālajai palīdzībai un noteikumi par Savienības finansiālās atbildības ierobežošanu, cīņu pret krāpšanu un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, finanšu instrumentu darbības izbeigšanu un ziņošanu.

(140) Pēdējos gados Savienība arvien vairāk ir izmantojusi finanšu instrumentus, kas ļauj budžetam nodrošināt lielāku sviras efektu, taču vienlaikus tie šim budžetam rada finanšu risku. Minētie finanšu instrumenti ietver ne tikai finanšu instrumentus, uz kuriem attiecas Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012, bet arī citus instrumentus, piemēram, budžeta garantijas un finansiālo palīdzību, kurus līdz šim reglamentēja tikai noteikumi, kas paredzēti to attiecīgajos pamataktos. Lai nodrošinātu minētajam instrumentu kopumam piemērojamo principu viendabību, ir svarīgi izveidot kopēju sistēmu un pārgrupēt tos jaunā šīs regulas sadaļā, kurā papildus spēkā esošajiem noteikumiem, kas piemērojami finanšu instrumentiem, ir iedaļas par budžeta garantijām un finansiālo palīdzību dalībvalstīm vai trešām valstīm.

(141) Finanšu instrumenti un budžeta garantijas var būt vērtīgs veids, kā vairot Savienības līdzekļu ietekmi, minētos līdzekļus apvienojot ar citiem līdzekļiem un radot sviras efektu. Finanšu instrumenti un budžeta garantijas būtu jāizmanto tikai tad, ja nepastāv risks, ka tie izkropļos konkurenci iekšējā tirgū vai nebūs saderīgi ar valsts atbalsta noteikumiem.

(142) Attiecībā uz gada apropriācijām, ko konkrētai programmai apstiprina Eiropas Parlaments un Padome, finanšu instrumenti un budžeta garantijas būtu jāizmanto, balstoties uz *ex ante* izvērtējumu, kura rezultāti liecina, ka tie dod iespēju efektīvi sasniegt Savienības politikas mērķus.

(143) Finanšu instrumenti, budžeta garantijas un finansiālā palīdzība būtu jāapstiprina ar pamataktu. Ja pienācīgi pamatotos gadījumos finanšu instrumentus izveido bez pamatakta, Eiropas Parlamentam un Padomei tie būtu jāapstiprina budžetā.

(144) Būtu jādefinē instrumenti, uz kuriem potenciāli attiecas X sadaļa, piemēram, aizdevumi, garantijas, kapitālieguldījumi, kvazikapitāla ieguldījumi un riska dalīšanas instrumenti. Būtu jāļauj, lai riska dalīšanas instrumentu definīcija aptvertu projektu obligāciju kredītkvalitātes uzlabojumus, kas attiecas uz projekta parādu apkalpošanas risku un mazina obligāciju turētāju kredītrisku, izmantojot kredītkvalitātes uzlabojumus aizdevuma vai garantijas veidā.

(145) Jebkādu atmaksu no finanšu instrumenta vai budžeta garantijas būtu jāizmanto tā instrumenta vai garantijas labā, no kura atmaksa ir gūta, lai palielinātu minētā instrumenta vai garantijas efektivitāti, ja vien pamataktā nav paredzēts citādi, un tā būtu jāņem vērā, ierosinot tam pašam instrumentam vai garantijai paredzēt nākamās apropriācijas.

(146) Ir lietderīgi atzīt interešu saskaņošanas nozīmi virzībā uz Savienības politikas mērķiem un jo īpaši to, ka EIB un EIF ir speciālās zināšanas finanšu instrumentu un budžeta garantiju izmantošanā.

(147) EIB un EIF, darbojoties grupā, vajadzētu būt iespējai savstarpēji nodot daļu no īstenošanas, ja šāda nodošana varētu nākt par labu konkrēta pasākuma īstenošanai un ir paredzēta attiecīgajā nolīgumā ar Komisiju.

(148) Būtu jāprecizē, ka tad, ja finanšu instrumentus vai budžeta garantijas kombinē ar papildu atbalsta veidiem no budžeta, finanšu instrumentu vai budžeta garantijas noteikumi būtu jāpiemēro visam pasākumam. Attiecīgā gadījumā šie noteikumi būtu jāpapildina ar konkrētām prasībām, kas paredzētas speciālos nozares noteikumos.

(149) No budžeta finansētu finanšu instrumentu un budžeta garantiju īstenošanā būtu jāievēro Savienības politika attiecībā uz jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas, un tās atjauninājumi, kas izklāstīti attiecīgajos Savienības tiesību aktos un Padomes secinājumos, jo īpaši Padomes 2016. gada 8. novembra secinājumos par kritērijiem un procesu, kuru rezultātā izveido ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas[1] un to pielikumā, kā arī Padomes 2017. gada 5. decembra secinājumos par ES sarakstu ar jurisdikcijām, kas nodokļu nolūkos nesadarbojas[2], un to pielikumos.

---

1 OV C 461, 10.12.2016., 2. lpp.
2 OV C 438, 19.12.2017., 5. lpp.

(150) Budžeta garantijas un finansiālā palīdzība dalībvalstīm vai trešām valstīm parasti ir ārpusbudžeta operācijas ar būtisku ietekmi uz Savienības bilanci. Kaut arī tās parasti saglabājas kā ārpusbudžeta operācijas, ir lietderīgi iekļaut šajā regulā noteikumus, kas nodrošina stingrāku Savienības finanšu interešu aizsardzību un skaidrāku sistēmu to apstiprināšanai, pārvaldībai un uzskaitei.

(151) Savienība nesen ir sākusi nozīmīgas iniciatīvas, kas balstās uz budžeta garantijām, piemēram, Eiropas Stratēģisko investīciju fondu (ESIF) vai Eiropas Fondu ilgtspējīgai attīstībai (EFIA). Minētos instrumentus raksturo tas, ka tie Savienībai rada iespējamās saistības un prasa veidot līdzekļu uzkrājumus, lai radītu likviditātes rezerves, kas dod iespēju ar budžetu pienācīgi reaģēt uz maksājumu saistībām, kuras varētu rasties minēto iespējamo saistību rezultātā. Lai nodrošinātu Savienības kredītreitingu un tādējādi tās spēju sniegt efektīvu finansējumu, ir būtiski, ka iespējamo saistību apstiprināšanā, uzkrājumu veidošanā un uzraudzībā tiek ievērots stingrs noteikumu kopums, kas attiecināms uz visām budžeta garantijām.

(152) Iespējamās saistības, kas rodas budžeta garantiju rezultātā, var attiekties uz ļoti dažādām finansēšanas un ieguldījumu operācijām. Varbūtību, ka budžeta garantija tiks izmantota, nav iespējams ar pilnīgu pārliecību ieplānot par katru gadu, kā tas ir attiecībā uz aizdevumiem, kuriem ir noteikts atmaksāšanas grafiks. Tāpēc ir obligāti jāizveido iespējamo saistību apstiprināšanas un uzraudzības sistēma, ar kuru jebkurā brīdī tiktu nodrošināts, ka pilnībā tiek ievērots gada maksājumu apropriāciju maksimālā robeža, kas noteikta Padomes Lēmumā 2014/335/ES, *Euratom*[1].

(153) Minētajā sistēmā būtu jāparedz arī pārvaldība un kontrole, tostarp regulāra pārskatu sniegšana par Savienības finanšu riska darījumiem. Uzkrājumu likme attiecībā uz finanšu saistībām būtu jānosaka, balstoties uz pienācīgu riska novērtējumu tiem finanšu riskiem, kurus rada attiecīgais instruments. Iespējamo saistību ilgtspēja būtu ik gadu jānovērtē ikgadējā budžeta procedūrā. Lai izvairītos no finanšu saistību segšanai nepieciešamo uzkrājumu trūkuma, būtu jāievieš agrīnās brīdināšanas mehānisms.

(154) Tā kā finanšu instrumenti, budžeta garantijas un finansiālā palīdzība tiek izmantoti arvien vairāk, ir jāmobilizē liels maksājumu apropriāciju apjoms un jāveido attiecīgi uzkrājumi. Lai panāktu sviras efektu, vienlaikus nodrošinot pietiekamu aizsardzības līmeni pret finanšu saistībām, ir būtiski optimizēt nepieciešamo uzkrājumu apjomu un panākt efektivitātes ieguvumus, minētos uzkrājumus apvienojot kopējā uzkrājumu fondā. Turklāt elastīgāks minēto apvienoto uzkrājumu izmantojums dod iespēju panākt tādu kopējo efektīvo uzkrājumu likmi, kas nodrošina prasīto aizsardzību ar optimizētu resursu apjomu.

[1] Padomes Lēmums 2014/335/ES, *Euratom* (2014. gada 26. maijs) par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu (OV L 168, 7.6.2014., 105. lpp.).

(155) Lai plānošanas periodam pēc 2020. gada nodrošinātu pareizu kopējā uzkrājumu fonda darbību, Komisijai līdz 2019. gada 30. jūnijam būtu jāiesniedz neatkarīgs ārējais novērtējums par priekšrocībām un trūkumiem, kādi rodas, ja kopējā uzkrājumu fonda aktīvu finanšu pārvaldība tiek uzticēta Komisijai, EIB vai abu šo iestāžu kombinējumam, novērtējumā ņemot vērā attiecīgos tehniskos un institucionālos kritērijus, ko izmanto, lai attiecībā uz katru iestādi salīdzinātu aktīvu pārvaldības pakalpojumus, tostarp tehnisko infrastruktūru, sniegto pakalpojumu izmaksas, iestāžu sistēmu, ziņošanu, izpildi, pārskatatbildību un speciālās zināšanas, un ņemot vērā citas aktīvu pārvaldības pilnvaras attiecībā uz budžetu. Novērtējumam attiecīgā gadījumā būtu jāpievieno leģislatīvā akta priekšlikums.

(156) Noteikumiem, kas piemērojami uzkrājumu veidošanai un kopējam uzkrājumu fondam, būtu jāparedz stabila iekšējās kontroles sistēma. Pamatnostādnes, kas piemērojamas kopējā uzkrājumu fonda resursu pārvaldībai būtu jāpieņem Komisijai pēc apspriešanās ar Komisijas grāmatvedi. Finanšu instrumentu, budžeta garantiju vai finansiālo palīdzību kredītrīkotājiem būtu aktīvi jāuzrauga finanšu saistības, par kurām viņi atbild, un kopējā uzkrājumu fonda resursu finanšu pārvaldniekam fonda naudas līdzekļi un aktīvi būtu jāpārvalda, ievērojot Komisijas grāmatveža noteiktos noteikumus un procedūras.

(157) Attiecībā uz budžeta garantijām un finansiālo palīdzību būtu jāievēro tas pats principu kopums, kas noteikts finanšu instrumentiem. Budžeta garantijām jo īpaši vajadzētu būt neatceļamām, beznosacījumu un izsniedzamām pēc pieprasījuma. Tās būtu jāīsteno netiešā pārvaldībā un tikai izņēmuma gadījumos – tiešā pārvaldībā. Tām būtu jāattiecas vienīgi uz finansēšanas un ieguldījumu operācijām, un darījuma partneriem būtu jāiegulda savi resursi garantētajās operācijās.

(158) Finansiālajai palīdzībai dalībvalstīm vai trešām valstīm būtu jāizpaužas kā aizdevumam, kredītlīnijai vai jebkādam citam instrumentam, kas tiek uzskatīts par piemērotu atbalsta efektivitātes nodrošināšanai. Šajā nolūkā Komisija būtu jāpilnvaro attiecīgajā pamataktā aizņemties vajadzīgos līdzekļus kapitāla tirgos vai no finanšu iestādēm, novēršot Savienības iesaistīšanos termiņu pārcelšanā, kas to pakļautu procentu likmju riskam vai citiem komercriskiem.

(159) Lai panāktu iecerēto vienkāršošanu un efektivitāti, noteikumus par finanšu instrumentiem būtu jāsāk piemērot, cik vien iespējams drīz. Noteikumus par budžeta garantijām un finansiālo palīdzību, kā arī par kopējo uzkrājumu fondu būtu jāsāk piemērot, kad stājas spēkā daudzgadu finanšu shēma laikposmam pēc 2020. gada. Minētais grafiks dos iespēju pienācīgi sagatavot jaunos iespējamo saistību pārvaldības rīkus. Tas turklāt dos iespēju saskaņot X sadaļā paredzētos principus ar tiem, kuri tiks noteikti attiecīgi priekšlikumā par daudzgadu finanšu shēmu pēc 2020. gada un ar minēto shēmu saistītajās īpašajās programmās.

(160) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014[1] paredz jaunus noteikumus cita starpā attiecībā uz Eiropas līmeņa politisko partiju un politisko fondu finansēšanu, jo īpaši attiecībā uz finansēšanas nosacījumiem, finansējuma piešķiršanu un sadali, ziedojumiem un iemaksām, Eiropas Parlamenta vēlēšanu kampaņu finansēšanu, atmaksājamiem izdevumiem, zināmas finansēšanas aizliegumu, pārskatiem, ziņošanu un revīziju, īstenošanu un kontroli, sodiem, sadarbību starp Eiropas Politisko partiju un fondu iestādi, Eiropas Parlamenta kredītrīkotāju un dalībvalstīm, kā arī pārredzamību.

(161) Šajā regulā būtu jāparedz noteikumi par iemaksām no budžeta par labu Eiropas politiskajām partijām, kā to paredz Regula (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014.

(162) Finansiālais atbalsts, ko piešķir Eiropas politiskajām partijām, būtu jāsniedz īpašas iemaksas veidā, lai pielāgotos konkrētajām minēto partiju vajadzībām.

(163) Lai gan finansiālais atbalsts tiek piešķirts, nepieprasot gada darba programmu, Eiropas politiskajām partijām būtu *ex post* jāpamato pareiza Savienības finansējuma izlietošana. Atbildīgajam kredītrīkotājam jo īpaši būtu jāpārbauda, vai finansējums ir izlietots šajā regulā noteiktajos termiņos to atmaksājamo izdevumu apmaksai, kas noteikti uzaicinājumā pieteikties iemaksām. Eiropas politiskajām partijām paredzētās iemaksas būtu jāizlieto līdz nākamā finanšu gada beigām pēc to piešķiršanas, un pēc tam atbildīgajam kredītrīkotājam būtu jāatgūst visas neizlietotās summas.

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014 (2014. gada 22. oktobris) par Eiropas politisko partiju un Eiropas politisko fondu statusu un finansēšanu (OV L 317, 4.11.2014., 1. lpp.).

(164) Savienības finansējumu, kas piešķirts Eiropas politisko partiju darbības izmaksu finansēšanai, nedrīkstētu izlietot citiem mērķiem kā vien tiem, kas noteikti Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014, un jo īpaši tiešai vai netiešai trešo personu, piemēram, valsts politisko partiju, finansēšanai. Eiropas politiskajām partijām iemaksas būtu jāizlieto kārtējo un turpmāko izdevumu procentuālas daļas apmaksai, nevis lai apmaksātu izdevumus vai parādus, kas radušies, pirms partija iesniegusi pieteikumus iemaksu saņemšanai.

(165) Iemaksu piešķiršana turklāt būtu jāvienkāršo un jāpielāgo Eiropas politisko partiju specifikai, jo īpaši nepiemērojot atlases kritērijus, par parasto metodi nosakot vienreizēju priekšfinansējuma izmaksu pilnā apmērā un paredzot iespēju izmantot fiksētas summas, vienotas likmes finansējumu un vienības izmaksas.

(166) Ja Eiropas politiskās partijas pārkāpj Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014, iemaksas no budžeta būtu jāaptur, jāsamazina vai jāizbeidz.

(167) Sodi, kuru pamatā ir šī regula un Regula (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014, būtu jāpiemēro konsekventi un ievērojot principu ne bis in idem (dubultās sodīšanas nepieļaujamības principu). Saskaņā ar Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014 administratīvos un/vai finansiālos sodus, kas paredzēti šajā regulā, nepiemēro gadījumos, kad sodi jau ir piemēroti, pamatojoties uz Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014.

(168) Ar šo regulu būtu jāizveido vispārējs regulējums, saskaņā ar kuru budžeta atbalstu var izmantot kā instrumentu ārējās darbības jomā, tostarp jāparedz trešām valstīm pienākums laikus sniegt Komisijai pienācīgu informāciju, kas paredzēta, lai izvērtētu, kā tiek pildīti saskaņotie nosacījumi un noteikumi, ar kuriem nodrošina Savienības finanšu interešu aizsardzību.

(169) Lai palielinātu Eiropas Parlamenta un Padomes lomu, būtu jāprecizē procedūra, ar ko izveido Savienības trasta fondus. Ir arī jāprecizē principi, ko piemēro iemaksām Savienības trasta fondos, jo īpaši tas, cik svarīgi ir nodrošināt citu līdzekļu devēju iemaksas, kas attaisno to izveides pievienoto vērtību. Ir jāprecizē arī finanšu dalībnieku un Savienības trasta fonda valdes pienākumi un jādefinē noteikumi, ar kuriem nodrošina, lai Savienības trasta fonda valdē iesaistītie līdzekļu devēji būtu taisnīgi pārstāvēti un lai līdzekļu izmantošanai obligāti būtu vajadzīgs pozitīvs Komisijas balsojums. Svarīgi ir arī sīki paredzēt ziņošanas prasības, kas piemērojamas Savienības trasta fondiem.

(170) Lai racionalizētu spēkā esošos noteikumus un novērstu liekus atkārtojumus, Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 Otrajā daļā paredzētos speciālos noteikumus, kas piemērojami ELGF, pētniecībai, ārējām darbībām un konkrētiem Savienības fondiem, būtu tikai jāiestrādā attiecīgajās šīs regulas daļās, ja attiecīgie noteikumi joprojām tiek izmantoti un ir vajadzīgi.

(171) Noteikumi par pārskatu sniegšanu un uzskaiti būtu jāvienkāršo un jāprecizē. Tāpēc ir lietderīgi apkopot visus noteikumus par gada pārskatiem un citiem finanšu pārskatiem apkopot.

(172) Būtu jāuzlabo tas veids, kādā Savienības iestādes pašlaik ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par būvniecības projektiem. Būtu jādod Savienības iestādēm iespēja finansēt jaunus būvniecības projektus no ieņēmumiem, kas saņemtas par jau pārdotām ēkām. Tādejādi noteikumos par ēku projektiem būtu jāiekļauj atsauce uz noteikumiem par iekšējiem piešķirtajiem ieņēmumiem. Tas dotu iespēju apmierināt mainīgās vajadzības, kas izriet no Savienības iestāžu ēku politikas, vienlaikus ietaupot izmaksas un nodrošinot lielāku elastību.

(173) Lai varētu pielāgot konkrētām Savienības struktūrām piemērojamos noteikumus, sīki izstrādātus noteikumus par iepirkumu un sīki izstrādātus nosacījumus un minimālo attiecību efektīvai uzkrājumu likmei saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē pilnvaras Komisijai pieņemt aktus attiecībā finanšu pamatregulu struktūrām, kas izveidotas saskaņā ar LESD un *Euratom* līgumu, un finanšu paraugregulu publiskā un privātā sektora partnerības struktūrām, grozījumiem šīs regulas I pielikumā, sīki izstrādātiem nosacījumiem un metodoloģiju efektīvas uzkrājumu likmes aprēķināšanai un efektīvas uzkrājumu likmes noteiktās minimālās attiecības grozīšanai, kas nebūtu nosakāma zemāk par 85 %. Ir sevišķi svarīgi, lai Komisija sagatavošanas darba gaitā pienācīgi apspriestos, tostarp ar ekspertiem, un minētās apspriešanās rīkotu saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

(174) Ar mērķi nodrošināt, lai ar Eiropas Savienības Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmu (EaSI), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1296/2013[1], ātri varētu nodrošināt pietiekamus resursus mainīgo politisko prioritāšu atbalstam, būtu jāpieļauj lielāka elastība attiecībā uz orientējošo īpatsvaru katrai no trim sadaļām un attiecībā uz minimālajām procentuālajām daļām katrai tematiskajai prioritātei katrā sadaļā, vienlaikus saglabājot vērienīgu EURES pārrobežu partnerību ieviešanas līmeni. Ar to būtu jāuzlabo EaSI pārvaldība un jārada iespēja koncentrēt budžeta resursus uz pasākumiem, kas dod labākus nodarbinātības un sociālos rezultātus.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1296/2013 (2013. gada 11. decembris) par Eiropas Savienības Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmu ("EaSI") un ar kuru groza Lēmumu Nr. 283/2010/ES, ar ko izveido Eiropas progresa mikrofinansēšanas instrumentu nodarbinātībai un sociālajai iekļaušanai (OV L 347, 20.12.2013., 238. lpp.).

(175) Lai atvieglotu investīcijas kultūras un ilgtspējīga tūrisma infrastruktūrā, neskarot Savienības tiesību aktu īstenošanu vides jomā, jo īpaši attiecīgā gadījumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/42/EK[1] un 2011/92/ES[2] īstenošanu, būtu jāprecizē daži ierobežojumi atbalsta darbības jomā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1301/2013[3] attiecībā uz šādām investīcijām. Tādēļ no ... [šīs grozošās regulas spēkā stāšanās diena] ir jāievieš skaidri ierobežojumi attiecībā uz ERAF ieguldījuma skalas robežām šādās investīcijās.

(176) Lai reaģētu uz problēmām, ko rada pieaugošās migrantu un bēgļu plūsmas, būtu jāprecizē mērķi, kuru sasniegšanu ERAF var veicināt, sniedzot atbalstu migrantiem un bēgļiem, lai dotu dalībvalstīm iespēju nodrošināt investīcijas, kuras ir koncentrētas uz trešo valstu valstspiederīgajiem, tostarp patvēruma meklētājiem un starptautiskās aizsardzības saņēmējiem, kas likumīgi uzturas valstī.

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp.).

2 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 26, 28.1.2012., 1. lpp.).

3 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1301/2013 (2013. gada 17. decembris) par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un īpašiem noteikumiem attiecībā uz mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai" un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1080/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 289. lpp.).

(177) Lai atvieglotu darbību īstenošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1303/2013[1], būtu jāpaplašina potenciālo atbalsta saņēmēju loks. Tāpēc vadošām iestādēm būtu jāatļauj uzskatīt fiziskas personas par atbalsta saņēmējiem un būtu jāparedz lielāka elastība attiecībā uz atbalsta saņēmēju definīciju saistībā ar valsts atbalstu.

(178) Praksē ir ierasts, ka par makroreģionālām stratēģijām vienojas, pieņemot Padomes secinājumus. Kā tas ir kopš Regulas (ES) Nr. 1303/2013 stāšanās spēkā, tādus secinājumus attiecīgā gadījumā var apstiprināt Eiropadome, ņemot vērā šīs iestādes pilnvaras, kas izklāstītas LES 15. pantā. Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza "makroreģionālas stratēģijas" definīcija, kas ir paredzēta minētajā regulā.

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

(179) Lai dalītajā pārvaldībā īstenotajiem ERAF, ESF, Kohēzijas fondam, ELFLA, EJZF ("Eiropas strukturālie un investīciju fondi" - "ESI fondi") nodrošinātu pareizu finanšu pārvaldību un lai precizētu dalībvalstu pienākumus, vispārīgajiem principiem, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 1303/2013 4. pantā, būtu jāatsaucas uz šajā regulā noteiktajiem principiem par iekšējo budžeta izpildes kontroli un izvairīšanos no interešu konfliktiem.

(180) Lai efektīvai migrācijas un patvēruma problēmu risināšanai maksimāli palielinātu visu Savienības fondu sinerģiju, būtu jānodrošina, ka tad, kad tematiskie mērķi konkrētā fonda noteikumos tiek izteikti prioritātēs, šādas prioritātes attiektos uz katra ESI fonda izmantojumu atbilstoši minētajām jomām. Attiecīgā gadījumā būtu jānodrošina koordinācija ar Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu.

(181) Lai nodrošinātu plānošanas pasākumu konsekvenci, reizi gadā būtu jāveic saskaņošana starp partnerības nolīgumiem un tiem programmu grozījumiem, ko Komisija apstiprinājusi iepriekšējā kalendārajā gadā.

(182) Lai atvieglotu sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju sagatavošanu un īstenošanu, no galvenā fonda būtu jāatļauj segt sagatavošanas, darbības un iedzīvināšanas izmaksas.

(183) Lai atvieglotu sabiedrības virzītas vietējās attīstības un integrētu teritoriālo investīciju izpildi, attiecībā pret citām programmu struktūrām būtu jāprecizē lomas un pienākumi, kādi ir vietējās rīcības grupām attiecībā uz sabiedrības virzītām vietējās attīstības stratēģijām un kādi ir vietējām iestādēm, reģionālās attīstības struktūrām vai nevalstiskajām organizācijām attiecībā uz integrētām teritoriālajām investīcijām (ITI). Norīkojums starpniekstruktūras statusā saskaņā ar fondam specialiem noteikumiem būtu jāpieprasa tikai gadījumos, kad attiecīgās struktūras pilda papildu uzdevumus, kas ietilpst vadošās vai sertificējošās iestādes vai maksājumu aģentūras atbildībā.

(184) Vadošajām iestādēm būtu dodama iespēja īstenot finanšu instrumentus, līguma slēgšanas tiesības tieši piešķirot EIB un starptautiskajām finanšu iestādēm.

(185) Daudzas dalībvalstis ir izveidojušas valstij piederošas bankas vai iestādes, kuras darbojas saskaņā ar valsts politikas mandātu veicināt ekonomikas attīstības darbības. Šādām valstij piederošām bankām vai iestādēm ir īpašas iezīmes, kas tās padara atšķirīgas no privātām komercbankām tādos aspektos kā to īpašumtiesības, tām uzticētais mandāts attīstības jomā un tas, ka to galvenais mērķis nav peļņas palielināšana. Valstij piederošu banku vai iestāžu galvenā loma ir mazināt tirgus nepilnības, proti, ja kādos reģionos vai kādās politikas jomās vai sektoros komercbankas nepietiekami nodrošina finanšu pakalpojumus. Minētās valstij piederošās bankas vai iestādes ir īpaši piemērotas tam, lai sekmētu ESI fondu pieejamību, vienlaikus saglabājot neitralitāti konkurences ziņā. To īpašā loma un iezīmes var dot dalībvalstīm iespēju palielināt finanšu instrumentu izmantojumu, lai maksimāli palielinātu ESI fondu ietekmi uz reālo ekonomiku. Šāds iznākums atbilstu Komisijas politikai, kas paredz veicināt šādu valstij piederošu banku vai iestāžu lomu būt fondu pārvaldniecēm gan ESI fondu īstenošanā, gan ESI fondu kombinēšanā ar ESIF finansējumu, kā jo īpaši ir paredzēts Investīciju plānā Eiropai. Neskarot līgumu slēgšanas tiesības, kas attiecībā uz finanšu instrumentu īstenošanu jau ir piešķirtas, ievērojot piemērojamās tiesības, ir pamatoti precizēt, ka vadošajām iestādēm ir iespēja šādām valstij piederošām bankām vai iestādēm līguma slēgšanas tiesības piešķirt tieši. Tomēr, lai nodrošinātu, ka iespēja tieši piešķirt līguma slēgšanas tiesības joprojām atbilst iekšējā tirgus principiem, būtu jānosaka stingri nosacījumi, kas jāizpilda valstij piederošām bankām vai iestādēm.

Šiem nosacījumiem būtu jāietver tas, ka nav nekādas tiešas privātās kapitāla līdzdalības, izņemot tādus privātā kapitāla līdzdalības veidus, kas neparedz kontroli un bloķēšanu, saskaņā ar Direktīvā 2014/24/ES paredzētajām prasībām. Turklāt – un stingri ierobežoti attiecībā tikai uz Regulas (ES) Nr. 1303/2013 piemērošanas jomu – būtu arī jāļauj valstij piederošai bankai vai iestādei īstenot finanšu instrumentus tad, ja privātā kapitāla līdzdalība nekādi neietekmē lēmumus par to finanšu instrumentu vadību ikdienā, kuri saņem ESI fondu atbalstu.

(186) Lai saglabātu ERAF un ELFLA iespēju veikt iemaksas kopīgajos neierobežoto garantiju un pārvēršanas vērtspapīru finanšu instrumentos MVU labā, ir jāparedz, ka dalībvalstīm ir iespēja izmantot ERAF un ELFLA, lai veicinātu šādus instrumentus visā plānošanas periodā, un ir jāatjaunina attiecīgie noteikumi par minēto iespēju, piemēram, noteikumi par *ex ante* novērtējumiem un izvērtējumiem, un ir jāievieš iespēja, ka ERAF var plānot prioritārā virziena līmenī.

(187) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/1017[1] tika pieņemta, lai dotu dalībvalstīm iespēju izmantot ESI fondus, lai dotu ieguldījumu to atbalsttiesīgo projektu finansēšanā, kuri tiek atbalstīti ar ESIF. Regulā (ES) Nr. 1303/2013 būtu jāievieš konkrēts noteikums, lai paredzētu nosacījumus labākai mijiedarbībai un papildināmības iespējai, kas atvieglotu iespēju kombinēt ESI fondus ar EIB finanšu produktiem, kuriem ir ESIF ES garantija.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/1017 (2015. gada 25. jūnijs) par Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, Eiropas Investīciju konsultāciju centru un Eiropas Investīciju projektu portālu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1291/2013 un (ES) Nr. 1316/2013 – Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (OV L 169, 1.7.2015., 1. lpp.).

(188) Struktūrām, kas īsteno finanšu instrumentus, veicot savas darbības, būtu jāievēro Savienības politika par nodokļu jautājumos nesadarbīgām jurisdikcijām un tās atjauninājumos, kā paredzēts attiecīgajos Savienības tiesību aktos un Padomes secinājumos, jo īpaši Padomes 2016. gada 8. novembra secinājumos un to pielikumā, kā arī Padomes 2017. gada 5. decembra secinājumos un to pielikumos.

(189) Lai vienkāršotu un saskaņotu kontroles un revīzijas prasības un uzlabotu to finanšu instrumentu pārskatatbildību, kurus īsteno EIB un citas starptautiskas finanšu iestādes, ir nepieciešams grozīt noteikumus par finanšu instrumentu pārvaldību un kontroli, lai atvieglotu ticamības pārbaudes procesu. Minētajam grozījumam nebūtu jāskar Regulas (ES) Nr. 1303/2013 38. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 39. pantā minētie finanšu instrumenti, kas noteikti finansēšanas nolīgumā, kas parakstīts pirms ... [šīs grozošās regulas spēkā stāšanās datums]. Attiecībā uz šādiem finanšu instrumentiem būtu jāturpina piemērot minētās regulas 40. pantu, kā tas ir piemērojams finansēšanas nolīguma parakstīšanas brīdī.

(190) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Regulas (ES) Nr. 1303/2013 īstenošanai, attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 1303/2013 40. panta 1. punktā noteikto kontroles ziņojumu un gada revīzijas ziņojumu paraugiem būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011[1].

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

(191) Lai nodrošinātu saskaņotību ar pieeju finanšu korekcijām 2007.–2013. gada plānošanas periodā, ir jāprecizē, ka attiecībā uz finanšu instrumentiem vajadzētu būt iespējai ļaut kādu atsevišķu neatbilstības dēļ atceltu ieguldījumu izmantot atkārtoti ar regulāro izdevumu ierakstu tās pašas darbības ietvaros, lai attiecīgās finanšu korekcijas rezultātā konkrētajai finanšu instrumenta operācijai neuzrādītos neto zaudējumi.

(192) Lai paredzētu vairāk laika tādu finansēšanas nolīgumu parakstīšanai, ar kuriem uz pašu kapitālu balstītu instrumentu gadījumā dod iespēju pēc atbilstības perioda beigām maksājumiem investīcijām galasaņēmējos izmantot darījuma kontus, šādu finansēšanas nolīgumu parakstīšanas termiņš būtu jāpagarina līdz 2018. gada 31. decembrim.

(193) Lai investoriem, kas darbojas saskaņā ar tirgus ekonomikas principu, radītu stimulu līdzieguldīt publiskās politikas projektos, būtu jāievieš atšķirīgas pret investoriem vērstās attieksmes koncepcija, kura saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem ļauj ESI fondiem būt pakārtotā pozīcijā salīdzinājumā ar investoru, kas darbojas saskaņā ar tirgus ekonomikas principu, un EIB finanšu produktiem, kuriem ir ESIF ES garantija. Līdztekus būtu jāparedz nosacījumi šādas atšķirīgas attieksmes piemērošanai ESI fondu īstenošanā.

(194) Ņemot vērā to, ka procentu likmes jau ilgstoši ir zemā līmenī, un lai neradītu lieku kaitējumu finanšu instrumentus īstenojošām struktūrām, ir nepieciešams, ievērojot aktīvu finanšu līdzekļu pārvaldību, dot iespēju no finanšu instrumentā atpakaļ iemaksātajiem resursiem finansēt negatīvos procentus, kas radušies ESI fondu investīciju rezultātā, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1303/2013 43. pantu.

(195) Lai ziņošanas prasības saskaņotu ar jaunajiem noteikumiem par atšķirīgu attieksmi pret investoriem un novērstu zināmu prasību pārklāšanos, būtu jāgroza Regulas (ES) Nr. 1303/2013 46. panta 2. punkts.

(196) Lai atvieglotu ESI fondu īstenošanu, ir jāparedz iespēja dalībvalstīm īstenot tehniskās palīdzības pasākumus, tieši piešķirot līgumu slēgšanas tiesības EIB, citām starptautiskām finanšu iestādēm un valsts īpašumā esošām bankām vai iestādēm.

(197) Lai vēl vairāk saskaņotu nosacījumus darbībām, kuras pēc to pabeigšanas rada neto ienākumus, attiecīgie šīs regulas noteikumi būtu jāpiemēro jau atlasītām, bet vēl nepabeigtām darbībām un tādām darbībām, kas minētajā plānošanas periodā vēl ir jāatlasa.

(198) Lai radītu spēcīgu stimulu energoefektivitātes pasākumu īstenošanai, izmaksu ietaupījumi, kas rodas no kādas darbības energoefektivitātes uzlabošanās, nebūtu jāuzskata par neto ienākumiem.

(199) Lai atvieglotu ieņēmumus radošu darbību īstenošanu, būtu jāatļauj jebkurā programmas īstenošanas brīdī samazināt līdzfinansējuma likmi un būtu jāparedz iespēja valsts līmenī noteikt vienotas likmes neto ienākumu procentuālās daļas.

(200) Ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 508/2014[1] novēloto pieņemšanu un to, ka minētajā regulā ir noteikti atbalsta intensitātes līmeņi, attiecībā uz ieņēmumus radošām darbībām ir nepieciešams paredzēt dažus izņēmumus Regulā (ES) Nr. 1303/2013 attiecībā uz EJZF. Tā kā minētie izņēmumi paredz labvēlīgākus nosacījumus dažām darbībām, kuras rada ieņēmumus un kurām atbalsta summas vai likmes ir noteiktas Regulā (ES) Nr. 508/2014, ir jānosaka atšķirīga šo izņēmumu spēkā stāšanās diena, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret darbībām, kuras tiek atbalstītas, pamatojoties uz Regulu (ES) Nr. 1303/2013.

(201) Lai mazinātu administratīvo slogu, kas gulstas uz atbalsta saņēmējiem, būtu jāpalielina robežvērtība, saskaņā ar kuru konkrētas darbības ir atbrīvotas no prasības aprēķināt un ņemt vērā ieņēmumus, kas radušies to īstenošanas gaitā.

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 508/2014 (2014. gada 15. maijs) par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un ar ko atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006 un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1255/2011 (OV L 149, 20.5.2014., 1. lpp.).

(202) Lai atvieglotu sinerģiju starp ESI fondiem un citiem Savienības instrumentiem, vajadzētu būt iespējai atlīdzināt radušos izdevumus no dažādiem ESI fondiem un Savienības instrumentiem, balstoties uz iepriekš noteiktu proporciju.

(203) Lai veicinātu vienreizēju maksājumu izmantošanu un ņemot vērā to, ka vienreizējiem maksājumiem ir jābalstās uz taisnīgu, godīgu un pārbaudāmu aprēķina metodi, kas nodrošina pareizu finanšu pārvaldību, šo maksājumu izmantošanai piemērojamā augšējā robeža būtu jāatceļ.

(204) Lai samazinātu administratīvo slogu atbalsta saņēmēju projektu īstenošanā, būtu jāievieš vienkāršota izmaksu iespēja finansējumam, kas balstās uz citiem nosacījumiem, nevis darbības izmaksām.

(205) Lai vienkāršotu noteikumus, ar ko reglamentē fondu izmantošanu, un samazinātu saistīto administratīvo slogu, dalībvalstīm būtu pastiprināti jāizmanto vienkāršotu izmaksu iespējas.

(206) Ņemot vērā to, ka saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1303/2013 71. pantu pienākums nodrošināt investīciju darbību ilgumu ir piemērojams no dienas, kad atbalsta saņēmējam veikts galīgais maksājums, un ka gadījumā, ja investīcija izpaužas kā jaunas tehnikas un aprīkojuma iegāde uz nomaksu, pēdējais maksājums tiek veikts līguma darbības beigās, minētā veida investīcijām minētais pienākums nebūtu piemērojams.

(207) Lai nodrošinātu to, ka plaši tiek piemērotas vienkāršotu izmaksu iespējas, būtu jāparedz, ka attiecībā uz darbībām vai projektiem, kas ir daļa no darbības, kas saņem atbalstu no ERAF un ESF, kuru summa nepārsniedz noteiktu robežvērtību, tiek obligāti izmantotas vienības izmaksu standarta likmes, vienreizēji maksājumi vai vienotās likmes, ņemot vērā attiecīgos pārejas noteikumus. Būtu jādod vadošajai iestādei vai uzraudzības komitejai programmām saskaņā ar mērķi "Eiropas teritoriālā sadarbība" iespēja pārejas periodu pagarināt par tik ilgu laiku, kādu tā uzskata par piemērotu, ja tā uzskata, ka minētais pienākums rada nesamērīgu administratīvo slogu. Minētais pienākums nebūtu jāpiemēro darbībām, kas saņem atbalstu tāda valsts atbalsta ietvaros, kurš nav *de minimis* atbalsts. Šādām darbībām joprojām vajadzētu būt iespējamam saņemt visa veida dotācijas un atmaksājamu palīdzību. Vienlaikus attiecībā uz visiem ESI fondiem kā papildu metodika vienkāršotu izmaksu noteikšanai būtu jāievieš budžeta projektu izmantošana.

(208) Lai sekmētu vienkāršotu izmaksu iespēju agrāku un mērķtiecīgāku piemērošanu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu, lai tā papildinātu Regulu (ES) Nr. 1303/2013 ar īpašiem papildu noteikumiem par to struktūru uzdevumiem, pienākumiem un atbildību, kuras īsteno finanšu instrumentus, saistītos atlases kritērijus un produktus, ko ir iespējams nodrošināt, izmantojot finanšu instrumentus, papildinātu Regulu (ES) Nr. 1303/2013 par vienības izmaksu standarta likmēm vai vienotas likmes finansējumu, par taisnīgo, godīgo un pārbaudāmo aprēķina metodi, saskaņā ar kuru tos varētu noteikt, un precizējot sīki izstrādātu kārtību attiecībā uz finansējumu, kas balstīts nevis uz izmaksām un to piemērošanu, bet gan uz to nosacījumu izpildi, kuri ir saistīti ar noteiktu sekmju gūšanu programmu īstenošanā vai programmu mērķu sasniegšanu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un to ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

(209) Lai samazinātu administratīvo slogu, būtu vairāk jāizmanto vienotās likmes, kurām nav nepieciešama dalībvalstu noteikta metodika. Tāpēc būtu jāievieš divas papildu vienotās likmes – viena tiešo personāla izmaksu aprēķināšanai un otra pārējo atbilstīgo izmaksu aprēķināšanai uz personāla izmaksu pamata. Turklāt būtu jāsniedz papildu precizējums par personāla izmaksu aprēķināšanas metodēm.

(210) Lai palielinātu darbību efektivitāti un ietekmi, būtu jāatvieglo darbību, kas aptver visu dalībvalsts teritoriju vai dažādu programmu teritoriju, īstenošana un attiecībā uz dažām investīcijām būtu jāpalielina izdevumu iespējas ārpus Savienības.

(211) Lai pamudinātu dalībvalstis lielo projektu novērtējumam izmantot neatkarīgus ekspertus, būtu jāatļauj, ka lielā projekta izdevumu deklarācija, ko iesniedz Komisijai, tiek pieņemta pēc tam, kad Komisija ir tikusi informēta par attiecīgās informācijas iesniegšanu neatkarīgajam ekspertam, bet pirms neatkarīgā eksperta pozitīva novērtējuma saņemšanas.

(212) Lai veicinātu to, ka tiek izmantoti kopīgi rīcības plāni, ar ko atbalsta saņēmējiem tiks samazināts administratīvais slogs, ir jāsamazina ar kopīga rīcības plāna izveidi saistītās regulatīvās prasības, vienlaikus arī turpmāk pienācīgu uzmanību pievēršot horizontālajiem principiem, tostarp dzimumu līdztiesībai un ilgtspējīgai attīstībai, kuri ir devuši nozīmīgu ieguldījumu efektīvā ESI fondu īstenošanā.

(213) Lai atbalsta saņēmējiem novērstu lieku administratīvo slogu, noteikumos par informāciju, komunikāciju un publicitāti būtu jāievēro proporcionalitātes princips. Tādējādi ir svarīgi precizēt minēto noteikumu piemērošanas jomu.

(214) Lai samazinātu administratīvo slogu un nodrošinātu tehniskās palīdzības efektīvu izmantojumu ERAF, ESF un Kohēzijas fondā un visās reģionu kategorijās, būtu jāpalielina elastība attiecībā uz dalībvalstu tehniskajai palīdzībai piemērojamo attiecīgo robežlielumu aprēķināšanu un uzraudzību.

(215) Lai racionalizētu īstenošanas struktūras, būtu jāprecizē, ka arī mērķa "Eiropas teritoriālā sadarbība" programmām ir pieejama iespēja, ka vadošā iestāde, sertifikācijas iestāde un revīzijas iestāde pieder vienai un tai pašai publiskajai struktūrai.

(216) Būtu sīkāk jānosaka vadošo iestāžu pienākumi attiecībā uz izdevumu pārbaudēm gadījumos, kad tiek izmantotas vienkāršotu izmaksu iespējas.

(217) Lai nodrošinātu to, ka, īstenojot ESI fondus un Eiropas atbalsta fondu vistrūcīgākajām personām (EAFVP), atbalsta saņēmēji var pilnībā gūt labumu no vienkāršošanas potenciāla, ko sniedz e-pārvaldības risinājumi, un īpaši ar mērķi veicināt pilnībā elektronisku dokumentu pārvaldību, ir jāprecizē, ka konkrētu nosacījumu izpildes gadījumā dokumentācija papīra formātā nav nepieciešama.

(218) Lai palielinātu kontroļu samērīgumu un atvieglotu kontroļu pārklāšanās radīto administratīvo slogu, īpaši mazajiem atbalsta saņēmējiem, un neapdraudot pareizas finanšu pārvaldības principu, vienotas revīzijas principam attiecībā uz ERAF, ESF, Kohēzijas fondu un EJZF vajadzētu būt pārākam, un būtu jādubulto robežlielums, līdz kuram darbībai nepiemēro vairāk par vienu revīziju.

(219) Svarīgi ir uzlabot ESI fondu pamanāmību un sabiedrībā vairot izpratni par to rezultātiem un panākumiem. Publiskojot ESI fondu sasniegumus un demonstrējot to, kā tiek ieguldīti Savienības finanšu resursi, joprojām būtiski ir informācijas un komunikācijas pasākumi un pasākumi, kas palielina publicitātes vairošanu sabiedrībā.

(220) Lai konkrētām mērķgrupām atvieglotu piekļuvi ESF, nebūtu jāprasa datu vākšana par dažādiem rādītājiem, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1304/2013[1] I pielikumā.

(221) Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret darbībām, kuras tiek atbalstītas, pamatojoties uz šo regulu, ir nepieciešams noteikt dienu, no kuras piemēro dažus grozījumus Regulā (ES) Nr. 1303/2013.

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1304/2013 (2013. gada 17. decembris) par Eiropas Sociālo fondu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1081/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 470. lpp.).

(222) Lai nodrošinātu, ka viss plānošanas periods saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulām (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013 un (ES) Nr. 223/2014[1] tiek reglamentēts ar saskaņotu noteikumu kopumu, daži minēto regulu grozījumi ir jāpiemēro no 2014. gada 1. janvāra. Paredzot minēto grozījumu piemērošanu ar atpakaļejošu spēku, tiek ņemta vērā tiesiskā paļāvība.

(223) Lai paātrinātu to finanšu instrumentu īstenošanu, kuros atbalsts no ESI fondiem ir apvienots ar EIB finanšu produktiem saskaņā ar ESIF ES garantiju, un lai nodrošinātu pastāvīgu juridisko pamatu tādu finansēšanas nolīgumu parakstīšanai, ar kuriem uz pašu kapitālu balstītu instrumentu gadījumā paredz iespēju izmantot darījuma kontus, daži šīs regulas grozījumi ir jāpiemēro no 2018. gada 1. janvāra. Paredzot minēto grozījumu piemērošanu ar atpakaļejošu spēku, vēl vairāk tiek atvieglota projektu finansēšana ar apvienotu ESI fondu un EFSI atbalstu un tiek novērsts juridiskais vakuums no dienas, kad daži Regulas (ES) Nr. 1303/2013 noteikumi zaudē spēku, līdz dienai, kad tiem stājas spēkā termiņa pagarinājums ar šo regulu.

(224) Speciālajos nozares noteikumos iekļautie vienkāršojumi un izmaiņas būtu jāpiemēro pēc iespējas drīz, lai sekmētu īstenošanas paātrināšanu pašreizējā plānošanas periodā, un tādēļ tie būtu jāpiemēro no ... [šīs grozošās regulas spēkā stāšanās datums].

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 223/2014 (2014. gada 11. marts) par Eiropas atbalsta fondu vistrūcīgākajām personām (OV L 72, 12.3.2014., 1. lpp.).

(225) No Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) būtu arī pēc 2017. gada 31. decembra jāturpina pagaidu kārtā sniegt palīdzību jauniešiem, kas nestrādā, nemācās un neapgūst arodu (NEET) un dzīvo reģionos, kuros tiek atlaists nesamērīgi liels skaits darba ņēmēju. Lai pastāvīgi nodrošinātu palīdzību NEET, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1309/2013[1] grozījums, ar ko nodrošina šādu pastāvīgu palīdzību, būtu jāpiemēro no 2018. gada 1. janvāra.

(226) Vajadzētu būt iespējamam izveidot finansējuma apvienošanas mehānismus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1316/2013[2] vienam vai vairākiem Eiropas Infrastruktūras savienošanas instrumenta (EISI) sektoriem. No šādiem finansējuma apvienošanas mehānismiem varētu finansēt finansējuma apvienošanas darbības, kas ir pasākumi, kuros tiek apvienots neatmaksājamais atbalsts, piemēram, atbalsts no dalībvalstu budžetiem, EISI dotācijas un ESI fondi, un finanšu instrumenti no Savienības budžeta, tostarp EISI kapitāla vērtspapīru un EISI aizņēmumu finanšu instrumentu kombinācijas, un finansējums no EIB grupas, valsts attīstību veicinošām bankām, attīstības vai cita finansējuma iestādēm, investoriem un privātais finansiālais atbalsts. Finansējumam no EIB grupas būtu jāietver EIB finansējums no EFSI un privātajam finansiālajam atbalstam būtu jāietver gan tiešie, gan netiešie finansiālie ieguldījumi, kā arī atbalsts, kas saņemts, izmantojot publiskās un privātās partnerības.

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1309/2013 (2013. gada 17. decembris) par Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu (2014–2020) un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1927/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 855. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1316/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu, groza Regulu (ES) Nr. 913/2010 un atceļ Regulu (EK) Nr. 680/2007 un Regulu (EK) Nr. 67/2010 (OV L 348, 20.12.2013., 129. lpp.).

(227) Finansējuma apvienošanas mehānismu izstrādi un izveidi būtu jāveic uz *ex ante* izvērtējuma pamata saskaņā ar šo regulu, un tajā būtu jāatspoguļo pieredze, kas gūta, īstenojot EISI "finansējuma apvienošanas aicinājumu", kurš minēts 2017. gada 20. janvāra Komisijas Īstenošanas lēmumā, ar ko groza Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2014)1921, ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta (EISI) 2014.–2020. gada daudzgadu darba programmu finansiālās palīdzības sniegšanai transporta nozarē 2014.–2020. gadā. EISI finansējuma apvienošanas mehānismi būtu jānosaka ar daudzgadu un/vai gada darba programmām un jāpieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1316/2013 17. un 25. pantu. Komisijai būtu jānodrošina pārredzama un savlaicīga ziņošana Eiropas Parlamentam un Padomei par jebkura apvienošanas EISI mehānisma īstenošanu.

(228) EISI finansējuma apvienošanas mehānismu mērķim vajadzētu būt sekmēt un racionalizēt vienu pieteikumu visiem atbalsta veidiem, tostarp Savienības dotācijām no EISI un privātā sektora finansējumam. Šādu finansējuma apvienošanas mehānismu mērķim vajadzētu būt – projektu virzītājiem optimizēt pieteikuma procesu, nodrošinot tehniskajā un finansiālajā ziņā vienotu izvērtēšanas procesu.

(229) Ar EISI finansējuma apvienošanas mehānismiem būtu jāpalielina projektu iesniegšanas elastīgums, kā arī jāvienkāršo un jāracionalizē projektu identificēšana un finansēšana. Ar tiem būtu arī jāpalielina iesaistīto finanšu iestāžu atbildības un saistību uzņemšanās, tādējādi samazinot ar projektiem saistītos riskus.

(230) EISI finansējuma apvienošanas mehānismiem būtu jārada labāka koordinācija, informācijas apmaiņa un sadarbība starp dalībvalstīm, Komisiju, EIB, valsts attīstību veicinošām bankām un privātiem investoriem, lai izveidotu un atbalstītu tādu kvalitatīvu projektu sarakstu, kuri atbilst EISI politikas mērķiem.

(231) EISI finansējuma apvienošanas mehānismu mērķim vajadzētu būt – kāpināt Savienības izdevumu radīto multiplikatora efektu, piesaistot papildu resursus no privātiem investoriem, tādējādi nodrošinot maksimālu privāto investoru iesaistes pakāpi. Tiem turklāt būtu jānodrošina, lai atbalstītie pasākumi kļūtu ekonomiski un finansiāli dzīvotspējīgi, un jāpalīdz nepieļaut investīciju sviras efekta nepietiekamību. Tiem būtu jādod ieguldījums Savienības mērķu sasniegšanā saistībā ar Parīzes klimata konferencē (*COP 21*) paredzēto uzdevumu izpildi, darbvietu radīšanā un pārrobežu savienojamībā. Ir svarīgi, lai tad, kad darbību finansēšanai tiek izmantots gan EISI, gan ESIF, Revīzijas palāta izvērtētu, vai finanšu pārvaldība ir bijusi pareiza saskaņā ar LESD 287. pantu, un Regulas (ES) Nr. 1316/2013 24. panta 2. punktu.

(232) Lielākoties ir gaidāms, ka dotācijas transporta nozarē joprojām būs galvenie līdzekļi Savienības politikas mērķu atbalstam. Tādēļ ar EISI finansējuma apvienošanas mehānismu piemērošanu nebūtu jāmazina šādu dotāciju pieejamība.

(233) Privātu līdzinvestoru dalību transporta projektos varētu atvieglot, mazinot finanšu risku. Minētajam nolūkam piemērotas var būt pirmās kārtas zaudējumu garantijas, ko EIB sniedz kopīgajos finansēšanas mehānismos ar budžeta atbalstu, piemēram, finansējuma apvienošanas mehānismi.

(234) Finansējums no EISI būtu jābalsta uz atlases un piešķiršanas kritērijiem, kas noteikti daudzgadu un gada darba programmās, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1316/2013 17. panta 5. punktu, neatkarīgi no izmantotā finansējuma veida vai tā kombinācijas.

(235) Ar finansējuma apvienošanas mehānismiem gūtā pieredze būtu jāņem vērā Regulas (ES) Nr. 1316/2013 izvērtējumos.

(236) Nebūtu jāuzskata, ka EISI finansējuma apvienošanas mehānismu ieviešana ar šo regulu jau iepriekš noteiktu sarunu par daudzgadu finanšu shēmu laikposmam pēc 2020. gada rezultāta.

(237) Ņemot vērā to, ka transporta nozarē ir ļoti augsta EISI izpildes pakāpe, un lai atbalstītu tādu projektu īstenošanu, kuriem Eiropas transporta tīklā ir vislielākā pievienotā vērtība attiecībā uz pamattīkla koridoriem, pārrobežu projektiem, projektiem otrajā pamattīkla daļā un projektiem, kas ir atbalsttiesīgi saskaņā ar horizontālajām prioritātēm, kuras ir izklāstītas Regulas (ES) Nr. 1316/2013 I pielikumā, ir izņēmuma kārtā jāparedz papildu elastība daudzgadu darba programmas izmantošanā, ļaujot finanšu līdzekļu apjomam sasniegt līdz 95 % no budžeta finanšu resursiem, kas minēti Regulā (ES) Nr. 1316/2013. Tomēr ir svarīgi, lai atlikušajā EISI īstenošanas periodā tiktu sniegts turpmāks atbalsts prioritātēm, uz kurām attiecas gada darba programmas.

(238) Ņemot vērā to, ka EISI telekomunikāciju nozarei ir atšķirīgas iezīmes salīdzinājumā ar EISI transporta un EISI enerģētikas nozarēm, proti, mazāks vidējais dotāciju apjoms un atšķirības izmaksu veidos un projektu veidos, būtu jāizvairās no nevajadzīga sloga attiecīgajos pasākumos iesaistītajiem atbalsta saņēmējiem un dalībvalstīm, ar mazāk apgrūtinošu apliecināšanas pienākumu, bet vienlaikus nevājinot pareizas finanšu pārvaldības principu.

(239) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 283/2014[1] pašlaik pasākumu atbalstam digitālo pakalpojumu infrastruktūras jomā var izmantot vienīgi dotācijas un iepirkumu. Lai digitālo pakalpojumu infrastruktūras darbībai nodrošinātu pēc iespējas lielāku efektivitāti, tādu pasākumu atbalstam būtu jādara pieejami arī citi finanšu instrumenti, kurus šobrīd izmanto EISI, tostarp inovatīvi finanšu instrumenti.

(240) Lai izvairītos no lieka administratīvā sloga vadošajām iestādēm, kurš varētu kavēt efektīvu EAFVP īstenošanu, ir lietderīgi vienkāršot un atvieglot procedūru, ar kuru darbības programmās tiek grozīti nebūtiski elementi.

(241) Lai vēl vairāk vienkāršotu EAFVP izmantošanu, ir lietderīgi paredzēt papildu noteikumus par izdevumu attiecināmību, jo īpaši attiecībā uz vienības izmaksu standarta likmju, fiksēto summu un vienoto likmju izmantošanu.

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 283/2014 (2014. gada 11. marts) par pamatnostādnēm Eiropas komunikāciju tīkliem telekomunikāciju infrastruktūras jomā, ar ko atceļ Lēmumu Nr. 1336/97/EK (OV L 86, 21.3.2014., 14. lpp.).

(242) Lai izvairītos no netaisnīgas attieksmes pret partnerorganizācijām, pārkāpumi, kas ir piedēvējami vienīgi struktūrai, kura atbild par pirkumu veikšanu palīdzības vajadzībām, nebūtu jāietekmē partnerorganizāciju izdevumu attiecināmība.

(243) Lai vienkāršotu ESI fondu un EAFVP īstenošanu un izvairītos no juridiskas nenoteiktības, būtu jāprecizē daži dalībvalstu pienākumi pārvaldības un kontroles jomā.

(244) Ņemot vērā to, ka attiecīgie finanšu noteikumi finanšu gadā ir jāpiemēro saskaņoti, principā ir ieteicams šīs regulas (Finanšu regula) Pirmo daļu sākt piemērot finanšu gada sākumā. Tomēr, lai nodrošinātu, ka šajā regulā paredzētā tik svarīgā vienkāršošana gan attiecībā uz Finanšu regulu, gan speciālo nozares noteikumu grozījumiem, cik drīz vien iespējams, sniedz labumu Savienības līdzekļu saņēmējiem, ir lietderīgi izņēmuma kārtā paredzēt šīs regulas piemērošanu no tās spēkā stāšanās brīža. Tajā pašā laikā, lai dotu papildu laiku pielāgoties jaunajiem noteikumiem, Savienības iestādēm līdz 2018. finanšu gada beigām savu attiecīgo administratīvo apropriāciju īstenošanai turpina piemērot Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012.

(245) Dažas izmaiņas attiecībā uz finanšu instrumentiem, budžeta garantijām un finansiālo palīdzību būtu jāpiemēro tikai no dienas, kad sāk piemērot daudzgadu finanšu shēmu laikposmam pēc 2020. gada, lai dotu pietiekami daudz laika piemērojamo juridisko pamatu un programmu pielāgošanai jaunajiem noteikumiem.

(246) Informācija par gada vidējo pilnslodzes ekvivalentu skaitu un par tādu piešķirto ieņēmumu aplēsto summu, kuri pārnesti no iepriekšējiem gadiem, pirmo reizi būtu jāsniedz kopā ar budžeta projektu, kas jāiesniedz 2021. gadā, lai dotu Komisijai pietiekami daudz laika pielāgoties jaunajam pienākumam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

PIRMĀ DAĻA
FINANŠU REGULA

I SADAĻA
PRIEKŠMETS, DEFINĪCIJAS UN VISPĀRĪGIE PRINCIPI

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā ir paredzēti noteikumi par Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas vispārējā budžeta ("budžets") izveidi un izpildi un par to pārskatu sniegšanu un revīziju.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

1) "pieteikuma iesniedzējs" ir fiziska persona vai subjekts, kas vai nu ir, vai nav juridiska persona, un ir iesniedzis pieteikumu dotāciju piešķiršanas procedūrā vai konkursā par godalgām;

2) "pieteikuma dokuments" ir piedāvājums, dalības pieteikums, dotācijas pieteikums vai pieteikums konkursā par godalgām;

3) "piešķiršanas procedūra" ir iepirkuma procedūra, dotācijas piešķiršanas procedūra, konkurss par godalgām vai procedūra, kurā atlasa ekspertus vai personas vai subjektus, kuri izpilda budžetu saskaņā ar 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu;

4) "pamatakts" ir tiesību akts, kas nav ieteikums vai atzinums un kas sniedz juridisko pamatu darbībai un attiecīgo budžetā paredzēto atbilstīgo izdevumu veikšanai vai no budžeta segtās budžeta garantijas vai finansiālās palīdzības īstenošanai, un kas var būt kādā no šiem veidiem:

   a) attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma (*Euratom* līgums) īstenošanu – regulas, direktīvas vai lēmuma veidā LESD 288. panta nozīmē; vai

   b) attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienību (LES) V sadaļas īstenošanu – kādā no veidiem, kas norādīti LES 28. panta 1. punktā, 31. panta 2. punktā, 33. pantā, 42. panta 4. punktā un 43. panta 2. punktā;

5) "atbalsta saņēmējs" ir fiziska persona vai subjekts, kas vai nu ir, vai nav juridiska persona, ar kuru ir parakstīts dotācijas nolīgums;

6) "finansējuma apvienošanas mehānisms jeb platforma" ir sadarbības satvars, kas izveidots starp Komisiju un attīstības vai citām publiskām finanšu iestādēm ar mērķi apvienot neatmaksājama atbalsta veidus un/vai finanšu instrumentus un/vai budžeta garantijas no budžeta un atmaksājama finanšu atbalsta veidus no attīstības vai citām publiskām finanšu iestādēm, kā arī no privātā sektora finanšu iestādēm un privātā sektora investoriem;

7) "budžeta izpilde" ir tādu pasākumu veikšana, kas saistīti ar budžeta apropriāciju pārvaldību, uzraudzību, kontroli un revīziju saskaņā ar 62. pantā paredzētajām metodēm;

8) "budžeta saistības" ir darbība, ar kuru atbildīgais kredītrīkotājs budžetā rezervē budžeta apropriācijas, kas nepieciešamas, lai segtu turpmākus maksājumus, pildot juridiskas saistības;

9) "budžeta garantija" ir Savienības juridiskas saistības atbalstīt pasākumu programmu, budžetā uzņemoties finansiālas saistības, kuras var izmantot gadījumā, ja programmas īstenošanas gaitā iestātos konkrēti norādīts notikums, un kuras ir spēkā visu attiecībā uz atbalstāmo programmu pausto saistību termiņa ilgumu;

10) "ēku līgums" ir līgums, kas attiecas uz zemes, ēku vai cita nekustamā īpašuma pirkumu, maiņu, ilgtermiņa nomu, lietošanas tiesībām, līzingu, nomāšanu vai īrējumpirkšanu ar izpirkšanas iespēju vai bez tās. Tas ietver gan esošas ēkas, gan nepabeigtas ēkas ar noteikumu, ka kandidātam ir derīga attiecīgās ēkas būvatļauja. Tas neietver ēkas, kas ir projektētas saskaņā ar līgumslēdzējas iestādes specifikācijām un uz kurām attiecas būvdarbu līgumi;

11) "kandidāts" ir ekonomikas dalībnieks, kas ir izteicis vēlēšanos piedalīties vai ir uzaicināts piedalīties slēgtā procedūrā, konkursa procedūrā ar sarunām, konkursa dialogā, inovācijas partnerībā, metu konkursā vai sarunu procedūrā;

12) "centralizēto iepirkumu struktūra" ir līgumslēdzēja iestāde, kas īsteno centralizētās iegādes darbības un, attiecīgā gadījumā, iegādes palīgdarbības;

13) "pārbaude" ir ieņēmumu vai izdevumu operācijas konkrēta aspekta pārbaude;

14) "koncesijas līgums" ir līgums par atlīdzību, kas rakstiski noslēgts starp vienu vai vairākiem ekonomikas dalībniekiem un vienu vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm 174. un 178. panta nozīmē, lai uzticētu būvdarbu izpildi vai pakalpojumu sniegšanu un pārvaldību kādam ekonomikas dalībniekam ("koncesija"), un kur:

   a) atlīdzība ir vai nu tikai tiesības ekspluatēt būves vai pakalpojumus, vai arī minētās tiesības kopā ar samaksu;

b) piešķirot koncesijas līgumu, koncesionāram tiek nodoti operacionālie riski minēto būvju vai pakalpojumu ekspluatācijā, ietverot pieprasījuma vai piedāvājuma risku vai abus. Tiek uzskatīts, ka koncesionārs ir uzņēmies operacionālo risku, ja normālos darbības apstākļos netiek garantēta attiecīgo būvju vai pakalpojumu ekspluatācijas laikā veikto investīciju vai radušos izmaksu atgūšana;

15) "iespējamās saistības" ir potenciālas finansiālās saistības, kas varētu rasties atkarībā no kāda nākotnes notikuma iznākuma;

16) "līgums" ir publisks līgums vai koncesijas līgums;

17) "darbuzņēmējs" ir ekonomikas dalībnieks, ar kuru ir parakstīts publiskā iepirkuma līgums;

18) "iemaksu nolīgums" ir nolīgums, kas noslēgts ar personām vai subjektiem, kas īsteno Savienības līdzekļus, ievērojot 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta ii)–viii) punktu;

19) "kontrole" ir jebkāds pasākums, kas veikts, lai nodrošinātu pietiekamu pārliecību par darbību efektivitāti, lietderīgumu un saimnieciskumu, ziņojumu ticamību, aktīvu un informācijas aizsardzību, krāpšanas un pārkāpumu novēršanu, atklāšanu un labošanu, kā arī turpmākus pasākumiem attiecībā uz tiem, un tādu risku pienācīgu pārvaldību, kuri saistīti ar pamatā esošu darījumu likumību un pareizību, ņemot vērā programmu daudzgadu iezīmes, kā arī attiecīgo maksājumu veidu. Kontroles var ietvert dažādas pārbaudes, kā arī jebkādas politikas un procedūru īstenošanu, lai sasniegtu pirmajā teikumā minētos mērķus;

20) "darījuma partneris" ir tā puse, kurai ir piešķirta budžeta garantija;

21) "krīze" ir:

a) situācija, kas rada tūlītējus vai nenovēršamus draudus un var pāraugt bruņotā konfliktā vai destabilizēt valsti vai tās kaimiņreģionu;

b) situācija, kuras cēloņi ir dabas katastrofas, cilvēku radītas krīzes, piemēram, karš un citi konflikti, vai neparasti apstākļi ar līdzīgām sekām, cita starpā saistībā ar klimata pārmaiņām, vides pasliktināšanos, grūtībām piekļūt enerģijai un dabas resursiem vai galēju nabadzību;

22) "saistību atcelšana" ir operācija, ar kuru atbildīgais kredītrīkotājs pilnīgi vai daļēji atceļ apropriāciju rezervāciju, kas iepriekš veikta ar budžeta saistībām;

23) "dinamiskā iepirkumu sistēma" ir pilnībā elektronisks process, kurā veic vispārēji tirgū pieejamu vienību bieži izmantotas iegādes;

24) "ekonomikas dalībnieks" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, tostarp publiska struktūra, vai šādu personu grupa, kas piedāvā produktu piegādi, būvdarbu izpildi vai pakalpojumu sniegšanu, vai nekustamo īpašumu;

25) "kapitālieguldījums" ir kapitāla sniegšana uzņēmumam, ko tieši vai netieši iegulda, pretī iegūstot pilnīgas vai daļējas īpašumtiesības minētajā uzņēmumā, turklāt kapitālieguldītājs var uzņemties veikt arī atsevišķas uzņēmuma pārvaldības kontroles funkcijas un var saņemt daļu no uzņēmuma peļņas;

26) "Eiropas birojs" ir administratīva struktūra, ko izveidojusi Komisija vai Komisija kopā ar vienu vai vairākām citām Savienības iestādēm, lai izpildītu konkrētus horizontālus uzdevumus;

27) "galīgais administratīvais lēmums" ir administratīvas iestādes lēmums, kam ir galīgs un saistošs spēks saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem;

28) "finanšu aktīvi" ir jebkuri aktīvi, kas var būt nauda, publiska vai privāta subjekta pašu kapitāla instruments vai līgumiskas tiesības saņemt naudu vai citu finanšu aktīvu no cita šāda subjekta;

29) "finanšu instruments" ir Savienības finansiālā atbalsta pasākums, ko nodrošina no budžeta viena vai vairāku Savienības konkrēto politikas mērķu sasniegšanai un kas var būt kapitālieguldījumi vai kvazikapitāla ieguldījumi, aizdevumi vai garantijas vai citi riska dalīšanas instrumenti, un ko attiecīgā gadījumā var apvienot ar citu veidu finansiālo atbalstu vai dalītās pārvaldības fondiem vai Eiropas Attīstības fonda (EAF) līdzekļiem;

30) "finanšu saistības" ir līgumsaistības nodot naudu vai citu finanšu aktīvu citam subjektam;

31) "pamatlīgums" ir publisks līgums, kurš noslēgts starp vienu vai vairākiem ekonomikas dalībniekiem un vienu vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm un kura mērķis ir paredzēt noteikumus, ar ko reglamentē konkrētus līgumus saskaņā ar pamatlīgumu, kuru slēgšanas tiesības paredzēts piešķirt noteiktā laikposmā, jo īpaši attiecībā uz cenu un vajadzības gadījumā – uz paredzēto daudzumu;

32) "vispārējie uzkrājumi" ir to resursu kopsumma, ko uzskata par nepieciešamiem visas budžeta garantijas darbības laikā un ko iegūst, piemērojot 211. panta 1. punktā minēto uzkrājumu likmi tai budžeta garantijas summai, ko apstiprina ar 210. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto pamataktu;

33) "dotācija" ir finanšu iemaksa ziedojumu veidā. Ja šāda iemaksa tiek nodrošināta saskaņā ar tiešu pārvaldību, to reglamentē VIII sadaļa;

34) "garantija" ir rakstisks apliecinājums uzņemties atbildību par trešās personas parādu vai saistībām pilnā apmērā vai daļēji vai par minētās trešās personas pienākumu sekmīgu izpildi, ja iestājas notikums, kas izraisa garantijas izmantošanu, piemēram, netiek atmaksāts aizdevums;

35) "garantija pēc pieprasījuma" ir garantija, kas garantijas devējam pēc darījuma partnera pieprasījuma ir jāizpilda neatkarīgi no jebkādiem trūkumiem pamatā esošā pienākuma izpildāmībā;

36) "ieguldījums natūrā" ir nefinanšu resursi, kurus trešās personas bez maksas darījušas pieejamus atbalsta saņēmējam;

37) "juridiskas saistības" ir akts, ar kuru atbildīgais kredītrīkotājs noslēdz vai nodibina saistību, kas vēlāk rada maksājumu vai maksājumus un tādu izdevumu atzīšanu, kurus sedz no budžeta, un kas ietver specifiskus nolīgumus un līgumus, kas noslēgti saskaņā ar finanšu shēmas partnerības nolīgumiem un ar pamatlīgumiem;

38) "sviras efekts" ir atbilstīgajiem galasaņēmējiem piešķirtā atmaksājamā finansējuma summa, ko dala ar Savienības iemaksas summu;

39) "likviditātes risks" ir risks, ka kopējā uzkrājumu fondā turēts finanšu aktīvs varētu netikt pārdots konkrētā laikposmā, neradot būtiskus zaudējumus;

40) "aizdevums" ir nolīgums, kas uzliek aizdevējam pienākumu aizņēmējam uz laikposmu, par ko panākta vienošanās, darīt pieejamu naudas summu, par ko panākta vienošanās, un saskaņā ar ko aizņēmējam ir pienākums atmaksāt minēto summu laikposmā, par ko panākta vienošanās;

41) "mazas vērtības dotācija" ir dotācija, kas ir mazāka par vai vienāda ar EUR 60 000;

42) "dalībvalsts organizācija" ir subjekts, kas dalībvalstī veic uzņēmējdarbību kā publisko tiesību subjekts vai kā privāto tiesību subjekts, kam uzticēti sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas uzdevumi un kam dalībvalsts sniedz pienācīgas finanšu garantijas;

43) "izpildes metode" ir budžeta izpildes metodes, kas minētas 62. pantā, proti, tiešā pārvaldība, netiešā pārvaldība un dalītā pārvaldība;

44) "vairāku līdzekļu devēju finansēts pasākums" ir jebkurš pasākums, kuram Savienības līdzekļi tiek apvienoti ar vismaz vēl viena līdzekļu devēja līdzekļiem;

45) "multiplikatora efekts" ir atbilstīgo galasaņēmēju ieguldījuma dalījums ar Savienības iemaksas summu;

46) "iznākums" ir saskaņā ar speciālajiem nozares noteikumiem noteikta pasākuma laikā gūtie rezultāti;

47) "dalībnieks" ir kandidāts vai pretendents iepirkuma procedūrā, pieteikuma iesniedzējs dotāciju piešķiršanas procedūrā, eksperts ekspertu atlases procedūrā, pieteikuma iesniedzējs konkursā par godalgām vai persona vai subjekts, kas piedalās Savienības līdzekļu apgūšanas procedūrā saskaņā ar 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu;

48) "godalga" ir finanšu iemaksa, ko piešķir kā balvu konkursa rezultātā. Ja šāda iemaksa tiek sniegta saskaņā ar tiešu pārvaldību, to reglamentē IX sadaļa;

49) "iepirkums" ir vienas vai vairāku līgumslēdzēju iestāžu veikta būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu iegāde un zemes, ēku vai cita nekustamā īpašuma iegāde vai noma no minēto līgumslēdzēju iestāžu izraudzītiem ekonomikas dalībniekiem, izmantojot līgumu;

50) "iepirkuma procedūras dokuments" ir jebkurš dokuments, ko izdevusi vai uz ko atsaucas līgumslēdzēja iestāde, lai aprakstītu vai noteiktu iepirkuma procedūras elementus, tostarp:

a) šīs regulas 163. pantā paredzētos publiskošanas pasākumus;

b) uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu;

c) konkursa specifikācijas, tostarp tehniskās specifikācijas un attiecīgos kritērijus vai aprakstošos dokumentus konkursa dialoga gadījumā;

d) līguma projektu;

51) "publisks līgums" ir līgums par atlīdzību, kas rakstiski noslēgts starp vienu vai vairākiem ekonomikas dalībniekiem un vienu vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm 174. un 178. panta nozīmē un kura mērķis ir kustamu vai nekustamu aktīvu piegāde, būvdarbu izpilde vai pakalpojumu sniegšana par cenu, kuru pilnībā vai daļēji maksā no budžeta, tajā skaitā:

a) ēku līgumi;

b) piegādes līgumi;

c) būvdarbu līgumi;

d) pakalpojumu līgumi;

52) "kvazikapitāla ieguldījums" ir finansējuma veids, kas klasificējams starp pašu kapitālu un parādsaistībām, jo tam ir augstāks risks nekā prioritāram parādam, bet zemāks risks nekā pamata pašu kapitālam, un kas var būt strukturēts kā parādsaistības, parasti nenodrošinātas un subordinētas un dažos gadījumos konvertējamas pašu kapitālā, vai priekšrocību kapitālā;

53) "saņēmējs" ir atbalsta saņēmējs, darbuzņēmējs, atalgots ārējais eksperts vai jebkura persona vai subjekts, kas saņem godalgas vai līdzekļus saskaņā ar kādu finanšu instrumentu vai īsteno Savienības līdzekļus saskaņā ar 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu;

54) "līgums par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu" ir vērtspapīru pārdošana par naudu ar vienošanos atpirkt tos konkrētā nākotnes datumā vai pēc pieprasījuma;

55) "apropriācija pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai" ir apropriācija, kas iekļauta vai nu vienā no budžeta sadaļām, kuras attiecas uz politikas jomām "Netiešā pētniecība" un "Tiešā pētniecība", vai citā sadaļā iekļautā nodaļā, kura attiecas uz pētniecības darbībām;

56) "rezultāts" ir saskaņā ar speciālajiem nozares noteikumiem noteikta pasākuma īstenošanā radītās sekas;

57) "riska dalīšanas instruments" ir finanšu instruments, kas ļauj noteikta riska dalīšanu starp divām vai vairākām vienībām, attiecīgos gadījumos apmaiņā pret atlīdzību, par kuru panākta vienošanās;

58) "pakalpojumu līgums" ir līgums, kas attiecas uz visiem intelektuāliem un neintelektuāliem pakalpojumiem, uz kuriem neattiecas piegādes līgumi, būvdarbu līgumi un ēku līgumi;

59) "pareiza finanšu pārvaldība" ir budžeta izpilde saskaņā ar saimnieciskuma, lietderības un efektivitātes principiem;

60) "Civildienesta noteikumi" ir Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi un Eiropas Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība, kas noteikti Regulā (EEK, *Euratom*, EOTK) Nr. 259/68;

61) "apakšuzņēmējs" ir ekonomikas dalībnieks, ko kandidāts, pretendents vai darbuzņēmējs ieteicis līguma daļas izpildei vai ko atbalsta saņēmējs ieteicis no dotācijas līdz-finansēto uzdevumu daļas izpildei;

62) "dalības maksas" ir summas, ko maksā struktūrām, kuru locekle ir Savienība, saskaņā ar budžeta lēmumiem un attiecīgās struktūras noteiktajiem maksājumu nosacījumiem;

63) "piegādes līgums" ir līgums, kas attiecas uz produktu pirkumu, līzingu, nomāšanu vai īrējumpirkšanu ar izpirkšanas iespēju vai bez tās un kurā var papildus ietvert izvietošanas un uzstādīšanas darbus;

64) "tehniskā palīdzība", neskarot speciālos nozares noteikumus, ir atbalsta un spēju veidošanas darbības, kas ir nepieciešamas programmas vai pasākuma īstenošanai, jo īpaši sagatavošanas, pārvaldības, uzraudzības, izvērtēšanas, revīzijas un kontroles darbības;

65). "pretendents" ir ekonomikas dalībnieks, kas ir iesniedzis piedāvājumu;

66) "Savienība" ir Eiropas Savienība, Eiropas Atomenerģijas kopiena vai abas kopā – atkarībā no konteksta;

67) "Savienības iestāde" ir Eiropas Parlaments, Eiropadome, Padome, Komisija, Eiropas Savienības Tiesa, Revīzijas palāta, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, Reģionu komiteja, Eiropas Ombuds, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs vai Eiropas Ārējās darbības dienests ("EĀDD"); Eiropas Centrālo banku neuzskata par Savienības iestādi;

68) "pārdevējs" ir ekonomikas dalībnieks, kas ir reģistrēts to pārdevēju sarakstā, kurus aicina iesniegt dalības pieteikumus vai piedāvājumus;

69) "brīvprātīgais" ir persona, kas neobligātā kārtā strādā bez samaksas kādas organizācijas labā;

70) "būve" ir celtniecības vai inženiertehnisko būvdarbu iznākums kā vienots veselums, kas pats par sevi spēj pildīt kādu saimniecisku vai tehnisku funkciju;

71) "būvdarbu līgums" ir līgums, kas attiecas vai nu

a) uz būvdarbu izpildi, vai gan izpildi, gan projektēšanu;

b) uz būvdarbu, kuri saistīti ar kādu no Direktīvas 2014/24/ES II pielikumā minētajām darbībām, izpildi, vai gan izpildi, gan projektēšanu; vai

c) arī uz būves realizāciju jebkādā veidā atbilstīgi prasībām, ko noteikusi līgumslēdzēja iestāde, kurai ir izšķiroša ietekme uz būves veidu vai projektu.

3. pants

Sekundāro tiesību aktu atbilstība šai regulai

1. Pamataktā ietvertajos noteikumos par budžeta ieņēmumu un izdevumu izpildi ievēro II sadaļā noteiktos budžeta principus.

2. Neskarot 1. punktu, ikvienā likumdevējai iestādei iesniegtā priekšlikumā vai priekšlikuma grozījumā, kas ietver atkāpes no šīs regulas noteikumiem, izņemot II sadaļā minētos, vai no deleģētajiem aktiem, kuri pieņemti, ievērojot šo regulu, skaidri norāda šādas atkāpes, un šādu priekšlikumu vai grozījumu apsvērumos un paskaidrojuma rakstā norāda konkrētos iemeslus, kas pamato šādas atkāpes.

4. pants

Laikposmi, datumi un termiņi

Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, šajā regulā noteiktajiem termiņiem piemēro Padomes Regulu (EEK, *Euratom*) Nr. 1182/71[1].

5. pants

Personas datu aizsardzība

Šī regula neskar Regulās (EK) Nr. 45/2001 un (ES) 2016/679 paredzēto.

---

[1] Padomes Regula (EEK, *Euratom*) Nr. 1182/71 (1971. gada 3. jūnijs), ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus (OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.).

II SADAĻA
BUDŽETS UN BUDŽETA PRINCIPI

6. pants

Budžeta principu ievērošana

Budžetu izveido un izpilda saskaņā ar vienotības, budžeta precizitātes, gada pārskata, līdzsvara, norēķinu vienības, universāluma, specifikācijas, pareizas finanšu pārvaldības un pārredzamības principiem, kā izklāstīts šajā regulā.

1. NODAĻA
Vienotības un budžeta precizitātes principi

7. pants

Budžeta piemērošanas joma

1. Budžetā prognozē un apstiprina visus katram finanšu gadam nepieciešamos Savienības ieņēmumus un izdevumus. Tas ietver:

   a) Savienības ieņēmumus un izdevumus, tostarp administratīvos izdevumus, kas izriet no LES noteikumu īstenošanas attiecībā uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku (KĀDP), un darbības izdevumus, ko rada minēto noteikumu īstenošana, ja tos sedz no budžeta;

b) Eiropas Atomenerģijas kopienas ieņēmumus un izdevumus.

2. Budžetā iekļauj diferencētās apropriācijas, ko veido saistību apropriācijas un maksājumu apropriācijas, un nediferencētās apropriācijas.

Finanšu gadam apstiprinātās apropriācijas ietver:

a) apropriācijas, kas paredzētas budžetā, tostarp budžeta grozījumos;

b) no iepriekšējiem finanšu gadiem pārnestās apropriācijas;

c) apropriācijas, kas darītas pieejamas atkārtoti saskaņā ar 15. pantu;

d) apropriācijas, ko rada priekšfinansējuma maksājumi, kas ir atmaksāti saskaņā ar 12. panta 4. punkta b) apakšpunktu;

e) apropriācijas, kas paredzētas pēc to ieņēmumu saņemšanas, kuri piešķirti finanšu gada laikā vai pārnestas no iepriekšējiem finanšu gadiem.

3. Saistību apropriācijas sedz finanšu gada laikā iekļauto juridisko saistību kopējās izmaksas, ievērojot 114. panta 2. punktu.

4. Maksājumu apropriācijas sedz maksājumus, kas veikti, lai pildītu finanšu gada laikā vai iepriekšējos finanšu gados iekļautās juridiskās saistības.

5. Šā panta 2. un 3. punkts neliedz uzņemties vispārējas saistības par apropriācijām, ne arī uzņemties budžeta saistības gada maksājumu veidā, kā paredzēts attiecīgi 112. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā un 112. panta 2. punktā.

8. pants

Īpaši noteikumi par vienotības un budžeta precizitātes principiem

1. Visus ieņēmumus un izdevumus iegrāmato kādā no budžeta pozīcijām.

2. Neskarot atļautos izdevumus, kas izriet no 210. panta 2. punktā paredzētajām iespējamajām saistībām, nevar uzņemties nekādas saistības vai atļaut izdevumus, kas pārsniedz apstiprinātās apropriācijas.

3. Apropriāciju iekļauj budžetā tikai tad, ja tā ir paredzēta izdevumu postenim, kurš tiek uzskatīts par nepieciešamu.

4. Procenti, ko rada no budžeta veikti priekšfinansējuma maksājumi, nepienākas Savienībai, izņemot, ja attiecīgajos iemaksu nolīgumos vai finansēšanas nolīgumos ir paredzēts citādi.

2. NODAĻA

Gada pārskata princips

9. pants

Definīcija

Budžetā iekļautās apropriācijas apstiprina finanšu gadam, kas ilgst no 1. janvāra līdz 31. decembrim.

10. pants

Ieņēmumu un apropriāciju uzskaite budžetā

1. Finanšu gada ieņēmumus iekļauj tā gada uzskaitē, pamatojoties uz summām, kas tajā iekasētas. Tomēr, ievērojot Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 609/2014, pašu resursu pieejamību nākamā finanšu gada janvārim var nodrošināt iepriekš.

2. Ierakstus par pievienotās vērtības nodokļa (PVN) un nacionālā kopienākuma pašu resursiem var koriģēt saskaņā ar Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 609/2014.

3. Saistības iekļauj finanšu gada uzskaitē, pamatojoties uz juridiskajām saistībām, kas iekļautas līdz minētā gada 31. decembrim. Tomēr 112. panta 4. punktā minētās vispārējās budžeta saistības iekļauj finanšu gada uzskaitē, pamatojoties uz budžeta saistībām, kuras paredzētas līdz minētā gada 31. decembrim.

4. Maksājumus iekļauj finanšu gada uzskaitē, pamatojoties uz maksājumiem, kurus grāmatvedis veicis līdz minētā gada 31. decembrim.

5. Atkāpjoties no 3. un 4. punkta,

   a) Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) izdevumus iekļauj finanšu gada uzskaitē, pamatojoties uz atmaksām, ko Komisija dalībvalstīm veikusi līdz minētā gada 31. decembrim, ar noteikumu, ka grāmatvedis maksājuma uzdevumu ir saņēmis līdz nākamā finanšu gada 31. janvārim;

   b) izdevumus, kurus īsteno saskaņā ar dalīto pārvaldību, izņemot ELGF, iekļauj finanšu gada uzskaitē, pamatojoties uz atlīdzinājumiem, ko Komisija dalībvalstīm veikusi līdz minētā gada 31. decembrim, ieskaitot izdevumus līdz nākamā finanšu gada 31. janvārim, kā noteikts 30. un 31. pantā.

11. pants

Apropriāciju saistības

1. Saistības par budžetā iekļautajām apropriācijām var uzņemties no 1. janvāra, tiklīdz budžets ir pieņemts galīgajā variantā.

2. Katru finanšu gadu no 15. oktobra no apropriācijām, kas paredzētas nākamajam finanšu gadam, iepriekš var uzņemties šādas izdevumu saistības:

   a) parastie administratīvi izdevumi, ar noteikumu, ka šādi izdevumi ir tikuši apstiprināti pēdējā pienācīgi pieņemtajā budžetā, un ne vairāk kā vienas ceturtdaļas apmērā no visām attiecīgajām apropriācijām, par ko Eiropas Parlaments un Padome ir izlēmuši kārtējam finanšu gadam;

   b) parastie pārvaldības izdevumi par ELGF ar noteikumu, ka pamats šādiem izdevumiem ir noteikts spēkā esošā pamataktā, un ne vairāk kā trīs ceturtdaļu apmērā no kopējām attiecīgajām apropriācijām, par ko Eiropas Parlaments un Padome ir izlēmuši kārtējam finanšu gadam.

12. pants

Apropriāciju atcelšana un pārnešana

1. Apropriācijas, kas nav izlietotas līdz tā finanšu gada beigām, par kuru tās ir bijušas iekļautas, atceļ, izņemot, ja tās pārnes saskaņā ar 2. –8. punktu.

2. Ar lēmumu, kas pieņemts, ievērojot 3. punktu, – bet tikai uz nākamo finanšu gadu var pārcelt šādas apropriācijas:

   a) saistību apropriācijas un nediferencētās apropriācijas, attiecībā uz kurām lielākā daļa sagatavošanas posmu saistību procedūrā ir pabeigti līdz finanšu gada 31. decembrim. Šādas apropriācijas var uzņemties līdz nākamā finanšu gada 31. martam, izņemot nediferencētās apropriācijas attiecībā uz ēku projektiem, par kurām saistības var uzņemties līdz nākamā finanšu gada 31. decembrim;

   b) apropriācijas, kas vajadzīgas, ja likumdevēja iestāde pamataktu ir pieņēmuši finanšu gada pēdējā ceturksnī, un Komisija līdz minētā gada 31. decembrim nav spējusi uzņemties saistības par minētajam mērķim paredzētajām apropriācijām. Par šādām apropriācijām saistības var uzņemties līdz nākamā finanšu gada 31. decembrim;

c) maksājumu apropriācijas, kas vajadzīgas, lai segtu esošās saistības vai saistības, kuras saistītas ar pārnestajām saistību apropriācijām, ja maksājumu apropriācijas, kas attiecīgajās budžeta pozīcijās paredzētas nākamā finanšu gada budžetā, nav pietiekamas;

d) apropriācijas, par kurām nav notikusi saistību uzņemšanās un kuras attiecas uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013[1] 4. panta 1. punktā minētajiem pasākumiem;

Attiecībā uz pirmās daļas c) apakšpunktu attiecīgā Savienības iestāde vispirms izlieto apropriācijas, kas piešķirtas kārtējam finanšu gadam, un neizmanto pārnestās apropriācijas, pirms šīs pirmās nav izlietotas.

To apropriāciju pārnešana, par kurām nav notikusi saistību uzņemšanās, kā minēts šī punkta pirmās daļas d) apakšpunktā iekļaujas 2 % no Eiropas Parlamenta un Padomes balsojumā apstiprinātajām sākotnējām apropriācijām un nepārsniedz tiešo maksājumu korekcijas summu, kas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 26. pantu piemērota iepriekšējā finanšu gadā. Pārnestās apropriācijas atgriež tajās budžeta pozīcijās, kas attiecas uz Regulas (ES) Nr. 1306/2013 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem pasākumiem.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

3. Attiecīgā Savienības iestāde lēmumu par 2. punktā minēto pārnešanu pieņem līdz nākamā finanšu gada 15. februārim. Tā līdz 15. martam informē Eiropas Parlamentu un Padomi par pieņemto pārnešanas lēmumu. Tā turklāt par katru budžeta pozīciju norāda, kā katrā pārnešanas gadījumā ir piemēroti 2. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunkta kritēriji.

4. Apropriācijas automātiski pārnes attiecībā uz:

a) saistību apropriācijām, kas paredzētas rezervei palīdzībai ārkārtas gadījumos un Eiropas Savienības Solidaritātes fondam. Šādas apropriācijas var pārnest tikai uz nākamo finanšu gadu un par tām var uzņemties saistības līdz minētā gada 31. decembrim;

b) apropriācijām, kas atbilst iekšējiem piešķirtajiem ieņēmumiem. Šādas apropriācijas, var pārnest vienīgi uz nākamo finanšu gadu un saistības par tām var uzņemties līdz minētā gada 31. decembrim, izņemot iekšējos piešķirtos ieņēmumus no izīrēšanas un ēku un zemes pārdošanas, kurus var pārnest tikmēr, kamēr tie ir pilnībā izlietoti. Saistību apropriācijas, kas minētas Regulā (ES) Nr. 1303/2013 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 514/2014[1] un kas pieejamas 31. decembrī, un radušās no priekšfinansējuma atmaksāšanas, var pārnest līdz programmas slēgšanai un izmantot pēc vajadzības ar noteikumu, ka citas saistību apropriācijas vairs nav pieejamas;

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 514/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko paredz vispārīgus noteikumus Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondam un finansiālā atbalsta instrumentam policijas sadarbībai, noziedzības novēršanai un apkarošanai un krīžu pārvarēšanai (OV L 150, 20.5.2014., 112. lpp.).

c) apropriācijām, kas atbilst ārējiem piešķirtajiem ieņēmumiem. Šādas apropriācijas pilnībā izmanto līdz brīdim, kad ir pabeigtas visas darbības saistībā ar programmu vai pasākumu, kuram tās ir iedalītas, vai tās var pārnest un izmantot secīgajai programmai vai pasākumam. Tas neattiecas uz 21. panta 2. punkta g) apakšpunkta iii) punktā minētajiem ieņēmumiem, attiecībā uz kuriem apropriācijas, par kurām saistības nav uzņemtas piecu gadu laikā, atceļ;

d) ar ELGF saistītajām maksājumu apropriācijām, kuras izriet no apturēšanas uz laiku saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 41. pantu.

5. Attieksme pret ārējiem piešķirtajiem ieņēmumiem, kā minēts šā panta 4. punkta c) apakšpunktā, kuri izriet no Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) valstu dalības dažās Savienības programmās saskaņā ar 21. panta 2. punkta e) apakšpunktu, atbilst Eiropas Ekonomikas zonas līgumam (EEZ līgums) pievienotajam protokolam Nr. 32.

6. Papildus 3. punktā minētajai informācijai attiecīgā Savienības iestāde iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei informāciju par apropriācijām, kas tikušas automātiski pārnestas, tostarp par iesaistītajām summām un par šā panta noteikumu, saskaņā ar kuru apropriācijas tika pārceltas.

7. Nediferencētās apropriācijas, par kurām juridiskās saistības uzņemtas finanšu gada beigās, izmaksā līdz nākamā finanšu gada beigām.

8. Neskarot 4. punktu, nepārnes apropriācijas, kas iekļautas rezervē, un apropriācijas personāla izdevumiem. Šā panta vajadzībām personāla izdevumi ietver to Savienības iestāžu locekļu un darbinieku atalgojumu un pabalstus, uz kuriem attiecas Civildienesta noteikumi.

13. pants

Sīkāki noteikumi par apropriāciju atcelšanu un pārnešanu

1. Saistību apropriācijas un nediferencētās apropriācijas, kas minētas 12. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, var pārnest vienīgi tad, ja ar kredītrīkotāju nesaistītu iemeslu dēļ nav bijis iespējams uzņemties saistības līdz finanšu gada 31. decembrim un ja sagatavošanas posmi jau ir veikti pietiekami tālu, lai būtu pamats uzskatīt, ka saistību uzņemšanās notiks līdz nākamā finanšu gada 31. martam vai attiecībā uz būvniecības projektiem – līdz nākamā finanšu gada 31. decembrim.

2. Šīs regulas 12. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētie sagatavošanas posmi, kurus pabeidz līdz finanšu gada 31. decembrim, lai varētu veikt pārnešanu uz nākamo finanšu gadu, ir jo īpaši:

   a) atsevišķām budžeta saistībām 112. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta nozīmē – iespējamo darbuzņēmēju, atbalsta saņēmēju, godalgu saņēmēju vai deleģēto personu atlases pabeigšana;

b) vispārējām budžeta saistībām 112. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta nozīmē – finansēšanas lēmuma pieņemšana vai apspriešanās pabeigšana ar katras Savienības iestādes attiecīgajām struktūrvienībām par finansēšanas lēmuma pieņemšanu.

3. Apropriācijas, kas pārnestas saskaņā ar 12. panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, par kurām saistības nav uzņemtas līdz nākamā finanšu gada 31. martam vai attiecībā uz summām par būvniecības projektiem – līdz nākamā finanšu gada 31. decembrim, automātiski atceļ.

Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par atceltajām apropriācijām viena mēneša laikā pēc atcelšanas, kas veikta saskaņā ar pirmo daļu.

14. pants

Saistību atcelšana

1. Ja budžeta saistības kādā finanšu gadā pēc tā gada, kurā tās tika uzņemtas, tiek atceltas tāpēc, ka pasākumi, kuru izpildei tās iezīmētas, nav pilnīgi vai daļēji izpildīti, šādām saistībām atbilstošās apropriācijas atceļ, ja vien 2. un 3. punktā Regulās (ES) Nr. 1303/2013 un (ES) Nr. 514/2014 nav paredzēts citādi, un neskarot šīs regulas 15. pantu.

2. Regulās (ES) Nr. 1303/2013 un (ES) Nr. 514/2014 minēto saistību apropriāciju automātisku saistību atcelšanu veic saskaņā ar minētajām regulām.

3. Šo pantu nepiemēro 21. panta 2. punktā minētajiem ārējiem piešķirtajiem ieņēmumiem.

15. pants

Kārtība, kādā atceltajām saistībām atbilstošās apropriācijas dara pieejamas atkārtoti

1. Atceltajām saistībām atbilstošās apropriācijas, kas minētas Regulās (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 223/2014 un (ES) Nr. 514/2014, var darīt pieejamas atkārtoti, ja pieļauta acīmredzama kļūda, kurā vainojama vienīgi Komisija.

   Šajā nolūkā Komisija izskata saistību atcelšanas, kas izdarītas iepriekšējā finanšu gadā, un, balstoties uz vajadzībām, līdz kārtējā finanšu gada 15. februārim izlemj, vai attiecīgās apropriācijas nepieciešams darīt pieejamas atkārtoti.

2. Papildus šā panta 1. punktā minētajam gadījumam atceltajām saistībām atbilstošās apropriācijas dara pieejamas atkārtoti, ja:

   a) programmas saistības ir atceltas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1303/2013 20. pantā paredzētās izpildes rezerves īstenošanas kārtību;

b) saistības ir atceltas saistībā ar tādas programmas īstenošanu, kura paredzēta konkrētam finanšu instrumentam mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) atbalstam, pēc tam, kad dalībvalsts izbeigusi savu līdzdalību šajā instrumentā, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1303/2013 39. panta 2. punkta septītajā daļā.

3. Saistību apropriācijas, kas atbilst to saistību summai, kas atceltas tāpēc, ka attiecīgie pētniecības projekti pilnībā vai daļēji nav īstenoti, arī var budžeta procedūrā darīt pieejamas atkārtoti tās pētniecības programmas atbalstam, pie kuras pieder attiecīgie projekti, vai tās turpinājuma programmai.

16. pants

Noteikumi, ko piemēro budžeta novēlotas pieņemšanas gadījumā

1. Ja, finanšu gadam sākoties, budžets galīgajā variantā nav pieņemts, piemēro LESD 315. panta pirmajā daļā izklāstīto procedūru (provizoriskais divpadsmitdaļu režīms). Saistības un maksājumus var veikt, ievērojot šā panta 2. punktā noteiktos ierobežojumus.

2. Saistības par katru nodaļu var uzņemties ne vairāk kā vienas ceturtdaļas apmērā no kopējām apropriācijām, kas attiecīgajā budžeta nodaļā ir apstiprinātas par iepriekšējo finanšu gadu, plus vienas divpadsmitdaļas apmērā par katru aizritējušo mēnesi.

Nevar pārsniegt budžeta projektā paredzēto apropriāciju limitu.

Maksājumus par katru nodaļu ik mēnesi var izdarīt ne vairāk kā vienas divpadsmitdaļas apmērā no apropriācijām, kas attiecīgajai budžeta nodaļai bijušas apstiprinātas iepriekšējā finanšu gadā. Tomēr minētā summa nevar pārsniegt vienu divpadsmitdaļu no tās pašas nodaļas apropriācijām, kas paredzētas budžeta projektā.

3. Apropriācijas, kas attiecīgajā budžeta nodaļā ir apstiprinātas par iepriekšējo finanšu gadu, kā minēts 1. un 2. punktā, saprot kā apropriācijas, kuras ar balsojumu apstiprinātas budžetā, tostarp budžeta grozījumos, un pēc korekcijas pārvietojumiem, kuri izdarīti minētajā finanšu gadā.

4. Ja tas vajadzīgs Savienības darbības nepārtrauktībai un pārvaldības vajadzībām, Padome, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, pamatojoties uz Komisijas iesniegtu priekšlikumu, papildus summām, kas automātiski darītas pieejamas saskaņā ar 1. un 2. punktu, gan saistībām, gan maksājumiem var atļaut izdevumus, kuri pārsniedz vienu provizorisko divpadsmitdaļu, bet kopā nepārsniedz četras provizoriskās divpadsmitdaļas, izņemot pienācīgi pamatotus gadījumus. Padome nekavējoties nosūta Eiropas Parlamentam savu lēmumu par apstiprinājumu.

Pirmajā daļā minētais lēmums stājas spēkā 30. dienā pēc tā pieņemšanas, izņemot, ja Eiropas Parlaments veic kādu no turpmāk minētajiem pasākumiem:

a) ar savu deputātu balsu vairākumu pirms 30 dienu termiņa beigām nolemj samazināt minētos izdevumus – šādā gadījumā Komisija iesniedz jaunu priekšlikumu;

b) informē Padomi un Komisiju, ka nevēlas samazināt izdevumus – šādā gadījumā lēmums stājas spēkā pirms 30 dienu termiņa beigām.

Papildu divpadsmitdaļas apstiprina pilnībā, un tās nav dalāmas.

5. Ja konkrētai nodaļai saskaņā ar 4. punktu ir apstiprinātas četras provizoriskās divpadsmitdaļas, bet ar to nepietiek, lai segtu izdevumus, kas nepieciešami, lai izvairītos no Savienības darbības pārrāvuma tajā jomā, uz kuru attiecas konkrētā nodaļa, izņēmuma kārtā var atļaut pārsniegt apropriāciju summu, kas attiecīgajā nodaļā iekļauta iepriekšējā finanšu gada budžetā. Eiropas Parlaments un Padome rīkojas saskaņā ar 4. punktā noteiktajām procedūrām. Tomēr nekādos apstākļos nedrīkst pārsniegt apropriāciju kopējo summu, kas bija pieejama iepriekšējā finanšu gada budžetā vai kas ierosināta budžeta projektā.

3. NODAĻA

Līdzsvara princips

17. pants

Definīcija un darbības joma

1. Ieņēmumi un maksājumu apropriācijas ir līdzsvarā.

2. Savienība un Savienības struktūras, kas minētas 70. un 71. pantā, neņem aizņēmumus budžeta ietvaros.

18. pants

Finanšu gada saldo

1. Katra finanšu gada saldo iekļauj nākamā finanšu gada budžetā kā ieņēmumus pārpalikuma gadījumā vai kā maksājumu apropriāciju deficīta gadījumā.

2. Šā panta 1. punktā minēto ieņēmumu vai maksājumu apropriāciju tāmes iekļauj budžetā budžeta procedūras laikā un grozījumu vēstulē, ko iesniedz, ievērojot šīs regulas 42. pantu. Tāmes sagatavo saskaņā ar Padomes Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 608/2014[1] 1. pantu.

3. Pēc tam, kad izveidoti provizoriskie pārskati par katru finanšu gadu, katru minēto pārskatu neatbilstību tāmēm iekļauj nākamā finanšu gada budžetā kā budžeta grozījumu, kas paredzēts vienīgi minētajai neatbilstībai. Šādā gadījumā Komisija attiecīgo budžeta grozījuma projektu vienlaikus iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei 15 dienu laikā no provizorisko pārskatu iesniegšanas.

[1] Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 608/2014 (2014. gada 26. maijs), ar ko nosaka Eiropas Savienības pašu resursu sistēmas īstenošanas pasākumus (OV L 168, 7.6.2014., 29. lpp.).

4. NODAĻA

Norēķinu vienības princips

19. pants

Euro izmantošana

1. Daudzgadu finanšu shēmu un budžetu izstrādā un izpilda euro, un pārskatus sagatavo euro. Tomēr 77. pantā minētās naudas plūsmas nodrošināšanai grāmatvedis un – avansa kontu gadījumā – avansu pārziņi, un – Komisijas un EĀDD administratīvās pārvaldības vajadzībām – atbildīgais kredītrīkotājs ir pilnvaroti veikt operācijas citās valūtās.

2. Neskarot īpašos noteikumus, kas izklāstīti speciālajos nozares noteikumos, vai konkrētos iepirkuma līgumos, dotāciju nolīgumos, iemaksu nolīgumos un finansēšanas nolīgumos, atbildīgais kredītrīkotājs valūtu konvertē, izmantojot euro dienas maiņas kursu, kas publicēts Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā dienā, kad kredītrīkotāja struktūrvienība sagatavojusi maksājuma uzdevumu vai iekasēšanas rīkojumu.

   Ja šāds dienas maiņas kurss nav publicēts, atbildīgais kredītrīkotājs izmanto 3. punktā minēto maiņas kursu.

3. Attiecībā uz 82., 83. un 84. pantā paredzētajiem pārskatiem konvertēšanu starp euro un citām valūtām veic, izmantojot euro mēneša uzskaites valūtas kursu. Minēto uzskaites valūtas kursu nosaka Komisijas grāmatvedis, izmantojot jebkādus informācijas avotus, kas uzskatāmi par ticamiem, un balstoties uz valūtas kursu priekšpēdējā darbdienā tajā mēnesī, kurš ir pirms mēneša, kuram tiek noteikts kurss.

4. Valūtas konvertēšanas operācijas veic tā, lai izvairītos no būtiskas ietekmes radīšanas uz Savienības līdzfinansējuma apjomu vai negatīvas ietekmes uz budžetu. Attiecīgā gadījumā kursu konvertēšanai starp euro un citām valūtām var aprēķināt kā konkrēta perioda dienas valūtas kursu vidējo lielumu.

5. NODAĻA
Universāluma princips

20. pants

Darbības joma

Neskarot 21. pantu, kopējie ieņēmumi sedz kopējās maksājumu apropriācijas. Neskarot 27. pantu, visus ieņēmumus un izdevumus iekļauj budžetā pilnā apmērā, neveicot to starpā nekādas korekcijas.

21. pants

Piešķirtie ieņēmumi

1. Lai finansētu konkrētus izdevumu posteņus, izmanto ārējos piešķirtos ieņēmumus un iekšējos piešķirtos ieņēmumus.

2. Ārējos piešķirtos ieņēmumus veido šādi ieņēmumi:

   a) īpašas papildu finanšu iemaksas no dalībvalstīm šādu pasākumu un programmu veidiem:

      i) konkrētām pētniecības un tehnoloģiju attīstības papildu programmām,

      ii) konkrētiem ārējā atbalsta pasākumiem vai programmām, ko finansē Savienība un pārvalda Komisija;

   b) apropriācijas attiecībā uz ieņēmumiem no Ogļu un tērauda pētniecības fonda, kas izveidots ar LES un LESD pievienoto protokolu Nr. 37 par EOTK līguma izbeigšanās finansiālajām sekām un par Eiropas Ogļu un tērauda pētniecības fondu;

   c) noguldījumu procenti un naudas sodi, kas paredzēti Padomes Regulā (EK) Nr. 1467/97[1];

[1] Padomes Regula (EK) Nr. 1467/97 (1997. gada 7. jūlijs) par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu (OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.).

d) īpašam mērķim iezīmēti ieņēmumi, piemēram, ieņēmumi no fondiem, subsīdijas, dāvinājumi un novēlējumi, tostarp arī iezīmēti ieņēmumi, kas ir specifiski katrai Savienības iestādei;

e) trešo valstu vai tādu struktūru, kas nav izveidotas ar LESD vai *Euratom* līgumu, finanšu iemaksas par labu Savienības darbībām;

f) šā panta 3. punktā minētie iekšējie piešķirtie ieņēmumi, ciktāl tie papildina šajā punktā minētos ārējos piešķirtos ieņēmumus;

g) ieņēmumi no Kopīgā pētniecības centra (KPC) veiktajām darbībām, kurām ir konkurences raksturs un kuras ietver jebkuras turpmāk minētās darbības:

i) dotāciju un iepirkuma procedūras, kurās piedalās KPC;

ii) KPC darbības trešo personu vārdā;

iii) darbības, kas tiek veiktas saskaņā ar administratīvu nolīgumu ar citām Savienības iestādēm vai citiem Komisijas dienestiem atbilstoši 59. pantam attiecībā uz zinātniski tehnisko pakalpojumu sniegšanu.

3. Iekšējos piešķirtos ieņēmumus veido šādi ieņēmumi:

a) ieņēmumi no trešām personām par precēm, pakalpojumiem vai būvdarbiem, kas veikti pēc to pieprasījuma;

b) ieņēmumi no nepareizi samaksātu summu atmaksas saskaņā ar 101. pantu;

c) ieņēmumi no preču piegādes, pakalpojumu sniegšanas un būvdarbu veikšanas citas Savienības iestādes dienestiem vai citām Savienības iestādēm vai struktūrām, ieskaitot šādu citu Savienības iestāžu vai struktūru atmaksātās summas par komandējuma naudu, kas samaksāta to vārdā;

d) saņemtie apdrošināšanas maksājumi;

e) ieņēmumi no izīrēšanas un ēku un zemes pārdošanas;

f) atmaksājumi finanšu instrumentiem vai budžeta garantijām, ievērojot 209. panta 3. punkta otro daļu;

g) ieņēmumi, kas rodas no nodokļu vēlākas atmaksāšanas saskaņā ar 27. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu.

4. Piešķirtos ieņēmumus pārnes un pārvieto saskaņā ar 12. panta 4. punkta b) un c) apakšpunktu un 32. pantu.

5. Ar pamataktu tajā paredzētos ieņēmumus var piešķirt konkrētiem izdevumu posteņiem. Ja vien pamataktā nav norādīts citādi, šādi ieņēmumi veido iekšējos piešķirtos ieņēmumus.

6. Budžetā izveido pozīcijas, kurās kārtot ārējos piešķirtos ieņēmumus un iekšējos piešķirtos ieņēmumus, un, ja iespējams, vienmēr norāda summas.

22. pants

Struktūra piešķirto ieņēmumu un atbilstošo apropriāciju piešķiršanas kārtošanai

1. Neskarot šā panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu un 24. pantu, struktūru, kas paredzēta piešķirto ieņēmumu kārtošanai budžetā, veido:

   a) katras Savienības iestādes budžeta iedaļas ieņēmumu pārskatā – budžeta pozīcija ieņēmumu saņemšanai;

   b) izdevumu pārskatā – budžeta piezīmes, tostarp vispārīgas piezīmes, ar kurām norāda, kuras budžeta pozīcijas var saņemt piešķirtajiem ieņēmumiem atbilstošās apropriācijas, kas ir darītas pieejamas.

   Pirmās daļas a) apakšpunktā minētajā gadījumā pievieno atgādinājumu "*pro memoria*", un lēstos ieņēmumus informācijas nolūkos norāda piezīmēs.

2. Kad Savienības iestāde ir saņēmusi minētos ieņēmumus, apropriācijas, kas atbilst piešķirtajiem ieņēmumiem, automātiski dara pieejamas gan kā saistību apropriācijas, gan kā maksājumu apropriācijas, izņemot turpmāk minētos gadījumus:

   a) gadījumā, kas paredzēts 21. panta 2. punkta a) apakšpunktā attiecībā uz finanšu iemaksām no dalībvalstīm, un ja iemaksu nolīgums ir izteikts euro, saistību apropriācijas var darīt pieejamas, kad dalībvalsts ir parakstījusi iemaksu nolīgumu;

b) gadījumos, kas paredzēti 21. panta 2. punkta b) apakšpunktā un 21. panta 2. punkta g) apakšpunkta i) un iii) punktā, saistību apropriācijas tiek darītas pieejamas, kolīdz ir aplēsta saņemamā summa;

c) gadījumā, kas paredzēts 21. panta 2. punkta c) apakšpunktā, summu iekļaušana ieņēmumu pārskatā rada pamatu tam, lai izdevumu pārskatā paredzētu saistību un maksājumu apropriācijas.

Šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētās apropriācijas izpilda saskaņā ar 20. pantu.

3. Saņemamo summu aplēses, kas minētas 21. panta 2. punkta b) un g) apakšpunktā, nosūta grāmatvedim reģistrēšanai.

23. pants

Dalībvalstu iemaksas zinātniskās izpētes programmām

1. Dalībvalstu iemaksas, lai finansētu dažas pētniecības papildprogrammas, kas paredzētas Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 609/2014 5. pantā, iemaksā šādi:

a) septiņas divpadsmitdaļas no summas, kas iekļauta budžetā, samaksā līdz kārtējā finanšu gada 31. janvārim;

b) atlikušās piecas divpadsmitdaļas samaksā līdz kārtējā finanšu gada 15. jūlijam.

2. Ja līdz finanšu gada sākumam budžets nav pieņemts galīgajā variantā, 1. punktā noteiktās iemaksas pamatojas uz summu, kas iekļauta budžetā par iepriekšējo finanšu gadu.

3. Jebkādu iemaksu vai papildu maksājumu, ko dalībvalstis ir parādā budžetam, iekļauj Komisijas pārskatā vai pārskatos trīsdesmit kalendāra dienu laikā pēc pieprasījuma iemaksāt līdzekļus.

4. Izdarītos maksājumus iekļauj pārskatā, kas paredzēts Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 609/2014, un tiem piemēro minētajā regulā paredzētos nosacījumus.

24. pants

Piešķirtie ieņēmumi no EBTA valstu dalības dažās Savienības programmās

1. Budžeta struktūra, lai kārtotu no EBTA valstu dalības dažās Savienības programmās gūtos ieņēmumus, ir šāda:

a) ieņēmumu pārskatā iekļauj atgādinājuma pozīciju "*pro memoria*", kurā kārto katras EBTA valsts kopējo iemaksu summu par finanšu gadu;

b) izdevumu pārskata pielikumā, kas ir budžeta neatņemama sastāvdaļa, norāda visas budžeta pozīcijas, kas attiecas uz Savienības darbībām, kurās piedalās EBTA valstis, un kas ietver informāciju par katras EBTA valsts aplēsto līdzdalības apjomu.

2. Saskaņā ar EEZ līguma 82. pantu summas saistībā ar EBTA valstu ikgadējo līdzdalību, ko Eiropas Ekonomikas zonas Apvienotā komiteja Komisijai apstiprinājusi saskaņā ar EEZ līgumam pievienotā protokola Nr. 32 1. panta 5. punktu, rada pamatu tam, lai finanšu gada sākumā tiktu paredzētas atbilstošo saistību apropriāciju un maksājumu apropriāciju pilnās summas.

3. Atsevišķi uzrauga to ieņēmumu izlietojumu, kas gūti no EBTA valstu finanšu iemaksām.

25. pants

Ziedojumi

1. Savienības iestādes var pieņemt jebkuru ziedojumu Savienībai, piemēram, fondu ienākumus, subsīdijas, dāvinājumus un novēlējumus.

2. Tāda ziedojuma pieņemšanai, kura vērtība ir EUR 50 000 vai lielāka un kurš saistīts ar finansiāliem izdevumiem – tostarp turpmākiem izdevumiem –, kas pārsniedz 10 % no ziedojuma vērtības, ir vajadzīgs Eiropas Parlamenta un Padomes apstiprinājums. Eiropas Parlaments un Padome pieņem lēmumu divu mēnešu laikā no attiecīgo Savienības iestāžu tāda apstiprinājuma pieprasījuma saņemšanas. Ja minētajā termiņā nav izteikti nekādi iebildumi, attiecīgās Savienības iestādes pieņem galīgo lēmumu par ziedojuma pieņemšanu. Attiecīgās Savienības iestādes savā pieprasījumā Eiropas Parlamentam un Padomei sniedz skaidrojumu par finansiālajiem izdevumiem, ko rada Savienībai piešķirto ziedojumu pieņemšana.

26. pants

Korporatīvā sponsorēšana

1. "Korporatīvā sponsorēšana" ir vienošanās, saskaņā ar kuru juridiskā persona reklāmas vai korporatīvās sociālās atbildības nolūkā natūrā atbalsta kādu pasākumu vai darbību.

2. Savienības iestādes un struktūras, balstoties uz konkrētiem iekšējiem noteikumiem, kurus publicē attiecīgo iestāžu un struktūru tīmekļa vietnēs, izņēmuma kārtā var pieņemt korporatīvo sponsorēšanu, ja:

   a) visos korporatīvās sponsorēšanas pieņemšanas procedūras posmos tiek stingri ievēroti diskriminācijas aizlieguma, proporcionalitātes, vienlīdzīgas attieksmes un pārredzamības principi;

b) tā sekmē pozitīva priekšstata veidošanos par Savienību un ir tieši saistīta ar pasākuma vai darbības pamatmērķi;

c) tā nerada interešu konfliktu un neattiecas vienīgi uz sabiedriskiem pasākumiem;

d) pasākums vai darbība netiek finansēta tikai ar korporatīvu sponsorēšanu;

e) pateicība par korporatīvās sponsorēšanas sniegšanu ir tikai sponsora zīmola vai vārda publiska redzamība;

f) sponsors sponsorēšanas procedūras laikā nav kādā no 136. panta 1. punktā un 141. panta 1. punktā minētajām situācijām, un nav reģistrēts kā izslēgts 142. panta 1. punktā minētajā datubāzē.

3. Ja korporatīvās sponsorēšanas vērtība pārsniedz EUR 5000, sponsoru iekļauj publiskā reģistrā, kurā iever informāciju par sponsorētā notikuma vai darbības veidu.

27. pants

Noteikumi par atskaitījumiem un valūtas kursa korekcijām

1. No maksājuma pieprasījumiem, kurus pēc tam iesniedz neto summas maksājumam, var veikt šādus atskaitījumus:

a) līgumsodi, kas piemēroti iepirkuma līgumu pusēm vai atbalsta saņēmējiem;

b) atlaides, atmaksājumi un rabati, kas piemēroti atsevišķiem rēķiniem un izmaksu deklarācijām;

c) procenti, kas radušies par priekšfinansējuma maksājumiem;

d) korekcijas saistībā ar nepamatoti izmaksātām summām.

Pirmās daļas d) punktā minētās korekcijas var veikt, veicot tiešu atskaitījumu no jauna starpposma maksājuma vai atlikuma maksājuma tam pašam saņēmējam attiecībā uz to pašu nodaļu, pantu un finanšu gadu, uz kuriem attiecas pārmaksājums.

Pirmās daļas c) un d) punktā minētajiem atskaitījumiem piemēro Savienības grāmatvedības noteikumus.

2. Savienībai piegādāto produktu vai sniegto pakalpojumu izmaksas, kurās ir iekļauti nodokļi, kurus dalībvalstis atmaksā, ievērojot protokolu Nr. 7 par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā, kas pievienots LES un LESD, no budžeta sedz par summu bez nodokļiem.

3. Savienībai piegādāto produktu vai sniegto pakalpojumu izmaksas, kurās ir iekļauti nodokļi, kurus trešās valstis atmaksā, pamatojoties uz attiecīgiem nolīgumiem, var segt no budžeta šādā apmērā:

a) summa bez nodokļiem;

b) summa ar nodokļiem.

Šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajā gadījumā vēlāk atmaksātos nodokļus uzskata par iekšējiem piešķirtajiem ieņēmumiem.

4. Attiecībā uz budžeta izpildes gaitā notikušajām valūtas kursa izmaiņām var veikt korekcijas. Galīgo peļņu vai zaudējumus iekļauj finanšu gada bilancē.

6. NODAĻA
Specifikācijas princips

28. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Apropriācijas iezīmē konkrētiem mērķiem, iedalot pa sadaļām un nodaļām. Nodaļas sīkāk iedala pantos un posteņos.

2. Komisija un pārējās Savienības iestādes var pārvietot budžeta apropriācijas, ievērojot 29.–32. pantā paredzētos konkrētos nosacījumus.

Apropriācijas var pārvietot tikai uz tām budžeta pozīcijām, kurām budžetā ir apstiprinātas apropriācijas vai pielikti atgādinājumi "*pro memoria*".

Šīs regulas 29., 30. un 31. pantā minētos ierobežojumus aprēķina brīdī, kad tiek iesniegts pārvietojuma pieprasījums, un balstoties uz apropriācijām, kas paredzētas budžetā, tostarp budžeta grozījumos.

Summa, kas jāņem vērā 29., 30. un 31. pantā minēto ierobežojumu aprēķināšanas nolūkā, ir izdarāmo pārvietojumu summa tajā budžeta pozīcijā, no kuras tiek izdarīti pārvietojumi, pēc korekcijām saistībā ar iepriekš izdarītiem pārvietojumiem. Neņem vērā summu, kas atbilst pārvietojumiem, ko Komisija vai cita attiecīgā Savienības iestāde ir veikusi autonomi bez Eiropas Parlamenta un Padomes lēmuma.

Pārvietojuma priekšlikumiem un visai informācijai, kuru Eiropas Parlamentam un Padomei sniedz par pārvietojumiem, kurus izdara saskaņā ar 29., 30. un 31. pantu, pievieno atbilstošus un detalizētus apliecinošos pavaddokumentus, kuros atspoguļota visjaunākā pieejamā informācija par apropriāciju izpildi un vajadzību aplēses līdz finanšu gada beigām gan par budžeta pozīcijām, uz kurām apropriācijas paredzēts pārvietot, gan par tām, no kurām tās paredzēts pārvietot.

29. pants

Citu Savienības iestāžu, izņemot Komisiju, veiktie pārvietojumi

1. Jebkura Savienības iestāde, izņemot Komisiju, pati savā budžeta iedaļā apropriācijas var pārvietot:

   a) no vienas sadaļas uz citu – nepārsniedzot 10 % no finanšu gada apropriācijām, kas paredzētas budžeta pozīcijā, no kuras veic pārvietošanu;

   b) no vienas nodaļas uz citu – bez ierobežojumiem.

2. Neskarot šā panta 4. punktu, trīs nedēļas pirms 1. punktā minētā pārvietojuma veikšanas Savienības iestāde informē Eiropas Parlamentu un Padomi par savu nodomu veikt pārvietojumu. Ja Eiropas Parlaments vai Padome minētajā periodā norāda pienācīgi pamatotus iebildumus, piemēro 31. pantā noteikto procedūru.

3. Jebkura Savienības iestāde, izņemot Komisiju, var ierosināt Eiropas Parlamentam un Padomei savā budžeta iedaļā veikt pārvietojumus no vienas sadaļas uz citu, pārsniedzot ierobežojumu, kas minēts šā panta 1. punkta a) apakšpunktā. Minētajiem pārvietojumiem piemēro 31. pantā noteikto procedūru.

4. Jebkura Savienības iestāde, izņemot Komisiju, savā budžeta iedaļā var izdarīt pārvietojumus no viena panta uz citu, iepriekš neinformējot Eiropas Parlamentu un Padomi.

30. pants

Komisijas veiktie pārvietojumi

1. Komisija savā budžeta iedaļā var autonomi:

a) pārvietot apropriācijas katras nodaļas robežās;

b) attiecībā uz personāla un administratīvajiem izdevumiem, kas ir kopīgi vairākām sadaļām, – pārvietot apropriācijas no vienas sadaļas uz citu ne vairāk kā 10 % apmērā no finanšu gada apropriācijām, kas paredzētas budžeta pozīcijā, no kuras veic pārvietošanu, un ne vairāk kā 30 % apmērā no finanšu gada apropriācijām, kas paredzētas budžeta pozīcijā, uz kuru veic pārvietošanu;

c) attiecībā uz darbības izdevumiem – pārvietot apropriācijas starp nodaļām vienas sadaļas robežās ne vairāk kā 10 % apmērā no finanšu gada apropriācijām, kas paredzētas budžeta pozīcijā, no kuras tiek izdarīts pārvietojums;

d) attiecībā uz pētniecības un tehnoloģiju attīstības apropriācijām, kuras izpilda KPC, tās budžeta sadaļas robežās, kura attiecas uz politikas jomu "Tiešā pētniecība", pārvietot apropriācijas starp nodaļām ne vairāk kā 15 % apmērā no apropriācijām tajā budžeta pozīcijā, no kuras veic pārvietošanu;

e) attiecībā uz pētniecības un tehnoloģiju attīstību, pārvietot darbības apropriācijas no vienas sadaļas uz otru ar noteikumu, ka minētās apropriācijas tiek izmantotas tam pašam nolūkam;

f) attiecībā uz dalītajā pārvaldībā īstenoto fondu darbības izdevumiem, izņemot ELGF, – pārvietot apropriācijas no vienas sadaļas uz citu, ar noteikumu, ka attiecīgās apropriācijas paredzētas tam pašam mērķim attiecīgās regulas, ar ko izveido minēto fondu, nozīmē vai ka tās veido tehniskās palīdzības izdevumus;

g) izņēmuma gadījumos pārvietot apropriācijas no vienas budžeta garantijas budžeta posteņa uz citas budžeta garantijas budžeta posteni, ja kopējā uzkrājumu fondā uzkrātie resursi nav pietiekami, lai samaksātu garantijas pieprasījumu un ar noteikumu vēlāk atjaunot pārvietoto summu saskaņā ar 212. panta 4. punktā izklāstīto procedūru.

Šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētie izdevumi attiecībā uz katru politikas jomu ietver 47. panta 4. punktā minētos elementus.

Ja Komisija, ievērojot 1. punktu pārvieto ELGF apropriācijas pēc 31. decembra, tā pieņem savu lēmumu līdz nākamā finanšu gada 31. janvārim. Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi divu nedēļu laikā no sava lēmuma par minētajiem pārvietojumiem.

Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par savu nodomu veikt pārvietojumu trīs nedēļas pirms šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minēto pārvietojumu veikšanas. Ja Eiropas Parlaments vai Padome minētajā periodā norāda pienācīgi pamatotus iebildumus, piemēro 31. pantā noteikto procedūru.

Atkāpjoties no ceturtās daļas, Komisija finanšu gada pēdējo divu mēnešu laikā var autonomi pārvietot apropriācijas attiecībā uz personāla, ārštata un citu darbinieku izdevumiem no vienas sadaļas uz citu kopumā 5 % apmērā no minētajam gadam paredzētajām apropriācijām. Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi divu nedēļu laikā no sava lēmuma par minētajiem pārvietojumiem.

2. Komisija savā budžeta iedaļā var lemt par šādiem apropriāciju pārvietojumiem no vienas sadaļas uz citu ar noteikumu, ka tā par savu lēmumu nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Padomi:

a) apropriāciju pārvietojumi no šīs regulas 49. pantā minētās "uzkrājumu" sadaļas, ja vienīgais nosacījums rezerves atbrīvošanai ir pamatakta pieņemšana, ievērojot LESD 294. pantu;

b) pienācīgi pamatotos izņēmuma gadījumos, piemēram, saistībā ar starptautiskām humānām katastrofām un krīzēm, kas notiek pēc finanšu gada 1. decembra - minētā gada neizmantoto apropriāciju, kas joprojām pieejamas daudzgadu finanšu shēmas 4. izdevumu kategorijas sadaļās, kuras paredzētas Savienības ārējai darbībai, pārvietojumi uz sadaļām, kas attiecas uz krīžu pārvarēšanas un humānās palīdzības darbībām.

31. pants

Savienības iestāžu pārvietojumu priekšlikumi, ko iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei

1. Katra Savienības iestāde savus pārvietojumu priekšlikumus iesniedz vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Komisija priekšlikumus par maksājumu apropriāciju pārvietojumiem uz dalītajā pārvaldībā īstenotiem fondiem, izņemot ELGF, var iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei līdz nākamā finanšu gada 10. janvārim. Maksājumu apropriāciju pārvietojumu var veikt no jebkura budžeta posteņa. Tādos gadījumos sešu nedēļu laikposmu, kas minēts 4. punktā, samazina līdz trim nedēļām.

Ja Eiropas Parlaments un Padome pārvietojumu neapstiprina vai apstiprina tikai daļēji, atbilstošo daļu no izdevumiem, kas minēti 10. panta 5. punkta b) apakšpunktā, sedz no nākamā finanšu gada maksājumu apropriācijām.

3. Eiropas Parlaments un Padome lēmumus par apropriāciju pārvietojumiem pieņem saskaņā ar 4.–8. punktu.

4. Izņemot steidzamos gadījumos, Eiropas Parlaments un Padome – Padome ar kvalificētu balsu vairākumu – apspriežas par katru pārvietojuma priekšlikumu sešu nedēļu laikā no dienas, kad to saņēmušas abas iestādes. Steidzamos gadījumos Eiropas Parlaments un Padome apspriežas trīs nedēļu laikā no priekšlikuma saņemšanas dienas.

5. Ja Komisija paredz pārvietot ELGF apropriācijas saskaņā ar šo pantu, tā iesniedz pārvietojumu priekšlikumus Eiropas Parlamentam un Padomei līdz nākamā finanšu gada 10. janvārim. Tādos gadījumos sešu nedēļu laikposmu, kas minēts 4. punktā, samazina līdz trim nedēļām.

6. Pārvietojuma priekšlikumu apstiprina vai uzskata par apstiprinātu, ja sešu nedēļu laikā:

   a) Eiropas Parlaments un Padome to apstiprina;

   b) vai nu Eiropas Parlaments, vai Padome to apstiprina, un otra iestāde atturas no rīcības;

   c) nedz Eiropas Parlaments, nedz Padome nav pieņēmuši lēmumu grozīt vai noraidīt pārvietojuma priekšlikumu.

7. Ja vien Eiropas Parlaments vai Padome nepieprasa citādi, šā panta 4. punktā minēto sešu nedēļu laikposmu samazina līdz trim nedēļām šādos gadījumos,:

a) pārvietojums atbilst mazāk nekā 10 % no apropriācijām budžeta pozīcijā, no kuras pārvietojums tiek izdarīts, un nepārsniedz EUR 5 000 000;

b) pārvietojums attiecas vienīgi uz maksājumu apropriācijām un pārvietojuma kopējā summa nepārsniedz EUR 100 000 000.

8. Ja Eiropas Parlaments vai Padome ir grozījuši pārvietojuma summu, savukārt otra iestāde to ir apstiprinājusi vai atturas no rīcības, vai ja gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir grozījuši pārvietojuma summu, par apstiprinātu uzskata mazāko no abām summām, ja vien attiecīgā Savienības iestāde neatsauc savu pārvietojuma priekšlikumu.

32. pants

Pārvietojumi saskaņā ar īpašiem noteikumiem

1. Apropriācijas, kas atbilst piešķirtajiem ieņēmumiem, var pārvietot vienīgi tad, ja šos ieņēmumus izlieto tiem mērķiem, kuriem tie ir paredzēti.

2. Lēmumus par pārvietojumiem, ar kuriem ļauj izmantot rezervi palīdzībai ārkārtas gadījumos, pieņem Eiropas Parlaments un Padome pēc Komisijas priekšlikuma.

Šā punkta nolūkā piemēro 31. panta 3. un 4. punktā paredzēto procedūru. Ja Eiropas Parlaments un Padome nepiekrīt Komisijas priekšlikumam un nevar panākt kopēju nostāju par šīs rezerves palīdzībai ārkārtas gadījumos izmantošanu, tie atturas no rīcības saistībā ar minēto priekšlikumu.

Priekšlikumiem par pārvietojumiem no rezerves palīdzībai ārkārtas gadījumos pievieno atbilstošus un detalizētus apliecinošos pavaddokumentus, kuros ir ietverta:

a) jaunākā pieejamā informācija par apropriāciju izpildi un vajadzību aplēse līdz finanšu gada beigām attiecībā uz budžeta pozīciju, uz kuru paredzēts veikt pārvietošanu;

b) analīze par iespējām pārdalīt apropriācijas.

7. NODAĻA

Pareizas finanšu pārvaldības princips un sniegums

33. pants

Sniegums un saimnieciskuma, lietderības un efektivitātes principi

1. Apropriācijas izmanto saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu, un tādējādi tās izpilda, ievērojot šādus principus:

   a) saimnieciskuma princips, kurš nosaka, lai resursi, ko attiecīgā Savienības iestāde izmanto savu darbību veikšanai, tiktu darīti pieejami noteiktā laikā, pienācīgā apjomā un kvalitātē un par labāko cenu;

   b) lietderības princips, kurš skar labāko attiecību starp izmantotajiem resursiem, veiktajiem pasākumiem un mērķu sasniegšanu;

   c) efektivitātes princips, kurš attiecas uz to, kādā mērā ar veiktajiem pasākumiem ir sasniegti izvirzītie mērķi.

2. Saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu apropriāciju izmantojums tiek vērsts uz sniegumu, un tālab:

a) programmu un pasākumu mērķus nosaka *ex ante*;

b) mērķu sasniegšanas progresu uzrauga, izmantojot snieguma rādītājus;

c) par progresu un problēmām mērķu sasniegšanā ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei saskaņā ar 41. panta 3. punkta pirmās daļas h) apakšpunktu un 247. panta 1. punkta e) apakšpunktu.

3. Attiecīgā gadījumā definē 1. un 2. punktā minētos mērķus, kas ir konkrēti, izmērāmi, sasniedzami, atbilstīgi un ar noteiktiem termiņiem, kā arī atbilstīgus, apstiprinātus, uzticamus, vienkāršus un stabilus rādītājus.

34. pants

Izvērtējumi

1. Programmām un darbībām, kas paredz ievērojamus izdevumus, veic *ex ante* un retrospektīvu izvērtējumu, kas ir samērīgs attiecībā pret mērķiem un izdevumiem.

2. *Ex ante* izvērtējumus, ar kuriem pamato programmu un pasākumu sagatavošanu, balsta uz pierādījumiem par sniegumu, kāds bijis saistītām programmām vai pasākumiem, un tajos apzina un analizē risināmos jautājumus, Savienības iesaistīšanās pievienoto vērtību, mērķus, dažādu variantu paredzamo ietekmi un uzraudzības un izvērtēšanas kārtību.

   Nozīmīgām programmām vai pasākumiem, kuri, paredzams, būtiski ietekmēs ekonomiku, vidi vai sabiedrību, *ex ante* izvērtējumu var veikt kā ietekmes novērtējumu, kurā papildus pirmajā daļā izklāstītajām prasībām analizē dažādus izpildes metožu variantus.

3. Retrospektīvajos izvērtējumos novērtē programmas vai pasākuma sniegumu, tostarp tādus aspektus kā efektivitāte, lietderība, saskaņotība, aktualitāte un ES pievienotā vērtība. Retrospektīvos izvērtējumus balsta uz informāciju, kas iegūta ar uzraudzīšanas kārtību un attiecīgajam pasākumam noteiktiem rādītājiem. Tos veic vismaz vienu reizi katras daudzgadu finanšu shēmas termiņā un, ja iespējams, pietiekami savlaicīgi, lai konstatējumus varētu ņemt vērā *ex ante* izvērtējumos vai ietekmes novērtējumos, ar kuriem pamato saistītu programmu un pasākumu sagatavošanu.

35. pants

Obligātais finanšu pārskats

1. Ikvienam priekšlikumam vai iniciatīvai, ko Komisija, Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos ("augstais pārstāvis") vai dalībvalsts iesniedz likumdevējai iestādei un kas var ietekmēt budžetu, tostarp mainīt amata vietu skaitu, pievieno finanšu pārskatu, kurā uzrāda maksājumu un saistību apropriāciju aplēses, dažādu pieejamo finansēšanas iespēju novērtējumu un 34. pantā paredzēto *ex ante* izvērtējumu vai ietekmes novērtējumu.

Ikvienam priekšlikuma vai iniciatīvas grozījumam, ko iesniedz likumdevējai iestādei un kas var ievērojami ietekmēt budžetu, tostarp mainīt amata vietu skaitu, pievieno finanšu pārskatu, ko sagatavo Savienības iestāde, kura ierosina grozījumu.

Finanšu pārskats ietver finanšu un saimnieciskos datus, kas vajadzīgi, lai likumdevēja iestāde novērtētu Savienības rīcības nepieciešamību. Tas sniedz attiecīgu informāciju par saskanīgumu ar citiem Savienības pasākumiem un jebkādu iespējamo sinerģiju.

Daudzgadu darbību gadījumā finanšu pārskatā iekļauj paredzamo gada pieprasījumu grafiku saistību un maksājumu apropriāciju un amata vietu, tostarp ārštata darbinieku, izteiksmē un to finansiālās ietekmes izvērtējumu vidējā termiņā un, ja iespējams, ilgtermiņā.

2. Budžeta procedūras laikā Komisija sniedz nepieciešamo informāciju, lai izmaiņas pieprasītajās apropriācijās varētu salīdzināt ar sākotnējām prognozēm, kas iekļautas finanšu pārskatā, ņemot vērā to, kā noris apspriedes par likumdevējai iestādei iesniegto priekšlikumu vai iniciatīvu.

3. Lai mazinātu krāpšanas, pārkāpumu un mērķu nesasniegšanas risku, finanšu pārskatā sniedz informāciju par izveidoto iekšējās kontroles sistēmu, aplēsi par saistībā ar šādas sistēmas veikto kontroļu izmaksām un ieguvumiem un paredzamā kļūdas riska līmeņa novērtējumu, kā arī informāciju par esošajiem un plānotajiem pasākumiem krāpšanas novēršanai un aizsardzībai pret to.

Šajā novērtējumā ņem vērā kļūdu iespējamo apmēru un veidu, kā arī attiecīgās politikas jomas konkrētos apstākļus un tai piemērojamos noteikumus.

4. Iesniedzot pārskatītus vai jaunus izdevumu priekšlikumus, Komisija aplēš kontroles sistēmu izmaksas un ieguvumus, kā arī paredzamo kļūdas riska līmeni, kā minēts 3. punktā.

36. pants

Budžeta izpildes iekšējā kontrole

1. Ievērojot pareizas finanšu pārvaldības principu, budžetu izpilda, ievērojot katrai izpildes metodei atbilstošu efektīvu un lietderīgu iekšējo kontroli, un saskaņā ar attiecīgajiem speciālajiem nozares noteikumiem.

2. Budžeta izpildes vajadzībām iekšējo kontroli piemēro visos pārvaldības līmeņos un tās uzdevums ir nodrošināt pietiekamu pārliecību, ka tiek sasniegti šādi mērķi:

   a) darbību efektivitāte, lietderīgums un saimnieciskums;

   b) ziņošanas ticamība;

   c) aktīvu un informācijas aizsardzība;

   d) krāpšanas un pārkāpumu profilakse, atklāšana, novēršana un turpmāki pasākumi attiecībā uz tiem;

   e) tādu risku pienācīga pārvaldība, kuri saistīti ar pamatā esošo darījumu likumību un pareizību, ņemot vērā programmu daudzgadu raksturu, kā arī attiecīgo maksājumu būtību.

3. Efektīvas iekšējās kontroles pamatā ir starptautiskā paraugprakse, un tā jo īpaši ietver šādus elementus:

a) uzdevumu nošķiršana;

b) pienācīga riska pārvaldības un kontroles stratēģija, kas ietver kontroli saņēmēju līmenī;

c) izvairīšanās no interešu konflikta;

d) pietiekama revīzijas izsekojamība un datu integritāte datu sistēmās;

e) efektivitātes un lietderības uzraudzības procedūras;

f) konstatēto iekšējās kontroles nepilnību un izņēmumu pēcpārbaudes procedūras;

g) iekšējās kontroles sistēmas pareizas darbības regulārs novērtējums.

4. Efektīvas iekšējās kontroles pamatā ir šādi elementi:

a) pienācīgas riska pārvaldības un kontroles stratēģijas īstenošana, ko savstarpēji koordinē attiecīgie kontroles ķēdē iesaistītie dalībnieki;

b) veikto kontroļu rezultātu pieejamība visiem attiecīgajiem kontroles ķēdē iesaistītajiem dalībniekiem;

c) attiecīgā gadījumā paļaušanās uz īstenošanas partneru pārvaldības deklarācijām un neatkarīgu revidentu atzinumiem, ar noteikumu, ka veiktā darba kvalitāte ir pietiekama un pieņemama un ka tas ir veikts saskaņā ar pieņemtajiem standartiem;

d) korektīvo pasākumu, tostarp attiecīgā gadījumā atturošu sankciju, savlaicīga piemērošana;

e) skaidri un nepārprotami attiecīgās politikas pamatā esoši tiesību akti, tostarp pamatakti, par iekšējās kontroles pārvaldības elementiem;

f) vairākkārtēju kontroļu izslēgšana;

g) kontroles izmaksu un ieguvumu attiecības uzlabošana.

5. Ja izpildes gaitā kļūdu līmenis pastāvīgi ir augsts, Komisija apzina kontroles sistēmu trūkumus, izanalizē iespējamo korektīvo pasākumu izmaksas un ieguvumus un veic vai ierosina atbilstīgus pasākumus, piemēram, piemērojamo noteikumu vienkāršošanu, kontroles sistēmu uzlabošanu un programmu vai izpildes sistēmu pārstrādāšanu.

8. NODAĻA

Pārredzamības princips

37. pants

Pārskatu un budžetu publicēšana

1. Budžetu izveido un izpilda un pārskatus sniedz saskaņā ar pārredzamības principu.

2. Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja pienākums ir nodrošināt to, ka galīgajā variantā pieņemto budžetu un visus budžeta grozījumus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

   Budžetus publicē trīs mēnešu laikā no dienas, kad paziņots par to pieņemšanu galīgajā variantā.

   Līdz oficiālajai publicēšanai *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* budžetā paredzētās galīgās detalizētās summas pēc iespējas drīz, bet ne vēlāk kā četru nedēļu laikā no budžeta galīgās pieņemšanas pēc Komisijas iniciatīvas visās valodās publicē Savienības iestāžu vietnē.

   Konsolidētos gada pārskatus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un Savienības iestāžu vietnē.

38. pants

Informācijas par saņēmējiem un citas informācijas publicēšana

1. Komisija pienācīgi un laikus dara pieejamu informāciju par saņēmējiem, kas saņem no budžeta finansētus līdzekļus, ja tā īsteno budžetu saskaņā ar 62. panta 1.punkta pirmās daļas a) apakšpunktu.

   Šā punkta pirmā daļa attiecas arī uz pārējām Savienības iestādēm gadījumos, kad tās izpilda budžetu, ievērojot 59. panta 1. punktu.

2. Pienācīgi ievērojot prasības attiecībā uz konfidencialitāti un drošību, jo īpaši attiecībā uz personas datu aizsardzību, izņemot 3. un 4. punktā noteiktos gadījumus, publicē šādu informāciju:

   a) saņēmēja vārds/nosaukums;

   b) saņēmēja atrašanās vieta, proti:

      i) saņēmēja adrese, ja saņēmējs ir juridiska persona;

      ii) reģions *NUTS* 2 līmenī, ja saņēmējs ir fiziska persona;

   c) juridisko saistību summa;

   d) pasākuma būtība un mērķis.

Šī punkta pirmajā daļā minēto informāciju publicē tikai par godalgām, dotācijām un līgumiem, kas ir piešķirti konkursu, dotāciju piešķiršanas vai iepirkuma procedūru rezultātā, un par ekspertiem, kuri ir izraudzīti, ievērojot 237. panta 2. punktu.

3. Šā panta 2. punkta pirmajā daļā minēto informāciju nepublicē:

a) par izglītības atbalstu, kas izmaksāts fiziskām personām, un citu tiešo atbalstu, kas izmaksāts fiziskām personām, kurām tas visvairāk nepieciešams, kā minēts 191. panta 4. punkta b) apakšpunktā;

b) par ļoti mazas vērtības līgumiem, kuru līgumslēgšanas tiesības piešķirtas ekspertiem, kas izraudzīti, ievērojot 237. panta 2. punktu, kā arī ļoti mazas vērtības līgumiem, kuru vērtība ir mazāka par I pielikuma 14.4. punktā minēto summu;

c) par finansiālo atbalstu, kas sniegts ar finanšu instrumentu starpniecību tādas summas apmērā, kas mazāka par EUR 500 000;

d) ja informācijas izpaušana apdraudētu attiecīgo personu vai struktūru tiesības un brīvības, ko aizsargā Eiropas Savienības Pamattiesību harta, vai kaitētu saņēmēju komerciālajām interesēm.

Pirmās daļas c) punktā minētajos gadījumos publiskotā informācija aprobežojas tikai ar statistikas datiem, kas apkopoti saskaņā ar attiecīgajiem kritērijiem, piemēram, atrašanās vietu, saņēmēju ekonomisko tipu, saņemtā atbalsta veidu un Savienības politikas jomu, kuras ietvaros piešķirts šāds atbalsts.

Attiecībā uz fiziskām personām informācijas izpaušanu, kas minēta 2. punkta pirmajā daļā, balsta uz tādiem atbilstīgiem kritērijiem kā pasākuma biežums vai veids un iesaistītās summas.

4. Personas vai subjekti, kuri īsteno Savienības līdzekļus, ievērojot 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, informāciju par saņēmējiem publicē saskaņā ar saviem noteikumiem un procedūrām, ciktāl minētie noteikumi tiek uzskatīti par līdzvērtīgiem pēc Komisijas veikta novērtējuma, kurš veikts saskaņā ar 154. panta 4. punkta pirmās daļas e) apakšpunktu, un ar noteikumu, ka uz jebkuru personas datu publicēšanu attiecas aizsardzības pasākumi, kas līdzvērtīgi šajā pantā izklāstītajiem.

Struktūras, kas izraudzītas, ievērojot 63. panta 3. punktu, informāciju publicē saskaņā ar speciālajiem nozares noteikumiem. Saskaņā ar attiecīgo juridisko pamatu ar minētajiem specialajiem nozares noteikumiem var atkāpties no šā panta 2. un 3. punkta, jo īpaši attiecībā uz personas datu publicēšanu, ja tas ir pamatoti, balstoties uz šā panta 3. punkta trešajā daļā minētajiem kritērijiem un ņemot vērā attiecīgās nozares raksturīgās iezīmes.

5. Šā panta 1. punktā minēto informāciju Savienības iestāžu tīmekļa vietnēs publicē vēlākais līdz tā gada 30. jūnijam, kas seko tam finanšu gadam, kurā par līdzekļiem uzņemtas juridiskās saistības.

Savienības iestāžu tīmekļa vietnēs iekļauj atsauci uz tās tīmekļa vietnes adresi, kurā atrodama 1. punktā minētā informācija, ja tā nav tieši publicēta īpašā Savienības iestāžu vietnē.

Komisija atbilstīgi un laikus dara pieejamu informāciju par vienoto tīmekļa vietni, tostarp atsauci uz tās adresi, kurā atrodama 4. punktā minēto personu, subjektu vai struktūru sniegtā informācija.

6. Ja tiek publicēti personas dati, informāciju dzēš pēc diviem gadiem pēc tā finanšu gada beigām, kurā par attiecīgajiem līdzekļiem tika uzņemtas juridiskās saistības. Tas arī attiecas uz personas datiem attiecībā uz juridiskajām personām, kuru oficiālajā nosaukumā ir norādīts vienas vai vairāku fizisko personu uzvārdi.

III SADAĻA
BUDŽETA IZVEIDE UN STRUKTŪRA

1. NODAĻA
Budžeta izveide

39. pants

Ieņēmumu un izdevumu tāmes

1. Katra Savienības iestāde, izņemot Komisiju, sastāda savu ieņēmumu un izdevumu tāmi, kuru līdz katra gada 1. jūlijam nosūta Komisijai un vienlaikus informācijas nolūkā – Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Augstais pārstāvis apspriežas ar Komisijas locekļiem, kas atbildīgi par attīstības politiku, kaimiņattiecību politiku, starptautisko sadarbību, humāno palīdzību un reaģēšanu krīzes situācijās, par viņu attiecīgajām atbildības jomām.

3. Komisija sagatavo pati savas tāmes, kuras tā tūlīt pēc pieņemšanas nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei. Sagatavojot savas tāmes, Komisija izmanto 40. pantā minēto informāciju.

40. pants

Regulas 70. pantā minēto Savienības struktūru aplēstais budžets

Katra Savienības struktūra, kas minēta 70. pantā, saskaņā ar tās izveides instrumentu līdz katra gada 31. janvārim nosūta Komisijai, Eiropas Parlamentam un Padomei savu vienotā plānošanas dokumenta projektu, kurā ietver gada un daudzgadu programmu ar atbilstošo cilvēkresursu un finanšu resursu plānu.

41. pants

Budžeta projekts

1. Komisija līdz tā gada 1. septembrim, kas ir pirms budžeta izpildes gada, Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz priekšlikumu, kurā iekļauts budžeta projekts. Tā minēto priekšlikumu nosūta valstu parlamentiem informācijai.

   Budžeta projektā iekļauj Savienības vispārējā ieņēmumu un izdevumu pārskata kopsavilkumu un konsolidē 39. pantā minētās tāmes. Tajā var ietvert arī tāmes, kas atšķiras no tām, ko sagatavojušas Savienības iestādes.

   Budžeta projekta struktūra un izklāsts atbilst 47.–52. panta prasībām.

   Pirms katras budžeta projekta iedaļas ir ievads, ko sagatavojusi attiecīgā Savienības iestāde.

Komisija sagatavo budžeta projekta vispārējo ievadu. Vispārējā ievadā iekļauj finanšu tabulas ar galvenajiem datiem pa sadaļām un pamatojumus apropriāciju izmaiņām no viena finanšu gada uz nākamo pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām.

2. Lai nodrošinātu precīzākas un uzticamākas prognozes par spēkā esošo tiesību aktu un izskatīšanā esošo tiesību aktu priekšlikumu ietekmi uz budžetu, Komisija budžeta projektam pievieno turpmāko gadu indikatīvu finanšu plānojumu, kas strukturēts pa izdevumu kategorijām, politikas jomām un budžeta pozīcijām. Pilnīgais finanšu plānojums aptver tās izdevumu kategorijas, uz kurām attiecas 30. punkts Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu nolīgumā (2013. gada 2. decembris) par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību[1]. Kopsavilkuma datus sniedz par tām izdevumu kategorijām, uz kurām neattiecas minētā Iestāžu nolīguma 30. punkts.

Indikatīvo finanšu plānojumu atjaunina pēc budžeta pieņemšanas, lai tajā iestrādātu budžeta procedūras rezultātus un visus citus attiecīgos lēmumus.

3. Komisija budžeta projektam pievieno:

a) salīdzinošu tabulu, kurā iekļauts budžeta projekts attiecībā uz citām Savienības iestādēm un Komisijai nosūtītās citu Savienības iestāžu sākotnējās tāmes, un attiecīgā gadījumā paskaidrojumu, kurā izklāstīti iemesli, kā dēļ budžeta projektā ietvertas tāmes, kas atšķiras no tām, ko izstrādājušas citas Savienības iestādes;

[1] OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

b) jebkādu darba dokumentu, ko tā uzskata par noderīgu saistībā ar Savienības iestāžu štatu sarakstiem, uzrādot jaunāko apstiprināto štatu sarakstu un norādot:

i) visus Savienības nodarbinātos darbiniekus, klasificējot viņus pēc darba līguma veida;

ii) pārskatu par politikas nostādnēm amata vietu, ārštata darbinieku un dzimumu līdzsvara jomā;

iii) faktiski aizpildīto amata vietu skaitu tā gada pēdējā dienā, kurš ir pirms budžeta projekta iesniegšanas gada, un gada vidējo faktisko pilnslodzes ekvivalentu skaitu minētajā iepriekšējā gadā, norādot sadalījumu pa pakāpēm, pēc dzimuma un administratīvajām vienībām;

iv) amata vietu sadalījumu pa politikas jomām;

v) par katru ārštata darbinieku kategoriju – sākotnēji aplēsto pilnslodzes ekvivalentu skaitu, kas balstās uz apstiprinātajām apropriācijām, kā arī personu faktiski aizņemto amata vietu skaitu tā gada sākumā, kurā iesniedz budžeta projektu, norādot sadalījumu pa funkciju grupām un attiecīgā gadījumā pa pakāpēm;

c) attiecībā uz 70. un 71. pantā minētajām Savienības struktūrām – darba dokumentu, kurā norādīti ieņēmumi un izdevumi, kā arī visu informāciju par personālu, kas minēta šīs daļas b) apakšpunktā.

d) darba dokumentu par finanšu gada apropriāciju plānoto izpildi un par neizpildītajām saistībām;

e) attiecībā uz administrācijas apropriācijām – darba dokumentu, kurā norādīti administratīvie izdevumi, kuri Komisijai jāizpilda savā budžeta iedaļā;

f) darba dokumentu par izmēģinājuma projektiem un sagatavošanas darbībām, kurā ietverts arī rezultātu novērtējums un turpmāk paredzētās darbības;

g) attiecībā uz finansējumu starptautiskām organizācijām – darba dokumentu, kurā ietverts:

   i) visu iemaksu kopsavilkums sadalījumā pa Savienības programmām vai fondiem un pa starptautiskajām organizācijām;

   ii) pamatojums par to, kāpēc Savienībai ir izdevīgāk finansēt minētās starptautiskās organizācijas nekā rīkoties tieši;

h) programmu pārskatus vai jebkādu citu attiecīgu dokumentu, kurā ietver:

   i) norādi par to, kurās Savienības politikas jomās un mērķu sasniegšanā programma dod ieguldījumu;

   ii) skaidru loģisku pamatojumu, kāpēc vajadzīga Savienības līmeņa iejaukšanās, cita starpā saskaņā ar subsidiaritātes principu;

iii) informāciju par progresu 33. pantā norādīto programmas mērķu sasniegšanā;

iv) pilnīgu pamatojumu, tostarp izmaksu un ieguvumu analīzi, attiecībā uz ierosinātajām apropriāciju apjoma izmaiņām;

v) informāciju par programmas izpildes rādītājiem kārtējā gadā un iepriekšējā finanšu gadā;

i) tādu kopsavilkuma pārskatu par maksājumu grafiku, kurā pa programmām un pa izdevumu kategorijām apkopoti maksājumi, kuri veicami turpmākajos finanšu gados, lai pildītu budžeta saistības, kas ierosinātas budžeta projektā un iekļautas iepriekšējos finanšu gados.

Ja publiskā un privātā sektora partnerības izmanto finanšu instrumentus, informāciju par minētajiem instrumentiem ietver 4. punktā minētajā darba dokumentā.

4. Ja Komisija izmanto finanšu instrumentus, tā budžeta projektam pievieno darba dokumentu, kurā par katru finanšu instrumentu norāda turpmāk minēto:

a) norāde uz attiecīgo finanšu instrumentu un tā pamataktu kopā ar vispārīgu aprakstu par šo instrumentu, tā ietekmi uz budžetu, tā termiņu un Savienības ieguldījuma pievienoto vērtību;

b) finanšu iestādes, kas iesaistītas izpildē, tostarp jebkādi jautājumi saistībā ar 155. panta 2. punkta piemērošanu;

c) ieguldījums, ko finanšu instruments ir devis, lai sasniegtu attiecīgās programmas mērķus, kā tas noteikts ar izveidotajiem rādītājiem, tostarp attiecīgā gadījumā ģeogrāfiskā diversifikācija;

d) paredzētās darbības, tostarp mērķapjomi, kas balstīti uz mērķa sviras efektu un sagaidāmo privāto kapitālu, kas tiks mobilizēts, vai, ja tas nav pieejams, uz esošo finanšu instrumentu sviras rādītāju;

e) budžeta pozīcijas, kas atbilst attiecīgajām operācijām, un kopējais budžeta saistību un maksājumu apjoms;

f) vidējais ilgums no budžeta saistību uzņemšanās par finanšu instrumentiem līdz juridiskajām saistībām attiecībā uz konkrētiem projektiem pašu kapitāla vai parādsaistību veidā, ja minētais ilgums pārsniedz trīs gadus;

g) ieņēmumi un atmaksājumi saskaņā ar 209. panta 3. punktu, kurus iesniedz atsevišķi, tostarp to izmantojuma izvērtējums;

h) kapitālieguldījumu vērtība salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem;

i) riskam un saistībām paredzēto uzkrājumu kopsumma, kā arī jebkura informācija par finanšu riskiem, kuriem pakļauta Savienība, tostarp jebkurām iespējamām saistībām;

j) aktīvu vērtības samazinājumi un izmantotās garantijas par iepriekšējo gadu un attiecīgie kumulatīvie rādītāji;

k) finanšu instrumenta snieguma rādītāji, tostarp veiktās investīcijas, mērķa un sasniegtais sviras efekts, un multiplikatora efekts, un arī mobilizētā privātā kapitāla summu;

l) kopējā uzkrājumu fondā uzkrātie resursi un attiecīgā gadījumā fiduciārā konta bilance.

Pirmajā daļā minētajā darba dokumentā ietver arī pārskatu par administratīvajiem izdevumiem, kas saistīti ar pārvaldības maksām un citām finansiālajām un darbības izmaksām, kuras tiek maksātas par finanšu instrumentu pārvaldību, norādot gan to kopsummu, gan summas pa pārvaldītājiem un pārvaldāmajiem finanšu instrumentiem.

Komisija paskaidro pirmās daļas f) apakšpunktā minētā ilguma iemeslus un attiecīgā gadījumā iesniedz rīcības plānu šā ilguma samazināšanai gada budžeta izpildes apstiprinājuma procedūrā.

Pirmajā daļā minētajā darba dokumentā tabulā skaidri un precīzi apkopo informāciju, to kārtojot pa finanšu instrumentiem.

5. Ja Savienība ir sniegusi budžeta garantiju, Komisija budžeta projektam pievieno darba dokumentu, kurā par katru budžeta garantiju un par kopējo uzkrājumu fondu norāda turpmāk minēto:

a) norāde uz attiecīgo budžeta garantiju un tās pamataktu kopā ar vispārīgu aprakstu par budžeta garantiju, tās ietekmi uz budžeta finanšu saistībām, tās termiņu un Savienības atbalsta pievienoto vērtību;

b) budžeta garantijas darījuma partneri, tostarp jebkādi jautājumi saistībā ar 155. panta 2. punkta piemērošanu;

c) budžeta garantijas devums tās mērķu sasniegšanā, ko mēra, izmantojot noteiktos rādītājus, tostarp attiecīgā gadījumā ģeogrāfisko diversifikāciju un privātā sektora resursu piesaisti;

d) informācija par darbībām, uz kurām attiecas budžeta garantija, apkopotā veidā pa nozarēm, valstīm un instrumentiem, tostarp attiecīgā gadījumā par portfeļiem un atbalstu, kas apvienots ar citiem Savienības pasākumiem;

e) summa, kas pārvietota atbalsta saņēmējiem, kā arī novērtējums par sviras efektu, kas panākts ar budžeta garantijas atbalstītajiem projektiem;

f) informācija par budžeta garantijas izmantošanu, zaudējumiem, ienākumiem, atgūtajām summām un jebkādiem citiem saņemtajiem maksājumiem, apkopota tāpat kā minēts d) apakšpunktā;

g) informācija par kopējā uzkrājumu fonda finanšu pārvaldību, sniegumu un riskiem iepriekšējā kalendārā gada beigās;

h) kopējā uzkrājumu fonda uzkrājumu efektīvā likme un attiecīgā gadījumā saistītās darbības saskaņā ar 213. panta 4. punktu;

i) kopējā uzkrājumu fonda finanšu plūsmas iepriekšējā kalendārajā gadā, kā arī nozīmīgākie darījumi un jebkāda būtiska informācija par finanšu riskiem, kuriem pakļauta Savienība;

j) ievērojot 210. panta 3. punktu, novērtējums par to, cik ilgtspējīgas ir budžetā iekļautās iespējamās saistības, kas izriet no budžeta garantijām vai finansiālā atbalsta.

6. Ja Komisija izmanto Savienības trasta fondus ārējām darbībām, tā budžeta projektam pievieno detalizētu darba dokumentu par minēto trasta fondu atbalstītajām darbībām, tostarp:

a) par fondu īstenošanu, ietverot informāciju par uzraudzības kārtību, kas noteikta subjektiem, kuri īsteno trasta fondus;

b) par fondu pārvaldības izmaksām;

c) par iemaksām no citiem donoriem, kas nav Savienība;

d) sākotnēju izvērtējumu par fondu sniegumu, balstoties uz 234. panta 3. punktā noteiktajiem nosacījumiem;

e) aprakstu par to, kā to darbības ir veicinājušas tā instrumenta pamataktā noteikto mērķu sasniegšanu, no kura tika veikta Savienības iemaksa trasta fondos.

7. Komisija budžeta projektam pievieno sarakstu ar lēmumiem, ar kuriem tā uzliek naudas sodus konkurences tiesību aktu jomā, un katra uzliktā naudas soda apmēru kopā ar informāciju par to, vai naudas sodi ir kļuvuši galīgi, vai arī par tiem tiek celta vai joprojām varētu tikt celta pārsūdzība Eiropas Savienības Tiesā, kā arī, ja iespējams, informāciju par to, kad katru naudas sodu plāno uzskatīt par galīgu.

8. Komisija budžeta projektam pievieno darba dokumentu, kurā attiecībā uz katru budžeta pozīciju, kas saņem iekšējos vai ārējos piešķirtos ieņēmumus, norāda:

a) šādu plānoto ieņēmumu aplēsto summu;

b) šādu no iepriekšējiem gadiem pārnesto ieņēmumu aplēsto summu.

9. Komisija turklāt budžeta projektam pievieno ikvienu papildu darba dokumentu, ko tā uzskata par noderīgu Eiropas Parlamentam un Padomei, lai novērtētu budžeta pieprasījumus.

10. Saskaņā ar Padomes Lēmuma 2010/427/ES[1] 8. panta 5. punktu Komisija kopā ar budžeta projektu Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz darba dokumentu, kurā vispusīgi atspoguļo:

a) visus administratīvos un darbības izdevumus, kas ir saistīti ar Savienības ārējām darbībām, tostarp ar KĀDP un kopējās drošības un aizsardzības politikas uzdevumiem, un ko finansē no budžeta;

b) EĀDD kopējos administratīvos izdevumus iepriekšējā gadā dalījumā pa izdevumiem katrai Savienības delegācijai un izdevumiem EĀDD centrālajai administrācijai, kā arī darbības izdevumus dalījumā pa ģeogrāfiskajām zonām (reģioni, valstis), tematiskajām jomām, Savienības delegācijām un misijām.

11. Šā panta 10. punktā minētajā darba dokumentā turklāt:

a) norāda katras pakāpes amata vietu skaitu katrā kategorijā un pastāvīgo un pagaidu amata vietu skaitu, tostarp līgumdarbiniekus un vietējos darbiniekus, kuru amati saskaņā ar apropriācijām atļauti katrā Savienības delegācijā, kā arī EĀDD centrālajā administrācijā;

[1] Padomes Lēmums 2010/427/ES (2010. gada 26. jūlijs), ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību (OV L 201, 3.8.2010., 30. lpp.).

b) salīdzinot ar iepriekšējo finanšu gadu, norāda jebkādu katras pakāpes un kategorijas amata vietu skaita pieaugumu vai samazinājumu EĀDD centrālajā administrācijā un visās Savienības delegācijās;

c) norāda pašreizējā finanšu gadā un iepriekšējā finanšu gadā apstiprināto amata vietu skaitu, kā arī to amata vietu skaitu, kurās nodarbina dalībvalstu norīkotus diplomātus, un Savienības ierēdņus;

d) sniedz visu to darbinieku sīku uzskaitījumu, kuri budžeta projekta iesniegšanas brīdī ir nodarbināti Savienības delegācijās, kopā ar sadalījumu pa ģeogrāfiskajiem reģioniem, dzimumiem, atsevišķām valstīm un misijām, atsevišķi norādot štata darbiniekus, līgumdarbiniekus, vietējos darbiniekus un valstu norīkotos ekspertus, kā arī norāda apropriācijas, kas budžeta projektā pieprasītas šiem darbinieku veidiem, ar atbilstīgām aplēsēm skaitam pilnslodzes ekvivalenta izteiksmē, pamatojoties uz pieprasītajām apropriācijām.

42. pants

Budžeta projekta grozījumu vēstule

Pamatojoties uz jebkādu jaunu informāciju, kas nebija pieejama laikā, kad tika izstrādāts budžeta projekts, Komisija var pēc savas iniciatīvas vai, ja to pieprasa citas Savienības iestādes attiecībā uz savu budžeta iedaļu, vienlaikus iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei vienu vai vairākas budžeta projekta grozījumu vēstules, pirms tiek sasaukta LESD 314. pantā minētā Samierināšanas komiteja. Tādas vēstules var ietvert grozījumu vēstuli, ar kuru jo īpaši tiek atjauninātas lauksaimniecības izdevumu tāmes.

43. pants

Dalībvalstu pienākumi, kas izriet no budžeta pieņemšanas

1. Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs par budžeta pieņemšanu galīgajā variantā paziņo saskaņā ar procedūru, kas paredzēta LESD 314. panta 9. punktā un *Euratom* līguma 106.a pantā.

2. Tiklīdz ir paziņots, ka budžets pieņemts galīgajā variantā, visām dalībvalstīm nākamajā finanšu gadā no 1. janvāra vai no dienas, kad paziņots par budžeta pieņemšanu galīgajā variantā, ja tas notiek pēc 1. janvāra, ir jāizdara maksājumi, kas pienākas Savienībai, kā noteikts Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 609/2014.

44. pants

Budžeta grozījumu projekti

1. Komisija var iesniegt budžeta grozījumu projektus, kuri ir galvenokārt saistīti ar ieņēmumiem, šādos gadījumos:

   a) lai iekļautu budžetā iepriekšējā finanšu gada atlikumu saskaņā ar 18. pantā paredzēto procedūru;

   b) lai pārskatītu pašu resursu prognozes, pamatojoties uz atjauninātām ekonomikas prognozēm;

   c) lai atjauninātu pārskatītās pašu resursu un citu ieņēmumu prognozes, kā arī lai pārskatītu maksājumu apropriāciju pieejamību un nepieciešamību.

   Ja ir nenovēršami, izņēmuma un neparedzēti apstākļi, jo īpaši saistībā ar Eiropas Savienības Solidaritātes fonda izmantošanu, Komisija var iesniegt budžeta grozījumu projektus, kas galvenokārt ir saistīti ar izdevumiem.

2. Citu Savienības iestāžu, izņemot Komisijas, pieprasījumus izdarīt budžeta grozījumus tādos pašos apstākļos, kas minēti 1. punktā, nosūta Komisijai.

Pirms budžeta grozījumu projekta iesniegšanas Komisija un pārējās attiecīgās Savienības iestādes izskata attiecīgo apropriāciju pārdales iespējas, īpaši ņemot vērā paredzamo attiecīgo apropriāciju nepilnīgu īstenošanu.

Budžeta grozījumiem piemēro 43. pantu. Budžeta grozījumu pamatojumā atsaucas uz budžetu, kura tāmēs ar tiem izdara grozījumus.

3. Komisija līdz katra finanšu gada 1. septembrim vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz budžeta grozījumu projektus, izņemot pienācīgi pamatotus izņēmuma apstākļus vai Eiropas Savienības Solidaritātes fonda izmantošanas gadījumus, kad budžeta grozījumu projektu var iesniegt visu gadu jebkurā laikā. Tā var pievienot savu atzinumu pārējo Savienības iestāžu pieprasītajiem budžeta grozījumiem.

4. Budžeta grozījumu projektiem pievieno pamatojumus un grozījumu sagatavošanas laikā pieejamo informāciju par budžeta izpildi iepriekšējā un kārtējā finanšu gadā.

45. pants

Tāmju un budžeta projektu agrīna iesniegšana

Komisija, Eiropas Parlaments un Padome var vienoties par dažiem agrākiem datumiem tāmju iesniegšanai un budžeta projekta pieņemšanai un iesniegšanai. Tomēr šādas vienošanās rezultātā ne saīsina, ne pagarina laikposmus, kas paredzēti minēto dokumentu izskatīšanai saskaņā ar LESD 314. pantu un *Euratom* līguma 106.a pantu.

2. NODAĻA

Budžeta struktūra un izklāsts

46. pants

Budžeta struktūra

Budžetu veido:

a) vispārējs ieņēmumu un izdevumu pārskats;

b) atsevišķas iedaļas katrai Savienības iestādei, izņemot Eiropadomi un Padomi, kurām ir viena un tā pati iedaļa, sīkāk iedalītas ieņēmumu un izdevumu pārskatos.

47. pants

Budžeta nomenklatūra

1. Eiropas Parlaments un Padome klasificē Komisijas ieņēmumus un pārējo Savienības iestāžu ieņēmumus un izdevumus sadaļās, nodaļās, pantos un posteņos pēc to veida vai pēc izlietojuma, kam tie piešķirti.

2. Budžeta iedaļā attiecībā uz Komisiju izdevumu pārskatu veido, pamatojoties uz nomenklatūru, ko pieņēmuši Eiropas Parlaments un Padome, un klasificē pēc izdevumu mērķa.

   Katra sadaļa atbilst politikas jomai, un katra nodaļa parasti atbilst programmai vai darbībai.

   Katra sadaļa var ietvert darbības apropriācijas un administratīvās apropriācijas. Sadaļas administratīvās apropriācijas apkopo vienā nodaļā.

   Budžeta nomenklatūra atbilst specifikācijas, pareizas finanšu pārvaldības un pārredzamības principiem. Tā nodrošina budžeta procesam nepieciešamo skaidrību un pārredzamību, sekmējot attiecīgajos juridiskajos pamatos paredzēto galveno mērķu noteikšanu, dodot iespēju izvēlēties politiskās prioritātes un nodrošinot lietderīgu un efektīvu izpildi.

3. Komisija var pieprasīt pozīcijai, kurai nav apstiprinātu apropriāciju, pievienot atgādinājumu "*pro memoria*". Šādu pieprasījumu apstiprina saskaņā ar31. pantā paredzēto procedūru.

4. Ja atsevišķo sadaļu administratīvās apropriācijas uzrādītas pēc mērķa, tās klasificē šādi:

   a) štatu sarakstā apstiprinātā personāla izdevumi, kas ietver apropriāciju summu un to štatu sarakstā ietverto amata vietu skaitu, kas atbilst minētajiem izdevumiem;

   b) izdevumi par ārštata darbiniekiem un citi izdevumi, kas minēti 30. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā un ko finansē no daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas "Administrācija";

   c) izdevumi par ēkām un citi saistīti izdevumi, tostarp par uzkopšanu un uzturēšanu, nomu un īri, telekomunikācijām, ūdeni, gāzi un elektrību;

   d) izdevumi par ārštata darbiniekiem un tehnisko palīdzību, kas ir tieši saistīti ar programmu īstenošanu.

   Visus tāda veida Komisijas administratīvos izdevumus, kas ir kopīgi vairākām sadaļām, norāda atsevišķā kopsavilkuma pārskatā, tos klasificējot pēc veida.

48. pants

Negatīvi ieņēmumi

1. Budžetā neiekļauj negatīvus ieņēmumus, izņemot, ja tie izriet no negatīvas atlīdzības par noguldījumiem kopumā.

2. Pašu resursi, kas iemaksāti saskaņā ar Lēmumu 2014/335/ES, *Euratom*, ir tīrās summas, un tādā veidā tās uzrāda budžeta ieņēmumu kopsavilkuma pārskatā.

49. pants

Uzkrājumi

1. Katrā budžeta iedaļā var iekļaut sadaļu "uzkrājumi". Apropriācijas minētajā sadaļā iekļauj šādos gadījumos:

   a) budžeta veidošanas laikā nav pamatakta par attiecīgo pasākumu;

   b) ir nopietns pamats apšaubīt attiecīgajās budžeta pozīcijās iekļauto apropriāciju pietiekamību vai iespējas tās izpildīt saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principa nosacījumiem.

Minētajā sadaļā paredzētās apropriācijas var izmantot vienīgi pēc pārvietojumiem saskaņā ar šīs regulas 30. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā paredzēto procedūru, ja uz pamatakta pieņemšanu attiecas LESD 294. pantā noteiktā procedūra, un saskaņā ar šīs regulas 31. pantā paredzēto procedūru visos pārējos gadījumos.

2. Ja rodas ievērojamas izpildes grūtības, Komisija finanšu gada gaitā var ierosināt pārvietot apropriācijas uz "uzkrājumu" sadaļu. Eiropas Parlaments un Padome lēmumu par šādiem pārvietojumiem pieņem saskaņā ar 31. pantu.

50. pants

Negatīva rezerve

Budžeta iedaļā attiecībā uz Komisiju var būt "negatīva rezerve" maksimāli EUR 200 000 000 apmērā. Šajā rezervē, ko iekļauj atsevišķā sadaļā, ietver tikai maksājumu apropriācijas.

Minēto negatīvo rezervi izlieto līdz finanšu gada beigām, veicot pārvietojumus saskaņā ar 30. un 31. pantā noteikto procedūru.

51. pants

Rezerve palīdzībai ārkārtas gadījumos

1. Budžeta iedaļā attiecībā uz Komisiju ir ietverta rezerve ārkārtas palīdzībai trešām valstīm.

2. Šā panta 1. punktā minēto rezervi izlieto līdz finanšu gada beigām, veicot pārvietojumus saskaņā ar 30. un 32. pantā noteikto procedūru.

52. pants

Budžeta izklāsts

1. Budžetā uzrāda:

   a) vispārējā ieņēmumu un izdevumu pārskatā:

      i) Savienības aplēstos ieņēmumus esošajā finanšu gadā ("n gads");

      ii) aplēstos ieņēmumus iepriekšējā finanšu gadā un ieņēmumus n-2 gadā;

      iii) saistību un maksājumu apropriācijas n gadam;

iv) saistību un maksājumu apropriācijas iepriekšējam finanšu gadam;

v) saistībās paredzētos izdevumus un samaksātos izdevumus n–2 gadā, šo otro rādītāju izsakot arī procentos no budžeta n gadam;

vi) attiecīgas piezīmes par katru apakšiedalījumu, kā izklāstīts 47. panta 1. punktā, tostarp atsauces uz pamataktu, ja tāds ir, kā arī visus atbilstīgos skaidrojumus par apropriāciju būtību un mērķi;

b) katrā iedaļā ieņēmumus un izdevumus, ievērojot to pašu struktūru, kā izklāstīts a) apakšpunktā;

c) attiecībā uz personālu:

i) attiecībā uz katru iedaļu – štatu sarakstu, kurā noteikts katras pakāpes amata vietu skaits katrā kategorijā un katrā dienestā un pastāvīgo un pagaidu amata vietu skaits, kas ir atļauts apropriāciju robežās;

ii) tā personāla štatu sarakstu, kam maksā no apropriācijām pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai par tiešām darbībām, un tā personāla štatu sarakstu, kam no tām pašām apropriācijām maksā par netiešām darbībām; štatu sarakstus klasificē pa kategorijām un pakāpēm, kā arī iedala pa pastāvīgajām un pagaidu amata vietām, kas ir atļautas apropriāciju robežās;

iii) štatu sarakstu, kurā norādīts amata vietu skaits pa pakāpēm un kategorijām katrai 70. pantā minētajai Savienības struktūrai, kas saņem iemaksu no budžeta. Štatu sarakstos līdztekus attiecīgajā finanšu gadā atļauto amata vietu skaitam norāda iepriekšējā gadā atļauto amata vietu skaitu. Komisijas štatu sarakstā atsevišķi uzrāda *Euratom* Apgādes aģentūras personālu;

d) attiecībā uz finansiālo palīdzību un budžeta garantijām:

i) vispārējā ieņēmumu pārskatā – budžeta pozīcijas, kas atbilst attiecīgajām darbībām un ir paredzētas, lai iegrāmatotu atmaksājumus no saņēmējiem, kuri sākotnēji nav pildījuši saistības. Minētajām pozīcijām ir pielikts atgādinājums "*pro memoria*" un pievienotas attiecīgas piezīmes;

ii) budžeta iedaļā attiecībā uz Komisiju:

– budžeta pozīcijas, kurām ir budžeta garantijas attiecībā uz minētajām darbībām. Pie minētajām pozīcijām atgādinājums "*pro memoria*" atrodas ar noteikumu, ka radušies faktiski maksājumi, kas jāsedz ar galīgiem resursiem,

– piezīmes, kurās norāda atsauci uz pamataktu un paredzēto darbību apjomu, ilgumu un attiecībā uz šīm darbībām sniegto Savienības finanšu garantiju;

iii) kā norādi budžeta iedaļai, kas attiecas uz Komisiju, pievienotā dokumentā, tostarp attiecībā uz saistītajiem riskiem:

– notiekošās kapitāla operācijas un parādu pārvaldību;

– kapitāla operācijas un parādu pārvaldību par n gadu;

e) attiecībā uz finanšu instrumentiem, ko izveido bez pamatakta:

i) budžeta pozīcijas, kas atbilst attiecīgām darbībām;

ii) vispārīgs finanšu instrumentu apraksts, tostarp norādot to ilgumu un ietekmi uz budžetu;

iii) paredzētās darbības, tostarp mērķa apjomi, kas balstīti uz paredzamo multiplikatora un sviras efektu;

f) attiecībā uz līdzekļiem, kurus personas vai subjekti īsteno, ievērojot 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu:

i) atsauci uz attiecīgās programmas pamataktu;

ii) attiecīgās budžeta pozīcijas;

iii) vispārīgu pasākuma aprakstu, tostarp tā ilgumu un ietekmi uz budžetu;

g) KĀDP izdevumu kopsummu, kas iekļauta nodaļā "KĀDP", norādot konkrētus pantus, kas attiecas uz KĀDP izdevumiem un kuros ir minētas konkrētas budžeta pozīcijas, kurās norāda vismaz atsevišķas nozīmīgākās misijas.

2. Papildus 1. punktā minētajiem dokumentiem Eiropas Parlaments un Padome budžetam var pievienot jebkādus citus atbilstošus dokumentus.

53. pants

Noteikumi par personāla štatu sarakstiem

1. Šīs regulas 52. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētie štatu saraksti ir galīgais limits katrai Savienības iestādei vai struktūrai. Nevienu neieceļ amatā, pārsniedzot šo noteikto limitu.

Tomēr ikviena Savienības iestāde vai struktūra var mainīt savu štatu sarakstu līdz 10 % apmērā no atļautajām amata vietām, izņemot attiecībā uz AD 14, AD 15 un AD 16pakāpi, ievērojot šādus nosacījumus:

a) netiek skarts personāla apropriāciju apjoms, kas atbilst visam finanšu gadam;

b) netiek pārsniegts kopējā amata vietu skaita limits, kas atļauts katram štatu sarakstam;

c) Savienības iestāde vai struktūra ir piedalījusies salīdzinošajā novērtēšanā ar citām Savienības iestādēm un struktūrām pēc Komisijas personālresursu pārbaudes modeļa.

Trīs nedēļas pirms otrajā daļā minēto izmaiņu veikšanas Savienības iestāde informē Eiropas Parlamentu un Padomi par savu nodomu tās veikt. Ja Eiropas Parlaments vai Padome minētajā periodā ceļ pienācīgi pamatotus iebildumus, Savienības iestāde atturas no izmaiņu veikšanas, un tiek piemērota 44. pantā paredzētā procedūra.

2. Atkāpjoties no 1. punkta pirmās daļas, sekas, ko izraisa nepilnas slodzes darbinieku nodarbināšana, kuru iecēlējinstitūcija atļāvusi saskaņā ar Civildienesta noteikumiem, var kompensēt, ieceļot amatā citus darbiniekus.

3. NODAĻA
Budžeta disciplīna

54. pants
Atbilstība daudzgadu finanšu shēmai
un Lēmumam 2014/335/ES, Euratom

Budžets atbilst daudzgadu finanšu shēmai un Lēmumam 2014/335/ES, *Euratom*.

55. pants

Savienības aktu atbilstība budžetam

Ja Savienības akta īstenošana pārsniedz budžetā pieejamās apropriācijas, šādu aktu finanšu ziņā neīsteno, kamēr budžetā nav izdarīti attiecīgie grozījumi.

IV SADAĻA
BUDŽETA IZPILDE

1. NODAĻA
Vispārīgi noteikumi

56. pants

Budžeta izpilde saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu

1. Komisija izpilda budžeta ieņēmumus un izdevumus saskaņā ar šo regulu, uz savu atbildību un apstiprināto apropriāciju robežās.

2. Dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju, lai nodrošinātu, ka apropriācijas tiek izlietotas saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu.

57. pants

Informācija par personas datu nosūtīšanu revīzijas nolūkos

Izsludinot uzaicinājumus saistībā ar dotācijām, iepirkumiem vai godalgām, ko īsteno tiešajā pārvaldībā, potenciālos labuma guvējus, kandidātus, pretendentus un dalībniekus saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001 informē par to, ka Savienības finanšu interešu aizsardzības nolūkos to personas dati var tikt nosūtīti iekšējās revīzijas dienestiem, Revīzijas palātai vai Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) un ar tiem var apmainīties Komisijas kredītrīkotāji, kā arī šīs regulas 69. pantā minētās izpildaģentūras un šīs regulas 70. un 71. pantā minētās Savienības struktūras.

58. pants

Pamatakts un izņēmumi

1. Jebkurai Savienības darbībai budžetā iekļautās apropriācijas izmanto tikai tad, ja ir pieņemts pamatakts.

2. Atkāpjoties no 1. punkta un ievērojot 3., 4. un 5. punktā izklāstītos nosacījumus, turpmāk norādītās apropriācijas var izpildīt bez pamatakta, ar noteikumu, ka darbības, kuru finansēšanai tās paredzētas, ir Savienības kompetences jomā:

   a) apropriācijas eksperimentāliem izmēģinājuma projektiem, kas paredzēti, lai pārbaudītu kāda pasākuma īstenošanas iespējas un tā lietderību;

b) apropriācijas sagatavošanas darbībām LESD un *Euratom* līguma piemērošanas jomā, kuras paredzētas, lai sagatavotu priekšlikumus ar nolūku pieņemt turpmākas darbības;

c) apropriācijas sagatavošanas pasākumiem LES V sadaļas jomā;

d) apropriācijas vienreizējām darbībām vai darbībām ar nenoteiktu termiņu, kuras Komisija veic, pildot uzdevumus, kas izriet no tās prerogatīvām iestāžu līmenī, ievērojot LESD un *Euratom* līgumu un kas nav Komisijas likumdošanas iniciatīvas tiesības iesniegt priekšlikumus, kā minēts šī punkta b) apakšpunktā, un atbilstoši LESD 154., 156., 159. un 160. pantā, LESD 168. panta 2. punktā, 171. panta 2. punktā un 173. panta 2. punktā, LESD 175. panta otrajā daļā, LESD 181. panta 2. punktā, LESD 190. pantā, LESD 210. panta 2. punktā un 214. panta 6. punktā un *Euratom* līguma 70. pantā un 77. līdz 85. pantā tai tieši noteiktajām konkrētajām pilnvarām;

e) apropriācijas katras Savienības iestādes darbībai atbilstoši tās administratīvajai autonomijai.

3. Saistībā ar 2. punkta a) apakšpunktā minētajām apropriācijām attiecīgās saistību apropriācijas var iekļaut budžetā ne vairāk kā diviem finanšu gadiem pēc kārtas. Apropriāciju kopsumma izmēģinājuma projektiem jebkurā finanšu gadā nepārsniedz EUR 40 000 000.

4. Attiecībā uz 2. punkta b) apakšpunktā minētajām apropriācijām sagatavošanas darbības veic, ievērojot saskaņotu pieeju, un tās var būt dažāda veida. Attiecīgās saistību apropriācijas var iekļaut budžetā ne vairāk kā trim finanšu gadiem pēc kārtas. Attiecīgā pamatakta pieņemšanas procedūru pabeidz līdz trešā finanšu gada beigām. Minētās procedūras laikā apropriāciju saistības atbilst konkrētām sagatavošanas darbības iezīmēm paredzēto darbību, sasniedzamo mērķu un saņēmēju ziņā. Tādēļ atvēlēto apropriāciju daudzums neatbilst tam daudzumam, kas ir paredzēts pašas galīgās darbības finansēšanai.

   Apropriāciju kopsumma 2. punkta b) apakšpunktā minētajām jaunajām sagatavošanas darbībām jebkurā finanšu gadā nepārsniedz EUR 50 000 000, un to apropriāciju kopsumma, kas saistībās faktiski atvēlētas sagatavošanas darbībām, nepārsniedz EUR 100 000 000.

5. Attiecībā uz 2. punkta c) apakšpunktā minētajām apropriācijām sagatavošanas pasākumi ir ierobežoti uz īsu laiku un ir izstrādāti, lai radītu apstākļus Savienības darbībai, ar ko sasniedz KĀDP mērķus, un pieņemtu vajadzīgos tiesību aktus.

Savienības krīzes pārvarēšanas operāciju nolūkā sagatavošanas pasākumi ir cita starpā paredzēti, lai izvērtētu operāciju vajadzības, nodrošinātu resursu ātru sākotnējo piešķiršanu vai uz vietas radītu apstākļus operācijas sākšanai. Sagatavošanas pasākumiem piekrišanu dod Padome pēc augstā pārstāvja priekšlikuma.

Lai nodrošinātu ātru sagatavošanas pasākumu īstenošanu, augstais pārstāvis pēc iespējas drīz informē Eiropas Parlamentu un Komisiju par Padomes ieceri uzsākt sagatavošanas pasākumu un jo īpaši par minētajam mērķim vajadzīgo resursu aplēsi. Komisija veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu ātru līdzekļu izmaksu.

Finansējums pasākumiem, par kuriem Padome ir vienojusies un kas ir paredzēti, lai sagatavotos Savienības krīzes pārvarēšanas operācijām saskaņā ar LES V sadaļu, ietver papildu izmaksas, ko tiešā veidā rada tādas misijas vai komandas izvietošana konkrētā teritorijā, kuras sastāvā cita starpā ietilpst Savienības iestāžu personāls, tostarp augstas pakāpes riska apdrošināšanu, ceļa un uzturēšanās izmaksas un dienas naudu.

59. pants

Budžeta izpilde citās Savienības iestādēs, kas nav Komisija

1. Komisija piešķir pārējām Savienības iestādēm vajadzīgās pilnvaras, lai tās varētu izpildīt budžeta iedaļas, kuras attiecas uz tām.

2. Lai atvieglotu savu apropriāciju izpildi, Savienības iestādes var noslēgt dienestu līmeņa nolīgumus savā starpā, paredzot nosacījumus attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu, produktu piegādi, būvdarbu veikšanu vai ēku līgumiem.

Minētie nolīgumi dod iespēju veikt apropriāciju pārvietojumu vai atgūt to īstenošanas rezultātā radušās izmaksas.

3. Šā panta 2. punktā minētos dienestu līmeņa nolīgumus var noslēgt arī ar Savienības iestāžu struktūrvienībām, Savienības struktūrām, Eiropas birojiem, struktūrām vai personām, kam saskaņā ar LES V sadaļu uzticēts īstenot konkrētas KĀDP darbības, un Eiropas skolu Padomes ģenerālsekretāra biroju. Komisija un pārējās Savienības iestādes regulāri ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par dienestu līmeņa nolīgumiem, ko tās noslēdz ar citām Savienības iestādēm.

60. pants

Budžeta izpildes pilnvaru deleģēšana

1. Komisija un ikviena no pārējām Savienības iestādēm var savu struktūrvienību robežās deleģēt savas budžeta izpildes pilnvaras saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem un saviem iekšējiem noteikumiem tādā apjomā, kāds noteikts deleģēšanas aktā. Attiecīgi pilnvarotie rīkojas tikai tiem nepārprotami doto pilnvaru robežās.

2. Papildus 1. punktā minētajam Komisija var attiecībā uz savas budžeta iedaļas darbības apropriācijām deleģēt savas budžeta izpildes pilnvaras Savienības delegāciju vadītājiem un viņu prombūtnē – darbības nepārtrauktības nodrošināšanai – Savienības delegāciju vadītāju vietniekiem. Šāda deleģēšana neskar Savienības delegāciju vadītāju atbildību par budžeta izpildi. Ja Savienības delegācijas vadītāja prombūtne pārsniedz četras nedēļas, Komisija pārskata savu lēmumu par budžeta izpildes pilnvaru deleģēšanu. Kad Savienības delegāciju vadītāji – un viņu prombūtnē viņu vietnieki – darbojas kā Komisijas kredītrīkotāji ar pastarpināti deleģētām pilnvarām, viņi piemēro Komisijas noteikumus par budžeta izpildi un uz viņiem attiecas tie paši uzdevumi, pienākumi un atbildības prasības, kas attiecas uz jebkuru citu Komisijas kredītrīkotāju ar pastarpināti deleģētām pilnvarām.

Komisija pirmajā daļā minēto pilnvaru deleģēšanu var atsaukt saskaņā ar saviem noteikumiem.

Šā panta pirmās daļas nolūkos augstais pārstāvis veic vajadzīgos pasākumus, lai veicinātu sadarbību starp Savienības delegācijām un Komisijas struktūrvienībām.

3. EĀDD izņēmuma kārtā var attiecībā uz savas budžeta iedaļas administratīvajām apropriācijām deleģēt savas budžeta izpildes pilnvaras Savienības delegāciju Komisijas personālam, ja tas ir nepieciešams tādu delegāciju administrācijas nepārtrauktības nodrošināšanai gadījumos, kad EĀDD kompetentais kredītrīkotājs atrodas ārpus savas delegācijas valsts. Izņēmuma gadījumos, kad Komisijas personāls Savienības delegācijās rīkojas kā EĀDD kredītrīkotāji ar pastarpināti deleģētām pilnvarām, viņi piemēro EĀDD iekšējos noteikumus par budžeta izpildi, un uz viņiem attiecas tie paši uzdevumi, pienākumi un atbildības prasības, kas attiecas uz jebkuru citu EĀDD kredītrīkotāju ar pastarpināti deleģētām pilnvarām.

EĀDD šo pirmajā daļā minēto pilnvaru deleģēšanu var atsaukt saskaņā ar saviem noteikumiem.

61. pants

Interešu konflikts

1. Finanšu dalībnieki šīs sadaļas 4. nodaļas nozīmē un citas personas, tostarp jebkura līmeņa valsts iestādes, kas iesaistītas budžeta izpildē tiešajā, netiešajā un dalītajā pārvaldībā, tostarp ar to saistītajās sagatavošanas darbībās, revīzijā vai kontrolē, neveic nekādas darbības, kas var radīt konfliktu starp viņu pašu un Savienības interesēm. Viņi turklāt veic pasākumus, kas ir piemēroti, lai novērstu interešu konflikta rašanos attiecībā uz viņu atbildībā esošajām funkcijām un rastu risinājumu situācijās, kuras objektīvi var tikt uztvertas kā interešu konflikts.

2. Ja pastāv interešu konflikta risks, kas ietver valsts iestādes darbinieku, attiecīgā persona par to ziņo savam tiešajam priekšniekam. Ja šāds risks pastāv attiecībā uz darbiniekiem, kam piemēro Civildienesta noteikumus, attiecīgā persona par šo lietu ziņo attiecīgajam deleģētajam kredītrīkotājam. Attiecīgais tiešais priekšnieks vai deleģētais kredītrīkotājs rakstiski apstiprina, vai ir konstatēts interešu konflikts. Ja tiek konstatēts, ka pastāv interešu konflikts, iecēlējinstitūcija vai attiecīgā valsts iestāde nodrošina, lai attiecīgā persona pārtrauktu jebkādu darbību šajā lietā. Attiecīgais deleģētais kredītrīkotājs vai attiecīgā valsts iestāde nodrošina, lai saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem tiktu veikta kāda turpmāka piemērota rīcība.

3. Šā panta 1. punkta nozīmē interešu konflikts pastāv, ja, kā minēts 1. punktā, finanšu dalībnieka vai citas personas funkcijas neatkarīgi un objektīvi traucē pildīt iemesli, kas saistīti ar ģimeni, emocionālajām saitēm, politisko vai nacionālo piederību, ekonomiskajām interesēm vai jebkādām citām tiešām vai netiešām personīgajām interesēm.

2. NODAĻA

Izpildes metodes

62. pants

Budžeta izpildes metodes

1. Komisija budžetu izpilda šādi:

a) tieši ("tiešā pārvaldība"), kā izklāstīts 125.–153. pantā, budžetu izpilda tās struktūrvienības, tostarp tās darbinieki Savienības delegācijās, kas strādā attiecīgās delegācijas vadītāja uzraudzībā, saskaņā ar 60. panta 2. punktu, vai ar 69. pantā minēto izpildaģentūru starpniecību;

b) dalītajā pārvaldībā kopā ar dalībvalstīm ("dalītā pārvaldība"), kā izklāstīts 63. pantā un 125.–129. pantā;

c) netieši ("netiešā pārvaldība"), kā izklāstīts 125.–149. pantā un 154.–159. pantā, ja tas paredzēts pamataktā vai 58. panta 2. punkta a)–d) apakšpunktā minētajos gadījumos, uzticot budžeta izpildes uzdevumus:

i) trešām valstīm vai to izraudzītām struktūrām;

ii) starptautiskām organizācijām vai to aģentūrām 156. panta nozīmē;

iii) Eiropas Investīciju bankai ("EIB") vai Eiropas Investīciju fondam ("EIF"), vai abiem darbojoties kā grupai ("EIB grupa");

iv) regulas 70. un 71. pantā minētajām Savienības struktūrām;

v) publisko tiesību subjektiem, tostarp dalībvalstu organizācijām;

vi) privāttiesību subjektiem, kas veic sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju uzdevumus, tostarp dalībvalstu organizācijām, tādā mērā, kādā tām ir pienācīgas finanšu garantijas;

vii) dalībvalstu privāttiesību subjektiem, kuriem ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un ir pienācīgas finanšu garantijas;

viii) struktūrām vai personām, kurām, ievērojot LES V sadaļu, uzticēts īstenot konkrētas KĀDP darbības un kuras ir noteiktas attiecīgajā pamataktā.

Attiecībā uz pirmās daļas vi) punkta c) apakšpunktu, vajadzīgo finanšu garantiju apmēru var izklāstīt attiecīgajā pamataktā un to var ierobežot, nosakot maksimālo apmēru tādu, kādas ir Savienības iemaksas attiecīgajai struktūrai. Vairāku galvotāju gadījumā kopējo saistību summas sadalījumu, kas jāsedz ar garantijām, nosaka iemaksu nolīgumā, kurā var paredzēt, ka katra galvotāja atbildība ir samērīga ar tā attiecīgo iemaksu struktūrā.

2. Tiešas pārvaldības nolūkos Komisija var izmantot VII, VIII, IX, X un XII sadaļā minētos instrumentus.

Dalītas pārvaldības nolūkos budžeta izpildes instrumenti ir tie, kas ir paredzēti speciālajos nozares noteikumos.

Netiešas pārvaldības nolūkos Komisija piemēro VI sadaļu un attiecībā uz finanšu instrumentiem un budžeta garantijām – VI un X sadaļu. Īstenošanas subjekti piemēro budžeta izpildes instrumentus, kas izklāstīti attiecīgajā iemaksu nolīgumā.

3. Komisija ir atbildīga par budžeta izpildi saskaņā ar LESD 317. pantu un nedeleģē budžeta izpildi trešām personām, ja šādi uzdevumi ietver plašu rīcības brīvību saistībā ar politiskām izvēlēm.

Komisija šīs regulas VII sadaļā paredzētos līgumus neizmanto ārpakalpojumu piesaistei attiecībā uz uzdevumiem, kas paredz izmantot valsts varu un rīcības brīvību lēmumu pieņemšanā.

63. pants

Dalīta pārvaldība ar dalībvalstīm

1. Ja Komisija izpilda budžetu saskaņā ar dalītu pārvaldību, ar budžeta izpildi saistītus uzdevumus deleģē dalībvalstīm. Komisija un dalībvalstis, pārvaldot Savienības līdzekļus, ievēro pareizas finanšu pārvaldības, pārredzamības un nediskriminācijas principus un nodrošina Savienības rīcības pamanāmību. Šajā sakarībā Komisija un dalībvalstis izpilda savus attiecīgos kontroles un revīzijas pienākumus un uzņemas izrietošos pienākumus, kas noteikti šajā regulā. Papildu noteikumus nosaka specialajos nozares noteikumos.

2. Pildot ar budžeta izpildi saistītus uzdevumus, dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, tostarp likumdošanas, regulatīvos un administratīvos pasākumus, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses, proti:

   a) nodrošinot, ka no budžeta finansētie pasākumi tiek īstenoti pareizi un efektīvi un saskaņā ar piemērojamiem specialajiem nozares noteikumiem;

   b) saskaņā ar 3. punktu izraugoties struktūras, kas atbildīgas par Savienības līdzekļu pārvaldību un kontroli, un uzraugot šādas struktūras;

   c) novēršot, atklājot un labojot pārkāpumus un krāpšanu;

d) saskaņā ar šo regulu un speciālajiem nozares noteikumiem sadarbojoties ar Komisiju, *OLAF*, Revīzijas palātu, un tās dalībvalstis, kuras īsteno ciešāku sadarbību atbilstoši Padomes Regulai (ES) 2017/1939[1], –ar Eiropas Prokuratūru (*EPPO*).

Lai aizsargātu Savienības finanšu intereses, dalībvalstis, vienlaikus ievērojot proporcionalitātes principu un saskaņā ar šo pantu un attiecīgajiem speciālajiem nozares noteikumiem veic *ex ante* un *ex post* kontroles, tostarp attiecīgā gadījumā pārbaudes uz vietas par darījumu reprezentatīvām un/vai risku balstītām izlasēm. Tās arī veic nepamatoti izmaksāto līdzekļu atgūšanu un vajadzības gadījumā šajā sakarā ceļ prasību tiesā.

Dalībvalstis saņēmējiem piemēro iedarbīgus, preventīvus un samērīgus sodus, ja to paredz speciālie nozares noteikumi vai konkrēti noteikumi valsts tiesībās.

Veicot risku novērtējumu un saskaņā ar speciālajiem nozares noteikumiem Komisija uzrauga dalībvalstīs ieviestās pārvaldības un kontroles sistēmas. Komisija savā revīzijas darbā ievēro proporcionalitātes principu un ņem vērā riska līmeni, kas novērtēts saskaņā ar speciālajiem nozares noteikumiem.

---

[1] Padomes Regula (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei (OV L 283, 31.10.2017., 1. lpp.).

3. Saskaņā ar specialajos nozares noteikumos paredzētajiem kritērijiem un procedūrām dalībvalstis atbilstīgā līmenī izraugās struktūras, kas ir atbildīgas par Savienības līdzekļu pārvaldību un kontroli. Šādas struktūras var veikt arī uzdevumus, kas nav saistīti ar Savienības līdzekļu pārvaldību, un tās dažus savus uzdevumus var uzticēt citām struktūrām.

Pieņemot lēmumu par struktūru izraudzīšanos, dalībvalstis var balstīties uz to, vai pārvaldības un kontroles sistēmas ir būtībā tādas pašas kā jau ieviestās iepriekšējā perioda sistēmas un vai tās ir darbojušās efektīvi.

Ja revīzijas un kontroles rezultāti liecina, ka izraudzītās struktūras vairs neatbilst speciālajos nozares noteikumos paredzētajiem kritērijiem, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka minēto struktūru uzdevumu izpildes trūkumi tiek novērsti, tostarp pārtraucot izraudzīšanu saskaņā ar speciālajiem nozares noteikumiem.

Komisijas lomu šajā punktā izklāstītajā procesā nosaka speciālajos nozares noteikumos.

4. Struktūras, kas izraudzītas, ievērojot 3. punktu:

a) izveido efektīvu un lietderīgu iekšējās kontroles sistēmu un nodrošina tās darbību;

b) izmanto tādu grāmatvedības sistēmu, kas laikus sniedz pareizu, pilnīgu un ticamu informāciju;

c) sniedz informāciju, kas prasīta saskaņā ar 5., 6. un 7. punktu;

d) saskaņā ar 38. panta 2.–6. punktu nodrošina *ex post* publiskošanu.

Visus personas datus apstrādā saskaņā Regulu (ES) 2016/679.

5. Struktūras, kas izraudzītas, ievērojot 3. punktu, līdz nākamā finanšu gada 15. februārim iesniedz Komisijai:

a) savus pārskatus par izdevumiem, kas radušies speciālajos nozares noteikumos noteiktajā attiecīgajā atsauces periodā, pildot uzticētos uzdevumus, un kas iesniegti Komisijai līdzekļu atmaksas nolūkā;

b) galīgo revīzijas ziņojumu un veikto kontroļu gada kopsavilkumu, tostarp analīzi par sistēmās identificēto kļūdu un trūkumu būtību un apmēru, kā arī veiktajiem vai plānotajiem korektīvajiem pasākumiem.

6. Šā panta 5. punkta a) apakšpunktā minētajos pārskatos norāda priekšfinansējumu un summas, attiecībā uz kurām notiek vai ir pabeigtas atgūšanas procedūras. Tiem pievieno pārvaldības deklarāciju, kurā apliecina par līdzekļu pārvaldību atbildīgo personu viedokli, ka:

a) šī informācija ir pareizi izklāstīta, pilnīga un pareiza;

b) izdevumi tika izmantoti paredzētajam mērķim, kā noteikts speciālajos nozares noteikumos;

c) ieviestās kontroles sistēmas nodrošina pamatā esošo darījumu likumību un pareizību.

7. Pārskatiem, kas minēti 5. punkta a) apakšpunktā, un kopsavilkumam, kas minēts minētā punkta b) apakšpunktā, pievieno neatkarīgas revīzijas struktūras atzinumu, kas sagatavots atbilstoši starptautiski atzītiem revīzijas standartiem. Minētajā atzinumā konstatē, vai pārskati sniedz patiesu un skaidru priekšstatu, vai izdevumi, kuru atmaksa ir pieprasīta no Komisijas, ir likumīgi un pareizi un vai ieviestās kontroles sistēmas darbojas pienācīgi. Atzinumā arī norāda, vai revīzijas rezultātā radušās šaubas par apgalvojumiem, kas pausti 6. punktā minētajā pārvaldības deklarācijā.

Pēc attiecīgās dalībvalsts paziņojuma Komisija var 5. punktā noteikto termiņu – 15. februāri – izņēmuma kārtā pagarināt līdz 1. martam.

Dalībvalstis var attiecīgā līmenī publiskot 5. un 6. punktā un šajā punktā minēto informāciju.

Turklāt dalībvalstis var sniegt Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai atbilstīgā līmenī parakstītas deklarācijas, kas balstās uz 5. un 6. punktā, un šajā punktā minēto informāciju.

8. Lai nodrošinātu to, ka Savienības līdzekļi tiek izmantoti saskaņā ar piemērojamajiem noteikumiem, Komisija:

a) piemēro procedūras izraudzīto struktūru pārskatu pārbaudei un apstiprināšanai, pārliecinoties, vai pārskati ir pilnīgi, pareizi un patiesi;

b) izslēdz no Savienības finansējuma izdevumus, par kuriem izmaksa veikta, pārkāpjot piemērojamās tiesības;

c) pārtrauc maksājumu termiņus vai aptur maksājumus, ja tas paredzēts speciālajos nozares noteikumos.

Komisija pilnībā vai daļēji atceļ maksājumu termiņu pārtraukšanu vai maksājumu apturēšanu pēc tam, kad dalībvalsts ir iesniegusi savus apsvērumus, un tiklīdz tā ir veikusi jebkādus vajadzīgos pasākumus. Šīs regulas 74. panta 9. punktā minētajā gada darbības pārskatā ietver visus šajā punktā noteiktos pienākumus.

9. Speciālajos nozares noteikumos ņem vērā Eiropas teritoriālās sadarbības programmu vajadzības, jo īpaši attiecībā uz pārvaldības deklarācijas saturu, procesu, kas izklāstīts 3. punktā, un revīzijas funkciju.

10. Komisija izveido reģistru par struktūrām, kas saskaņā ar speciālajiem nozares noteikumiem ir atbildīgas par pārvaldības, apliecināšanas un revīzijas darbībām.

11. Dalībvalstis resursus, kas tām piešķirti saskaņā ar dalītu pārvaldību, var izmantot apvienojumā ar darbībām un instrumentiem, kurus īsteno saskaņā ar Regulu (ES) 2015/1017, ievērojot attiecīgajos speciālajos nozares noteikumos paredzētos nosacījumus.

3. NODAĻA

Eiropas biroji un Savienības struktūras

1. IEDAĻA

EIROPAS BIROJI

64. pants

Eiropas biroju kompetenču darbības joma

1. Pirms jauna Eiropas biroja izveidošanas Komisija veic izmaksu un ieguvumu pētījumu un novērtē ar to saistītos riskus, informē Eiropas Parlamentu un Padomi par to un ierosina vajadzīgās apropriācijas iekļaut budžeta iedaļas pielikumā, kas attiecas uz Komisiju.

2. Eiropas biroji savas kompetences robežās:

   a) pilda obligātos uzdevumus, kas paredzēti to izveides aktā vai citos Savienības tiesību aktos;

b) var saskaņā ar 66. pantu pildīt neobligātus uzdevumus, kurus atļāvušas to vadības komitejas pēc tam, kad ir izvērtējušas iesaistīto personu izmaksas un ieguvumus un saistītos riskus.

3. Šī iedaļa attiecas uz *OLAF* darbību, izņemot šā panta 4. punktu, 66. pantu un 67. panta 1., 2. un 3. punktu.

4. Komisijas iekšējais revidents pilda visus pienākumus, kas noteikti šīs sadaļas 8. nodaļā.

65. pants

Apropriācijas Eiropas birojiem

1. Apropriācijas, kuras apstiprinātas katra Eiropas biroja obligāto uzdevumu izpildei, iekļauj īpašā budžeta pozīcijā Komisijas budžeta iedaļā un sīki izklāsta minētās iedaļas pielikumā.

Pirmajā daļā minēto pielikumu noformē kā ieņēmumu un izdevumu pārskatu, ko iedala sīkāk tāpat kā budžeta iedaļas.

Minētajā pielikumā iekļautās apropriācijas:

a) sedz katra Eiropas biroja visas finansiālās vajadzības, kas tam rodas, pildot tā izveides aktā vai citos Savienības tiesību aktos paredzētos obligātos uzdevumus;

b) var segt Eiropas biroja finansiālās vajadzības, kas tam rodas, pildot uzdevumus, kurus pieprasījušas Savienības iestādes, Savienības struktūras, citi Eiropas biroji un aģentūras, kas izveidoti ar Līgumiem vai uz to pamata, un kuri apstiprināti saskaņā ar biroja izveides aktu.

2. Komisija attiecībā uz apropriācijām, kas pielikumā iekļautas par katru Eiropas biroju, saskaņā ar 73. pantu deleģē kredītrīkotāja pilnvaras attiecīgā Eiropas biroja direktoram.

3. Katra Eiropas biroja štatu sarakstu pievieno Komisijas štatu sarakstam.

4. Lēmumus par pārvietojumiem, kas attiecas uz 1. punktā minēto pielikumu, pieņem katra Eiropas biroja direktors. Komisija par tādiem pārvietojumiem informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

66. pants

Neobligāti uzdevumi

1. Attiecībā uz 64. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajiem neobligātajiem uzdevumiem Eiropas birojs var:

   a) saņemt savam direktoram deleģējumu no Savienības iestādēm, Savienības struktūrām un citiem Eiropas birojiem kopā ar kredītrīkotāja pilnvaru deleģējumu attiecībā uz apropriācijām, kas iekļautas budžeta iedaļā, kas attiecas uz Savienības iestādi, Savienības struktūru vai citu Eiropas biroju;

   b) noslēgt *ad hoc* dienestu līmeņa nolīgumus ar Savienības iestādēm, Savienības struktūrām, citiem Eiropas birojiem vai trešām personām.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajos gadījumos attiecīgās Savienības iestādes, Savienības struktūras un citi Eiropas biroji nosaka šā pilnvaru deleģējuma ierobežojumus un nosacījumus. Par šādu deleģējumu, jo īpaši attiecībā uz tā nosacījumiem un kārtību, vienojas saskaņā ar Eiropas biroja izveides aktu.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajos gadījumos Eiropas biroja direktors saskaņā ar biroja izveides aktu pieņem konkrētos noteikumus par minēto uzdevumu izpildi, radušos izmaksu atgūšanu un attiecīgās grāmatvedības uzskaites kārtošanu. Eiropas birojs par šādas grāmatvedības uzskaites rezultātiem ziņo attiecīgajām Savienības iestādēm, Savienības struktūrām vai citiem Eiropas birojiem.

67. pants

Eiropas biroju grāmatvedības uzskaite

1. Katrs Eiropas birojs par saviem izdevumiem izveido grāmatvedības uzskaiti, kas ļauj noteikt, cik liela daļa no tā pakalpojumiem sniegta katrai Savienības iestādei, Savienības struktūrai vai citam Eiropas birojam. Attiecīgā Eiropas biroja direktors, iepriekš saņēmis vadības komitejas apstiprinājumu, pieņem kritērijus, kas ir grāmatvedības uzskaites pamatā.

2. Piezīmēs par īpašo budžeta pozīciju, kurā iekļautas kopējās apropriācijas katram Eiropas birojam, kuram saskaņā ar 66. panta 1. punkta a) apakšpunktu deleģētas kredītrīkotāja pilnvaras, uzrāda izmaksu aplēsi par pakalpojumiem, ko minētais birojs sniedz katrai attiecīgajai Savienības iestādei, Savienības struktūrai un citam Eiropas birojam. To pamatā ir šā panta 1. punktā paredzētā grāmatvedības uzskaite.

3. Katrs Eiropas birojs, kuram saskaņā ar 66. panta 1. punkta a) apakšpunktu deleģētas kredītrīkotāja pilnvaras, paziņo attiecīgajām Savienības iestādēm, Savienības struktūrām un citiem Eiropas birojiem šā panta 1. punktā paredzētās grāmatvedības uzskaites rezultātus.

4. Saskaņā ar 241. pantu katra Eiropas biroja grāmatvedības uzskaite ir Savienības pārskatu neatņemama sastāvdaļa.

5. Komisijas grāmatvedis pēc attiecīgā Eiropas biroja vadības komitejas priekšlikuma var deleģēt Eiropas biroja darbiniekam dažus grāmatveža uzdevumus, kas attiecas uz ieņēmumu iekasēšanu un izdevumu apmaksu, ko tieši veic attiecīgais Eiropas birojs.

6. Lai nodrošinātu Eiropas biroja kases vajadzības, Komisija pēc vadības komitejas priekšlikuma var biroja vārdā atvērt bankas vai pasta pārvedumu kontus. Attiecīgais Eiropas birojs un Komisija finanšu gada beigās saskaņo un koriģē katra gada galīgo kases stāvokli.

2. SADAĻA

AĢENTŪRAS UN SAVIENĪBAS STRUKTŪRAS

68. pants

Piemērojamība Euratom Apgādes aģentūrai

Šo regulu piemēro *Euratom* Apgādes aģentūras budžeta izpildei.

69. pants

Izpildaģentūras

1. Komisija saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 58/2003[1] var deleģēt pilnvaras izpildaģentūrām Komisijas vārdā un uz tās atbildību pilnībā vai daļēji īstenot Savienības programmu vai projektu, tostarp izmēģinājuma projektus un sagatavošanas darbības, un izpildīt administratīvos izdevumus. Izpildaģentūras izveido ar Komisijas lēmumu, un saskaņā ar Savienības tiesībām tās ir juridiskas personas. Tās saņem ikgadēju iemaksu.

2. Izpildaģentūru direktori rīkojas kā deleģētie kredītrīkotāji attiecībā uz darbības apropriāciju izpildi saistībā ar Savienības programmām, kuru pilnīgu vai daļēju pārvaldību tie nodrošina.

3. Izpildaģentūras koordinācijas komiteja var vienoties ar Komisiju, ka Komisijas grāmatvedis ir arī attiecīgās izpildaģentūras grāmatvedis. Koordinācijas komiteja Komisijas grāmatvedim var uzticēt arī daļu no attiecīgās izpildaģentūras grāmatveža uzdevumiem, ņemot vērā izmaksu un ieguvumu apsvērumus. Abos gadījumos tiek veikti nepieciešamie pasākumi, lai izvairītos interešu konfliktiem.

---

[1] Padomes Regula (EK) Nr. 58/2003 (2002. gada 19. decembris), ar ko nosaka statūtus izpildaģentūrām, kurām uztic konkrētus Kopienas programmu pārvaldības uzdevumus (OV L 11, 16.1.2003., 1. lpp.).

70. pants

Struktūras, kas izveidotas saskaņā ar LESD un Euratom *līgumu*

1. Attiecībā uz struktūrām, kuras izveidotas saskaņā ar LESD un *Euratom* līgumu, kurām ir juridiskas personas statuss un kuras saņem iemaksas no budžeta, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar šīs regulas 269. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo regulu papildina ar pamata finanšu regulu.

2. Pamata finanšu regula balstās uz šajā regulā noteiktajiem principiem un noteikumiem, ņemot vērā 1. punktā minēto struktūru specifiku.

3. Šā panta 1. punktā minēto struktūru finanšu noteikumi nenovirzās no pamata finanšu regulas, izņemot gadījumus, kad tas nepieciešams to īpašajām vajadzībām, un ja ir saņemta Komisijas iepriekšēja piekrišana.

4. Struktūrām, kas minētas 1. punktā, apstiprinājumu par to budžeta izpildi sniedz Eiropas Parlaments pēc Padomes ieteikuma. Struktūras, kas minētas 1. punktā, pilnībā sadarbojas ar Savienības iestādēm, kuras iesaistītas budžeta izpildes apstiprinājuma procedūrā, un attiecīgā gadījumā sniedz jebkādu nepieciešamo papildinformāciju, tostarp piedaloties attiecīgo struktūru sanāksmēs.

5. Komisijas iekšējam revidentam ir tādas pašas pilnvaras attiecībā uz 1. punktā minētajām struktūrām, kādas viņš īsteno attiecībā uz Komisiju.

6. Neatkarīgs ārējais revidents pārbauda, vai katras šā panta 1. punktā minētās struktūras gada pārskati pienācīgi atspoguļo attiecīgās struktūras ienākumus, izdevumus un finanšu stāvokli pirms konsolidācijas Komisijas galīgajos pārskatos. Ja vien attiecīgajā pamataktā nav noteikts citādi, Revīzijas palāta saskaņā ar LESD 287. panta 1. punkta prasībām sagatavo īpašu gada ziņojumu par katru struktūru. Sagatavojot minēto ziņojumu, Revīzijas palāta ņem vērā neatkarīgā ārējā revidenta veikto revīzijas darbu un saistībā ar revidenta konstatējumiem veikto rīcību.

7. Revīzijas palāta ir pilnībā atbildīga par visiem 6. punktā minēto neatkarīgo ārējo revīziju aspektiem, tostarp paziņotajiem konstatējumiem.

71. pants

Publiskā un privātā sektora partnerības struktūras

Struktūras ar juridiskas personas statusu, kuras ir izveidotas ar pamataktu un kurām uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana, pieņem pašas savus finanšu noteikumus.

Minētie noteikumi ietver tādu principu kopumu, kas nepieciešami, lai nodrošinātu pareizu Savienības līdzekļu finanšu pārvaldību.

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 269. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar kuriem šo regulu papildina ar finanšu paraugregulu publiskā un privātā sektora partnerības struktūrām, kurā noteikti principi, kas nepieciešami, lai nodrošinātu Savienības līdzekļu pareizu finanšu pārvaldību, un kuras pamatā ir 154. pants.

Publiskā un privātā sektora partnerības struktūru finanšu noteikumi nenovirzās no finanšu paraugregulas, izņemot gadījumus, kad tas nepieciešams to īpašajām vajadzībām, un ar Komisijas iepriekšēju piekrišanu.

Publiskā un privātā sektora partnerības struktūrām piemēro 70. panta 4.–7. punktu.

4. NODAĻA

Finanšu dalībnieki

1. IEDAĻA

PIENĀKUMU NOŠĶIRŠANAS PRINCIPS

72. pants

Pienākumu nošķiršana

1. Kredītrīkotāja un grāmatveža pienākumi ir nošķirti un savstarpēji izslēdzoši.

2. Katra Savienības iestāde ikvienam finanšu dalībniekam nodrošina resursus, kas vajadzīgi viņa pienākumu izpildei, un hartu, kurā sīki aprakstīti viņa uzdevumi, tiesības un pienākumi.

2. IEDAĻA

KREDĪTRĪKOTĀJS

73. pants

Kredītrīkotājs

1. Katra Savienības iestāde pilda kredītrīkotāja pienākumus.

2. Šīs sadaļas nolūkos "darbinieki" nozīmē personas, uz kurām attiecas Civildienesta noteikumi.

3. Katra Savienības iestāde saskaņā ar sava reglamenta noteikumiem deleģē kredītrīkotāja pienākumus atbilstīga līmeņa darbiniekiem. Tā savos iekšējos administratīvajos noteikumos norāda darbiniekus, kuriem tā deleģē minētos pienākumus, nosaka deleģēto pilnvaru apjomu un to, vai personas, kurām minētās pilnvaras deleģētas, var tās deleģēt pastarpināti.

4. Kredītrīkotāja pilnvaras deleģē vai pastarpināti deleģē vienīgi darbiniekiem.

5. Atbildīgais kredītrīkotājs rīkojas deleģēšanas vai pastarpinātas deleģēšanas aktā noteiktajās robežās. Atbildīgajam kredītrīkotājam var palīdzēt viens vai vairāki darbinieki, kuriem viņa pakļautībā uzticēts veikt konkrētas darbības, kas vajadzīgas budžeta izpildei un finanšu un pārvaldības informācijas sagatavošanai.

6. Katra Savienības iestāde un katra 70. pantā minētā Savienības struktūra divu nedēļu laikā informē Eiropas Parlamentu, Padomi, Revīzijas palātu un Komisijas grāmatvedi par deleģēto kredītrīkotāju, iekšējo revidentu un grāmatvežu iecelšanu un atbrīvošanu no pienākumiem, kā arī par jebkuriem iekšējiem noteikumiem, ko tā pieņēmusi attiecībā uz finanšu jautājumiem.

7. Katra Savienības iestāde informē Revīzijas palātu par deleģēšanas lēmumiem un avansu pārziņu iecelšanu saskaņā ar 79. un 88. pantu.

74. pants

Kredītrīkotāja pilnvaras un pienākumi

1. Kredītrīkotājs attiecīgajā Savienības iestādē ir atbildīgs par ieņēmumu un izdevumu izpildi saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu, tostarp nodrošinot ziņošanu par sniegumu, un par to, lai būtu nodrošināta likumības un pareizības prasību ievērošana un vienlīdzīga attieksme pret līdzekļu saņēmējiem.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos deleģētais kredītrīkotājs izveido organizatorisko struktūru un iekšējās kontroles sistēmas, kas ir piemērotas viņa pienākumu veikšanai, veidojot tās saskaņā ar 36. pantu un katras Savienības iestādes pieņemtajiem minimālajiem standartiem un pienācīgi ņemot vērā riskus, kas saistīti ar pārvaldības apstākļiem un finansēto darbību būtību. Šādas struktūras un sistēmu izveidē balstās uz visaptverošu riska analīzi, kurā ņemta vērā to radīto izmaksu lietderība un snieguma apsvērumi.

3. Lai izpildītu izdevumus, atbildīgais kredītrīkotājs uzņemas budžeta saistības un juridiskās saistības, validē izdevumus un apstiprina maksājumus, kā arī veic priekšdarbus, kas vajadzīgi apropriāciju izpildei.

4. Lai izpildītu ieņēmumus, atbildīgais kredītrīkotājs sagatavo debitoru parādu tāmi, konstatē atgūstamos prasījumus un izdod atgūšanas rīkojumus. Attiecīgā gadījumā atbildīgais kredītrīkotājs atceļ konstatētos prasījumus.

5. Lai novērstu kļūdas un pārkāpumus pirms operāciju apstiprināšanas un mazinātu risku, ka mērķi netiks sasniegti, katrai operācijai veic vismaz *ex ante* kontroli attiecībā uz operācijas darbības un finanšu aspektiem, balstoties uz daudzgadu kontroles stratēģiju, kurā tiek ņemts vērā risks.

Ex ante kontroļu biežumu un intensitāti nosaka atbildīgais kredītrīkotājs, ņemot vērā iepriekšējo kontroļu rezultātus, kā arī ar risku saistītos un izmaksu lietderības apsvērumus, pamatojoties pats uz savu riska analīzi. Šaubu gadījumā kredītrīkotājs, kurš atbild par attiecīgo operāciju validēšanu, kā daļu no *ex ante* kontroles pieprasa papildu informāciju vai veic kontroli uz vietas, lai iegūtu pietiekamu pārliecību.

Konkrētai operācijai pārbaudi veic citi darbinieki nekā tie, kas uzsāka operāciju. Darbinieki, kas veic pārbaudi, nevar būt pakļauti darbiniekiem, kas uzsāka operāciju.

6. Deleģētais kredītrīkotājs var ieviest *ex post* kontroles, lai atklātu un labotu operāciju kļūdas un pārkāpumus pēc šo operāciju apstiprināšanas. Šīs kontroles var organizēt izlases veidā atbilstoši riskam, un tajās ņem vērā iepriekšējo kontroļu rezultātus, kā arī izmaksu lietderības un snieguma apsvērumus.

Ex post kontroles veic citi darbinieki nekā tie, kas ir atbildīgi par *ex ante* kontrolēm. Darbinieki, kuri ir atbildīgi par *ex post* kontrolēm, nevar būt pakļauti darbiniekiem, kuri ir atbildīgi par *ex ante* kontrolēm.

Noteikumi un kārtība, tostarp termiņi, attiecībā uz labuma guvēju revīzijas veikšanu ir skaidri, konsekventi un pārredzami, un tie ir pieejami labuma guvējiem, parakstot dotācijas nolīgumu.

7. Atbildīgajiem kredītrīkotājiem un darbiniekiem, kas atbild par budžeta izpildi, ir nepieciešamā profesionālā kvalifikācija.

Katrā Savienības iestādē deleģētais kredītrīkotājs nodrošina:

a) to, ka kredītrīkotāji ar pastarpināti deleģētām pilnvarām un viņu darbinieki saņem regulāri atjauninātu un atbilstīgu informāciju un apmācības par kontroles standartiem un attiecīgajām metodēm un paņēmieniem, kas pieejami minētajam nolūkam;

b) to, ka vajadzības gadījumā tiek veikti pasākumi, lai nodrošinātu kontroles sistēmu efektīvu un lietderīgu darbību saskaņā ar 2. punktu.

8. Ja darbinieks, kas ir iesaistīts darījumu finanšu pārvaldībā un kontrolē, uzskata, ka lēmums, kuru viņa priekšnieks viņam pieprasa piemērot vai par kuru pieprasa, lai viņš tam piekristu, ir neatbilstošs vai pretējs pareizas finanšu pārvaldības principam vai dienesta noteikumiem, kas minētajam darbiniekam jāievēro, viņš par to attiecīgi informē savu tiešo priekšnieku. Ja darbinieks to dara rakstiski, tiešais priekšnieks atbild rakstiski. Ja tiešais priekšnieks neveic nekādus pasākumus vai apstiprina sākotnējo lēmumu vai norādījumu un darbinieks uzskata, ka šāds apstiprinājums nav atbilstoša reakcija uz viņa bažām, darbinieks rakstiski informē deleģēto kredītrīkotāju. Ja minētais kredītrīkotājs neatbild lietas apstākļiem atbilstošā termiņā un jebkurā gadījumā viena mēneša laikā, darbinieks informē attiecīgo paneļkomiteju, kas minēta 143. pantā.

Konstatējot nelikumīgas darbības, krāpšanu vai korupciju, kas var kaitēt Savienības interesēm, darbinieks par to informē iestādes un struktūras, kuras norādītas Civildienesta noteikumos un Savienības iestāžu lēmumos par iekšējās izmeklēšanas noteikumiem attiecībā uz krāpšanas, korupcijas un citu tādu nelikumīgu darbību novēršanu, kuras kaitē Savienības interesēm. Līgumos ar ārējiem revidentiem, kas veic Savienības finanšu pārvaldības revīzijas, ārējiem revidentiem paredz pienākumu informēt deleģēto kredītrīkotāju par visām aizdomām saistībā ar nelikumīgām darbībām, krāpšanu vai korupciju, kas var kaitēt Savienības interesēm.

9. Deleģētais kredītrīkotājs atskaitās Savienības iestādei, kurā viņš strādā, par savu pienākumu izpildi, iesniedzot gada darbības pārskatu, kas satur finanšu un pārvaldības informāciju, tostarp kontroļu rezultātus, un kurā tiek deklarēts, ka, ja vien atrunās saistībā ar noteiktām ieņēmumu un izdevumu jomām nav norādīts citādi, viņam ir pietiekama pārliecība par to, ka:

a) pārskatā ietvertā informācija sniedz patiesu un skaidru priekšstatu;

b) resursi, kas piešķirti pārskatā aprakstītajām darbībām, ir izlietoti paredzētajam mērķim un saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu; un

c) ieviestās kontroles procedūras nodrošina vajadzīgās garantijas par pakārtoto darījumu likumību un pareizību.

Gada darbības pārskatā iekļauj informāciju par veiktajām darbībām, atsaucoties uz stratēģiskajos plānos izvirzītajiem mērķiem un snieguma apsvērumiem, ar minētajām darbībām saistītajiem riskiem, piešķirto resursu izlietojumu un iekšējās kontroles sistēmu lietderību un efektivitāti. Minētajā ziņojumā ietver vispārēju novērtējumu par kontroļu izmaksām un ieguvumiem un informācija par to, kādā mērā apstiprinātie darbības izdevumi veicina Savienības stratēģisko mērķu sasniegšanu un rada ES pievienoto vērtību. Komisija sagatavo iepriekšējā gada darbības pārskatu kopsavilkumu.

Kredītrīkotāju un attiecīgā gadījumā Savienības iestāžu, Savienības struktūru, Savienības biroju un aģentūru deleģēto kredītrīkotāju gada darbības pārskatus par finanšu gadu publicē viegli pieejamā veidā attiecīgās Savienības iestādes, Savienības struktūras, Savienības biroja vai aģentūras tīmekļa vietnē līdz katra nākamā finanšu gada 1. jūlijam, piemērojot pienācīgi pamatotus konfidencialitātes un drošības apsvērumus.

10. Deleģētais kredītrīkotājs par katru finanšu gadu fiksē līgumus, kas noslēgti saskaņā ar I pielikuma 11.1. punkta a)–f) apakšpunktā un 39. punktā minētajām sarunu procedūrām. Ja sarunu procedūru īpatsvars attiecībā pret līgumu skaitu, kurus piešķīris viens un tas pats deleģētais kredītrīkotājs, salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem ir ievērojami palielinājies vai ja minētais īpatsvars ir izteikti augstāks nekā attiecīgajā Savienības iestādē fiksētais vidējais rādītājs, atbildīgais kredītrīkotājs par to ziņo Savienības iestādei, norādot, kādi pasākumi veikti, lai mainītu minēto tendenci. Katra Savienības iestāde nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei pārskatu par sarunu procedūrām. Attiecībā uz Komisiju minēto pārskatu pievieno gada darbības pārskatu kopsavilkumam, kas minēts šā panta 9. punktā.

75. pants

Kredītrīkotājam veicamā apliecinošo dokumentu glabāšana

Kredītrīkotājs izveido papīra vai elektroniskas sistēmas, lai glabātu apliecinošo dokumentu oriģinālus saistībā ar budžeta izpildi. Šādus dokumentus glabā vismaz piecus gadus no dienas, kurā Eiropas Parlaments ir apstiprinājis tā finanšu gada budžeta izpildi, uz kuru šie dokumenti attiecas.

Neskarot pirmo daļu, dokumentus, kuri attiecas uz darbībām, katrā ziņā glabā līdz tā gada beigām, kas seko minēto darbību pilnīgas pabeigšanas gadam.

Apliecinošajos dokumentos iekļautos personas datus, kur vien iespējams, svītro, ja minētie dati nav vajadzīgi budžeta izpildes apstiprināšanas, kontroles un revīzijas mērķiem. Informācijas plūsmas datu glabāšanai piemēro Regulas (EK) Nr. 45/2001 37. panta 2. punktu.

76. pants

Savienības delegāciju vadītāju pilnvaras un pienākumi

1. Ja Savienības delegāciju vadītāji saskaņā ar 60. panta 2. punktu rīkojas kā kredītrīkotāji ar pastarpināti deleģētām pilnvarām, viņi ir pakļauti Komisijai kā Savienības iestādei, kas ir atbildīga par to, lai tiktu noteikti, pildīti, uzraudzīti un izvērtēti viņu kā kredītrīkotāju ar pastarpināti deleģētām pilnvarām uzdevumi un pienākumi, un viņi cieši sadarbojas ar Komisiju attiecībā uz līdzekļu pareizu īstenošanu, lai jo īpaši nodrošinātu finanšu darījumu likumību un pareizību, pareizas finanšu pārvaldības principa ievērošanu līdzekļu pārvaldībā un efektīvu Savienības finanšu interešu aizsardzību. Attiecībā uz to finanšu pārvaldības uzdevumu īstenošanu, kas viņiem ir pastarpināti deleģēti, viņiem piemēro Komisijas iekšējos noteikumus un Komisijas hartu. Viņu pienākumu izpildē var palīdzēt Savienības delegāciju Komisijas darbinieki.

   Šajā nolūkā Savienības delegāciju vadītāji veic vajadzīgos pasākumus, lai novērstu situācijas, kas varētu apdraudēt Komisijas spējas nest atbildību par budžeta izpildi, kas viņiem pastarpināti deleģēta, kā arī jebkādu prioritāšu konfliktu, kurš varētu ietekmēt viņiem pastarpināti deleģēto finanšu pārvaldības uzdevumu izpildi.

Ja rodas šā punkta otrajā daļā minētā situācija vai konflikts, Savienības delegāciju vadītāji nekavējoties par to informē Komisijas un EĀDD atbildīgos ģenerāldirektorus. Minētie ģenerāldirektori veic piemērotus pasākumus, lai šo situāciju labotu.

2. Ja Savienības delegāciju vadītāji nonāk situācijā, kas minēta 74. panta 8. punktā, viņi ar šo lietu vēršas pie 143. pantā minētās paneļkomitejas. Konstatējot jebkādas nelikumīgas darbības, krāpšanu vai korupciju, kas var kaitēt Savienības interesēm, viņi informē par to iestādes un struktūras, kas izraudzītas saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem.

3. Savienības delegāciju vadītāji, kuri saskaņā ar 60. panta 2. punktu rīkojas kā kredītrīkotāji ar pastarpināti deleģētām pilnvarām, sniedz ziņojumus savam attiecīgajam deleģētajam kredītrīkotājam, lai viņš šos ziņojumus varētu iekļaut savā gada darbības pārskatā, kas minēts 74. panta 9. punktā. Savienības delegāciju vadītāju sniegtajos ziņojumos iekļauj informāciju par viņu delegācijās ieviesto iekšējās kontroles sistēmu lietderību un efektivitāti, kā arī par viņiem pastarpināti deleģēto darbību pārvaldību, un sniedz ticamības apliecinājumu, kas minēts 92. panta 5. punkta trešajā daļā. Minētos ziņojumus pievieno deleģētā kredītrīkotāja gada darbības pārskatam un dara pieejamus Eiropas Parlamentam un Padomei, attiecīgā gadījumā pienācīgi ņemot vērā to konfidencialitāti.

Savienības delegāciju vadītāji pilnībā sadarbojas ar Savienības iestādēm, kas piedalās budžeta izpildes apstiprināšanas procedūrā, un attiecīgā gadījumā sniedz jebkādu vajadzīgo papildinformāciju. Saistībā ar minēto viņus var aicināt piedalīties attiecīgo struktūru sanāksmēs un palīdzēt atbildīgajam deleģētajam kredītrīkotājam.

Savienības delegāciju vadītāji, kas saskaņā ar 60. panta 2. punktu rīkojas kā kredītrīkotāji ar pastarpināti deleģētām pilnvarām, atbild uz visiem pieprasījumiem, ko Komisijas deleģētais kredītrīkotājs iesniedz pēc Komisijas pašas pieprasījuma vai – saistībā ar budžeta izpildes apstiprināšanu – pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma.

Komisija nodrošina, lai pastarpināta pilnvaru deleģēšana Savienības delegāciju vadītājiem nekaitētu budžeta izpildes apstiprināšanas procedūrai saskaņā ar LESD 319. pantu.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktu piemēro arī Savienības delegāciju vadītāju vietniekiem, kad tie rīkojas kā pastarpināti deleģētie kredītrīkotāji Savienības delegāciju vadītāju prombūtnē.

3. IEDAĻA

GRĀMATVEDIS

77. pants

Grāmatveža pilnvaras un pienākumi

1. Katra Savienības iestāde ieceļ grāmatvedi, kas minētajā iestādē ir atbildīgs par:

a) maksājumu pienācīgu izpildi, ieņēmumu iekasēšanu un konstatēto debitoru parādu summu atgūšanu;

b) pārskatu sagatavošanu un sniegšanu saskaņā ar XIII sadaļu;

c) uzskaites kārtošanu saskaņā ar 82. un 84. pantu;

d) grāmatvedības noteikumu, procedūru un kontu plāna noteikšanu saskaņā ar 80.–84. pantu;

e) grāmatvedības sistēmu noteikšanu un validēšanu un attiecīgā gadījumā – to sistēmu validēšanu, ko kredītrīkotājs noteicis, lai sniegtu vai pamatotu grāmatvedības informāciju;

f) kases pārvaldību.

Attiecībā uz pirmās daļas e) apakšpunktā minētajiem uzdevumiem grāmatvedis ir pilnvarots jebkurā laikā pārbaudīt, vai tiek ievēroti validēšanas kritēriji.

2. EĀDD grāmatvedis ir atbildīgs tikai par budžeta iedaļu, kas attiecas uz EĀDD, ko izpilda EĀDD. Komisijas grāmatvedis turpina būt atbildīgs par visu budžeta iedaļu, kas attiecas uz Komisiju, tostarp par grāmatvedības operācijām, kas attiecas uz apropriācijām, kuras ir pastarpināti deleģētas Savienības delegāciju vadītājiem.

Attiecībā uz budžeta iedaļas, kas attiecas uz EĀDD, izpildi Komisijas grāmatvedis rīkojas arī kā EĀDD grāmatvedis.

78. pants

Grāmatveža iecelšana amatā un pienākumu pildīšanas izbeigšana

1. Katra Savienības iestāde ieceļ grāmatvedi no to ierēdņu vidus, uz kuriem attiecas Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi.

Savienības iestāde izraugās grāmatvedi, pamatojoties uz viņa īpašajām zināšanām, ko apliecina diplomi vai līdzvērtīga profesionālā pieredze.

2. Divas vai vairākas Savienības iestādes vai struktūras var iecelt vienu un to pašu grāmatvedi.

Tādā gadījumā tās veic nepieciešamos pasākumus, lai izvairītos no interešu konflikta.

3. Ja grāmatvedis izbeidz pildīt pienākumus, nekavējoties tiek sastādīta pārbaudes bilance.

4. Grāmatvedis, kurš izbeidz pildīt pienākumus, vai, ja tas nav iespējams, viņa struktūrvienībā strādājošs ierēdnis iesniedz jaunajam grāmatvedim pārbaudes bilanci kopā ar pienākumu nodošanas ziņojumu.

Jaunais grāmatvedis ar parakstu akceptē pārbaudes bilanci viena mēneša laikā no iesniegšanas dienas un var pievienot atrunas.

Pienākumu nodošanas ziņojumā tiek iekļauts pārbaudes bilances rezultāts un visas pievienotās atrunas.

79. pants

Pilnvaras, ko grāmatvedis var deleģēt

Pildot savus pienākumus, grāmatvedis var deleģēt konkrētus uzdevumus viņa pakļautībā esošajiem darbiniekiem un avansu pārziņiem, kas iecelti saskaņā ar 89. panta 1. punktu.

Minētos uzdevumus nosaka deleģēšanas aktā.

80. pants

Grāmatvedības noteikumi

1. Grāmatvedības noteikumi, kas piemērojami visām Savienības iestādēm, Eiropas birojiem un šīs sadaļas 3. nodaļas 2. iedaļā minētajām aģentūrām un Savienības struktūrām, pamatojas uz starptautiski atzītiem publiskā sektora grāmatvedības standartiem. Minētos noteikumus pieņem Komisijas grāmatvedis pēc apspriešanās ar pārējo Savienības iestāžu, Eiropas biroju un Savienības struktūru grāmatvežiem.

2. Grāmatvedis var no 1. punktā minētajiem standartiem novirzīties, ja viņš to uzskata par vajadzīgu, lai sniegtu patiesu priekšstatu par aktīviem un pasīviem, maksājumiem, ienākumiem un naudas plūsmu. Ja kāds grāmatvedības noteikums būtiski atšķiras no minētajiem standartiem, minēto faktu dara zināmu finanšu pārskatu piezīmēs un norāda iemeslus.

3. Ar 1. punktā minētajiem grāmatvedības noteikumiem nosaka finanšu pārskatu struktūru un saturu, kā arī pārskatu pamatā esošos grāmatvedības principus.

4. Budžeta izpildes ziņojumus, kas minēti 241. pantā, atbilst šajā regulā noteiktajiem budžeta principiem. Tie sniedz detalizētu ieskatu par budžeta izpildi. Tajos ir fiksētas visas šajā sadaļā paredzētās ieņēmumu un izdevumu operācijas, un tie par tām sniedz patiesu priekšstatu.

81. pants

Uzskaites organizācija

1. Katras Savienības iestādes vai struktūras grāmatvedis sastāda un regulāri atjaunina dokumentus, kuros ir aprakstīta uzskaites organizācija un uzskaites procedūras viņa Savienības iestādē vai struktūrā.

2. Ieņēmumus un izdevumus iegrāmato datorizētā sistēmā atbilstoši tam, kāda saimnieciskā darbība tā ir, proti, kā kārtējos ieņēmumus, kārtējos izdevumus vai kā kapitālu.

82. pants

Uzskaites kārtošana

1. Komisijas grāmatvedis ir atbildīgs par saskaņotā kontu plāna noteikšanu, kurš ir piemērojams visām Savienības iestādēm, Eiropas birojiem un šīs sadaļas 3. nodaļas 2. iedaļā minētajām aģentūrām un Savienības struktūrām.

2. Visu informāciju, kas nepieciešama, lai sagatavotu pārskatus, kuri sniedz patiesu priekšstatu par Savienības iestāžu finansiālo stāvokli un budžeta izpildi, grāmatveži iegūst no kredītrīkotājiem. Kredītrīkotāji garantē minētās informācijas ticamību.

3. Pirms Savienības iestāde vai 70. pantā minētā Savienības struktūra pieņem pārskatus, grāmatvedis tos paraksta, tādējādi apliecinot, ka viņam ir pietiekama pārliecība, ka pārskati sniedz patiesu priekšstatu par Savienības iestādes vai 70. pantā minētās Savienības struktūras finansiālo stāvokli.

Minētajā nolūkā grāmatvedis pārbauda, vai pārskati ir sagatavoti saskaņā ar grāmatvedības noteikumiem, kas minēti 80. pantā, un grāmatvedības procedūrām, kas minētas 77. panta 1. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā, un ka pārskatos ir iekļauti visi ieņēmumi un izdevumi.

4. Deleģētais kredītrīkotājs saskaņā ar grāmatveža pieņemtajiem noteikumiem nosūta grāmatvedim visu finanšu un pārvaldības informāciju, kas vajadzīga grāmatveža pienākumu izpildei.

Kredītrīkotājs regulāri un vismaz kontu slēgšanas brīdī informē grāmatvedi par attiecīgajiem fiduciāro bankas kontu finanšu datiem, lai Savienības līdzekļu izlietojumu varētu atspoguļot Savienības pārskatos.

Kredītrīkotāji ir pilnībā atbildīgi par viņu pārvaldībā esošo līdzekļu pareizu izmantošanu, par viņu kontrolē esošo izdevumu likumību un pareizību un par grāmatvedim nosūtītās informācijas pilnīgumu un precizitāti.

5. Atbildīgais kredītrīkotājs paziņo grāmatvedim par visiem pilnveidojumiem vai būtiskām izmaiņām finanšu pārvaldības sistēmā, inventāra sistēmā vai aktīvu un pasīvu novērtēšanas sistēmā, ja tā nodrošina datus Savienības iestādes pārskatiem vai tiek izmantota pārskatu datu pamatošanai, tā lai grāmatvedis varētu pārbaudīt atbilstību validēšanas kritērijiem.

   Grāmatvedis jebkurā laikā var atkārtoti pārbaudīt jau validētu finanšu pārvaldības sistēmu un pieprasīt, lai atbildīgais kredītrīkotājs sagatavotu rīcības plānu savlaicīgai iespējamo trūkumu novēršanai.

   Kredītrīkotājs ir atbildīgs par grāmatvedim nosūtītās informācijas pilnīgumu.

6. Grāmatvedis ir pilnvarots pārbaudīt saņemto informāciju, kā arī veikt jebkādas papildu pārbaudes, ko viņš uzskata par vajadzīgām, lai parakstītu pārskatus.

   Vajadzības gadījumā grāmatvedis pievieno atrunas, precīzi paskaidrojot šo atrunu būtību un jomu.

7. Savienības iestādes grāmatvedības sistēma kalpo tam, lai budžeta un finanšu informāciju kārtotu tā, ka skaitļus var iegrāmatot, klasificēt un reģistrēt.

8. Grāmatvedības sistēmu veido vispārējie konti un budžeta konti. Kontus kārto euro un pamatojoties uz kalendāro gadu.

9. Deleģētais kredītrīkotājs var kārtot arī sīku pārvaldības uzskaiti.

10. Grāmatvedības sistēmas apliecinošos dokumentus un apliecinošos dokumentus, kas vajadzīgi 241. pantā minēto pārskatu sagatavošanai, glabā vismaz piecus gadus no dienas, kurā Eiropas Parlaments ir apstiprinājis tā finanšu gada budžeta izpildi, uz kuru šie dokumenti attiecas.

Savukārt dokumentus, kuri attiecas uz darbībām, kas nav galīgi pabeigtas, glabā līdz tā gada beigām, kas seko darbību pabeigšanas gadam. Informācijas plūsmas datu glabāšanai piemēro Regulas (EK) Nr. 45/2001 37. panta 2. punktu.

Katra Savienības iestāde izlemj, kurā struktūrvienībā apliecinošie dokumenti jāglabā.

83. pants

Budžeta uzskaites saturs un kārtošana

1. Budžeta uzskaitē par katru budžeta nodalījumu uzrāda:

a) par izdevumiem:

i) apropriācijas, kas piešķirtas budžetā, tostarp apropriācijas, kas iekļautas budžeta grozījumos, pārnestās apropriācijas, apropriācijas, kas pieejamas pēc piešķirto ieņēmumu iekasēšanas, apropriāciju pārvietojumus un kopējās apropriācijas, kas ir pieejamas;

ii) saistību apropriācijas un maksājumu apropriācijas par finanšu gadu;

b) par ieņēmumiem:

i) tāmes, kas iekļautas budžetā, tostarp tāmes, kas iekļautas budžeta grozījumos, piešķirtos ieņēmumus un aplēsto ieņēmumu kopsummu;

ii) konstatētos prasījumus un par finanšu gadu atgūtās summas;

c) saistības, kas vēl jāmaksā, un ieņēmumus, kas vēl jāatgūst un kas pārnesti no iepriekšējiem finanšu gadiem.

Saistību apropriācijas un maksājumu apropriācijas, kas minētas pirmās daļas a) apakšpunktā, iegrāmato un uzrāda atsevišķi.

2. Budžeta uzskaitē atsevišķi uzrāda:

a) pārnesto apropriāciju izlietojumu un finanšu gada apropriāciju izlietojumu;

b) neizpildīto saistību noskaidrošanu.

Ieņēmumu daļā atsevišķi uzrāda summas, kas vēl jāatgūst par iepriekšējiem finanšu gadiem.

84. pants

Vispārējie konti

1. Vispārējos kontos, izmantojot divkāršā ieraksta metodi, hronoloģiskā secībā iegrāmato visus notikumus un darbības, kas ietekmē Savienības iestāžu un šīs sadaļas 3. nodaļas 2. iedaļā minēto aģentūru un Savienības struktūru saimniecisko un finansiālo stāvokli un to aktīvus un pasīvus.

2. Vispārējo kontu bilances un apgrozījumus iekļauj virsgrāmatās.

3. Visus grāmatvedības ierakstus, tostarp kontu korekcijas, izdara, balstoties uz apliecinošajiem dokumentiem, uz kuriem ierakstos iekļauj norādi.

4. Grāmatvedības sistēma ir tāda, ka tajā par visiem grāmatvedības ierakstiem paliek skaidras revīzijas liecības.

85. pants

Bankas konti

1. Kases pārvaldības vajadzībām grāmatvedis var Savienības iestādes vārdā atvērt kontus finanšu iestādēs vai valstu centrālajās bankās vai arī uzdot atvērt šādus kontus. Grāmatvedis atbild arī par minēto kontu slēgšanu vai par nodrošināšanu, ka tie tiek slēgti.

2. Atkarībā no iekšējās kontroles prasībām noteikumos par bankas kontu atvēršanu, darbību un izmantošanu paredz, ka čekus, bankas kredīta pārveduma rīkojumus vai jebkādas citas bankas operācijas jāparaksta vienam vai vairākiem pienācīgi pilnvarotiem darbiniekiem. Manuālus norādījumus paraksta vismaz divi pienācīgi pilnvaroti darbinieki vai grāmatvedis.

3. Īstenojot programmu vai darbību, Komisijas vārdā var tikt atvērti fiduciārie konti, lai subjekts tos varētu pārvaldīt, ievērojot 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta ii), iii), v) vai vi) punktu.

Par šo kontu atvēršanu ir atbildīgs kredītrīkotājs, kas atbild par programmas vai pasākuma īstenošanu, ar Komisijas grāmatveža piekrišanu.

Par šo kontu pārvaldību ir atbildīgs kredītrīkotājs.

4. Komisijas grāmatvedis definē noteikumus par fiduciāro kontu atvēršanu, pārvaldību un slēgšanu, kā arī par to izmantošanu.

86. pants

Finanšu līdzekļu pārvaldība

1. Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, vienīgi grāmatvedis ir pilnvarots pārvaldīt naudu un naudas ekvivalentus. Grāmatvedis ir atbildīgs par to drošu glabāšanu.

2. Grāmatvedis nodrošina, lai viņa Savienības iestādes rīcībā būtu pietiekami līdzekļi, ar ko segt budžeta izpildes radītās vajadzības pēc naudas līdzekļiem, ievērojot piemērojamo tiesisko regulējumu, un nosaka procedūras, ar kurām tiek nodrošināts, lai neviens no saskaņā ar 85. panta 1. punktu un 89. panta 3. punktu atvērtajiem kontiem nebūtu debetā.

3. Maksājumus veic ar bankas kredīta pārvedumu, čeku, no avansa kontiem vai, ja grāmatvedis īpaši atļāvis, ar debetkarti, tiešo debetu vai citiem maksāšanas līdzekļiem, ievērojot grāmatveža paredzētos noteikumus.

Pirms saistību uzņemšanās pret kādu trešo personu kredītrīkotājs, lai nodrošinātu pārredzamību, pārskatatbildību un maksājumu pienācīgu izpildi, apstiprina saņēmēja identitāti, noskaidro saņēmēja juridisko statusu un maksājumu datus un tos iekļauj tās Savienības iestādes kopējā datnē, par kuru viņš atbild.

Grāmatvedis var veikt maksājumus vienīgi tad, ja Savienības iestāde, par kuru grāmatvedis atbild, pirms tam ir iekļāvusi saņēmēja juridiskos un maksājumu datus kopējā datnē.

Kredītrīkotāji informē grāmatvedi par visām juridiskās personas un maksājumu datu izmaiņām, par kurām tiem paziņojis saņēmējs, un pirms maksājumu apstiprināšanas pārbauda, vai minētie dati ir derīgi.

87. pants

Aktīvu inventāra saraksts

1. Savienības iestādes un šīs sadaļas 3. nodaļas 2. iedaļā minētās aģentūras vai Savienības struktūras kārto inventāra sarakstu, kurā saskaņā ar paraugu, ko sagatavojis Komisijas grāmatvedis, uzrāda visu savu Savienības materiālo, nemateriālo un finanšu aktīvu apjomu un vērtību.

   Tās arī pārbauda, vai ieraksti to attiecīgajos inventāra sarakstos atbilst faktiskajam stāvoklim.

   Visus iegādātos priekšmetus, kuru izmantošanas periods ir ilgāks par vienu gadu, kuri nav patēriņa preces un kuru pirkuma cena vai ražošanas izmaksas ir lielākas par summu, kas norādīta 77. pantā minētajās grāmatvedības procedūrās, iekļauj inventāra sarakstā un iegrāmato pamatlīdzekļu kontos.

2. Savienības materiālo aktīvu pārdošanu izsludina pienācīgā veidā.

3. Savienības iestādes un šīs sadaļas 3. nodaļas 2. iedaļā minētās aģentūras vai Savienības struktūras pieņem noteikumus par to aktīvu aizsardzību, kuri ir iekļauti to attiecīgajos inventāra sarakstos, un izlemj, kura administratīvā struktūrvienība ir atbildīga par inventāra sistēmu.

4. IEDAĻA

AVANSU PĀRZINIS

88. pants

Avansa konti

1. Avansa kontus var izveidot, lai apmaksātu izdevumus, kad, ņemot vērā ierobežotās summas, ir faktiski neiespējami vai neefektīvi maksājumu operācijas veikt atbilstoši budžeta procedūrām. Avansa kontus var izveidot arī, lai iekasētu ieņēmumus, kas nav pašu resursi.

   Savienības delegācijās avansa kontus var izmantot arī ierobežota apmēra maksājumu veikšanai budžeta procedūrās, ja vietējo vajadzību dēļ šāds izmantojums ir efektīvs un lietderīgs.

   Maksimālo summu, ko avansu pārzinis var maksāt tad, ja maksājumu operāciju veikšana saskaņā ar budžeta procedūrām ir faktiski neiespējama vai neefektīva, nosaka grāmatvedis, un tā nekādā gadījumā nepārsniedz EUR 60 000 par katru izdevumu posteni.

Tomēr krīžu pārvarēšanas un humānās palīdzības operāciju jomā avansa kontus var izmantot bez summas ierobežojuma, ievērojot apropriāciju līmeni attiecīgajai budžeta pozīcijai, ko kārtējam finanšu gadam apstiprinājis Eiropas Parlaments un Padome, un saskaņā ar Komisijas iekšējiem noteikumiem.

2. Savienības delegācijās avansa kontus izveido izdevumu apmaksāšanai no budžeta iedaļām, kas attiecas uz Komisiju un EĀDD, pilnībā nodrošinot izdevumu izsekojamību.

89. pants

Avansa kontu izveide un pārvaldība

1. Lēmumu par avansa konta izveidošanu un avansu pārziņa iecelšanu pieņem Savienības iestādes grāmatvedis, balstoties uz pienācīgi pamatotu priekšlikumu, kas saņemts no atbildīgā kredītrīkotāja. Minētajā lēmumā nosaka, kāda ir attiecīgi avansu pārziņa un kredītrīkotāja atbildība un pienākumi.

Avansu pārziņus izraugās no ierēdņu vidus vai, ja rodas nepieciešamība un vienīgi pienācīgi pamatotos gadījumos, no citu darbinieku vidus, vai saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Komisijas iekšējos noteikumos, – no darbinieku, kurus Komisija pieņēmusi darbā krīžu pārvarēšanas un humānās palīdzības operāciju jomā, ar noteikumu, ka viņu darba līgumos attiecībā uz atbildību ir paredzēts līdzvērtīgs aizsardzības līmenis kā darbiniekiem saskaņā ar 95. pantu. Avansu pārziņus izraugās, pamatojoties uz viņu zināšanām, prasmēm un īpašo kvalifikāciju, ko pierāda diplomi vai attiecīga profesionālā pieredze, vai pēc atbilstošas mācību programmas pabeigšanas.

2. Priekšlikumos lēmumiem izveidot avansu kontu atbildīgais kredītrīkotājs nodrošina, lai:

a) priekšroka tiktu dota tādu budžeta procedūru izmantojumam, kuras nodrošina piekļuvi centrālai datorizētai grāmatvedības sistēmai;

b) avansu konti tiktu izmantoti vienīgi pienācīgi pamatotos gadījumos.

Lēmumos izveidot avansa kontu grāmatvedis nosaka avansa konta izmantošanai piemērojamos darbības noteikumus.

Arī grozījumus avansa kontu darbības noteikumos pieņem ar grāmatveža lēmumu pēc atbildīgā kredītrīkotāja pienācīgi pamatota priekšlikuma.

3. Avansa kontus bankās atver un uzrauga grāmatvedis, kurš arī apstiprina parakstu deleģējumu attiecībā uz šiem kontiem, balstoties uz pienācīgi pamatotu priekšlikumu, kas saņemts no atbildīgā kredītrīkotāja.

4. Avansa kontiem līdzekļus piešķir Savienības iestādes grāmatvedis, un tos nodod avansu pārziņu pārraudzībā.

5. Pēc maksājumu veikšanas atbildīgais kredītrīkotājs pieņem oficiālu galīgo validēšanas lēmumu vai izdod maksājuma rīkojumu, ko parakstījis atbildīgais kredītrīkotājs.

   Kredītrīkotājs norēķinu par avansa darījumiem veic līdz nākamā mēneša beigām, lai grāmatvedības bilanci varētu saskaņot ar bankas bilanci.

6. Grāmatvedis veic pārbaudes vai liek tās veikt kādam darbiniekam savā struktūrvienībā vai kredītrīkotāja struktūrvienībā, kas minētajam nolūkam ir īpaši pilnvarota. Minētās pārbaudes parasti veic uz vietas un vajadzības gadījumā bez brīdinājuma, lai pārbaudītu avansu pārziņiem piešķirto līdzekļu pastāvēšanu un grāmatvedību un lai pārbaudītu, vai norēķini par avansa darījumiem tiek veikti noteiktajā termiņā. Grāmatvedis atbildīgo kredītrīkotāju informē par minētajās pārbaudēs konstatēto.

5. NODAĻA

Finanšu dalībnieku atbildība

1. IEDAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

90. pants

Finanšu dalībniekiem piešķirto deleģēto pilnvaru atsaukšana un pienākumu apturēšana

1. Iestāde, kas tieši vai pastarpināti pilnvarojusi atbildīgos kredītrīkotājus, var šīs pilnvaras jebkurā laikā atsaukt uz laiku vai galīgi.

2. Iestāde, kas iecēlusi grāmatvedi vai avansu pārzini, var jebkurā laikā kādu no tiem vai abus atstādināt no pienākumu pildīšanas uz laiku vai galīgi.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neskar disciplināro atbildību, pie kādas var saukt minētajos punktos minētos finanšu dalībniekus.

91. pants

Finanšu dalībnieku atbildība par nelikumīgu darbību, krāpšanu vai korupciju

1. Šīs nodaļas noteikumi neskar krimināltiesisko atbildību, pie kuras 90. pantā minētos finanšu dalībniekus var saukt saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem un spēkā esošajiem noteikumiem par Savienības finanšu interešu aizsardzību un cīņu pret korupciju, kurā iesaistīti Savienības vai dalībvalstu ierēdņi.

2. Neskarot šīs regulas 92., 94. un 95. pantu, katrs atbildīgais kredītrīkotājs, grāmatvedis vai avansu pārzinis nes disciplināro un finansiālo atbildību, kā paredzēts Civildienesta noteikumos vai – attiecībā uz šīs regulas 89. panta 1. punktā minētajiem darbiniekiem kurus Komisija pieņēmusi darbā krīžu pārvarēšanas un humānās palīdzības operāciju jomā, – viņu darba līgumos. Ja konstatētas nelikumīgas darbības, krāpšana vai korupcija, kas var kaitēt Savienības interesēm, jautājumu nodod iestādēm un struktūrām, kuras šim nolūkam izraudzītas ar piemērojamiem tiesību aktiem, jo īpaši *OLAF*.

2. IEDAĻA

NOTEIKUMI PAR ATBILDĪGAJIEM KREDĪTRĪKOTĀJIEM

92. pants

Noteikumi par kredītrīkotājiem

1. Atbildīgajam kredītrīkotājam ir pienākums veikt zaudējumu atlīdzību, kā paredzēts Civildienesta noteikumos.

2. Pienākumu veikt zaudējumu atlīdzību piemēro jo īpaši tad, ja atbildīgais kredītrīkotājs tīši vai rupjas nolaidības dēļ:

   a) nosaka atgūstamos prasījumus vai izdod atgūšanas rīkojumus, uzņemas izdevumu saistības vai paraksta maksāšanas rīkojumu, neievērojot šo regulu;

   b) nesagatavo dokumentu, ar kuru konstatē debitoru parādu, neizdod atgūšanas rīkojumu vai izdod to ar novēlošanos, vai ja viņš novēloti izdod maksājuma rīkojumu, tādējādi radot trešām personām iespēju izvirzīt civiltiesiskus prasījumus pret Savienības iestādi.

3. Kredītrīkotājs, kam tieši vai pastarpināti deleģētas pilnvaras un kas saņēmis saistošu norādījumu, kuru viņš uzskata par neatbilstošu vai pretēju pareizas finanšu pārvaldības principam, jo īpaši tāpēc, ka šo norādījumu nevar izpildīt ar viņam piešķirtajiem resursiem, rakstiski informē par šo faktu iestādi, kas viņam tieši vai pastarpināti deleģējusi pilnvaras. Ja norādījums ir rakstiski apstiprināts un minētais apstiprinājums saņemts saprātīgā termiņā un ir pietiekami skaidrs tādā nozīmē, ka tas tieši norāda uz punktiem, kurus kredītrīkotājs, kam tieši vai pastarpināti deleģētas pilnvaras, apšaubījis, tad kredītrīkotāju, kam tieši vai pastarpināti deleģētas pilnvaras, nesauc pie atbildības. Viņš izpilda norādījumu, ja vien tas nav nepārprotami nelikumīgs vai attiecīgo drošības standartu pārkāpums.

Tādu pašu procedūru piemēro gadījumos, ja kredītrīkotājs uzskata, ka lēmums, kura pieņemšana ietilpst viņa pienākumos, ir neatbilstošs vai pretējs pareizas finanšu pārvaldības principam, vai ja kredītrīkotājs saistoša norādījuma izpildes gaitā uzzina, ka lietas apstākļi varētu izraisīt šādu situāciju.

Atbildīgais deleģētais kredītrīkotājs fiksē jebkuru norādījumu, kas apstiprināts šajā punktā minētajos apstākļos, un iekļauj to savā gada darbības pārskatā.

4. Pastarpinātas deleģēšanas gadījumā deleģētais kredītrīkotājs sava dienesta robežās joprojām ir atbildīgs par iekšējās pārvaldības un kontroles sistēmu efektivitāti un lietderību, kā arī par to, kādu personu izraugās par pastarpināti deleģēto kredītrīkotāju.

5. Ja pilnvaras tiek pastarpināti deleģētas Savienības delegāciju vadītājiem un viņu vietniekiem, deleģētais kredītrīkotājs ir atbildīgs par izveidoto iekšējās pārvaldības un kontroles sistēmu izstrādi, kā arī par to lietderību un efektivitāti. Savienības delegāciju vadītāji ir atbildīgi par minēto sistēmu pienācīgu ieviešanu un darbību saskaņā ar deleģētā kredītrīkotāja norādījumiem, kā arī par to līdzekļu un darbību pārvaldību, ko viņi uz savu atbildību īsteno Savienības delegācijās. Pirms pienākumu izpildes uzsākšanas viņi pabeidz īpašus mācību kursus par kredītrīkotāju uzdevumiem un pienākumiem un budžeta izpildi.

   Saskaņā ar 76. panta 3. punktu Savienības delegāciju vadītāji ziņo par savu pienākumu izpildi, ievērojot šā punkta pirmo daļu.

   Katru gadu Savienības delegāciju vadītāji sniedz Komisijas deleģētajam kredītrīkotājam apliecinājumu par viņu delegācijās izveidotajām iekšējās pārvaldības un kontroles sistēmām, kā arī par viņiem pastarpināti deleģēto darbību pārvaldību un to rezultātiem, lai kredītrīkotājs varētu sagatavot savu deklarāciju par pārskatu ticamību, kas paredzēta 74. panta 9. punktā.

Šo punktu piemēro arī Savienības delegāciju vadītāju vietniekiem, kad viņi darbojas kā pastarpināti deleģētie kredītrīkotāji Savienības delegāciju vadītāju prombūtnē.

93. pants

Darbinieka finanšu pārkāpumu izskatīšana

1. Neskarot *OLAF* pilnvaras un Savienības iestāžu, Savienības struktūru, Eiropas biroju vai struktūru, vai personu, kam ir uzticēts īstenot īpašus pasākumus KĀDP jomā saskaņā ar LES V sadaļu, administratīvo autonomiju attiecībā uz saviem darbiniekiem un nodrošinot pienācīgu aizsardzību ziņotājiem, informāciju par visiem šīs regulas noteikumu pārkāpumiem vai finanšu pārvaldības vai darbību pārbaudes noteikumu pārkāpumiem, kuri rodas darbinieka darbības vai bezdarbības dēļ, 143. pantā minētajai paneļkomitejai atzinuma sniegšanas nolūkā nodod kāda no turpmāk norādītajām personām:

a) iecēlējiestāde, kas ir atbildīga par disciplinārlietām;

b) atbildīgais kredītrīkotājs, tostarp Savienības delegāciju vadītāji un – vadītāju prombūtnes laikā – viņu vietnieki, kuri darbojas kā pastarpināti deleģētie kredītrīkotāji saskaņā ar 60. panta 2. punktu.

Ja darbinieks tieši informē paneļkomiteju par lietu, tā nodod materiālus iecēlējiestādei vai attiecīgajai Savienības iestādei, Savienības struktūrai, Eiropas birojam vai struktūrai, vai personai un par to attiecīgi informē šo darbinieku. Iecēlējiestāde var lūgt paneļkomitejas atzinumu šajā lietā.

2. Paneļkomitejas atzinuma lūgumu atbilstīgi 1. punkta pirmajai daļai papildina faktu un darbības vai bezdarbības apraksts, kurus paneļkomitejai lūdz novērtēt, kā arī attiecīgi apliecinoši dokumenti, tostarp ziņojumi par katru izmeklēšanu, kas ir veikta. Ja tas ir iespējams, informācija tiek pasniegta anonimizētā veidā.

Pirms lūgums vai papildinformācija ir iesniegta paneļkomitejai, attiecīgi iecēlējiestāde vai kredītrīkotājs sniedz iesaistītajam darbiniekam iespēju iesniegt savus apsvērumus pēc tam, kad viņam ir paziņots par pirmajā daļā minētajiem apliecinošajiem dokumentiem, ciktāl minētā paziņošana nopietni neietekmē turpmākās izmeklēšanas norisi.

3. Gadījumos, kas minēti šā panta 1. punktā, 143. pantā minētā paneļkomiteja ir kompetenta, balstoties uz tai iesniegtajiem elementiem saskaņā ar šā panta 2. punktu un jebkādu saņemtu papildinformāciju, izvērtēt, vai ir noticis finanšu pārkāpums. Balstoties uz paneļkomitejas atzinumu, attiecīgā Savienības iestāde, savienības struktūra, Eiropas birojs vai struktūra, vai persona nolemj par atbilstīgiem turpmākiem pasākumiem saskaņā ar Civildienesta noteikumiem. Ja paneļkomiteja konstatē sistēmiskas problēmas, tā sniedz ieteikumu kredītrīkotājam un deleģētajam kredītrīkotājam, ja vien pēdējais nav iesaistītais darbinieks, kā arī iekšējam revidentam.

4. Ja paneļkomiteja sniedz šā panta 1. punktā minēto atzinumu, tās sastāvā ir 143. panta 2. punktā minētie locekļi, kā arī šādi trīs papildu locekļi, kurus ieceļ, ņemot vērā vajadzību izvairīties no interešu konfliktiem:

a) tās iecēlējiestādes pārstāvis, kas ir atbildīga par disciplinārlietām attiecīgajā Savienības iestādē, Savienības struktūrā, Savienības birojā vai struktūrā, vai saistībā ar attiecīgo;

b) viens personāla komitejas iecelts loceklis no attiecīgās Savienības iestādes, Savienības struktūras, Eiropas biroja vai struktūras, vai personas;

c) tās Savienības iestādes juridiskā dienesta loceklis, kurā ir attiecīgais darbinieks ir nodarbināts.

Ja paneļkomiteja sniedz 1. punktā minēto atzinumu, to iesniedz attiecīgās Savienības iestādes iecēlējiestādei, Savienības struktūrai, Eiropas birojam vai struktūrai vai personai.

5. Paneļkomitejai nav izmeklēšanas pilnvaru. Attiecīgā Savienības iestāde, Savienības struktūra, Eiropas birojs vai struktūra vai persona sadarbojas ar paneļkomiteju, lai nodrošinātu to, ka tai ir visa informācija, kas vajadzīga atzinuma sniegšanai.

6. Ja paneļkomiteja uzskata, ka lieta ir *OLAF* kompetencē, tā nekavējoties saskaņā ar 1. punktu pārsūta materiālus attiecīgajai iecēlējiestādei un nekavējoties informē *OLAF*.

7. Dalībvalstis saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 22. pantu pilnībā atbalsta Savienību atbildības piemērošanā pagaidu darbiniekiem, uz kuriem attiecas Savienības pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta e) punkts.

3. IEDAĻA

NOTEIKUMI PAR GRĀMATVEŽIEM UN AVANSU PĀRZIŅIEM

94. pants

Noteikumi par grāmatvežiem

Grāmatvedim ir disciplinārā un zaudējumu atlīdzības atbildība saskaņā ar Civildienesta noteikumos paredzētajām procedūrām. Grāmatvedi var saukt pie atbildības jo īpaši par kādu no šādiem pārkāpumiem:

a) ja viņš pazaudē vai sabojā līdzekļus, aktīvus vai dokumentus, kas ir viņa glabāšanā;

b) ja viņš izdara nepareizas izmaiņas bankas kontos vai pasta pārvedumu kontos;

c) ja viņš atgūst vai samaksā summas, kas neatbilst attiecīgajiem atgūšanas vai maksājumu rīkojumiem;

d) ja viņš neiekasē pienākošos ieņēmumus.

95. pants

Noteikumi par avansu pārziņiem

Avansu pārzini var saukt pie atbildības jo īpaši par kādu no šādiem viņa pārkāpumiem:

a) ja viņš pazaudē vai sabojā līdzekļus, aktīvus vai dokumentus, kas ir viņa glabāšanā;

b) ja viņš nesniedz pienācīgus apliecinošus dokumentus par saviem izdarītajiem maksājumiem;

c) ja viņš izdara maksājumus personām, kam šādi maksājumi nepienākas;

d) ja viņš neiekasē pienākošos ieņēmumus.

6. NODAĻA

Ieņēmumu operācijas

1. IEDAĻA

PAŠU RESURSU PIEEJAMĪBAS NODROŠINĀŠANA

96. pants

Pašu resursi

1. To ieņēmumu tāmi, kurus veido pašu resursi saskaņā ar Lēmumu 2014/335/ES, *Euratom*, iekļauj budžetā, izsakot euro. Atbilstīgos pašu resursus dara pieejamus saskaņā ar Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 609/2014.

2. Kredītrīkotājs sagatavo grafiku, kurā norāda, kad pašu resursi, kas noteikti ar Lēmumu 2014/335/ES, *Euratom*, tiks nodoti Komisijas rīcībā.

   Pašu resursus konstatē un atgūst saskaņā ar noteikumiem, kas pieņemti, ievērojot minēto lēmumu.

   Grāmatvedības vajadzībām kredītrīkotājs izdod atgūšanas rīkojumu par kredītu un debetu pašu resursu kontā, kas minēts Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 609/2014.

2. IEDAĻA

DEBITORU PARĀDU TĀME

97. pants

Debitoru parādu tāme

1. Ja atbildīgajam kredītrīkotājam ir pietiekama un ticama informācija par kādu pasākumu vai situāciju, kuru rezultātā Savienībai pienāktos naudas summa, atbildīgais kredītrīkotājs sagatavo debitoru parādu tāmi.

2. Atbildīgais kredītrīkotājs koriģē debitoru parādu tāmi, tiklīdz viņam ir zināms par notikumiem, kuri maina pasākumu vai situāciju, kas bija pamatā tāmes sastādīšanai.

   Sagatavojot atgūšanas rīkojumu par pasākumu vai situāciju, kas bija pamatā debitoru parādu tāmes sagatavošanai, atbildīgais kredītrīkotājs attiecīgi koriģē tāmi.

   Ja atgūšanas rīkojums tiek sagatavots par to pašu summu, kas norādīta sākotnējā debitoru parādu tāmē, minēto tāmi samazina līdz nullei.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, debitoru parādu tāmi nesagatavo, pirms dalībvalstis nav nodevušas Komisijas rīcībā pašu resursu summas, kas paredzētas Lēmumā 2014/335/ES, *Euratom* un ko dalībvalstis maksā ik pēc noteikta laika. Atbildīgais kredītrīkotājs izdod atgūšanas rīkojumu attiecībā uz minētajām summām.

3. IEDAĻA

DEBITORU PARĀDU KONSTATĒŠANA

98. pants

Debitoru parādu konstatēšana

1. Lai konstatētu debitoru parādu, atbildīgais kredītrīkotājs:

a) pārliecinās par parāda esamību;

b) nosaka vai pārbauda parāda īstumu un apjomu; un

c) pārbauda nosacījumus, saskaņā ar kuriem parāds jāapmaksā.

Debitoru parāda konstatēšana nozīmē atzīt Savienības tiesības attiecībā pret debitoru un konstatēt prasījuma tiesības pieprasīt, lai debitors samaksā parādu.

2. Jebkurš debitoru parāds, kas apzināts kā drošs, kuram ir noteikta summa un kurš ir apmaksājams, tiek konstatēts ar atgūšanas rīkojumu, kurā atbildīgais kredītrīkotājs dod norādījumu grāmatvedim atgūt summu. Pēc tam debitoram nosūta debetnotu, izņemot gadījumus, kad nekavējoties saskaņā ar 4. punkta otro daļu tiek veikta atlaišanas procedūra. Gan atgūšanas rīkojumu, gan debetnotu sagatavo atbildīgais kredītrīkotājs.

Kredītrīkotājs nosūta debetnotu uzreiz pēc debitoru parāda summas konstatēšanas un vēlākais piecu gadu laikā, sākot no brīža, kad Savienības iestādei parastos apstākļos bija iespēja pieprasīt parāda apmaksu. Šo termiņu nepiemēro, ja atbildīgais kredītrīkotājs konstatē, ka, neraugoties uz Savienības iestādes īstenotajiem centieniem, rīcības aizkavēšanās ir notikusi debitora rīcības dēļ.

3. Lai konstatētu debitoru parādu, atbildīgais kredītrīkotājs pārliecinās, ka:

a) parāda summa ir droša, kas nozīmē, ka uz to neattiecas nekādi nosacījumi;

b) parāda summa ir noteikta un ir precīzi izteikta naudas izteiksmē;

c) parāda summas atmaksas termiņš ir pienācis un uz to neattiecas nekāds maksājuma termiņš;

d) ziņas par debitoru ir pareizas;

e) summa ir iegrāmatota pareizajā budžeta postenī;

f) apliecinošie dokumenti ir pareizi; un

g) ir ievērots pareizas finanšu pārvaldības princips, jo īpaši attiecībā uz 101. panta 2. punkta pirmās daļas a) vai b) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem.

4. Ar debetnotu debitoru informē, ka:

a) Savienība ir konstatējusi debitoru parādu;

b) ja parāda maksājums tiek veikts termiņā, kas noteikts debetnotā, kavējuma procenti netiek aprēķināti;

c) ja parāda maksājums nav veikts šīs daļas b) apakšpunktā minētajā termiņā, par parādu jāmaksā procenti atbilstoši 99. pantā minētajai likmei, neskarot piemērojamos īpašos noteikumus;

d) ja parāda maksājums nav veikts b) apakšpunktā minētajā termiņā, Savienības iestāde īstenos atgūšanu, izmantojot vai nu ieskaitu, vai jebkādu garantiju, kas iemaksāta iepriekš;

e) izņēmuma gadījumos grāmatvedis var īstenot atgūšanu ar ieskaitu pirms b) apakšpunktā minētā termiņa, ja ir nepieciešams aizsargāt Savienības finanšu intereses gadījumā, ja viņam ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka summu, kas pienākas Savienībai, varētu neatgūt pēc tam, kad debitors tiktu informēts par ieskaita iemesliem un datumu;

f) ja pēc tam, kad veikti visi pasākumi, kas noteikti šā punkta a)–e) apakšpunktā, summas nav atgūtas pilnā apmērā, Savienības iestāde īstenos atgūšanu, izpildot lēmumu, kas nodrošināts saskaņā ar 100. panta 2. punktu, vai arī uzsākot tiesvedību.

Ja pēc tam, kad pārbaudītas ziņas par debitoru vai pamatojoties uz citu tobrīd pieejamo attiecīgo informāciju, ir skaidrs, ka uz parādu attiecas 101. panta 2. punkta pirmās daļas a) vai b) apakšpunktā minētie gadījumi vai ka debetnota nav nosūtīta saskaņā ar šā panta 2. punktu, kredītrīkotājs, vienojoties ar grāmatvedi, pēc parāda konstatēšanas nolemj tieši atteikties no atgūšanas saskaņā ar 101. pantu, nenosūtot debetnotu.

Visos pārējos gadījumos kredītrīkotājs sagatavo debetnotu un nosūta to debitoram. Grāmatvedis tiek ar finanšu informācijas sistēmas starpniecību informēts par debetnotas nosūtīšanu.

5. Nepareizi samaksātās summas atgūst.

99. pants

Kavējuma procenti

1. Neskarot īpašos noteikumus, kas jāievēro, piemērojot konkrētas regulas, par jebkuru debitoru parādu, kas nav atmaksāts 98. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajā termiņā, jāmaksā procenti saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu.

2. Izņemot šā panta 4. punktā minēto gadījumu, procentu likme par debitoru parādiem, kas nav atmaksāti 98. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajā termiņā, ir likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām, kura publicēta Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā un ir spēkā tā mēneša pirmajā kalendārajā dienā, kurā ir atmaksas termiņš, palielinot šo likmi par:

   a) astoņiem procentpunktiem, ja notikums, kas rada pienākumu, ir piegādes līgums vai pakalpojumu līgums;

   b) trīsarpus procentpunktiem visos pārējos gadījumos.

3. Procentus aprēķina no nākamās kalendārās dienas pēc 98. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētā termiņa līdz kalendārajai dienai, kurā parāds ir pilnīgi atmaksāts.

Atgūšanas rīkojumu atbilstīgi kavējuma procentu summai izdod tad, kad minētie procenti ir faktiski saņemti.

4. Naudas sodu vai citu sodu gadījumā procentu likme par debitoru parādiem, kas nav samaksāti 98. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajā termiņā, ir likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām, kura publicēta Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā un ir spēkā tā mēneša pirmajā kalendārajā dienā, kurā ir pieņemts lēmums par naudas sodu vai citu sodu, palielinot šo likmi par:

a) par pusotru procentpunktu, ja debitors dod finansiālu garantiju, ko grāmatvedis pieņem maksājuma vietā;

b) trīsarpus procentpunktiem visos pārējos gadījumos.

Ja Eiropas Savienības Tiesa, īstenojot savu kompetenci saskaņā ar LESD 261. pantu, palielina naudas soda vai cita soda apmēru, procentus par palielinājuma summu aprēķina no Tiesas sprieduma pasludināšanas dienas.

5. Gadījumos, kad kopējā procentu likme būtu negatīva, to nosaka nulles procentu apmērā.

4. IEDAĻA

ATGŪŠANAS PILNVAROJUMS

100. pants

Atgūšanas pilnvarojums

1. Atbildīgais kredītrīkotājs, izdodot atgūšanas rīkojumu, dod norādījumu grāmatvedim atgūt debitoru parādu, kuru konstatējis minētais atbildīgais kredītrīkotājs ("atgūšanas pilnvarojums").

2. Savienības iestāde var pieņemt lēmumu, ar kuru oficiāli konstatē kā debitoru parādu to summu, kas pienākas no personām, kuras nav dalībvalstis, un šāds lēmums ir izpildāms LESD 299. panta nozīmē.

   Nepieciešamības gadījumā, lai efektīvi un laicīgi aizsargātu Savienības finanšu intereses, citas Savienības iestādes var izņēmuma apstākļos prasīt Komisijai pieņemt šādu izpildāmu lēmumu par labu tām attiecībā uz prasījumiem, kas radušies saistībā ar darbiniekiem, vai saistībā ar Savienības iestādes locekļiem vai bijušajiem locekļiem, ar noteikumu, ka minētas iestādes ir vienojušās ar Komisiju par šā panta piemērošanas praktisko kārtību.

Uzskata, ka pastāv šādi izņēmuma apstākļi, ja attiecīgajai Savienības iestādei nav izredžu atgūt parādu, saņemot brīvprātīgu maksājumu vai ar ieskaitu, kā paredzēts 101. panta 1. punktā, un nav izpildīti nosacījumi, lai atteiktos no atgūšanas saskaņā ar 101. panta 2. un 3. punktu. Izpildāmā lēmumā visos gadījumos norāda, ka pieprasītās summas ir iekļaujamas budžeta iedaļā, kas attiecas uz attiecīgo Savienības iestādi, kura rīkojas kā kredītrīkotājs. Ieņēmumus iekļauj vispārīgajos ieņēmumos, ja vien tie neveido piešķirtos ieņēmumus, kā paredzēts 21. panta 3. punktā.

Savienības iestāde, kas veic pieprasījumu, informē Komisiju par visiem notikumiem, kas var ietekmēt atgūšanu, un rīkojas, lai atbalstītu Komisiju, ja izpildāmais lēmums tiek pārsūdzēts.

5. IEDAĻA

ATGŪŠANA

101. pants

Atgūšanas noteikumi

1. Grāmatvedis darbojas, pamatojoties uz atgūšanas rīkojumiem attiecībā uz debitoru parādiem, ko pienācīgi konstatējis atbildīgais kredītrīkotājs. Grāmatvedis ar pienācīgu rūpību cenšas nodrošināt, lai Savienība saņemtu savus ieņēmumus, un raugās, lai tiktu aizsargātas tās tiesības.

Tāda debitora veikta daļēja atmaksa, kuram piemēroti vairāki atgūšanas rīkojumi, vispirms tiek attiecināta uz vecāko prasījumu, ja vien debitors nav norādījis citādi. Jebkuri daļēji maksājumi vispirms sedz procentus.

Grāmatvedis atgūst budžetā maksājamās summas, veicot to ieskaitu saskaņā ar 102. pantu.

2. Atbildīgais kredītrīkotājs var atteikties no visa konstatētā debitoru parāda vai tā daļas atgūšanas vienīgi šādos gadījumos:

a) ja paredzamās atgūšanas izmaksas pārsniegtu atgūstamās summas un atteikšanās nekaitētu Savienības reputācijai;

b) ja debitoru parādu nevar atgūt, ņemot vērā tā senumu, debetnotas nosūtīšanas aizkavēšanos 98. panta 2. punktā noteiktajos termiņos, debitora maksātnespēju vai kāda cita maksātnespējas procesa rezultātā;

c) ja atgūšana ir pretrunā proporcionalitātes principam.

Ja atbildīgais kredītrīkotājs gatavojas pilnā mērā vai daļēji atteikties no konstatēta debitoru parāda atgūšanas, viņš nodrošina, ka šāda atteikšanās ir atbilstīga un atbilst pareizas finanšu pārvaldības un proporcionalitātes principiem. Lēmumam par atteikšanos no atgūšanas ir jābūt pamatotam. Kredītrīkotājs var deleģēt pilnvaras pieņemt minēto lēmumu.

3. Gadījumā, kas minēts 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā, atbildīgais kredītrīkotājs rīkojas saskaņā ar iepriekš noteiktām procedūrām, kas izveidotas katrā Savienības iestādē, un piemēro šādus kritērijus, kuri ir obligāti un ir jāievēro jebkuros apstākļos:

   a) faktus, kas attiecas uz tā pārkāpuma smagumu, kurš rada pamatu debitoru parāda konstatēšanai (krāpšana, atkārtots pārkāpums, nodoms, rūpīgums, labticība, acīmredzama kļūda);

   b) ietekme, kāda atteikšanās no atgūšanas lēmumam būtu uz Savienības darbību un tās finanšu interesēm (iesaistītās summas, precedenta radīšanas risks, likuma autoritātes apdraudējums).

4. Atkarībā no lietas apstākļiem atbildīgajam kredītrīkotājs attiecīgā gadījumā ņem vērā šādus papildu kritērijus:

   a) jebkurš konkurences izkropļojums, kuru radītu atteikšanās no atgūšanas;

   b) saimnieciskais un sociālais kaitējums, kāds rastos, ja parāds tiktu atgūts pilnīgi.

5. Katra Savienības iestāde ik gadu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei pārskatu par atteikšanās gadījumiem, ko tā ir piešķīrusi, ievērojot šā panta 2., 3. un 4. punktu. Informācija par atteikšanās gadījumiem zem EUR 60 000 tiek sniegta kopējās summas veidā. Komisijas gadījumā to pievieno 74. panta 9. punktā minētajam gada darbības pārskatu kopsavilkumam.

6. Atbildīgais kredītrīkotājs var pilnībā vai daļēji atcelt konstatētu debitoru parādu. Konstatēta debitoru parāda daļēja atcelšana nenozīmē atteikšanos no Savienības konstatētā atlikušā prasījuma.

   Ja ir bijusi kļūda, atbildīgais kredītrīkotājs pilnīgi vai daļēji atceļ konstatēto debitoru parādu un norāda atbilstošus iemeslus.

   Katra Savienības iestāde savos iekšējos noteikumos paredz nosacījumus un procedūras, lai deleģētu pilnvaras atcelt konstatētu debitoru parādu.

7. Par kontroļu un revīziju veikšanu, kā arī par nepamatoti izmaksātu summu atgūšanu, kā paredzēts speciālajos nozares noteikumos, pirmkārt ir atbildīgas dalībvalstis. Ciktāl dalībvalstis konstatē un labo pārkāpumus uz sava rēķina, Komisija tās atbrīvo no finanšu korekcijām, kas saistītas ar minētajiem pārkāpumiem.

8. Komisija dalībvalstīm piemēro finanšu korekcijas, lai no Savienības finansējuma izslēgtu izdevumus, kas radušies, pārkāpjot piemērojamos tiesību aktus. Komisija finanšu korekcijas veic, pamatojoties uz konstatētajām nepamatoti izlietotajām summām un finanšu ietekmi uz budžetu. Ja šādas summas nevar precīzi noteikt, Komisija var piemērot ekstrapolētas korekcijas vai vienotas likmes korekcijas saskaņā ar speciālajiem nozares noteikumiem.

Lemjot par finanšu korekcijas summu, Komisija ņem vērā piemērojamo tiesību aktu pārkāpumu būtību un nopietnību un finansiālo ietekmi uz budžetu, tostarp pārvaldības un kontroles sistēmu nepilnības.

Kritērijus finanšu korekciju noteikšanai un piemērojamo procedūru var paredzēt speciālajos nozares noteikumos.

9. Ekstrapolētām korekcijām vai vienotas likmes korekcijām piemērojamo metodoloģiju nosaka saskaņā ar speciālajiem nozares noteikumiem nolūkā Komisijai nodrošināt iespēju aizsargāt Savienības finanšu intereses.

102. pants

Atgūšana, izmantojot ieskaitu

1. Ja debitoram ir tāds prasījums pret Savienību vai izpildaģentūru, kura izpilda budžetu, kurš ir drošs 98. panta 3. punkta a) apakšpunkta nozīmē, kura summa ir noteikta, atmaksas termiņš ir pienācis un kurš attiecas uz summu, kas konstatēta ar maksājuma rīkojumu, grāmatvedis pēc 98. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētā termiņa beigām atgūst konstatētos debitoru parādus ar ieskaitu.

   Izņēmuma apstākļos, ja ir jāaizsargā Savienības finanšu intereses un ja grāmatvedim ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka summu, kas pienākas Savienībai, varētu neatgūt, grāmatvedis var īstenot atgūšanu ar ieskaitu pirms 98. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētā termiņa beigām.

   Grāmatvedis var arī veikt atgūšanu ar ieskaitu pirms 98. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētā termiņa beigām arī tad, ja debitors tam piekrīt.

2. Pirms atgūšanas uzsākšanas saskaņā ar šā panta 1. punktu grāmatvedis apspriežas ar atbildīgo kredītrīkotāju un informē attiecīgos debitorus, tostarp par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem saskaņā ar 133. pantu.

Ja debitors ir valsts iestāde vai tās administratīva vienība, grāmatvedis informē arī attiecīgo dalībvalsti par nolūku veikt atgūšanu ar ieskaitu vismaz 10 darbdienas pirms tās veikšanas. Tomēr, vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti vai administratīvo vienību, grāmatvedis var veikt atgūšanu ar ieskaitu pirms minētā termiņa beigām.

3. Ieskaitam, kas minēts 1. punktā, ir tāds pats efekts kā maksājumam, un tas atbrīvo Savienību par parāda summu un attiecīgos gadījumos par aprēķinātajiem procentiem.

103. pants

Iekasēšanas procedūra, ja maksājums netiek izdarīts brīvprātīgi

1. Neskarot 102. pantu, ja visa summa nav pilnīgi atgūta līdz 98. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajam termiņam, grāmatvedis informē atbildīgo kredītrīkotāju un nekavējoties uzsāk procedūru, lai veiktu atgūšanu ar jebkādiem tiesību aktos atļautiem paņēmieniem, tostarp vajadzības gadījumā izmantojot jebkādu iepriekš dotu garantiju.

2. Neskarot 102. pantu, ja šā panta 1. punktā izmantoto atgūšanas paņēmienu nevar izmantot un debitors nav samaksājis pēc grāmatveža nosūtītas oficiālas paziņojuma vēstules, tad grāmatvedis īsteno atgūšanu, izpildot lēmumu, kas nodrošināts saskaņā ar 100. panta 2. punktu, vai uzsāk tiesvedību.

104. pants

Maksājumu termiņa pagarinājums

Grāmatvedis, sadarbojoties ar atbildīgo kredītrīkotāju, var piešķirt maksājuma termiņu pagarinājumu vienīgi pēc debitora rakstiska pieprasījuma, kurā pienācīgi norādīti iemesli, un ja ievēroti šādi nosacījumi:

a) debitors apņemas maksāt procentus par visu piešķirto termiņa pagarinājumu, sākot no termiņa, kas minēts 98. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, atbilstoši 99. pantā noteiktajai likmei;

b) lai aizsargātu Savienības tiesības, debitors dod finansiālu garantiju, kas nosedz neatmaksāto parādu gan par pamatsummu, gan procentiem un kuru pieņem Savienības iestādes grāmatvedis.

Pirmās daļas b) apakšpunktā minēto garantiju var aizstāt ar solidāru trešās personas galvojumu, kuru apstiprina Savienības iestādes grāmatvedis.

Izņēmuma apstākļos pēc debitora pieprasījuma grāmatvedis var atteikties no prasības par pirmās daļas b) apakšpunktā minēto garantiju, ja grāmatvedis ir novērtējis, ka debitors vēlas un ir spējīgs veikt maksājumu termiņa pagarinājumā, taču nespēj iesniegt šādu garantiju un ir finansiālu grūtību situācijā.

105. pants

Noilguma termiņš

1. Neskarot konkrētu regulu noteikumus un Lēmuma 2014/335/ES, *Euratom* piemērošanu, Savienības prasījumiem attiecībā pret trešām personām un trešo personu prasījumiem attiecībā pret Savienību noilguma termiņš ir pieci gadi.

2. Noilguma termiņš Savienības prasījumiem pret trešām personām sākas pēc tam, kad beidzies termiņš, kas noteikts 98. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā.

   Noilguma termiņš trešo personu prasījumiem pret Savienību sākas dienā, kad iestājas trešās personas prasījuma maksāšanas termiņš atbilstoši attiecīgajām juridiskajām saistībām.

3. Noilguma termiņu Savienības prasījumiem pret trešām personām pārtrauc jebkāds Savienības iestādes vai pēc Savienības iestādes lūguma veikts dalībvalsts akts, kas tiek darīts zināms trešai personai ar mērķi atgūt parādu.

   Noilguma termiņu trešo personu prasījumiem pret Savienību pārtrauc jebkāds akts, ko trešo personu kreditori vai kreditoru vārdā dara zināmu Savienībai ar mērķi atgūt parādu.

4. Jauns piecu gadu noilguma termiņš sākas nākamajā dienā pēc 3. punktā minētā pārtraukuma.

5. Noilguma termiņu pārtrauc jebkura tiesvedība attiecībā uz prasījumu, kas minēts 2. punktā, tostarp prasības pieteikuma iesniegšana tiesā, kura vēlāk paziņo, ka šī prasība neietilpst tās jurisdikcijā. Jauns piecu gadu noilguma termiņš nesākas, kamēr nav pieņemts spriedums ar *res judicata* spēku vai kamēr starp tām pašām pusēm netiek panākta ārpustiesas vienošanās par to pašu prasību.

6. Ja grāmatvedis debitoram piešķir maksājuma termiņa pagarinājumu saskaņā ar 104. pantu, to uzskata par noilguma termiņa pārtraukumu. Jaunais piecu gadu noilguma termiņš sākas nākamajā dienā pēc maksājumam piešķirtā termiņa pagarinājuma beigām.

7. Savienības prasījumus pēc 2.–6. punktā paredzētā noilguma termiņa beigām neatgūst.

106. pants

Savienības prasījumu apstrāde valstīs

Maksātnespējas procesa gadījumā Savienības prasījumiem piemēro tādu pašu preferenciālu režīmu, kāds par tāda paša veida prasījumiem pienākas publiskām struktūrām dalībvalstīs, kurās tiek veikta atgūšanas procedūra.

107. pants

Savienības iestāžu uzliktie naudas sodi, citi sodi, sankcijas un uzkrātie procenti

1. Summas, kas saņemtas kā naudas sodi, citi sodi un sankcijas, kā arī jebkādi uzkrātie procenti vai citi ienākumi no tām netiek iekļauti budžetā tikmēr, kamēr tie ir vai tos vēl var pārsūdzēt Eiropas Savienības Tiesā.

2. Šā panta 1. punktā minētās summas iekļauj budžetā pēc iespējas drīz pēc visu tiesiskās aizsardzības līdzekļu izsmelšanas. Pienācīgi pamatotos izņēmuma apstākļos vai tad, ja visi tiesiskās aizsardzības līdzekļi ir izsmelti pēc kārtējā finanšu gada 1. septembra, attiecīgās summas var iekļaut budžetā nākamajā finanšu gadā.

   Summas, kas saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas spriedumu ir jāatmaksā subjektam, kas tās iemaksājis, netiek iekļautas budžetā.

3. Šā panta 1. punktu nepiemēro lēmumiem par grāmatojumu noskaidrošanu vai finanšu korekcijām.

108. pants

Savienības iestāžu uzlikto naudas sodu, citu sodu vai sankciju iekasēšana

1. Ja Eiropas Savienības Tiesā ir celta prasība pret Savienības iestādes lēmumu uzlikt naudas sodu, citu sodu vai sankciju saskaņā ar LESD vai *Euratom* līgumu un tikmēr, kamēr nav izsmelti visi tiesiskās aizsardzības līdzekļi, debitors vai nu provizoriski iemaksā attiecīgās summas Komisijas grāmatveža norādītajā bankas kontā, vai iesniedz Komisijas grāmatvedim pieņemamu finansiālu garantiju. Pieprasītā garantija ir neatkarīga no pienākuma maksāt naudas sodu, citu sodu vai sankciju, un tā ir izpildāma pēc pieprasījuma. Tā sedz prasījuma pamatsummu un aprēķinātos procentus, kā noteikts 99. panta 4. punktā.

2. Komisija nodrošina provizoriski iekasētās summas, ieguldot tās finanšu aktīvos, tādējādi nodrošinot naudas drošību un likviditāti, vienlaikus arī cenšoties saņemt pozitīvus ienākumus.

3. Ja visi tiesiskās aizsardzības līdzekļi ir izsmelti un naudas sodu, citu sodu vai sankciju ir apstiprinājusi Eiropas Savienības Tiesa un ja lēmumu, ar ko uzlikts šāds naudas sods, cits sods vai sankcija, Eiropas Savienības Tiesā vairs nevar pārsūdzēt, veic vienu no šādiem pasākumiem:

a) provizoriski iekasētās summas un no tām saņemtos ienākumus iekļauj budžetā saskaņā ar 107. panta 2. punktu;

b) ja ir iesniegta finansiāla garantija, to realizē un attiecīgās summas iekļauj budžetā.

Ja Eiropas Savienības Tiesa ir palielinājusi naudas soda, cita soda vai sankcijas apmēru, šā punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktu piemēro Savienības iestādes sākotnējā lēmuma summām vai attiecīgā gadījumā summai, kas noteikta Eiropas Savienības Tiesas iepriekšējā spriedumā tajā pašā tiesvedībā. Komisijas grāmatvedis iekasē palielinājumam atbilstošo summu un maksājamos procentus, kā noteikts 99. panta 4. punktā, un iekļauj tos budžetā.

4. Ja visi tiesiskās aizsardzības līdzekļi ir izsmelti un naudas sods, cits sods vai sankcija ir atcelta vai apmērs ir samazināts, veic vienu no turpmāk norādītajiem pasākumiem:

a) provizoriski iekasētās summas vai – samazinājuma gadījumā – attiecīgo to daļu, tostarp jebkādus ienākumus, atmaksā attiecīgajai trešai personai;

b) ja ir iesniegta finansiāla garantija, to atbilstīgi atbrīvo.

Pirmās daļas a) apakšpunktā minētajos gadījumos, ja provizoriski iekasētās summas kopējais ienākums ir negatīvs, no atmaksājamās summas atņem radušos zaudējumus.

109. pants

Kompensācijas procenti

Neskarot 99. panta 2. punktu un 116. panta 5. punktu un gadījumos, kas nav 107. un 108. pantā minētie naudas sodi, citi sodi un sankcijas, ja summa ir jāatmaksā pēc Eiropas Savienības Tiesas sprieduma vai izlīguma rezultātā, procentu likme ir likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām, kura publicēta Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā un kura ir spēkā katra mēneša pirmajā kalendārajā dienā. Procentu likme nav negatīva. Procentus piemēro no attiecīgās atmaksājamās summas samaksas dienas līdz dienai, kad jāveic atmaksa.

Gadījumos, kad kopējā procentu likme būtu negatīva, to nosaka nulles procentu apmērā.

7. NODAĻA

Izdevumu operācijas

110. pants

Finansēšanas lēmumi

1. Pirms budžeta saistību uzņemšanās Savienības iestāde vai iestādes, kam Savienības iestāde ir deleģējusi pilnvaras, pieņem finansēšanas lēmumu. Finansēšanas lēmumi ir gada vai daudzgadu.

   Šā punkta pirmā daļa neattiecas uz apropriācijām katras Savienības iestādes darbībām atbilstīgi tās administratīvajai autonomijai, kuras var izpildīt bez pamatakta saskaņā ar 58. panta 2. punkta e) apakšpunktu, administratīvā atbalsta izdevumiem un iemaksām 70. un 71. pantā minētajās Savienības struktūrās.

2. Finansēšanas lēmums vienlaikus ietver gada vai daudzgadu darba programmu, un to attiecīgā gadījumā pieņem iespējami drīz pēc budžeta projekta pieņemšanas un principā ne vēlāk kā līdz izpildes gada 31. martam. Ja attiecīgajā pamataktā finansēšanas lēmuma vai darba programmas vai abu pieņemšanai ir paredzēta specifiska kārtība, minēto kārtību piemēro attiecīgajai finansēšanas lēmuma daļai, kas ietver darba programmu, ievērojot minētā pamatakta prasības. Daļu, kas ietver darba programmu, publicē attiecīgās Savienības iestādes tīmekļa vietnē tūlīt pēc tās pieņemšanas un pirms tās īstenošanas. Finansēšanas lēmumā norāda kopējo summu, uz ko tas attiecas, un ietver aprakstu par finansējamajiem pasākumiem. Tajā norāda šādu informāciju:

   a) pamataktu un budžeta pozīciju;

   b) izpildāmos mērķus un paredzamos rezultātus;

   c) īstenošanas metodes;

   d) jebkādu papildu informāciju, kas pamataktā pieprasīta darba programmai.

3. Papildus 2. punktā minētajam, finansēšanas lēmumā norāda šādu informāciju:

   a) attiecībā uz dotācijām – to pieteikuma iesniedzēju veidu, uz kuriem attiecas uzaicinājums iesniegt priekšlikumus vai tiešā piešķiršana; kopējo budžeta finansējumu, kas rezervēts dotācijām;

b) attiecībā uz iepirkumu – iepirkumiem paredzēto kopējo budžeta finansējumu;

c) attiecībā uz iemaksām 234. pantā minētajos Savienības trasta fondos – apropriācijas, kas rezervētas trasta fondam konkrētajā gadā un summas, kuras plānotas visā tā darbības laikā no budžeta un no citiem līdzekļu devējiem;

d) attiecībā uz godalgām – to dalībnieku veidu, uz ko attiecas konkurss, kopējo budžeta finansējumu, kas rezervēts konkursam, un īpašu atsauci uz godalgām, kuru vienības vērtība ir EUR 1 000 000 vai lielāka;

e) attiecībā uz finanšu instrumentiem – finanšu instrumentam iedalīto summu;

f) netiešas pārvaldības gadījumā –personu vai subjektu, kas īsteno Savienības līdzekļus saskaņā ar 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu vai kritērijus personas vai subjekta atlasīšanai;

g) attiecībā uz iemaksām finansējuma apvienošanas mehānismos vai platformās – finansējuma apvienošanas mehānismam vai platformai piešķirto summu un to subjektu sarakstu, kuri piedalās finansējuma apvienošanas mehānismā vai platformā;

h) attiecībā uz budžeta garantijām – gada uzkrājumu summu un attiecīgā gadījumā izmaksājamās budžeta garantijas summu.

4. Deleģētais kredītrīkotājs var pievienot jebkādu papildu informāciju, ko uzskata par lietderīgu, vai nu attiecīgajā finansēšanas lēmumā, kas ietver darba programmu, vai jebkurā citā dokumentā, ko publicē Savienības iestādes tīmekļa vietnē.

Daudzgadu finansēšanas lēmums atbilst 41. panta 2. punktā minētajam finanšu plānojumam, un tajā norāda, ka lēmuma īstenošana ir atkarīga no budžeta apropriāciju pieejamības attiecīgajiem finanšu gadiem pēc budžeta pieņemšanas, vai kā paredzēts provizorisko divpadsmitdaļu sistēmā.

5. Neskarot īpašos pamatakta noteikumus, jebkuras būtiskas izmaiņas pieņemtajā finansēšanas lēmumā tiek veiktas, ievērojot tādu pašu procedūru kā sākotnējam lēmumam.

111. pants

Izdevumu operācijas

1. Par katru izdevumu posteni uzņemas saistības, to validē, apstiprina un samaksā.

Beidzoties laikposmiem, kas minēti 114. pantā, neizlietotos budžeta saistību atlikumus atceļ.

Izpildot operācijas, atbildīgais kredītrīkotājs pārliecinās, ka izdevumi atbilst Līgumiem, budžetam, šai regulai un citiem tiesību aktiem, kas pieņemti, ievērojot Līgumus, kā arī pareizas finanšu pārvaldības principu.

2. Budžeta saistības uzņemas un juridiskās saistības noslēdz viens un tas pats kredītrīkotājs, izņemot pienācīgi pamatotos gadījumos. Krīzes pārvarēšanas atbalsta un humānās palīdzības pasākumu jomā juridiskās saistības var noslēgt Savienības delegāciju vadītāji vai viņu prombūtnes laikā viņu vietnieki pēc Komisijas atbildīgā kredītrīkotāja rīkojuma, kurš tomēr saglabā pilnu atbildību par pamatā esošo darījumu. Krīzes pārvarēšanas atbalsta un humānās palīdzības pasākumu jomā nodarbinātie Komisijas darbinieki var parakstīt juridiskās saistības, kuras saistītas ar maksājumiem, ko veic no avansa kontiem, un kuru vērtība nepārsniedz EUR 2500.

Atbildīgais kredītrīkotājs uzņemas budžeta saistības pirms juridisku saistību uzņemšanās ar trešām personām vai līdzekļu pārskaitīšanas 234. pantā minētajā Savienības trasta fondā.

Šī punkta otro daļu nepiemēro:

a) juridiskajām saistībām, kas noslēgtas pēc krīzes situācijas pasludināšanas darbības nepārtrauktības plāna ietvaros saskaņā ar procedūrām, ko Komisija vai jebkura cita Savienības iestāde pieņēmusi atbilstīgi savai administratīvajai autonomijai;

b) humānās palīdzības pasākumu, civilās aizsardzības pasākumu un krīzes pārvarēšanas atbalsta gadījumā, ja efektīvas Savienības rīcības nodrošināšanai ir nepieciešams, lai Savienība juridiskas saistības ar trešām personām uzņemtos nekavējoties, un iepriekšēja atsevišķo budžeta saistību uzņemšanās nav iespējama.

Trešās daļas b) punktā minētajos gadījumos budžeta saistības uzņemas nekavējoties pēc juridisko saistību uzņemšanās ar trešām personām.

3. Atbildīgais kredītrīkotājs validē izdevumus, piekrītot, ka izdevumu postenis tiek segts no budžeta, pēc tam, kad viņš ir pārbaudījis apliecinošos dokumentus, kas apliecina kreditora prasījumu saskaņā ar nosacījumiem, kuri izklāstīti juridiskajās saistībās, ja tās pastāv. Minētajam nolūkam atbildīgais kredītrīkotājs:

a) pārliecinās par kreditora prasījuma esību;

b) nosaka vai pārbauda prasījuma īstumu un apmēru, izmantojot atzīmi "apliecināts kā pareizs";

c) pārbauda nosacījumus, saskaņā ar kuriem ir jāveic maksājums.

Neatkarīgi no pirmās daļas izdevumu validēšana attiecas arī uz starpposma vai nobeiguma ziņojumiem, kas nav saistīti ar maksājuma pieprasījumu; tādā gadījumā ietekme uz grāmatvedības sistēmu aprobežojas ar vispārējo uzskaiti.

4. Lēmumu par izdevumu validēšanu pauž, izmantojot elektroniski drošu parakstu saskaņā ar 146. pantu, kredītrīkotājs vai tehniski kompetents darbinieks, kas pienācīgi pilnvarots ar oficiālu kredītrīkotāja lēmumu vai arī izņēmuma kārtā attiecībā uz papīra dokumentu darbplūsmu, uzspiežot zīmogu, kurā iekļauts minētais paraksts.

Ar atzīmi "apliecināts kā pareizs" atbildīgais kredītrīkotājs vai tehniski kompetents darbinieks, kuru pienācīgi pilnvarojis atbildīgais kredītrīkotājs, apliecina, ka:

a) attiecībā uz priekšfinansējumu – ir izpildīti juridiskajās saistībās prasītie nosacījumi priekšfinansējuma maksājumam;

b) attiecībā uz līgumu starpposma un atlikuma maksājumiem – līgumā noteiktie pakalpojumi ir pienācīgi sniegti, piegādes ir pienācīgi veiktas vai būvdarbi ir pienācīgi veikti;

c) attiecībā uz dotāciju starpposma un atlikuma maksājumiem – labuma guvēja īstenotais pasākums vai darba programma visādā ziņā atbilst dotācijas nolīgumam, tostarp attiecīgā gadījumā, ka labuma guvēja deklarētās izmaksas ir attiecināmas.

Otrās daļas c) apakšpunktā minētajā gadījumā izmaksu aplēses neuzskata par tādām, kas atbilst 186. panta 3. punktā paredzētajiem attiecināmības nosacījumiem. To pašu principu piemēro starpposma un nobeiguma ziņojumiem, kas nav saistīti ar maksājuma pieprasījumu.

5. Lai apstiprinātu izdevumus, atbildīgais kredītrīkotājs pēc tam, kad ir pārliecinājies, ka apropriācijas ir pieejamas, izdod maksājuma rīkojumu, ar ko uzdod grāmatvedim samaksāt iepriekš validēto izdevumu summu.

Gadījumos, kad par sniegtajiem pakalpojumiem, tostarp nomas pakalpojumiem vai piegādātajām precēm, veic periodiskus maksājumus, un, kredītrīkotājs, ievērojot minētā kredītrīkotāja veiktu riska analīzi, var likt piemērot tiešā debeta sistēmu no avansa konta. Šādas sistēmas piemērošanu var norīkot, ja to ir īpaši atļāvis grāmatvedis saskaņā ar 86. panta 3. punktu.

112. pants

Budžeta saistību veidi

1. Budžeta saistības klasificē kādā no šādām kategorijām:

a) atsevišķas – ja saņēmējs un izdevumu summa ir zināmi;

b) vispārējas – ja vismaz viens no elementiem, kas nepieciešams, lai noteiktu atsevišķas saistības, joprojām nav zināms;

c) provizoriskas –, lai segtu parastos pārvaldības izdevumus par ELGF, kā minēts 11. panta 2. punktā, un parastos administratīvos izdevumus, ja summa vai maksājuma galasaņēmēji nav skaidri zināmi.

Neatkarīgi no pirmās daļas c) apakšpunkta parastos administratīvos izdevumus, kas saistīti ar Savienības delegācijām un Savienības pārstāvniecībām, var segt no provizoriskām budžeta saistībām arī tad, ja summa un maksājuma galasaņēmējs ir zināmi.

2. Budžeta saistības pasākumiem, kas ilgst vairāk nekā vienu finanšu gadu, var sadalīt pa vairākiem gadiem gada maksājumos vienīgi tad, ja tā paredzēts pamataktā, vai ja tās attiecas uz administratīviem izdevumiem.

3. Vispārējās budžeta saistības uzņemas, pamatojoties uz finansēšanas lēmumu.

Vispārējās budžeta saistības uzņemas ne vēlāk kā brīdī, kad tiek pieņemts lēmums par saņēmējiem un summām, un, ja attiecīgo apropriāciju izpilde paredz darba programmas pieņemšanu, ne agrāk kā pēc programmas pieņemšanas.

4. Vispārējās budžeta saistības izpilda, noslēdzot finansēšanas nolīgumu, kurā paredzēta turpmāka vienas vai vairāku juridisku saistību noslēgšana, vai noslēdzot vienu vai vairākas juridiskas saistības.

Finansēšanas nolīgumi par tiešo finansiālo palīdzību trešām valstīm, tostarp budžeta atbalstu, kuri veido juridiskas saistības, var radīt pamatu maksājumiem, nenoslēdzot citas juridiskas saistības.

Ja vispārējās budžeta saistības izpilda, noslēdzot finansēšanas nolīgumu, 3. punkta otro daļu nepiemēro.

5. Katras atsevišķās juridiskās saistības, kas noslēgtas pēc vispārējo budžeta saistību uzņemšanās, atbildīgais kredītrīkotājs pirms parakstīšanas reģistrē centrālajos budžeta kontos un iegrāmato vispārējās budžeta saistībās.

6. Provizoriskas budžeta saistības izpilda, noslēdzot vienu vai vairākas juridiskas saistības, kuras rada prasījuma tiesības uz turpmākiem maksājumiem. Tomēr gadījumos saistībā ar personāla vadības izdevumiem, Savienības iestādes locekļu vai bijušo locekļu izdevumiem vai ar izdevumiem par saziņu, kuru veic Savienības iestādes un kuras mērķis ir ziņot par Savienības notikumiem, vai gadījumos, kas minēti I pielikuma 14.5. punktā, tās var īstenot tieši ar maksājumiem, iepriekš nenoslēdzot juridiskas saistības.

113. pants

ELGF apropriāciju saistības

1. ELGF apropriācijās katram finanšu gadam ir ietvertas nediferencētas apropriācijas izdevumiem, kas saistīti ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 4. panta 1. punkta minētajiem pasākumiem. No diferencētajām apropriācijām finansē izdevumus, kas saistīti ar minētās regulas 4. panta 2. punktā un 6. pantā minētajiem pasākumiem, izņemot pasākumus, ko finansē ar darbību nesaistītas tehniskās palīdzības ietvaros, un iemaksas izpildaģentūrām.

2. Komisijas lēmumi, ar kuriem nosaka ar ELGF saistītu dalībvalstu izdevumu atmaksas summas, veido vispārējās provizoriskās budžeta saistības, kuras nepārsniedz kopējās apropriācijas, kas iekļautas budžetā attiecībā uz ELGF.

3. Vispārējās provizoriskās budžeta saistības par ELGF, kas paredzētas par finanšu gadu un kas līdz nākamā finanšu gada 1. februārim nav pārtapušas saistībās attiecībā uz konkrētiem budžeta posteņiem, attiecībā uz attiecīgo finanšu gadu atceļ.

4. Attiecībā uz izdevumiem, ko veic iestādes un struktūras, kuras minētas noteikumos par ELGF, saistības atbilstīgi nodaļai, pantam un postenim uzņemas divu mēnešu laikā pēc dalībvalstu nosūtīto pārskatu saņemšanas. Šādas saistības var uzņemties pēc minētā divu mēnešu laikposma, ja attiecībā uz attiecīgajām budžeta pozīcijām ir nepieciešama apropriāciju pārvietošana. Izņemot gadījumus, kad dalībvalstis vēl nav veikušas maksājumus vai kad attiecināmība ir apšaubāma, summas sedz kā maksājumus tajā pašā divu mēnešu laikā.

   Šā punkta pirmajā daļā minētās saistības atskaita no vispārējām provizoriskajām budžeta saistībām, kas minētas 1. punktā.

5. Piemērojot 2. un 3. punktu, veic pārskatu pārbaudi un apstiprināšanu.

114. pants

Saistību termiņi

1. Neskarot 111. panta 2. punktu un 264. panta 3. punktu, juridiskās saistības, kas attiecas uz atsevišķām vai provizoriskām budžeta saistībām, noslēdz līdz 31. decembrim n gadā, kas ir gads, kurā uzņēmās budžeta saistības.

2. Vispārējās budžeta saistības atbilst kopējām izmaksām par atbilstošajām juridiskajām saistībām, kas noslēgtas līdz n+1 gada 31. decembrim.

   Ja vispārējo budžeta saistību rezultātā piešķir IX sadaļā minēto godalgu, 207. panta 4. punktā minētās juridiskās saistības noslēdz līdz n+3 gada 31. decembrim.

   Saistībā ar ārējām darbībām – ja vispārējo budžeta saistību rezultātā noslēdz finansēšanas nolīgumu ar kādu trešo valsti, finansēšanas nolīgumus noslēdz līdz n+1 gada 31. decembrim. Tādā gadījumā vispārējās budžeta saistības sedz kopējās izmaksas par juridiskajām saistībām, ar kurām īsteno noslēgto finansēšanas nolīgumu trīs gadu laikā pēc finansēšanas nolīguma noslēgšanas dienas.

Tomēr šādos gadījumos vispārējās budžeta saistības sedz kopējās izmaksas par juridiskajām saistībām, kas noslēgtas līdz finansēšanas nolīguma izpildes laikposma beigām:

a) vairāku līdzekļu devēju pasākumi;

b) finansējuma apvienošanas darbības;

c) juridiskās saistības attiecībā uz revīziju un novērtēšanu;

d) šādos izņēmuma apstākļos:

i) grozījumi jau noslēgtās juridiskās saistībās;

ii) juridiskās saistības, ko paredzēts noslēgt pēc priekšlaicīgas esošo juridisko saistību izbeigšanas;

iii) izmaiņas attiecībā uz īstenošanas subjektu.

3. Šā panta 2. punkta trešo un ceturto daļu nepiemēro šādām daudzgadu programmām, ko īsteno ar dalītām saistībām:

a) Pirmspievienošanās palīdzības instruments, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 231/2014[1];

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (IPA II) (OV L 77, 15.3.2014., 11. lpp.).

b) Eiropas kaimiņattiecību instruments, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 232/2014[1].

Pirmajā daļā minētajos gadījumos Komisija automātiski atceļ apropriācijas saskaņā ar speciālajiem nozares noteikumiem.

4. Atsevišķajām un provizoriskajām budžeta saistībām, kas noslēgtas par pasākumiem, kuri ilgst vairāk nekā vienu finanšu gadu, izņemot attiecībā uz personāla izdevumiem, ir galīgais izpildes termiņš, kas noteikts saskaņā ar nosacījumiem juridiskajās saistībās, uz kurām tās attiecas, un ņemot vērā pareizas finanšu pārvaldības principu.

5. Jebkuru šādu budžeta saistību daļu, kas nav izpildīta ar maksājumiem sešus mēnešus pēc galīgā izpildes termiņa, atceļ.

6. Budžeta saistību summas, par kurām divu gadu laikā pēc juridisko saistību noslēgšanas nav veikts neviens maksājums 115. panta nozīmē, atceļ, izņemot, ja minētā summa saistīta ar lietu, ko izskata tiesā vai arbitrāžas struktūrās, ja juridiskās saistības ir ar trešo valsti noslēgta finansēšanas nolīguma veidā vai ja speciālajos nozares noteikumos ir paredzēti īpaši noteikumi.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 232/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Eiropas kaimiņattiecību instrumentu (OV L 77, 15.3.2014., 27. lpp.).

115. pants

Maksājumu veidi

1. Grāmatvedis izdevumu apmaksu veic pieejamo līdzekļu robežās.

2. Maksājumu veic, kad uzrādīts pierādījums, ka attiecīgais pasākums ir saskaņā ar līgumu, nolīgumu vai pamataktu, un tas attiecas uz vienu vai vairākām šādām darbībām:

   a) visas maksājamās summas maksājums;

   b) maksājamās summas maksājums, kas izpaužas jebkurā no šādiem veidiem:

      i) priekšfinansējums, kas sniedz apgrozāmos līdzekļus un kas var būt sadalīts vairākos maksājumos saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu; šādu priekšfinansējuma summu maksā, pamatojoties uz līgumu, nolīgumu vai pamataktu vai pamatojoties uz apliecinošiem dokumentiem, kas dod iespēju pārbaudīt, ka attiecīgā līguma vai nolīguma noteikumi ir ievēroti;

      ii) viens vai vairāki starpposma maksājumi kā ekvivalents pasākuma daļējai izpildei vai līguma vai nolīguma daļējai izpildei, kas var pilnīgi vai daļēji ieskaitīt priekšfinansējumu, neskarot pamataktu;

iii) viens maksājamo summu atlikuma maksājums, ja pasākums ir pilnībā veikts vai līgums vai nolīgums ir pilnībā izpildīts;

c) uzkrājuma maksājums kopējā uzkrājumu fondā, kas izveidots, ievērojot 212. pantu.

Atlikuma maksājumā ieskaita visus iepriekšējos izdevumus. Lai atgūtu neizmantotās summas, izdod atgūšanas rīkojumu.

3. Veicot katru maksājumu, budžeta uzskaitē nošķir dažādos maksājumu veidus, kas minēti 2. punktā.

4. Grāmatvedības noteikumi, kas minēti 80. pantā, ietver noteikumus par priekšfinansējuma ieskaitu kontos un izmaksu attiecināmības atzīšanu.

5. Atbildīgais kredītrīkotājs regulāri veic priekšfinansējuma maksājumu ieskaitu atbilstīgi pamatā esošā projekta ekonomiskajai būtībai un vēlākais projekta beigās. Ieskaitu veic, pamatojoties uz informāciju par izmaksām, kas radušās, vai apliecinājumu par maksājuma nosacījumu izpildi saskaņā ar 125. pantu, ko kredītrīkotājs validējis saskaņā ar 111. panta 3. punktu.

Attiecībā uz dotāciju nolīgumiem, līgumiem vai iemaksu nolīgumiem, kuru summa pārsniedz EUR 5 000 000, kredītrīkotājs katra gada beigās iegūst vismaz to informāciju, kas vajadzīga, lai aprēķinātu šo izmaksu pamatotu aplēsi. Minētā informācija netiek izmantota priekšfinansējuma ieskaitam, tomēr kredītrīkotājs un grāmatvedis to var izmantot, lai izpildītu 82. panta 2. punktu.

Otrās daļas nolūkos noslēgtajās juridiskajās saistībās iekļauj attiecīgus noteikumus.

116. pants

Maksājumu termiņi

1. Maksājumus veic:

a) 90 kalendārajās dienās par iemaksu nolīgumiem, līgumiem un dotāciju nolīgumiem, kas saistīti ar tehniskiem pakalpojumiem vai pasākumiem, kuru vērtēšana ir īpaši sarežģīta un par kuriem maksājums ir atkarīgs no ziņojuma vai apliecinājuma apstiprināšanas;

b) 60 kalendārajās dienās par visiem citiem iemaksu nolīgumiem, līgumiem un dotāciju nolīgumiem, par kuriem maksājums ir atkarīgs no ziņojuma vai apliecinājuma apstiprināšanas;

c) 30 kalendārajās dienās par visiem citiem iemaksu nolīgumiem, līgumiem un dotāciju nolīgumiem.

2. Maksājuma termiņš aptver laiku, kas vajadzīgs izdevumu validēšanai, apstiprināšanai un apmaksai.

To sāk skaitīt no dienas, kad ir saņemts maksājuma pieprasījums.

3. Maksājuma pieprasījumu pēc iespējas drīz reģistrē atbildīgā kredītrīkotāja pilnvarotā struktūrvienība, un to uzskata par saņemtu tā reģistrācijas datumā.

Par maksājuma datumu uzskata datumu, kurā Savienības iestādes konts ir debitēts.

Maksājuma pieprasījums iekļauj šādus būtiskus elementus:

a) kreditora identifikāciju;

b) summu;

c) valūtu;

d) datumu.

Ja trūkst kaut vai viena būtiskā elementa, maksājuma pieprasījumu noraida.

Kreditoru par noraidījumu un tā iemesliem rakstiski informē, cik vien iespējams drīz un jebkurā gadījumā 30 kalendāro dienu laikā no maksājuma pieprasījuma saņemšanas dienas.

4. Atbildīgais kredītrīkotājs var apturēt maksājuma termiņu, ja:

a) maksājuma pieprasījuma summa vēl nav jāmaksā; vai arī

b) nav uzrādīti atbilstīgi apliecinošie dokumenti.

Ja atbildīgais kredītrīkotājs saņem informāciju, kas liek apšaubīt maksājuma pieprasījumā norādīto izdevumu attiecināmību, viņš var apturēt maksājuma termiņu, lai pārbaudītu, tostarp, izmantojot pārbaudes uz vietas, ka izdevumi ir attiecināmi. Atlikušais maksājuma periods atsākas dienā, kad saņemta pieprasītā informācija vai pārskatītie dokumenti vai kad pabeigtas vajadzīgās papildu pārbaudes, tostarp pārbaudes uz vietas.

Attiecīgos kreditorus rakstiski informē par apturēšanas iemesliem.

5. Ja tas neattiecas uz dalībvalstīm, EIB un EIF, beidzoties 1. punktā noteiktajiem termiņiem, kreditors ir tiesīgs saņemt procentu maksājumus saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

a) procentu likmes ir tādas, kā minēts 99. panta 2. punktā;

b) procenti maksājami par laiku, kas aizritējis no nākamās kalendārās dienas pēc 1. punktā noteiktā maksājuma termiņa līdz maksājuma veikšanas dienai.

Tomēr, ja saskaņā ar pirmās daļas noteikumiem aprēķinātie procenti nepārsniedz EUR 200, tos atmaksā kreditoram tikai pēc lūguma, kas iesniegts divu mēnešu laikā pēc nokavētā maksājuma saņemšanas.

6. Katra Savienības iestāde iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šā panta 1.–4. punktā noteikto termiņu ievērošanu un šo termiņu apturēšanu. Komisijas ziņojumu pievieno gada darbības pārskatu kopsavilkumam, kas minēts 74. panta 9. punktā.

8. NODAĻA

Iekšējais revidents

117. pants

Iekšējā revidenta iecelšana

1. Katra Savienības iestāde nosaka iekšējās revīzijas amatpienākumus, kuri tiek pildīti saskaņā ar attiecīgajiem starptautiskajiem standartiem. Iekšējais revidents, ko iecēlusi attiecīgā Savienības iestāde, ir šai iestādei atbildīgs par pareizas budžeta izpildes sistēmu un procedūru darbības pārbaudi. Iekšējais revidents nav ne kredītrīkotājs, ne grāmatvedis.

2. EĀDD iekšējās revīzijas nolūkos Komisijas iekšējais revidents ir tiesīgs pārbaudīt, kā Savienības delegāciju vadītāji, kas saskaņā ar 60. panta 2. punktu darbojas kā kredītrīkotāji ar pastarpināti deleģētām pilnvarām, veic viņiem pastarpināti deleģēto finanšu pārvaldību.

Komisijas iekšējais revidents attiecībā uz budžeta iedaļas, kas attiecas uz EĀDD, izpildi darbojas arī kā EĀDD iekšējais revidents.

3. Katra Savienības iestāde ieceļ savu iekšējo revidentu saskaņā ar kārtību, kas pielāgota tās īpašajām funkcijām un prasībām. Katra Savienības iestāde informē Eiropas Parlamentu un Padomi par sava iekšējā revidenta iecelšanu.

4. Katra Savienības iestāde saskaņā ar savām īpašajām funkcijām un prasībām nosaka sava iekšējā revidenta uzdevumu apjomu un sīki nosaka mērķus un procedūras iekšējās revīzijas funkciju veikšanai, pienācīgi ievērojot starptautiskos iekšējās revīzijas standartus.

5. Katra Savienības iestāde par iekšējo revidentu atbilstīgi viņa īpašajām zināšanām var iecelt ierēdni vai citu darbinieku, uz kuru attiecas Civildienesta noteikumi un kurš izraudzīts no dalībvalstu pilsoņu vidus.

6. Ja divas vai vairākas Savienības iestādes ieceļ vienu un to pašu iekšējo revidentu, tās veic nepieciešamos pasākumus, lai varētu iekšējo revidentu saukt pie atbildības par viņa rīcību, kā noteikts 121. pantā.

7. Katra Savienības iestāde informē Eiropas Parlamentu un Padomi par sava iekšējā revidenta pienākumu pildīšanas izbeigšanu.

118. pants

Iekšējā revidenta pilnvaras un pienākumi

1. Iekšējais revidents konsultē savu Savienības iestādi par riska pārvaldīšanu, sniedzot neatkarīgus atzinumus par pārvaldības un kontroles sistēmu kvalitāti, kā arī sniedzot ieteikumus, kā uzlabot operāciju izpildes nosacījumus un veicināt pareizu finanšu pārvaldību.

   Iekšējais revidents jo īpaši atbild par:

   a) iekšējās pārvaldības sistēmu piemērotības un efektivitātes novērtējumu un struktūrvienību snieguma novērtējumu politikas, programmu un pasākumu īstenošanā, ņemot vērā ar to saistītos riskus;

   b) katrai budžeta izpildes operācijai piemēroto iekšējās kontroles un revīzijas sistēmu lietderības un efektivitātes novērtējumu.

2. Iekšējais revidents pilda savus pienākumus attiecībā uz visām attiecīgās Savienības iestādes veiktajām darbībām un tās struktūrvienībām. Viņam pilnīgi un bez ierobežojumiem ir pieejama visa informācija, kas nepieciešama viņa pienākumu veikšanai, nepieciešamības gadījumā arī klātienē, tostarp dalībvalstīs un trešās valstīs.

Iekšējais revidents pieņem zināšanai kredītrīkotāju gada ziņojumu un visus pārējos identificētos informācijas materiālus.

3. Iekšējais revidents ziņo attiecīgajai Savienības iestādei par saviem konstatējumiem un ieteikumiem. Attiecīgā Savienības iestāde nodrošina, ka tiek veikti pasākumi atbilstoši ieteikumiem, kas sniegti pēc iekšējās revīzijas.

Katra Savienības iestāde apsver, vai ieteikumi, kas ietverti tās iekšējā revidenta ziņojumos, ir noderīgi, lai tos iekļautu paraugprakses apmaiņā ar citām Savienības iestādēm.

4. Iekšējais revidents iesniedz attiecīgajai Savienības iestādei iekšējās revīzijas gada ziņojumu, kurā norāda veikto iekšējo revīziju skaitu un veidu, sniegtos galvenos ieteikumus, kā arī sakarā ar minētajiem ieteikumiem veiktos pasākumus.

Minētajā iekšējās revīzijas gada ziņojumā min jebkādas sistēmiskās problēmas, kuras konstatējusi paneļkomiteja, kas izveidota, ievērojot 143. pantu, ja tā sniedz 93. pantā minēto atzinumu.

5. Sagatavojot ziņojumu, iekšējais revidents īpašu uzmanību pievērš pareizas finanšu pārvaldības un snieguma principu ievērošanai kopumā un nodrošina, lai tiktu veikti attiecīgi pasākumi to piemērošanas pakāpeniskai uzlabošanai un veicināšanai.

6. Katru gadu Komisija saistībā ar budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru un saskaņā ar LESD 319. pantu pēc pieprasījuma pārsūta savu iekšējās revīzijas gada ziņojumu, pienācīgi ievērojot konfidencialitātes prasības.

7. Katra Savienības iestāde dara zināmu sava iekšējā revidenta kontaktinformāciju konfidenciālai saziņai ar iekšējo revidentu visām fiziskajām vai juridiskajām personām, kas ir iesaistītas izdevumu operācijās.

8. Katra Savienības iestāde katru gadu sagatavo ziņojumu, iekļaujot šajā ziņojumā kopsavilkumu par veikto iekšējo revīziju skaitu un veidu, kopsavilkumu par sniegtajiem ieteikumiem un saistībā ar minētajiem ieteikumiem veiktajiem pasākumiem, un iesniedz to Eiropas Parlamentam un Padomei, kā paredzēts 247. pantā.

9. Iekšējā revidenta ziņojumi un konstatējumi, kā arī attiecīgās Savienības iestādes ziņojums ir publiski pieejami tikai pēc tam, kad iekšējais revidents ir validējis pasākumus, kas veikti to izpildei.

10. Katra Savienības iestāde piešķir savam iekšējam revidentam resursus, kas vajadzīgi pienācīgai iekšējā revidenta funkciju veikšanai, un sniedz uzdevumu aprakstu, kurā ir sīki norādīti iekšējā revidenta uzdevumi, tiesības un pienākumi.

119. pants

Iekšējā revidenta darba programma

1. Iekšējais revidents pieņem darba programmu un iesniedz to attiecīgajai Savienības iestādei.

2. Katra Savienības iestāde var lūgt savam iekšējam revidentam veikt revīzijas, kas nav paredzētas 1. punktā minētajā darba programmā.

120. pants

Iekšējā revidenta neatkarība

1. Iekšējais revidents, veicot revīzijas, ir pilnīgi neatkarīgs. Īpašās normas, ko piemēro iekšējiem revidentiem, nosaka attiecīgā Savienības iestāde, un šīm normām jābūt tādām, kuras nodrošina, lai iekšējais revidents, pildot savus pienākumus, būtu pilnīgi neatkarīgs, un kurās ir paredzēta iekšējā revidenta atbildība.

2. Iekšējam revidentam nedod nekādus norādījumus un viņu nekādi neierobežo attiecībā uz pienākumu izpildi, kas viņam līdz ar iecelšanu amatā uzdoti saskaņā ar šo regulu.

3. Ja iekšējais revidents ir kāds no darbiniekiem, viņš veic ekskluzīvos revīzijas amatpienākumus pilnīgi neatkarīgi un uzņemas atbildību, kā noteikts Civildienesta noteikumos.

121. pants

Iekšējā revidenta atbildība

Tikai katra Savienības iestāde pati, rīkojoties saskaņā ar šo pantu, var veikt darbības, lai panāktu, ka tās iekšējo revidentu kā darbinieku, sauc pie atbildības par viņa rīcību.

Katra Savienības iestāde pieņem pamatotu lēmumu par izmeklēšanas uzsākšanu. Par šo lēmumu paziņo ieinteresētajai personai. Attiecīgā Savienības iestāde var tās tiešā pārraudzībā uzdot vadīt izmeklēšanu vienam vai vairākiem ierēdņiem, kuru pakāpe ir tāda pati vai augstāka nekā attiecīgajam darbiniekam. Izmeklēšanas laikā uzklausa ieinteresētās personas viedokli.

Izmeklēšanas ziņojumu dara zināmu ieinteresētajai personai, kuras viedokli par ziņojuma priekšmetu attiecīgā Savienības iestāde pēc tam uzklausa.

Pamatojoties uz ziņojumu un uzklausīšanu, attiecīgā Savienības iestāde pieņem vai nu pamatotu lēmumu izbeigt lietu, vai arī pamatotu lēmumu saskaņā ar Civildienesta noteikumu 22. un 86. pantu un IX pielikumu. Par lēmumiem piemērot disciplinārus pasākumus vai finansiālus sodus paziņo ieinteresētajai personai, un informācijas nolūkos dara tos zināmus pārējām Savienības iestādēm un Revīzijas palātai.

Ieinteresētā persona par šādiem lēmumiem var iesniegt prasību Eiropas Savienības Tiesā, kā paredzēts Civildienesta noteikumos.

122. pants

Prasības iesniegšana Eiropas Savienības Tiesā

Neskarot tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas atļauti ar Civildienesta noteikumiem, iekšējais revidents var iesniegt prasību tieši Eiropas Savienības Tiesā attiecībā uz jebkuru aktu, kurš attiecas uz viņa kā iekšējā revidenta pienākumu izpildes sniegumu. Viņam šāda prasība jāiesniedz trīs mēnešu laikā no kalendārās dienas, kurā viņš uzzināja par attiecīgo aktu.

Šādas prasības izmeklē un iztiesā saskaņā ar Civildienesta noteikumu 91. panta 5. punktu.

123. pants

Iekšējās revīzijas progresa komitejas

1. Katra Savienības iestāde izveido iekšējās revīzijas progresa komiteju, kuras uzdevums ir nodrošināt iekšējā revidenta neatkarību, uzraudzīt iekšējās revīzijas darba kvalitāti un nodrošināt, lai tās dienesti pienācīgi ņemtu vērā iekšējās un ārējās revīzijas ieteikumus un veiktu attiecīgus pēcpasākumus.

2. Par iekšējās revīzijas progresa komitejas sastāvu lemj katra Savienības iestāde, ņemot vērā tās organizatorisko autonomiju un neatkarīga eksperta ieteikuma nozīmību.

V SADAĻA
KOPĪGIE NOTEIKUMI

1. NODAĻA
Noteikumi par tiešo, netiešo un dalīto pārvaldību

124. pants

Darbības joma

Izņemot 138. pantu, atsauces šajā sadaļā uz juridiskajām saistībām uzskata par atsaucēm uz juridiskajām saistībām, pamatlīgumiem un finanšu pamatpartnerības nolīgumiem.

125. pants

Savienības iemaksas veidi

1. Savienības iemaksas saskaņā ar tiešo, dalīto un netiešo pārvaldību palīdz sasniegt kādu Savienības politikas mērķi un noteiktos rezultātus un var izpausties kādā no šādiem veidiem:

   a) finansējums, kas nav saistīts ar attiecīgo operāciju izmaksām, pamatojoties uz:

      i) atbilstību nosacījumiem, kas izklāstīti speciālos nozares noteikumos vai Komisijas lēmumos, vai

ii) sasniegtajiem rezultātiem, kas novērtēti, atsaucoties uz iepriekš noteiktiem atskaites punktiem vai izmantojot snieguma rādītājus;

b) faktiski radušos attiecināmo izmaksu atlīdzināšana;

c) vienības izmaksas, kas sedz visu vai atsevišķu konkrētu kategoriju attiecināmās izmaksas, kuras ir skaidri noteiktas iepriekš, atsaucoties uz summu par vienību;

d) fiksētas summas, kas kopumā sedz visu vai atsevišķu konkrētu kategoriju attiecināmās izmaksas, kuras ir skaidri noteiktas iepriekš;

e) vienotas likmes finansējums, kas sedz noteiktu kategoriju attiecināmās izmaksas, kuras ir skaidri noteiktas iepriekš, piemērojot procentus;

f) šā panta a)–e) punktā minēto veidu kombinācija.

Savienības iemaksas, kas minētas šī punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, tiešas un netiešas pārvaldības gadījumā nosaka saskaņā ar 181. pantu, speciāliem nozares noteikumiem vai Komisijas lēmumu un dalītas pārvaldības gadījumā – saskaņā ar speciāliem nozares noteikumiem. Savienības iemaksas, kas minētas šī punkta pirmās daļas c), d) un e) apakšpunktā, tiešas un netiešas pārvaldības gadījumā nosaka saskaņā ar 181. pantu vai speciāliem nozares noteikumiem un dalītas pārvaldības gadījumā – saskaņā ar speciāliem nozares noteikumiem.

2. Nosakot piemēroto iemaksas veidu, tiek darīts viss iespējamais, lai ņemtu vērā potenciālo saņēmēju intereses un grāmatvedības metodes.

3. Atbildīgais kredītrīkotājs ziņo par finansējumu, kas nav saistīts ar izmaksām, ievērojot šā panta 1. punkta pirmās daļas a) un f) apakšpunktu, gada darbības pārskatā, kas minēts 74. panta 9. punktā.

126. pants

Savstarpēja paļaušanās uz novērtējumu

Komisija var pilnībā vai daļēji paļauties uz pašas vai citu subjektu, tostarp līdzekļu devēju, veiktiem novērtējumiem, ciktāl šādi novērtējumi ir sagatavoti par atbilstību nosacījumiem, kas ir līdzvērtīgi šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem attiecībā uz piemērojamo budžeta izpildes metodi. Šajā nolūkā Komisija veicina starptautiski pieņemtu standartu vai starptautiskās paraugprakses atzīšanu.

127. pants

Savstarpēja paļaušanās uz revīzijām

Neskarot pastāvošās iespējas veikt papildu revīzijas, ja neatkarīgs revidents ir veicis uz starptautiski pieņemtiem revīzijas standartiem balstītu revīziju, kas sniedz pamatotu pārliecību par finanšu pārskatiem un ziņojumiem, kuros izklāstīts Savienības iemaksas izlietojums, minētā revīzija veido pamatu vispārējam ticamības apliecinājumam, kā attiecīgā gadījumā sīkāk precizēts nozares noteikumos, ar noteikumu, ka ir pietiekami pierādījumi par revidenta neatkarību un kompetenci. Šajā nolūkā neatkarīgā revidenta ziņojumu un saistīto revīzijas dokumentāciju dara pieejamu pēc pieprasījuma Eiropas Parlamentam, Komisijai, Revīzijas palātai un dalībvalstu revīzijas iestādēm.

128. pants

Jau pieejamās informācijas izmantošana

Lai izvairītos no vienas un tās pašas informācijas vairākkārtīgas pieprasīšanas personām un subjektiem, kas saņem Savienības līdzekļus. informāciju, kas jau ir pieejama Savienības iestādēm, pārvaldības iestādēm vai citām struktūrām un subjektiem, kas izpilda budžetu, izmanto, cik vien iespējams.

129. pants

Sadarbība Savienības finanšu interešu aizsardzībā

1. Jebkura persona vai subjekts, kas saņem Savienības līdzekļus, pilnībā sadarbojas Savienības finanšu interešu aizsardzībā un kā nosacījumu līdzekļu saņemšanai piešķir nepieciešamās tiesības un piekļuvi, kas atbildīgajam kredītrīkotājam, *EPPO* attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras īsteno ciešāku sadarbību atbilstoši Regulai (ES) 2017/1939, – ,*OLAF*, Revīzijas palātai un vajadzības gadījumā attiecīgajām valsts iestādēm ir vajadzīgas, lai tie visaptveroši īstenotu savu attiecīgo kompetenci. *OLAF* gadījumā šādās tiesībās ir ietvertas tiesības veikt izmeklēšanas, tostarp pārbaudes un apskates uz vietas, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013[1].

2. Jebkura persona vai subjekts, kas saņem Savienības līdzekļus saskaņā ar tiešo un netiešo pārvaldību, rakstiski piekrīt piešķirt nepieciešamās tiesības, kā minēts 1. punktā, un nodrošina, lai visas trešās personas, kuras iesaistītas Savienības līdzekļu īstenošanā, piešķirtu līdzvērtīgas tiesības.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) , un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (*Euratom*) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

2. NODAĻA

Tiešajai un netiešajai pārvaldībai piemērojamie noteikumi

1. IEDAĻA

NOTEIKUMI PAR PROCEDŪRĀM UN PĀRVALDĪBU

130. pants

Finanšu pamatpartnerības

1. Komisija var noslēgt finanšu pamatpartnerības nolīgumus ilgtermiņa sadarbībai ar personām un subjektiem, kas īsteno Savienības līdzekļus, ievērojot 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, vai labuma guvējiem. Neskarot šā panta 4. punkta c) apakšpunktu, Finanšu pamatpartnerības nolīgumus pārskata vismaz reizi katras daudzgadu finanšu shēmas termiņa laikā. Saskaņā ar šādiem nolīgumiem var parakstīt iemaksu nolīgumus vai dotāciju nolīgumus.

2. Finanšu pamatpartnerības nolīguma mērķis ir veicināt Savienības mērķu sasniegšanu, stabilizējot sadarbības līguma noteikumus. Finanšu pamatpartnerības nolīgumā precizē finansiālās sadarbības veidus un iekļauj pienākumu saskaņā ar finanšu pamatpartnerības nolīgumu parakstītajos konkrētajos nolīgumos izklāstīt kārtību, kādā tiek pārraudzīta konkrēto mērķu sasniegšana. Minētajos nolīgumos, pamatojoties uz *ex ante* novērtējuma rezultātiem, norāda arī to, vai Komisija var paļauties uz personu vai subjektu, kas īsteno Savienības līdzekļus, ievērojot 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, vai labuma guvēju sistēmām un procedūrām, tostarp revīzijas procedūrām.

3. Lai optimizētu revīziju izmaksas un ieguvumus un atvieglotu koordināciju, ar personām un subjektiem, kas īsteno Savienības līdzekļus, ievērojot 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, vai labuma guvējiem var noslēgt revīzijas vai pārbaudes nolīgumus. Šādi nolīgumi neskar 127. un 129. pantu.

4. Ja finanšu pamatpartnerības īsteno, izmantojot konkrētas dotācijas:

   a) finanšu pamatpartnerības nolīgumā papildus 2. punktam norāda:

      i) paredzēto pasākumu vai darba programmu būtību;

      ii) konkrēto dotāciju piešķiršanas procedūru saskaņā ar VIII sadaļas principiem un procedūras noteikumiem;

b) finanšu pamatpartnerības nolīgums un konkrētās dotācijas nolīgums kā vienots veselums atbilst 201. panta prasībām;

c) finanšu pamatpartnerības ilgums nepārsniedz četrus gadus, izņemot pienācīgi pamatotus gadījumus, kurus skaidri norāda 74. panta 9. punktā minētajā gada darbības pārskatā;

d) finanšu pamatpartnerību īsteno saskaņā ar pārredzamības principu un principu par vienlīdzīgu attieksmi pret pieteikuma iesniedzējiem;

e) attiecībā uz plānošanu, *ex ante* publicēšanu un piešķiršanu finanšu pamatpartnerību uzskata par dotāciju;

f) konkrētajām dotācijām, kas pamatojas uz finanšu pamatpartnerību, piemēro *ex post* publicēšanas procedūras, kas paredzētas 38. pantā.

5. Finanšu pamatpartnerības nolīgumā, ko īsteno, izmantojot konkrētās dotācijas, var paredzēt paļaušanos uz labuma guvēja sistēmām un procedūrām saskaņā ar šā panta 2. punktu, ja minētās sistēmas un procedūras ir novērtētas saskaņā ar 154. panta 2., 3. un 4. punktu. Šādā gadījumā 196. panta 1. punkta d) apakšpunktu nepiemēro. Ja 154. panta 4. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā minētās labuma guvēja procedūras attiecībā uz finansējuma sniegšanu trešām personām Komisija ir novērtējusi pozitīvi, 204. un 205. pantu nepiemēro.

6. Attiecībā uz finanšu pamatpartnerības nolīgumu, ko īsteno, izmantojot konkrētas dotācijas, pirms finanšu pamatpartnerības nolīguma parakstīšanas veic 198. pantā minēto finansiālo un darbības spēju pārbaudi. Komisija var paļauties uz līdzvērtīgu finanšu un darbības spēju pārbaudi, ko veikuši citi līdzekļu devēji.

7. Attiecībā uz finanšu pamatpartnerībām, ko īsteno, izmantojot iemaksu nolīgumus, finanšu pamatpartnerības nolīgums un iemaksu nolīgums kā vienots veselums atbilst 129. panta un 155. panta 6. punkta prasībām.

131. pants

Apturēšana, izbeigšana un samazināšana

1. Ja piešķiršanas procedūrā ir pieļauti pārkāpumi vai krāpšana, atbildīgais kredītrīkotājs procedūru pārtrauc un var veikt jebkādus nepieciešamos pasākumus, tostarp procedūras atcelšanu. Gadījumos, kad pastāv aizdomas par krāpšanu, atbildīgais kredītrīkotājs par to nekavējoties informē *OLAF*.

2. Ja pēc piešķiršanas atklājas, ka piešķiršanas procedūrā ir pieļauti pārkāpumi vai krāpšana, atbildīgais kredītrīkotājs var:

   a) atteikties parakstīt juridiskās saistības vai atcelt godalgas piešķiršanu;

   b) apturēt maksājumus;

c) apturēt juridisko saistību izpildi;

d) attiecīgā gadījumā izbeigt juridiskās saistības pilnībā vai attiecībā uz vienu vai vairākiem saņēmējiem.

3. Atbildīgais kredītrīkotājs var apturēt maksājumus vai juridisko saistību izpildi, ja:

a) juridisko saistību izpildē konstatē pārkāpumus, krāpšanu vai pienākumu neizpildi;

b) ir jāpārbauda, vai iespējamie pārkāpumi, krāpšana vai pienākumu neizpilde faktiski ir notikuši;

c) pārkāpumi, krāpšana vai pienākumu neizpilde liek apšaubīt tā personas vai subjekta iekšējās kontroles sistēmu uzticamību vai efektivitāti, kura īsteno Savienības līdzekļus, ievērojot 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, vai pamatā esošo darījumu likumību un pareizību.

Ja pirmās daļas b) apakšpunktā minētie iespējamie pārkāpumi, krāpšana vai pienākumu neizpilde netiek apstiprināti, pēc iespējas drīz atsāk īstenošanu vai maksājumus.

Atbildīgais kredītrīkotājs var izbeigt juridiskās saistības pilnībā vai attiecībā uz vienu vai vairākiem saņēmējiem pirmās daļas a) un c) apakšpunktā minētajos gadījumos.

4. Papildus 2. vai 3. punktā minētajiem pasākumiem atbildīgais kredītrīkotājs samērīgi pārkāpumu, krāpšanas vai pienākumu neizpildes smagumam var samazināt dotāciju, godalgu, iemaksu saskaņā ar iemaksu nolīgumu vai cenu, kas maksājama saskaņā ar līgumu, tostarp ja attiecīgās darbības netika īstenotas vai tika īstenotas slikti, daļēji vai novēloti.

Attiecībā uz 125. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minēto finansējumu atbildīgais kredītrīkotājs var samērīgi samazināt iemaksu, ja rezultāti ir sasniegti slikti, daļēji vai novēloti vai nav izpildīti nosacījumi.

5. Šā panta 2. punkta b), c) un d) apakšpunktu un 3. punktu nepiemēro pieteikuma iesniedzējiem godalgu piešķiršanas konkursā.

132. pants

Lietvedība

1. Saņēmēji glabā grāmatvedības uzskaiti un apliecinošos dokumentus, tostarp statistikas uzskaiti un citu uzskaiti, kas saistīta ar finansējumu, kā arī uzskaiti un dokumentus elektroniskā formātā, piecus gadus pēc atlikuma maksājuma saņemšanas vai, ja šāda maksājuma nav, pēc darījuma. Šis termiņš ir trīs gadi, ja finansējuma summa nepārsniedz EUR 60 000.

2. Uzskaiti un dokumentus par revīzijām, pārsūdzībām, tiesvedību, prasībām, kas attiecas uz juridiskām saistībām vai uz ko attiecas *OLAF* veikta izmeklēšana, glabā līdz šādu revīziju, pārsūdzību, tiesvedību, prasību kārtošanas vai izmeklēšanas beigām. Tādas uzskaites un dokumentu gadījumā, uz ko attiecas *OLAF* izmeklēšana, pienākumu saglabāt piemēro no brīža, kad par minēto izmeklēšanu ir darīts zināms saņēmējam.

3. Uzskaiti un dokumentus glabā vai nu to oriģināleksemplāros, vai apliecinātu kopiju veidā, vai vispāratzītos datu nesējos, tostarp dokumentu oriģinālu elektroniskās versijas vai tādus dokumentus, kuriem ir tikai elektroniskās versijas. Ja ir elektroniskās versijas, oriģināleksemplāri nav nepieciešami, ja tādi dokumenti atbilst piemērojamajām tiesiskajām prasībām, lai tos uzskatītu par tādiem, kas ir līdzvērtīgi oriģināliem, un uz tiem paļautos revīzijas nolūkos.

133. pants

Ierunu procedūra un tiesiskās aizsardzības līdzekļi

1. Pirms tiek pieņemts jebkāds pasākums, kas nelabvēlīgi ietekmē dalībnieka vai saņēmēja tiesības, atbildīgais kredītrīkotājs nodrošina, lai dalībniekam vai saņēmējam tiktu dota iespēja iesniegt apsvērumus.

2. Ja kredītrīkotāja pasākums nelabvēlīgi ietekmē dalībnieka vai saņēmēja tiesības, aktā, ar kuru nosaka minēto pasākumu, norāda, kā to var pārsūdzēt administratīvā kārtībā un/vai iesniedzot prasību tiesā.

134. pants

Samazinātas procentu likmes un garantijas maksas subsīdijas

1. Samazinātas procentu likmes un garantijas maksas subsīdijas sniedz saskaņā ar X sadaļu, ja tās ir apvienotas vienā pasākumā ar finanšu instrumentiem.

2. Ja samazinātas procentu likmes un garantijas maksas subsīdijas nav apvienotas vienā pasākumā ar finanšu instrumentiem, tās var sniegt saskaņā ar VI vai VIII sadaļu.

2. IEDAĻA

AGRĪNAS ATKLĀŠANAS UN IZSLĒGŠANAS SISTĒMA

135. pants

Savienības finanšu interešu aizsardzība ar risku atklāšanas, izslēgšanas un finansiālu sodu uzlikšanas palīdzību

1. Lai aizsargātu Savienības finanšu intereses, Komisija izveido un uztur agrīnas atklāšanas un izslēgšanas sistēmu.

   Šādas sistēmas mērķis ir veicināt:

   a) tādu 2. punktā minēto personu vai subjektu agrīnu atklāšanu, kuri apdraud Savienības finanšu intereses;

b) tādu 2. punktā minēto personu vai subjektu izslēgšanu, uz kuriem attiecas kāda no 136. panta 1. punktā minētajām izslēgšanas situācijām;

c) finansiāla soda uzlikšanu saņēmējam, ievērojot 138. pantu.

2. Agrīnas atklāšanas un izslēgšanas sistēmu piemēro:

a) dalībniekiem un saņēmējiem;

b) subjektiem, uz kuru spējām kandidāts vai pretendents ir iecerējis paļauties, vai darbuzņēmēja apakšuzņēmējiem;

c) personai vai subjektam, kas saņem Savienības līdzekļus, ja budžetu izpilda, ievērojot 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu un 154. panta 4. punktu, pamatojoties uz informāciju, kas paziņota saskaņā ar 155. panta 6. punktu;

d) jebkurai personai vai subjektam, kas saņem Savienības līdzekļus saskaņā ar finanšu instrumentiem, kurus izņēmuma kārtā īsteno saskaņā ar 62. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu;

e) dalībniekiem vai saņēmējiem, par kuriem subjekti, kas izpilda budžetu saskaņā ar 63. pantu, ir snieguši informāciju, ko dalībvalstis atbilstoši speciālajiem nozares noteikumiem ir nosūtījušas saskaņā ar 142. panta 2. punkta d) apakšpunktu;

f) sponsoriem, kas minēti 26. pantā.

3. Lēmumu reģistrēt informāciju par agrīnu atklāšanu attiecībā uz šā panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunktā minētajiem riskiem, izslēgt 2. punktā minētās personas vai subjektus un/vai piemērot saņēmējam finansiālu sodu pieņem atbildīgais kredītrīkotājs. Informāciju par šādiem lēmumiem reģistrē 142. panta 1. punktā minētajā datubāzē. Ja šādi lēmumi tiek pieņemti, pamatojoties uz 136. panta 4. punktu, datubāzē reģistrētajā informācijā iekļauj informāciju par minētajā punktā minētajām personām.

4. Lēmumu izslēgt šā panta 2. punktā minētās personas vai subjektus vai piemērot saņēmējam finansiālus sodus pamato ar galīgo spriedumu vai – 136. panta 1. punktā minētajās izslēgšanas situācijās – ar galīgo administratīvo lēmumu vai ar 143. pantā minētās paneļkomitejas veiktu provizorisku juridisko klasifikāciju 136. panta 2. punktā minētajās situācijās, lai nodrošinātu minēto situāciju centralizētu novērtējumu. Šīs regulas 141. panta 1. punktā minētajos gadījumos atbildīgais kredītrīkotājs noraida dalībnieku konkrētajā piešķiršanas procedūrā.

Neskarot 136. panta 5. punktu, atbildīgais kredītrīkotājs var pieņemt lēmumu izslēgt dalībnieku vai saņēmēju un/vai piemērot saņēmējam finansiālu sodu un lēmumu publicēt ar to saistīto informāciju, pamatojoties uz 136. panta 2. punktā minēto provizorisko klasifikāciju, tikai pēc 143. pantā minētās paneļkomitejas ieteikuma saņemšanas.

136. pants

Izslēgšanas kritēriji un lēmumi par izslēgšanu

1. Atbildīgais kredītrīkotājs izslēdz 135. panta 2. punktā minēto personu vai subjektu no dalības piešķiršanas procedūrās, kuras reglamentē ar šo regulu, vai no atlases Savienības līdzekļu īstenošanai, ja minēta persona vai subjekts ir vienā no šādām izslēgšanas situācijām:

   a) persona vai subjekts ir bankrotējis vai tam tiek piemērota maksātnespējas vai likvidācijas procedūra, tā aktīvus pārvalda likvidators vai tiesa, tam ir mierizlīgums ar kreditoriem, tā darījumdarbība ir apturēta vai j tas ir nonācis citā analogā situācijā, kas izriet no līdzīgas procedūras, kura paredzēta Savienības vai valsts tiesībās;

   b) ar galīgu spriedumu vai galīgu administratīvo lēmumu ir atzīts, ka persona vai subjekts nav izpildījis savus pienākumus saistībā ar nodokļu maksāšanu vai sociālā nodrošinājuma iemaksu veikšanu saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem;

c) ar galīgu spriedumu vai galīgu administratīvo lēmumu ir atzīts, ka persona vai subjekts ir vainīgs smagā pārkāpumā saistībā ar profesionālo rīcību, jo ir pārkāpis piemērojamos normatīvos aktus vai tādus ētikas standartus, ko piemēro profesijā, kurā darbojas attiecīgā persona vai subjekts, vai ir iesaistījies jebkādā prettiesiskā rīcībā, kurai ir ietekme uz tā profesionālo uzticamību, ja šāda rīcība liecina par ļaunprātīgu nodomu vai rupju neuzmanību, tostarp jo īpaši kādu no šādām rīcībām:

i) tādas informācijas sagrozīšana krāpnieciskos nolūkos vai nolaidības rezultātā, kas jāsniedz, lai pārbaudītu, vai nepastāv izslēgšanas iemesli un vai ir izpildīti attiecināmības vai atlases kritēriji, vai kas jāsniedz, pildot juridiskās saistības;

ii) nolīguma noslēgšana ar citām personām vai subjektiem nolūkā izkropļot konkurenci;

iii) intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpums;

iv) mēģinājums piešķiršanas procedūras laikā ietekmēt atbildīgā kredītrīkotāja lēmumu pieņemšanu;

v) mēģinājums iegūt konfidenciālu informāciju, kas tam varētu dot nepamatotas priekšrocības piešķiršanas procedūrā;

d) ar galīgu spriedumu ir atzīts, ka persona vai subjekts ir vainīgs kādā no šādām rīcībām:

i) krāpšana Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/1371[1] 3. panta un ar Padomes 1995. gada 26. jūlija aktu izstrādātās Konvencijas par Eiropas Kopienu finansiālo interešu aizsardzību 1. panta nozīmē[2];

ii) korupcija, kā definēts 4. panta 2. punktā Direktīvā (ES) 2017/1371 vai aktīva korupcija 3. panta nozīmē ar Padomes 1997. gada 26. maija aktu izstrādātajā Konvencijā par cīņu pret korupciju, kurā iesaistītas Eiropas Kopienas amatpersonas vai Eiropas Savienības dalībvalstu amatpersonas[3], vai rīcība, kas minēta Padomes Pamatlēmuma 2003/568/TI 2. panta 1. punktā[4], vai korupcija, kā definēts citos piemērojamos tiesību aktos;

iii) rīcība saistībā ar līdzdalību noziedzīgā organizācijā, kā minēts Padomes Pamatlēmuma 2008/841/TI[5] 2. pantā;

---

1 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (OV L 198, 28.7.2017., 29. lpp.).

2 OV C 316, 27.11.1995., 48. lpp.

3 OV C 195, 25.6.1997., 1. lpp.

4 Padomes Pamatlēmums 2003/568/TI (2003. gada 22. jūlijs) par korupcijas apkarošanu privātajā sektorā (OV L 192, 31.7.2003., 54. lpp.).

5 Padomes Pamatlēmums 2008/841/TI (2008. gada 24. oktobris) par cīņu pret organizēto noziedzību (OV L 300, 11.11.2008., 42. lpp.).

iv) nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849[1] 1. panta 3., 4. un 5. punkta nozīmē;

v) teroristu nodarījumi vai nodarījumi, kas saistīti ar teroristu darbībām, kā definēts attiecīgi Padomes Pamatlēmuma 2002/475/TI[2] 1. un 3. pantā, vai kūdīšana, atbalstīšana, līdzdalība vai mēģinājums izdarīt šādus nodarījumus, kā minēts minētā lēmuma 4. pantā;

vi) bērnu darbs vai citi nodarījumi, kas saistīti ar cilvēku tirdzniecību, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/36/ES[3] 2. pantā;

e) persona vai subjekts, pildot juridiskas saistības, ko finansē no budžeta, saistībā ar galveno pienākumu izpildi ir pieļāvis būtiskus trūkumus, kuri:

i) ir noveduši pie priekšlaicīgas juridisko saistību izbeigšanas;

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

[2] Padomes Pamatlēmums 2002/475/TI (2002. gada 13. jūnijs) par terorisma apkarošanu (OV L 164, 22.6.2002., 3. lpp.).

[3] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/36/ES (2011. gada 5. aprīlis) par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI (OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp.).

ii) ir noveduši pie līgumsodu vai citu līgumā noteiktu sodu piemērošanas; vai

iii) ir atklāti kredītrīkotāja, *OLAF* vai Revīzijas palātas veiktās pārbaudēs, revīzijās vai izmeklēšanā;

f) ar galīgu spriedumu vai galīgu administratīvo lēmumu ir atzīts, ka persona vai subjekts ir izdarījis pārkāpumu Padomes Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95[1] 1. panta 2. punkta nozīmē.

g) ar galīgu spriedumu vai galīgu administratīvo lēmumu ir atzīts, ka persona vai subjekts ir izveidojis subjektu citā jurisdikcijā nolūkā apiet fiskālās, sociālās vai jebkādas citas juridiskās saistības tā juridiskās adreses, centrālās administrācijas vai galvenās darījumdarbības vietas jurisdikcijā;

h) ar galīgu spriedumu vai galīgu administratīvo lēmumu ir atzīts, ka subjekts ir izveidots g) apakšpunktā minētajā nolūkā.

2. Ja nav galīga sprieduma vai attiecīgā gadījumā galīga administratīvā lēmuma šā panta 1. punkta c), d), f), g) un h) apakšpunktā minētajos gadījumos vai šā panta 1. punkta e) apakšpunktā minētajā gadījumā, atbildīgais kredītrīkotājs izslēdz 135. panta 2. punktā minēto personu vai subjektu, pamatojoties uz minētajos apakšpunktos minētās rīcības provizorisku juridisko klasifikāciju, ņemot vērā konstatētos faktus vai citus konstatējumus, kas iekļauti 143. pantā minētās paneļkomitejas ieteikumā.

[1] Padomes Regula (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.).

Šī punkta pirmajā daļā minētā provizoriskā klasifikācija neskar 135. panta 2. punktā minētās attiecīgās personas vai subjekta rīcības novērtējumu, ko veic dalībvalstu kompetentās iestādes saskaņā ar valsts tiesībām. Nekavējoties pēc tam, kad ir paziņots par galīgo spriedumu vai galīgo administratīvo lēmumu, atbildīgais kredītrīkotājs pārskata savu lēmumu izslēgt 135. panta 2. punktā minēto personu vai subjektu un/vai piemērot saņēmējam finansiālu sodu. Ja galīgajā spriedumā vai galīgajā administratīvajā lēmumā nav noteikts izslēgšanas ilgums, atbildīgais kredītrīkotājs nosaka minēto ilgumu, pamatojoties uz konstatētajiem faktiem un konstatējumiem un ņemot vērā 143. pantā minētās paneļkomitejas ieteikumu.

Ja šādā galīgā spriedumā vai galīgajā administratīvajā lēmumā noteikts, ka 135. panta 2. punktā minētā persona vai subjekts nav vainīgs rīcībā, uz ko attiecas provizoriska juridiska klasifikācija, kura bijusi pamatā tam, ka minētā persona vai subjekts ir izslēgts, atbildīgais kredītrīkotājs nekavējoties pārtrauc šādu izslēgšanu un/vai attiecīgā gadījumā atlīdzina visus noteiktos finansiālos sodus.

Pirmajā daļā minētie fakti un konstatējumi ietver jo īpaši:

a) faktus, kas konstatēti *EPPO*, attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras īsteno ciešāku sadarbību atbilstoši Padomes Regulai (ES) 2017/1939–, Revīzijas palātas, *OLAF* vai iekšējā revidenta veiktās revīzijās vai izmeklēšanās vai jebkādās citās pārbaudēs, revīzijās vai kontrolēs, par kuru veikšanu ir atbildīgs kredītrīkotājs;

b) tādus administratīvos lēmumus, kas nav galīgi un kuros var būt ietverti disciplināri pasākumi, ko veic kompetentā uzraudzības struktūra, kura ir atbildīga par profesionālās ētikas standartu piemērošanas pārbaudi;

c) faktus, kas minēti to personu un subjektu lēmumos, kuri īsteno Savienības līdzekļus, ievērojot 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu;

d) informāciju, ko saskaņā ar 142. panta 2. punkta d) apakšpunktu nosūtījuši subjekti, kas īsteno Savienības līdzekļus, ievērojot 62. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu;

e) Komisijas lēmumus saistībā ar Savienības konkurences tiesību pārkāpumu vai valsts kompetentās iestādes lēmumi saistībā ar Savienības vai valsts konkurences tiesību pārkāpumu.

3. Jebkuru atbildīgā kredītrīkotāja lēmumu, ko pieņem saskaņā ar 135.–142. pantu, vai attiecīgā gadījumā jebkuru 143. pantā minētās paneļkomitejas ieteikumu pieņem saskaņā ar proporcionalitātes principu, jo īpaši ņemot vērā:

a) situācijas nopietnību, tostarp ietekmi uz Savienības finanšu interesēm un reputāciju;

b) laiku, kas pagājis kopš attiecīgās rīcības;

c) rīcības ilgumu un tās atkārtošanos;

d) to, vai rīcība bijusi tīša, vai pieļautās neuzmanības pakāpi;

e) šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajos gadījumos – to, vai riskam ir pakļauta ierobežota summa;

f) jebkurus citus atbildību mīkstinošus apstākļus, piemēram:

i) 135. panta 2. punktā minētās attiecīgās personas vai subjekta sadarbības līmeni ar attiecīgo kompetento iestādi un minētās personas vai subjekta palīdzību izmeklēšanā, ko ir atzinis atbildīgais kredītrīkotājs, vai

ii) izslēgšanas situācijas izpaušanu, izmantojot 137. panta 1. punktā minēto deklarāciju.

4. Atbildīgais kredītrīkotājs izslēdz 135. panta 2. punktā minēto personu vai subjektu, ja:

a) fiziska vai juridiska persona, kas ir 135. panta 2. punktā minētās personas vai subjekta pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekle vai kam ir pārstāvības, lēmumu pieņemšanas vai kontroles pilnvaras attiecībā uz minēto personu vai subjektu, ir vienā vai vairākās šā panta 1. punkta c)–h) apakšpunktā minētajās situācijās;

b) fiziskā vai juridiskā persona, kas uzņemas neierobežotu atbildību par 135. panta 2. punktā minētās personas vai subjekta parādiem, ir vienā vai vairākās šā panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktā minētajās situācijās;

c) fiziska persona, kurai ir būtiska nozīme piešķiršanā vai juridisko saistību izpildē, ir vienā vai vairākās 1. punkta c)–h) apakšpunktā minētajās situācijās.

5. Šā panta 2. punktā minētajos gadījumos atbildīgais kredītrīkotājs var izslēgt 135. panta 2. punktā minēto personu vai subjektu provizoriski bez 143. pantā minētās paneļkomitejas iepriekšēja ieteikuma, ja to dalība piešķiršanas procedūrā vai to atlase Savienības līdzekļu īstenošanai būtu nopietns un tiešs Savienības finanšu interešu apdraudējums. Šādos gadījumos atbildīgais kredītrīkotājs nekavējoties ziņo par šo gadījumu 143. pantā minētajai paneļkomitejai un pieņem galīgo lēmumu ne vēlāk kā 14 dienu laikā pēc paneļkomitejas ieteikuma saņemšanas.

6. Atbildīgais kredītrīkotājs, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 143. pantā minētās paneļkomitejas ieteikumu, neizslēdz 135. panta 2. punktā minēto personu vai subjektu no dalības piešķiršanas procedūrā vai no atlasīšanas Savienības līdzekļu īstenošanai, ja:

a) persona vai subjekts ir veicis šā panta 7. punktā minētos korektīvos pasākumus tiktāl, ciktāl tie ir pietiekami, lai pierādītu tā uzticamību. Šis apakšpunkts netiek piemērots šā panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajā gadījumā;

b) tas ir absolūti nepieciešams, lai nodrošinātu darbības nepārtrauktību – uz ierobežotu laikposmu un kamēr tiek pieņemti šā panta 7. punktā noteiktie korektīvie pasākumi;

c) šāda izslēgšana būtu nesamērīga, pamatojoties uz šā panta 3. punktā minētajiem kritērijiem.

Turklāt šā panta 1. punkta a) apakšpunktu nepiemēro piegāžu iepirkumiem ar īpaši izdevīgiem noteikumiem vai nu no piegādātāja, kas pilnībā izbeidz darījumdarbību, vai arī no likvidatoriem maksātnespējas procedūrā, vai mierizlīgumā ar kreditoriem, vai līdzīgā procedūrā saskaņā ar Savienības vai valsts tiesībām.

Šā punkta pirmajā un otrajā daļā minētajos neizslēgšanas gadījumos atbildīgais kredītrīkotājs precizē 135. panta 2. punktā minētās personas vai subjekta neizslēgšanas iemeslus un par minētajiem iemesliem informē 143. pantā minēto paneļkomiteju.

7. Korektīvie pasākumi, kas minēti 6. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, var jo īpaši būt:

a) pasākumi, ar ko konstatē izslēgšanas situāciju cēloni un konkrētus un tehniskus, organizatoriskus un ar personālu saistītus pasākumus attiecīgajā 135. panta 2. punktā minētās personas vai subjekta darījumdarbības vai darbības jomā un kas ir piemēroti, lai labotu rīcību un novērstu tās turpmāku atkārtošanos;

b) pierādījumi, ka 135. panta 2. punktā minētā persona vai subjekts ir veicis pasākumus, lai kompensētu vai atlīdzinātu zaudējumus vai kaitējumu, kas nodarīts Savienības finanšu interesēm izslēgšanas situācijas pamatā esošo faktu rezultātā;

c) pierādījumi, ka 135. panta 2. punktā minētā persona vai subjekts ir samaksājis vai nodrošinājis, ka tiek samaksāti visi kompetentās iestādes noteiktie naudas sodi vai visi šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētie nodokļi vai sociālā nodrošinājuma iemaksas.

8. Atbildīgais kredītrīkotājs, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 143. pantā minētās paneļkomitejas pārskatīto ieteikumu, nekavējoties pārskata savu lēmumu izslēgt 135. panta 2. punktā minēto personu vai subjektu ex officio vai pēc minētās personas vai subjekta lūguma, ja tas ir veicis pietiekamus korektīvus pasākumus, lai pierādītu savu uzticamību, vai ir iesniedzis jaunus elementus, kas pierāda, ka šā panta 1. punktā minētā izslēgšanas situācija vairs nepastāv.

9. Šīs regulas 135. panta 2. punkta b) apakšpunktā minētajā gadījumā atbildīgais kredītrīkotājs prasa, lai kandidāts vai pretendents aizstātu šā panta 1. punktā minētu izslēgšanas situācijā esošu subjektu vai apakšuzņēmēju, uz kura spējām tas ir iecerējis paļauties.

137. pants

Deklarācija un pierādījumi par to, ka nepastāv izslēgšanas situācija

1. Dalībnieks deklarē, vai viņš ir nonācis kādā no 136. panta 1. punktā un 141. panta 1. punktā minētajām situācijām un – attiecīgā gadījumā – vai viņš ir veicis kādu no 136. panta 6. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētajiem korektīvajiem pasākumiem.

Dalībnieks deklarē arī, vai turpmāk minētās personas vai subjekti ir nonākuši kādā no 136. panta 1. punkta c)–h) apakšpunktā minētajām izslēgšanas situācijām:

a) fiziskas vai juridiskas personas, kas ir dalībnieka pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļi vai kam ir pārstāvības, lēmumu pieņemšanas vai kontroles pilnvaras attiecībā uz minēto dalībnieku;

b) dalībnieka faktiskie īpašnieki, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/849 3. panta 6. punktā.

Dalībnieks vai saņēmējs nekavējoties informē atbildīgo kredītrīkotāju par jebkādām deklarētajām izmaiņām situācijās.

Attiecīgā gadījumā kandidāts vai pretendents sniedz tādas pašas deklarācijas, kā minēts pirmajā un otrajā daļā, ko parakstījis apakšuzņēmējs vai jebkurš cits subjekts, uz kura spējām tas iecerējis paļauties, atkarībā no konkrētā gadījuma.

Atbildīgais kredītrīkotājs nepieprasa pirmajā un otrajā daļā minētās deklarācijas, ja tādas deklarācijas jau ir iesniegtas saistībā ar citu piešķiršanas procedūru, ar noteikumu, ka situācija nav mainījusies un laiks, kas pagājis kopš deklarāciju izdošanas datuma, nepārsniedz vienu gadu.

Atbildīgais kredītrīkotājs var atteikties no prasībām saskaņā ar pirmo un otro daļu attiecībā uz līgumiem ar ļoti mazu vērtību, kas nepārsniedz I pielikuma 14.4. punktā minēto summu.

2. Ja atbildīgais kredītrīkotājs to pieprasa un ja tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu procedūras pareizu norisi, dalībnieks, apakšuzņēmējs vai subjekts, uz kura spējām kandidāts vai pretendents iecerējis paļauties, iesniedz:

a) atbilstīgus pierādījumus, ka tas nav nonācis kādā no 136. panta 1. punktā minētajām izslēgšanas situācijām;

b) informāciju par fiziskām vai juridiskām personām, kas ir dalībnieka pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļi vai kam ir pārstāvības, lēmumu pieņemšanas vai kontroles pilnvaras attiecībā uz minēto dalībnieku, tostarp personām un subjektiem īpašumtiesību un kontroles struktūrā un faktiskajiem īpašniekiem, un atbilstīgus pierādījumus, ka neviena no minētajām personām neatrodas kādā no 136. panta 1. punkta c)–f) apakšpunktā minētajām izslēgšanas situācijām;

c) atbilstīgus pierādījumus, ka fiziskās vai juridiskās personas, kas uzņemas neierobežotu atbildību par minētā dalībnieka parādiem, nav 136. panta 1. punkta a) vai b) apakšpunktā minētajā izslēgšanas situācijā.

3. Attiecīgā gadījumā un saskaņā ar valsts tiesībām atbildīgais kredītrīkotājs par piemērotu pierādījumu tam, ka 2. punktā minētais dalībnieks vai subjekts neatrodas kādā no 136. panta 1. punkta a), c), d), f), g) un h) apakšpunktā minētajām izslēgšanas situācijām, var pieņemt nesenu izrakstu no sodāmības reģistra vai, ja tas nav iespējams, līdzvērtīgu dokumentu, ko nesen izdevusi uzņēmējdarbības veikšanas valsts tiesu vai administratīva iestāde un kas pierāda, ka šīs prasības ir apmierinātas.

Atbildīgais kredītrīkotājs par piemērotu pierādījumu tam, ka 2. punktā minētais dalībnieks vai subjekts neatrodas kādā no 136. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām izslēgšanas situācijām, var pieņemt nesen izdotu apliecinājumu, ko izsniegusi uzņēmējdarbības veikšanas valsts kompetentā iestāde. Ja šāda veida apliecinājumi netiek izdoti attiecīgajā uzņēmējdarbības veikšanas valstī, dalībnieks var sniegt paziņojumu, kas apliecināts ar zvērestu tiesu iestādē vai pie notāra, vai, ja tas nav iespējams, tad oficiālu deklarāciju, kas sniegta administratīvā iestādē vai kvalificētā profesionālā struktūrā valstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību.

4. Atbildīgais kredītrīkotājs var atcelt 2. punktā minētā dalībnieka vai subjekta pienākumu iesniegt 2. un 3. punktā minētos dokumentāros pierādījumus:

a) ja tas šādiem pierādījumiem var piekļūt bez maksas valsts datubāzē;

b) ja šādi pierādījumi jau ir iesniegti saistībā ar citu procedūru un ar noteikumu, ka visi iesniegtie dokumenti joprojām ir spēkā un laiks, kas ir pagājis kopš šo dokumentu izdošanas datuma, nepārsniedz vienu gadu;

c) ja viņš atzīst, ka šādus pierādījumus iesniegt nav iespējams.

5. Šā panta 1.–4. punktu nepiemēro personām un subjektiem, kas īsteno Savienības līdzekļus, ievērojot 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, vai Savienības struktūrām, kas minētas 70. un 71. pantā.

Attiecībā uz finanšu instrumentiem, ja nav noteikumu un procedūru, kas ir pilnībā līdzvērtīgi 154. panta 4. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā minētajiem noteikumiem un procedūrām, galasaņēmēji un starpnieki personai vai subjektam, kas īsteno Savienības līdzekļus, ievērojot 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, iesniedz parakstītu apliecinājumu ar godavārdu par to, ka tie neatrodas nevienā no 136. panta 1. punkta a)–d), g) un h) apakšpunktā vai 141. panta 1. punkta pirmās daļas b) un c) apakšpunktā minētajām situācijām vai situācijā, kas tiek uzskatīta par līdzvērtīgu pēc novērtējuma, kurš veikts saskaņā ar 154. panta 4. punktu.

Ja finanšu instrumentus izņēmuma kārtā īsteno, ievērojot 62. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, galasaņēmēji iesniedz finanšu starpniekiem parakstītu apliecinājumu ar godavārdu par to, ka tie neatrodas nevienā no 136. panta 1. punkta a)–d), g) un h) apakšpunktā vai 141. panta 1. punkta pirmās daļas b) un c apakšpunktā minētajām situācijām.

138. pants

Finansiāli sodi

1. Lai nodrošinātu preventīvu ietekmi, atbildīgais kredītrīkotājs, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 143. pantā minētās paneļkomitejas ieteikumu, var piemērot finansiālu sodu saņēmējam, ar kuru ir noslēgtas juridiskas saistības un kurš ir nonācis kādā no 136. panta 1. punkta c), d), e) vai f) apakšpunktā minētajām izslēgšanas situācijām.

Attiecībā uz 136. panta 1. punkta c)–f) apakšpunktā minētajām izslēgšanas situācijām finansiālu sodu var piemērot kā alternatīvu lēmumam izslēgt saņēmēju, ja šāda izslēgšana būtu nesamērīga, pamatojoties uz 136. panta 3. punktā minētajiem kritērijiem.

Attiecībā uz 136. panta 1. punkta c), d) un e) apakšpunktā minētajām izslēgšanas situācijām finansiālu sodu var piemērot papildus izslēgšanai, ja tas ir vajadzīgs Savienības finanšu interešu aizsardzībai, jo saņēmējs sistēmiski un atkārtoti ir rīkojies ar nodomu nepamatoti iegūt Savienības līdzekļus.

Neatkarīgi no šī punkta pirmās, otrās un trešās daļas finansiālu sodu nepiemēro saņēmējam, kas saskaņā ar 137. pantu ir darījis zināmu, ka atrodas izslēgšanas situācijā.

2. Finansiālā soda summa nepārsniedz 10 % no juridisko saistību kopējās vērtības. Ja dotācijas nolīgums parakstīts ar vairākiem labuma guvējiem, finansiālais sods nepārsniedz 10 % no dotācijas summas, kas attiecīgajam labuma guvējam pienākas saskaņā ar dotācijas nolīgumu.

139. pants

Izslēgšanas ilgums un noilguma termiņš

1. Izslēgšanas ilgums nepārsniedz nevienu no turpmāk minētajiem:

a) ilgumu, kas noteikts dalībvalsts galīgajā spriedumā vai galīgajā administratīvajā lēmumā, ja tādi ir;

b) ja nav galīgā sprieduma vai galīgā administratīvā lēmuma:

i) piecus gadus 136. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajos gadījumos;

ii) trīs gadus 136. panta 1. punkta c) un e)–h) apakšpunktā minētajos gadījumos.

Šīs regulas 135. panta 2. punktā minēto personu vai subjektu izslēdz tik ilgi, kamēr tas atrodas kādā no 136. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām izslēgšanas situācijām.

2. Noilguma termiņš izslēgšanai un/vai finansiālu sodu uzlikšanai 135. panta 2. punktā minētajai personai vai subjektam ir pieci gadi, ko aprēķina, skaitot no vienas no šādām dienām:

a) no izslēgšanu izraisošās rīcības dienas vai nepārtrauktu vai atkārtotu darbību gadījumos no dienas, kad izbeigta rīcība, – 136. panta 1. punkta b)–e) un g) un h) apakšpunktā minētajos gadījumos;

b) no valsts tiesas galīgā sprieduma vai galīgā administratīvā lēmuma dienas – 136. panta 1. punkta b), c), d), g) un h) apakšpunktā minētajos gadījumos.

Noilguma termiņu pārtrauc valsts iestādes, Komisijas, *OLAF*, *EPPO* –attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras īsteno ciešāku sadarbību saskaņā ar Regulu (ES) 2017/1939, šīs regulas 143. pantā minētās paneļkomitejas vai jebkura budžeta izpildē iesaistīta subjekta akts, ja par šādu aktu ir paziņots šīs regulas 135. panta 2. punktā minētajai personai vai subjektam un tas ir saistīts ar izmeklēšanu vai tiesvedību. Jauns noilguma termiņš sākas nākamajā dienā pēc pārtraukuma beigām.

Piemērojot šīs regulas 136. panta 1. punkta f) apakšpunktu, ir spēkā Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 3. pantā noteiktais noilguma termiņš šīs regulas 135. panta 2. punktā minētās personas vai subjekta izslēgšanai un/vai finansiālu sodu piemērošanai saņēmējam.

Ja attiecīgās šīs regulas 135. panta 2. punktā minētās personas vai subjekta rīcība atbilst vairākiem no šīs regulas 136. panta 1. punktā uzskaitītajiem iemesliem, piemēro noilguma termiņu, kas attiecas uz visnopietnāko no minētajiem iemesliem.

140. pants

Izslēgšanas un finansiālo sodu publicēšana

1. Lai vajadzības gadījumā pastiprinātu izslēgšanas un/vai finansiālā soda preventīvo ietekmi, Komisija saskaņā ar atbildīgā kredītrīkotāja lēmumu 136. panta 1. punkta c)–h) apakšpunktā minētajos gadījumos savā tīmekļa vietnē publicē šādu informāciju, kas saistīta ar izslēgšanu un attiecīgā gadījumā ar finansiālu sodu:

   a) šīs regulas 135. panta 2. punktā minētās personas vai subjekta vārds/nosaukums;

   b) izslēgšanas situācija;

   c) izslēgšanas ilgums un/vai finansiālā soda apjoms.

   Ja lēmums par izslēgšanu un/vai finansiālu sodu ir pieņemts, pamatojoties uz 136. panta 2. punktā minēto provizorisko klasifikāciju, publikācijā norāda, ka galīgā sprieduma vai attiecīgā gadījumā galīgā administratīvā lēmuma nav. Tādos gadījumos nekavējoties publicē informāciju par visām pārsūdzībām, to statusu un to rezultātiem, kā arī visiem atbildīgā kredītrīkotāja pārskatītajiem lēmumiem. Ja ir piemērots finansiāls sods, publikācijā norāda arī to, vai sods ir samaksāts.

Lēmumu par informācijas publicēšanu pieņem atbildīgais kredītrīkotājs vai nu pēc attiecīgā galīgā sprieduma, vai attiecīgā gadījumā pēc galīgā administratīvā lēmuma, vai arī pēc 143. pantā minētās paneļkomitejas ieteikuma – atkarībā no konkrētā gadījuma. Minētais lēmums stājas spēkā trīs mēnešus pēc tā paziņošanas attiecīgajai 135. panta 2. punktā minētajai personai vai subjektam.

Publicēto informāciju izņem, tiklīdz izslēgšana ir beigusies. Finansiāla soda gadījumā publikāciju izņem sešus mēnešus pēc minētā soda samaksas.

Attiecībā uz personas datiem atbildīgais kredītrīkotājs saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001 informē attiecīgo šīs regulas 135. panta 2. punktā minēto personu vai subjektu par tā tiesībām, kas paredzētas piemērojamos datu aizsardzības noteikumos, un par procedūrām, kas pieejamas minēto tiesību izmantošanai.

2. Šā panta 1. punktā minēto informāciju nepublicē, ja pastāv kādi no turpmāk minētajiem apstākļiem:

a) ja tas ir vajadzīgs, lai aizsargātu izmeklēšanas vai valsts tiesvedības konfidencialitāti;

b) ja publicēšana izraisītu nesamērīgu zaudējumu attiecīgajai 135. panta 2. punktā minētajai personai vai subjektam vai būtu citādi nesamērīga, pamatojoties uz 136. panta 3. punktā izklāstītajiem samērīguma kritērijiem un ņemot vērā finansiālā soda apjomu;

c) attiecībā uz fizisku personu, izņemot gadījumu, kad personas datu publicēšana ir pamatota izņēmuma apstākļos *inter alia* ar rīcības nopietnību vai tās ietekmi uz Savienības finanšu interesēm. Tādos gadījumos lēmumā publicēt informāciju tiek pienācīgi ņemtas vērā tiesības uz privātumu un citas Regulā (EK) Nr. 45/2001 paredzētās tiesības.

141. pants

Noraidīšana piešķiršanas procedūrā

1. Atbildīgais kredītrīkotājs piešķiršanas procedūrā noraida dalībnieku, kas:

a) atrodas izslēgšanas situācijā, kura noteikta saskaņā ar 136. pantu;

b) ir sagrozījis informāciju, kura prasīta kā nosacījums dalībai procedūrā, vai nav iesniedzis minēto informāciju;

c) iepriekš ir bijis iesaistīts to dokumentu sagatavošanā, kuri izmantoti piešķiršanas procedūrā, ja tas rada vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, tostarp konkurences izkropļojumu, kuru nevar novērst citādi.

Atbildīgais kredītrīkotājs paziņo pārējiem piešķiršanas procedūras dalībniekiem par attiecīgās informācijas apmaiņu, kas saistīta ar dalībnieka iesaisti piešķiršanas procedūras sagatavošanā vai izriet no tās, kā minēts pirmās daļas c) apakšpunktā. Pirms jebkura šāda noraidījuma dalībniekam dod iespēju pierādīt, ka tā iesaiste piešķiršanas procedūras sagatavošanā nepārkāpj vienlīdzīgas attieksmes principu.

2. Piemēro šīs regulas 133. panta 1. punktu, ja vien noraidījums nav pamatots saskaņā ar šā panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu ar lēmumu par izslēgšanu, kas pieņemts attiecībā uz dalībnieku pēc tā apsvērumu izskatīšanas.

142. pants

Agrīnas atklāšanas un izslēgšanas sistēma

1. Informācijas apmaiņa 135. pantā minētajā agrīnas atklāšanas un izslēgšanas sistēmā notiek centralizēti Komisijas izveidotā datubāzē ("datubāze"), un to pārvalda saskaņā ar tiesībām uz privātumu un citām Regulā (EK) Nr. 45/2001 paredzētajām tiesībām.

Informāciju par agrīnas atklāšanas, izslēgšanas un/vai finansiāla soda gadījumiem atbildīgais kredītrīkotājs datubāzē ievada pēc paziņošanas attiecīgajai 135. panta 2. punktā minētajai personai vai subjektam. Izņēmuma apstākļos, ja ir pārliecinošs tiesiskais pamats ievērot izmeklēšanas vai valsts tiesvedības konfidencialitāti, šādu paziņošanu var atlikt, līdz šāds pārliecinošs tiesiskais pamats ievērot konfidencialitāti vairs nepastāv.

Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001 Komisija pēc lūguma informē jebkuru 135. panta 2. punktā minēto personu vai subjektu, uz ko attiecas agrīnas atklāšanas un izslēgšanas sistēma, par datubāzē uzglabātajiem datiem par minēto personu vai subjektu.

Datubāzē iekļauto informāciju attiecīgi atjaunina, ja dati ir laboti, dzēsti vai grozīti. To publicē vienīgi saskaņā ar 140. pantu.

2. Agrīnas atklāšanas un izslēgšanas sistēma ir balstīta uz 136. panta 2. punkta ceturtajā daļā minētajiem faktiem un konstatējumiem un uz informācijas nodošanu Komisijai, kuru jo īpaši veic:

a) *EPPO* –attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras īsteno ciešāku sadarbību atbilstoši Padomes Regulai (ES) 2017/1939, – vai *OLAF* saskaņā ar Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013, ja pabeigtā vai notiekošā Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai izmeklēšana liecina, ka varētu būt lietderīgi veikt aizsardzības pasākumus vai darbības Savienības finanšu interešu aizsardzībai, pienācīgi ievērojot procesuālās tiesības un pamattiesības un nodrošinot pienācīgu aizsardzību ziņotājiem;

b) Komisijas, Komisijas izveidota Eiropas biroja vai izpildaģentūras kredītrīkotājs;

c) Savienības iestāde, Eiropas birojs, aģentūra, kas nav minēti šā punkta b) apakšpunktā, vai struktūra vai persona, kam uzticēts īstenot KĀDP pasākumus;

d) subjekti, kas izpilda budžetu saskaņā ar 63. pantu, gadījumos, kad konstatēta krāpšana un/vai pārkāpums un tiek veikti turpmāki pasākumi, ja informācijas nodošana ir prasīta speciālajos nozares noteikumos;

e) personas vai subjekti, kas īsteno Savienības līdzekļus, ievērojot 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, gadījumos, kad konstatēta krāpšana un/vai pārkāpums un tiek veikti turpmāki pasākumi.

3. Izņemot gadījumus, kad informācija ir jāiesniedz saskaņā ar speciālajiem nozares noteikumiem, informācijā, ko paredzēts nosūtīt, ievērojot šā panta 2. punktu, ietilpst:

a) attiecīgā subjekta vai personas identifikācija;

b) konstatēto risku vai attiecīgo faktu kopsavilkums;

c) informācija, kas varētu kredītrīkotājam palīdzēt veikt šā panta 4. punktā minēto pārbaudi vai pieņemt lēmumu par izslēgšanu, kā minēts 136. panta 1. vai 2. punktā, vai lēmumu piemērot finansiālu sodu, kā minēts 138. pantā;

d) attiecīgā gadījumā informācija par jebkuriem īpašiem pasākumiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu nosūtītās informācijas konfidencialitāti, tostarp pasākumi, ar ko aizsargā pierādījumus, lai aizsargātu izmeklēšanu vai valsts tiesvedību.

4. Komisija 3. punktā minēto informāciju nekavējoties nosūta saviem kredītrīkotājiem un savu izpildaģentūru kredītrīkotājiem, visām pārējām Savienības iestādēm, Savienības struktūrām, Eiropas birojam un aģentūrām, izmantojot 1. punktā minēto datubāzi, lai ļautu tiem veikt vajadzīgo pārbaudi attiecībā uz notiekošajām piešķiršanas procedūrām un spēkā esošajām juridiskajām saistībām.

Lai veiktu minēto pārbaudi, atbildīgais kredītrīkotājs īsteno savas pilnvaras, kā paredzēts 74. pantā, un nepārsniedz to, kas noteikts piešķiršanas procedūras noteikumos un juridisko saistību noteikumos.

Glabāšanas termiņš ar agrīnu atklāšanu saistītai informācijai, ko nosūta saskaņā ar šā panta 3. punktu, nepārsniedz vienu gadu. Ja minētajā laikposmā atbildīgais kredītrīkotājs lūdz paneļkomitejai nākt klajā ar ieteikumu izslēgšanas vai finansiālu sodu lietā, informācijas glabāšanas termiņu var pagarināt līdz brīdim, kad atbildīgais kredītrīkotājs ir pieņēmis lēmumu.

5. Komisija visām personām un subjektiem, kas iesaistīti budžeta izpildē saskaņā ar 62. pantu, piešķir piekļuvi informācijai par lēmumiem par izslēgšanu, ievērojot 136. pantu, lai ļautu tiem pārbaudīt, vai sistēmā ir kāds izslēgšanas gadījums, nolūkā vajadzības gadījumā un uz savu atbildību ņemt šo informāciju vērā, piešķirot tiesības slēgt līgumus saistībā ar budžeta izpildi.

6. Kā daļu no ikgadējā Komisijas ziņojuma Eiropas Parlamentam un Padomei, ievērojot LESD 325. panta 5. punktu, Komisija sniedz apkopotu informāciju par lēmumiem, ko kredītrīkotāji pieņēmuši saskaņā ar šīs regulas 135.–142. pantu. Minētajā ziņojumā tiek sniegta arī papildu informācija par visiem lēmumiem, ko kredītrīkotāji pieņēmuši, ievērojot šīs regulas 136. panta 6. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu un šīs regulas 140. panta 2. punktu, un par visiem kredītrīkotāju lēmumiem atkāpties no paneļkomitejas ieteikuma, ievērojot šīs regulas 143. panta 6. punkta trešo daļu.

Šā punkta pirmajā daļā minēto informāciju sniedz, pienācīgi ievērojot konfidencialitātes prasības un jo īpaši tā, lai nevarētu identificēt 135. panta 2. punktā minēto attiecīgo personu vai subjektu.

143. pants

Paneļkomiteja

1. Paneļkomiteju sasauc pēc jebkuras Savienības iestādes, Savienības struktūras, Eiropas biroja vai tādas struktūras vai personas kredītrīkotāja pieprasījuma, kam ir uzticēts īstenot īpašus pasākumus KĀDP jomā saskaņā ar LES V sadaļu.

2. Paneļkomitejā ietilpst:

   a) pastāvīgs un neatkarīgs augsta līmeņa priekšsēdētājs, ko ieceļ Komisija;

b) divi Komisijas – kā agrīnās atklāšanas un izslēgšanas sistēmas īpašnieces – pastāvīgie pārstāvji, kuri pauž vienotu nostāju; un

c) viens tā kredītrīkotāja pārstāvis, kas iesniedza pieteikumu.

Paneļkomiteju veido tā, lai nodrošinātu atbilstīgas juridiskās un tehniskās zināšanas. Paneļkomitejai palīdz Komisijas nodrošināts pastāvīgs sekretariāts, kurš nodrošina nepārtrauktu paneļkomitejas administratīvo darbību.

3. Priekšsēdētāju izraugās no bijušajiem Eiropas Savienības Tiesas vai Revīzijas palātas locekļiem vai bijušajiem ierēdņiem, kuru amata līmenis atbilda vismaz ģenerāldirektora amatam kādā Savienības iestādē, izņemot Komisiju. Viņu izraugās, pamatojoties uz viņa personīgajām un profesionālajām īpašībām, plašo pieredzi darbā ar juridiskiem un finansiāliem jautājumiem un pierādītu kompetenci, neatkarību un integritāti. Priekšsēdētāja amata pilnvaru laiks ir pieci gadi, un to nepagarina. Priekšsēdētāju ieceļ kā īpašo padomdevēju Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 5. panta nozīmē. Priekšsēdētājs vada visas paneļkomitejas sanāksmes. Viņš ir neatkarīgs savu pienākumu izpildē. Viņam nav interešu konflikta starp pienākumiem priekšsēdētāja amatā un jebkuriem citiem oficiāliem pienākumiem.

4. Komisija pieņem paneļkomitejas reglamentu.

5. Paneļkomiteja pirms savu ieteikumu pieņemšanas nodrošina attiecīgās 135. panta 2. punktā minētās personas vai subjekta tiesības iesniegt piezīmes par 136. panta 2. punktā minētajiem faktiem vai konstatējumiem un par provizorisko juridisko klasifikāciju. Tiesības iesniegt piezīmes var atlikt izņēmuma apstākļos, ja ir pārliecinoši leģitīmi iemesli ievērot izmeklēšanas vai valsts tiesvedības konfidencialitāti, līdz šādi leģitīmi iemesli vairs nepastāv.

6. Paneļkomitejas ieteikumā veikt izslēgšanu un/vai piemērot finansiālu sodu attiecīgā gadījumā iekļauj šādu informāciju:

a) šīs regulas 136. panta 2. punktā minētos faktus vai konstatējumus un to provizorisko juridisko klasifikāciju;

b) novērtējumu par to, vai ir jāpiemēro finansiāls sods, un par tā apmēru;

c) novērtējumu par to, vai 135. panta 2. punktā minētā persona vai subjekts ir jāizslēdz, un, ja tas tā ir, par ierosināto izslēgšanas ilgumu;

d) novērtējumu par to, vai ir jāpublicē informācija par 135. panta 2. punktā minēto personu vai subjektu, kurš ir izslēgts un/vai kuram piemērots finansiāls sods;

e) šīs regulas 135. panta 2. punktā minētās personas vai subjekta veikto korektīvo pasākumu novērtējumu, ja tāds ir.

Ja atbildīgais kredītrīkotājs paredz pieņemt stingrāku lēmumu nekā tas, ko ir ieteikusi paneļkomiteja, tas nodrošina, ka šāds lēmums tiek pieņemts, pienācīgi ņemot vērā tiesības tikt uzklausītam un personas datu aizsardzības noteikumus.

Ja atbildīgais kredītrīkotājs nolemj atkāpties no paneļkomitejas ieteikuma, tas šādu lēmumu pamato paneļkomitejai.

7. Paneļkomiteja izslēgšanas laikposmā pārskata savu ieteikumu pēc atbildīgā kredītrīkotāja lūguma 136. panta 8. punktā minētajos gadījumos vai pēc tam, kad ir paziņots par galīgo spriedumu vai galīgo administratīvo lēmumu, ar ko pamato izslēgšanu, ja ar šādu spriedumu vai lēmumu nav noteikts izslēgšanas ilgums, kā minēts 136. panta 2. punkta otrajā daļā.

8. Paneļkomiteja nekavējoties paziņo kredītrīkotājam, kas iesniedza pieteikumu, savu pārskatīto ieteikumu, pēc kura kredītrīkotājs pārskata savu lēmumu.

9. Eiropas Savienības Tiesai ir neierobežota jurisdikcija pārskatīt lēmumu, ar ko kredītrīkotājs izslēdz 135. panta 2. punktā minēto personu vai subjektu un/vai piemēro finansiālu sodu saņēmējam, tostarp atcelt izslēgšanu, saīsināt vai pagarināt izslēgšanas ilgumu un/vai atcelt, samazināt vai palielināt piemēroto finansiālo sodu. Padomes Regulas (EK) Nr. 58/2003 22. panta 1. punktu nepiemēro, ja kredītrīkotāja lēmumu veikt izslēgšanu vai piemērot finansiālu sodu pieņem, pamatojoties uz paneļkomitejas ieteikumu.

144. pants

Agrīnas atklāšanas un izslēgšanas sistēmas datubāzes darbība

1. No 142. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētajiem subjektiem prasīto informāciju nosūta, izmantojot tikai Komisijas izveidotu automatizētu informācijas sistēmu, ko patlaban lieto krāpšanas un pārkāpumu gadījumu ziņošanai ("pārkāpumu pārvaldības sistēma") saskaņā ar speciālajiem nozares noteikumiem.

2. Izmantojot ar pārkāpumu pārvaldības sistēmas starpniecību saņemtos datus, ņem vērā valsts procedūras statusu informācijas nosūtīšanas brīdī. Pirms šādas datu izmantošanas apspriežas ar dalībvalsti, kura ar pārkāpumu pārvaldības sistēmas starpniecību ir iesniegusi attiecīgos datus.

145. pants

Kopīgajam pētniecības centram piemērojamie izņēmumi

Šīs regulas 135.–144. pantu nepiemēro KPC.

3. IEDAĻA

IT SISTĒMAS UN E-PĀRVALDE

146. pants

Operāciju elektroniskā pārvaldība

1. Ja ieņēmumu un izdevumu operācijas vai dokumentu apmaiņu veic, izmantojot datorsistēmas, dokumentus var parakstīt, izmantojot datorizētu vai elektronisku procedūru, kas nodrošina parakstītāja autentifikāciju. Šādas datorsistēmas ietver pilnīgu un aktualizētu sistēmas aprakstu, kurā noteikts visu datu lauku saturs, aprakstīts, kā apstrādā katru atsevišķu operāciju, un sīki izskaidrots, kā datorsistēma garantē pilnīgu revīzijas izsekojamību par katru operāciju.

2. Dokumentu nosūtīšanu starp Savienības iestādēm un dalībvalstīm var veikt elektroniski, ja attiecīgās iestādes un dalībvalstis par to ir iepriekš vienojušās.

147. pants

E-pārvalde

1. Šīs regulas 70. un 71. pantā minētās Savienības iestādes, izpildaģentūras un Savienības struktūras nosaka un piemēro vienotus standartus elektroniskai informācijas apmaiņai ar dalībniekiem. Tās jo īpaši dara visu iespējamo, lai izstrādātu un īstenotu risinājumus attiecībā uz datu iesniegšanu, uzglabāšanu un apstrādi piešķiršanas procedūrās, un šajā nolūkā dalībniekiem izveido vienotu "elektroniskās datu apmaiņas telpu". Komisija regulāri ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par progresu, kas sasniegts šajā jomā.

2. Dalītajā pārvaldībā visu oficiālo informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un Komisiju veic tā, kā norādīts speciālajos nozares noteikumos. Minētajos noteikumos paredz budžeta pārvaldības procesā apkopoto vai saņemto un nosūtīto datu savietojamību.

148. pants

Elektroniskās datu apmaiņas sistēmas

1. Visu saziņu ar saņēmējiem, tostarp juridisko saistību noslēgšanu un jebkurus to grozījumus, var veikt, izmantojot elektroniskās datu apmaiņas sistēmas.

2. Elektroniskās datu apmaiņas sistēmas atbilst šādiem nosacījumiem:

a) tikai pilnvarotām personām var būt piekļuve sistēmai un tajā nosūtītiem dokumentiem;

b) tikai pilnvarotas personas var elektroniski parakstīt vai nosūtīt dokumentu sistēmā;

c) pilnvarotās personas sistēmā tiek identificētas, izmantojot noteiktos līdzekļus;

d) tiek precīzi noteikts elektroniskā darījuma laiku un datumu;

e) tiek saglabāta dokumentu integritāte;

f) tiek saglabāta dokumentu pieejamība;

g) attiecīgā gadījumā tiek saglabāta dokumentu konfidencialitāte;

h) tiek nodrošināta personas datu aizsardzība saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001.

3. Uz šādā sistēmā nosūtītiem vai saņemtiem datiem attiecas juridiska prezumpcija par datu integritāti un sistēmas norādītā datu nosūtīšanas vai saņemšanas datuma un laika precizitāti.

Šādā sistēmā nosūtītu vai paziņotu dokumentu uzskata par līdzvērtīgu papīra formāta dokumentam, tas ir pieņemams kā pierādījums tiesas procesā, to uzskata par oriģinālu, un uz to attiecas juridiska prezumpcija par tā autentiskumu un integritāti, ar noteikumu, ka minētajā dokumentā nav nekādu dinamisku iezīmju, kas var to automātiski izmainīt.

Elektroniskajiem parakstiem, kas minēti 2. punkta b) apakšpunktā, ir līdzvērtīgs juridiskais spēks parakstiem rokrakstā.

149. pants

Pieteikuma dokumentu iesniegšana

1. Pieteikuma dokumentu iesniegšanas kārtību nosaka atbildīgais kredītrīkotājs, kas var izvēlēties ekskluzīvu iesniegšanas veidu.

Saziņas līdzekļus izvēlas tā, lai nodrošinātu patiesu konkurenci un šādu nosacījumu ievērošanu:

a) katrs pieteikums satur visu tā vērtēšanai nepieciešamo informāciju;

b) tiek saglabāta datu integritāte;

c) tiek saglabāta pieteikuma dokumentu konfidencialitāte;

d) tiek nodrošināta personas datu aizsardzība saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 45/2001.

2. Komisija ar atbilstošiem līdzekļiem un saskaņā ar 147. panta 1. punktu nodrošina, lai dalībnieki pieteikuma dokumentus un visus apliecinošos pierādījumus varētu iesniegt elektroniskā formātā. Jebkura elektroniskās saziņas sistēma, ko izmanto, lai atbalstītu saziņu un informācijas apmaiņu, ir nediskriminējoša, vispārēji pieejama un savietojama ar vispārēji izmantotiem informācijas un komunikācijas tehnoloģiju produktiem un neierobežo dalībnieku piekļuvi piešķiršanas procedūrai.

Komisija regulāri ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par progresu, kas sasniegts, piemērojot šo punktu.

3. Ierīces pieteikuma dokumentu elektroniskai saņemšanai, izmantojot tehniskus līdzekļus un atbilstīgas procedūras, garantē, ka:

a) dalībnieku var droši autentificēt;

b) var precīzi noteikt pieteikuma dokumentu saņemšanas precīzu laiku un datumu;

c) tikai pilnvarotas personas var piekļūt nosūtītajiem datiem un var noteikt vai mainīt pieteikuma dokumentu atvēršanas datumus;

d) piešķiršanas procedūras dažādajos posmos tikai pilnvarotas personas piekļūst visiem iesniegtajiem datiem un var nodrošināt piekļuvi datiem atbilstoši procedūras vajadzībām;

e) pienācīgi nodrošina, ka ir iespējams konstatēt jebkuru mēģinājumu pārkāpt kādu no a)–d) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem.

Pirmo daļu nepiemēro līgumiem, kuru vērtība ir mazāka par 175. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām.

4. Ja atbildīgais kredītrīkotājs atļauj iesniegt pieteikuma dokumentus elektroniski, tiek uzskatīts, ka ar šādu sistēmu starpniecību iesniegtie elektroniskie dokumenti ir oriģināli.

5. Ja pieteikums tiek iesniegts vēstules veidā, dalībnieki var izvēlēties iesniegt pieteikuma dokumentus vienā no šādiem veidiem:

a) vai nu pa pastu, vai kurjerpastu; tādā gadījumā pierādījums ir pasta zīmogs vai piegādes kvīts datums;

b) dalībnieks personiski vai viņa pārstāvis dokumentus nogādā tieši atbildīgā kredītrīkotāja telpās; tādā gadījumā pierādījums ir saņemšanas apliecinājums.

6. Iesniedzot pieteikuma dokumentus, dalībnieki piekrīt paziņojumu par procedūras rezultātiem saņemt elektroniski.

7. Šā panta 1.–6. punkts neattiecas uz to personu vai subjektu atlasi, kuri īsteno Savienības līdzekļus, ievērojot 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu.

3. NODAĻA

Tiešai pārvaldībai piemērojamie noteikumi

150. pants

Vērtēšanas komisija

1. Pieteikuma dokumentus vērtē vērtēšanas komisija.

2. Vērtēšanas komisiju ieceļ atbildīgais kredītrīkotājs.

   Komisijā ir vismaz trīs personas.

3. Vērtēšanas komisijas locekļi, kas vērtē dotācijas pieteikumus vai piedāvājumus, pārstāv 68., 70. un 71. pantā minēto Savienības iestāžu vai Savienības struktūru vismaz divus organizatoriskos subjektus bez hierarhiskas saiknes to starpā, no kuriem vismaz viens nav atbildīgā kredītrīkotāja pakļautībā. Ja pārstāvniecībās un vietējās vienībās ārpus Savienības, piemēram, Savienības delegācijā, birojā vai biroja filiālē trešā valstī, un 68., 70. un 71. pantā minētajās Savienības struktūrās nav atsevišķu subjektu, tad nepiemēro prasību par organizatoriskiem subjektiem, starp kuriem nav hierarhiskas saiknes..

   Ievērojot atbildīgā kredītrīkotāja lēmumu, vērtēšanas komisijai var palīdzēt ārējie eksperti.

Vērtēšanas komisijas locekļi var būt ārējie eksperti, ja tāda iespēja ir paredzēta pamataktā.

4. Vērtēšanas komisijas locekļi, kas vērtē pieteikumus dalībai godalgu konkursā, var būt 3. punkta pirmajā daļā minētās personas vai ārējie eksperti.

5. Vērtēšanas komisijas locekļi un ārējie eksperti ievēro 61. pantu.

151. pants

Pieteikuma dokumentu precizēšana un labošana

Atbildīgais kredītrīkotājs var labot acīmredzamas pārrakstīšanās kļūdas pieteikuma dokumentos pēc tam, kad dalībnieks ir apstiprinājis iecerēto labojumu.

Ja dalībnieks nav iesniedzis pierādījumus vai sniedzis paziņojumus, vērtēšanas komisija vai attiecīgā gadījumā atbildīgais kredītrīkotājs, izņemot pienācīgi pamatotus gadījumus, aicina dalībnieku sniegt trūkstošo informāciju vai precizēt apliecinošos dokumentus.

Šāda informācija, precizējums vai apstiprinājums būtiski nemaina pieteikuma dokumentus.

152. pants

Garantijas

1. Izņemot līgumus un dotācijas, kuru vērtība nepārsniedz EUR 60 000, atbildīgais kredītrīkotājs, ja tas ir samērīgi un atbilstoši viņa riska analīzei, var pieprasīt, lai garantiju iesniedz:

   a) darbuzņēmēji vai labuma guvēji, lai ierobežotu finanšu riskus, kas saistīti ar priekšfinansējuma samaksu ("priekšfinansējuma garantija");

   b) darbuzņēmēji, lai nodrošinātu atbilstību būtiskām līgumsaistībām būvdarbu, piegāžu vai kompleksu pakalpojumu gadījumā ("izpildes garantija");

   c) darbuzņēmēji, lai nodrošinātu pilnīgu līguma izpildi līgumsaistību periodā ("ieturējuma summas garantija").

   Kopīgais pētniecības centrs (KPC) ir atbrīvots no garantiju sniegšanas.

   Kā alternatīvu garantijas pieprasīšanai par priekšfinansējumu dotācijām atbildīgais kredītrīkotājs var nolemt sadalīt maksājumu vairākās daļās.

2. Atbildīgais kredītrīkotājs pieņem lēmumu garantiju izteikt euro vai līguma vai dotācijas nolīguma valūtā.

3. Garantiju izsniedz banka vai pilnvarota finanšu iestāde, kuru akceptē atbildīgais kredītrīkotājs.

Pēc darbuzņēmēja vai labuma guvēja pieprasījuma un ja tam piekrīt atbildīgais kredītrīkotājs:

a) šā panta 1. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minēto garantiju var aizstāt ar darbuzņēmēja vai labuma guvēja un trešās personas solidāru galvojumu;

b) šā panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minēto garantiju var aizstāt ar neatsaucamu un beznosacījuma kopīgu garantiju, ko snieguši labuma guvēji, kas ir tā paša dotācijas nolīguma puses.

4. Garantijas rezultātā banka vai finanšu iestāde, vai trešā persona sniedz neatsaucamu nodrošinājumu vai ir darbuzņēmēja vai labuma guvēja saistību galvotājs pēc pirmā pieprasījuma.

5. Ja, īstenojot līgumu vai dotācijas nolīgumu, atbildīgais kredītrīkotājs konstatē, ka galvotājs nav vai vairs nav pilnvarots izsniegt garantijas saskaņā ar piemērojamajiem valsts tiesību aktiem, viņš pieprasa, lai darbuzņēmējs vai labuma guvējs aizstāj šāda galvotāja izsniegto garantiju.

153. pants

Priekšfinansējuma garantija

1. Priekšfinansējuma garantija attiecas uz summu, kas nepārsniedz priekšfinansējuma summu un ir spēkā pietiekami ilgu laika posmu, lai to varētu izmantot.

2. Priekšfinansējuma garantiju atbrīvo, kad saskaņā ar līguma noteikumiem vai dotācijas nolīguma nosacījumiem no darbuzņēmējam vai labuma guvējam veicamajiem starpposma maksājumiem vai no atlikuma maksājuma ir ieturēts priekšfinansējums.

VII SADAĻA
NETIEŠA PĀRVALDĪBA

154. pants

Netieša pārvaldība

1. To personu un subjektu atlase, kuriem uzticēta Savienības līdzekļu vai budžeta garantiju īstenošana saskaņā ar 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, ir pārredzama, pamatota ar pasākuma būtību un neizraisa interešu konfliktu. Šīs regulas 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta ii), v), vi) un vii) punktā minēto subjektu atlasē pienācīgi ņem vērā arī to finansiālās un darbības spējas.

Ja persona vai subjekts ir noteikti pamataktā, 35. pantā paredzētajā finanšu pārskatā iekļauj pamatojumu konkrētā persona vai subjekta izvēlei.

Ja īstenošanu veic ar tīkla palīdzību un tas prasa dalībvalstij vai attiecīgajai valstij izraudzīties vismaz vienu struktūru vai subjektu, dalībvalsts vai attiecīgā valsts šo struktūru vai subjektu izraugās saskaņā ar pamataktu. Visos pārējos gadījumos Komisija šādas struktūras vai subjektus izraugās, vienojoties ar dalībvalstīm vai attiecīgajām valstīm.

2. Personas un subjekti, kuriem uzticēta Savienības līdzekļu vai budžeta garantiju īstenošana saskaņā ar 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, ievēro pareizas finanšu pārvaldības, pārredzamības un nediskriminācijas principus un nodrošina Savienības rīcības pamanāmību. Ja Komisija noslēdz finanšu pamatpartnerības nolīgumus saskaņā ar 130. pantu, šādos nolīgumos sīkāk apraksta minētos principus.

3. Pirms iemaksu nolīgumu, finansēšanas nolīgumu vai garantijas nolīgumu parakstīšanas Komisija nodrošina Savienības finanšu interešu aizsardzības līmeni, kas ir līdzvērtīgs tam, ko nodrošina, kad Komisija izpilda budžetu saskaņā ar 62. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu. Komisija to dara, veicot novērtējumu par to personu vai subjektu sistēmām, noteikumiem un procedūrām, kuri īsteno Savienības līdzekļus, ja tā ir iecerējusi paļauties uz šādām sistēmām, noteikumiem un procedūrām pasākuma īstenošanai, vai veicot atbilstīgus uzraudzības pasākumus saskaņā ar šā panta 5. punktu.

4. Komisija saskaņā ar proporcionalitātes principu un pienācīgi ņemot vērā pasākuma būtību un saistītos finanšu riskus, novērtē, ka personas un subjekti, kas īsteno Savienības līdzekļus, ievērojot 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu:

a) izveido efektīvu un lietderīgu iekšējās kontroles sistēmu un nodrošina tās darbību; šī sistēma balstās uz starptautisko paraugpraksi un jo īpaši ļauj novērst, atklāt un labot pārkāpumus un krāpšanu;

b) izmanto tādu grāmatvedības sistēmu, kas laikus sniedz pareizu, pilnīgu un ticamu informāciju;

c) tiek pārbaudīti, izmantojot neatkarīgu ārējo revīziju, ko saskaņā ar starptautiski pieņemtiem revīzijas standartiem veic revīzijas pakalpojumu sniedzējs, kas ir funkcionāli neatkarīgs no attiecīgā personas vai subjekta;

d) piemēro attiecīgus noteikumus un procedūras, lai sniegtu finansējumu trešām personām, tostarp pārredzamas, nediskriminējošas, lietderīgas un efektīvas pārskatīšanas procedūras, noteikumus par nepamatoti izmaksātu līdzekļu atgūšanu un noteikumus, kas liedz piekļuvi finansējumam;

e) publisko pietiekamu informāciju par to saņēmējiem, kas ir līdzvērtīga 38. pantā paredzētajai informācijai;

f) nodrošina personas datu aizsardzību, kas ir līdzvērtīga 5. pantā minētajai aizsardzībai.

Turklāt, vienojoties ar personām vai subjektiem, Komisija var novērtēt citus noteikumus un procedūras, piemēram, personu vai subjektu administratīvo izmaksu uzskaites praksi. Pamatojoties uz minētā novērtējuma rezultātiem, Komisija var nolemt paļauties uz minētajiem noteikumiem un procedūrām.

Personas vai subjekti, kas ir novērtēti saskaņā ar pirmo un otro daļu, bez liekas kavēšanās informē Komisiju, ja to sistēmās, noteikumos vai procedūrās tiek veiktas jebkādas būtiskas izmaiņas, kas var ietekmēt Komisijas novērtējuma uzticamību.

5. Ja attiecīgās personas vai subjekti tikai daļēji atbilst 4. punktam, Komisija veic atbilstīgus uzraudzības pasākumus, kas nodrošina Savienības finanšu interešu aizsardzību. Minētos pasākumus precizē attiecīgajos nolīgumos. Pēc Eiropas Parlamenta un Padomes pieprasījuma tiem dara pieejamu informāciju par visiem šādiem pasākumiem.

6. Komisija var nolemt neprasīt 3. un 4. punktā minēto *ex ante* novērtējumu:

a) par 70. un 71. pantā minētajām Savienības struktūrām un par 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta viii) punktā minētajām struktūrām vai personām, kas ir pieņēmušas finanšu noteikumus ar Komisijas iepriekšēju piekrišanu;

b) par trešām valstīm vai to izraudzītām struktūrām, ciktāl Komisija saglabā finanšu pārvaldības pienākumus, kas garantē Savienības finanšu interešu pietiekamu aizsardzību; vai

c) par Komisijas konkrēti pieprasītajām procedūrām, tostarp tās pašas un pamataktos minētajām procedūrām.

7. Ja 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minēto personu vai subjektu sistēmas, noteikumi vai procedūras tiek novērtētas kā atbilstīgas, Savienības iemaksas minētajām personām vai subjektiem var īstenot saskaņā ar šo sadaļu. Ja šādas personas vai subjekti piedalās uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus, tās ievēro uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus noteikumus, kas ietverti VIII sadaļā. Šādā gadījumā kredītrīkotājs var nolemt dotācijas nolīguma vietā parakstīt iemaksu nolīgumu vai finansēšanas nolīgumu.

155. pants

Savienības līdzekļu un budžeta garantiju īstenošana

1. Personas un subjekti, kas īsteno Savienības līdzekļus vai budžeta garantijas, iesniedz Komisijai:

a) ziņojumu par Savienības līdzekļu vai budžeta garantijas īstenošanu, tostarp par 125. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā noteikto nosacījumu izpildi vai rezultātu sasniegšanu;

b) ja iemaksa atlīdzina izdevumus, – to sagatavotos pārskatus par izdevumiem;

c) pārvaldības deklarāciju, kas attiecas uz a) apakšpunktā un attiecīgā gadījumā arī b) apakšpunktā minēto informāciju, kas apstiprina, ka:

i) šī informācija ir pareizi izklāstīta, pilnīga un precīza;

ii) Savienības līdzekļi tika izmantoti to paredzētajam mērķim, kā noteikts iemaksu nolīgumos, finansēšanas nolīgumos vai garantijas nolīgumos, vai attiecīgā gadījumā arī attiecīgajos speciālajos nozares noteikumos;

iii) ieviestās kontroles sistēmas dod vajadzīgās garantijas attiecībā uz pamatā esošo darījumu likumību un pareizību;

d) galīgo revīzijas ziņojumu un veiktās kontroles rezultātu kopsavilkumu, tostarp analīzi par sistēmās konstatēto kļūdu un trūkumu būtību un apjomu, kā arī par veiktajiem vai plānotajiem korektīvajiem pasākumiem.

Ja notiek 127. pantā minētā savstarpējā paļaušanās uz revīzijām, šī punkta pirmās daļas d) apakšpunktā minētajā kopsavilkumā iekļauj visu attiecīgo revīziju dokumentāciju, uz kuru paredzēts paļauties.

Pasākumiem, kas tiek izbeigti pirms attiecīgā finanšu gada beigām, nobeiguma ziņojums var aizstāt pirmās daļas c) apakšpunktā minēto pārvaldības deklarāciju, ja tā iesniegta pirms nākamā finanšu gada 15. februāra.

Pirmajā daļā minētajiem dokumentiem pievieno saskaņā ar starptautiski pieņemtiem revīzijas standartiem sagatavotu neatkarīgas revīzijas struktūras atzinumu. Minētajā atzinumā konstatē, vai ieviestās kontroles sistēmas darbojas pienācīgi un izmaksu ziņā ir lietderīgas un vai pamatā esošie darījumi ir likumīgi un pareizi. Atzinumā arī norāda, vai revīzijas rezultātā radušās šaubas par apgalvojumiem, kas pausti pirmās daļas c) apakšpunktā minētajā pārvaldības deklarācijā. Ja šāda atzinuma nav, kredītrīkotājs var prasīt līdzvērtīgu ticamības līmeni ar citiem neatkarīgiem līdzekļiem.

Pirmajā daļā minētos dokumentus Komisijai iesniedz ne vēlāk kā nākamā finanšu gada 15. februārī. Trešajā daļā minēto atzinumu Komisijai iesniedz ne vēlāk kā tā paša gada 15. martā.

Šajā punktā izklāstītie pienākumi neskar nolīgumus, kas noslēgti ar EIB, EIF, dalībvalstu organizācijām, starptautiskajām organizācijām un trešām valstīm. Attiecībā uz pārvaldības deklarāciju šādi nolīgumi ietver vismaz minēto subjektu pienākumu reizi gadā iesniegt Komisijai paziņojumu, ka attiecīgajā finanšu gadā Savienības līdzekļi tika izmantoti un uzskaitīti saskaņā ar 154. panta 3. un 4. punkta prasībām un ievērojot šādos nolīgumos noteiktos pienākumus. Šādu paziņojumu var iekļaut nobeiguma ziņojumā, ja īstenotais pasākums nepārsniedz 18 mēnešus.

2. Īstenojot Savienības līdzekļus, personas un subjekti:

a) ievēro piemērojamās Savienības tiesības un saskaņotos starptautiskos un Savienības standartus un tādēļ neatbalsta pasākumus, kas veicina nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, terorisma finansēšanu, nodokļu apiešanu, krāpšanu nodokļu jomā vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;

b) īstenojot finanšu instrumentus un budžeta garantijas saskaņā ar X sadaļu, neuzsāk jaunas vai atjaunotas operācijas ar subjektiem, kas ir inkorporēti vai veic uzņēmējdarbību jurisdikcijās, kuras saskaņā ar attiecīgo Savienības politiku ir iekļautas to jurisdikciju sarakstā, kuras nesadarbojas, vai kuras ir identificētas kā augsta riska trešās valstis saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 9. panta 2. punktu, vai kuras nenodrošina efektīvu atbilstību Savienības vai starptautiski saskaņotiem nodokļu standartiem attiecībā uz pārredzamību un informācijas apmaiņu.

Subjekti var atkāpties no pirmās daļas b) punkta tikai tad, ja pasākums fiziski ir īstenots kādā no minētajām jurisdikcijām un nav nekādu pazīmju, ka attiecīgā operācija ietilpst kādā no šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā uzskaitītajām kategorijām.

Noslēdzot nolīgumus ar finanšu starpniekiem, subjekti, kas īsteno finanšu instrumentus un budžeta garantijas saskaņā ar X sadaļu, šajā daļā minētās prasības transponē attiecīgajos nolīgumos un lūdz finanšu starpniekus ziņot par to ievērošanu.

3. Īstenojot finanšu instrumentus un budžeta garantijas saskaņā ar X sadaļu, personas un subjekti piemēro principus un standartus, kas izklāstīti Savienības tiesību aktos par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2015/847[1] un Direktīvā (ES) 2015/849. Tie pakārto šajā regulā paredzētā finansējuma piešķiršanu prasībai atklāt informāciju par faktiskajiem īpašniekiem saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849 un publicē par katru valsti atsevišķi sniegto pārskatu datus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES[2] 89. panta 1. punkta nozīmē.

4. Komisija pārbauda, ka Savienības līdzekļi vai budžeta garantija ir izmantota saskaņā ar attiecīgajos nolīgumos paredzētajiem nosacījumiem. Ja personas vai subjekta izmaksas atlīdzina, pamatojoties uz vienkāršotu izmaksu iespēju saskaņā ar 125. panta 1. punkta pirmās daļas c), d) un e) apakšpunktu, *mutatis mutandis* piemēro 181. panta 1.–5. punktu un 182. līdz 185. pantu. Ja Savienības līdzekļi vai budžeta garantijas ir izmantotas, pārkāpjot attiecīgajos nolīgumos paredzētos pienākumus, piemēro 131. pantu.

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/847 (2015. gada 20. maijs) par līdzekļu pārvedumiem pievienoto informāciju un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1781/2006 (OV L 141, 5.6.2015., 1. lpp.).

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

5. Vairāku līdzekļu devēju pasākumos, ja Savienības iemaksa atlīdzina izdevumus, 4. punktā paredzētajā procedūrā ir ietverta pārbaude, ka summu, kas atbilst Komisijas samaksātajai summai par attiecīgo pasākumu, persona vai subjekts ir izmantojis saskaņā ar attiecīgajā dotācijas, iemaksu vai finansēšanas nolīgumā paredzētajiem nosacījumiem.

6. Iemaksu nolīgumos, finansēšanas nolīgumos un garantijas nolīgumos skaidri nosaka tās personas vai subjekta saistības un pienākumus, kas īsteno Savienības līdzekļus, tostarp 129. pantā paredzētos pienākumus un iemaksas veikšanas nosacījumus. Šādos nolīgumos attiecīgā gadījumā nosaka arī savstarpēji saskaņotu atlīdzību, kas ir atbilstoša pasākumu īstenošanas apstākļiem, pienācīgi ņemot vērā krīzes un nestabilitātes situācijas, un vajadzības gadījumā tā ir balstīta uz sniegumu. Šie nolīgumi ietver arī noteikumus attiecībā uz ziņošanu Komisijai par uzdevumu izpildes sniegumu, gaidāmajiem rezultātiem, tostarp rādītājus snieguma mērīšanai un pienākumu personām vai subjektiem, kas īsteno Savienības līdzekļus, nekavējoties paziņot Komisijai par konstatētajiem krāpšanas un pārkāpumu gadījumiem un turpmākiem pasākumiem.

7. Pēc Eiropas Parlamenta un Padomes pieprasījuma tiem dara pieejamus visus iemaksu nolīgumus, finansēšanas nolīgumus un garantijas nolīgumus.

8. Šis pants neattiecas uz Savienības iemaksu Savienības struktūrām, kam piemēro atsevišķu budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru saskaņā ar 70. un 71. pantu, izņemot iespējamus *ad hoc* iemaksu nolīgumus.

156. pants

Netieša pārvaldība, izmantojot starptautiskās organizācijas

1. Komisija saskaņā ar 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta ii) punktu var izpildīt budžetu netieši, izmantojot ar starptautiskiem nolīgumiem izveidotas starptautiskās publiskā sektora organizācijas ("starptautiskās organizācijas") un izmantojot šādu organizāciju izveidotas specializētās aģentūras. Šos nolīgumus nosūta Komisijai tās saskaņā ar 154. panta 3. punktu veiktā novērtējuma ietvaros.

2. Starptautiskajām organizācijām tiek pielīdzinātas šādas organizācijas:

   a) Starptautiskā Sarkanā Krusta komiteja;

   b) Starptautiskā Sarkanā Krusta un Sarkanā Pusmēness biedrību federācija.

3. Komisija var pieņemt pienācīgi pamatotu lēmumu, ar kuru bezpeļņas organizāciju pielīdzina starptautiskai organizācijai, ar noteikumu, ka bezpeļņas organizācija atbilst šādiem nosacījumiem:

   a) tā ir juridiska persona ar neatkarīgu pārvaldības struktūru;

   b) tā ir izveidota, lai pildītu īpašus uzdevumus ar vispārēju starptautisko nozīmi;

   c) šīs bezpeļņas organizācijas biedru sastāvā ir vismaz sešas dalībvalstis;

d) tā sniedz pietiekamas finanšu garantijas;

e) tā darbojas, pamatojoties uz pastāvīgu struktūru un saskaņā ar sistēmām, noteikumiem un procedūrām, kas var tikt novērtētas saskaņā ar 154. panta 3. punktu.

4. Ja starptautiskas organizācijas īsteno līdzekļus saskaņā ar netiešu pārvaldību, piemēro ar tām noslēgtos pārbaudes nolīgumus.

157. pants

Netieša pārvaldība, izmantojot dalībvalstu organizācijas

1. Komisija saskaņā ar 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta v) un vi) punktu var izpildīt budžetu netieši, izmantojot dalībvalstu organizācijas.

2. Ja Komisija budžetu izpilda netieši, izmantojot dalībvalstu organizācijas, tā paļaujas uz minēto organizāciju sistēmām un procedūrām, kas novērtētas saskaņā ar 154. panta 3. un 4. punktu.

3. Finanšu pamatpartnerības nolīgumos, kas noslēgti ar dalībvalstu organizācijām saskaņā ar 130. pantu, sīkāk precizē apmēru un kārtību, kādā piemēro savstarpējo paļaušanos uz dalībvalstu organizāciju sistēmām, noteikumiem un procedūrām, un var būt iekļauti īpaši noteikumi par savstarpēju paļaušanos uz novērtējumiem un revīzijām, kā minēts 126. un 127. pantā.

158. pants

Netieša pārvaldība, izmantojot trešās valstis

1. Komisija var izpildīt budžetu netieši, izmantojot trešo valsti vai struktūras, ko izraudzījusi minētā trešā valsts, kā minēts 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta i) punktā, parakstot finansēšanas nolīgumu, kurā aprakstīta Savienības intervence trešā valstī un noteikta īstenošanas metode katrai pasākuma daļai.

2. Attiecībā uz to pasākuma daļu, kuru netieši īsteno, izmantojot trešo valsti vai tās izraudzītas struktūras, finansēšanas nolīgumā papildus 155. panta 5. punktā minētajiem elementiem skaidri nosaka trešās valsts un Komisijas uzdevumus un pienākumus līdzekļu īstenošanā. Finansēšanas līgumā nosaka arī noteikumus un procedūras, kurus trešā valsts piemēro, īstenojot Savienības līdzekļus.

159. pants

Finansējuma apvienošanas darbības

1. Finansējuma apvienošanas darbības pārvalda vai nu Komisija, vai personas vai subjekti, kas īsteno Savienības līdzekļus saskaņā ar 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu.

2. Ja finanšu instrumentus un budžeta garantijas īsteno finansējuma apvienošanas mehānisma vai platformas ietvaros, piemēro X sadaļu.

3. Attiecībā uz finanšu instrumentiem un budžeta garantijām, ko īsteno finansējuma apvienošanas mehānismu vai platformu ietvaros, 209. panta 2. punkta pirmās daļas h) apakšpunktu uzskata par izpildītu, ja *ex ante* novērtējumu veic pirms attiecīgā finansējuma apvienošanas mehānisma vai platformas izveides.

4. Gada ziņojumus saskaņā ar 249. pantu raksta finansējuma apvienošanas mehānisma vai platformas līmenī, ņemot vērā visus mehānisma vai platformas ietvaros sagrupētos finanšu instrumentus un budžeta garantijas un skaidri norādot tajā iekļautā finansiālā atbalsta dažādos veidus.

VII SADAĻA
IEPIRKUMS UN KONCESIJAS

1. NODAĻA
Kopēji noteikumi

160. pants

Līgumiem piemērojamie principi un darbības joma

1. Visos līgumos, kurus pilnīgi vai daļēji finansē no budžeta, tiek ievēroti pārredzamības, proporcionalitātes, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principi.

2. Par visiem līgumiem konkursu rīko, nodrošinot pēc iespējas lielāku konkurenci, izņemot tad, ja tiek izmantota 164. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētā procedūra.

Līguma aplēsto vērtību nenosaka ar nolūku apiet piemērojamos noteikumus, un līgumu nesadala minētajā nolūkā.

Ja tas ir lietderīgi, līgumslēdzēja iestāde sadala līgumu daļās, pienācīgi ievērojot plašo konkurenci.

3. Līgumslēdzējas iestādes pamatlīgumus neizmanto nepareizi vai tā, ka to mērķis vai sekas ir novērst, ierobežot vai kropļot konkurenci.

4. KPC var saņemt finansējumu no apropriācijām, kas nav pētniecības un tehnoloģiju attīstības apropriācijas, attiecībā uz tā dalību iepirkuma procedūrās, ko pilnīgi vai daļēji finansē no budžeta.

5. Iepirkuma noteikumus, kas izklāstīti šajā regulā, nepiemēro KPC darbībām trešo personu uzdevumā, izņemot pārredzamības un vienlīdzīgas attieksmes principus.

161. pants

Pielikums par iepirkumu un deleģēto pilnvaru izmantošana

Sīki izstrādāti noteikumi par iepirkuma procedūrām ir sniegta šīs regulas I pielikumā. Lai nodrošinātu, ka Savienības iestādes, piešķirot līgumu slēgšanas tiesības uz sava rēķina, piemēro tos pašus standartus, kas tiek piemēroti līgumslēdzējām iestādēm, uz kurām attiecas Direktīvas 2014/23/ES un 2014/24/ES, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar šīs regulas 269. pantu šīs regulas 1. pielikuma grozīšanai, lai minēto pielikumu saskaņotu ar grozījumiem minētajās direktīvās un ieviest ar to saistītus tehniskus pielāgojumus.

162. pants

Jaukti līgumi un kopējā publiskā iepirkuma vārdnīca

1. Tiesības slēgt jauktu līgumu, kas aptver divus vai vairāk iepirkumus (būvdarbi, piegādes vai pakalpojumi) vai koncesijas (būvdarbi vai pakalpojumi) vai abus, piešķir saskaņā ar noteikumiem, kas piemērojami iepirkuma veidam, kurš raksturo minētā līguma galveno priekšmetu.

2. Attiecībā uz jauktiem līgumiem, kas ietver piegādes un pakalpojumus, galveno priekšmetu nosaka, salīdzinot attiecīgo piegāžu vai pakalpojumu vērtību.

Tiesības slēgt līgumu, kas attiecas uz vienu iepirkuma veidu (būvdarbiem, piegādēm vai pakalpojumiem), un koncesijas (būvdarbu vai pakalpojumu) piešķir saskaņā ar noteikumiem, kas piemērojami attiecīgajam publiskajam līgumam.

3. Šo sadaļu nepiemēro tehniskās palīdzības līgumiem, kas noslēgti ar EIB vai EIF.

4. Visas atsauces uz nomenklatūrām iepirkuma kontekstā veic, izmantojot "Kopējo publiskā iepirkuma vārdnīcu (*CPV*)", kas izklāstīta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 2195/2002[1].

163. pants

Publiskošanas pasākumi

1. Attiecībā uz procedūrām, kuru vērtība ir vienāda vai lielāka nekā 175. panta 1. punktā vai 178. pantā minētās robežvērtības, līgumslēdzēja iestāde *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē:

   a) paziņojumu par līgumu, uzsākot procedūru, izņemot attiecībā uz 164. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto procedūru;

   b) paziņojumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu – procedūras rezultātus.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2195/2002 (2002. gada 5. novembris) par kopēju publiskā iepirkuma vārdnīcu (*CPV*) (OV L 340, 16.12.2002., 1. lpp.).

2. Procedūras, kuru vērtība ir mazāka par 175. panta 1. punktā vai 178. pantā minētajām robežvērtībām, izsludina piemērotā veidā.

3. Noteiktu informāciju par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu var nepublicēt, ja tās nodošana atklātībai traucētu tiesību aktu izpildi vai citādi būtu pretrunā sabiedrības interesēm, kaitētu ekonomikas dalībnieku likumīgajām komerciālajām interesēm vai varētu kavēt taisnīgu konkurenci starp tiem.

164. pants

Iepirkuma procedūras

1. Iepirkuma procedūras koncesijas līgumu vai publisku līgumu, tostarp pamatlīgumu, slēgšanas tiesību piešķiršanai notiek kādā no turpmāk minētajiem veidiem:

a) atklāta procedūra;

b) slēgta procedūra, tostarp izmantojot dinamisko iepirkumu sistēmu;

c) metu konkurss;

d) sarunu procedūra, tostarp bez iepriekšējas publicēšanas;

e) konkursa dialogs;

f) konkursa procedūra ar sarunām;

g) inovācijas partnerība;

h) procedūras, kas ietver uzaicinājumu paust ieinteresētību.

2. Atklātās procedūrās visi ieinteresētie ekonomikas dalībnieki var iesniegt piedāvājumu.

3. Slēgtās procedūrās, konkursa dialogos, konkursa procedūrās ar sarunām un inovācijas partnerībās visi ekonomikas dalībnieki var iesniegt dalības pieteikumu, sniedzot informāciju, ko prasa līgumslēdzēja iestāde. Līgumslēdzēja iestāde aicina visus kandidātus, kas atbilst atlases kritērijiem un kas attiecībā uz piedāvājuma iesniegšanu nav nevienā no 136. panta 1. punktā un 141. panta 1. punktā minētajām situācijām, iesniegt piedāvājumu.

Neatkarīgi no pirmās daļas līgumslēdzēja iestāde var ierobežot to kandidātu skaitu, ko uzaicinās piedalīties procedūrā, pamatojoties uz objektīviem un nediskriminējošiem atlases kritērijiem, kurus norāda paziņojumā par līgumu vai uzaicinājumā paust ieinteresētību. Uzaicināto kandidātu skaits ir pietiekams, lai nodrošinātu patiesu konkurenci.

4. Visās procedūrās, kas saistītas ar sarunām, līgumslēdzēja iestāde veic sarunas ar pretendentiem par sākotnējiem un visiem turpmākajiem piedāvājumiem vai to daļām, izņemot to galīgos piedāvājumus, lai uzlabotu to saturu. Minimālās prasības un iepirkuma procedūras dokumentos norādītie kritēriji nav sarunu priekšmets.

Līgumslēdzēja iestāde, pamatojoties uz sākotnējo piedāvājumu, līguma slēgšanas tiesības var piešķirt bez sarunām, ja iepirkuma procedūras dokumentos tā ir norādījusi, ka patur tiesības tā darīt.

5. Līgumslēdzēja iestāde var izmantot:

a) atklātu vai slēgtu procedūru – attiecībā uz jebkuru pirkumu;

b) procedūras ar uzaicinājumu paust ieinteresētību – attiecībā uz līgumiem, kuru vērtība ir mazāka par 175. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām, lai saistībā ar nākotnē gaidāmajiem uzaicinājumiem uz slēgtu konkursu iepriekš atlasītu kandidātus, ko uzaicinās iesniegt piedāvājumus, vai lai izveidotu to pārdevēju sarakstu, kurus aicinās iesniegt dalības pieteikumus vai piedāvājumus;

c) metu konkursu – lai iegūtu plānu vai metu, kuru žūrija atlasījusi konkursā;

d) inovācijas partnerību, lai izstrādātu inovatīvu produktu, pakalpojumu vai inovatīvus būvdarbus un pēc tam iegādātos tā rezultātā iegūtās piegādes, pakalpojumus vai būvdarbus;

e) konkursa procedūru ar sarunām vai konkursa dialoga procedūru – attiecībā uz koncesijas līgumiem, pakalpojumu līgumiem, kas minēti Direktīvas 2014/24/ES XIV pielikumā, gadījumos, kad atklātā vai slēgtā procedūrā pēc sākotnējās procedūras pabeigšanas tika iesniegti tikai neatbilstīgi vai nepieņemami piedāvājumi, un gadījumos, kad tas ir pamatoti sakarā ar īpašiem apstākļiem, kas *inter alia* saistīti ar līguma vai īpašā līguma veida priekšmeta būtību vai sarežģītību, kā tālāk paskaidrots šīs regulas I pielikumā;

f) sarunu procedūru – attiecībā uz līgumiem, kuru vērtība ir mazāka par 175. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām, vai sarunu procedūru bez iepriekšējas publicēšanas – īpašiem iepirkuma veidiem ārpus Direktīvas 2014/24/ES darbības jomas vai skaidri definētos izņēmuma apstākļos, kas izklāstīti šīs regulas I pielikumā.

6. Dinamiskā iepirkumu sistēma visā sistēmas spēkā esības laikā ir atvērta jebkuram ekonomikas dalībniekam, kurš atbilst atlases kritērijiem.

Līgumslēdzēja iestāde ievēro slēgtas procedūras noteikumus attiecībā uz iepirkumu, ko veic, izmantojot dinamisko iepirkumu sistēmu.

165. pants

Starpiestāžu iepirkums un kopīgs iepirkums

1. Ja līgums vai pamatlīgums ir divu vai vairāk 70. un 71. pantā minēto Savienības iestāžu, izpildaģentūru vai Savienības struktūru interesēs un ja pastāv iespēja panākt efektivitātes pieaugumu, attiecīgās līgumslēdzējas iestādes var īstenot procedūru un secīgā līguma vai pamatlīguma pārvaldību starpiestāžu līmenī vienas līgumslēdzējas iestādes vadībā.

   Struktūrām un personām, kurām ir uzticēts īstenot īpašus pasākumus KĀDP jomā saskaņā ar LES V sadaļu, kā arī Eiropas skolu Padomes sekretāra birojs arī var piedalīties starpiestāžu procedūrās.

   Pamatlīguma noteikumus piemēro tikai starp tām līgumslēdzējām iestādēm, kuras minētajam nolūkam ir identificētas iepirkuma procedūras dokumentos un tiem ekonomikas dalībniekiem, kas ir pamatlīguma puses.

2. Ja līgums vai pamatlīgums ir vajadzīgs, lai īstenotu Savienības iestādes un vienas vai vairāku dalībvalstu līgumslēdzēju iestāžu kopīgu rīcību, Savienības iestāde un līgumslēdzējas iestādes iepirkuma procedūru var īstenot kopīgi.

Kopīgu iepirkumu var veikt kopā ar EBTA valstīm un Savienības kandidātvalstīm, ja minētā iespēja ir īpaši paredzēta divpusējā vai daudzpusējā līgumā.

Kopīgam iepirkumam piemēro Savienības iestādēm piemērojamos procedūras noteikumus.

Ja daļa, kas attiecas uz dalībvalsts līgumslēdzēju iestādi vai ko pārvalda dalībvalsts līgumslēdzēja iestāde, līguma paredzamajā kopvērtībā ir vienāda ar vai lielāka par 50 % vai citos pienācīgi pamatotos gadījumos Savienības iestāde var pieņemt lēmumu, ka kopīgajam iepirkumam piemēro procedūras noteikumus, kas piemērojami dalībvalsts līgumslēdzējai iestādei, ar noteikumu, ka minētos noteikumus var uzskatīt par līdzvērtīgiem Savienības iestādes noteikumiem.

Savienības iestāde un dalībvalstu, EBTA valstu vai Savienības kandidātvalstu līgumslēdzēja iestāde, uz kurām attiecas kopīgā iepirkuma procedūra, jo īpaši vienojas par praktisku sīki izstrādātu kārtību dalības pieteikumu vai piedāvājumu vērtēšanai, līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai, līgumam piemērojamajiem tiesību aktiem un tiesu, kas ir kompetenta izskatīt strīdus.

166. pants

Iepirkuma procedūras sagatavošana

1. Pirms uzsākt iepirkuma procedūru, līgumslēdzēja iestāde var veikt iepriekšēju apspriešanos ar tirgus dalībniekiem, lai sagatavotu procedūru.

2. Līgumslēdzēja iestāde iepirkuma procedūras dokumentos norāda iepirkuma priekšmetu, aprakstot savas vajadzības un nepieciešamos iegādājamo būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu raksturlielumus un piemērojamos izslēgšanas, atlases un piešķiršanas kritērijus. Līgumslēdzēja iestāde norāda arī, kuri elementi nosaka minimālās prasības, kas ir jāizpilda visiem piedāvājumiem. Minimālajās prasībās ietilpst atbilstība piemērojamām vides, sociālo un darba tiesību aktu saistībām, kas paredzētas ar Savienības tiesībām, valsts tiesībām, darba koplīgumiem vai piemērojamajām starptautiskajām konvencijām sociālajā un vides jomā, kuras uzskaitītas Direktīvas 2014/24/ES X pielikumā.

167. pants

Līgumu slēgšanas tiesību piešķiršana

1. Līgumu slēgšanas tiesības piešķir, pamatojoties uz piešķiršanas kritērijiem, ar noteikumu, ka līgumslēdzēja iestāde ir pārbaudījusi atbilstību šādiem nosacījumiem:

   a) piedāvājums atbilst minimālajām prasībām, kas norādītas iepirkuma procedūras dokumentos;

   b) kandidāts vai pretendents nav izslēgts saskaņā ar 136. pantu vai noraidīts saskaņā ar 141. pantu;

c) kandidāts vai pretendents atbilst atlases kritērijiem, kas norādīti iepirkuma procedūras dokumentos, un šo kandidātu vai pretendentu neskar interešu konflikti, kas var negatīvi ietekmēt līguma izpildi.

2. Līgumslēdzēja iestāde piemēro atlases kritērijus, lai vērtētu kandidāta vai pretendenta spējas. Atlases kritēriji ir saistīti vienīgi ar tiesiskajām un regulatīvajām spējām veikt profesionālu darbību, ar saimnieciskajām un finanšu spējām un tehniskajām un profesionālajām spējām. Tiek uzskatīts, ka KPC ir izpildījis prasības attiecībā uz finanšu spējām.

3. Līgumslēdzēja iestāde piemēro piešķiršanas kritērijus, lai vērtētu piedāvājumu.

4. Līgumslēdzēja iestāde līguma slēgšanas tiesības piešķir, pamatojoties uz ekonomiski visizdevīgāko piedāvājumu, kas ietver vienu no šādām piešķiršanas metodēm – zemākā cena, zemākās izmaksas vai labākā cenas un kvalitātes attiecība.

Zemāko izmaksu metodei līgumslēdzēja iestāde izmanto izmaksu lietderības pieeju, kurā tostarp ņem vērā aprites cikla izmaksas.

Labākās cenas un kvalitātes attiecības metodei līgumslēdzēja iestāde ņem vērā cenu vai izmaksas un citus kvalitātes kritērijus, kas ir saistīti ar līguma priekšmetu.

168. pants

Iesniegšana, elektroniskā saziņa un izvērtēšana

1. Līgumslēdzēja iestāde nosaka termiņus piedāvājumu un dalības pieteikumu saņemšanai saskaņā ar I pielikuma 24. punktu un ņemot vērā pirkuma sarežģītību, ekonomikas dalībniekiem atvēlot pietiekamu laiku piedāvājumu sagatavošanai.

2. Ja to atzīst par lietderīgu un samērīgu, līgumslēdzēja iestāde var pieprasīt pretendentiem iesniegt garantiju, lai nodrošinātu, ka iesniegtie piedāvājumi netiek atsaukti pirms līguma parakstīšanas. Pieprasītā garantija ir 1–2 % no kopējās aplēstās līguma vērtības.

   Līgumslēdzēja iestāde garantijas atbrīvo:

   a) attiecībā uz I pielikuma 30.2. punkta b) vai c) apakšpunktā minētajiem noraidītajiem pretendentiem vai piedāvājumiem pēc informēšanas par procedūras iznākumu;

   b) attiecībā uz I pielikuma 30.2. punkta e) apakšpunktā minētajiem sarindotajiem pretendentiem, kad ir parakstīts līgums.

3. Līgumslēdzēja iestāde atver visus dalības pieteikumus un piedāvājumus. Tomēr tā noraida:

a) dalības pieteikumus un piedāvājumus, kas nav iesniegti atbilstīgi pieņemšanas termiņam, tos neatverot;

b) saņemšanas brīdī jau atvērtus piedāvājumus, neizskatot to saturu.

4. Līgumslēdzēja iestāde, pamatojoties uz iepirkuma procedūras dokumentos norādītajiem kritērijiem, vērtē visus dalības pieteikumus vai piedāvājumus, kas nav noraidīti 3. punktā noteiktajā atvēršanas posmā, ar mērķi piešķirt līguma slēgšanas tiesības vai veikt elektronisku izsoli.

5. Kredītrīkotājs var atteikties iecelt vērtēšanas komisiju, kā paredzēts 150. panta 2. punktā, šādos gadījumos:

a) līguma vērtība ir mazāka par 175. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām;

b) pamatojoties uz riska analīzi I pielikuma 11.1. punkta otrās daļas c) un e) apakšpunktā, f) apakšpunkta i) un iii) punktā un h) apakšpunktā minētajos gadījumos;

c) pamatojoties uz riska analīzi, atsākot konkursu saskaņā ar pamatlīgumu;

d) attiecībā uz ārējo darbību jomas procedūrām, kuru vērtība nepārsniedz EUR 20 000.

6. Tiek noraidīti dalības pieteikumi un piedāvājumi, kuri neatbilst visām minimālajām prasībām, kas izklāstītas iepirkuma procedūras dokumentos.

169. pants

Saziņa iepirkuma procedūras laikā

1. Pirms dalības pieteikumu vai piedāvājumu saņemšanas termiņa līgumslēdzēja iestāde var paziņot papildu informāciju par iepirkuma procedūras dokumentiem, ja tā atklāj kļūdu vai izlaidumu tekstā vai pēc kandidātu vai pretendentu pieprasījuma. Sniegto informāciju atklāj visiem kandidātiem vai pretendentiem.

2. Pēc dalības pieteikumu vai piedāvājumu saņemšanas termiņa ikvienā gadījumā, kad ir notikusi sazināšanās, un pienācīgi pamatotos gadījumos, kad sazināšanās nav notikusi, kā paredzēts 151. pantā, to fiksē iepirkuma lietā.

170. pants

Piešķiršanas lēmums un kandidātu vai pretendentu informēšana

1. Atbildīgais kredītrīkotājs saskaņā ar iepirkuma procedūras dokumentos norādītajiem atlases un piešķiršanas kritērijiem izlemj, kam piešķiramas tiesības slēgt līgumu.

2. Līgumslēdzēja iestāde visiem kandidātiem vai pretendentiem, kuru dalības pieteikumi vai piedāvājumi ir noraidīti, paziņo šāda lēmuma pamatojumu, kā arī 175. panta 2. punktā un 178. panta 1. punktā minētā nogaidīšanas termiņa ilgumu.

Piešķirot tiesības slēgt konkrētus līgumus tādu pamatlīgumu ietvaros, ar ko konkursu atsāk, līgumslēdzēja iestāde informē pretendentus par vērtējuma rezultātiem.

3. Līgumslēdzēja iestāde katram pretendentam, kurš nav izslēgšanas situācijā, kas minēta 136. panta 1. punktā, kurš nav noraidīts saskaņā ar 141. pantu, kura piedāvājums atbilst iepirkuma procedūras dokumentiem un kurš rakstiski iesniedz pieprasījumu, sniedz jebkuru turpmāk minēto informāciju:

a) tā pretendenta vai arī pamatlīguma gadījumā to pretendentu vārds/nosaukums, kam piešķirtas līguma slēgšanas tiesības, un, izņemot gadījumā, kad ir konkrēts līgums saskaņā ar pamatlīgumu ar konkursa atsākšanu, izraudzītā piedāvājuma raksturlielumi un salīdzinošās priekšrocības, samaksātā cena vai līguma vērtība, izvēloties piemēroto;

b) sarunu un dialoga ar pretendentiem gaita.

Tomēr līgumslēdzēja iestāde var nolemt neizpaust noteiktu informāciju, ja tās nodošana atklātībai traucētu tiesību aktu izpildi, būtu pretrunā sabiedrības interesēm, kaitētu ekonomikas dalībnieku likumīgajām komerciālajām interesēm vai varētu kropļot taisnīgu konkurenci starp tiem.

171. pants

Iepirkuma procedūras atcelšana

Kamēr līgums nav parakstīts, līgumslēdzēja iestāde var atcelt iepirkuma procedūru, un kandidātiem vai pretendentiem nav tiesību pieprasīt nekādu kompensāciju par to.

Lēmumu pamato, un par to pēc iespējas drīz informē kandidātus vai pretendentus.

172. pants

Līguma izpilde un tā izmaiņas

1. Līguma izpildi neuzsāk, pirms tas nav parakstīts.

2. Līgumslēdzēja iestāde var bez iepirkuma procedūras veikt grozījumu līgumā vai pamatlīgumā vienīgi 3. punktā paredzētajos gadījumos un ar noteikumu, ka attiecīgais grozījums nemaina līguma vai pamatlīguma priekšmetu.

3. Neveicot jaunu iepirkuma procedūru, izmaiņas līgumā, pamatlīgumā vai konkrētā līgumā saskaņā ar pamatlīgumu var veikt jebkurā no šādiem gadījumiem:

a) par sākotnējā darbuzņēmēja veiktiem papildu būvdarbiem, piegādēm vai pakalpojumiem, kas kļuvuši nepieciešami un kas nebija iekļauti sākotnējā iepirkumā, ja ir ievēroti turpmāk norādītie nosacījumi:

i) darbuzņēmēju nevar nomainīt tehnisku iemeslu dēļ, kuri saistīti ar aizstājamības vai savietojamības prasībām attiecībā uz esošo aprīkojumu, pakalpojumiem vai iekārtām;

ii) darbuzņēmēja nomaiņa līgumslēdzējai iestādei radītu būtisku izmaksu pieaugumu;

iii) jebkurš cenas pieaugums, tostarp turpmāko izmaiņu neto kopējā vērtība, nepārsniedz 50 % no līguma sākotnējās vērtības;

b) ja ir izpildīti visi šādi nosacījumi:

i) izmaiņas ir vajadzīgas tādu apstākļu dēļ, ko rūpīga līgumslēdzēja iestāde nevarēja paredzēt;

ii) jebkāds cenas pieaugums nepārsniedz 50 % no līguma sākotnējās vērtības;

c) ja izmaiņu radītā vērtība ir mazāka par šādām robežvērtībām:

i) 175. panta 1. punktā un I pielikuma 38. punktā minētās robežvērtības ārējo darbību jomā, kuras piemērojamas izmaiņu veikšanas laikā; un

ii) 10 % no līguma sākotnējās vērtības publisko pakalpojumu un piegādes līgumiem un būvdarbu vai pakalpojumu koncesijas līgumiem un 15 % no sākotnējās publisko būvdarbu līgumu vērtības;

d) ja ir izpildīti abi šie nosacījumi:

i) sākotnējās iepirkuma procedūras minimālās prasības netiek mainītas;

ii) neviena veiktā vērtības izmaiņa neatbilst šā punkta c) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, izņemot, ja šādu vērtības izmaiņu izraisa iepirkuma procedūras dokumentu vai līguma noteikumu precīza piemērošana.

Sākotnējā līguma vērtībā netiek ņemta vērā cenu pārskatīšana.

Dažu turpmāko izmaiņu neto kopējā vērtība, kas paredzēta pirmās daļas c) apakšpunktā, nepārsniedz nevienu no tajā minētajām robežvērtībām.

Līgumslēdzēja iestāde piemēro 163. pantā noteiktos *ex post* publiskošanas pasākumus.

173. pants

Izpildes garantijas un ieturējuma summas garantijas

1. Izpildes garantijas summa nepārsniedz 10 % no līguma kopvērtības.

   Izpildes garantiju pilnībā atbrīvo pēc būvdarbu, piegāžu vai kompleksu pakalpojumu galīgās pieņemšanas, ievērojot 116. panta 1. punktā minēto termiņu, ko norāda līgumā. To var daļēji vai pilnībā atbrīvot pēc būvdarbu, piegāžu vai kompleksu pakalpojumu provizoriskās pieņemšanas.

2. Ieturējuma summas garantiju, kuras maksimālais apmērs ir 10 % no līguma kopvērtības, var veidot ieturējumi no starpposma maksājumiem, kad tie tiek veikti, vai ieturējumi no galīgā maksājuma.

   Līgumslēdzēja iestāde nosaka ieturējuma summas garantijas apmēru, kurš ir samērīga ar noteiktajiem riskiem saistībā ar līguma izpildi, ņemot vērā tā priekšmetu un attiecīgajā nozarē piemērojamos parastos komercnoteikumus.

   Ieturējuma summas garantiju neizmanto līgumā, attiecībā uz kuru ir pieprasīta, taču nav atbrīvota izpildes garantija.

3. Ja to ir apstiprinājusi līgumslēdzēja iestāde, darbuzņēmējs var prasīt aizstāt ieturējuma summas garantiju ar citu 152. pantā minēto garantiju veidu.

4. Līgumslēdzēja iestāde ieturējuma summas garantiju atbrīvo, kad beidzas līgumsaistību periods, tādā termiņā, ko nosaka, ievērojot 116. panta 1. punktā minētos termiņus, un precizē līgumā.

2. NODAĻA

Noteikumi par līgumu slēgšanas tiesībām, kuras Savienības iestādes piešķir uz sava rēķina

174. pants

Līgumslēdzēja iestāde

1. Savienības iestādes, izpildaģentūras un Savienības struktūras, kas minētas 70. un 71. pantā, uzskata par līgumslēdzējām iestādēm attiecībā uz līgumiem, kuru slēgšanas tiesības tās piešķir uz sava rēķina, izņemot, ja tās veic iegādes no centralizēto iepirkumu struktūras. Savienības iestāžu struktūrvienības neuzskata par līgumslēdzējām iestādēm, ja tās savstarpēji noslēdz dienestu līmeņa nolīgumus.

Saskaņā ar 60. pantu Savienības iestādes, kuras saskaņā ar pirmo daļu uzskata par līgumslēdzējām iestādēm, deleģē vajadzīgās pilnvaras, lai pildītu līgumslēdzējas iestādes funkcijas.

2. Katrs kredītrīkotājs, kam katrā Savienības iestādē tieši vai pastarpināti deleģētas pilnvaras, novērtē, vai ir sasniegtas 175. panta 1. punktā minētās robežvērtības.

175. pants

Piemērojamās robežvērtības un nogaidīšanas termiņš

1. Lai piešķirtu tiesības slēgt publiskos un koncesijas līgumus, līgumslēdzēja iestāde ievēro Direktīvas 2014/24/ES 4. panta a) un b) apakšpunktā noteiktās robežvērtības, izvēloties kādu no šīs regulas 164. panta 1. punktā minētajām procedūrām. Minētās robežvērtības nosaka publiskošanas pasākumus, kas izklāstīti šīs regulas 163. panta 1. un 2. punktā.

2. Ņemot vērā izņēmumus un nosacījumus, kas precizēti šīs regulas I pielikumā, tādu līgumu gadījumā, kuru vērtība pārsniedz 1. punktā minētās robežvērtības, līgumslēdzēja iestāde neparaksta līgumu vai pamatlīgumu ar izraudzīto pretendentu, pirms nav beidzies nogaidīšanas termiņš.

3. Ja tiek izmantoti elektroniski saziņas līdzekļi, nogaidīšanas termiņš ir 10 dienas, ja izmanto citus līdzekļus – 15 dienas.

176. pants

Noteikumi par piekļuvi iepirkuma procedūrām

1. Līdzdalība iepirkuma procedūrās ir pieejama ar vienlīdzīgiem noteikumiem visām fiziskām un juridiskām personām, uz kurām attiecas Līgumu darbības joma, un visām fiziskām un juridiskām personām, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, kura ar Savienību noslēgusi īpašu nolīgumu iepirkuma jomā, šādai līdzdalībai notiekot saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti šādā nolīgumā. Tā ir pieejama arī starptautiskām organizācijām.

2. Piemērojot 160. panta 4. punktu, KPC uzskata par juridisku personu, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī.

177. pants

Pasaules Tirdzniecības organizācijas iepirkuma noteikumi

Kad ir piemērojams Pasaules Tirdzniecības organizācijā noslēgtais plurilaterālais Nolīgums par valsts iepirkumu, iepirkuma procedūra ir pieejama arī ekonomikas dalībniekiem, kas veic uzņēmējdarbību valstīs, kuras ir ratificējušas minēto nolīgumu, saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem.

3. NODAĻA

Iepirkumam ārējo darbību jomā piemērojamie noteikumi

178. pants

Iepirkums ārējo darbību jomā

1. Šīs sadaļas 1. nodaļā noteiktos vispārīgos noteikumus par iepirkumu piemēro līgumiem, uz kuriem attiecas šī nodaļa, ievērojot I pielikuma 3. nodaļā paredzētos īpašos noteikumus par ārējo līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas kārtību. Iepirkumam, uz kuru attiecas šī nodaļa, nepiemēro 174.–177. pantu.

Ņemot vērā izņēmumus un nosacījumus, kas precizēti I pielikumā, līgumslēdzēja iestāde neparaksta līgumu vai pamatlīgumu ar izraudzīto pretendentu, pirms nav beidzies nogaidīšanas termiņš. Ja tiek izmantoti elektroniski saziņas līdzekļi, nogaidīšanas termiņš ir 10 dienas, ja izmanto citus līdzekļus – 15 dienas.

Šīs regulas 163. pantu, 164. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu un šā punkta otro daļu piemēro, sākot tikai no:

a) EUR 300 000 pakalpojumu un piegādes līgumiem;

b) EUR 5 000 000 būvdarbu līgumiem.

2. Šo nodaļu piemēro:

a) iepirkumam, kad Komisija nepiešķir līgumu slēgšanas tiesības uz sava rēķina;

b) iepirkumam, ko veic personas vai subjekti, kas īsteno Savienības līdzekļus, ievērojot 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, ja tā ir noteikts 154. pantā minētajos iemaksu vai finansēšanas nolīgumos.

3. Iepirkuma procedūras nosaka 158. pantā paredzētajos finansēšanas nolīgumos.

4. Šo nodaļu nepiemēro pasākumiem, ko īsteno saskaņā ar nozaru pamataktiem, kuri attiecas uz humanitārās krīzes pārvarēšanas atbalstu, civilās aizsardzības pasākumiem un humānās palīdzības pasākumiem.

179. pants

Noteikumi par piekļuvi iepirkuma procedūrām ārējo darbību jomā

1. Līdzdalība iepirkuma procedūrās ir pieejama ar vienlīdzīgiem noteikumiem visām personām, uz kurām attiecas Līgumu darbības joma, un jebkurām citām fiziskām vai juridiskām personām saskaņā ar konkrētajiem noteikumiem pamataktos, kas reglamentē attiecīgo sadarbības jomu. Tā ir pieejama arī starptautiskām organizācijām.

2. Ārkārtas apstākļos, ko pienācīgi pamato atbildīgais kredītrīkotājs, var izlemt atļaut līgumu konkursā piedalīties trešo valstu valstspiederīgajiem, kas nav šā panta 1. punktā minētās personas.

3. Ja piemēro Savienības noslēgtu nolīgumu, ar kuru paplašina preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanas iepirkuma tirgu, iepirkuma procedūras budžeta finansētiem līgumiem ir pieejamas arī tādām fiziskām un juridiskām personām, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī un kas nav 1. un 2. punktā minētās personas, ievērojot minētajā nolīgumā paredzētos nosacījumus.

VIII SADAĻA
DOTĀCIJAS

1. NODAĻA
Dotāciju piemērošanas joma un veidi

180. pants

Dotāciju piemērošanas joma un veidi

1. Šī sadaļa attiecas uz dotācijām, ko piešķir saskaņā ar tiešo pārvaldību.

2. Dotācijas var piešķirt, lai finansētu:

a) pasākumu, kas paredzēts, lai palīdzētu sasniegt Savienības politikas mērķi ("pasākuma dotācijas");

b) tādas struktūras darbību, kuras mērķis ietilpst Savienības politikā un atbalsta to ("darbības dotācijas").

Darbības dotācijas piešķir kā finansiālu iemaksu pirmās daļas b) apakšpunktā minētās struktūras darba programmai.

3. Dotācijas var būt jebkurā no veidiem, kas paredzēti 125. panta 1. punktā.

Ja dotācija ir finansējuma veidā, kas nav saistīts ar izmaksām saskaņā ar 125. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu,

a) šajā sadaļā paredzētos noteikumus attiecībā uz izmaksu attiecināmību un pārbaudi, jo īpaši 182., 184. un 185. pantu, 186. panta 2., 3. un 4. punktu, 190. pantu, 191. panta 3. punktu un 203. panta 4. punktu, nepiemēro;

b) attiecībā uz 181. pantu piemēro tikai minētā panta 2. un 3. punktā, 4. punkta pirmās daļas a), c) un d) apakšpunktā un otrajā daļā, kā arī 5. punktā minēto procedūru un prasības.

4. Ikviena Savienības iestāde var piešķirt publiskus līgumus vai dotācijas saziņas darbībām. Dotācijas var piešķirt, ja publiskā iepirkuma izmantošana nav piemērota darbību būtības dēļ.

5. KPC var saņemt finansējumu no apropriācijām, kas nav pētniecības un tehnoloģiju attīstības apropriācijas, attiecībā uz tā dalību dotāciju piešķiršanas procedūrās, ko pilnīgi vai daļēji finansē no budžeta. Šādos gadījumos nepiemēro 198. panta 4. punktu, ciktāl tas attiecas uz finanšu spējām, un 196. panta 1. punkta a)–d) apakšpunktu.

181. pants

Fiksētas summas, vienības izmaksas un vienotas likmes finansējums

1. Ja dotācija ir fiksēto summu, vienības izmaksu vai vienotas likmes finansējuma veidā, kā minēts 125. panta 1. punkta pirmās daļas c), d) vai e) apakšpunktā, piemēro šo sadaļu, izņemot tos noteikumus vai noteikumu daļas, kas attiecas uz to attiecināmo izmaksu pārbaudi, kuras ir faktiski radušās.

2. Ja tas ir iespējams un lietderīgi, fiksētas summas, vienības izmaksas vai vienotas likmes nosaka tādā veidā, lai tās varētu maksāt pēc konkrētu iznākumu un/vai rezultātu sasniegšanas.

3. Ja vien pamataktā nav paredzēts citādi, fiksētu summu, vienības izmaksu vai vienotas likmes finansējuma izmantošanu apstiprina ar lēmumu, ko pieņem atbildīgais kredītrīkotājs, kas rīkojas saskaņā ar attiecīgās Savienības iestādes iekšējiem noteikumiem.

4. Apstiprinājuma lēmumā norāda vismaz šādas ziņas:

a) attiecīgo finansējuma veidu piemērotības pamatojumu attiecībā uz atbalstāmo pasākumu vai darba programmu būtību, kā arī pārkāpumu un krāpšanas risku un kontroles izmaksām;

b) konkrētas izmaksas vai izmaksu kategorijas, kas tiek segtas ar fiksētām summām, vienības izmaksām vai vienotas likmes finansējumu un kas tiek uzskatītas par attiecināmām saskaņā ar 186. panta 3. punkta c), e) un f) apakšpunktu un 186. panta 4. punktu, un kas saskaņā ar piemērojamiem Savienības noteikumiem neietver neattiecināmās izmaksas;

c) to metožu aprakstu, ar ko nosaka fiksētas summas, vienības izmaksas vai vienotas likmes finansējumu. Minēto metožu pamatā ir viens no šādiem elementiem:

i) statistikas dati, līdzīgi objektīvi līdzekļi vai ekspertu slēdziens, ko snieguši pieejamie iekšējie eksperti vai kas nodrošināti saskaņā ar piemērojamiem noteikumiem; vai

ii) katram labuma guvējam īpaši pielāgota pieeja, kas balstīta uz apliecinātiem vai revidējamiem labuma guvēja vēsturiskajiem datiem vai uz tā parasto izmaksu uzskaites praksi;

d) ja iespējams, būtiskos maksājuma izmaksāšanas nosacījumus, tostarp attiecīgā gadījumā iznākumu un/vai rezultātu sasniegšanu;

e) ja fiksētas summas, vienības izmaksas un vienotās likmes nav balstītas uz iznākumu un/vai rezultātu, – pamatojumu par to, kāpēc uz iznākumu un/vai rezultātu balstīta pieeja nav iespējama vai lietderīga.

Šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētās metodes nodrošina:

a) pareizas finanšu pārvaldības principa ievērošanu, jo īpaši attiecīgo summu piemērotību attiecībā uz vajadzīgajiem iznākumiem un/vai rezultātiem, ņemot vērā paredzamos ieņēmumus, ko radīs pasākumi vai darba programmas;

b) līdzfinansēšanas un dubultas nefinansēšanas principu pietiekamu ievērošanu.

5. Apstiprinājuma lēmums ir spēkā programmas vai programmu darbības laikā, ja vien minētajā lēmumā nav noteikts citādi.

Apstiprinājuma lēmums var attiekties uz fiksētu summu, vienības izmaksu vai vienotu likmju izmantošanu vairāk nekā vienā konkrētā finansējuma programmā, ja darbību vai izdevumu būtība ļauj pieņemt kopīgu pieeju. Šādos gadījumos apstiprinājuma lēmumu var pieņemt:

a) atbildīgie kredītrīkotāji, ja visas attiecīgās darbības ir to atbildībā;

b) Komisija, ja tas ir lietderīgi, ņemot vērā darbību vai izdevumu būtību vai attiecīgo kredītrīkotāju skaitu.

6. Atbildīgais kredītrīkotājs var apstiprināt vai likt vienotas likmes finansējuma veidā finansēt labuma guvēja netiešās izmaksas maksimāli 7 % apmērā no pasākuma kopējām attiecināmajām tiešajām izmaksām. Augstāku vienoto likmi var apstiprināt ar pamatotu Komisijas lēmumu. Atbildīgais kredītrīkotājs gada darbības pārskatā, kas minēts 74. panta 9. punktā, ziņo par visiem šādiem lēmumiem, apstiprināto vienoto likmi un minētā lēmuma pieņemšanas iemesliem.

7. MVU īpašnieki un citas fiziskas personas, kas nesaņem algu, var deklarēt attiecināmas personāla izmaksas par darbu, kuru tie veikuši pasākuma vai darba programmas ietvaros, pamatojoties uz vienības izmaksām, kas apstiprinātas saskaņā ar 1.–6. punktu.

8. Labuma guvēji var deklarēt personāla izmaksas par darbu, kuru pasākuma vai darba programmas ietvaros veikuši brīvprātīgie, pamatojoties uz vienības izmaksām, kas apstiprinātas saskaņā ar 1.–6. punktu.

182. pants

Atsevišķas fiksētas summas

1. Šīs regulas 125. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētā fiksētā summa var segt pasākuma vai darba programmas visas attiecināmās izmaksas ("atsevišķa fiksēta summa").

2. Saskaņā ar 181. panta 4. punktu atsevišķas fiksētas summas var noteikt, pamatojoties uz pasākuma vai darba programmas budžeta tāmi. Šādas budžeta tāmes atbilst saimnieciskuma, lietderības un efektivitātes principiem. Atbilstību šiem principiem pārbauda *ex ante* dotācijas pieteikuma vērtēšanas laikā.

3. Apstiprinot atsevišķas fiksētas summas, atbildīgais kredītrīkotājs rīkojas saskaņā ar 181. pantu.

183. pants

Labuma guvēju pārbaudes un kontroles saistībā ar fiksētām summām, vienības izmaksām un vienotām likmēm

1. Atbildīgais kredītrīkotājs vēlākais pirms atlikuma maksājuma pārbauda fiksētu summu, vienības izmaksu vai vienotu likmju izmaksāšanas nosacījumu izpildi, tostarp vajadzības gadījumā iznākumu un/vai rezultātu sasniegšanu. Turklāt šo nosacījumu izpildei var piemērot *ex post* kontroli.

Fiksētu summu, vienības izmaksu vai vienotas likmes finansējuma apmērus, kas noteikti *ex ante*, piemērojot atbildīgā kredītrīkotāja vai Komisijas apstiprinātu metodi saskaņā ar 181. pantu, neapstrīd *ex post* kontrolē. Tas neskar atbildīgā kredītrīkotāja tiesības pārbaudīt, vai šā punkta pirmajā daļā minētie maksājuma izmaksāšanas nosacījumi ir izpildīti, un samazināt dotāciju saskaņā ar 131. panta 4. punktu, ja minētie nosacījumi nav izpildīti vai pārkāpuma, krāpšanās vai citu pienākumu neizpildes gadījumā. Ja fiksētas summas, vienības izmaksas vai vienotas likmes nosaka, pamatojoties uz parasto labuma guvēja izmaksu uzskaites praksi, piemēro 185. panta 2. punktu.

2. Pārbaužu un kontroļu biežums un tvērums var būt atkarīgs *inter alia* no pasākuma būtības vai labuma guvēja, tostarp iepriekšējiem pārkāpumiem vai krāpšanās, ko izdarījis minētais labuma guvējs.

3. Fiksētu summu, vienības izmaksu vai vienotu likmju izmaksāšanas nosacījumi neparedz prasību ziņot par izmaksām, kas faktiski radušās labuma guvējam.

4. Dotācijas maksājums, pamatojoties uz fiksētām summām, vienības izmaksām vai vienotas likmes finansējumu, neietekmē tiesības piekļūt likumā noteiktajai labuma guvēju uzskaitei 129. un 184. pantā minētajos nolūkos.

5. Šā panta 1. punktā minēto pārbaužu un kontroļu nolūkos piemēro 186. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktu.

184. pants

Periodisks fiksētu summu, vienības izmaksu un vienotu likmju novērtējums

Metodi, ar ko nosaka fiksētas summas, vienības izmaksas vai vienotas likmes, pamatā esošos datus un izrietošās summas, kā arī minēto summu atbilstību attiecībā uz sasniegto iznākumu un/vai rezultātiem, periodiski novērtē un attiecīgā gadījumā pielāgo saskaņā ar 181. pantu. Novērtējumu biežums un tvērums ir atkarīgs no izmaksu attīstības un būtības, jo īpaši, ņemot vērā būtiskas izmaiņas tirgus cenās un citus attiecīgus apstākļus.

185. pants

Labuma guvēja parastā izmaksu uzskaites prakse

1. Ja tiek atļauts pielietot labuma guvēja parasto izmaksu uzskaites praksi, atbildīgais kredītrīkotājs var novērtēt šādas prakses atbilstību 181. panta 4. punktā izklāstītajiem nosacījumiem. Minēto novērtējumu var veikt *ex ante* vai izmantojot attiecīgu *ex post* kontroles stratēģiju.

2. Ja labuma guvēja parastās izmaksu uzskaites prakses atbilstība 181. panta 4. punktā noteiktajiem nosacījumiem ir konstatēta *ex ante*, *ex post* kontrolēs netiek apšaubītas fiksētu summu, vienības izmaksu vai vienotas likmes finansējuma summas, kas noteiktas, piemērojot minēto praksi. Tas neietekmē atbildīgā kredītrīkotāja tiesības samazināt dotāciju saskaņā ar 131. panta 4. punktu.

3. Atbildīgais kredītrīkotājs var uzskatīt, ka labuma guvēja parastā izmaksu uzskaites prakse atbilst 181. panta 4. punktā noteiktajiem nosacījumiem, ja attiecīgo praksi apstiprinājušas valsts iestādes saskaņā ar salīdzināmām finansēšanas shēmām.

186. pants

Attiecināmās izmaksas

1. Dotācijas nepārsniedz vispārējo maksimālo apjomu, kas izteikts absolūtā vērtībā ("maksimālā dotācijas summa"), ko nosaka, pamatojoties uz:

   a) kopējo ar izmaksām nesaistīta finansējuma summu 125. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētajā gadījumā;

   b) ja iespējams, – aplēstām attiecināmajām izmaksām 125. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajā gadījumā;

   c) kopējo aplēsto attiecināmo izmaksu summu, kas iepriekš ir skaidri noteikta 125. panta 1. punkta pirmās daļas c), d) un e) apakšpunktā minēto fiksētu summu, vienības izmaksu vai vienotu likmju veidā.

   Neskarot pamataktu, dotācijas var papildus izteikt procentos no aplēstām attiecināmajām izmaksām, ja dotācija ir pirmās daļas b) apakšpunktā norādītajā veidā vai ja tā ir pirmās daļas c) apakšpunktā minēto fiksēto summu, vienības izmaksu vai vienotu likmju finansējuma procentuālās daļas veidā.

Ja dotācija ir šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā norādītajā veidā un ja pasākuma specifikas dēļ dotāciju var izteikt tikai absolūtā vērtībā, attiecināmo izmaksu pārbaudi veic saskaņā ar 155. panta 4. punktu un – attiecīgajā gadījumā – 155. panta 5. punktu.

2. Neskarot pamataktā noteikto maksimālo līdzfinansējuma likmi:

a) dotācija nepārsniedz attiecināmās izmaksas;

b) Ja dotācija ir 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā norādītajā veidā un ja aplēstās attiecināmās izmaksas ietver 181. panta 8. punktā minētās izmaksas par brīvprātīgo darbu, dotācija nepārsniedz aplēstās attiecināmās izmaksas, izņemot izmaksas par brīvprātīgo darbu.

3. Attiecināmās izmaksas, kas labuma guvējam ir faktiski radušās, kā minēts 125. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, atbilst visiem šādiem kritērijiem:

a) tās ir radušās pasākuma vai darba programmas īstenošanas laikā, izņemot izmaksas, kas saistītas ar nobeiguma ziņojumiem un revīzijas apliecinājumiem;

b) tās ir norādītas aplēstajā pasākuma vai darba programmas kopējā budžetā;

c) tās ir nepieciešamas tā pasākuma vai darba programmas īstenošanai, kas ir attiecīgās dotācijas priekšmets;

d) tās ir identificējamas un pārbaudāmas, jo īpaši tādēļ, ka tās ir reģistrētas labuma guvēja grāmatvedības uzskaites dokumentos un noteiktas saskaņā ar tās valsts spēkā esošajiem grāmatvedības standartiem, kurā labuma guvējs veic uzņēmējdarbību, un saskaņā ar labuma guvēja parasto izmaksu uzskaites praksi;

e) tās atbilst piemērojamo nodokļu un sociālo tiesību aktu prasībām;

f) tās ir samērīgas, pamatotas un atbilst pareizas finanšu pārvaldības principam, īpaši attiecībā uz saimnieciskumu un efektivitāti.

4. Uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus norāda tās izmaksu kategorijas, kuras uzskata par attiecināmām Savienības finansējuma saņemšanai.

Ja vien pamataktā nav noteikts citādi un papildinot šā panta 3. punktu, šādas izmaksu kategorijas ir attiecināmas, ja atbildīgais kredītrīkotājs tās par šādām paziņojis uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus:

a) izmaksas, kas saistītas ar labuma guvēja priekšfinansējuma garantijas iesniegšanu, ja minēto garantiju pieprasa atbildīgais kredītrīkotājs saskaņā ar 152. panta 1. punktu;

b) izmaksas saistībā ar apliecinājumiem par finanšu pārskatiem un darbības pārbaudes ziņojumiem, ja šādus apliecinājumus vai ziņojumus pieprasa atbildīgais kredītrīkotājs;

c) PVN, ja tas saskaņā ar piemērojamajiem valsts PVN tiesību aktiem nav atgūstams un ja to maksā labuma guvējs, izņemot personu, kas nav nodokļa maksātāja Padomes Direktīvas 2006/112/EK[1] 13. panta 1. punkta pirmajā daļas nozīmē;

d) amortizācijas izmaksas, ja tās labuma guvējam faktiski radušās;

e) valsts pārvaldes iestāžu personāla algu izmaksas, ciktāl tās attiecas uz to darbību izmaksām, kuras attiecīgā publiskā iestāde neveiktu, ja nebūtu uzsākts attiecīgais projekts.

Piemērojot otrās daļas c) apakšpunktu:

a) PVN uzskata par neatgūstamu, ja saskaņā ar valstu tiesību aktiem tas ir attiecināms uz kādu no šādām darbībām:

i) atbrīvotas darbības bez atskaitīšanas tiesībām;

ii) darbības, kas nav PVN darbības jomā;

iii) darbības, kā minēts i) vai ii) punktā, attiecībā uz kurām PVN nav atskaitāms, bet tiek atlīdzināts, izmantojot īpašas atlīdzināšanas shēmas vai kompensācijas fondus, kas nav minēti Direktīvā 2006/112/EK, pat tad, ja minētā shēma vai fonds ir noteikts valstu PVN tiesību aktos;

[1] Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.).

b) PVN saistībā ar darbībām, kuras uzskaitītas Direktīvas 2006/112/EK 13. panta 2. punktā, uzskata par tādu, ko samaksājis labuma guvējs, izņemot personu, kas nav nodokļa maksātāja minētās direktīvas 13. panta 1. punkta pirmajā daļas nozīmē, neatkarīgi no tā, vai šīs darbības attiecīgā dalībvalsts uzskata par darbībām, kurās iesaistītas publisko tiesību struktūras, kas darbojas kā valsts iestādes.

187. pants

Saistītie subjekti un vienīgais labuma guvējs

1. Šajā sadaļā par subjektiem, kas saistīti ar labuma guvēju, uzskata šādus subjektus:

a) subjektus, kas veido vienīgo labuma guvēju saskaņā ar 2. punktu;

b) subjektus, kas atbilst attiecināmības kritērijiem un neatrodas nevienā no 136. panta 1. punktā un 141. panta 1. punktā minētajām situācijām un kam ir saikne ar labuma guvēju, jo īpaši juridiska vai kapitāla saikne, kura neaprobežojas ar šo pasākumu un nav izveidota tikai šī pasākuma īstenošanas nolūkā.

Šīs regulas V sadaļas 2. nodaļas 2. iedaļu piemēro arī saistītiem subjektiem.

2. Ja vairāki subjekti atbilst dotācijas piešķiršanas kritērijiem un kopā veido vienu subjektu, šo subjektu var uzskatīt par vienīgo labuma guvēju, tostarp tad, ja šis subjekts ir speciāli izveidots, lai īstenotu ar dotāciju finansēto pasākumu.

3. Ja vien uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus nav paredzēts citādi, ar labuma guvēju saistītie subjekti var piedalīties pasākuma īstenošanā ar noteikumu, ka ir izpildīti šie divi nosacījumi:

   a) attiecīgie subjekti ir norādīti dotācijas nolīgumā;

   b) attiecīgie subjekti ievēro noteikumus, ko saskaņā ar dotācijas nolīgumu labuma guvējam piemēro attiecībā uz:

      i) izmaksu attiecināmību vai maksājuma izmaksāšanas nosacījumiem;

      ii) Komisijas, *OLAF* un Revīzijas palātas tiesībām uz pārbaudēm un revīzijām.

   Izmaksas, kas radušās šādiem subjektiem, var tik pieņemtas kā faktiski radušās attiecināmās izmaksas vai var tikt segtas ar fiksētām summām, vienības izmaksām un vienotas likmes finansējumu.

2. NODAĻA

Principi

188. pants

Dotācijām piemērojamie vispārīgie principi

Uz dotācijām attiecas šādi principi:

a) vienlīdzīga attieksme;

b) pārredzamība;

c) līdzfinansējums;

d) nekumulatīva piešķiršana un dubulta nefinansēšana;

e) nepiemērošana ar atpakaļejošu spēku;

f) bezpeļņas princips.

189. pants

Pārredzamība

1. Dotācijas piešķir pēc uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus publicēšanas, izņemot 195. pantā minētos gadījumus.

2. Visas dotācijas, kas piešķirtas finanšu gada laikā, publicē saskaņā ar 38. panta 1.–4. punktu.

3. Pēc 1. un 2. punktā minētās publicēšanas, ja Eiropas Parlaments un Padome to pieprasa, Komisija nosūta tiem pārskatu par:

a) pieteikuma iesniedzēju skaitu iepriekšējā finanšu gadā;

b) izraudzīto pieteikumu skaitu un procentuālo daļu uz vienu uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus;

c) vidējo procedūras ilgumu no uzaicinājumā priekšlikumu iesniegšanai noteiktā termiņa beigām līdz dotācijas piešķiršanas brīdim;

d) dotāciju skaitu un summu, attiecībā uz kuru iepriekšējā finanšu gadā nav notikusi *ex post* publicēšana saskaņā ar 38. panta 4. punktu.

e) visām dotācijām, kas piešķirtas finanšu iestādēm, tostarp EIB vai EIF, saskaņā ar 195. panta pirmās daļas g) punktu.

190. pants

Līdzfinansējums

1. Dotācijas ietver līdzfinansējumu. Tādēļ resursi, kas ir nepieciešami pasākuma vai darba programmas īstenošanai, netiek pilnībā nodrošināti ar dotāciju.

Līdzfinansējumu var piešķirt labuma guvēja pašu resursu, ienākumu no pasākuma vai darba programmas vai trešo personu finanšu iemaksas vai iemaksas natūrā veidā.

2. Trešo personu iemaksas natūrā brīvprātīgo darba veidā, kas vērtētas saskaņā ar 181. panta 8. punktu, uzrāda kā attiecināmās izmaksas budžeta tāmē. Tās uzrāda atsevišķi no citām attiecināmajām izmaksām. Brīvprātīgo darbs var aptvert līdz pat 50 % no līdzfinansējuma. Lai aprēķinātu šo procentuālo daļu, iemaksas natūrā un citu līdzfinansējumu pamato uz pieteikuma iesniedzēja sniegtajām aplēsēm.

Budžeta tāmē citas trešo personu iemaksas natūrā uzrāda atsevišķi no iemaksām attiecināmajās izmaksās. To aptuveno vērtību norāda budžeta tāmē, un uz to neattiecas vēlākās izmaiņas.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, ārējo darbību var pilnīgi finansēt no dotācijas, ja tas ir būtiski šīs darbības īstenošanai. Tādā gadījumā piešķiršanas lēmumā norāda pamatojumu.

4. Šo pantu nepiemēro samazinātām procentu likmēm un garantijas maksas subsīdijām.

191. pants

Nekumulatīvas piešķiršanas princips un dubultas finansēšanas aizliegums

1. Par katru pasākumu vienam un tam pašam labuma guvējam var piešķirt tikai vienu dotāciju no budžeta, izņemot gadījumus, kad ar attiecīgajiem pamataktiem ir apstiprināts citādi.

   Vienā finanšu gadā labuma guvējam var piešķirt tikai vienu darbības dotāciju no budžeta.

   Pasākumu var kopīgi finansēt dažādi atbildīgie kredītrīkotāji no atsevišķām budžeta pozīcijām.

2. Pieteikuma iesniedzējs nekavējoties informē kredītrīkotājus par jebkādiem vairākiem pieteikumiem un vairākām dotācijām saistībā ar vienu un to pašu pasākumu vai vienu un to pašu darba programmu.

3. Vienas un tās pašas izmaksas nekādā gadījumā nefinansē no budžeta divreiz.

4. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro turpmāk minētajiem atbalsta veidiem, un attiecīgā gadījumā Komisija var nolemt neveikt pārbaudi par to, vai viena un tā pati izmaksa ir finansēta divreiz:

   a) pētījumu, pētniecības, mācību vai izglītības atbalstam, ko maksā fiziskām personām;

   b) tiešam atbalstam, ko maksā fiziskām personām, kurām tas ir visvairāk nepieciešams, piemēram, bezdarbniekiem un bēgļiem.

192. pants

Bezpeļņas princips

1. Dotāciju mērķis vai sekas nav peļņas radīšana no labuma guvēja pasākuma vai darba programmas ("bezpeļņas princips").

2. Šā panta 1. punktā peļņu definē kā atlikuma maksājuma brīdī aprēķinātu summu, par kādu ieņēmumi pārsniedz pasākuma vai darba programmas attiecināmās izmaksas, ja ieņēmumi attiecas tikai uz Savienības dotāciju un ienākumiem, kas ir gūti no minētā pasākuma vai darba programmas.

   Darbības dotācijas gadījumā summas, kas paredzētas rezervju veidošanai, netiek ņemtas vērā attiecībā uz pārbaudi par bezpeļņas principa ievērošanu.

3. Šā panta 1. punktu nepiemēro:

   a) pasākumiem, kuru mērķis ir stiprināt labuma guvēja finansiālās spējas, vai pasākumiem, kas rada ienākumus, lai nodrošinātu attiecīgo pasākumu turpināmību pēc dotāciju nolīgumā noteiktā Savienības finansējuma laikposma beigām;

   b) pētījumu, pētniecības, mācību vai izglītības atbalstam, ko maksā fiziskām personām, vai citam tiešam atbalstam, ko maksā fiziskām personām, kurām tas visvairāk nepieciešams, piemēram, bezdarbniekiem un bēgļiem;

c) bezpeļņas organizāciju īstenotiem pasākumiem;

d) dotācijām veidā, kas minēts 125. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā;

e) mazas vērtības dotācijām.

4. Ja tiek gūta peļņa, Komisija ir tiesīga atgūt Savienības iemaksai atbilstīgu procentuālo daļu no peļņas, ieturot to no attiecināmajām izmaksām, kas labuma guvējam faktiski radušās saistībā ar pasākuma vai darba programmas īstenošanu.

193. pants

Princips par nepiemērošanu ar atpakaļejošu spēku

1. Ja vien šajā pantā nav noteikts citādi, dotācijas nepiešķir ar atpakaļejošu spēku.

2. Dotāciju var piešķirt par jau uzsāktu pasākumu, ar noteikumu, ka pieteikuma iesniedzējs var pierādīt, ka pasākumu nepieciešams uzsākt pirms dotāciju nolīguma parakstīšanas.

Šajos gadījumos izmaksas, kas radušās pirms dotācijas pieteikuma iesniegšanas dienas, nav attiecināmas, izņemot:

a) pamataktā paredzētos pienācīgi pamatotos izņēmuma gadījumos; vai

b) ārkārtējas steidzamības gadījumā attiecībā uz pasākumiem, kas minēti 195. panta pirmās daļas a) vai b) punktā, ja Savienības agrīnai iesaistei būtu svarīga nozīme.

Otrās daļas b) apakšpunktā minētajos gadījumos izmaksas, kas labuma guvējam radušās pirms pieteikuma iesniegšanas dienas, ir tiesīgas saņemt Savienības finansējumu ar šādiem nosacījumiem:

a) atbildīgais kredītrīkotājs ir pienācīgi pamatojis šādas atkāpes iemeslus;

b) dotāciju nolīgums skaidri nosaka attiecināmības dienu pirms pieteikumu iesniegšanas dienas.

Deleģētais kredītrīkotājs ziņo par katru šajā punktā minēto gadījumu 74. panta 9. punktā minētā gada darbības pārskata sadaļā "Atkāpes no principa par nepiemērošanu ar atpakaļejošu spēku saskaņā ar Finanšu regulas 193. pantu".

3. Dotācijas nepiešķir ar atpakaļejošu spēku par jau pabeigtiem pasākumiem.

4. Darbības dotāciju gadījumā dotāciju nolīgumu paraksta četros mēnešos pēc labuma guvēja finanšu gada sākuma. Izmaksas, kas radušās pirms dotācijas pieteikuma iesniegšanas vai pirms labuma guvēja finanšu gada sākuma nedod tiesības saņemt finansējumu. Pirmo maksājumu labuma guvējam izmaksā 30 kalendāro dienu laikā pēc dotāciju nolīguma parakstīšanas.

3. NODAĻA

Dotāciju piešķiršanas procedūra un dotāciju nolīgums

194. pants

Priekšlikumu iesniegšanas uzaicinājuma saturs un publicēšana

1. Uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus norāda:

a) īstenojamos mērķus;

b) attiecināmības, izslēgšanas, atlases un piešķiršanas kritērijus un attiecīgos apliecinošos dokumentus;

c) Savienības finansējuma kārtību, precizējot visus Savienības iemaksu veidus, jo īpaši dotācijas veidus;

d) priekšlikumu iesniegšanas kārtību un galīgo termiņu;

e) plānoto dienu, līdz kurai visus pieteikuma iesniedzējus paredzēts informēt par viņu pieteikuma vērtēšanas rezultātiem, un dotāciju nolīgumu parakstīšanas indikatīvo dienu.

2. Šā panta 1. punkta e) apakšpunktā minētās dienas nosaka, pamatojoties uz šādiem laikposmiem:

a) visu pieteikuma iesniedzēju informēšanai par viņu pieteikuma vērtēšanas rezultātiem – maksimums seši mēneši no pēdējās dienas, kad var iesniegt pilnīgus priekšlikumus;

b) dotāciju nolīgumu parakstīšanai ar pieteikuma iesniedzējiem – maksimums trīs mēneši no dienas, kad pieteikuma iesniedzēji ir informēti, ka viņi ir izraudzīti.

Minētos laikposmus var pielāgot, lai ņemtu vērā laiku, kas nepieciešams, lai ievērotu konkrētas procedūras, kuras var būt prasītas pamataktā saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011, un var izņēmuma kārtā pagarināt pienācīgi pamatotos gadījumos, jo īpaši sarežģītu pasākumu gadījumā, ja ir liels pieteikumu skaits vai pieteikuma iesniedzēju izraisīta kavēšanās.

Deleģētais kredītrīkotājs gada darbības pārskatā ziņo par vidējo laiku, kāds bijis nepieciešams, lai informētu pieteikuma iesniedzējus un parakstītu dotāciju nolīgumus. Gadījumā, ja pirmajā daļā minētie laikposmi ir pārsniegti, deleģētais kredītrīkotājs norāda iemeslus un, ja nav pienācīga pamatojuma saskaņā ar otro daļu, ierosina korektīvu pasākumu.

3. Uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus publicē Savienības iestāžu tīmekļa vietnē, un– ja ir jārada papildu publicitāte iespējamo labuma guvēju vidū – izmantojot jebkurus citus piemērotus līdzekļus, tostarp *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*. Uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus var publicēt pēc 110. pantā minētā finansēšanas lēmuma pieņemšanas, tostarp gadā pirms budžeta izpildes. Visas uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus satura izmaiņas publicē, ievērojot tos pašus nosacījumus.

195. pants

Izņēmumi no uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus

Dotācijas var piešķirt bez uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus vienīgi šādos gadījumos:

a) humānās palīdzības, ārkārtas atbalsta operāciju, civilās aizsardzības operāciju vai krīzes pārvarēšanas atbalsta nolūkā;

b) citos ārkārtējos un pienācīgi pamatotos steidzamos gadījumos;

c) struktūrām ar *de jure* vai *de facto* monopolu vai struktūrām, ko izraudzījušās dalībvalstis uz savu atbildību, ja minētās dalībvalstis ir *de jure* vai *de facto* monopolstāvoklī;

d) struktūrām, kas pamataktā 58. panta nozīmē noteiktas kā labuma guvējas, vai struktūrām, ko izraudzījušās dalībvalstis uz savu atbildību, ja minētās dalībvalstis pamataktā noteiktas kā labuma guvējas;

e) pētniecības un tehnoloģijas attīstības gadījumā struktūrām, kas iekļautas 110. pantā minētajā darba programmā, ja pamatakts skaidri paredz minēto iespēju un ar nosacījumu, ka uzaicinājums iesniegt priekšlikumus neattiecas uz projektu;

f) specifiskām darbībām, kuru veikšanai vajadzīga īpaša veida struktūra, ņemot vērā tās tehnisko kompetenci, augsto specializācijas līmeni vai administratīvās pilnvaras, ar nosacījumu, ka uzaicinājums iesniegt priekšlikumus neattiecas uz attiecīgajām darbībām.

g) EIB vai EIF tehniskās palīdzības pasākumiem. Šādos gadījumos 196. panta 1. punkta a)–d) apakšpunktu nepiemēro.

Ja pirmās daļas f) apakšpunktā minētā īpaša veida struktūra ir dalībvalsts, dotāciju var arī bez uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus piešķirt struktūrai, ko izraudzījusies dalībvalsts uz savu atbildību pasākuma īstenošanas nolūkā.

Pirmās daļas c) un f) apakšpunktā minētos gadījumus pienācīgi pamato piešķiršanas lēmumā.

196. pants

Dotācijas pieteikumu saturs

1. Dotācijas pieteikumā ietver šādas ziņas:

a) informāciju par pieteikuma iesniedzēja juridisko statusu;

b) pieteikuma iesniedzēja apliecinājumu ar godavārdu saskaņā ar 137. panta 1. punktu un apliecinājumu par atbilstību attiecināmības un atlases kritērijiem;

c) informāciju, kas nepieciešama, lai pierādītu pieteikuma iesniedzēja finanšu un darbības spējas veikt ierosināto pasākumu vai darba programmu un, ja atbildīgais kredītrīkotājs, pamatojoties uz riska novērtējumu, tā nolēmis – apliecinošus dokumentus, kas apstiprina šo informāciju, piemēram, peļņas un zaudējumu pārskatu un bilanci par līdz pat trim pēdējiem finanšu gadiem, par kuriem tika noslēgti konti;

šo informāciju un apliecinošus dokumentus nepieprasa no pieteikuma iesniedzējiem, uz kuriem neattiecas finanšu vai darbības spēju pārbaude saskaņā ar 198. panta 5. vai 6. punktu. Turklāt apliecinošus dokumentus nepieprasa nelielas vērtības dotācijām;

d) ja pieteikums ir iesniegts dotācijai attiecībā uz pasākumu, kura vērtība pārsniedz EUR 750 000, vai darbības dotācijai, kuras vērtība pārsniedz EUR 100 000 - apstiprināta ārēja revidenta sagatavotu revīzijas ziņojumu, ja tas ir pieejams un vienmēr tajos gadījumos, kad Savienības vai valsts tiesību aktos ir noteikta obligātā revīzija, kas apliecina pārskatus par līdz pat trim pēdējiem pieejamiem finanšu gadiem. Visos citos gadījumos pieteikuma iesniedzējs iesniedz sava pilnvarotā pārstāvja parakstītu pašdeklarāciju, kas apliecina līdz pat trim pēdējo pieejamo finanšu gadu pārskatu spēkā esību.

Pirmo daļu piemēro vienīgi pirmajam pieteikumam, ko labuma guvējs iesniedz atbildīgajam kredītrīkotājam vienā un tajā pašā finanšu gadā.

Ja ir nolīgumi starp Komisiju un vairākiem labuma guvējiem, pirmajā daļā noteiktās robežvērtības piemēro katram labuma guvējam.

Šīs regulas 130. panta 4. punktā minēto partnerību gadījumā pirms finanšu pamatpartnerības nolīguma parakstīšanas ir jāsagatavo šā punkta pirmajā daļā minētais revīzijas ziņojums par diviem pēdējiem pieejamiem finanšu gadiem.

Atbildīgais kredītrīkotājs, atkarībā no riska novērtējuma, var no pirmajā daļā minētā pienākuma atbrīvot izglītības un mācību iestādes un – ja ir nolīgumi ar vairākiem labuma guvējiem – labuma guvējus, kas uzņēmušies solidāru atbildību vai kam nav finansiālas atbildības.

Pirmo daļu nepiemēro personām un struktūrām, kas ir atbalsttiesīgas saskaņā ar netiešo pārvaldību, ciktāl tās atbilst nosacījumiem, kuri precizēti 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā un 154. pantā;

e) pasākuma vai darba programmas aprakstu un paredzamo budžetu, kurā:

i) ieņēmumi un izdevumi ir līdzsvarā un

ii) ir norādītas pasākuma vai darba programmas aplēstās attiecināmās izmaksas.

Apakšpunkta i) un ii) punktu nepiemēro vairāku līdzekļu devēju finansētiem pasākumiem.

Atkāpjoties no i) punkta pienācīgi pamatotos gadījumos budžeta tāmē var iekļaut uzkrājumus neparedzētiem izdevumiem vai valūtas maiņas kursu iespējamām svārstībām;

f) norādi par tā Savienības finansējuma avotiem un summām, kas saņemts vai pieprasīts attiecībā uz to pašu pasākumu vai pasākuma daļu, vai pieteikuma iesniedzēja funkcionēšanu tā paša finanšu gada laikā, kā arī jebkuru citu finansējumu, kas saņemts vai pieprasīts tam pašam pasākumam.

2. Pieteikumu var sadalīt vairākās daļās, kuras var iesniegt dažādos posmos saskaņā ar 200. panta 2. punktu.

197. pants

Attiecināmības kritēriji

1. Attiecināmības kritēriji paredz nosacījumus dalībai uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus.

2. Uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus ir tiesīgi piedalīties šādi pieteikuma iesniedzēji:

   a) juridiskas personas;

   b) fiziskas personas, ciktāl to prasa pieteikuma iesniedzēja pasākuma būtība vai iezīmes vai pieteikuma iesniedzēja sasniedzamais mērķis;

   c) subjekti, kas nav juridiskas personas saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem, ar noteikumu, ka to pārstāvjiem ir tiesības uzņemties juridiskas saistības subjektu vārdā un ka subjekti piedāvā tādas pašas Savienības finanšu interešu aizsardzības garantijas kā juridiskās personas. Pieteikuma iesniedzējam jo īpaši ir tādas pašas finanšu un darbības spējas kā juridiskai personai. Pieteikuma iesniedzēja pārstāvji pierāda, ka minētie nosacījumi ir izpildīti.

3. Uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus var noteikt papildu attiecināmības kritērijus, kurus nosaka, pienācīgi ņemot vērā pasākuma mērķus un ievērojot pārredzamības un nediskriminācijas principu.

4. Piemērojot 180. panta 5. punktu un šo pantu, KPC tiek uzskatīts par juridisku personu, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī.

198. pants

Atlases kritēriji

1. Atlases kritēriji ir tādi, lai būtu iespējams novērtēt pieteikuma iesniedzēja spēju īstenot ierosināto pasākumu vai darba programmu.

2. Pieteikuma iesniedzējam ir stabili un pietiekami finansējuma avoti, lai savu darbību uzturētu visā laikposmā, par kuru piešķirta dotācija, un lai spētu piedalīties tās finansēšanā ("finansiālās spējas").

3. Pieteikuma iesniedzējam ir profesionāla kompetence un kvalifikācija, kas nepieciešama, lai pabeigtu piedāvāto pasākumu vai darba programmu, ja vien pamataktā īpaši nav noteikts citādi ("darbības spējas").

4. Finanšu un darbības spējas jo īpaši pārbauda, pamatojoties uz 196. pantā minētās informācijas vai apliecinošo dokumentu analīzi.

Ja uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus nav pieprasīti apliecinoši dokumenti un ja atbildīgajam kredītrīkotājam ir pamatots iemesls apšaubīt pieteikuma iesniedzēja finanšu vai darbības spējas, viņš pieteikuma iesniedzējam lūdz uzrādīt jebkurus attiecīgos dokumentus.

Partnerību gadījumā pārbaudi veic saskaņā ar 130. panta 6. punktu.

5. Finansiālo spēju pārbaudi nepiemēro:

a) fiziskām personām, kas saņem izglītības atbalstu;

b) fiziskām personām, kurām tas visvairāk nepieciešams, piemēram, bezdarbniekiem un bēgļiem, un kuras saņem tiešu atbalstu;

c) publiskām struktūrām, tostarp dalībvalstu organizācijām;

d) starptautiskajām organizācijām;

e) personām vai subjektiem, kas piesakās uz samazinātām procentu likmēm un garantijas maksas subsīdijām, ja minēto samazināto procentu likmju un subsīdiju mērķis ir pastiprināt labuma guvēja finansiālās spējas vai radīt ienākumus.

6. Atbildīgais kredītrīkotājs atkarībā no riska novērtējuma rezultātiem var atcelt pienākumu pārbaudīt publisko struktūru, dalībvalstu organizāciju vai starptautisko organizāciju darbības spējas.

199. pants

Piešķiršanas kritēriji

Piešķiršanas kritēriji ir tādi, lai būtu iespējams:

a) novērtēt iesniegto priekšlikumu kvalitāti, ņemot vērā izvirzītos mērķus un prioritātes un gaidāmos rezultātus;

b) piešķirt dotācijas pasākumiem vai darba programmām, kas maksimāli palielina Savienības finansējuma vispārējo efektivitāti;

c) vērtēt dotācijas pieteikumus.

200. pants

Vērtēšanas procedūra

1. Priekšlikumus vērtē, pamatojoties uz iepriekš izziņotiem atlases un piešķiršanas kritērijiem, lai noteiktu priekšlikumus, kurus var finansēt.

2. Atbildīgais kredītrīkotājs vajadzības gadījumā sadala procesu vairākos procedūras posmos. Noteikumi, kas reglamentē šo procesu, tiek izziņoti uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus.

Pieteikuma iesniedzējus, kuru priekšlikumi kādā no minētajiem posmiem ir noraidīti, informē saskaņā ar 7. punktu.

Vienas un tās pašas procedūras laikā vienus un tos pašus dokumentus un informāciju var pieprasīt tikai vienu reizi.

3. Šīs regulas 150. pantā minētā vērtēšanas komisija vai attiecīgā gadījumā atbildīgais kredītrīkotājs var lūgt pieteikuma iesniedzējam sniegt papildu informāciju vai paskaidrojumus par apliecinošajiem dokumentiem, kas iesniegti saskaņā ar 151. pantu. Kredītrīkotājs pienācīgi dokumentē sazināšanos, kas procedūras laikā ir notikusi ar pieteikuma iesniedzējiem.

4. Pabeidzot savu darbu, vērtēšanas komisijas locekļi paraksta protokolu par visiem izskatītajiem priekšlikumiem, iekļaujot tajā šo priekšlikumu kvalitātes novērtējumu un nosakot, kuri priekšlikumi var saņemt finansējumu.

Ja nepieciešams, minētajā protokolā sarindo izskatītos priekšlikumus, sniedz ieteikumus par maksimālo piešķiramo summu un dotācijas pieteikuma iespējamām nebūtiskām korekcijām.

Protokolu saglabā turpmākai izmantošanai.

5. Atbildīgais kredītrīkotājs var aicināt pieteikuma iesniedzēju koriģēt priekšlikumu, ņemot vērā vērtēšanas komisijas ieteikumus. Atbildīgais kredītrīkotājs pienācīgi dokumentē sazināšanos, kas procedūras laikā ir notikusi ar pieteikuma iesniedzējiem.

6. Atbildīgais kredītrīkotājs, pamatojoties uz vērtēšanu, pieņem lēmumu, kurā norāda vismaz šādu informāciju:

a) lēmuma priekšmetu un kopējo summu;

b) izraudzīto pieteikuma iesniedzēju vārdus/nosaukumus, pasākumu nosaukumu, akceptētās summas un minētās izvēles iemeslus, tostarp, ja tā nesaskan ar vērtēšanas komisijas atzinumu;

c) noraidīto pieteikuma iesniedzēju vārdus/nosaukumus un minētās noraidīšanas iemeslus.

7. Atbildīgais kredītrīkotājs rakstveidā informē pieteikuma iesniedzējus par lēmumu attiecībā uz viņu pieteikumu. Ja pieprasīto dotāciju nepiešķir, attiecīgā Savienības iestāde paziņo pieteikuma noraidīšanas iemeslus. Noraidītos pieteikuma iesniedzējus informē par viņu pieteikuma vērtēšanas iznākumu pēc iespējas drīz un jebkurā gadījumā 15 kalendāro dienu laikā pēc tam, kad informācija ir nosūtīta izraudzītajiem pieteikuma iesniedzējiem.

8. Attiecībā uz dotācijām, kas piešķirtas saskaņā ar 195. pantu, atbildīgais kredītrīkotājs var:

a) nolemt nepiemērot šā panta 2. un 4. punktu un 150. pantu;

b) apvienot vērtējuma ziņojuma un piešķiršanas lēmuma saturu vienā dokumentā un to parakstīt.

201. pants

Dotāciju nolīgums

1. Dotācijas reglamentē ar rakstveida nolīgumu.

2. Dotāciju nolīgumā nosaka vismaz šādu informāciju:

a) priekšmets;

b) labuma guvējs;

c) termiņš, proti:

i) tā spēkā stāšanās diena;

ii) finansētā pasākuma vai finanšu gada sākuma diena un ilgums;

d) apraksts par pasākumu vai attiecībā uz darbības dotāciju – par darba programmu kopā ar aprakstu par gaidāmajiem rezultātiem;

e) Savienības finansējuma maksimālā summa euro, pasākuma vai darba programmas budžeta tāme un dotācijas veids;

f) noteikumi par ziņošanu un maksājumiem un 205. pantā paredzētie iepirkuma noteikumi;

g) labuma guvēja piekrišana 129. pantā noteiktajiem pienākumiem;

h) noteikumi, kas reglamentē Savienības finansiālā atbalsta redzamību, izņemot pienācīgi pamatotos gadījumos, kad publiskošana nav iespējama vai lietderīga;

i) piemērojamās tiesības, kas ir Savienības tiesības, kuras vajadzības gadījumā papildina ar valsts tiesībām, kas precizētas dotāciju nolīgumā. Atkāpi var veikt dotāciju nolīgumos, ko noslēdz ar starptautiskajām organizācijām;

j) tiesa vai šķīrējtiesa, kas ir kompetenta izskatīt strīdus.

3. Subjektu vai personu, izņemot valstis, finansiālas saistības, kas rodas no dotāciju nolīguma īstenošanas, ir izpildāmas saskaņā ar 100. panta 2. punktu.

4. Dotāciju nolīgumu grozījumu mērķis vai sekas nav ieviest nolīgumos tādas izmaiņas, kas varētu likt apšaubīt lēmumu par dotācijas piešķiršanu, nedz arī būtu pretrunā vienlīdzīgas attieksmes principam pret pieteikuma iesniedzējiem.

4. NODAĻA

Dotāciju īstenošana

202. pants

Dotācijas summa un revīzijas konstatējumu attiecināšana

1. Neskarot turpmākas revīzijas, pārbaudes un izmeklēšanu, ko veic attiecīgā Savienības iestāde, *OLAF* vai Revīzijas palāta, dotācijas summa ir galīga tikai tad, kad atbildīgais kredītrīkotājs ir apstiprinājis nobeiguma ziņojumus un attiecīgā gadījumā pārskatus. Šīs regulas 131. panta 4. punktu piemēro arī tad, kad dotācijas summa ir kļuvusi galīga.

2. Ja kontrolēs vai revīzijās konstatēts, ka labuma guvējs pieļāvis sistēmiskus vai atkārtotus pārkāpumus, krāpšanu vai pienākumu neizpildi, būtiski ietekmējot minētajam labuma guvējam vairākas ar līdzīgiem nosacījumiem piešķirtas dotācijas, atbildīgais kredītrīkotājs var apturēt dotāciju nolīguma īstenošanu vai maksājumus visu attiecīgo dotāciju ietvaros, vai attiecīgā gadījumā izbeigt attiecīgos dotāciju nolīgumus ar minēto labuma guvēju, ņemot vērā konstatējumu smagumu.

Atbildīgais kredītrīkotājs turklāt var samazināt dotācijas, noraidīt neattiecināmās izmaksas un atgūt nepamatoti izmaksātās summas attiecībā uz visām dotācijām, ko ietekmējuši pirmajā daļā minētie sistēmiskie vai atkārtotie pārkāpumi, krāpšana vai pienākumu neizpilde, par ko var veikt revīzijas, pārbaudes un izmeklēšanu saskaņā ar ietekmētajiem dotāciju nolīgumiem.

3. Atbildīgais kredītrīkotājs nosaka summas, kas ir jāsamazina vai jāatgūst, ja tas ir iespējams un ir lietderīgi, pamatojoties uz izmaksām, kas nepamatoti deklarētas kā attiecināmas katrai no attiecīgajām dotācijām pēc tam, kad ir pieņemti revidēti ziņojumi un finanšu pārskati, ko iesniedzis labuma guvējs.

4. Ja nav iespējams vai nav lietderīgi precīzi noteikt neattiecināmo izmaksu summu katrai attiecīgajai dotācijai, samazināmās vai atgūstamās summas var noteikt, ekstrapolējot samazinājuma vai atgūšanas likmi, kas piemērota dotācijām, par kurām ir pierādīti sistēmiski vai atkārtoti pārkāpumi, krāpšana vai pienākumu neizpilde, vai, ja neattiecināmās izmaksas nevar kalpot par pamatu samazināmo vai atgūstamo summu noteikšanai, – piemērojot vienotu likmi, ievērojot proporcionalitātes principu. Pirms tiek veikta samazināšana vai atgūšana, labuma guvējam dod iespēju ierosināt pienācīgi pamatotu alternatīvu metodi vai likmi.

203. pants

Maksājuma pieprasījumus apliecinoši dokumenti

1. Atbildīgais kredītrīkotājs norāda apliecinošos dokumentus, kuri ir jāpievieno maksājuma pieprasījumiem.

2. Katrai dotācijai priekšfinansējumu var sadalīt vairākās iemaksās atbilstīgi pareizai finanšu pārvaldībai. Turpmākās priekšfinansējuma iemaksas pieprasījumam pievieno labuma guvēja pārskatu par iepriekšējā priekšfinansējuma izlietojumu. Iemaksu veic pilnā apmērā, ja ir izlietoti vismaz 70 % no iepriekšējā priekšfinansējuma kopsummas. Pretējā gadījumā iemaksu samazina par summām, kas vēl jāizlieto līdz minētās robežvērtības sasniegšanai.

3. Neskarot pienākumu sniegt apliecinošos dokumentus, labuma guvējs ar godavārdu apliecina, ka maksājuma pieprasījumos ietvertā informācija ir pilnīga, droša un patiesa. Labuma guvējs apliecina arī to, ka radušās izmaksas ir attiecināmas saskaņā ar dotāciju nolīgumu un ka maksājuma pieprasījumus apstiprina atbilstīgi apliecinoši dokumenti, kurus var pārbaudīt.

4. Atbildīgais kredītrīkotājs jebkuras summas starpposma maksājumu vai atlikuma maksājumu pamatojumam var pieprasīt apliecinājumu par pasākuma vai darba programmas finanšu pārskatiem un pamatā esošu uzskaiti. Šo apliecinājumu pieprasa, pamatojoties uz riska novērtējumu, ņemot vērā jo īpaši dotācijas summu, maksājuma summu, labuma guvēja veidu un atbalstīto darbību veidu.

Apliecinājumu sagatavo apstiprināts ārējais revidents vai – publisku struktūru gadījumā – kompetenta un neatkarīga publiskā sektora amatpersona.

Apliecinājumā apliecina saskaņā ar atbildīgā kredītrīkotāja apstiprināto metodiku un pamatojoties uz saskaņotām procedūrām, kas atbilst starptautiskajiem standartiem, ka izmaksas, ko labuma guvējs ir deklarējis finanšu pārskatos, uz kuriem ir balstīts maksājuma pieprasījums, ir reālas, precīzi reģistrētas un attiecināmas saskaņā ar dotāciju nolīgumu. Īpašos un pienācīgi pamatotos gadījumos atbildīgais kredītrīkotājs var pieprasīt apliecinājumu atzinuma veidā vai citā formātā saskaņā ar starptautiskajiem standartiem.

5. Atbildīgais kredītrīkotājs, pamatojoties uz riska novērtējumu, jebkura maksājuma apliecināšanai var pieprasīt atbildīgā kredītrīkotāja apstiprinātas neatkarīgas trešās personas sagatavotu darbības pārbaudes ziņojumu. Darbības pārbaudes ziņojumā norāda, ka darbības pārbaude tika veikta saskaņā ar atbildīgā kredītrīkotāja apstiprinātu metodiku, un to, vai pasākums vai darba programma tika faktiski īstenota saskaņā ar dotāciju nolīgumā izklāstītajiem noteikumiem.

204. pants

Finansiāls atbalsts trešām personām

Ja pasākuma vai darba programmas īstenošanai ir nepieciešams sniegt finansiālu atbalstu trešām personām, labuma guvējs šādu finansiālo atbalstu var sniegt, ja šāda atbalsta sniegšanas nosacījumi ir noteikti dotāciju nolīgumā starp labuma guvēju un Komisiju, neparedzot nekādu rīcības brīvību labuma guvējam.

Tiek uzskatīts, ka nepastāv nekāda rīcības brīvība, ja dotāciju nolīgumā ir noteikti šādi elementi:

a) finansiālā atbalsta maksimālā summa, kuru var maksāt trešai personai, kura nepārsniedz EUR 60 000, ja vien pasākumu mērķu sasniegšana pretējā gadījumā būtu neiespējama vai pārmērīgi sarežģīta, un kritēriji precīzas summas noteikšanai;

b) dažādi darbības veidi, kuriem var piešķirt šo finansiālo atbalstu, pamatojoties uz noteiktu sarakstu;

c) to personu vai personu kategoriju noteikšana, kuras var saņemt šo finansiālo atbalstu, un kritēriji tā piešķiršanai.

Šā panta otrās daļas a) punktā minēto robežvērtību var pārsniegt, ja pasākumu mērķu sasniegšana pretējā gadījumā būtu neiespējama vai pārmērīgi sarežģīta.

205. pants

Īstenošanas līgumi

1. Neskarot Direktīvu 2014/24/ES un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/25/ES[1], ja pasākuma vai darba programmas īstenošanai nepieciešams piešķirt publisku līgumu, labuma guvējs var publisku līgumu piešķirt saskaņā ar savu parasto iepirkuma praksi, ar noteikumu, ka publiskais līgums tiek piešķirts piedāvājumam ar labāko cenas un vērtības attiecību vai attiecīgi piedāvājumam ar zemākās cenas piedāvājumu, izvairoties no interešu konfliktiem.

2. Ja pasākuma vai darba programmas īstenošanai nepieciešams piešķirt publisku līgumu, kura vērtība pārsniedz EUR 60 000, atbildīgais kredītrīkotājs pienācīgi pamatotos gadījumos var pieprasīt labuma guvējam ievērot īpašus noteikumus papildus tiem, kas minēti 1. punktā.

   Minēto īpašo noteikumu pamatā ir šajā regulā paredzētie noteikumi, un tie ir samērīgi ar attiecīgo publisko līgumu vērtību, Savienības iemaksas relatīvo apjomu attiecībā pret pasākuma kopējām izmaksām un risku. Šos īpašos noteikumus iekļauj dotāciju nolīgumā.

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

IX SADAĻA
GODALGAS

206. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Godalgas piešķir saskaņā ar pārredzamības un vienlīdzīgas attieksmes principu, un ar tām veicina Savienības politikas mērķu sasniegšanu.

2. Godalgas nepiešķir tieši, bez konkursa.

   Konkursus par godalgām, kuru vienības vērtība ir EUR 1 000 000 vai vairāk, var publicēt tikai tad, ja minētās godalgas ir minētas 110. pantā paredzētajā finansēšanas lēmumā, un pēc tam, kad informācija par šīm godalgām ir iesniegta Eiropas Parlamentam un Padomei.

3. Godalgas summa nav saistīta ar izmaksām, kas radušās konkursa uzvarētājam.

4. Ja pasākuma vai darba programmas īstenošanai ir nepieciešams, lai godalgas trešām personām piešķirtu labuma guvējs, minētais labuma guvējs šīs godalgas var piešķirt ar noteikumu, ka attiecināmības un piešķiršanas kritēriji, godalgu summa un maksāšanas kārtība ir noteikta dotāciju nolīgumā starp labuma guvēju un Komisiju, neparedzot nekādu rīcības brīvību.

207. pants

Konkursa, piešķiršanas un publiskošanas noteikumi

1. Konkursu noteikumi:

a) precizē attiecināmības kritērijus;

b) vajadzības gadījumā precizē kārtību un galīgo termiņu pieteikuma iesniedzēju reģistrācijai un pieteikumu iesniegšanai;

c) precizē izslēgšanas kritērijus, kā izklāstīts 136. pantā, un 141. pantā izklāstītos noraidīšanas iemeslus;

d) paredz pieteikuma iesniedzēja vienpersonisku atbildību, gadījumā, ja ir prasījums, kas attiecas uz darbībām, kuras veiktas konkursa ietvaros;

e) paredz uzvarētāju piekrišanu 129. pantā minētajiem pienākumiem un publiskošanas pienākumiem, kas precizēti konkursa noteikumos;

f) precizē piešķiršanas kritērijus, kuri ir tādi, kas dod iespēju novērtēt pieteikumu kvalitāti attiecībā pret sasniedzamajiem mērķiem un gaidāmajiem rezultātiem un objektīvi noteikt, vai pieteikumi ir veiksmīgi;

g) precizē godalgas vai godalgu summu;

h) precizē kārtību godalgu izmaksai uzvarētājiem pēc to piešķiršanas.

Šā panta pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkā labuma guvēji ir attiecināmi, ja vien konkursa noteikumos nav paredzēts citādi.

Šīs regulas 194. panta 3. punktu *mutatis mutandis* piemēro konkursu publiskošanai.

2. Konkursu noteikumos var paredzēt nosacījumus konkursa atcelšanai, jo īpaši, ja nevar sasniegt tā mērķus.

3. Godalgas piešķir atbildīgais kredītrīkotājs pēc vērtējuma, ko veikusi 150. pantā minētā vērtēšanas komisija.

Šīs regulas 200. panta 4. un 6. punktu *mutatis mutandis* piemēro piešķiršanas lēmumam.

4. Pieteikuma iesniedzējus informē par viņu pieteikuma vērtēšanas iznākumu pēc iespējas drīz un jebkurā gadījumā 15 kalendāro dienu laikā pēc tam, kad kredītrīkotājs ir pieņēmis lēmumu par godalgas piešķiršanu.

Lēmumu par godalgas piešķiršanu paziņo izraudzītajam pieteikuma iesniedzējam, un tas kalpo kā juridiskas saistības.

5. Visas godalgas, kas piešķirtas finanšu gada laikā, publicē saskaņā ar 38. panta 1.–4. punktu.

Ja Eiropas Parlaments un Padome to lūdz, pēc publicēšanas Komisija nosūta tiem pārskatu par:

a) pieteikuma iesniedzēju skaitu iepriekšējā gadā;

b) pieteikuma iesniedzēju skaitu un izraudzīto pieteikumu procentuālo daļu katrā konkursā;

c) to ekspertu sarakstu, kas iepriekšējā gadā ir piedalījušies vērtēšanas komisijās, kopā ar atsauci uz procedūru viņu atlasei.

X SADAĻA
FINANŠU INSTRUMENTI, BUDŽETA GARANTIJAS UN FINANSIĀLĀ PALĪDZĪBA

1. NODAĻA
Kopēji noteikumi

208. pants

Darbības joma un īstenošana

1. Savienība var veidot finanšu instrumentus vai sniegt budžeta garantijas vai finansiālu palīdzību no budžeta, izmantojot pamataktu, kurā noteikta to darbības joma un īstenošanas laikposms, ja tas izrādās vispiemērotākais veids, kā sasniegt Savienības politikas jomas mērķus.

2. Dalībvalstis var nodrošināt iemaksas Savienības finanšu instrumentos, budžeta garantijās vai finansiālā palīdzībā. Ja tas ir atļauts ar pamataktu, iemaksas var sniegt arī trešās personas.

3. Ja finanšu instrumentus īsteno dalītajā pārvaldībā ar dalībvalstīm, piemēro nozaru noteikumus.

4. Ja finanšu instrumentus vai budžeta garantijas īsteno netiešā pārvaldībā, Komisija noslēdz nolīgumus ar subjektiem saskaņā ar 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta ii), iii), v) un vi) punktu. Ja minēto subjektu sistēmas, noteikumi un procedūras ir novērtētas saskaņā ar 154. panta 4. punktu, tie var pilnībā paļauties uz minētajām sistēmām, noteikumiem un procedūrām. Minētie subjekti, īstenojot finanšu instrumentus un budžeta garantijas netiešā pārvaldībā, var noslēgt nolīgumus ar finanšu starpniekiem, ko atlasa saskaņā ar procedūrām, kas ir līdzvērtīgas tām, ko piemēro Komisija. Minētie subjekti prasības saskaņā ar 155. panta 2. punktu transponē minētajos nolīgumos.

Komisija joprojām ir atbildīga par to, lai nodrošinātu, ka finanšu instrumentu īstenošanas satvars atbilst pareizas finanšu pārvaldības principam un atbalsta noteikto un ar noteiktiem termiņiem plānoto politikas mērķu sasniegšanu, kas ir izmērāma attiecībā uz iznākumiem un/vai rezultātiem. Komisija ir atbildīga par finanšu instrumentu īstenošanu, neskarot pilnvaroto subjektu juridiskās un līgumiskās saistības saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem un 129. pantu.

Ja trešās valstis veic iemaksas finanšu instrumentos vai budžeta garantijās saskaņā ar 2. punktu, pamatakts var atļaut izraudzīties attiecināmos īstenošanas subjektus vai darījuma partnerus no attiecīgajām valstīm.

5. Revīzijas palātai ir pilnīga piekļuve visai ar finanšu instrumentiem, budžeta garantijām un finansiālo palīdzību saistītajai informācijai, tostarp informācijai, kas gūta, veicot pārbaudes uz vietas.

Revīzijas palāta ir ārējais revidents, kas ir atbildīgs par projektiem un programmām, kuras finansētas ar finanšu instrumenta, budžeta garantijas vai finansiālās palīdzības atbalstu.

209. pants

Principi un nosacījumi, ko piemēro finanšu instrumentiem un budžeta garantijām

1. Finanšu instrumentus un budžeta garantijas izmanto, ievērojot pareizas finanšu pārvaldības, pārredzamības, proporcionalitātes, nediskriminācijas, vienlīdzīgas attieksmes un subsidiaritātes principus, un saskaņā ar to mērķiem.

2. Finanšu instrumenti un budžeta garantijas:

a) novērš tirgus nepilnības vai neoptimālas ieguldījumu situācijas un samērīgi sniedz atbalstu tikai tādiem galasaņēmējiem, kuri saskaņā ar starptautiski pieņemtiem standartiem tiek uzskatīti par potenciāli ekonomiski dzīvotspējīgiem Savienības finansiālā atbalsta laikā;

b) panāk papildināmību, novēršot to, ka tiek aizstāts iespējamais atbalsts un ieguldījumi no citiem publiskiem vai privātiem avotiem;

c) nekropļo konkurenci iekšējā tirgū un ievēro valsts atbalsta noteikumus;

d) panāk sviras un multiplikatora efektu ar vērtību mērķdiapazonu, ko balsta uz *ex ante* vērtējumu attiecīgajam finanšu instrumentam vai budžeta garantijai, mobilizējot vispārējos ieguldījumus, kas pārsniedz Savienības iemaksu vai garantiju apjomu, tostarp attiecīgos gadījumos maksimāli palielinot privātos ieguldījumus.;

e) tiek īstenoti tā, lai nodrošinātu, ka īstenošanas subjektiem vai īstenošanā iesaistītiem darījuma partneriem ir kopīga interese sasniegt attiecīgajā pamataktā noteiktos politikas mērķus ar tādiem noteikumiem kā, piemēram, kolektīvais ieguldījums, riska dalīšanas prasības vai finansiāli stimuli, vienlaikus novēršot interešu konfliktu ar citām subjektu vai darījuma partneru darbībām;

f) paredz Savienības kompensāciju, kas atbilst riska dalīšanai starp finanšu dalībniekiem un finanšu instrumenta vai budžeta garantijas politikas mērķiem;

g) ja ir jāmaksā atalgojums īstenošanas subjektiem vai īstenošanā iesaistītajiem darījuma partneriem, paredz, ka šāds atalgojums ir balstīts uz sniegumu un ietver:

i) administratīvas maksas, lai subjektu vai darījuma partneri atalgotu par finanšu instrumenta vai budžeta garantijas īstenošanā veikto darbu, kas iespēju robežās ir balstīts uz veiktajām darbībām vai izmaksātajām summām, un,

ii) attiecīgā gadījumā – ar politiku saistītus stimulus, lai sekmētu politikas mērķu sasniegšanu vai veicinātu finanšu instrumenta vai budžeta garantijas finansiālo sniegumu.

Pienācīgi pamatotos gadījumos var atlīdzināt neparedzētus izdevumus;

h) ir balstīti uz *ex ante* vērtējumiem individuāli vai programmas ietvaros saskaņā ar 34. pantu, iekļaujot skaidrojumus par finanšu darbības veida izvēli, ņemot vērā politikas mērķus, saistītos finanšu riskus un ietaupījumus budžetam.

Pirmās daļas h) punktā minētos vērtējumus pārskata un atjaunina, lai ņemtu vērā lielāko sociāli ekonomisko izmaiņu ietekmi uz finanšu instrumenta vai budžeta garantijas pamatotību.

3. Neskarot nozaru noteikumus par dalītu pārvaldību, ieņēmumus, tostarp dividendes, kapitāla pieaugumu, garantijas maksas un aizdevumu un fiduciāro kontu summas procentus, ko atmaksā Komisijai, vai fiduciāros kontus, kas atvērti finanšu instrumentiem vai budžeta garantijām un kas attiecas uz budžeta atbalstu saskaņā ar finanšu instrumentu vai budžeta garantiju, pēc pārvaldības izmaksu un maksu atskaitīšanas iekļauj budžetā.

Gadskārtējie atmaksājumi, tostarp kapitāla atmaksas, atbrīvotās garantijas un aizdevumu pamatsummu atmaksājumi, ko atmaksā Komisijai vai fiduciāriem kontiem, kas atvērti finanšu instrumentiem vai budžeta garantijām un attiecas uz budžeta atbalstu saskaņā ar finanšu instrumentu vai budžeta garantiju, veido iekšējos piešķirtos ieņēmumus saskaņā ar 21. panta 3. punkta f) apakšpunktu, un tos izmanto tam pašam finanšu instrumentam vai budžeta garantijai, neskarot 215. panta 5. punktu, laikposmā, kas nepārsniedz budžeta saistību termiņu plus divi gadi, ja vien pamataktā nav norādīts citādi.

Komisija šādus iekšējos piešķirtos ieņēmumus ņem vērā, ierosinot turpmāku piešķīrumu apjomu finanšu instrumentiem vai budžeta garantijām.

Neatkarīgi no otrās daļas saskaņā ar pamataktu apstiprināto piešķirto ieņēmumu nesamaksāto summu, kura atceļama vai kuras termiņš beidzas, var arī piešķirt citam finanšu instrumentam, kuram ir līdzīgi mērķi, ja tas ir paredzēts šā cita finanšu instrumenta izveides pamataktā.

4. Attiecībā uz finanšu instrumentu, budžeta garantiju vai finansiālo palīdzību atbildīgais kredītrīkotājs izveido finanšu pārskatu, kas aptver laikposmu no 1. janvāra līdz 31. decembrim, saskaņā ar 243. pantu un atbilstīgi 80. punktā minētajiem grāmatvedības noteikumiem un Starptautiskajiem publiskā sektora grāmatvedības standartiem (*IPSAS*).

Attiecībā uz netiešā pārvaldībā īstenotajiem finanšu instrumentiem un budžeta garantijām atbildīgais kredītrīkotājs nodrošina, lai nerevidētus finanšu pārskatus, kas aptver laikposmu no 1. janvāra līdz 31. decembrim un kas sagatavoti atbilstoši 80. pantā minētajiem grāmatvedības noteikumiem un atbilstoši *IPSAS*, kā arī jebkādu informāciju, kura nepieciešama, lai sagatavotu finanšu pārskatus saskaņā ar 82. panta 2. punktu, subjekti saskaņā ar 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta ii), iii), v) un vi) punktu sniegtu līdz nākamā finanšu gada 15. februārim, un lai minētie subjekti revidētus finanšu pārskatus sniegtu līdz nākamā finanšu gada 15. maijam.

210. pants

Savienības finanšu saistības

1. Finanšu saistības un kopējais budžeta neto maksājumu apjoms nevienā brīdī nepārsniedz:

a) attiecībā uz finanšu instrumentiem – attiecīgo tiem noteikto budžeta saistību summu;

b) attiecībā uz budžeta garantijām – pamataktā apstiprinātās budžeta garantijas summu;

c) attiecībā uz finansiālo palīdzību – līdzekļu maksimālo summu, ko Komisija ir pilnvarota aizņemties pamataktā apstiprinātas finansiālas palīdzības finansēšanai, un attiecīgos procentus.

2. Budžeta garantijas un finansiāla palīdzība var radīt iespējamas saistības Savienībai, kuras pārsniedz tikai finanšu aktīvus, kas paredzēti Savienības finanšu saistību segšanai, ja tas ir noteikts pamataktā, ar ko izveido budžeta garantiju vai finansiālu palīdzību, un saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem.

3. Šīs regulas 41. panta 5. punkta j) apakšpunktā paredzētās ikgadējās novērtēšanas nolūkos iespējamās saistības, kas rodas no budžeta garantijām vai finansiālās palīdzības, ko sedz no budžeta, tiek uzskatītas par ilgtspējīgām, ja to prognozētā daudzgadu attīstība ir savienojama ar LESD 312. panta 2. punktā paredzētajā regulā, ar ko izveidota daudzgadu finanšu shēma, noteiktajām robežām un ar gada maksājumu apropriāciju maksimālo robežu, kas paredzēta Lēmuma 2014/335/ES, *Euratom* 3. panta 1. punktā.

211. pants

Finanšu saistību nodrošinājums

1. Attiecībā uz budžeta garantijām un finansiālo palīdzību trešām valstīm pamataktā nosaka uzkrājumu likmi procentos no apstiprināto finanšu saistību summas. Minētajā summā neiekļauj 208. panta 2. punktā minētās iemaksas.

   Pamataktā paredz uzkrājumu likmes pārskatīšanu vismaz reizi trijos gados.

2. Uzkrājumu likmes noteikšanā vadās pēc Komisijas veikta kvalitatīva un kvantitatīva novērtējuma par finanšu riskiem, kas rodas no budžeta garantijas vai finansiālās palīdzības trešai valstij, saskaņā ar piesardzības principu, turklāt aktīvus un peļņu nevērtē par augstu, bet saistības un zaudējumus nevērtē par zemu.

   Ja vien pamataktā, ar ko izveido budžeta garantiju vai finanšu palīdzību trešai valstij, nav norādīts citādi, uzkrājumu likmes pamatā ir vispārējie uzkrājumi, kas iepriekš jānodrošina, lai segtu paredzamos neto zaudējumus un papildus radītu pienācīgas drošības rezerves. Neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes pilnvaras, vispārējos uzkrājumus veido laikposmā, kas ir paredzēts 35. pantā minētajā attiecīgajā finanšu pārskatā.

3. Attiecībā uz finanšu instrumentu attiecīgā gadījumā veic nodrošinājumu, lai reaģētu uz turpmākajiem maksājumiem saistībā ar minētā finanšu instrumenta budžeta saistībām.

4. Nodrošinājumam izmanto šādus resursus:

a) iemaksas no budžeta, pilnībā ievērojot regulu, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu, un pēc tam, kad ir izskatītas pārdales iespējas;

b) ienākumi no to resursu ieguldījumiem, kas tiek turēti kopējā uzkrājumu fondā;

c) summas, kas atgūtas no saistības neizpildījušiem debitoriem saskaņā ar garantijā vai aizdevuma līgumā noteikto atgūšanas procedūru;

d) ieņēmumus un jebkurus citus maksājumus, ko Savienība saņēmusi saskaņā ar garantiju vai aizdevuma līgumu;

e) attiecīgā gadījumā dalībvalstu un trešo personu iemaksas naudā saskaņā ar 208. panta 2. punktu.

Aprēķinot no 1. punktā minētās uzkrājumu likmes izrietošo nodrošinājumu, ņem vērā tikai šā punkta pirmās daļas a) –d) apakšpunktā minētos resursus.

5. Nodrošinājumus izmanto šādiem maksājumiem:

a) budžeta garantijas prasījumiem;

b) maksājuma saistībām, kas attiecas uz budžeta saistībām par finanšu instrumentu;

c) finansiāli pienākumi, kas rodas no līdzekļu aizņēmuma saskaņā ar 220. panta 1. punktu;

d) attiecīgā gadījumā citiem izdevumiem, kas saistīti ar finanšu instrumentu, budžeta garantiju un finansiālās palīdzības trešām valstīm īstenošanu.

6. Ja nodrošinājums budžeta garantijai pārsniedz no šā panta 1. punktā minētās uzkrājumu likmes izrietošā nodrošinājuma summu, šā panta 4. punkta pirmās daļas b), c) un d) apakšpunktā minētos resursus saistībā ar minēto garantiju izmanto pamataktā paredzētā attiecināmā perioda ietvaros, tomēr ne ilgāk kā nodrošinājuma veidošanās posmā un neskarot 213. panta 4. punktu, lai atjaunotu budžeta garantiju līdz tās sākotnējai summai.

7. Komisija nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Padomi un var ierosināt atbilstošus atjaunošanas pasākumus vai palielināt uzkrājumu likmi, ja:

a) budžeta garantijas pieprasījuma rezultātā nodrošinājuma līmenis minētajai budžeta garantijai samazinās zem 50 % no 1. punktā minētās uzkrājumu likmes, un vēlreiz, ja tas samazinās zem 30 % no minētās uzkrājumu likmes, vai gadījumā, ja tas varētu samazināties zem jebkuras no minētajām procentu likmēm gada laikā atbilstīgi Komisijas veiktam riska novērtējumam;

b) valsts, kas saņem Savienības finansiālo palīdzību, neveic maksājumu termiņā.

212. pants

Kopējais uzkrājumu fonds

1. Uzkrājumus, kas veikti, lai segtu finanšu saistības, kuras rodas no finanšu instrumentiem, budžeta garantijām vai finansiālās palīdzības, tur kopējā uzkrājumu fondā.

Komisija līdz 2019. gada 30. jūnijam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei neatkarīgu ārēju vērtējumu par priekšrocībām un trūkumiem, kas izriet no kopējā uzkrājumu fonda aktīvu finansiālās pārvaldības uzticēšanas Komisijai, EIB vai abām kopīgi, ņemot vērā attiecīgos tehniskos un institucionālos kritērijus, ko izmanto, lai salīdzinātu aktīvu pārvaldības pakalpojumus, tostarp tehnisko infrastruktūru, sniegto pakalpojumu izmaksas, institucionālo struktūru, ziņošanu, sniegumu, atbildību un zinātību Komisijā un EIB un pārējos aktīvu pārvaldības pilnvarojumus attiecībā uz budžetu. Vērtējumam attiecīgā gadījumā pievieno leģislatīvā akta priekšlikumu.

2. Kopējo peļņu vai zaudējumus no kopējā uzkrājumu fondā turēto resursu ieguldījuma sadala samērīgi starp attiecīgajiem finanšu instrumentiem, budžeta garantijām vai finansiālo palīdzību.

Kopējā uzkrājumu fonda resursu finanšu pārvaldnieks fonda resursu minimālu summu tur naudā vai tās ekvivalentos saskaņā ar prudenciāliem noteikumiem un kredītrīkotāju sniegtām maksājumu prognozēm attiecībā uz finanšu instrumentiem, budžeta garantijām vai finansiālo palīdzību.

Kopējā uzkrājumu fonda resursu finanšu pārvaldnieks var slēgt līgumus par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu, kā nodrošinājumu izmantojot kopējā uzkrājumu fonda resursus, lai veiktu maksājumus no fonda, ja ir pamatoti sagaidāms, ka šī procedūra ir labvēlīgāka budžetam nekā resursu atsavināšana maksājuma pieprasījuma termiņā. Ar maksājumu saistīto līgumu par aktīvu pārdošanu ar atpirkšanu termiņš vai pagarinājuma periods ir ierobežots līdz nepieciešamajam minimumam, lai samazinātu zaudējumus budžetā.

3. Saskaņā ar 77. panta 1. punkta pirmās daļas d) apakšpunktu un 86. panta 1. un 2. punktu grāmatvedis izveido procedūras, kas jāpiemēro ieņēmumu un izdevumu operācijām, un –, vienojoties ar kopējā uzkrājumu fonda resursu finanšu pārvaldnieku, – aktīviem un saistībām, kas saistītas ar kopējo uzkrājumu fondu.

4. Izņēmuma gadījumos, kad Komisija ir veikusi 30. panta 1. punkta pirmās daļas g) apakšpunktā minēto pārvietojumu, Komisija nekavējoties par to informē Eiropas Parlamentu un Padomi un steidzamības kārtā ierosina pasākumus, kas nepieciešami, lai atjaunotu garantijas budžeta posteni, no kura tika veikts pārvietojums, vienlaikus pilnībā ievērojot regulā, ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu, paredzētās maksimālās robežvērtības.

213. pants

Efektīvā uzkrājumu likme

1. Budžeta garantiju un finansiālās palīdzības nodrošinājums trešām valstīm kopējā uzkrājumu fondā ir balstīts uz efektīvu uzkrājumu likmi. Minētā likme nodrošina tādu aizsardzības līmeni pret Savienības finanšu saistībām, kas ir līdzvērtīgs līmenim, kuru nodrošinātu attiecīgās uzkrājumu likmes, ja resursi tiktu turēti un pārvaldīti atsevišķi.

2. Piemērojamā efektīvā uzkrājumu likme ir procentuāla daļa no katras sākotnējās uzkrājumu likmes, kas noteikta saskaņā ar 211. panta 2. punkta otro daļu. To piemēro tikai kopējā uzkrājumu fonda resursu summai, kas paredzēta maksājumiem par garantijas pieprasījumiem viena gada laikposmā. Tā ir procentos izteikta attiecība starp kopējā uzkrājumu fonda naudas un naudas ekvivalentu summu, kas ir vajadzīga garantijas pieprasījumu izpildei, un kopējo naudas vai naudas ekvivalentu summu, kas katrā garantiju fondā būtu vajadzīga garantijas pieprasījumu izpildei, ja resursi tiktu turēti un pārvaldīti atsevišķi un turklāt abas summas reprezentē ekvivalentu likviditātes risku. Minētā attiecība nav zemāka par 95 %. Aprēķinot efektīvo uzkrājumu likmi, ņem vērā:

   a) kopējā uzkrājumu fonda ienākošās un izejošās līdzekļu plūsmas prognozi, ņemot vērā sākotnējo vispārējo uzkrājumu veidošanās posmu saskaņā ar 211. panta 2. punkta otro daļu;

b) riska korelāciju starp budžeta garantijām un finansiālu atbalstu trešām valstīm;

c) tirgus apstākļus.

Komisija līdz 2020. gada 1. jūlijam saskaņā ar 269. pantu pieņem deleģētos aktus, lai papildinātu šo regulu ar sīki izstrādātiem efektīvās uzkrājumu likmes aprēķināšanas nosacījumiem, tostarp paredzot arī minēto aprēķinu metodoloģiju.

Komisija saskaņā ar 269. pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu šā punkta pirmajā daļā minēto minimālo attiecību, ņemot vērā kopējā uzkrājumu fonda darbībā gūto pieredzi, vienlaicīgi saglabājot piesardzīgu pieeju, kas atbilst pareizas finanšu pārvaldības principam. Minimālo attiecību nevar noteikt zemāk par 85 %.

3. Efektīvo uzkrājumu likmi kopējā uzkrājumu fonda resursu finanšu pārvaldnieks aprēķina katru gadu, un Komisijai tā ir atsauce, lai aprēķinātu iemaksas no budžeta saskaņā ar 211. panta 4. punkta a) apakšpunktu un atbilstoši šā panta 4. punkta c) apakšpunktam.

4. Pēc gada efektīvās uzkrājumu likmes aprēķināšanas saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu budžeta procedūras ietvaros veic šādas operācijas, kuras iekļauj 41. panta 5. punkta h) apakšpunktā minētajā darba dokumentā:

   a) jebkādu budžeta garantijas vai finansiālās palīdzības trešai valstij uzkrājumu pārpalikumu iekļauj atpakaļ budžetā;

   b) fonda papildinājumu veic ikgadējās daļās ne ilgāk kā trīs gadu laikā, neskarot 211. panta 6. punktu.

5. Pēc apspriešanās ar grāmatvedi Komisija nosaka pamatnostādnes, kas ir piemērojamas kopējā uzkrājumu fonda resursu pārvaldībai saskaņā ar atbilstīgiem prudenciāliem noteikumiem un izslēdzot atvasinājumu operācijas spekulatīvā nolūkā. Minētās pamatnostādnes pievieno nolīgumam ar kopējā uzkrājumu fonda resursu finanšu pārvaldnieku.

   Neatkarīgu pamatnostādņu atbilstības vērtējumu veic reizi trijos gados un nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

214. pants

Gada ziņojumi

1. Papildus 250. pantā noteiktajam ziņošanas pienākumam, Komisija reizi gadā informē Eiropas parlamentu un Padomi par kopējo uzkrājumu fondu.

2. Kopējā uzkrājumu fonda resursu finanšu pārvaldnieks reizi gadā Eiropas Parlamentam un Padomei sagatavo ziņojumu par kopējo uzkrājumu fondu.

2. NODAĻA

Īpaši noteikumi

1. IEDAĻA

FINANŠU INSTRUMENTI

215. pants

Noteikumi un īstenošana

1. Neatkarīgi no 208. panta 1. punkta pienācīgi pamatotos gadījumos finanšu instrumentus var izveidot, neapstiprinot ar pamataktu, ar noteikumu, ka šādi instrumenti ir iekļauti budžeta projektā saskaņā ar 41. panta 4. punkta pirmās daļas e) apakšpunktu.

2. Ja finanšu instrumenti vai budžeta garantijas ir apvienoti vienā nolīgumā ar papildu atbalstu no budžeta, tostarp dotācijām, šo sadaļu piemēro visam pasākumam. Ziņošanu veic saskaņā ar 250. pantu un skaidri norāda, kuras pasākuma daļas ir finanšu instrumenti un kuras – budžeta garantijas.

3. Komisija nodrošina finanšu instrumentu saskaņotu un vienkāršotu pārvaldību, jo īpaši grāmatvedības, ziņošanas, pārraudzības un finanšu riska pārvaldības jomā.

4. Ja Savienība piedalās finanšu instrumentā kā mazākumdalībnieks, Komisija nodrošina atbilstību šai sadaļai saskaņā ar proporcionalitātes principu, pamatojoties uz Savienības dalības apmēru instrumentā un tās vērtību. Tomēr neatkarīgi no Savienības dalības instrumentā apmēra un vērtības Komisija nodrošina atbilstību 129. un155. pantam, 209. panta 2. un 4. punktam, 250. pantam un, ciktāl tas attiecas uz 136. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētajām izslēgšanas situācijām, – V sadaļas 2. nodaļas 2. iedaļai.

5. Ja Eiropas Parlaments vai Padome uzskata, ka finanšu instruments nav sasniedzis savus mērķus efektīvi, tie var lūgt, lai Komisija iesniedz priekšlikumu par pārskatītu pamataktu šā instrumenta pakāpeniskai likvidēšanai. Finanšu instrumenta pakāpeniskas likvidācijas gadījumā jebkuru minētajam instrumentam atmaksātu jaunu summu saskaņā ar 209. panta 3. punktu uzskata par vispārējiem ieņēmumiem un atgriež budžetā.

6. Finanšu instrumentu un finanšu instrumentu grupas mērķi mehānisma līmenī un attiecīgā gadījumā to konkrēto juridisko formu un reģistrācijas vietu publisko Komisijas tīmekļa vietnē.

7. Subjekti, kuriem uzticēts īstenot finanšu instrumentus, Savienības vārdā var atvērt fiduciāros kontus 85. panta 3. punkta nozīmē. Minētie subjekti nosūta atbilstīgos kontu izrakstus Komisijas atbildīgajam dienestam. Maksājumus fiduciārajiem kontiem veic Komisija, pamatojoties uz maksājumu pieprasījumiem, kas ir pienācīgi pamatoti ar izmaksas prognozēm, ņemot vērā fiduciārajos kontos pieejamos atlikumus un vajadzību izvairīties no šo kontu pārmērīgiem atlikumiem.

216. pants

Komisijas tieši īstenoti finanšu instrumenti

1. Finanšu instrumentus var īstenot tieši saskaņā ar 62. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, izmantojot jebkuru no šādiem instrumentiem:

   a) speciālu ieguldījumu instrumentu, kurā Komisija piedalās kopā ar citiem publiskiem vai privātiem ieguldītājiem, lai palielinātu Savienības iemaksas sviras efektu;

b) aizdevumus, garantijas, līdzdalību kapitālā un citus riska dalīšanas instrumentus, kas nav ieguldījumi speciālos ieguldījumu instrumentos, kurus sniedz tieši galasaņēmējiem vai ar finanšu starpniekiem.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos speciālos ieguldījumu instrumentus izveido saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem. Ārējās darbības jomā tos var izveidot arī saskaņā ar tādas valsts tiesību aktiem, kas nav dalībvalsts. Šādu instrumentu pārvaldnieku pienākums saskaņā ar tiesību aktiem vai līgumu ir rīkoties ar profesionāla pārvaldnieka rūpību un godprātīgi.

3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto speciālo ieguldījumu instrumentu pārvaldniekus un finanšu starpniekus vai finanšu instrumentu galasaņēmējus izvēlas, pienācīgi ņemot vērā īstenojamā finanšu instrumenta raksturu, attiecīgo subjektu pieredzi un finansiālās un darbības spējas un galasaņēmēju projektu ekonomisko dzīvotspēju. Izvēle ir pārredzama, tai ir objektīvs pamatojums, un tā neizraisa interešu konfliktu.

217. pants

No dalītajā pārvaldībā īstenotajiem līdzekļiem veikto iemaksu uzskaite

1. Atsevišķu uzskaiti veido par iemaksām finanšu instrumentos, kuri izveidoti saskaņā ar šo iedaļu, no dalītajā pārvaldībā īstenotajiem līdzekļiem veiktajām iemaksām.

2. No dalītajā pārvaldībā īstenotajiem līdzekļiem veiktās iemaksas iekļauj atsevišķos kontos un saskaņā ar attiecīgo līdzekļu mērķiem izmanto pasākumiem un galasaņēmējiem atbilstīgi programmai vai programmām, no kurām tiek veiktas iemaksas.

3. No dalītajā pārvaldībā īstenotajiem līdzekļiem veiktajām iemaksām tajos finanšu instrumentos, kas izveidoti saskaņā ar šo iedaļu, piemēro speciālos nozares noteikumus. Neatkarīgi no pirmā teikuma vadošās iestādes pirms iemaksas veikšanas esošajā finanšu instrumentā var paļauties uz esošo *ex ante* vērtējumu, kas veikts saskaņā ar 209. panta 2. punkta pirmās daļas h) apakšpunktu un otro daļu.

2. IEDAĻA

BUDŽETA GARANTIJAS

218. pants

Noteikumi par budžeta garantijām

1. Pamataktā nosaka:

   a) budžeta garantijas summu, ko nevienā brīdī nepārsniedz, neskarot 208. panta 2. punktu;

   b) operāciju veidus, ko sedz budžeta garantija.

2. Dalībvalstu iemaksas budžeta garantijām saskaņā ar 208. panta 2. punktu var veikt garantiju vai naudas veidā.

Trešo personu iemaksas budžeta garantijām saskaņā ar 208. panta 2. punktu var veikt naudas veidā.

Budžeta garantiju palielina ar iemaksām, kas minētas pirmajā un otrajā daļā. Maksājumus par garantijas pieprasījumiem vajadzības gadījumā veic iemaksas veicošās dalībvalstis vai trešās personas atbilstīgi *pari passu* principam. Komisija ar iemaksu veicējiem paraksta nolīgumu, kurā jo īpaši paredz noteikumus par maksāšanas nosacījumiem.

219. pants

Budžeta garantiju īstenošana

1. Budžeta garantijas ir neatsaucamas, beznosacījuma un tiek nodrošinātas pēc pieprasījuma attiecībā uz segto operāciju veidiem.

2. Budžeta garantijas īsteno saskaņā ar 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu vai izņēmuma gadījumos saskaņā ar 62. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu.

3. Budžeta garantija sedz tikai finansēšanas un ieguldījumu operācijas, kas atbilst 209. panta 2. punkta pirmās daļas a)–d) apakšpunktam.

4. Darījuma partneri iemaksā pašu resursus operācijās, kas segtas ar budžeta garantiju.

5. Komisija noslēdz garantijas nolīgumu ar darījuma partneri. Budžeta garantijas piešķiršana ir atkarīga no garantijas nolīguma stāšanās spēkā.

6. Darījuma partneri Komisijai katru gadu sniedz:

a) riska novērtējumu un klasifikācijas informāciju par operācijām, kas segtas ar budžeta garantiju, kā arī informāciju par paredzamo saistību neizpildi;

b) informāciju par neizpildīto finansiālo pienākumu, kas Savienībai rodas no budžeta garantijas, dalījumā pa atsevišķām operācijām, kas novērtēts atbilstīgi 80. pantā minētajiem Savienības grāmatvedības noteikumiem vai atbilstīgi *IPSAS*;

c) kopējo peļņu vai zaudējumus, kas rodas no operācijām, kas segtas ar budžeta garantiju.

3. IEDAĻA

FINANSIĀLĀ PALĪDZĪBA

220. pants

Noteikumi un īstenošana

1. Savienības finansiālā palīdzība dalībvalstīm vai trešām valstīm ir saskaņā ar iepriekš noteiktiem nosacījumiem aizdevuma, kredītlīnijas vai jebkāda cita instrumenta veidā, kas tiek uzskatīts par piemērotu atbalsta efektivitātes nodrošināšanai. Šajā nolūkā Komisija attiecīgajā pamataktā ir pilnvarota aizņemties nepieciešamos līdzekļus Savienības vārdā kapitāla tirgos vai no finanšu iestādēm.

2. Aizņemšanās un aizdošana Savienību neiesaista termiņu pārveidošanā vai nerada tai procentu risku vai jebkādu citu komercrisku.

3. Finansiālo palīdzību sniedz euro, izņemot pienācīgi pamatotus gadījumus.

4. Finansiālo palīdzību tieši īsteno Komisija.

5. Komisija ar labuma guvēju valsti noslēdz nolīgumu, kurā ir noteikumi, kas:

a) nodrošina, ka labuma guvēja valsts regulāri pārbauda, vai piešķirtais finansējums ir pienācīgi izmantots saskaņā ar iepriekš noteiktiem nosacījumiem, veic piemērotus pasākumus pārkāpumu un krāpšanas novēršanai un vajadzības gadījumā uzsāk tiesvedību tādu līdzekļu atgūšanai, kuri piešķirti finansiālās palīdzības ietvaros un ir piesavināti;

b) nodrošina Savienības finanšu interešu aizsardzību;

c) skaidri pilnvaro Komisiju, *OLAF* un Revīzijas palātu izmantot savas tiesības, kā paredzēts 129. pantā;

d) nodrošina, ka Savienība ir tiesīga saņemt aizdevuma atmaksu pirms termiņa, ja ir konstatēts, ka saistībā ar finansiālās palīdzības pārvaldību labuma guvēja valsts ir iesaistījusies jebkādā krāpnieciskā vai koruptīvā darbībā vai jebkādā citā nelikumīgā darbībā, kas kaitē Savienības finanšu interesēm;

e) nodrošina, ka visas izmaksas, kas Savienībai radušās saistībā ar finansiālo palīdzību, sedz labuma guvēja valsts.

6. Komisija aizdevumus iespēju robežās izmaksā pa daļām atkarībā no finansiālajai palīdzībai noteikto nosacījumu izpildes. Ja minētie nosacījumi nav izpildīti, Komisija uz laiku aptur vai atceļ finansiālās palīdzības izmaksu.

7. Iegūtos, bet vēl neizmaksātos līdzekļus nevar izmantot citam mērķim, izņemot finansiālās palīdzības sniegšanai attiecīgajai labuma guvējai valstij. Saskaņā ar 86. panta 1. un 2. punktu grāmatvedis izveido procedūras līdzekļu glabāšanai.

XI SADAĻA
IEMAKSAS EIROPAS POLITISKAJĀM PARTIJĀM

221. pants

Vispārīgi noteikumi

Tiešas finansiālas iemaksas no budžeta Eiropas politiskajām partijām, kā definēts Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014 ("Eiropas politiskās partijas") 2. panta 3. punktā, var piešķirt, ņemot vērā to ieguldījumu Eiropas politiskās apziņas veidošanā un Savienības pilsoņu politiskās gribas izteikšanā saskaņā ar minēto regulu.

222. pants

Principi

1. Iemaksas izmanto tikai, lai atmaksātu Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014 17. panta 4. punktā noteikto procentuālo daļu no Eiropas politisko partiju darbības izmaksām, kas tieši saistītas ar minēto partiju mērķiem, kā noteikts minētās regulas 17. panta 5. punktā un 21. pantā.

2. Iemaksas var izmantot, lai atmaksātu izdevumus, kas saistīti ar Eiropas politisko partiju noslēgtajiem līgumiem, ar noteikumu, ka, tos noslēdzot, nav bijis interešu konflikta.

3. Iemaksas neizmanto, lai kādam atsevišķam Eiropas politiskās partijas biedram vai darbiniekam tieši vai netieši, naudā vai natūrā piešķirtu jebkādas personīgas priekšrocības. Iemaksas neizmanto, lai tieši vai netieši finansētu trešo personu darbības, jo īpaši valsts politiskās partijas vai politiskos fondus Eiropas vai valsts līmenī, neatkarīgi no tā, vai iemaksas piešķir kā dotācijas, ziedojumus, aizdevumus vai saskaņā ar citu līdzīgu vienošanos. Šā punkta nolūkos ar Eiropas politiskajām partijām saistītos subjektus neuzskata par trešām personām, ja minētie subjekti ietilpst Eiropas politisko partiju administratīvajā organizācijā, kā noteikts to statūtos. Iemaksas neizmanto nevienam no mērķiem, kas izslēgti ar Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014 22. pantu.

4. Uz iemaksām attiecas pārredzamības un vienlīdzīgas attieksmes principi saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014.

5. Iemaksas piešķir Eiropas Parlaments katru gadu un publisko saskaņā ar šīs regulas 38. panta 1.–4. punktu un Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014 32. panta 1. punktu.

6. Eiropas politiskās partijas, kas saņem iemaksas, nedz tieši, nedz netieši nesaņem citus līdzekļus no budžeta. Jo īpaši ir aizliegti ziedojumi no Eiropas Parlamenta politisko grupu budžeta līdzekļiem. Vienus un tos pašus izdevumus nekādā gadījumā nefinansē no budžeta divreiz.

   Iemaksas neskar Eiropas politisko partiju spēju uzkrāt rezerves no pašu resursu summām saskaņā ar Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014.

7. Ja Eiropas politiskā fonda, kā definēts Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014 2. panta 4. punktā, ienākumi tā finanšu gada beigās, par kuru tas saņēma darbības dotāciju, pārsniedz izdevumus, daļu no šā pārpalikuma apjomā līdz 25 % no minētā gada kopējiem ienākumiem var pārcelt uz nākamo gadu, ar noteikumu, ka tas tiks izlietots līdz minētā nākamā gada pirmā ceturkšņa beigām.

223. pants

Budžeta aspekti

Iemaksas, kā arī apropriācijas, kas rezervētas Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014 23. pantā minētajām neatkarīgām ārējās revīzijas struktūrām vai ekspertiem, izmaksā tieši no budžeta iedaļas, kas attiecas uz Eiropas Parlamentu.

224. pants

Uzaicinājums izdarīt iemaksas

1. Iemaksas piešķir, katru gadu publicējot uzaicinājumu pieteikties iemaksām vismaz Eiropas Parlamenta tīmekļa vietnē.

2. Eiropas politiskajai partijai var piešķirt tikai vienu iemaksu gadā.

3. Eiropas politiskā partija var saņemt iemaksu tikai tad, ja tā piesakās finansējumam saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti uzaicinājumā pieteikties iemaksām.

4. Uzaicinājumā pieteikties iemaksām nosaka nosacījumus, atbilstīgi kuriem pieteikuma iesniedzējs var saņemt iemaksu saskaņā ar Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014, kā arī izslēgšanas kritērijus.

5. Uzaicinājumā pieteikties iemaksām nosaka vismaz to izdevumu veidu, kurus var atlīdzināt no iemaksām.

6. Uzaicinājumā pieteikties iemaksām pieprasa budžeta tāmi.

225. pants

Piešķiršanas procedūra

1. Pieteikumus iemaksām pienācīgi un termiņā iesniedz rakstiski, tostarp attiecīgā gadījumā drošā elektroniskā formātā.

2. Iemaksas nepiešķir pieteikuma iesniedzējiem, kas piešķiršanas procedūras laikā ir vienā vai vairākās no 136. panta 1. punktā un 141. panta 1. punktā minētajām situācijām, un tiem, kas reģistrēti kā izslēgti 142. pantā minētajā datubāzē.

3. No pieteikuma iesniedzējiem prasa apliecināt, ka viņi nav nevienā no 2. punktā minētajām situācijām.

4. Lai vērtētu pieteikumus iemaksām, atbildīgajam kredītrīkotājam var palīdzēt komiteja. Atbildīgais kredītrīkotājs precizē noteikumus attiecībā uz šādas komitejas sastāvu, iecelšanu un darbību un noteikumus jebkāda interešu konflikta novēršanai.

5. Pieteikumus, kas atbilst attiecināmības un izslēgšanas kritērijiem, atlasa, pamatojoties uz Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014 19. pantā izklāstītajiem piešķiršanas kritērijiem.

6. Atbildīgā kredītrīkotāja lēmumā par pieteikumu norāda vismaz šādas ziņas:

   a) iemaksu priekšmetu un kopējo summu;

   b) atlasīto pieteikuma iesniedzēju vārdu/nosaukumu un katram no viņiem akceptētās summas;

   c) noraidīto pieteikuma iesniedzēju vārdus/nosaukumus un minētās noraidīšanas iemeslus.

7. Atbildīgais kredītrīkotājs rakstveidā informē pieteikuma iesniedzējus par lēmumu attiecībā uz viņu pieteikumiem. Ja pieteikums finansējumam ir noraidīts vai prasītās summas nav piešķirtas daļēji vai pilnībā, atbildīgais kredītrīkotājs pamato pieteikuma noraidījumu vai prasīto summu nepiešķiršanu, jo īpaši atsaucoties uz šā panta 5. punktā un 224. panta 4. punktā minētajiem attiecināmības un piešķiršanas kritērijiem. Ja pieteikums ir noraidīts, atbildīgais kredītrīkotājs informē pieteikuma iesniedzēju par pieejamajiem administratīvās un/vai tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kā paredzēts 133. panta 2. punktā.

8. Par iemaksām noslēdz rakstveida nolīgumu.

226. pants

Iemaksu veids

1. Iemaksas var piešķirt šādos veidos:

   a) faktiski radušos atlīdzināmo izdevumu procentuālas daļas atlīdzināšana;

   b) atlīdzināšana, pamatojoties uz vienības izmaksām;

   c) fiksētas summas;

   d) vienotas likmes finansējums;

   e) šā punkta a) –d) apakšpunktā minēto veidu kombinācija.

2. Var atlīdzināt tikai izdevumus, kas atbilst kritērijiem, kuri noteikti uzaicinājumā pieteikties iemaksām, un kas nav radušies pirms pieteikuma iesniegšanas dienas.

3. Šīs regulas 225. panta 8. punktā minētais nolīgums ietver noteikumus, kas ļauj pārbaudīt, ka ir izpildīti nosacījumi, lai piešķirtu fiksētas summas, vienotas likmes finansējumu vai vienības izmaksas.

4. Iemaksas izmaksā pilnībā kā vienreizēju priekšfinansējuma maksājumu, ja vien atbildīgais kredītrīkotājs pienācīgi pamatotos gadījumos nenolemj citādi.

227. pants

Garantijas

Atbildīgais kredītrīkotājs, ja tas to uzskata par vajadzīgu un samērīgu, katrā atsevišķā gadījumā un pamatojoties uz riska analīzi, var pieprasīt Eiropas politiskajai partijai iepriekš iesniegt garantiju, lai samazinātu finansiālos riskus, kas saistīti ar priekšfinansējuma maksājumu, bet tikai tad, ja, ņemot vērā riska analīzi, Eiropas politiskajai partijai draud nenovēršams risks, ka tā būs vienā no šīs regulas 136. panta 1. punkta a) un d) apakšpunktā minētajām izslēgšanas situācijām, vai ja saskaņā ar Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014 6. pantu izveidotās Eiropas Politisko partiju un Eiropas Politisko fondu iestādes ("Iestāde") lēmums ir paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei saskaņā ar minētās regulas 10. panta 4. punktu.

Šīs regulas 153. pantu *mutatis mutandis* piemēro garantijām, kas var tikt pieprasītas šā panta pirmajā daļā minētajos gadījumos par priekšfinansējuma maksājumiem Eiropas politiskajām partijām.

228. pants

Iemaksu izlietojums

1. Iemaksas izlieto saskaņā ar 222. pantu.

2. Jebkuru iemaksas daļu, kas netiek izlietota attiecīgajā finanšu gadā, kuram minētā iemaksa piešķirta (n gads), izlieto jebkādiem atlīdzināmiem izdevumiem, kas radušies līdz n+1 gada 31. decembrim. Pārējo iemaksas daļu, kas nav izlietota minētajā termiņā, atgūst saskaņā ar IV sadaļas 6. nodaļu.

3. Eiropas politiskās partijas ņem vērā maksimālo līdzfinansējuma likmi, kas noteikta Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014 17. panta 4. punktā. Iepriekšējā gada iemaksu atlikušās summas neizlieto, lai finansētu to daļu, ko Eiropas politiskās partijas nodrošina no pašu resursiem. Trešo personu iemaksas kopīgi rīkotos pasākumos neuzskata par daļu no Eiropas politiskās partijas pašu resursiem.

4. Eiropas politiskās partijas vispirms izlieto to iemaksas daļu, kas nav izlietota finanšu gadā, par kuru minētā iemaksa piešķirta, pirms sāk izlietot pēc minētā gada beigām piešķirtās iemaksas.

5. Visus procentus, kas uzkrāti par priekšfinansējuma maksājumiem, uzskata par daļu no iemaksas.

229. pants

Ziņojums par iemaksu izlietojumu

1. Eiropas politiskā partija saskaņā ar Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014 23. pantu iesniedz atbildīgajam kredītrīkotājam apstiprināšanai savu gada ziņojumu par iemaksu izlietojumu un savus gada finanšu pārskatus.

2. Atbildīgais kredītrīkotājs sagatavo 74. panta 9. punktā minēto gada darbības pārskatu, pamatojoties uz šā panta 1. punktā minēto gada ziņojumu un gada finanšu pārskatiem. Minētā ziņojuma sagatavošanai var izmantot citus apliecinošus dokumentus.

230. pants

Iemaksas summa

1. Iemaksas summa nav galīga, kamēr atbildīgais kredītrīkotājs nav apstiprinājis 229. panta 1. punktā minēto gada ziņojumu un gada finanšu pārskatus. Gada ziņojuma un gada finanšu pārskatu apstiprināšana neskar turpmākas pārbaudes, ko veic Iestāde.

2. Jebkura neizlietota priekšfinansējuma summa nav galīga, kamēr Eiropas politiskā partija to nav izlietojusi tādu atlīdzināmo izdevumu apmaksai, kas atbilst uzaicinājumā pieteikties iemaksām noteiktajiem kritērijiem.

3. Ja Eiropas politiskā partija nepilda savus pienākumus attiecībā uz iemaksu izlietojumu, iemaksas aptur, samazina vai pārtrauc pēc tam, kad Eiropas politiskajai partijai ir dota iespēja iesniegt savus apsvērumus.

4. Pirms maksājuma veikšanas atbildīgais kredītrīkotājs pārliecinās, ka Eiropas politiskā partija joprojām ir reģistrēta Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014 7. pantā minētajā reģistrā un ka laikposmā no regulas piemērošanas dienas līdz tā finanšu gada beigām, par kuru iemaksa piešķirta, partijai nav piemērots neviens no minētās regulas 27. pantā paredzētajiem sodiem.

5. Ja Eiropas politiskā partija vairs nav reģistrēta Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014 7. pantā minētajā reģistrā vai partijai ir piemērots kāds no minētās regulas 27. pantā paredzētajiem sodiem, atbildīgais kredītrīkotājs var apturēt, samazināt vai pārtraukt iemaksu un atgūt šīs regulas 225. panta 8. punktā minētā nolīguma ietvaros nepareizi izmaksātās summas samērīgi tam, cik smagas ir kļūdas, pārkāpumi, krāpšana vai citu ar iemaksu saistītu pienākumu neizpilde – pēc tam, kad Eiropas politiskajai partijai ir dota iespēja iesniegt savus apsvērumus.

231. pants

Kontrole un sankcijas

1. Katrā šīs regulas 225. panta 8. punktā minētajā nolīgumā īpaši paredz Eiropas Parlamenta iespēju īstenot kontroles pilnvaras attiecībā uz dokumentiem un telpām, kā arī *OLAF* un Revīzijas palātas iespēju īstenot 129. pantā minēto attiecīgo kompetenci un pilnvaras attiecībā uz visām Eiropas politiskajām partijām, kas ir saņēmušas Savienības finansējumu, to darbuzņēmējiem un apakšuzņēmējiem.

2. Saskaņā ar šīs regulas 136. un 137. pantu un ar Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014 27. pantu atbildīgais kredītrīkotājs var piemērot administratīvus un finansiālus sodus, kas ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

3. Šā panta 2. punktā minētos sodus var piemērot arī tām Eiropas politiskajām partijām, kuras iemaksas pieteikuma iesniegšanas brīdī vai pēc iemaksas saņemšanas uz atbildīgā kredītrīkotāja informācijas pieprasījumu ir sniegušas nepatiesas ziņas vai vispār nav sniegušas informāciju.

232. pants

Lietvedība

1. Eiropas politiskās partijas glabā visu uzskaiti un apliecinošos dokumentus saistībā ar iemaksu piecus gadus pēc pēdējā saistībā ar iemaksu veiktā maksājuma.

2. Uzskaiti par revīzijām, pārsūdzībām, tiesvedību, no iemaksas izlietojuma izrietošo prasību izskatīšanu vai *OLAF* veiktu izmeklēšanu, ja par tiem paziņots saņēmējam, glabā līdz šādu revīziju, pārsūdzību, tiesvedības, prasību izskatīšanas vai izmeklēšanas beigām.

233. pants

Ārējo revīzijas struktūru vai ekspertu atlase

Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 1141/2014 23. pantā minētās neatkarīgās ārējās revīzijas struktūras vai ekspertus atlasa iepirkuma procedūrā. Tiem piešķirto līgumu termiņš nepārsniedz piecus gadus. Pēc diviem līguma termiņiem pēc kārtas uzskata, ka tiem ir izveidojies interešu konflikts, kas var negatīvi ietekmēt revīzijas veikšanu.

XII SADAĻA
CITI BUDŽETA IZPILDES INSTRUMENTI

234. pants

Savienības trasta fondi ārējām darbībām

1. Ārkārtas situāciju un ārkārtas situāciju seku pārvarēšanas pasākumu vajadzībām, kuri nepieciešami reaģēšanai uz krīzēm, vai tematisko pasākumu vajadzībām Komisija saskaņā ar nolīgumu, kas noslēgts ar citiem līdzekļu devējiem, var izveidot Savienības trasta fondus ārējām darbībām ("Savienības trasta fondi").

   Savienības trasta fondus izveido vienīgi tad, ja nolīgumi ar citiem līdzekļu devējiem ir nodrošinājuši iemaksas no citiem avotiem, nevis budžeta.

   Komisija par savu ieceri ārkārtas situāciju un ārkārtas situāciju seku pārvarēšanas pasākumu vajadzībām izveidot Savienības trasta fondu apspriežas ar Eiropas Parlamentu un Padomi.

   Lai izveidotu Savienības trasta fondu tematisko pasākumu vajadzībām, ir vajadzīgs Eiropas Parlamenta un Padomes apstiprinājums.

Šā punkta trešās un otrās daļas nolūkos Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei dara pieejamu projektu lēmumam par Savienības trasta fonda izveidi. Minētā lēmuma projektā ietver aprakstu par Savienības trasta fonda mērķiem, tā izveides pamatojumu saskaņā ar 3. punktu, norādi par tā darbības ilgumu un provizoriskos nolīgumus ar citiem līdzekļu devējiem. Lēmuma projektā iekļauj arī projektu izveides nolīgumam, ko paredzēts noslēgt ar citiem līdzekļu devējiem.

2. Komisija lēmumu projektus par Savienības trasta fonda finansēšanu iesniedz kompetentajai komitejai, ja tā ir paredzēts pamataktā, saskaņā ar kuru ir veikta Savienības iemaksa Savienības trasta fondā. Kompetentā komiteja netiek aicināta paust viedokli par aspektiem, kas saskaņā attiecīgi ar 1. punkta trešo, ceturto un piekto daļu apspriešanās vai apstiprinājuma nolūkos jau ir iesniegti Eiropas Parlamentā un Padomē.

3. Savienības trasta fondus izveido un īsteno tikai, ja tie atbilst šādiem nosacījumiem:

a) Savienības iesaistīšanās sniedz pievienoto vērtību –Savienības trasta fondu mērķi, jo īpaši darbības mēroga vai potenciālās ietekmes dēļ, var labāk sasniegt Savienības līmenī nekā valsts līmenī un esošo finanšu instrumentu izmantošana nebūtu pietiekama, lai sasniegtu Savienības politikas jomas mērķus;

b) Savienības trasta fondi rada skaidru Savienības politisko pamanāmību un pārvaldības priekšrocības, kā arī labāku Savienības veiktu kontroli pār riskiem un Savienības un citu līdzekļu devēju iemaksu izmaksas.

c) Savienības trasta fondi nedublē citus jau pastāvošus finansējuma kanālus vai līdzīgus instrumentus, nesniedzot nekādu papildināmību;

d) Savienības trasta fondu mērķi tiek saskaņoti ar tāda Savienības instrumenta vai budžeta pozīcijas mērķiem, no kuriem tos finansē.

4. Lai nodrošinātu līdzekļu devēju taisnīgu pārstāvību un lai lemtu par līdzekļu izlietojumu, katram Savienības trasta fondam izveido valdi, kuru vada Komisija. Valde ietver pārstāvi no katras iemaksas neveicošās dalībvalsts novērotāja statusā. Savienības trasta fonda izveides nolīgumā paredz noteikumus par valdes sastāvu un tās iekšējos noteikumus. Minētie noteikumi ietver prasību, ka ir vajadzīgs Komisijas pozitīvs balsojums par līdzekļu izlietojuma galīgo lēmumu.

5. Savienības trasta fondus izveido uz noteiktu laiku, ko nosaka to izveides nolīgumā. Minēto darbības laiku, ievērojot 1. punktā izklāstīto procedūru, var pagarināt ar Komisijas lēmumu pēc attiecīgā Savienības trasta fonda valdes pieprasījuma un pēc tam, kad Komisija ir nākusi klajā ar ziņojumu, kurā pamatots šāds pagarinājums, jo īpaši apstiprinot, ka ir izpildīti 3. punktā paredzētie nosacījumi.

Eiropas Parlaments un/vai Padome var lūgt Komisiju pārtraukt apropriācijas Savienības trasta fondam vai pārskatīt izveides nolīgumu, lai attiecīgā gadījumā likvidētu Savienības trasta fondu, jo īpaši, pamatojoties uz informāciju, kas sniegta 41. panta 6. punktā minētajā darba dokumentā. Šādā gadījumā visus atlikušos līdzekļus samērīgi atmaksā kā vispārējus ieņēmumus budžetam, kā arī iemaksas veicošajām dalībvalstīm un citiem līdzekļu devējiem.

235. pants

Savienības trasta fondu ārējām darbībām īstenošana

1. Savienības trasta fondus īsteno, ievērojot pareizas finanšu pārvaldības, pārredzamības, proporcionalitātes, nediskriminācijas un vienlīdzīgas attieksmes principus, kā arī saskaņā ar konkrētajiem mērķiem, kas noteikti katrā izveides nolīgumā, un pilnībā ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes tiesības uzraudzīt un kontrolēt Savienības iemaksu.

2. Savienības trasta fondu finansētās darbības var tieši īstenot Komisija saskaņā ar 62. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu un netieši, izmantojot subjektus, kas īsteno Savienības līdzekļus saskaņā ar 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta i), ii), iii), v) un vi) punktu.

3. Līdzekļus iekļauj saistībās un izmaksā Komisijas finanšu dalībnieki IV sadaļas 4. nodaļas nozīmē. Komisijas grāmatvedis darbojas kā Savienības trasta fonda grāmatvedis. Viņš ir atbildīgs par to, lai noteiktu grāmatvedības procedūras un kontu plānu, kas ir kopīgs visiem Savienības trasta fondiem. Komisijas iekšējam revidentam, *OLAF* un Eiropas Revīzijas palātai ir tādas pašas pilnvaras attiecībā uz Savienības trasta fondu kā attiecībā uz citiem Komisijas veiktiem pasākumiem.

4. Savienības un citu līdzekļu devēju iemaksas neiekļauj budžetā, un tās nonāk īpašā bankas kontā. Savienības trasta fonda īpašo bankas kontu atver un slēdz grāmatvedis. Visus darījumus, kas gada laikā veikti īpašajā bankas kontā, pienācīgi uzskaita Savienības trasta fonda uzskaitē.

Savienības iemaksas tiek pārskaitītas uz īpašo bankas kontu, pamatojoties uz maksājumu pieprasījumiem, kas ir pienācīgi pamatoti ar izmaksas prognozēm, ņemot vērā kontā pieejamo atlikumu un izrietošo nepieciešamību pēc papildu maksājumiem. Izmaksas prognozes sagatavo reizi gadā vai attiecīgā gadījumā reizi pusgadā.

Tiklīdz citu līdzekļu devēju iemaksas ir ienākušas Savienības trasta fonda īpašajā bankas kontā, tās ņem vērā par summu euro, kas saņemšanas brīdī konvertēta īpašajā bankas kontā. Procentus, kas uzkrāti par Savienības trasta fonda īpašo bankas kontu, iegulda Savienības trasta fondā, izņemot, ja Savienības trasta fonda izveides nolīgumā paredzēts citādi.

5. Komisijai ir tiesības izlietot ne vairāk kā 5 % no Savienības trasta fondā savāktajām summām, lai segtu savas pārvaldības izmaksas tajos gados, kuros 4. punktā minētās iemaksas ir sākts izlietot. Neatkarīgi no pirmā teikuma un lai izvairītos no izmaksu dubultas iekasēšanas, pārvaldības izmaksas, ko rada Savienības iemaksas Savienības trasta fondā, no minētās iemaksas sedz tikai tik lielā apmērā, cik minētās izmaksas vēl nav segtas no citām budžeta pozīcijām. Savienības trasta fonda darbības laikā šādas pārvaldības maksas pielīdzina piešķirtajiem ieņēmumiem 21. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punkta nozīmē.

Papildus 252. pantā minētajam gada ziņojumam kredītrīkotājs divreiz gadā sniedz finanšu ziņojumus par katra Savienības trasta fonda veiktajām operācijām.

Komisija arī reizi mēnesī sniedz ziņojumu par katra Savienības trasta fonda īstenošanas stāvokli.

Savienības trasta fondiem katru gadu veic neatkarīgu ārējo revīziju.

236. pants

Budžeta atbalsta izmantošana

1. Ja tas ir paredzēts attiecīgajos pamataktos, Komisija var izmantot budžeta atbalstu trešai valstij, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

   a) trešās valsts publisko finanšu pārvaldība ir pietiekami pārredzama, uzticama un efektīva;

   b) trešā valsts ir īstenojusi pietiekami ticamu un svarīgu nozares vai valsts politiku;

   c) trešā valsts ir īstenojusi uz stabilitāti orientētu makroekonomikas politiku;

   d) trešā valsts ir ieviesusi pienācīgu un laicīgu piekļuvi visaptverošai un pareizai budžeta informācijai.

2. Savienības iemaksas maksājums pamatojas uz 1. punktā minēto nosacījumu izpildi, tostarp publisko finanšu pārvaldības uzlabojumu. Turklāt daži maksājumi var būt atkarīgi no atskaites punktu sasniegšanas, kas novērtēti ar objektīviem snieguma rādītājiem, atspoguļo rezultātus un reformu progresu laika gaitā attiecīgajā nozarē.

3. Komisija trešām valstīm sniedz atbalstu attiecībā uz tiesiskuma ievērošanu, parlamentāras kontroles, revīzijas un korupcijas apkarošanas spēju attīstīšanu, kā arī attiecībā uz pārredzamības un publiskas piekļuves informācijai uzlabošanu.

4. Ar trešo valsti noslēgtajos attiecīgajos finansēšanas nolīgumos iekļauj:

a) trešās valsts pienākumu sniegt Komisijai ticamu un laicīgu informāciju, kas Komisijai ļauj vērtēt 2. punktā izklāstīto nosacījumu izpildi;

b) Komisijas tiesības apturēt finansēšanas nolīgumu, ja trešā valsts pārkāpj pienākumu saistībā ar cilvēktiesību, demokrātijas principu un tiesiskuma ievērošanu, un smagos korupcijas gadījumos;

c) atbilstošus noteikumus, saskaņā ar kuriem trešā valsts apņemas nekavējoties pilnībā vai daļēji atmaksāt attiecīgo darbības finansējumu, ja konstatēts, ka attiecīgo Savienības līdzekļu maksājumā ir bijuši smagi pārkāpumi, ko izraisījusi minētā valsts.

Lai uzsāktu šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minēto atlīdzināšanu, var piemērot 101. panta 1. punkta otro daļu.

237. pants

Atalgoti ārējie eksperti

1. Attiecībā uz vērtībām, kas nepārsniedz 175. panta 1. punktā minētās robežvērtības un pamatojoties uz šā panta 3. punktā paredzēto procedūru, Savienības iestādes var izvēlēties atalgotus ārējos ekspertus, kas tām sniedz palīdzību, vērtējot dotāciju pieteikumus, projektus un piedāvājumu konkursa priekšlikumus, un sniedz atzinumus un konsultācijas konkrētos gadījumos.

2. Atalgoti ārējie eksperti tiek atalgoti, pamatojoties uz fiksētu summu, ko paziņo iepriekš, un tos atlasa, pamatojoties uz to profesionālajām spējām. Atlasi veic, pamatojoties uz atlases kritērijiem, kuros ievēroti nediskriminēšanas, vienlīdzīgas attieksmes un interešu konflikta neesības principi.

3. Uzaicinājumus izteikt ieinteresētību publicē attiecīgās Savienības iestādes tīmekļa vietnē.

   Uzaicinājumā izteikt ieinteresētību ietver uzdevumu aprakstu, to ilgumu un noteiktos atalgojuma nosacījumus.

   Pēc uzaicinājuma izteikt ieinteresētību sagatavo ekspertu sarakstu. Tas ir derīgs ne ilgāk kā piecus gadus no tā publicēšanas vai ar uzdevumiem saistītās daudzgadu programmas termiņa laikā.

4. Jebkura ieinteresēta fiziskā persona var iesniegt pieteikumu uzaicinājuma izteikt ieinteresētību derīguma perioda laikā, izņemot minētā perioda pēdējos trīs mēnešus.

5. Ekspertus, kam maksā no pētniecības un tehnoloģijas attīstības apropriācijām, pieņem darbā saskaņā ar procedūrām, kuras nosaka Eiropas Parlaments un Padome, kad tie pieņem katru pētniecības pamatprogrammu vai saskaņā ar attiecīgajiem dalības noteikumiem. Piemērojot V sadaļas 2. nodaļas 2. iedaļu, minētos ekspertus uzskata par saņēmējiem.

238. pants

Neatalgoti eksperti

Savienības iestādes var atlīdzināt ceļa un uzturēšanās izdevumus vai attiecīgā gadījumā maksāt citas kompensācijas minēto iestāžu uzaicinātām vai pilnvarotām personām.

239. pants

Dalības maksas un citi dalības maksājumi

Savienība var maksāt iemaksas kā dalības maksu struktūrām, kurās tā ir dalībniece vai novērotāja.

240. pants

Izdevumi par Savienības iestāžu locekļiem un darbiniekiem

Savienības iestādes var maksāt izdevumus par Savienības iestāžu locekļiem un darbiniekiem, tostarp iemaksas Eiropas Parlamenta esošo un bijušo deputātu asociācijām un iemaksas Eiropas skolām.

XIII SADAĻA
GADA PĀRSKATI UN CITI FINANŠU PĀRSKATI

1. NODAĻA
Gada pārskati

1. IEDAĻA
GRĀMATVEDĪBAS REGULĒJUMS

241. pants

Pārskatu uzbūve

Savienības gada pārskatus sagatavo par katru finanšu gadu, kas ilgst no 1. janvāra līdz 31. decembrim. Minētie pārskati ietver šādus elementus:

a) konsolidētus finanšu pārskatus, kas saskaņā ar 80. pantā minētajiem grāmatvedības noteikumiem ietver tās finanšu informācijas konsolidāciju, ko satur Savienības iestāžu, 70. pantā minēto Savienības struktūru un citu struktūru, kas atbilst grāmatvedības konsolidācijas kritērijiem, finanšu pārskati;

b) apkopotos budžeta izpildes ziņojumus, kas sniedz informāciju, ko satur Savienības iestāžu budžeta izpildes ziņojumi.

242. pants

Apliecinošie dokumenti

Ikviens grāmatojums pārskatos ir pamatojams ar atbilstošiem apliecinošiem dokumentiem saskaņā ar 75. pantu.

243. pants

Finanšu pārskati

1. Finanšu pārskatus izsaka miljonos euro, tie atbilst 80. pantā minētajiem grāmatvedības noteikumiem un tos veido:

   a) bilance, kurā uzrāda visus aktīvus un pasīvus un finansiālo situāciju iepriekšējā finanšu gada 31. decembrī;

   b) pārskats par finanšu rezultātiem, kurā uzrāda iepriekšējā finanšu gada saimnieciskos rezultātus;

   c) naudas plūsmas pārskats, kurā uzrāda finanšu gada laikā iekasētās un izmaksātas summas, kā arī galīgo kases stāvokli;

d) pārskats par neto aktīvu izmaiņām, kurā sniedz pārskatu par rezervju un akumulēto rezultātu izmaiņām finanšu gada laikā.

2. Finanšu pārskatu piezīmēs iekļauj papildinājumus un piezīmes par informāciju, kas ietverta pārskatos, kuri minēti 1. punktā, un sniedz visu papildinformāciju, kas paredzēta saskaņā ar 80. pantā minētajiem grāmatvedības noteikumiem un starptautiski atzītu grāmatvedības praksi, ja šāda informācija ir būtiska Savienības darbībām. Piezīmēs ir vismaz šāda informācija:

a) grāmatvedības principi, noteikumi un metodes;

b) paskaidrojumi, kas sniedz papildinformāciju, kura nav iekļauta finanšu pārskatos un ir nepieciešama, lai patiesi sniegtu pārskatus.

3. Grāmatvedis pēc finanšu gada beigām līdz vispārējās uzskaites nosūtīšanas dienai izdara visas korekcijas, kas nav saistītas ar līdzekļu izmaksu vai iekasēšanu par minēto gadu, bet ir nepieciešamas, lai sniegtu skaidru un patiesu priekšstatu par minētajiem pārskatiem.

2. IEDAĻA

BUDŽETA IZPILDES ZIŅOJUMI

244. pants

Budžeta izpildes ziņojumi

1. Budžeta izpildes ziņojumus izsaka miljonos euro, un tie ir salīdzināmi pa gadiem. Tos veido:

   a) ziņojumi, kuros apkopo visas budžeta operācijas par finanšu gadu ieņēmumu un izdevumu izteiksmē;

   b) budžeta izpildes rezultāts, ko aprēķina, pamatojoties uz Lēmumā 2014/335/ES, *Euratom* minēto gada budžeta bilanci;

   c) paskaidrojošas piezīmes, ar kurām papildina un komentē ziņojumos ietverto informāciju.

2. Budžeta izpildes ziņojumu uzbūve ir tāda pati kā budžeta uzbūve.

3. Budžeta izpildes ziņojumos ir ietverta:

   a) informācija par ieņēmumiem, jo īpaši izmaiņas ieņēmumu tāmē, ieņēmumu izlietojums un konstatētie prasījumi;

b) informācija, kas parāda izmaiņas kopējās pieejamajās saistību un maksājumu apropriācijās;

c) informācija, kas parāda kopējo pieejamo saistību un maksājumu apropriāciju izlietojumu;

d) informācija, kas parāda neatmaksātās saistības, saistības, kas pārnestas no iepriekšējā finanšu gada, un saistības, kas radušās finanšu gada laikā.

4. Attiecībā uz informāciju par ieņēmumiem – pievieno budžeta izpildes ziņojumu, kurā par katru dalībvalsti norāda pašu resursu to summu sadalījumu, kas vēl jāatgūst finanšu gada beigās un uz ko attiecas atgūšanas rīkojums.

3. IEDAĻA

GADA PĀRSKATU GRAFIKS

245. pants

Provizoriskie pārskati

1. Pārējo Savienības iestāžu, izņemot Komisiju, un 241. pantā minēto struktūru grāmatveži līdz nākamā finanšu gada 1. martam nosūta Komisijas grāmatvedim un Revīzijas palātai provizoriskus pārskatus.

2. Pārējo Savienības iestāžu, izņemot Komisiju, un 241. pantā minēto struktūru grāmatveži līdz nākamā finanšu gada 1. martam nosūta Komisijas grāmatvedim konsolidācijas nolūkā nepieciešamo grāmatvedības informāciju tādā veidā un formātā, ko ir noteicis Komisijas grāmatvedis.

3. Komisijas grāmatvedis konsolidē 2. punktā minētos provizoriskos pārskatus ar Komisijas provizoriskajiem pārskatiem un līdz nākamā finanšu gada 31. martam elektroniski nosūta Revīzijas palātai Komisijas provizoriskos pārskatus un konsolidētos Savienības provizoriskos pārskatus.

246. pants

Galīgo konsolidēto pārskatu apstiprināšana

1. Revīzijas palāta līdz 1. jūnijam izsaka savus apsvērumus par citu Savienības iestāžu, izņemot Komisiju, un katras 241. pantā minētās struktūras provizoriskajiem pārskatiem un līdz 15. jūnijam izsaka savus apsvērumus par Komisijas provizoriskajiem pārskatiem un konsolidētajiem Savienības provizoriskajiem pārskatiem.

2. Pārējo Savienības iestāžu, izņemot Komisijas, un 241. pantā minēto struktūru grāmatveži līdz 15. jūnijam nosūta Komisijas grāmatvedim nepieciešamo grāmatvedības informāciju tādā veidā un formātā, ko ir noteicis Komisijas grāmatvedis, lai izstrādātu galīgos konsolidētos pārskatus.

Savienības iestādes, izņemot Komisiju, un visas 241. pantā minētās struktūras līdz 1. jūlijam nosūta savus galīgos pārskatus Eiropas Parlamentam, Padomei, Revīzijas palātai un Komisijas grāmatvedim.

3. Katras Savienības iestādes un katras 241. pantā minētās struktūras grāmatvedis tajā pašā dienā, kad ir nosūtīti viņa galīgie pārskati, nosūta arī apliecinājuma vēstuli par minētajiem galīgajiem pārskatiem Revīzijas palātai, šīs vēstules kopiju nosūtot arī Komisijas grāmatvedim.

Galīgajiem pārskatiem pievieno grāmatveža apliecinājumu, kurā viņš apliecina, ka galīgie pārskati ir sagatavoti saskaņā ar šo sadaļu un piemērojamiem grāmatvedības principiem, noteikumiem un metodēm, kas izklāstīti finanšu pārskatu piezīmēs.

4. Komisijas grāmatvedis sagatavo galīgos konsolidētos pārskatus, pamatojoties uz informāciju, ko Savienības iestādes, izņemot Komisiju, un 241. pantā minētās struktūras iesniegušas, ievērojot šā panta 2. punktu.

Galīgajiem konsolidētajiem pārskatiem pievieno Komisijas grāmatveža apliecinājumu, kurā viņš apliecina, ka galīgie konsolidētie pārskati ir sagatavoti saskaņā ar šo sadaļu un piemērojamajiem grāmatvedības principiem, noteikumiem un metodēm, kas izklāstīti finanšu pārskatu piezīmēs.

5. Pēc galīgo konsolidēto pārskatu un savu galīgo pārskatu apstiprināšanas Komisija līdz 31. jūlijam tos elektroniski nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Revīzijas palātai.

Līdz tam pašam datumam Komisijas grāmatvedis nosūta Revīzijas palātai apliecinājuma vēstuli par galīgajiem konsolidētajiem pārskatiem.

6. Galīgos konsolidētos pārskatus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* līdz 15. novembrim kopā ar deklarāciju par pārskatu ticamību, ko pieņēmusi Revīzijas palāta saskaņā ar LESD 287. pantu un *Euratom* līguma 106.a pantu.

2. NODAĻA

Integrēti finanšu un pārskatatbildības ziņojumi

247. pants

Integrēti finanšu un pārskatatbildības ziņojumi

1. Līdz nākamā finanšu gada 31. jūlijam Komisija paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei integrētu finanšu un pārskatatbildības ziņojumu kopumu, ko veido:

   a) galīgie konsolidētie pārskati, kas minēti 246. pantā;

   b) gada pārvaldības un snieguma ziņojums, kurā sniegts iekšējās kontroles un finanšu pārvaldības sasniegumu skaidrs un kodolīgs kopsavilkums, kā izklāstīts katra deleģētā kredītrīkotāja gada darbības pārskatos, un ietverta informācija par galvenajiem pārvaldības pasākumiem Komisijā, kā arī:

      i) aplēsi par kļūdu līmeni Savienības izdevumos, pamatojoties uz konsekventu metodoloģiju, un aplēsi par turpmākām korekcijām;

      ii) informāciju par preventīviem un korektīviem pasākumiem attiecībā uz budžetu, kurā norāda to pasākumu finansiālo ietekmi, kas veikti, lai aizsargātu budžetu pret izdevumiem, kas radušies, pārkāpjot tiesību aktus;

iii) informāciju par Komisijas krāpšanas apkarošanas stratēģijas īstenošanu;

c) nākotnes ienākošās un izejošās naudas plūsmas ilgtermiņa prognoze, aptverot turpmākos piecus gadus, balsta uz piemērojamajām daudzgadu finanšu shēmām un Lēmumu 2014/335/ES, *Euratom*;

d) gada ziņojums par iekšējām revīzijām, kā minēts 118. panta 4. punktā;

e) vērtējums par Savienības finansēm, pamatojoties uz sasniegtajiem rezultātiem, kā minēts LESD 318. pantā, jo īpaši izvērtējot progresu ceļā uz politikas mērķu sasniegšanu, ņemot vērā šīs regulas 33. pantā minētos snieguma rādītājus.

f) ziņojums par turpmākiem pasākumiem pēc budžeta izpildes apstiprinājuma, kā minēts 261. panta 3. punktā.

2. Šā panta 1. punktā minētajā integrētajā finanšu un pārskatatbildības ziņojumu katru ziņojumu izklāsta atsevišķā un skaidri identificējamā veidā. Katru atsevišķo ziņojumu dara pieejamu Eiropas Parlamentam, Padomei un Revīzijas palātai līdz 30. jūnijam, izņemot galīgos konsolidētos pārskatus.

3. NODAĻA

Budžeta un citi finanšu ziņojumi

248. pants

Mēneša ziņojumi par budžeta izpildi

Papildus 243. un 244. pantā paredzētajiem gada pārskatiem un ziņojumiem Komisijas grāmatvedis reizi mēnesī nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei rādītājus par budžeta izpildi, kas apkopoti vismaz nodaļas līmenī, kā arī atsevišķi sadalīti pa nodaļām, pantiem un posteņiem, gan ieņēmumiem, gan izdevumiem, aptverot visas pieejamās apropriācijas. Minētie rādītāji ietver arī ziņas par pārnesto apropriāciju izmantojumu.

Šos rādītājus dara pieejamus desmit darbdienu laikā pēc katra mēneša beigām Komisijas tīmekļa vietnē.

249. pants

Gada ziņojums par budžeta un finanšu pārvaldību

1. Katra Savienības iestāde un katra 241. pantā minētā struktūra sagatavo ziņojumu par budžeta un finanšu pārvaldību finanšu gadā.

Tās dara ziņojumu pieejamu Eiropas Parlamentam, Padomei un Revīzijas palātai līdz nākamā finanšu gada 31. martam.

2. Šā panta 1. punktā minētajā ziņojumā sniedz kopsavilkuma informāciju par apropriāciju pārvietojumiem starp dažādajiem budžeta posteņiem.

250. pants

Gada ziņojums par finanšu instrumentiem, budžeta garantijām un finansiālo palīdzību

Komisija katru gadu ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par finanšu instrumentiem, budžeta garantijām, finansiālo palīdzību un iespējamām saistībām saskaņā ar 41. panta 4. un 5. punktu un 52. panta 1. punkta d) un e) apakšpunktu. Vienlaicīgi šo informāciju dara pieejamu Revīzijas palātai.

251. pants

Statusa ziņojums par grāmatvedības jautājumiem

Līdz katra finanšu gada 15. septembrim Komisijas grāmatvedis nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā sniegta informācija par pašlaik zināmajiem riskiem, vispārējām novērotām tendencēm, jauniem grāmatvedības jautājumiem un progresu grāmatvedības jautājumos, tostarp Revīzijas palātas konstatētajos, kā arī informācija par atgūtajiem līdzekļiem.

252. pants

Ziņošana par Savienības trasta fondiem ārējām darbībām

Saskaņā ar 41. panta 6. punktu Komisija ik gadu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par darbībām, kas finansētas ar 234. pantā minēto Savienības trasta fondu atbalstu, par to īstenošanu un sniegumu, kā arī par to pārskatiem.

Attiecīgā Savienības trasta fonda valde apstiprina kredītrīkotāja sagatavoto Savienības trasta fonda gada ziņojumu. Tā apstiprina arī grāmatveža sagatavotos galīgos pārskatus. Galīgos pārskatus valde iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei Komisijas budžeta izpildes apstiprinājuma procedūrā.

253. pants

Informācijas par saņēmējiem publiskošana

Komisija publisko informāciju par saņēmējiem saskaņā ar 38. pantu.

XIV SADAĻA
ĀRĒJĀ REVĪZIJA UN BUDŽETA IZPILDES APSTIPRINĀŠANA

1. NODAĻA
Ārējā revīzija

254. pants

Ārējā revīzija, ko īsteno Revīzijas palāta

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija iespējami drīz informē Revīzijas palātu par visiem lēmumiem un noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 12., 16., 21., 29., 30., 32. un 43. pantu.

255. pants

Revīzijas noteikumi un procedūra

1. Revīzijas palāta pārbaudē, vai visi ieņēmumi saņemti un visi izdevumi radušies likumīgi un pienācīgi, ņem vērā Līgumus, budžetu, šo regulu, saskaņā ar šo regulu pieņemtos deleģētos aktus un visus citus attiecīgus tiesību aktos, kas pieņemti saskaņā ar Līgumiem. Minētajā pārbaudē var ņemt vērā programmu un saistīto uzraudzības un kontroles sistēmu daudzgadu raksturu.

2. Sava uzdevuma izpildei Revīzijas palāta ir tiesīga 257. pantā noteiktajā veidā iepazīties ar visiem dokumentiem un informāciju par struktūrvienību vai struktūru finanšu pārvaldību attiecībā uz operācijām, ko finansē vai līdzfinansē Savienība. Tā ir pilnvarota uzklausīt katru amatpersonu, kas atbild par ieņēmumu vai izdevumu operāciju, un izmantot revīzijas procedūras, kas ir piemērotas attiecībā uz minētajām struktūrvienībām vai struktūrām. Dalībvalstīs revīziju veic saziņā ar attiecīgās valsts revīzijas iestādēm vai, ja tām nav vajadzīgo pilnvaru, – ar kompetentajiem valsts dienestiem. Revīzijas palāta un dalībvalstu revīzijas iestādes sadarbojas savstarpējas uzticības garā, tomēr saglabājot savu neatkarību.

   Lai iegūtu visu informāciju, kas nepieciešama tā uzdevuma izpildei, kurš tai uzticēts ar Līgumiem vai tiesību aktiem, kas pieņemti saskaņā ar Līgumiem, Revīzijas palāta pēc sava pieprasījuma var piedalīties revīzijas darbībās, ko budžeta izpildei veic kāda no Savienības iestādēm vai kas tiek veiktas tās uzdevumā.

   Pēc Revīzijas palātas pieprasījuma katra Savienības iestāde pilnvaro finanšu iestādes, kas glabā Savienības noguldījumus, ļaut Revīzijas palātai pārliecināties par to, ka ārējie dati saskan ar pārskatiem.

3. Lai pildītu savu uzdevumu, Revīzijas palāta paziņo Savienības iestādēm un varasiestādēm, uz kurām attiecas šī regula, to savu darbinieku vārdus, kuriem ir pilnvaras veikt revīziju šajās iestādēs.

256. pants

Vērtspapīru un naudas līdzekļu pārbaudes

Revīzijas palāta nodrošina visu vērtspapīru, kā arī kontos vai kasē esošo naudas līdzekļu salīdzināšanu ar depozitāru parakstītām kvītīm vai ar dienesta ziņojumiem par rīcībā esošajiem naudas līdzekļiem un vērtspapīriem. Revīzijas palāta var pati veikt šādas pārbaudes.

257. pants

Revīzijas palātas piekļuves tiesības

1. Savienības iestādes, struktūras, kas pārvalda ieņēmumus vai izdevumus Savienības uzdevumā, kā arī saņēmēji sniedz Revīzijas palātai visas iekārtas un nodod tai visu informāciju, ko tā uzskata par nepieciešamu sava uzdevuma izpildei. Pēc Revīzijas palātas pieprasījuma tie nodod tās rīcībā visus dokumentus par to līgumu piešķiršanu un izpildi, ko finansē no budžeta, un visus pārskatus par naudu vai materiāliem, visus uzskaites ierakstus vai apliecinošos dokumentus, kā arī administratīvos dokumentus, kas uz tiem attiecas, visus dokumentus, kas attiecas uz ieņēmumiem un izdevumiem, visus inventāra sarakstus, visu struktūrvienību struktūrshēmas, ko Revīzijas palāta uzskata par vajadzīgiem gada pārskatu un budžeta izpildes ziņojumu revīzijai, pamatojoties uz uzskaites grāmatojumiem vai veicot revīziju uz vietas, kā arī – tam pašam nolūkam – visus dokumentus un datus, kas radīti vai ko glabā elektroniski. Revīzijas palātas piekļuves tiesības ietver piekļuvi IT sistēmai, ko izmanto tās revidējamo ieņēmumu vai izdevumu pārvaldībai, ja tāda piekļuve ir vajadzīga revīzijai.

Iekšējās revīzijas struktūras un citi attiecīgo valstu pārvaldes iestāžu dienesti sniedz Revīzijas palātai visas iekārtas, ko tā uzskata par nepieciešamām sava uzdevuma izpildei.

2. Amatpersonas, kuru darbību pārbauda Revīzijas palāta:

a) uzrāda dokumentāciju par kasē esošo naudu, pārējo naudu, vērtspapīriem un visdažādākajiem materiāliem, kā arī apliecinošus dokumentus par viņiem uzticēto līdzekļu vadību, un arī grāmatvedības grāmatas, reģistrus un citus ar to saistītus dokumentus;

b) uzrāda saraksti un jebkurus citus dokumentus, kas vajadzīgi 255. pantā minētās revīzijas pilnīgai veikšanai.

Informāciju, ko sniedz saskaņā ar pirmās daļas b) apakšpunktu, var pieprasīt tikai Revīzijas palāta.

3. Revīzijas palāta ir pilnvarota pārbaudīt dokumentus par Savienības ieņēmumiem un izdevumiem, ko glabā Savienības iestāžu struktūrvienības, jo īpaši struktūrvienības, kas atbild par lēmumiem attiecībā uz šādiem ieņēmumiem un izdevumiem, struktūras, kas pārvalda ieņēmumus vai izdevumus Savienības uzdevumā, kā arī fiziskās vai juridiskās personas, kas saņem maksājumus no budžeta.

4. Nosakot, vai ieņēmumi ir saņemti un izdevumi ir radušies likumīgi un pareizi un finanšu pārvaldība bijusi pareiza, pārbauda arī to, kā struktūras, kas neietilpst Savienības iestādēs, izmantojušas Savienības līdzekļus, kas saņemti kā iemaksas.

5. Revīzijas palāta – ar to saņēmēju rakstveida piekrišanu, kas nav Savienības iestādes, vai, ja tādas nav, ar darbuzņēmēju vai apakšuzņēmēju rakstisku piekrišanu – veic revīziju par tā piešķirtā Savienības finansējuma izlietojumu, ko maksā minētajiem saņēmējiem.

6. Pēc Revīzijas palātas pieprasījuma Komisija sniedz tai informāciju par aizņēmumu un aizdevumu operācijām.

7. Integrētu datorsistēmu izmantošana nesamazina Revīzijas palātas iespējas piekļūt apliecinošiem dokumentiem. Ja tas ir tehniski iespējams, Revīzijas palātai piešķir elektronisku piekļuvi revīzijai nepieciešamajiem datiem un dokumentiem, lai tā varētu strādāt savās telpās un atbilstīgi attiecīgajiem drošības noteikumiem.

258. pants

Revīzijas palātas gada ziņojums

1. Revīzijas palāta līdz 30. jūnijam nosūta Komisijai un pārējām Savienības iestādēm jebkādus apsvērumus, ko tā uzskata par iekļaujamiem gada ziņojumā. Minētie apsvērumi paliek konfidenciāli, un tiem piemēro ierunu procedūru. Katra Savienības iestāde nosūta Revīzijas palātai atbildi līdz 15. oktobrim. Savienības iestāžu atbildes, izņemot Komisijas atbildes, vienlaikus nosūta Komisijai.

2. Revīzijas palātas gada ziņojumā iekļauj finanšu pārvaldības pareizuma novērtējumu.

3. Revīzijas palātas gada ziņojumā iekļauj iedaļu par katru Savienības iestādi un kopējo uzkrājumu fondu. Revīzijas palāta var pievienot jebkādu kopsavilkuma pārskatu vai vispārīgus apsvērumus, ko tā uzskata par noderīgiem.

4. Līdz 15. novembrim Revīzijas palāta nosūta iestādēm, kas atbild par budžeta izpildes apstiprinājumu, un pārējām Savienības iestādēm savu gada ziņojumu kopā ar Savienības iestāžu atbildēm un nodrošina to publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

259. pants

Revīzijas palātas īpašie ziņojumi

1. Revīzijas palāta nosūta attiecīgajai Savienības iestādei vai struktūrai jebkādus apsvērumus, ko tā uzskata par iekļaujamiem īpašā ziņojumā. Minētie apsvērumi paliek konfidenciāli, un tiem piemēro ierunu procedūru.

   Attiecīgā Savienības iestāde vai struktūra parasti sešu nedēļu laikā pēc minēto apsvērumu nosūtīšanas informē Revīzijas palātu par atbildēm, ko tā vēlas sniegt saistībā ar minētajiem apsvērumiem. Minēto laikposmu aptur pienācīgi pamatotos gadījumos, jo īpaši, ja ierunu procedūras laikā attiecīgajai Savienības iestādei vai struktūrai, lai izstrādātu galīgo atbildi, ir vajadzīgs dalībvalstu viedoklis.

   Attiecīgās Savienības iestādes vai struktūras atbildes tieši attiecas vienīgi uz Revīzijas palātas apsvērumiem.

   Pamatojoties uz Revīzijas palātas vai attiecīgās Savienības iestādes vai struktūras pieprasījumu, atbildes var izskatīt Eiropas Parlaments un Padome pēc ziņojuma publicēšanas.

   Revīzijas palāta nodrošina to, lai īpašie ziņojumi tiktu sagatavoti un pieņemti atbilstīgā laikposmā, kas parasti nepārsniedz 13 mēnešus.

Īpašos ziņojumus kopā ar attiecīgo Savienības iestāžu vai struktūru atbildēm nekavējoties nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei, kas katrs lemj par atbildes rīcību, vajadzības gadījumā sadarbojoties ar Komisiju.

Revīzijas palāta veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka katras attiecīgās Savienības iestādes vai struktūras atbildes uz Revīzijas palātas apsvērumiem, kā arī īpašā ziņojuma sagatavošanas grafiku publicē kopā ar īpašo ziņojumu.

2. Revīzijas palāta var publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* visus LESD 287. panta 4. punkta otrajā daļā minētos atzinumus, kas neattiecas uz priekšlikumiem vai projektiem, kuriem piemēro likumdošanas konsultāciju procedūru. Revīzijas palāta pieņem lēmumu par publicēšanu pēc tam, kad ir apspriedusies ar Savienības iestādi, kas pieprasījusi šādu atzinumu vai uz kuru tas attiecas. Publicētajiem atzinumiem pievieno attiecīgo Savienības iestāžu izteiktās piezīmes.

2. NODAĻA

Budžeta izpildes apstiprinājums

260. pants

Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras termiņi

1. Eiropas Parlaments pēc Padomes ieteikuma, kas pieņēmusi lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, pirms n + 2 gada 15. maija sniedz Komisijai apstiprinājumu par n gada budžeta izpildi.

2. Ja nav iespējams ievērot 1. punktā noteikto termiņu, Eiropas Parlaments vai Padome informē Komisiju par tā iemesliem.

3. Ja Eiropas Parlaments atliek lēmumu, ar ko sniedz budžeta izpildes apstiprinājumu, Komisija veic vajadzīgos pasākumus, lai pēc iespējas drīz likvidētu šķēršļus minētā lēmuma pieņemšanai vai nodrošinātu šo šķēršļu novēršanu.

261. pants

Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūra

1. Lēmums par budžeta izpildes apstiprinājumu attiecas uz visu Savienības ieņēmumu un izdevumu pārskatiem, bilances atlikumu un Savienības aktīviem un pasīviem, kas uzrādīti bilancē.

2. Ar nolūku sniegt budžeta izpildes apstiprinājumu Eiropas Parlaments pārbauda visus LESD 318. pantā minētos pārskatus, finanšu pārskatus un vērtējuma ziņojumu pēc tam, kad to ir izdarījusi Padome. Tas arī pārbauda gada ziņojumu, ko sagatavojusi Revīzijas palāta, līdz ar to Savienības iestāžu atbildēm, kurās veikta revīzija, visus atbilstošos Revīzijas palātas īpašos ziņojumus par attiecīgo finanšu gadu, kā arī Revīzijas palātas deklarāciju par pārskatu ticamību un pakārtoto darījumu likumību un pareizību.

3. Komisija pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma iesniedz tam jebkādu informāciju, kas nepieciešama, lai bez kavējumiem piemērotu attiecīgā finanšu gada budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru saskaņā ar LESD 319. pantu.

262. pants

Turpmākie pasākumi

1. Saskaņā ar LESD 319. pantu un *Euratom* līguma 106.a pantu Savienības iestādes un Savienības struktūras, kas minētas šīs regulas 70. un 71. pantā, veic visus atbilstīgos pasākumus, lai rīkotos attiecībā uz apsvērumiem, kas pievienoti Eiropas Parlamenta lēmumam par budžeta izpildes apstiprinājumu, un attiecībā uz piezīmēm, kuras pievienotas Padomes pieņemtajam ieteikumam sniegt budžeta izpildes apstiprinājumu.

2. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes pieprasījuma 70. un 71. pantā minētās Savienības iestādes un Savienības struktūras ziņo par pasākumiem, kas veikti sakarā ar minētajiem apsvērumiem un piezīmēm, un jo īpaši par to dotajiem norādījumiem jebkurai no to struktūrvienībām, kas atbild par budžeta izpildi. Dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju, sniedzot tai informāciju par saviem veiktajiem pasākumiem minēto apsvērumu sakarā, lai Komisija varētu ņemt tos vērā, sagatavojot savu ziņojumu. Šīs regulas 70. un 71. pantā minēto Savienības iestāžu un Savienības struktūru ziņojumus nosūta arī Revīzijas palātai.

263. pants

Īpašie noteikumi, ko piemēro EĀDD

EĀDD piemēro procedūras, kas ir paredzētas LESD 319. pantā un šīs regulas 260., 261. un 262. pantā. EĀDD pilnībā sadarbojas ar Savienības iestādēm, kas piedalās budžeta izpildes apstiprinājuma procedūrā, un attiecīgā gadījumā sniedz jebkādu vajadzīgo papildinformāciju, tostarp piedaloties attiecīgo struktūru sanāksmēs.

XV SADAĻA
ADMINISTRATĪVĀS APROPRIĀCIJAS

264. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Administratīvās apropriācijas ir nediferencētas apropriācijas.

2. Šī sadaļa attiecas uz administratīvajām apropriācijām,, kas minētas 47. panta 4. punktā, un Savienības iestāžu, izņemot Komisiju, apropriācijām.

   Budžeta saistības atbilstoši administratīvām apropriācijām, kuras ir kopīgas vairākām sadaļām un kuras tiek pārvaldītas vispārīgi, budžeta uzskaitē var būt uzskaitītas vispārīgi, ievērojot apkopojošu klasifikāciju pa veidiem, kas noteikti 47. panta 4. punktā.

   Atbilstošos izdevumus iegrāmato katras sadaļas budžeta pozīcijās atbilstoši tādam pašam sadalījumam kā apropriācijām.

3. Administratīvos izdevumus, kuri rodas saskaņā ar līgumiem, kas attiecas uz laikposmiem, kuri pārsniedz finanšu gadu saskaņā ar vietējām paražām vai praksi attiecībā uz iekārtu piegādēm, maksā no tā finanšu gada budžeta, kurā tie tiek maksāti.

4. Savienības iestāžu darbiniekiem un locekļiem var maksāt avansus saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Civildienesta noteikumos un īpašajos noteikumos par Savienības iestāžu locekļiem.

265. pants

Avansa maksājumi

Šīs regulas 11. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētie izdevumi, kas jāmaksā avansā saskaņā ar tiesību normām vai līguma noteikumiem, var būt par pamatu tam, ka maksājumus, sākot ar 1. decembri un vēlāk, veic no budžeta apropriācijām par nākamo finanšu gadu. Tādā gadījumā nepiemēro 11. panta 2. punktā noteikto ierobežojumu.

266. pants

Īpašie noteikumi par ēku projektiem

1. Katra Savienības iestāde Eiropas Parlamentam un Padomei līdz katra gada 1. jūnijam iesniedz darba dokumentu par savu ēku politiku, kurā iekļauta šāda informācija:

   a) attiecībā uz katru ēku – izdevumi un platība, ko sedz attiecīgo budžeta pozīciju apropriācijas. Izdevumi ietver ēku aprīkošanas izmaksas, bet ne citas maksas;

b) turpmākajos gados paredzamā platību un atrašanās vietu vispārējā plānojuma attīstība, ietverot ēku projektus, kas ir plānošanas posmā un jau ir identificēti;

c) galīgie noteikumi un izmaksas, kā arī attiecīga informācija par jaunu ēku projektu īstenošanu, kas iepriekš iesniegta Eiropas Parlamentam un Padomei saskaņā ar 2. un 3. punktā noteikto procedūru un kas nav iekļauta iepriekšējā gada darba dokumentos.

2. Saistībā ar jebkuru ēku projektu, kas varētu radīt būtisku finansiālu ietekmi uz budžetu, attiecīgā Savienības iestāde informē Eiropas Parlamentu un Padomi – pēc iespējas drīz un jebkurā gadījumā pirms vietējā tirgus izpētes (ēku līgumu gadījumā) vai pirms konkursa uzaicinājumu izdošanas (būvdarbu gadījumā) – par nepieciešamo apbūves platību un provizorisko plānošanu.

3. Saistībā ar jebkuru ēku projektu, kas varētu radīt būtisku finansiālu ietekmi uz budžetu, attiecīgā Savienības iestāde iesniedz ēku projektu, jo īpaši detalizētu izmaksu novērtējumu un informāciju par finansējumu, tostarp 21. panta 3. punkta e) apakšpunktā minēto iekšējo piešķirto ieņēmumu iespējamo izlietojumu, kā arī sarakstu ar līgumu projektiem, kurus paredzēts izmantot, Eiropas Parlamentam un Padomei un lūdz to apstiprinājumu pirms līgumu slēgšanas. Pēc attiecīgās Savienības iestādes pieprasījuma saistībā ar ēkas projektu iesniegtos dokumentus uzskata par konfidenciāliem.

Izņemot 4. punktā minētos nepārvaramas varas gadījumus, Eiropas Parlaments un Padome apspriež ēku projektu četrās nedēļās no dienas, kad abas iestādes to ir saņēmušas.

Ēku projektu uzskata par apstiprinātu, kad ir beidzies minētais četru nedēļu laikposms, ja vien tā laikā Eiropas Parlaments vai Padome nepieņem pretēju lēmumu attiecībā uz priekšlikumu.

Ja Eiropas Parlaments un/vai Padome minētajā četru nedēļu laikposmā pauž bažas, minēto laikposmu var vienu reizi pagarināt par divām nedēļām.

Ja Eiropas Parlaments vai Padome pieņem pretēju lēmumu attiecībā uz ēku projektu, attiecīgā Savienības iestāde savu priekšlikumu atsauc un var iesniegt jaunu priekšlikumu.

4. Nepārvaramas varas gadījumos, par ko jāsniedz pamatoti iemesli, 2. punktā paredzēto informāciju var iesniegt kopā ar ēku projektu. Eiropas Parlaments un Padome apspriež ēku projektu divās nedēļās no dienas, kad abas iestādes to ir saņēmušas. Ēku projektu uzskata par apstiprinātu, kad ir beidzies minētais divu nedēļu laikposms, ja vien Eiropas Parlaments un/vai Padome šajā laikposmā nepieņem pretēju lēmumu attiecībā uz priekšlikumu.

5. Par ēku projektiem, kuri varētu radīt būtisku finansiālu ietekmi uz budžetu, uzskata šādus:

a) jebkāda zemes iegāde;

b) ēku iegāde, pārdošana, strukturāla renovācija vai būvniecība vai jebkāds projekts, kurā apvienota minēto elementu īstenošana vienā laikposmā par maksu, kas pārsniedz EUR 3 000 000;

c) ēku iegāde, strukturāla renovācija, būvniecība vai jebkāds projekts, kurā apvienota minēto elementu īstenošana vienā laikposmā par maksu, kas pārsniedz EUR 2 000 000 gadījumā, ja cena atbilst vairāk nekā 110 % no līdzīgu īpašumu vietējās cenas saskaņā ar neatkarīga eksperta vērtējumu;

d) ēku vai zemes pārdošana gadījumā, ja cena ir mazāka nekā 90 % no līdzīgu īpašumu vietējās cenas saskaņā ar neatkarīga eksperta vērtējumu;

e) jebkurš jauns ēku līgums, tostarp par lietojumu, ilgtermiņa nomu un pastāvošo ēku līgumu atjaunošanu ar nelabvēlīgākiem nosacījumiem, uz kuru neattiecas b) apakšpunkts, par ikgadējo maksu vismaz EUR 750 000;

f) pastāvošo ēku līgumu pagarināšana vai atjaunošana, tostarp par lietojumu un ilgtermiņa nomu, ar tādiem pašiem vai labvēlīgākiem nosacījumiem par ikgadējo maksu vismaz EUR 3 000 000.

Šis punkts attiecas arī uz ēku projektiem, kuriem ir starpiestāžu raksturs, kā arī uz Savienības delegācijām.

Šā punkta otrās daļas b) līdz f) apakšpunktā minētās robežvērtības ietver ēkas aprīkošanas izmaksas. Kas attiecas uz nomas un lietojuma līgumiem, minētajās robežvērtībās ņem vērā ēkas aprīkošanas izmaksas, bet ne citas maksas.

6. Neskarot 17. pantu, ēkas iegādes projektu var finansēt, izmantojot aizņēmumu, ko iepriekš apstiprina Eiropas Parlaments un Padome.

Aizdevumu līgumus noslēdz un aizdevumus atmaksā saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu un pienācīgi ievērojot Savienības finanšu intereses.

Ja Savienības iestāde ierosina finansēt iegādi ar aizdevuma palīdzību, finansēšanas plānā, kas attiecīgajai Savienības iestādei jāiesniedz kopā ar pieteikumu iepriekšēja apstiprinājuma saņemšanai, jo īpaši norāda finansējuma maksimālo apjomu, finansēšanas laikposmu, finansējuma veidu, finansējuma nosacījumus un ietaupījumus salīdzinājumā ar citu veidu līgumu noteikumiem.

Eiropas Parlaments un Padome pieteikumu iepriekšēja apstiprinājuma saņemšanai apspriež četrās nedēļās no dienas, kad abas iestādes to ir saņēmušas, un šo laikposmu var pagarināt vienu reizi par divām nedēļām. Iegādi, ko finansē ar aizdevumu, uzskata par noraidītu, ja Eiropas Parlaments un Padome minētajā laikposmā to skaidri neapstiprina.

267. pants

Agrīnās informācijas procedūra un iepriekšēja apstiprinājuma procedūra

1. Šīs regulas 266. panta 2. punktā paredzēto agrīnās informācijas procedūru un 266. panta 3. un 4. punktā paredzēto iepriekšēja apstiprinājuma procedūru nepiemēro zemes iegādei bez maksas vai par simbolisku summu.

2. Šīs regulas 266. panta 2. punktā paredzēto agrīnās informācijas procedūru un 266. panta 3. un 4. punktā paredzēto iepriekšēja apstiprinājuma procedūru piemēro arī dzīvojamām ēkām, ja to iegāde, strukturālā renovācija, būvniecība vai jebkāds projekts, kurā apvienota minēto elementu īstenošana vienā laikposmā, ir par maksu, kura pārsniedz EUR 2 000 000, un ja šī cena ir lielāka nekā 110 % no līdzīgu īpašumu vietējā cenu vai īres indeksa. Eiropas Parlaments un Padome var pieprasīt no atbildīgās Savienības iestādes jebkuru informāciju saistībā ar dzīvojamām ēkām.

3. Ārkārtējos vai steidzamos politiskos apstākļos 266. panta 2. punktā paredzēto agrīno informāciju par ēku projektiem saistībā ar Savienības delegācijām vai birojiem trešās valstīs var iesniegt kopā ar ēku projektu, ievērojot 266. panta 3. punktu. Šajos gadījumos agrīnās informācijas un iepriekšēja apstiprinājuma procedūras īsteno pēc iespējas drīz.

   Attiecībā uz dzīvojamo ēku projektiem trešās valstīs agrīnās informācijas un iepriekšēja apstiprinājuma procedūras veic kopīgi.

4. Šīs regulas 266. panta 3. un 4. punktā paredzēto iepriekšēja apstiprinājuma procedūru nepiemēro sagatavošanas līgumiem vai pētījumiem, kas ir nepieciešami, lai novērtētu sīki izstrādātas ēku projekta izmaksas un finansējumu.

XVI SADAĻA
INFORMĀCIJAS PIEPRASĪJUMI UN DELEĢĒTIE AKTI

268. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes informācijas pieprasījumi

Eiropas Parlaments un Padome ir tiesīgi pieprasīt informāciju vai paskaidrojumus par to kompetences jomā esošajiem budžeta jautājumiem.

269. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 70. panta 1. punktā, 71. panta trešajā daļā, 161. pantā un 213. panta 2. punkta otrajā un trešajā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz laikposmu, kas beidzas 2020. gada 31. decembrī. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais 2018. gada 31. decembrī. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz nākamo daudzgadu finanšu shēmu ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katras attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas darbības laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 70. panta 1. punktā, 71. panta trešajā daļā, 161. pantā un 213. panta 2. punkta otrajā un trešajā daļā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 70. panta 1. punktu, 71. panta trešo daļu, 161. pantu un 213. panta 2. punkta otro un trešo daļu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

OTRĀ DAĻA
GROZĪJUMI SPECIĀLAJOS NOZARES NOTEIKUMOS

270. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1296/2013

Regulu (ES) Nr. 1296/2013 groza šādi:

1) regulas 5. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Apakšprogrammām, kas norādītas 3. panta 1. punktā, visā programmas darbības laikā vidēji piemēro šādas indikatīvas procentuālās daļas:

a) vismaz 55 % PROGRESS apakšprogrammai;

b) vismaz 18 % EURES apakšprogrammai;

c) vismaz 18 % mikrofinansēšanas un sociālās uzņēmējdarbības apakšprogrammai.";

2) regulas 14. pantu aizstāj ar šādu:

"*14. pants*

Tematiskās iedaļas un finansējums

1. Ar PROGRESS apakšprogrammu atbalsta darbības a), b) un c) apakšpunktā minētajās tematiskajās iedaļās. Visā programmas darbības laikā indikatīvajā kopējās PROGRESS apakšprogrammai piešķirtas summas sadalījumā starp dažādām tematiskajām iedaļām ievēro šādas minimālās procentuālās robežas:

   a) nodarbinātība, jo īpaši, lai cīnītos pret jauniešu bezdarbu: 20 %;

   b) sociālā aizsardzība, sociālā iekļaušana un nabadzības mazināšana un novēršana: 45 %;

   c) darba apstākļi: 7 %.

   Jebkuru atlikušo daļu piešķir vienai vai vairākām pirmās daļas a), b) vai c) apakšpunktā minētajām tematiskajām iedaļām vai to kombinācijai.

2. No kopējās PROGRESS apakšprogrammai piešķirtās summas ievērojamu daļu piešķir, lai veicinātu sociālos eksperimentus kā metodi, ar kuru pārbauda un novērtē inovatīvus risinājumus nolūkā tos piemērot plašāk.";

3) regulas 19. pantu aizstāj ar šādu:

"*19. pants*

Tematiskās iedaļas un finansējums

Ar EURES apakšprogrammu atbalsta darbības a), b) un c) apakšpunktā uzskaitītajās tematiskajās iedaļās. Visā programmas darbības laikā indikatīvajā kopējās EURES apakšprogrammai piešķirtās summas sadalījumā starp dažādām tematiskajām iedaļām ievēro šādas minimālās procentuālās robežas:

a) pārredzamība attiecībā uz darba vakancēm, pieteikumiem un jebkuru saistīto informāciju pieteikumu iesniedzējiem un darba devējiem: 15 %;

b) darba ņēmēju atlases pakalpojumu un darbā iekārtošanas pakalpojumu pilnveidošana, izmantojot vakanču un pieteikumu salāgošanu Savienības līmenī, jo īpaši mērķtiecīgas mobilitātes shēmas: 15 %;

c) pārrobežu partnerības: 18 %.

Jebkuru atlikušo daļu piešķir vienai vai vairākām pirmās daļas a), b) vai c) apakšpunktā minētajām tematiskajām iedaļām vai to kombinācijai.";

4) regulas 25. pantu aizstāj ar šādu:

"*25. pants*
Tematiskās iedaļas un finansējums

Ar mikrofinansēšanas un sociālās uzņēmējdarbības apakšprogrammu atbalsta darbības a) un b) apakšpunktā minētajās tematiskajās iedaļās. Visā programmas darbības laikā indikatīvajā kopējās mikrofinansēšanas un sociālās uzņēmējdarbības apakšprogrammai piešķirtās summas sadalījumā starp dažādām tematiskajām iedaļām ievēro šādas minimālās procentuālās robežas:

a) mikrofinansējums neaizsargātām iedzīvotāju grupām un mikrouzņēmumiem – 35 %;

b) sociālā uzņēmējdarbība – 35 %.

Jebkuru atlikušo daļu piešķir pirmās daļas a) vai b) apakšpunktā minētajām tematiskajām iedaļām vai to kombinācijai.";

5) regulas 32. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Darba programmas vajadzības gadījumā ir paredzētas trīs gadu laikposmam un ietver aprakstu par darbībām, ko finansēs, procedūrām, ar kurām veic darbību atlasi Savienības finansējumam, ģeogrāfisko pārklājumu, mērķauditoriju un indikatīvu īstenošanas laika grafiku. Darba programmās iekļauj arī norādi par summu, kas piešķirta katram konkrētajam mērķim. Darba programmas stiprina programmas saskaņotību, norādot saikni starp trīs apakšprogrammām.";

6) regulas 33. un 34. pantu svītro.

271. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1301/2013

Regulu (ES) Nr. 1301/2013 groza šādi:

1) regulas 3. panta 1. punktu groza šādi:

a) e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"e) investīcijas iekšējā potenciāla attīstībā, veicot fiksētas investīcijas iekārtās un infrastruktūrā, tostarp kultūras un ilgtspējīga tūrisma infrastruktūrā, uzņēmumiem paredzētos pakalpojumos un atbalstot pētniecības un inovāciju institūcijas un investīcijas uzņēmumu tehnoloģijās un lietišķajos pētījumos;";

b) pievieno šādu daļu:

"Šā punkta pirmās daļas e) apakšpunktā minētās investīcijas kultūras un ilgtspējīga tūrisma infrastruktūrā tiek uzskatītas par maza mēroga investīcijām un tiesīgām saņemt atbalstu, ja ERAF ieguldījums darbībā nepārsniedz EUR 10 000 000. Minēto robežvērtību paaugstina līdz EUR 20 000 000, ja infrastruktūra ir uzskatāma par kultūras mantojumu 1972. gada *UNESCO* Konvencijas par pasaules kultūras un dabas mantojuma aizsardzību 1. panta nozīmē.";

2) regulas 5. panta 9. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

"e) atbalstot migrantu un bēgļu uzņemšanu un sociālo un ekonomisko integrāciju.";

3) regulas I pielikuma tabulā tekstu, sākot ar vārdiem "Sociālā infrastruktūra" līdz tabulas beigām, aizstāj ar šādu:

"Sociālā infrastruktūra

Bērnu aprūpe un izglītība	cilvēku skaits	Atbalstītās bērnu aprūpes vai izglītības infrastruktūras jauda
Veselības aprūpe	cilvēku skaits	Iedzīvotāju skaits, kuriem ir pieejami uzlaboti veselības aprūpes pakalpojumi
Mājokļi	mājokļa vienības	Atjaunoti mājokļi
	mājokļa vienības	Atjaunoti mājokļi, t. sk. migrantiem un bēgļiem (neieskaitot uzņemšanas centrus)
Migranti un bēgļi	cilvēku skaits	Migrantus un bēgļus atbalstošās infrastruktūras (izņemot mājokļus) jauda

Pilsētu attīstību raksturojošie rādītāji

	cilvēku skaits	Iedzīvotāju skaits, kas dzīvo apgabalos, kuros īsteno integrētas pilsētu attīstības stratēģijas
	kvadrātmetri	Jaunizveidotas vai sanētas zaļās zonas pilsētās
	kvadrātmetri	Uzceltas vai atjaunotas sabiedriskās ēkas vai komercēkas pilsētās

";

272. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1303/2013

Regulu (ES) Nr. 1303/2013 groza šādi:

1) preambulas 10. apsvērumā otro teikumu aizstāj ar šādu:

"Minētajiem nosacījumiem būtu jāļauj Komisijai panākt pārliecību, ka dalībvalstis ESI fondus izmanto likumīgi un atbilstoši un saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, *Euratom*) 2018/…[*+] ("Finanšu regula") nozīmē.

_____

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) 2018/… (OV ...).";

[+] OV: lūgums tekstā ievietot šīs grozošās regulas numuru un ievietot zemsvītras piezīmē šīs regulas numuru, datumu, nosaukumu un atsauci uz OV.

2) regulas 2. pantu groza šādi:

a) panta 10. punktu aizstāj ar šādu:

"10) "atbalsta saņēmējs" ir publiska vai privāta struktūra vai fiziska persona, kas ir atbildīga par darbību sākšanu vai gan sākšanu, gan īstenošanu un:

a) attiecībā uz valsts atbalstu– struktūra, kura saņem atbalstu, izņemot gadījumus, kad atbalsts uz atsevišķu uzņēmumu ir mazāks par EUR 200 000 gadījumos, kad attiecīgā dalībvalsts var nolemt, ka atbalsta saņēmējs ir tā struktūra, kas piešķir atbalstu, neskarot Komisijas Regulas (ES) Nr. 1407/2013*, (ES) Nr. 1408/2013** un (ES) Nr. 717/2014***; un

b) attiecībā uz finanšu instrumentiem, kas minēti šīs regulas otrās daļas IV sadaļā, – struktūra, kas īsteno finanšu instrumentu, vai attiecīgā gadījumā fondu fondu;

---

* Komisijas Regula (ES) Nr. 1407/2013 (2013. gada 18. decembris) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 352, 24.12.2013., 1. lpp.).

** Komisijas Regula (ES) Nr. 1408/2013 (2013. gada 18. decembris) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības nozarē (OV L 352, 24.12.2013., 9. lpp.).

*** Komisijas Regula (ES) Nr. 717/2014 (2014. gada 27. jūnijs) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam zvejniecības un akvakultūras nozarē (OV L 190, 28.6.2014., 45. lpp.).";

b) panta 31. punktu aizstāj ar šādu:

"31) "makroreģionāla stratēģija" ir integrēta sistēma, par kuru ir vienojusies Padome un kuru attiecīgā gadījumā ir apstiprinājusi Eiropadome, un kuru cita starpā var atbalstīt ar ESI fondiem, lai risinātu kopīgas problēmas konkrētā ģeogrāfiskā apgabalā saistībā ar dalībvalstīm un trešām valstīm, kuras atrodas vienā ģeogrāfiskā apgabalā un tādējādi gūst labumu no ciešākas sadarbības, kas palīdz sasniegt ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju;";

3) regulas 4. pantu groza šādi:

a) panta 7. punktā atsauci uz "Finanšu regulas 59. pantu" aizstāj ar "Finanšu regulas 63. pantu";

b) panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

"8. Komisija un dalībvalstis ievēro pareizas finanšu pārvaldības principu saskaņā ar Finanšu regulas 33. pantu, 36. panta 1. punktu un 61. pantu.";

4) regulas 9. pantam pievieno šādu daļu:

"Prioritātes, kas noteiktas katram no ESI fondiem konkrētā fonda noteikumos, jo īpaši attiecas uz atbilstošu katra ESI fonda izmantojumu migrācijas un patvēruma jomās. Saistībā ar minēto attiecīgā gadījumā tiek nodrošināta koordinācija ar Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 516/2014*.

---

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 516/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, groza Padomes Lēmumu 2008/381/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumus Nr. 573/2007/EK un Nr. 575/2007/EK un Padomes Lēmumu 2007/435/EK (OV L 150, 20.5.2014., 168. lpp.).";

5) regulas 16. pantā iekļauj šādu punktu:

"4.a Attiecīgā gadījumā dalībvalsts katru gadu līdz 31. janvārim iesniedz grozītu partnerības nolīgumu pēc tam, kad Komisija ir apstiprinājusi vienas vai vairāku programmu grozījumus iepriekšējā kalendārajā gadā.

Komisija katru gadu līdz 31. martam pieņem lēmumu, ar ko apstiprina, ka partnerības nolīguma grozījumi atspoguļo vienas vai vairāku programmu grozījumus, kurus Komisija apstiprinājusi iepriekšējā kalendārajā gadā.

Minētajā lēmumā var iekļaut grozījumu citos partnerības nolīguma elementos, ievērojot 4. punktā minēto priekšlikumu, ar noteikumu, ka priekšlikums Komisijai ir iesniegts līdz iepriekšējā kalendārā gada 31. decembrim.";

6) regulas 30. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Ja programmas grozījums ietekmē partnerības nolīgumā sniegto informāciju, tiek piemērota procedūra, kas ir izklāstīta 16. panta 4.a punktā.";

b) panta 3. punkta trešo teikumu dzēš;

7) regulas 32. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Ja sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju atlases komiteja, kas izveidota saskaņā ar 33. panta 3. punktu, konstatē, ka atlasītās sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas īstenošanai ir vajadzīgs atbalsts no vairāk nekā viena fonda, tā var saskaņā ar valsts noteikumiem un procedūrām izraudzīties galveno fondu, kas segtu visas sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģijas sagatavošanas, pamatdarbības un iedzīvināšanas izmaksas atbilstīgi 35. panta 1. punkta a), d) un e) apakšpunktam.";

8) regulas 34. panta 3. punktu groza šādi:

a) a) līdz d) apakšpunktus aizstāj ar šādiem:

"a) veidot vietējo dalībnieku, tostarp iespējamo atbalsta saņēmēju, spējas izstrādāt un īstenot darbības, tostarp sekmējot viņu projektu sagatavošanas un vadības spējas;

b) izstrādāt tādu nediskriminējošu un pārredzamu atlases procedūru, ar kuru izvairās no interešu konfliktiem, nodrošina, ka vismaz 50 % balsu atlases lēmumos ir partneriem, kas nav publiskas iestādes, un kura ļauj atlasi veikt, izmantojot rakstisku procedūru;

c) darbību atlasei izstrādāt un apstiprināt tādus nediskriminējošus objektīvus kritērijus, kuri nodrošina saskaņotību ar sabiedrības virzītas vietējās attīstības stratēģiju, nosakot minēto darbību prioritāti pēc to ieguldījuma minētās stratēģijas mērķu sasniegšanā;

d) sagatavot un publicēt uzaicinājumus iesniegt piedāvājumus vai pastāvīgu projektu iesniegšanas procedūru;";

b) pievieno šādu daļu:

"Ja vietējās rīcības grupas veic uzdevumus, kuri nav norādīti pirmās daļas a)–g) apakšpunktā un par kuriem ir atbildīga vadošā vai sertifikācijas iestāde vai maksājumu aģentūra, minētās vietējās rīcības grupas tiek izraudzītas par starpniekstruktūrām saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem.";

9) regulas 36. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Dalībvalsts vai vadošā iestāde var deleģēt atsevišķus uzdevumus saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem vienai vai vairākām starpniekstruktūrām, tostarp pašvaldībām, reģionālās attīstības iestādēm vai nevalstiskām organizācijām, saistībā ar ITI pārvaldību un īstenošanu.";

10) regulas 37. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) aplēsi par publiskā sektora un privātajiem papildu resursiem, ko finanšu instruments potenciāli varētu piesaistīt līdz galasaņēmēja līmenim (paredzamais sviras efekts), tostarp attiecīgā gadījumā izvērtējot nepieciešamību pēc atšķirīgas attieksmes, kā minēts 43.a pantā, un šādas attieksmes apmēru, lai piesaistītu partneru resursus no investoriem, kas darbojas saskaņā ar tirgus ekonomikas principu, un/vai tādu mehānismu aprakstu, kurus izmantos, lai noteiktu nepieciešamību pēc atšķirīgas attieksmes un šādas attieksmes apmēru, piemēram, konkurences noteikumiem atbilstoša vai pienācīgi neatkarīga novērtēšanas procesa aprakstu;";

b) panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"3. Šā panta 2. punktā minētajā *ex ante* novērtēšanā var ņemt vērā *ex ante* vērtēšanu, kā minēts Finanšu regulas 209. panta 2. punkta pirmās daļas h) apakšpunktā un otrajā daļā, un to var veikt vairākos posmos. Katrā ziņā to pabeidz, pirms vadošā iestāde lemj par programmas ieguldījumiem finanšu instrumentā.";

c) panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

"8. Galasaņēmēji, kas saņem atbalstu no kāda ESI fondu finanšu instrumenta, attiecīgā gadījumā var saņemt arī atbalstu no citas ESI fondu prioritātes vai programmas vai no cita instrumenta, ko atbalsta no Savienības budžeta, tostarp no Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF), kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/1017*, saskaņā ar piemērojamiem Savienības valsts atbalsta noteikumiem. Šajā gadījumā katram atbalsta avotam veido atsevišķu uzskaiti, un ESI fondu finanšu instrumenta atbalsts veido daļu no darbības, kuras atbilstīgos izdevumus nošķir no citiem atbalsta avotiem.

---

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/1017 (2015. gada 25. jūnijs) par Eiropas Stratēģisko investīciju fondu, Eiropas Investīciju konsultāciju centru un Eiropas Investīciju projektu portālu, ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1291/2013 un (ES) Nr. 1316/2013 – Eiropas Stratēģisko investīciju fonds (OV L 169, 1.7.2015., 1. lpp.).";

11) regulas 38. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

"c) finanšu instrumenti, šādu ieguldījumu apvienojot ar EIB finanšu produktiem ESIF ietvaros saskaņā ar 39.a pantu.";

b) panta 4. punktu groza šādi:

i) pirmās daļas b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"b) uzticēt īstenošanas uzdevumus, izmantojot līguma slēgšanas tiesību tiešu piešķiršanu:

i) EIB;

ii) starptautiskai finanšu iestādei, kurā dalībvalsts ir akciju turētāja;

iii) valstij piederošai bankai vai iestādei, kas izveidota kā juridiska persona, kura profesionāli veic finanšu darbības, un kas atbilst visiem šiem nosacījumiem:

– tajā nav tiešas privāta kapitāla līdzdalības, izņemot tādus privātā kapitāla līdzdalības veidus, kas neparedz kontroli un bloķēšanu, kā noteikts valsts tiesību aktos, saskaņā ar Līgumiem, un kam nav izšķirošas ietekmes uz attiecīgo banku vai iestādi, un izņemot tādus privāta kapitāla līdzdalības veidus, ar kuriem nekādi neietekmē lēmumus par tā finanšu instrumenta pārvaldību ikdienā, kurš saņem ESI fondu atbalstu;

– tā darbojas saskaņā ar valsts politikas mandātu, kuru ir piešķīrusi attiecīgā dalībvalsts iestāde valsts vai reģionālā līmenī un kurā kā visas tās darbības vai kā daļa no tās darbībām ir paredzēta arī tādu ekonomiskās attīstības darbību veikšana, ar kurām tiek veicināta ESI fondu mērķu sasniegšana;

– tā kā visas savas darbības vai kā daļu no savām darbībām veic ekonomiskās attīstības darbības, kuras veicina ESI fondu mērķu sasniegšanu reģionos, politikas jomās vai nozarēs, kurām finansējums no tirgus avotiem parasti nav pieejams vai nav pietiekams;

– tā darbojas, galveno uzmanību pievēršot nevis maksimālas peļņas gūšanai, bet tam, lai nodrošinātu savu darbību ilgtermiņa finanšu stabilitāti;

– tā atbilstoši piemērojamām tiesībām ar attiecīgiem pasākumiem nodrošina, lai b) apakšpunktā minētā tiešā līguma slēgšanas tiesību piešķiršana nesniegtu nekādu tiešu vai netiešu labumu komercdarbībai;

– tā ir neatkarīgas iestādes uzraudzībā saskaņā ar piemērojamām tiesībām;

c) uzticēt īstenošanas uzdevumus citam publisko vai privāto tiesību subjektam; vai

d) tieši uzņemties īstenošanas uzdevumus, ja finanšu instrumenti sastāv tikai no aizdevumiem vai garantijām. Šādā gadījumā vadošo iestādi uzskata par atbalsta saņēmēju 2. panta 10. punkta nozīmē.";

ii) otro daļu aizstāj ar šādu:

"Finanšu instrumentu īstenošanā šā punkta pirmās daļas a)–d) apakšpunktā minētās struktūras nodrošina, lai tiktu ievērotas piemērojamās tiesības un Finanšu regulas 155. panta 2. un 3. punktā noteiktās prasības.";

c) panta 5. un 6. punktu aizstāj ar šādiem:

"5. Šā panta 4. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētās struktūras, kad īsteno fondu fondus, daļu no īstenošanas var uzticēt finanšu starpniekiem ar noteikumu, ka šādas struktūras uz savu atbildību nodrošina finanšu starpnieku atbilstību Finanšu regulas 33. panta 1. punktā un 209. panta 2. punktā noteiktajiem kritērijiem. Finanšu starpniekus atlasa atklātās, pārredzamās, samērīgās un nediskriminējošās procedūrās, izvairoties no interešu konflikta.

6. Šā panta 4. punkta pirmās daļas b) un c) apakšpunktā minētās struktūras, kurām uzticēti īstenošanas uzdevumi, savā vārdā un vadošās iestādes uzdevumā atver fiduciāros kontus vai izveido finanšu instrumentu kā atsevišķu finansējuma daļu iestādē. Atsevišķas finansējuma daļas gadījumā grāmatvedībā atsevišķi uzskaita programmas resursus, kas ieguldīti finanšu instrumentā, un citus iestādei pieejamos resursus. Fiduciārajos kontos turētos aktīvus un šādas atsevišķas finansējuma daļas pārvalda saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu, ievērojot attiecīgus prudenciālos noteikumus, un tiem ir atbilstoša likviditāte.";

d) panta 7. punkta pirmās daļas ievadteikumu aizstāj ar šādu:

"7. Ja finanšu instrumentu īsteno saskaņā ar 4. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktu, ievērojot finanšu instrumenta īstenošanas struktūru, finansēšanas nolīgumos paredz noteikumus par programmu ieguldījumiem finanšu instrumentos saskaņā ar IV pielikumu šādos līmeņos:";

e) panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

"8. Finanšu instrumentiem, ko īsteno saskaņā ar 4. punkta pirmās daļas d) apakšpunktu, noteikumus par programmu ieguldījumiem finanšu instrumentos saskaņā ar IV pielikumu paredz stratēģijas dokumentā, ko izskata uzraudzības komiteja.";

f) panta 10. punktu aizstāj ar šādu:

"10. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros paredz vienādus nosacījumus attiecībā uz sīki izklāstītiem nosacījumiem šā panta 4. punkta pirmajā daļā un 39.a panta 5. punktā minēto struktūru pārvaldīto programmas ieguldījumu pārvietošanai un pārvaldībai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 150. panta 3. punktā.";

12) regulas 39. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta pirmās daļas ievadteikumu aizstāj ar šādu:

"2. Dalībvalstis var izmantot ERAF un ELFLA šīs regulas 65. panta 2. punktā noteiktā atbilstības perioda laikā, lai sniegtu finansiālu ieguldījumu šīs regulas 38. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajos finanšu instrumentos, kurus netieši īsteno Komisija ar EIB, ievērojot Finanšu regulas 62. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta iii) punktu un 208. panta 4. punktu, attiecībā uz šādiem pasākumiem:";

b) panta 4. punkta pirmajā daļā:

i) a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) atkāpjoties no 37. panta 2. punkta, tā pamatā ir Savienības mēroga *ex ante* novērtējums, kuru veic EIB un Komisija, vai, ja ir pieejami jaunāki dati, – *ex ante* novērtējums Savienības, valsts vai reģiona līmenī.

Pamatojoties uz pieejamiem datu avotiem par banku aizņēmuma finansējumu un MVU, *ex ante* novērtējums *inter alia* ietver analīzi par MVU finansēšanas vajadzībām attiecīgā līmenī, MVU finansēšanas nosacījumiem un vajadzībām, kā arī norādi par MVU finansējuma atšķirībām, MVU sektora ekonomiskās un finansiālās situācijas aprakstu attiecīgā līmenī, kopējo ieguldījumu minimālo kritisko masu, paredzamo kopējo aizdevumu apjomu, kas izriet no šādiem ieguldījumiem, un pievienoto vērtību;";

ii) b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) katra iesaistītā dalībvalsts to nodrošina kā daļu no atsevišķa prioritārā virziena programmas ietvaros – ERAF ieguldījuma gadījumā – vai kā daļu no īpašas valsts programmas, kas paredzēta attiecīgi ERAF un ELFLA finanšu ieguldījumam, un ar to sekmē 9. panta pirmās daļas 3. punktā norādīto tematisko mērķi;";

c) panta 7. un 8. punktu aizstāj ar šādu:

"7. Atkāpjoties no 41. panta 1. un 2. punkta, attiecībā uz finansiāliem ieguldījumiem, kas minēti šā panta 2. punktā, dalībvalsts maksājuma pieteikumu Komisijai iesniedz, pamatojoties uz to summu 100 % apmēru, kuras dalībvalstij jāmaksā EIB saskaņā ar šā panta 4. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētajā finansēšanas nolīgumā noteikto grafiku. Šādu maksājuma pieteikumu pamatā ir summas, ko EIB pieprasījusi, uzskatot, ka tās ir nepieciešamas, lai segtu saistības saskaņā ar garantijas nolīgumiem vai pārvēršanas vērtspapīros darījumiem, kuri jāpabeidz nākamajos trijos mēnešos. Dalībvalstis maksājumus EIB veic nekavējoties un jebkurā gadījumā, pirms EIB uzņemas saistības.

8. Programmas slēgšanas brīdī 42. panta 1. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētie atbilstīgie izdevumi ir to programmas ieguldījumu kopējā summa, kas iemaksāti finanšu instrumentā un kas atbilst:

a) attiecībā uz pasākumiem, kas minēti šā panta 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, – 42. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajiem resursiem;

b) attiecībā uz darbībām, kas minētas šā panta 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, – jauna aizņēmuma finansējuma kopējai summai, kas iegūta no pārvēršanas vērtspapīros darījumiem un izmaksāta atbalsttiesīgiem MVU vai par labu tiem 65. panta 2. punktā norādītajā atbilstības periodā.";

13) regulā iekļauj šādu pantu:

"*39.a pants*
ESI fondu ieguldījums finanšu instrumentos,
apvienojot šādu ieguldījumu ar EIB finanšu produktiem
Eiropas Stratēģisko investīciju fonda ietvaros

1. Lai piesaistītu papildu privātā sektora investīcijas, vadošās iestādes var izmantot ESI fondus, lai veiktu ieguldījumu 38. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajos finanšu instrumentos ar noteikumu, ka tas dod ieguldījumu *inter alia* ESI fondu mērķu sasniegšanā un Savienības stratēģijā gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei.

2. Šā panta 1. punktā minētais ieguldījums nepārsniedz 25 % no galasaņēmējiem sniegtā kopējā atbalsta. Šīs regulas 120. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajos mazāk attīstītajos reģionos finansiālais ieguldījums var pārsniegt 25 %, ja tas ir pienācīgi pamatots ar 37. panta 2. punktā vai šā panta 3. punktā minētajiem novērtējumiem, taču tas nepārsniedz 40 %. Šajā punktā minētais kopējais atbalsts ietver jaunu aizdevumu un garantēto aizdevumu kopsummu, kā arī galasaņēmējiem veiktas pašu kapitāla un kvazikapitāla investīcijas. Šajā punktā minētos garantētos aizdevumus ņem vērā tikai, ciktāl ESI fondu resursi tiek piesaistīti garantijas līgumiem, ko aprēķina, pamatojoties uz piesardzīgu *ex ante* riska novērtējumu, ieskaitot jaunu aizdevumu bez atlikuma dalāmu summu.

3. Atkāpjoties no 37. panta 2. punkta, ieguldījumus saskaņā ar šā panta 1. punktu var balstīt uz sagatavošanas novērtējumu, tostarp pienācīgu pārbaudi, ko EIB veikusi attiecībā uz savu ieguldījumu finanšu produktā ESIF.

4. Vadošo iestāžu ziņojumus saskaņā ar šīs regulas 46. pantu par darbībām, kas ietver finanšu instrumentus saskaņā ar šo pantu, balsta uz informāciju, kuru EIB glabā, lai sniegtu ziņojumus, ievērojot Regulas (ES) 2015/1017 16. panta 1. un 2. punktu, un kura papildināta ar papildu informāciju, kas pieprasīta saskaņā ar šīs regulas 46. panta 2. punktu. Šajā punktā noteiktās prasības ļauj nodrošināt vienādus ziņošanas nosacījumus saskaņā ar šīs regulas 46. panta 3. punktu.

5. Veicot ieguldījumu 38. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajos finanšu instrumentos, vadošā iestāde var veikt šādas darbības:

a) investēt tādas esošas vai jaunizveidotas juridiskās personas kapitālā, kura ir paredzēta, lai īstenotu investīcijas galasaņēmējos saskaņā ar attiecīgo ESI fondu mērķiem, un kura uzņemsies īstenošanas uzdevumus;

b) uzticēt īstenošanas uzdevumus saskaņā ar 38. panta 4. punkta pirmās daļas b) un c) apakšpunktu.

Struktūra, kurai ir uzticēti šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētie īstenošanas uzdevumi, vai nu atver fiduciāro kontu savā vārdā un vadošās iestādes uzdevumā, vai izveido atsevišķu finansējuma daļu iestādē programmas ieguldījumam. Atsevišķas finansējuma daļas gadījumā grāmatvedībā atsevišķi uzskaita programmas resursus, kas ieguldīti finanšu instrumentā, un citus iestādei pieejamos resursus. Fiduciārajos kontos turētos aktīvus un šādas atsevišķas finansējuma daļas pārvalda saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu, ievērojot attiecīgus prudenciālos noteikumus, un tiem ir atbilstoša likviditāte.

Šā panta nolūkos finanšu instruments var būt arī investīciju platformas veidā vai tās daļa saskaņā ar Regulas (ES) 2015/1017 2. panta 4. punktu ar noteikumu, ka investīciju platforma ir īpašam nolūkam dibinātas sabiedrības vai pārvaldīta konta veidā.

6. Šīs regulas 38. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto finanšu instrumentu īstenošanā šā panta 5. punktā minētās struktūras nodrošina, lai tiktu ievērotas piemērojamās tiesības un Finanšu regulas 155. panta 2. un 3. punktā noteiktās prasības.

7. Līdz ... [trīs mēneši pēc grozošās regulas stāšanās spēkā datuma] Komisija saskaņā ar 149. pantu pieņem deleģētos aktus, ar kuriem papildina šo regulu, paredzot īpašus papildu noteikumus par to struktūru uzdevumiem, pienākumiem un atbildību, kuras īsteno finanšu instrumentus, saistītos atlases kritērijus un produktus, ko var nodrošināt, izmantojot finanšu instrumentus saskaņā ar 38. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

8. Šā panta 5. punktā minētās struktūras, kad īsteno fondu fondus, daļu no īstenošanas var uzticēt finanšu starpniekiem ar noteikumu, ka tādas struktūras uz savu atbildību nodrošina finanšu starpnieku atbilstību Finanšu regulas 33. panta 1. punktā un 209. panta 2. punktā noteiktajiem kritērijiem. Finanšu starpniekus atlasa atklātā, pārredzamā, samērīgā un nediskriminējošā procedūrā, izvairoties no interešu konflikta.

9. Ja nolūkā īstenot 38. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētos finanšu instrumentus vadošās iestādes iegulda ESI fondu programmu līdzekļus esošā instrumentā, kura fonda pārvaldnieku jau ir izraudzījusies EIB, starptautiska finanšu iestāde, kurā dalībvalsts ir akciju turētāja, vai valstij piederoša banka vai iestāde, kas izveidota kā juridiska persona, kura profesionāli veic finanšu darbības, un kas atbilst 38. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta iii) punktā noteiktajiem nosacījumiem, tās uztic īstenošanas uzdevumus minētajam fondu pārvaldniekam, izmantojot līguma slēgšanas tiesību tiešu piešķiršanu.

10. Atkāpjoties no 41. panta 1. un 2. punkta, ieguldījumiem finanšu instrumentos, kas noteikti šā panta 9. punktā, starpposma maksājumu pieteikumus secīgi iesniedz saskaņā ar finansēšanas nolīgumā noteikto maksājumu grafiku. Šī punkta pirmajā teikumā minētais maksājumu grafiks atbilst maksājumu grafikam, kas saskaņots ar citiem investoriem tajā pašā finanšu instrumentā.

11. Noteikumus ieguldījumiem saskaņā ar 38. panta 1. punkta c) apakšpunktu izklāsta finansējuma nolīgumos saskaņā ar IV pielikumu šādos līmeņos:

    a) attiecīgā gadījumā starp pienācīgi pilnvarotiem vadošās iestādes un tās struktūras pārstāvjiem, kura īsteno fondu fondu;

b) starp pienācīgi pilnvarotiem vadošās iestādes pārstāvjiem vai attiecīgā gadījumā starp tās struktūras pārstāvjiem, kura īsteno fondu fondu, un tās struktūras pārstāvjiem, kura īsteno finanšu instrumentu.

12. Ieguldījumiem, kuri, ievērojot šā panta 1. punktu, veikti investīciju platformās, kas saņem ieguldījumus no Savienības līmenī izveidotiem instrumentiem, atbilstību valsts atbalsta noteikumiem nodrošina saskaņā ar Finanšu regulas 209. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu.

13. Šīs regulas 38. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto finanšu instrumentu gadījumā, kas ir garantijas instrumenta veidā, dalībvalstis var nolemt, ka ESI fondi attiecīgos gadījumos iegulda to aizdevumu portfeļu dažādās daļās, kurus sedz arī ES garantija, ievērojot Regulu (ES) 2015/1017.

14. Attiecībā uz ERAF, ESF, Kohēzijas fondu un EJZF atsevišķu prioritāti un attiecībā uz ELFLA atsevišķa veida darbību ar līdzfinansējuma likmi līdz 100 % var noteikt programmas ietvaros, lai atbalstītu darbības, ko īsteno, izmantojot 38. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētos finanšu instrumentus.

15. Neatkarīgi no 70. panta un 93. panta 1. punkta ieguldījumus, kas veikti, ievērojot šā panta 1. punktu, var izmantot, lai nodrošinātu jaunu aizņēmuma un kapitāla finansējumu visā dalībvalsts teritorijā, neņemot vērā reģionu kategorijas, ja vien finansēšanas nolīgumā nav paredzēts citādi.

16. Līdz 2019. gada 31. decembrim Komisija pārskata šā panta piemērošanu un vajadzības gadījumā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei tiesību akta priekšlikumu.";

14) regulas 40. pantu groza šādi:

a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

"1. Iestādes, kas izraudzītas saskaņā ar šīs regulas 124. pantu un ELFLA regulas 65. pantu, neveic pārbaudes uz vietas EIB līmenī vai citu tādu starptautisku finanšu iestāžu līmenī, kurās dalībvalsts ir akciju turētāja, attiecībā uz to īstenotiem finanšu instrumentiem.

Tomēr izraudzītās iestādes veic pārbaudes saskaņā ar šīs regulas 125. panta 5. punktu un pārbaudes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 59. panta 1. punktu citu tādu struktūru līmenī, kuras īsteno finanšu instrumentus savas attiecīgās dalībvalsts jurisdikcijā.

EIB un citas starptautiskas finanšu iestādes, kurās dalībvalsts ir akciju turētāja, iesniedz izraudzītajām iestādēm kontroles ziņojumu ar katru maksājuma pieteikumu. Tās arī iesniedz Komisijai un izraudzītajām iestādēm gada revīzijas ziņojumu, kuru sagatavojuši šo struktūru ārējie revidenti. Minētie ziņošanas pienākumi neskar tos ziņošanas pienākumus, tostarp finanšu instrumentu darbības rezultātus, kas noteikti šīs regulas 46. panta 1. un 2. punktā.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt īstenošanas aktu par šā punkta trešajā daļā minēto kontroles ziņojumu un gada revīzijas ziņojumu paraugiem.

Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 150. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

2. Neskarot šīs regulas 127. pantu un Regulas (ES) Nr. 1306/2013 9. pantu, par programmu revīziju atbildīgās struktūras neveic revīzijas EIB līmenī vai citu tādu starptautisku finanšu iestāžu līmenī, kurās dalībvalsts ir akciju turētāja, attiecībā uz to īstenotiem finanšu instrumentiem.

Par programmu revīziju atbildīgās struktūras veic darbību un pārvaldības un kontroles sistēmu revīzijas citu tādu struktūru līmenī, kas īsteno finanšu instrumentus to attiecīgajās dalībvalstīs, un galasaņēmēju līmenī, kad ir izpildīti 3. punktā paredzētie nosacījumi.

Komisija var veikt revīzijas 1. punktā minēto struktūru līmenī, ja tā secina, ka tas ir nepieciešams, lai iegūtu pamatotu pārliecību, ņemot vērā konstatētos riskus.

2.a Atkāpjoties no šā panta 1. un 2. punkta, attiecībā uz 38. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 39. pantā minētajiem finanšu instrumentiem, kas tika izveidoti ar finansēšanas nolīgumu, kurš parakstīts pirms ... [šīs grozošās regulas stāšanās spēkā diena], tiek piemēroti šajā panta paredzētie noteikumi, kas ir piemērojami finansēšanas nolīguma parakstīšanas brīdī.";

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Līdz ... [trīs mēneši pēc šīs grozošās regulas stāšanās spēkā dienas] Komisija saskaņā ar 149. pantu pieņem deleģētos aktus, ar kuriem papildina šo regulu, paredzot īpašus papildu noteikumus par 38. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minēto finanšu instrumentu pārvaldību un kontroli, attiecībā uz vadošo un revīzijas iestāžu veicamo kontroļu veidiem, apliecinošo dokumentu glabāšanas kārtību un datiem, kas pierādāmi ar apliecinošiem dokumentiem.";

c) iekļauj šādu punktu:

"5.a Atkāpjoties no šīs regulas 143. panta 4. punkta un Regulas (ES) Nr. 1306/2013 56. panta otrās daļas, darbībās, kuras ietver finanšu instrumentus, ieguldījumu, kas atcelts saskaņā ar šīs regulas 143. panta 2. punktu vai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 56. panta pirmo daļu atsevišķa pārkāpuma rezultātā, var atkārtoti izmantot tajā pašā darbībā ar šādiem nosacījumiem:

a) ja pārkāpums, kas izraisa ieguldījuma atcelšanu, tiek atklāts galasaņēmēja līmenī, atcelto ieguldījumu var atkārtoti izmantot tikai citiem galasaņēmējiem tā paša finanšu instrumenta ietvaros;

b) ja pārkāpums, kas izraisa ieguldījuma atcelšanu, tiek atklāts finanšu starpnieka līmenī fondu fondā, atcelto ieguldījumu var atkārtoti izmantot tikai citiem finanšu starpniekiem.

Ja pārkāpums, kas izraisa ieguldījuma atcelšanu, tiek atklāts tās struktūras līmenī, kura īsteno fondu fondu, vai tās struktūras līmenī, kura īsteno finanšu instrumentus, ja finanšu instruments tiek īstenots, izmantojot struktūru bez fondu fonda, atcelto ieguldījumu nevar atkārtoti izmantot tajā pašā darbībā.

Ja tiek veikta finanšu korekcija saistībā ar sistēmisku pārkāpumu, atcelto ieguldījumu nevar atkārtoti izmantot nevienai darbībai, ko skāris sistēmiskais pārkāpums.";

15) regulas 41. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmās daļas ievadteikumu aizstāj ar šādu:

"1. Attiecībā uz 38. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā minētajiem finanšu instrumentiem un 38. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem finanšu instrumentiem, ko īsteno saskaņā ar 38. panta 4. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktu, – lai saņemtu programmas finansējumu, secīgi iesniedz starpposma maksājumu pieteikumus, un tos iemaksā finanšu instrumentā 65. panta 2. punktā noteiktajā atbilstības periodā ("atbilstības periods") saskaņā ar šādiem nosacījumiem:";

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Attiecībā uz 38. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem finanšu instrumentiem, ko īsteno saskaņā ar 38. panta 4. punkta pirmās daļas d) apakšpunktu, starpposma maksājumu pieteikumos un slēguma bilances maksājuma pieteikumā iekļauj maksājumu kopsummu, ko vadošā iestāde maksājusi kā investīcijas galasaņēmējos, kā minēts 42. panta 1. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā.";

16) regulas 42. pantu groza šādi:

a) panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"3. Tādu uz uzņēmumu pašu kapitālu balstītu instrumentu gadījumā, kuri minēti 37. panta 4. punktā, par kuriem 38. panta 7. punkta b) apakšpunktā minētais finansēšanas nolīgums ir parakstīts pirms 2018. gada 31. decembra un kuri līdz atbilstības perioda beigām ir investējuši vismaz 55 % no programmas līdzekļiem, par ko uzņemtas saistības attiecīgajā finansēšanas nolīgumā, ierobežotu maksājumu summu investīcijām galasaņēmējos, kas jāsamaksā attiecībā uz laikposmu, kurš nav ilgāks par četriem gadiem pēc atbilstības perioda beigām, var uzskatīt par atbilstīgiem izdevumiem, ja tos iemaksā īpaši šim nolūkam atvērtā darījuma kontā, ar noteikumu, ka ir ievēroti valsts atbalsta noteikumi un ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi.";

b) panta 5. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"5. Ja struktūra, kas īsteno fondu fondu, vai struktūras, kuras īsteno finanšu instrumentus, ievērojot 38. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 38. panta 4. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktu, sedz šā panta 1. punkta pirmās daļas d) apakšpunktā un 2. punktā minētās pārvaldības izmaksas un maksu, tās nepārsniedz robežvērtības, kuras noteiktas šā panta 6. punktā minētajā deleģētajā aktā. Pārvaldības izmaksās iekļauj tiešās vai netiešās izmaksas, ko kompensē atbilstoši izdevumu pamatojumam, savukārt pārvaldības maksu nosaka atbilstīgi saskaņotai sniegto pakalpojumu cenai, kas attiecīgā gadījumā noteikta, izmantojot konkurences noteikumiem atbilstošu tirgus procesu. Pārvaldības izmaksas un maksu pamato ar darbības rezultātos balstītu aprēķina metodoloģiju.";

17) regulā iekļauj šādu pantu:

"*43.a pants*

Atšķirīga attieksme pret investoriem

1. Atbalstu no ESI fondiem finanšu instrumentiem, kas investēti galasaņēmējos, un ieņēmumus un cita veida ienākumus vai peļņu, piemēram, procentus, garantijas maksu, dividendes, kapitāla ieņēmumus vai jebkurus citus šo investīciju radītus ieņēmumus, kas ir attiecināmi uz atbalstu no ESI fondiem, var izmantot atšķirīgai attieksmei pret investoriem, kas darbojas saskaņā ar tirgus ekonomikas principu, kā arī EIB, kad izmanto ES galvojumu, ievērojot Regulu (ES) 2015/1017. Šādu atšķirīgo attieksmi pamato ar vajadzību piesaistīt privātu darījuma partneru resursus un panākt sviras efektu attiecībā uz publisko finansējumu.

2. Šīs regulas 37. panta 2. punktā un 39.a panta 3. punktā minētie novērtējumi attiecīgā gadījumā ietver izvērtējumu par to, vai ir nepieciešama šā panta 1. punktā minētā atšķirīgā attieksme un cik lielā mērā, un/vai tāda mehānisma aprakstu, ko izmantos, lai noteiktu nepieciešamību pēc šādas atšķirīgas attieksmes un tās apmēru.

3. Atšķirīga attieksme nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai radītu stimulus privātu darījuma partneru resursu piesaistei. Tā pārmērīgi nekompensē investorus, kas darbojas saskaņā ar tirgus ekonomikas principu, vai EIB, kad izmanto ES galvojumu saskaņā ar Regulu (ES) 2015/1017. Interešu saskaņošanu nodrošina ar atbilstīgu riska un peļņas dalījumu.

4. Atšķirīga attieksme pret investoriem, kas darbojas saskaņā ar tirgus ekonomikas principu, neskar Savienības valsts atbalsta noteikumus.";

18) regulas 44. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Neskarot 43.a pantu, līdzekļus, kas iemaksāti atpakaļ finanšu instrumentos no investīcijām vai no atbrīvotajiem līdzekļiem, kuri piesaistīti garantijas līgumiem, tostarp kapitāla atmaksas, ieņēmumus un cita veida ienākumus vai peļņu, piemēram, procentus, garantijas maksu, dividendes, kapitāla ieņēmumus vai jebkurus citus investīciju radītus ieņēmumus, un kas ir attiecināmi uz atbalstu no ESI fondiem, atkārtoti izmanto turpmāk minētajos nolūkos līdz nepieciešamajām summām un secībā, par kuru puses vienojušās attiecīgajos finansēšanas nolīgumos:

a) turpmākām investīcijām ar to pašu vai citu finanšu instrumentu starpniecību atbilstoši konkrētajiem mērķiem, kas noteikti saskaņā ar prioritāti;

b) attiecīgā gadījumā, lai segtu tos zaudējumus ESI fondu ieguldījuma finanšu instrumentā nominālvērtībā, kas rodas no negatīviem procentiem, ja šie zaudējumi rodas, neraugoties uz aktīvu finanšu līdzekļu pārvaldību, ko veic struktūras, kas īsteno finanšu instrumentus;

c) attiecīgā gadījumā radušos pārvaldības izmaksu atlīdzināšanai un finanšu instrumenta pārvaldības maksas samaksāšanai.";

19) regulas 46. panta 2. punkta pirmo daļu groza šādi:

a) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) to struktūru identifikācija, kuras īsteno finanšu instrumentus, attiecīgā gadījumā norādot struktūras, kuras īsteno fondu fondus, kā minēts 38. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā;";

b) punkta g) un h) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"g) procenti un citi ieņēmumi no atbalsta, kas no ESI fondiem sniegts finanšu instrumentam, un programmu līdzekļi, kas iemaksāti atpakaļ finanšu instrumentos no investīcijām, kā minēts 43. un 44. pantā, un summas, kas izmantotas atšķirīgai attieksmei, kā minēts 43.a pantā;

h) paveiktais finanšu instrumenta veikto investīciju paredzamā sviras efekta sasniegšanā;";

20) regulas 49. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Uzraudzības komiteja var iesniegt vadošajai iestādei apsvērumus par programmas īstenošanu un novērtējumu, tostarp par darbībām, kas saistītas ar administratīvā sloga mazināšanu atbalsta saņēmējiem. Tā var iesniegt apsvērumus arī par atbalsta no ESI fondiem publicitāti un par informētības palielināšanu attiecībā uz minētā atbalsta rezultātiem. Tā uzrauga darbības, kas veiktas, pamatojoties uz tās apsvērumiem.";

21) regulas 51. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Katru gadu no 2016. gada līdz 2023. gadam ieskaitot organizē ikgadēju izvērtēšanas sanāksmi ar Komisijas un katras dalībvalsts līdzdalību, lai izvērtētu katras programmas darbības rezultātus, ņemot vērā gada īstenošanas ziņojumu un Komisijas apsvērumus, ja tādi ir. Sanāksmē arī pārskata programmas komunikācijas un informācijas pasākumus, jo īpaši to pasākumu rezultātus un efektivitāti, kuri veikti, lai sabiedrību informētu par to, kādi ir no ESI fondiem sniegtā atbalsta rezultāti un pievienotā vērtība.";

22) regulas 56. panta 5. punktu svītro;

23) regulas 57. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro arī ieguldījumiem no ERAF vai ELFLA 39. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajās īpašam nolūkam paredzētajās programmās.";

24) regulas 58. panta 1. punktu groza šādi:

a) otrajā daļā atsauci uz "Finanšu regulas 60. pantu" aizstāj ar "Finanšu regulas 154. pantu";

b) trešās daļas f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"f) darbības ar mērķi izplatīt informāciju, atbalstīt tīklu izveidi, veikt komunikācijas pasākumus, īpašu uzmanību pievēršot rezultātiem un pievienotajai vērtībai, kas gūti ar atbalstu no ESI fondiem, palielināt informētību un veicināt sadarbību un pieredzes apmaiņu, tostarp ar trešām valstīm;";

c) ceturto daļu aizstāj ar šādu:

"Komisija vismaz 15 % no šajā pantā minētajiem resursiem paredz tam, lai saziņā ar sabiedrību nodrošinātu lielāku efektivitāti un spēcīgāku sinerģiju starp komunikācijas pasākumiem, kas veikti pēc Komisijas iniciatīvas, paplašinot zināšanu bāzi par rezultātiem, jo īpaši, efektīvāk vācot un izplatot datus, sagatavojot izvērtējumus un ziņojumus, un it sevišķi izceļot ESI fondu ieguldījumu cilvēku dzīves uzlabošanā, kā arī vairojot no ESI fondiem sniegtā atbalsta publicitāti un palielinot informētību par šāda atbalsta rezultātiem un pievienoto vērtību. Attiecīgos gadījumos pēc programmu slēgšanas turpina informācijas, komunikācijas un publicitātes pasākumus attiecībā uz rezultātiem un pievienoto vērtību, ko devis atbalsts no ESI fondiem, īpašu uzmanību pievēršot darbībām. Ar šādiem pasākumiem arī sekmē korporatīvo komunikāciju attiecībā uz Savienības politikas prioritātēm, ciktāl tās ir saistītas ar šīs regulas vispārējiem mērķiem.";

d) pievieno šādu daļu:

"Atkarībā no to mērķa šajā pantā minētos pasākumus var finansēt kā darbības vai administratīvos izdevumus.";

25) regulas 59. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

"1.a Katrs ESI fonds var atbalstīt tehniskās palīdzības darbības, ko finansē kāds no pārējiem ESI fondiem.";

b) pievieno šādu punktu:

"3. Neskarot 2. punktu, dalībvalstis var īstenot 1. punktā minētās darbības, izmantojot līguma slēgšanas tiesību tiešu piešķiršanu:

a) EIB;

b) starptautiskai finanšu iestādei, kurā dalībvalsts ir akciju turētāja;

c) valstij piederošai bankai vai iestādei, kā minēts 38. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta iii) daļā.";

26) regulas 61. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"1. Šo pantu piemēro darbībām, no kurām pēc to pabeigšanas gūst neto ienākumus. Šā panta nolūkos "neto ienākumi" ir ienākošās naudas plūsmas, ko lietotāji tiešā veidā maksā par precēm vai pakalpojumiem, kurus nodrošina darbība, piemēram, maksas, ko lietotāji tiešā veidā maksā par infrastruktūras izmantošanu, zemes vai ēku pārdošanu vai īri vai arī maksājumiem par pakalpojumiem, atskaitot darbības izmaksas un ātri nolietojamu iekārtu aizvietošanas izmaksas, kas rodas attiecīgajā laikposmā. Darbības izmaksu ietaupījumus, kas gūti no darbības, izņemot izmaksu ietaupījumus, kas gūti no energoefektivitātes pasākumu īstenošanas, uzskata par neto ienākumiem, izņemot gadījumus, kad tos kompensē līdzvērtīgs darbības subsīdiju samazinājums.";

b) panta 3. punkta pirmajā daļā iekļauj šādu apakšpunktu:

"aa) dalībvalsts noteiktas vienotas likmes neto ienākumu procentuālās daļas piemērošana nozarei vai apakšnozarei, uz kuru neattiecas a) apakšpunkts. Pirms vienotās likmes piemērošanas atbildīgā revīzijas iestāde pārbauda, vai vienotā likme ir noteikta saskaņā ar taisnīgu, godīgu un pārbaudāmu metodi, pamatojoties uz vēsturiskiem datiem vai objektīviem kritērijiem.";

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Šā panta 3. punktā izklāstīto metožu piemērošanas alternatīva ir iespēja 60. panta 1. punktā minēto maksimālo līdzfinansēšanas likmi pēc dalībvalsts pieprasījuma samazināt prioritātei vai pasākumam, kurā visām atbalstītajām darbībām varētu piemērot vienotu likmi saskaņā ar šā panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu. Samazinājums nav mazāks par summu, kas aprēķināta, maksimālo Savienības līdzfinansējuma likmi, kura piemērojama saskaņā ar konkrētu fondu noteikumiem, reizinot ar minētajā apakšpunktā minēto vienoto likmi.";

d) panta 7. punkta pirmās daļas h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"h) darbībām, kurām atbalsta summas vai likmes ir noteiktas ELFLA regulas II pielikumā vai EJZF regulā.";

e) panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

"8. Turklāt 1.–6. punktu nepiemēro darbībām, kurām atbalsts saskaņā ar programmu ir valsts atbalsts.";

27) regulas 65. pantu groza šādi:

a) panta 8. punkta trešo daļu groza šādi:

i) punkta h) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"h) darbībām, kurām atbalsta summas vai likmes ir noteiktas ELFLA regulas II pielikumā vai EJZF regulā, izņemot tās darbības, kurām ir atsauce uz šo punktu saskaņā ar EJZF regulu; vai";

ii) punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"i) darbībām, kuru kopējās atbilstīgās izmaksas nepārsniedz EUR 100 000.";

b) panta 11. punktu aizstāj ar šādu:

"11. Darbībai var piešķirt atbalstu no viena vai vairākiem ESI fondiem vai no vienas vai vairākām programmām un no citiem Savienības instrumentiem ar noteikumu, ka izdevumi, kas deklarēti maksājuma pieteikumā vienam no ESI fondiem, nav deklarēti nedz atbalstam no cita fonda vai Savienības instrumenta, nedz arī atbalstam no tā paša fonda citā programmā. Izdevumu summu, kas jāiekļauj ESI fonda maksājuma pieteikumā, var aprēķināt proporcionāli katram ESI fondam un attiecīgajai programmai vai programmām saskaņā ar dokumentu, kurā izklāstīti atbalsta nosacījumi.";

28) regulas 67. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) vienreizējie maksājumi;";

ii) pievieno šādu apakšpunktu:

"e) finansējums, kas nav saistīts ar attiecīgo darbību izmaksām, bet ir balstīts uz to nosacījumu izpildi, kuri ir saistīti ar progresa gūšanu programmu īstenošanā vai programmu mērķu sasniegšanu, kā noteikts deleģētajā aktā, kas pieņemts saskaņā ar 5.a punktu.

iii) pievieno šādu daļu:

"Šā punkta pirmās daļas e) apakšpunktā minētā finansējuma veida gadījumā revīzijas vienīgais mērķis ir pārbaudīt, vai ir izpildīti nosacījumi atlīdzināšanai.";

b) iekļauj šādu punktu:

"2.a Darbībai vai projektiem, uz kuriem neattiecas 4. punkta pirmais teikums un kuri saņem atbalstu no ERAF un ESF, dotācijas un atmaksājamā palīdzība, kam publiskais atbalsts nepārsniedz EUR 100 000, ir standarta likmes vienības izmaksu, vienreizējo maksājumu vai vienoto likmju veidā, izņemot darbības, kas saņem atbalstu valsts atbalsta ietvaros, kas nav *de minimis* atbalsts.

Ja izmanto vienotas likmes finansējumu, izmaksu kategorijas, kurām piemēro vienoto likmi, var atlīdzināt saskaņā ar šā panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu.

ELFLA, ERAF vai ESF atbalstītām darbībām, kurām izmanto 68.b panta 1. punktā minēto vienoto likmi, dalībniekiem izmaksātās algas un pabalstus var atlīdzināt saskaņā ar šā panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu.

Uz šo punktu attiecas pārejas noteikumi, kas izklāstīti 152. panta 7. punktā.";

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Ja darbību vai projektu, kas ir darbības daļa, īsteno tikai ar būvdarbu, preču vai pakalpojumu publiska iepirkuma starpniecību, piemēro tikai 1. punkta pirmās daļas a) un e) apakšpunktu. Ja publiskais iepirkums darbībā vai projektā, kas ir darbības daļa, attiecas tikai uz konkrētām izmaksu kategorijām, visas 1. punktā minētās iespējas var piemērot visai darbībai vai projektam, kas ir darbības daļa.";

d) panta 5. punktu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) saskaņā ar taisnīgu, godīgu un pārbaudāmu aprēķina metodi, kuras pamatā ir kāds no šiem:

i) statistikas dati, cita objektīva informācija vai ekspertu slēdziens; vai

ii) pārbaudīti atsevišķu atbalsta saņēmēju vēsturiskie dati;

iii) atsevišķu atbalsta saņēmēju parastās izmaksu uzskaites prakses piemērošana;";

ii) iekļauj šādu apakšpunktu:

"aa) budžeta projekts, kas sagatavots katrā atsevišķā gadījumā un ko *ex ante* apstiprinājusi vadošā iestāde vai – ELFLA gadījumā – par darbību atlasi atbildīgā iestāde, ja publiskais atbalsts nepārsniedz EUR 100 000;";

e) iekļauj šādu punktu:

"5.a Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pieņemt deleģētos aktus, ar ko šo regulu papildina attiecībā uz šā panta 1. punkta pirmās daļas b) un d) apakšpunktā minēto standarta likmes vienības izmaksu vai vienotas likmes finansējuma definīciju, šā panta 5. punkta a) apakšpunktā minētajām saistītajām metodēm un šā panta 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunktā minētā atbalsta veidu, paredzot sīki izstrādātus noteikumus par finansēšanas nosacījumiem un to piemērošanu.";

29) regulas 68. pantu aizstāj ar šādu:

"*68. pants*
Vienotas likmes finansējums netiešajām izmaksām
par dotācijām un atmaksājamo palīdzību

Ja darbības īstenošanā rodas netiešas izmaksas, tās var aprēķināt kā vienotu likmi vienā no šādiem veidiem:

a) vienota likme līdz 25 % no atbilstīgajām tiešajām izmaksām ar noteikumu, ka likmi aprēķina, pamatojoties uz taisnīgu, godīgu un pārbaudāmu aprēķina metodi vai metodi, ko saskaņā ar shēmām attiecībā uz dotācijām, kuras pilnībā finansē dalībvalsts, piemēro līdzīga veida darbībai un atbalsta saņēmējam;

b) vienota likme līdz 15 % no atbilstīgajām tiešajām personāla izmaksām, neprasot dalībvalstij veikt nekādu aprēķinu, lai noteiktu piemērojamo likmi;

c) vienota likme, ko piemēro atbilstīgajām tiešajām izmaksām, pamatojoties uz pašreizējām metodēm un atbilstošajām likmēm, kas Savienības politikas virzienos piemērojamas līdzīga veida darbībai un atbalsta saņēmējam.

Komisija tiek pilnvarota saskaņā ar 149. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai papildinātu noteikumus par šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minēto vienoto likmi un saistītajām metodēm.";

30) iekļauj šādus pantus:

"*68.a pants*

Personāla izmaksas par dotācijām un atmaksājamo palīdzību

1. Tiešās personāla izmaksas par darbību var aprēķināt kā vienotu likmi līdz 20 % no tiešajām izmaksām, kas neaptver minētās darbības personāla izmaksas. Dalībvalstīm nav jāveic nekādi aprēķini, lai noteiktu piemērojamo likmi, ar noteikumu, ka darbības tiešās izmaksas neietver publiskus būvdarbu līgumus, kuru vērtība pārsniedz Direktīvas 2014/24/ES 4. panta a) apakšpunktā noteikto robežvērtību.

2. Lai noteiktu personāla izmaksas, stundas likmi var aprēķināt, jaunākās dokumentētās darbaspēka gada bruto izmaksas dalot ar 1720 stundām attiecībā uz personām, kas strādā pilnu darba laiku, vai ar atbilstīgu samērīgu summu no 1720 stundām attiecībā uz personām, kas strādā nepilnu darba laiku.

3. Ja piemēro stundas likmi, kas aprēķināta saskaņā ar 2. punktu, kopējais deklarēto stundu skaits uz vienu personu attiecīgā gadā nepārsniedz minētās stundas likmes aprēķinos izmantoto stundu skaitu.

   Pirmo daļu nepiemēro mērķa "Eiropas teritoriālā sadarbība" programmām attiecībā uz personāla izmaksām saistībā ar personām, kuras pie darbības strādā ar nepilna darba laika uzdevumu.

4. Ja darbaspēka gada bruto izmaksas nav pieejamas, tās var iegūt no pieejamām dokumentētām darbaspēka bruto izmaksām vai no darba līguma, tās pienācīgi koriģējot 12 mēnešu periodam.

5. Personāla izmaksas saistībā ar personām, kas pie darbības strādā ar nepilna darba laika uzdevumu, var aprēķināt kā fiksētu procentuālo daļu no nodarbinātības bruto izmaksām atbilstīgi fiksētai procentuālajai daļai no laika, kas mēnesī nostrādāts pie attiecīgās darbības, un nav jāizveido atsevišķa sistēma darba laika reģistrēšanai. Darba devējs darbiniekiem izdod dokumentu, kurā ir izklāstīta minētā fiksētā procentuālā daļa.

68.b pants

Vienotas likmes finansējums izmaksām, kas nav personāla izmaksas

1. Vienotu likmi līdz 40 % no atbilstīgajām tiešajām personāla izmaksām var izmantot, lai segtu darbības atlikušās atbilstīgās izmaksas, neprasot dalībvalstij veikt nekādu aprēķinu, lai noteiktu piemērojamo likmi.

   ESF, ERAF vai ELFLA atbalstītām darbībām dalībniekiem izmaksātās algas un pabalstus uzskata par papildu atbilstīgajām izmaksām, kas nav iekļautas vienotajā likmē.

2. Šā panta 1. punktā minēto vienoto likmi nepiemēro personāla izmaksām, kas aprēķinātas, pamatojoties uz vienotu likmi.";

31) regulas 70. pantu aizstāj ar šādu:

"*70. pants*

Darbību atbilstība atkarībā no to norises vietas

1. Ievērojot 2. punktā minētās atkāpes un konkrētu fondu noteikumus, ESI fondu atbalstīto darbību norises vieta ir programmas teritorija.

Tādas darbības saistībā ar pakalpojumu sniegšanu iedzīvotājiem vai uzņēmumiem, kas aptver visu dalībvalsts teritoriju, uzskata par tādām, kas atrodas visās programmas teritorijās dalībvalstī. Šādos gadījumos izdevumus piešķir attiecīgajām programmas teritorijām samērīgi, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem.

Šā punkta otro daļu nepiemēro Regulas (ES) Nr. 1305/2013 6. panta 2. punktā minētajai valsts programmai vai minētās regulas 54. panta 1. punktā minētajai īpašajai programmai valsts lauku tīkla izveidei un darbībai.

2. Vadošā iestāde var pieņemt to, ka darbība tiek īstenota ārpus programmas teritorijas, bet Savienībā, ar noteikumu, ka tiek izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) ar attiecīgo darbību tiek sniegts labums programmas teritorijai;

b) kopējā summa no ERAF, Kohēzijas fonda, ELFLA vai EJZF, kas saskaņā ar programmu piešķirta darbībām, kuru norises vieta ir ārpus programmas teritorijas, nepārsniedz 15 % no prioritātes līmenī sniegtā ERAF, Kohēzijas fonda, ELFLA vai EJZF atbalsta programmas pieņemšanas brīdī;

c) uzraudzības komiteja ir piekritusi attiecīgajai darbībai vai attiecīgo darbību veidiem;

d) iestādes, kas ir atbildīgas par programmu, kurā tiek atbalstīta konkrētā darbība, ir izpildījušas iestāžu pienākumus programmā attiecībā uz darbības pārvaldību, kontroli un revīziju, vai arī tās noslēdz vienošanās ar iestādēm teritorijā, kurā attiecīgā darbība tiek īstenota.

Ja no fondiem un EJZF finansētās darbības īsteno ārpus programmas teritorijas saskaņā ar šo punktu un ir ieguvumi gan ārpus programmas teritorijas, gan programmas teritorijā, šādus izdevumus minētajām teritorijām piešķir proporcionāli, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem.

Ja darbības attiecas uz 9. panta pirmās daļas 1. punktā minēto tematisko mērķi un tās īsteno ārpus dalībvalsts, bet Savienībā, tad piemēro tikai šā punkta pirmās daļas b) un d) apakšpunktu.

3. Attiecībā uz darbībām, kas saistītas ar tehnisko palīdzību vai informācijas, komunikācijas un publicitātes pasākumiem un veicināšanas pasākumiem, un attiecībā uz darbībām attiecībā uz 9. panta pirmās daļas 1. punktā minēto tematisko mērķi, izdevumi var rasties ārpus Savienības ar noteikumu, ka izdevumi ir nepieciešami apmierinošai darbības īstenošanai.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktu nepiemēro mērķa "Eiropas teritoriālā sadarbība" programmām. Šā panta 2. un 3. punkts neattiecas uz darbībām, kuras atbalsta ar ESF.";

32) regulas 71. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Šā panta 1., 2. un 3. punktu nepiemēro ieguldījumiem finanšu instrumentos vai no finanšu instrumentiem veiktiem ieguldījumiem vai iegādei uz nomaksu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 45. panta 2. punkta b) apakšpunktu, vai ieguldījumiem jebkurā darbībā, kuras ražošanas darbība tiek izbeigta neļaunprātīga bankrota dēļ.";

33) regulas 75. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā atsauci uz "Finanšu regulas 59. panta 5. punktu" aizstāj ar "Finanšu regulas 63. panta 5., 6. un 7. punktu,";

b) iekļauj šādu punktu:

"2.a Komisija iesniedz kompetentajai valsts iestādei:

a) projektu revīzijas ziņojumam par pārbaudi uz vietas vai pārbaudi trijos mēnešos pēc minētās pārbaudes uz vietas vai pārbaudes beigu dienas.

b) galīgo revīzijas ziņojumu trīs mēnešos pēc dienas, kad saņemta pilnīga kompetentās valsts iestādes atbilde uz projektu revīzijas ziņojumam par attiecīgo pārbaudi uz vietas vai pārbaudi;

Ziņojumus, kas minēti pirmās daļas a) un b) apakšpunktā, dara pieejamus minētajos apakšpunktos paredzētajā laikposmā vismaz vienā no Savienības iestāžu oficiālajām valodām.

Pirmās daļas a) apakšpunktā paredzētais laikposms neietver periodu, kas sākas nākamajā dienā pēc dienas, kad Komisija nosūta savu pieprasījumu dalībvalstij pēc papildu informācijas, un ilgst līdz brīdim, kad dalībvalsts atbild uz minēto pieprasījumu.

Šo punktu nepiemēro ELFLA.";

34) regulas 76. panta otrajā daļā atsauci "Finanšu regulas 84. panta 2. punkta nozīmē" aizstāj ar "Finanšu regulas 110. panta 1. punkta nozīmē";

35) regulas 79. panta 2. punktā atsauci uz "Finanšu regulas 68. panta 3. punktu" aizstāj ar "Finanšu regulas 82. panta 2. punktu.";

36) regulas 83. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā atsauci "Finanšu regulas 59. panta 5. punktā" aizstāj ar "Finanšu regulas 63. panta 5., 6. un 7. punktā";

37) regulas 84. pantā atsauci uz "Finanšu regulas 59. panta 6. punktu" aizstāj ar "Finanšu regulas 63. panta 8. punktu";

38) regulas 98. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. ERAF un ESF savstarpēji papildinošā veidā un ievērojot maksimālo ierobežojumu, kas ir 10 % no Savienības finansējuma katram darbības programmas prioritārajam virzienam, var finansēt daļu no darbības, par kuras izmaksām var saņemt atbalstu no otra fonda, pamatojoties uz attiecīgajam fondam piemērojamiem noteikumiem, ar noteikumu, ka šādas izmaksas ir nepieciešamas apmierinošai darbības īstenošanai un ir tieši saistītas ar to.";

39) regulas 102. pantu groza šādi:

a) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Ar lielo projektu saistītos izdevumus var iekļaut maksājuma pieteikumā pēc 2. punktā minētās iesniegšanas apstiprināšanai. Ja Komisija neapstiprina vadošās iestādes atlasīto lielo projektu, izdevumu deklarāciju pēc dalībvalsts veiktas pieteikuma atsaukšanas vai Komisijas lēmuma pieņemšanas attiecīgi izlabo.";

b) pievieno šādu punktu:

"7. Ja lielo projektu vērtē neatkarīgi eksperti, ievērojot šā panta 1. punktu, ar minēto lielo projektu saistītos izdevumus var iekļaut maksājuma pieteikumā pēc tam, kad vadošā iestāde ir informējusi Komisiju par 101. pantā pieprasītās informācijas iesniegšanu neatkarīgajiem ekspertiem.

Neatkarīgas kvalitātes pārbaudes rezultātus iesniedz sešu mēnešu laikā pēc minētās informācijas iesniegšanas neatkarīgajiem ekspertiem.

Atbilstošos izdevumus atsauc un izdevumu deklarāciju attiecīgi izlabo šādos gadījumos:

a) ja triju mēnešu laikā pēc otrajā daļā minētā termiņa beigām par neatkarīgu kvalitātes pārbaudi nav paziņots Komisijai; vai

b) ja dalībvalsts atsauc informācijas iesniegšanu; vai

c) ja attiecīgais vērtējums ir negatīvs.";

40) regulas 104. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Kopīgam rīcības plānam piešķirtie publiskie izdevumi ir vismaz EUR 5 000 000 vai 5 % no publiskā atbalsta darbības programmai vai vienai no ieguldījumu programmām atkarībā no tā, kura no vērtībām ir mazāka.

3. Šā panta 2. punktu nepiemēro darbībām, ko atbalsta JNI, pirmajam kopīgajam rīcības plānam, ko dalībvalsts iesniegusi saskaņā ar mērķi "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai", vai pirmajam kopīgajam rīcības plānam, ko programma iesniegusi saskaņā ar mērķi "Eiropas teritoriālā sadarbība".";

41) regulas 105. panta 2. punkta otro teikumu svītro;

42) regulas 106. panta pirmo daļu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1) kopīgā rīcības plāna mērķu aprakstu un to, kā tas palīdz sasniegt programmas mērķus vai īstenot attiecīgos konkrētai valstij paredzētos ieteikumus un dalībvalstu un Savienības ekonomikas politikas vispārējās pamatnostādnes saskaņā ar LESD 121. panta 2. punktu, un attiecīgos Padomes ieteikumus, kuri dalībvalstīm jāņem vērā savā nodarbinātības politikā saskaņā ar LESD 148. panta 4. punktu;";

b) panta 2. punktu svītro;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3) paredzēto projektu vai projektu veidu aprakstu kopā ar starpposma mērķiem attiecīgā gadījumā un galamērķiem attiecībā uz iznākumiem un rezultātiem saistībā ar kopējiem rādītājiem, attiecīgā gadījumā iedalot pa prioritārajiem virzieniem;";

d) panta 6., 7. un 8. punktu aizstāj ar šādiem:

"6) apstiprinājumu, ka ar to sekmēs sieviešu un vīriešu līdztiesības veicināšanas pieeju, kā izklāstīts attiecīgajā programmā vai partnerības nolīgumā;

7) apstiprinājumu, ka ar to sekmēs ilgtspējīgas attīstības pieeju, kā izklāstīts attiecīgajā programmā vai partnerības nolīgumā;

8) tā īstenošanas noteikumus, tostarp:

a) informāciju par kopīgā rīcības plāna atlasi, ko veic vadošā iestāde saskaņā ar 125. panta 3. punktu;

b) kopīgā rīcības plāna koordinācijas kārtību saskaņā ar 108. pantu;

c) kopīgā rīcības plāna uzraudzības un izvērtēšanas kārtību, tostarp kārtību, kādā tiks nodrošināta ar starpposma mērķu, iznākumu un rezultātu sasniegšanu saistīto datu kvalitāte, vākšana un glabāšana;";

e) panta 9. punktu groza šādi:

i) a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) izmaksas, ko radīs starpposma mērķu un galamērķu attiecībā uz iznākumiem un rezultātiem sasniegšana, standarta likmes vienības izmaksu un vienreizējo maksājumu gadījumā pamatojoties uz šīs regulas 67. panta 5. punktā un ESF regulas 14. pantā noteiktajām metodēm;";

ii) b) apakšpunktu svītro;

43) regulas 107. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Šā panta 2. punktā minētajā lēmumā norāda atbalsta saņēmēju un kopīgā rīcības plāna mērķus, attiecīgā gadījumā starpposma mērķus un galamērķus attiecībā uz iznākumiem un rezultātiem, minēto starpposma mērķu un galamērķu attiecībā uz iznākumiem un rezultātiem sasniegšanas izmaksas, kā arī finansēšanas plānu pa darbības programmām un prioritārajiem virzieniem, tostarp kopējo atbilstīgo summu un publisko izdevumu summu, kopīgā rīcības plāna īstenošanas laikposmu un – attiecīgā gadījumā – kopīgā rīcības plāna ģeogrāfisko aptvērumu un mērķgrupas.";

44) regulas 108. panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalsts vai vadošā iestāde izveido tādu koordinācijas komiteju kopīgajam rīcības plānam, kas var atšķirties no attiecīgo darbības programmu uzraudzības komitejas. Koordinācijas komiteja tiekas vismaz divreiz gadā un iesniedz ziņojumus vadošajai iestādei. Vadošā iestāde attiecīgā gadījumā informē attiecīgo uzraudzības komiteju par koordinācijas komitejas paveiktā darba rezultātiem un panākumiem kopīgā rīcības plāna īstenošanā saskaņā ar 110. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 125. panta 2. punkta a) apakšpunktu.";

45) regulas 109. panta 1. punkta otro teikumu svītro;

46) regulas 110. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) komunikācijas stratēģijas, tostarp informācijas un komunikācijas pasākumu, īstenošanu un tādu pasākumu īstenošanu, ar kuriem vairo fondu publicitāti;";

b) regulas 2. panta a) punktu aizstāj ar šādu:

"a) metodoloģiju un kritērijus, kas izmantoti darbību atlasē, izņemot, ja minētos kritērijus ir apstiprinājušas vietējās rīcības grupas saskaņā ar 34. panta 3. punkta c) apakšpunktu;";

47) regulas 114. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Vadošā iestāde vai dalībvalsts vienai vai vairākām darbības programmām izstrādā novērtēšanas plānu. Novērtēšanas plānu iesniedz uzraudzības komitejai ne vēlāk kā vienu gadu pēc darbības programmas pieņemšanas. Regulas 39. panta 4. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minēto īpašo programmu gadījumos, kas pieņemtas pirms ... [šīs grozošās regulas spēkā stāšanās diena], novērtēšanas plānu iesniedz uzraudzības komitejai ne vēlāk kā vienu gadu pēc minētas dienas.";

b) panta 4. punktu svītro;

48) regulas Trešās daļas III sadaļas II nodaļas nosaukumu aizstāj ar šādu:

"Informācija, komunikācija un publicitāte";

49) regulas 115. pantu groza šādi:

a) nosaukumu aizstāj ar šādu:

"Informācija, komunikācija un publicitāte";

b) panta 1. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"d) Savienības pilsoņu informēšanu par kohēzijas politikas un fondu nozīmi un sasniegumiem, veicot pasākumus, ar ko uzlabo partnerības nolīgumu, darbības programmu un darbību rezultātu un ietekmes publicitāti.";

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Sīki izstrādāti noteikumi par informācijas, komunikācijas un publicitātes pasākumiem sabiedrības informēšanai un par informācijas pasākumiem potenciālo atbalsta saņēmēju un atbalsta saņēmēju informēšanai ir paredzēti XII pielikumā.";

50) regulas 116. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Atkāpjoties no šā panta 2. punkta trešās daļas, vadošā iestāde vismaz reizi gadā informē uzraudzības komiteju vai atbildīgās komitejas par progresu komunikācijas stratēģijas īstenošanā, kā minēts 110. panta 1. punkta c) apakšpunktā, un par tās veikto īstenošanas rezultātu analīzi, kā arī par nākamajā gadā ieplānotajām informācijas un komunikācijas darbībām un pasākumiem, ar ko vairot fondu publicitāti. Uzraudzības komiteja sniedz atzinumu par nākamajam gadam plānotajām darbībām un pasākumiem, tostarp par to, kā palielināt sabiedrībai paredzēto komunikācijas pasākumu efektivitāti.";

51) regulas 117. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Lai nodrošinātu informācijas apmaiņu par komunikācijas stratēģiju īstenošanas rezultātiem, informācijas un komunikācijas pasākumu īstenošanas pieredzes apmaiņu un labas prakses apmaiņu un lai būtu iespējams attiecīgos gadījumos kopīgi plānot vai koordinēt komunikācijas pasākumus starp dalībvalstīm un ar Komisiju, Komisija izveido Savienības tīklus, kuros apvieno dalībvalstu izraudzītos dalībniekus. Tīklu dalībnieki vismaz reizi gadā debatē par informācijas un komunikācijas pasākumu efektivitāti, izvērtē to un nāk klajā ar ieteikumiem, kā panākt, lai komunikācijas pasākumi sasniegtu lielāku sabiedrības daļu un lai tiem būtu lielāka ietekme, un kā palielināt informētību par minēto darbību rezultātiem un pievienoto vērtību.";

52) regulas 119. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"1. Summa, ko no fondiem piešķir tehniskajai palīdzībai kādā dalībvalstī, nepārsniedz 4 % no kopējās summas, kas no fondiem piešķirta darbības programmām mērķim "Investīcijas izaugsmei un nodarbinātībai".";

b) panta 2. punkta pirmo teikumu svītro;

c) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Struktūrfondu gadījumā, ja 1. punktā minētos piešķīrumus izmanto tādu tehniskās palīdzības darbību atbalstam, kas kopā attiecas uz vairāk nekā vienu reģionu kategoriju, darbību izdevumus var īstenot saskaņā ar kādu no prioritāriem virzieniem, kas apvieno dažādas reģionu kategorijas, un tos var piešķirt samērīgi, ņemot vērā vai nu attiecīgos piešķīrumus darbības programmas dažādajām reģionu kategorijām, vai piešķīrumu katrai reģionu kategorijai kā daļu no kopējā piešķīruma dalībvalstij.";

d) iekļauj šādu punktu:

"5.a Novērtējumu par procentu ievērošanu veic darbības programmu pieņemšanas brīdī.";

53) regulas 122. panta 2. punkta ceturto daļu aizstāj ar šādu:

"Ja atbalsta saņēmējam par kādu darbību nepamatoti izmaksātās summas nevar atgūt un tas ir dalībvalsts vainas vai nolaidības dēļ, minētā dalībvalsts ir atbildīga par attiecīgo summu atmaksāšanu Savienības budžetā. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu neatgūt nepamatoti izmaksātu summu, ja summa, kas jāatgūst no atbalsta saņēmēja (neskaitot procentus), grāmatvedības gadā nepārsniedz EUR 250 no fondu sniegtā ieguldījuma darbībā.";

54) regulas 123. panta 5. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"5. Attiecībā uz fondiem un EJZF gadījumā – ar noteikumu, ka tiek ievērots funkciju nošķiršanas princips, – vadošā iestāde, attiecīgā gadījumā sertifikācijas iestāde un revīzijas iestāde var būt vienas un tās pašas publiskās iestādes vai struktūras daļa.";

55) regulas 125. pantu groza šādi:

a) panta 3. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) nodrošina, ka atbalsta saņēmējam tiek izsniegts dokuments, kurā izklāstīti atbalsta saņemšanas nosacījumi katrai darbībai, tostarp konkrētās prasības attiecībā uz produktiem vai pakalpojumiem, kas nodrošināmi vai sniedzami saskaņā ar darbību, kā arī finansēšanas plāns, izpildes termiņš, kā arī prasības attiecībā uz informāciju, komunikāciju un publicitāti;";

b) panta 4. punkta pirmo daļu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) pārbauda, vai līdzfinansētie produkti un pakalpojumi ir piegādāti un sniegti, vai darbība atbilst piemērojamiem tiesību aktiem, darbības programmai un darbības atbalsta nosacījumiem un,

i) ja izmaksas ir jāatlīdzina, ievērojot 67. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu, – vai ir samaksāta atbalsta saņēmēju deklarēto izdevumu summa saistībā ar minētajām izmaksām;

ii) ja izmaksas atlīdzina, ievērojot 67. panta 1. punkta pirmās daļas b) līdz e) apakšpunktu, – vai ir izpildīti nosacījumi izdevumu atlīdzināšanai atbalsta saņēmējam;";

ii) punkta e) apakšpunktā atsauci "Finanšu regulas 59. panta 5. punkta a) un b) apakšpunktā" aizstāj ar "Finanšu regulas 63. panta 5. punkta a) un b) apakšpunktā un 63. panta 6. un 7. punktā";

56) regulas 126. panta b) punktā atsauci "Finanšu regulas 59. panta 5. punkta a) apakšpunktā" aizstāj ar "Finanšu regulas 63. panta 5. punkta a) apakšpunktā un 63. panta 6. punktā";

57) regulas 127. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta trešajā daļā atsauci uz "Finanšu regulas 59. panta 5. punkta otro daļu" aizstāj ar "Finanšu regulas 63. panta 7. punktu ";

b) panta 5. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā atsauci uz "Finanšu regulas 59. panta 5. punkta otro daļu" aizstāj ar "Finanšu regulas 63. panta 7. punktu ";

58) regulas 131. pantu aizstāj ar šādu:

"*131. pants*
Maksājuma pieteikumi

1. Maksājuma pieteikumos par katru prioritāti norāda:

a) to atbilstīgo izdevumu kopējo summu, kuri radušies atbalsta saņēmējiem un kurus tie samaksājuši darbību īstenošanā, kā tā iekļauta sertifikācijas iestādes uzskaites sistēmā;

b) to publisko izdevumu kopējo summu, kuri radušies darbību īstenošanā, kā tā iekļauta sertifikācijas iestādes uzskaites sistēmā.

Attiecībā uz summām, kas jāiekļauj maksājuma pieteikumos atbalsta veidam, kurš minēts 67. panta 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunktā, maksājuma pieteikumi ietver elementus, kuri noteikti deleģētajos aktos, kas pieņemti saskaņā ar 67. panta 5.a punktu, un tiem izmanto maksājuma pieteikumiem paredzēto paraugu, kurš noteikts īstenošanas aktos, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 6. punktu.

2. Atbilstīgos izdevumus, kas iekļauti maksājuma pieteikumā, pamato ar apmaksātiem rēķiniem vai grāmatvedības dokumentiem, kam ir līdzvērtīga pierādījuma vērtība, izņemot atbalsta veidus, kas minēti šīs regulas 67. panta 1. punkta pirmās daļas b) līdz e) apakšpunktā, šīs regulas 68., 68.a un 68.b pantā, šīs regulas 69. panta 1. punktā un 109. pantā un ESF Regulas 14. pantā. Attiecībā uz minētajiem atbalsta veidiem summas, kas ietvertas maksājuma pieteikumā, ir izmaksas, kuras aprēķinātas uz piemērojamās bāzes.

3. Kas attiecas uz valsts atbalstu saskaņā ar LESD 107. pantu, publisko ieguldījumu, kas atbilst maksājuma pieteikumā iekļautajiem izdevumiem, atbalsta saņēmējiem izmaksā vai nu struktūra, kas piešķir atbalstu, vai arī – ja dalībvalstis ir nolēmušas, ka atbalsta saņēmējs ir struktūra, kas sniedz atbalstu, ievērojot 2. panta 10. punkta a) apakšpunktu, – labuma saņēmējs struktūrai, kas saņem atbalstu.

4. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, valsts atbalsta gadījumā maksājuma pieteikums var ietvert avansus, ko atbalsta saņēmējam izmaksā vai nu struktūra, kas piešķir atbalstu, vai arī – ja dalībvalstis ir nolēmušas, ka atbalsta saņēmējs ir struktūra, kas sniedz atbalstu, ievērojot 2. panta 10. punkta a) apakšpunktu, – labuma saņēmējs struktūrai, kas saņem atbalstu, saskaņā ar šādiem kumulatīviem nosacījumiem:

   a) uz minētajiem avansiem attiecas garantija, ko sniedz banka vai cita finanšu iestāde, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, vai uz tiem attiecas iespēja, kas sniegta kā publiskas iestādes vai dalībvalsts garantija;

   b) minētie avansi nepārsniedz 40 % no atbalsta kopsummas, kas jāsniedz atbalsta saņēmējam par konkrētu darbību, vai arī – ja dalībvalstis ir nolēmušas, ka atbalsta saņēmējs ir struktūra, kas sniedz atbalstu, ievērojot 2. panta 10. punkta a) apakšpunktu, – no atbalsta kopsummas, kas jāsniedz struktūrai, kura saņem atbalstu kā daļu no konkrētas darbības;

   c) minētos avansus sedz izdevumi, ko darbības īstenošanā izmaksājis atbalsta saņēmējs, vai arī – ja dalībvalstis ir nolēmušas, ka atbalsta saņēmējs ir struktūra, kas sniedz atbalstu, ievērojot 2. panta 10. punkta a) apakšpunktu, – izdevumi, ko darbības īstenošanā izmaksājusi struktūra, kas saņem atbalstu, un kurus pamato ar apmaksātiem rēķiniem vai grāmatvedības dokumentiem, kam ir līdzvērtīga pierādījuma vērtība, trīs gados pēc gada, kad veikts avansa maksājums, vai 2023. gada 31. decembrī, atkarībā no tā, kurš no tiem ir agrāks,

Ja pirmās daļas c) apakšpunktā minētie nosacījumi nav ievēroti, nākamais maksājuma pieteikums tiek attiecīgi koriģēts.

5. Katrā maksājuma pieteikumā, kas ietver šā panta 4. punktā minētā veida avansus, atsevišķi dara zināmu

   a) kopsummu, kas no darbības programmas izmaksāta avansos;

   b) summu, kas trīs gados pēc avansa izmaksas saskaņā ar 4. punkta c) apakšpunktu ir segta ar izdevumiem, ko izmaksājis atbalsta saņēmējs, vai arī – ja dalībvalstis ir nolēmušas, ka atbalsta saņēmējs ir struktūra, kas sniedz atbalstu, ievērojot 2. panta 10. punkta a) apakšpunktu, – ko izmaksājusi struktūra, kas saņem atbalstu; un

   c) summu, kura nav segta ar izdevumiem, ko izmaksājis atbalsta saņēmējs, vai arī – ja dalībvalstis ir nolēmušas, ka atbalsta saņēmējs ir struktūra, kas sniedz atbalstu, ievērojot 2. panta 10. punkta a) apakšpunktu, – ko izmaksājusi struktūra, kas saņem atbalstu, un attiecībā uz kuru vēl nav pagājis trīs gadu laikposms.

6. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka maksājuma pieteikuma paraugu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 150. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.";

59) regulas 137. panta 1. punktā atsauci "Finanšu regulas 59. panta 5. punkta a) apakšpunktā" aizstāj ar "Finanšu regulas 63. panta 5. punktā un 63. panta 6. punktā";

60) regulas 138. pantā atsauci "Finanšu regulas 59. panta 5. punktā" aizstāj ar "Finanšu regulas 63. panta 5. punktā un 63. panta 7. punkta otrajā daļā";

61) regulas 140. panta 3. punktā pievieno šādu teikumu:

"Ja dokumentus glabā vispāratzītos datu nesējos saskaņā ar 5. punktā noteikto procedūru, oriģināli nav nepieciešami.";

62) regulas 145. panta otrās daļas a) apakšpunktā atsauci "Finanšu regulas 59. panta 5. punktā" aizstāj ar "Finanšu regulas 63. panta 5., 6. un 7. punktā";

63) regulas 147. panta 1. punktā atsauci uz "Finanšu regulas 78. pantu" aizstāj ar "Finanšu regulas 98. pantu";

64) regulas 148. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Darbībām, par kurām kopējie atbilstīgie izdevumi nepārsniedz EUR 400 000 attiecībā uz ERAF un Kohēzijas fondu, EUR 300 000 attiecībā uz ESF vai EUR 200 000 attiecībā uz EJZF, veic ne vairāk kā vienu revīziju, un to dara vai nu revīzijas iestāde, vai Komisija pirms pārskatu iesniegšanas par to grāmatvedības gadu, kurā darbība tika pabeigta. Citām darbībām veic ne vairāk kā vienu revīziju vienā grāmatvedības gadā, un to dara vai nu revīzijas iestāde, vai Komisija pirms pārskatu iesniegšanas par to grāmatvedības gadu, kurā darbība tika pabeigta. Komisija vai revīzijas iestāde nevienā gadā neveic darbību revīziju, ja attiecīgajā gadā šādu revīziju ir veikusi Eiropas Revīzijas palāta, ar noteikumu, ka revīzijas iestāde vai Komisija Eiropas Revīzijas palātas veiktās minēto darbību revīzijas rezultātus var izmantot savu attiecīgo uzdevumu izpildei.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, darbībām, par kurām kopējie atbilstīgie izdevumi ir starp EUR 200 000 un EUR 400 000 attiecībā uz ERAF un Kohēzijas fondu, starp EUR 150 000 un EUR 300 000 attiecībā uz ESF, un starp EUR 100 000 un EUR 200 000 attiecībā uz EJZF, var veikt vairāk nekā vienu revīziju, ja revīzijas iestāde, balstoties uz savu profesionālo lēmumu, secina, ka nav iespējams izdot/sagatavot revīzijas atzinumu, pamatojoties uz statistiskām vai nestatistiskām atlases metodēm, kas minētas 127. panta 1. punktā, neveicot vairāk par vienu attiecīgās darbības revīziju.";

65) regulas 149. pantu groza šādi:

a) panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

"2. Pilnvaras pieņemt 5. panta 3. punktā, 12. panta otrajā daļā, 22. panta 7. punkta ceturtajā daļā, 37. panta 13. punktā, 38. panta 4. punkta trešajā daļā, 39.a panta 7. punktā, 40. panta 4. punktā, 41. panta 3. punktā, 42. panta 1. punkta otrajā daļā, 42. panta 6. punktā, 61. panta 3. punkta otrajā, trešajā, ceturtajā un septītajā daļā, 63. panta 4. punktā, 64. panta 4. punktā un 67. panta 5.a punktā, 68. panta otrajā daļā, 101. panta ceturtajā daļā, 122. panta 2. punkta piektajā daļā, 125. panta 8. punkta pirmajā daļā, 125. panta 9. punktā, 127. panta 7. un 8. punktā un 144. panta 6. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir no 2013. gada 21. decembra līdz 2020. gada 31. decembrim.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 3. punktā, 12. panta otrajā daļā, 22. panta 7. punkta ceturtajā daļā, 37. panta 13. punktā, 38. panta 4. punkta trešajā daļā, 39.a panta 7. punktā, 40. panta 4. punktā, 41. panta 3. punktā, 42. panta 1. punkta otrajā daļā, 42. panta 6. punktā, 61. panta 3. punkta otrajā, trešajā, ceturtajā un septītajā daļā, 63. panta 4. punktā, 64. panta 4. punktā un 67. panta 5.a punktā, 68. panta otrajā daļā, 101. panta ceturtajā daļā, 122. panta 2. punkta piektajā daļā, 125. panta 8. punkta pirmajā daļā, 125. panta 9. punktā, 127. panta 7. un 8. punktā, 144. panta 6. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

b) iekļauj šādu punktu:

"3.a Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.";

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Saskaņā ar 5. panta 3. punktu, 12. panta otro daļu, 22. panta 7. punkta ceturto daļu, 37. panta 13. punktu, 38. panta 4. punkta trešo daļu, 39.a panta 7. punktu, 40. panta 4. punktu un 41. panta 3. punktu, 42. panta 1. punkta otro daļu, 42. panta 6. punktu, 61. panta 3. punkta otro, trešo, ceturto un septīto daļu, 63. panta 4. punktu, 64. panta 4. punktu un 67. panta 5.a punktu, 68. panta otro daļu, 101. panta ceturto daļu, 122. panta 2. punkta piekto daļu, 125. panta 8. punkta pirmo daļu, 125. panta 9. punktu, 127. panta 7. un 8. punktu un 144. panta 6. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

66) regulas 152. pantā pievieno šādu punktu:

"7. Vadošā iestāde (vai uzraudzības komiteja programmām saskaņā ar mērķi "Eiropas teritoriālā sadarbība") var nolemt nepiemērot 67. panta 2.a punktu ne ilgāk kā 12 mēnešu laikposmā, sākot ar ... [šīs grozošās regulas spēkā stāšanās diena].

Ja vadošā iestāde vai uzraudzības komiteja programmām saskaņā ar mērķi "Eiropas teritoriālā sadarbība" uzskata, ka 67. panta 2.a punkts rada nesamērīgu administratīvo slogu, tā var nolemt šā punkta pirmajā daļā minēto pārejas laiku pagarināt par tik ilgu laiku, kādu tā uzskata par piemērotu. Tā paziņo par šādu lēmumu Komisijai pirms sākotnējā pārejas laika beigām.

Pirmā un otrā daļa neattiecas uz dotācijām un atmaksājamo palīdzību, kam piešķir atbalstu no ESF un kam publiskais atbalsts nepārsniedz EUR 50 000.";

67) regulas IV pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 1. iedaļu groza šādi:

i) ievadteikumu aizstāj ar šādu:

"1. Ja finanšu instrumentu īsteno saskaņā ar 39.a pantu un 38. panta 4. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktu, finansēšanas nolīgumā iekļauj noteikumus par ieguldījumu veikšanu no programmas finanšu instrumentā un iekļauj vismaz šādus elementus:";

ii) f) punktu aizstāj ar šādu:

"f) prasības un procedūru pakāpenisku ieguldījumu, ko programma nodrošina saskaņā ar 41. pantu, pārvaldībai, kā arī darījumu plūsmas prognozi, tostarp prasības fiduciārai/atsevišķai uzskaitei, kas noteiktas 38. panta 6. punktā un 39.a panta 5. punkta otrajā daļā;

iii) i) punktu aizstāj ar šādu:

"i) noteikumus par līdzekļu, kas attiecināmi uz atbalstu no ESI fondiem, atkārtotu izmantošanu līdz atbilstības perioda beigām saskaņā ar 44. pantu un attiecīgā gadījumā noteikumus par atšķirīgu attieksmi, kā minēts 43.a pantā;";

b) pielikuma 2. iedaļu groza šādi:

i) ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"2. Stratēģijas dokumentos, kas minēti šīs regulas 38. panta 8. punktā, saistībā ar finanšu instrumentiem, ko īsteno atbilstoši 38. panta 4. punkta pirmās daļas d) apakšpunktam, iekļauj vismaz šādus elementus:"

ii) c) punktu aizstāj ar šādu:

"c) līdzekļu, kas attiecināmi uz atbalstu no ESI fondiem, izmantošanu un atkārtotu izmantošanu saskaņā ar 43., 44. un 45. pantu un attiecīgā gadījumā noteikumus par atšķirīgu attieksmi, kā minēts 43.a pantā;";

68) regulas XII pielikumu groza šādi:

a) XII pielikuma virsrakstu aizstāj ar šādu:

"INFORMĀCIJA, KOMUNIKĀCIJA UN PUBLICITĀTE ATTIECĪBĀ UZ ATBALSTU NO FONDIEM";

b) pielikuma 2. iedaļas virsrakstu aizstāj ar šādu:

"2. INFORMĀCIJAS UN KOMUNIKĀCIJAS PASĀKUMI UN PUBLICITĀTES VAIROŠANAS PASĀKUMI SABIEDRĪBAI";

c) pielikuma 2.1. apakšiedaļu groza šādi:

i) 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalsts un vadošā iestāde nodrošina, lai informācijas un komunikācijas pasākumi tiktu īstenoti saskaņā ar komunikācijas stratēģiju nolūkā uzlabot publicitāti un mijiedarbību ar pilsoņiem un lai minētie pasākumi pēc iespējas plašāk tiktu atspoguļoti plašsaziņas līdzekļos, atbilstošajā līmenī izmantojot dažādus komunikācijas veidus un metodes, kas attiecīgā gadījumā pielāgotas tehnoloģiskām inovācijām.";

ii) pielikuma 2. punkta e) un f) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"e) darbību piemēru izklāsts pa darbības programmām vienotajā tīmekļa vietnē vai darbības programmas tīmekļa vietnē, kas ir pieejama, izmantojot vienoto tīmekļa portālu, jo īpaši tādu darbību piemēru izklāsts, kurās fondu intervences pievienotā vērtība ir īpaši pamanāma; piemēri tiek izklāstīti kādā no plaši lietotām Savienības oficiālajām valodām, kas nav attiecīgās dalībvalsts oficiālā valoda vai valodas;

f) ar darbības programmu saistītās informācijas atjaunināšana, atjauninot arī informāciju par tās galvenajiem sasniegumiem un rezultātiem, vienotajā tīmekļa vietnē vai darbības programmas tīmekļa vietnē, kas ir pieejama, izmantojot vienoto tīmekļa portālu.";

d) pielikuma 2.2. apakšiedaļu groza šādi:

i) 1. punkta ievadteikumu aizstāj ar šādu:

"1. Visos informācijas un komunikācijas pasākumos un fondu publicitātes vairošanas pasākumos, ko organizē atbalsta saņēmējs, norāda uz atbalstu, kas darbības veikšanai saņemts no fondiem, un to dara šādi:";

ii) pievieno šādu punktu:

"6. Šajā apakšiedaļā noteiktos pienākumus piemēro no brīža, kad atbalsta saņēmējam tiek izsniegts dokuments, kurā izklāstīti 125. panta 3. punkta c) apakšpunktā noteiktie atbalsta saņemšanas nosacījumi darbībai.";

e) pielikuma 3.1. apakšiedaļas 2. punkta f) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"f) atbalsta saņēmēju pienākumu informēt sabiedrību par darbības mērķi un fondu sniegto atbalstu darbībai saskaņā ar 2.2. apakšiedaļu no brīža, kad atbalsta saņēmējam tiek izsniegts dokuments, kurā izklāstīti 125. panta 3. punkta c) apakšpunktā noteiktie atbalsta saņemšanas nosacījumi darbībai. Vadošā iestāde var prasīt, lai potenciālie atbalsta saņēmēji pieteikumos ierosinātu indikatīvus komunikācijas pasākumus fondu publicitātes vairošanai, kuri ir samērīgi ar attiecīgās darbības apjomu.";

f) pielikuma 4. apakšiedaļas 1. punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"i) gada atjauninājumu, kurā izklāstīti nākamajā gadā veicamie informācijas un komunikācijas pasākumi, tostarp fondu publicitātes vairošanas pasākumi, *inter alia*, pamatojoties uz gūto pieredzi par šādu pasākumu efektivitāti.".

273. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1304/2013

Regulu (ES) Nr. 1304/2013 groza šādi:

1) regulas 13. panta 2. punktā pievieno šādu daļu:

"Ja pirmās daļas a) apakšpunktā minētās darbības nodrošina labumu arī programmas darbības teritorijai, kurā tās tiek īstenotas, izdevumus minētajām programmas darbības teritorijām piešķir proporcionāli, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem.";

2) regulas 14. pantu groza šādi:

a) iekļauj šādu punktu:

"-1. Vispārējie noteikumi, kas piemērojami vienkāršotiem izmaksu risinājumiem saskaņā ar ESF, ir noteikti Regulas (ES) Nr. 1303/2013 67., 68., 68.a un 68.b pantā.";

b) panta 2., 3. un 4. punktu svītro;

3) regulas I pielikuma 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1) Kopējie iznākuma rādītāji dalībniekiem

"Dalībnieki"[+] ir personas, kuras tieši gūst labumu no ESF intervences, kuras var identificēt, kurām var lūgt sniegt savu aprakstu un kurām paredzēti īpaši izdevumi. Citas personas netiek klasificētas kā dalībnieki. Visus datus sadala pēc dzimuma.

Kopējie iznākuma rādītāji dalībniekiem ir:

– bezdarbnieki, tostarp ilgstošie bezdarbnieki *,

– ilgstošie bezdarbnieki *,

– neaktīvas personas *,

– neaktīvas personas, kas nav iesaistītas ne izglītībā, ne apmācībā *,

– nodarbinātas personas, tostarp pašnodarbinātas personas *,

– vecumā līdz 25 gadiem *,

– vecumā pēc 54 gadiem *,

– personas vecumā pēc 54 gadiem, kas ir bezdarbnieki, tostarp ilgstošie bezdarbnieki, vai neaktīvas personas, kas nav iesaistītas ne izglītībā, ne apmācībā *,

– ar pamatskolas izglītību (*ISCED* 1. līmenis) vai zemākā līmeņa vidējo izglītību (*ISCED* 2. līmenis) *,

– ar vidējo izglītību (*ISCED* 3. līmenis) vai pēcvidējo izglītību (*ISCED* 4. līmenis) *,

– ar augstāko izglītību (*ISCED* 5.–8. līmenis) *,

– migranti, dalībnieki ar ārvalstu izcelsmi, minoritātes (tostarp sociāli atstumtās kopienas, piemēram, romi) **,

– dalībnieki ar invaliditāti **,

– citas nelabvēlīgā situācijā esošas personas **.

Kopējo dalībnieku skaitu, pamatojoties uz iznākuma rādītājiem, aprēķinās automātiski.

Minētos datus par dalībniekiem, kas piedalās ESF atbalstītā darbībā, sniedz gada īstenošanas ziņojumos, kā norādīts Regulas (ES) Nr. 1303/2013 50. panta 1. un 2. punktā un 111. panta 1. punktā.

Šādus faktus par dalībniekiem sniedz gada īstenošanas ziņojumos, kā norādīts Regulas (ES) Nr. 1303/2013 50. pantā:

– bezpajumtnieki vai mājokli zaudējušas personas *,

– personas no lauku apvidiem *$^{++}$.

Dati par dalībniekiem saskaņā ar abiem minētajiem rādītājiem tiks sniegti gada īstenošanas ziņojumos, kā norādīts Regulas (ES) Nr. 1303/2013 50. pantā un ievāc, balstoties uz dalībnieku reprezentatīvu izlasi katrā investīciju prioritātē. Izlases iekšējo derīgumu nodrošina tā, lai datus var vispārināt investīciju prioritātes līmenī.".

+ Vadošās iestādes izveido sistēmu, kurā datorizētā veidā reģistrē un glabā individuālo dalībnieku datus, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1303/2013 125. panta 2. punkta d) apakšpunktā. Dalībvalstu noteiktā datu apstrādes kārtība atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.), jo īpaši tās 7. un 8. pantam.
Par rādītājiem sniegtie dati, kas apzīmēti ar *, ir personas dati atbilstoši Direktīvas 95/46/EK 7. pantam. Šādu datu apstrāde vajadzīga, lai izpildītu uz personas datu apstrādātāju attiecināmas juridiskas saistības (Direktīvas 95/46/EK 7. panta c) punkts). Personas datu apstrādātāja definīcija ir dota Direktīvas 95/46/EK 2. pantā.
Par rādītājiem sniegtie dati, kas apzīmēti ar **, ir īpaša datu kategorija atbilstoši Direktīvas 95/46/EK 8. pantam. Ievērojot noteikumu par atbilstošām garantijām, dalībvalstis, pamatojoties uz būtiskām sabiedrības interesēm, var noteikt izņēmumus papildus Direktīvas 95/46/EK 8. panta 2. punktā minētajiem vai nu ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, vai ar uzraudzības iestādes lēmumu (Direktīvas 95/46/EK 8. panta 4. punkts).

++ Datus ievāc mazāku administratīvo vienību līmenī (2. līmeņa vietējās administratīvās vienības) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1059/2003 (2003. gada 26. maijs) par kopējas statistiski teritoriālo vienību klasifikācijas (*NUTS*) izveidi (OV L 154, 21.6.2003., 1. lpp.).".

274. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1309/2013

Regulu (ES) Nr. 1309/2013 groza šādi:

1) preambulas 24. apsvērumā pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

"Saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, *Euratom*) 2018/… [*+] ("Finanšu regula") dalībvalstīm arī turpmāk vajadzētu būt atbildīgām par finansiālā ieguldījuma izmantošanu un to darbību pārvaldību un kontroli, kuras atbalsta ar Savienības finansējumu.

_____

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) 2018/… (OV ...).";

[+] OV: Lūgums ievietot tekstā šīs grozošās regulas numuru un zemsvītras piezīmē – šīs regulas numuru, datumu, nosaukumu un OV atsauci.

2) regulas 4. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Nelielos darba tirgos vai ārkārtas apstākļos, jo īpaši attiecībā uz kolektīviem pieteikumiem, kuros iesaistīti MVU, ja pieteikuma iesniedzēja dalībvalsts tos pienācīgi pamatojusi, finansiālā ieguldījuma pieteikumu saskaņā ar šo pantu var uzskatīt par pieņemamu, kaut arī 1. punkta a) vai b) apakšpunktā minētie kritēriji nav pilnībā izpildīti, ja darba ņēmēju atlaišanai ir būtiska negatīva ietekme uz nodarbinātību un vietējo, reģionālo vai valsts ekonomiku. Pieteikuma iesniedzēja dalībvalsts norāda, kuri no 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem intervences kritērijiem nav pilnībā izpildīti. Attiecībā uz kolektīviem pieteikumiem, kuros iesaistīti MVU, kas atrodas vienā reģionā, – ja pieteikuma iesniedzēja dalībvalsts pierāda, ka MVU ir galvenie vai vienīgie darījumdarbības veidi minētajā reģionā, tad pieteikums var izņēmuma kārtā attiekties uz MVU, kas darbojas dažādās ekonomikas nozarēs, kuras definētas *NACE* 2. redakcijas nodaļas līmenī. Ārkārtas apstākļos veikto ieguldījumu kopsumma nedrīkst pārsniegt 15 % no EGF gada maksimālās summas.";

3) regulas 6. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Atkāpjoties no 2. panta, pieteikuma iesniedzējas dalībvalstis var sniegt individualizētus pakalpojumus, ko līdzfinansē no EGF, tik lielam skaitam NEET, kuri pieteikuma iesniegšanas dienā ir jaunāki par 25 gadiem vai – ja dalībvalstis tā nolemj – jaunāki par 30 gadiem, kas vienāds ar paredzēto atbalsta saņēmēju skaitu, prioritāti piešķirot personām, kuras ir atlaistas vai kuru darbība ir beigusies, ar noteikumu, ka vismaz daži no atlaišanas gadījumiem 3. panta nozīmē ir notikuši *NUTS* 2 līmeņa reģionos, kuros 15 līdz 24 gadus vecu jauniešu bezdarba līmenis bija vismaz 20 %, pamatojoties uz jaunākajiem pieejamiem ikgadējiem datiem. Atbalstu NEET, kas ir jaunāki par 25 gadiem, vai – ja dalībvalstis tā nolemj – jaunāki par 30 gadiem, var sniegt minētajos *NUTS* 2 līmeņa reģionos."

4) regulas 11. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Uzdevumus, kas paredzēti 1. punktā, veic saskaņā ar Finanšu regulu.";

5) regulas 15. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Ja Komisija ir secinājusi, ka ir izpildīti nosacījumi finansiālā ieguldījuma piešķiršanai no EGF, tā iesniedz priekšlikumu tā izmantošanai. Lēmumu par EGF izmantošanu Eiropas Parlaments un Padome pieņem kopīgi viena mēneša laikā pēc iesniegšanas Eiropas Parlamentam un Padomei. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, un Eiropas Parlaments pieņem lēmumu ar savu deputātu balsu vairākumu un trijām piektdaļām nodoto balsu.

Ar EGF saistītus līdzekļu pārvietojumus veic saskaņā ar Finanšu regulas 31. pantu principā ne vēlāk kā septiņu dienu laikā pēc attiecīgā lēmuma pieņemšanas Eiropas Parlamentā un Padomē.".

6) regulas 16. panta 2. punktā atsauci uz "Finanšu regulas 59. pantu" aizstāj ar atsauci uz Finanšu regulas 63. pantu;

7) regulas 21. panta 2. punktā atsauci uz "Finanšu regulas 59. pantu" aizstāj ar atsauci uz "Finanšu regulas 63. panta 3. punktu", bet atsauci uz "Finanšu regulas 59. panta 5. punktu" aizstāj ar atsauci uz "Finanšu regulas 63. panta 5. punktu".

275. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1316/2013

Regulu (ES) Nr. 1316/2013 groza šādi:

1) iekļauj šādu nodaļu:

"V.a NODAĻA

Finansējuma apvienošana

16.a pants

EISI finansējuma apvienošanas mehānismi

1. Finansējuma apvienošanas mehānismus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, *Euratom*) 2018/...*+ 159. pantu var izveidot saskaņā ar šo regulu vienai vai vairākām EISI nozarēm. Tiesīgas saņemt finanšu palīdzību no finansējuma apvienošanas darbībām ir visas darbības, ar kurām tiek sniegts ieguldījums kopīgu interešu projektos.

2. EISI finansējuma apvienošanas mehānismus īsteno saskaņā ar 6. panta 3. punktu.

3. No Savienības budžeta sniegtais kopējais ieguldījums EISI finansējuma apvienošanas mehānismos nepārsniedz 10 % no kopējā EISI finansējuma, kas minēts 5. panta 1. punktā.

+ OV: lūgums ievietot šīs grozošās regulas numuru un ievietot zemsvītras piezīmē šīs regulas numuru, datumu, nosaukumu un OV atsauci.

Papildus pirmajā daļā noteiktajam slieksnim, transporta nozarē Savienības budžeta sniegtais kopējais ieguldījums EISI finansējuma apvienošanas mehānismos nepārsniedz EUR 500 000 000.

Ja 10 % no 5. panta 1. punktā minētā EISI īstenošanai paredzētā kopējā finansējuma netiek pilnībā izmantoti EISI finansējuma apvienošanas mehānismu un/vai finanšu instrumentu vajadzībām, atlikušo summu dara pieejamu EISI īstenošanas finansēšanai un sadala starp minētajām kopējā finansējuma summām.

4. No Kohēzijas fonda pārvietotā summa EUR 11 305 500 000, kas minēta 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā, netiek izmantota, lai budžeta līdzekļus piešķirtu EISI finansējuma apvienošanas mehānismiem.

5. EISI finansējuma apvienošanas mehānisma ietvaros sniegtais atbalsts dotāciju un finanšu instrumentu veidā atbilst tiesībām uz finansiālo palīdzību un nosacījumiem tās saņemšanai, kas izklāstīti 7. pantā. Finansiālās palīdzības apjomu, kuru piešķir finansējuma apvienošanas darbībām, ko atbalsta, izmantojot EISI finansējuma apvienošanas mehānismu, modulē, pamatojoties uz izmaksu un ieguvumu analīzi, Savienības budžeta līdzekļu pieejamību un nepieciešamību maksimāli palielināt Savienības finansējuma sviras efektu. Neviena piešķirtā dotācija nepārsniedz 10. pantā noteiktās finansējuma likmes.

6. Komisija sadarbībā ar Eiropas Investīciju banku (EIB) izvērtē EIB iespējas EISI finansējuma apvienošanas mehānismos sistemātiski sniegt pirmās kārtas zaudējumu garantijas, lai nodrošinātu un veicinātu papildināmību un privātu līdzieguldītāju dalību transporta nozarē.

7. Savienība, dalībvalstis un citi ieguldītāji var sniegt ieguldījumu EISI finansējuma apvienošanas mehānismos ar noteikumu, ka Komisija piekrīt finansējuma apvienošanas darbību atbilstības kritēriju un/vai EISI finansējuma apvienošanas mehānisma ieguldījumu stratēģijas specifikācijām, kas var būt nepieciešamas papildu ieguldījuma dēļ un nolūkā izpildīt šajā regulā noteiktās prasības, kad tiek īstenoti kopīgu interešu projekti. Minētos papildu resursus īsteno Komisija saskaņā ar 6. panta 3. punktu.

8. Finansējuma apvienošanas darbības, ko atbalsta, izmantojot EISI finansējuma apvienošanas mehānismu, izraugās, pamatojoties uz to gatavības pakāpi, un tajās tiecas ievērot nozaru diversifikācijas principu saskaņā ar 3. un 4. pantu, kā arī ģeogrāfisku līdzsvaru starp dalībvalstīm. Tās

   a) ir darbības ar Eiropas pievienoto vērtību;

   b) atbilst stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem;

   c) ja iespējams, sniedz ieguldījumu, ar ko tiek sekmēta klimata pārmaiņu mazināšana un pielāgošanās tām.

9. EISI finansējuma apvienošanas mehānismus dara pieejamus un finansējuma apvienošanas darbības atlasa, pamatojoties uz atlases un piešķiršanas kritērijiem, kas noteikti daudzgadu un gada programmās, kas ir pieņemtas, ievērojot 17. pantu.

10. Finansējuma apvienošanas darbības trešās valstīs var atbalstīt, izmantojot EISI finansējuma apvienošanas mehānismu, ja minētās darbības ir nepieciešamas kopīgu interešu projekta īstenošanai.

---

* Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, *Euratom*) 2018/... (OV …).";

2) regulas 17. panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Finansējuma apjoms ir no 80 % līdz 95 % no 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem budžeta līdzekļiem.";

3) regulas 22. pantā ceturto daļu aizstāj ar šādu:

"Šā panta otrajā daļā minētā izdevumu apliecināšana nav obligāta dotācijām, kas piešķirtas, pamatojoties uz Regulu (ES) Nr. 283/2014.".

276. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 223/2014

Regulu (ES) Nr. 223/2014 groza šādi:

1) regulas 9. pantā pievieno šādu 4. punktu:

"4. Šā panta 1., 2. un 3. punktu nepiemēro nolūkā grozīt darbības programmas elementus, uz kuriem attiecas attiecīgi 3.5. un 3.6. apakšiedaļa un 4. iedaļa I pielikumā norādītajos darbības programmas paraugos.

Dalībvalsts paziņo Komisijai par jebkuru lēmumu grozīt pirmajā daļā minētos elementus viena mēneša laikā no minētā lēmuma pieņemšanas dienas. Lēmumā norāda tā spēkā stāšanās dienu, kas nav pirms tā pieņemšanas dienas.";

2) regulas 23. panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Darbība var saņemt atbalstu no vienas vai vairākām ar Fondu līdzfinansētām darbības programmām un no citiem Savienības instrumentiem ar noteikumu, ka izdevumi, kas deklarēti Fondam adresētā maksājuma pieteikumā, netiek deklarēti atbalstam no cita Savienības instrumenta vai arī no tā paša fonda saskaņā ar citu programmu. Izdevumu summu, kas jāiekļauj Fonda maksājuma pieteikumā, attiecīgajai programmai vai programmām var aprēķināt samērīgi saskaņā ar dokumentu, kurā izklāstīti atbalsta nosacījumi.";

3) regulas 25. panta 3. punktā pievieno šādu e) apakšpunktu:

"e) noteikumiem par to, kā piemēro atbilstošas vienības izmaksas, vienreizējos maksājumus un vienotās likmes, kas Savienības politikas virzienos ir piemērojamas līdzīga veida darbībai un atbalsta saņēmējam.";

4) regulas 26. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta d) un e) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"d) partnerorganizāciju izmaksas pārtikas ziedojumu vākšanas, transportēšanas, uzglabāšanas un izplatīšanas vajadzībām un ar to tieši saistītu informētības veicināšanas pasākumu izmaksas;

e) tādu papildu pasākumu izmaksas, kurus veikušas un deklarējušas partnerorganizācijas, kas tieši vai saskaņā ar sadarbības nolīgumiem sniedz pārtikas un/vai pamata materiālo palīdzību vistrūcīgākajām personām pēc vienotas likmes 5 % apmērā no izmaksām, kas minētas šā punkta a) apakšpunktā, vai 5 % apmērā no realizēto pārtikas produktu vērtības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 16. pantu.";

b) pantā iekļauj šādu 3.a punktu:

"3.a Neskarot 2. punktu, tas, ka 2. punkta a) apakšpunktā minētās izmaksas, kas ir tiesīgas saņemt atbalstu, tiek samazinātas tādēļ, ka struktūra, kas ir atbildīga par pārtikas iepirkumu un/vai pamata materiālo palīdzību, neatbilst piemērojamiem tiesību aktiem, nerada to izmaksu samazinājumu, kuras ir tiesīgas saņemt atbalstu un kuras ir radušās 26. panta 2. punkta c) un e) apakšpunktā minētajām citām struktūrām.";

5) regulas 27. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Pēc dalībvalstu iniciatīvas un nepārsniedzot 5 % no Fonda piešķīruma laikā, kad tiek pieņemta darbības programma, no darbības programmas var finansēt sagatavošanas, pārvaldības, uzraudzības, administratīvo un tehnisko palīdzību, revīzijas, informācijas, kontroles un novērtēšanas pasākumus, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai. No tās var arī finansēt tehnisko palīdzību partnerorganizācijām un to spēju veidošanu.";

6) regulas 30. panta 2. punkta ceturto daļu aizstāj ar šādu:

"Ja atbalsta saņēmējam par kādu darbību nepamatoti izmaksātās summas nevar atgūt un tas ir dalībvalsts vainas vai nolaidības dēļ, minētā dalībvalsts ir atbildīga par attiecīgo summu atmaksāšanu Savienības budžetā. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu neatgūt nepamatoti izmaksātu summu, ja summa, kas jāatgūst no atbalsta saņēmēja, nepārsniedz EUR 250 no Fonda ieguldījuma darbībā pārskata gadā, neskaitot procentus.";

7) regulas 32. panta 4. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) pārbauda, vai līdzfinansētie produkti un pakalpojumi ir piegādāti un sniegti, vai darbība atbilst piemērojamiem tiesību aktiem, darbības programmai un darbības atbalsta nosacījumiem un,

i) ja izmaksas ir jāatlīdzina, ievērojot 25. panta 1. punkta a) apakšpunktu, – to, vai ir samaksāta atbalsta saņēmēju deklarēto izdevumu summa saistībā ar minētajām izmaksām;

ii) ja izmaksas atlīdzina, ievērojot 25. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktu, – to, vai ir izpildīti nosacījumi izdevumu atlīdzināšanai atbalsta saņēmējam;";

8) regulas 42. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Vadošā iestāde var apturēt 2. punktā minēto maksājumu termiņu kādā no šādiem pienācīgi pamatotiem gadījumiem:

a) maksājuma pieprasījumā norādītās summas samaksai nav pienācis termiņš vai arī nav iesniegti apliecinošie dokumenti, tostarp dokumenti, kas nepieciešami 32. panta 4. punkta a) apakšpunktā paredzētajām pārvaldības pārbaudēm;

b) ir sākta izmeklēšana saistībā ar iespējamu pārkāpumu, kas skar konkrētos izdevumus.

Attiecīgo atbalsta saņēmēju rakstiski informē par maksājuma apturēšanu un tās iemesliem. Atlikušais maksājuma periods atsākas dienā, kad saņemta pieprasītā informācija vai dokumenti vai kad ir pabeigta izmeklēšana.";

9) regulas 51. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Dokumentus glabā vai nu to oriģināleksemplāros, vai apliecinātu kopiju veidā, vai vispāratzītos datu nesējos, tostarp dokumentu oriģinālu elektroniskajās versijās vai tādu dokumentu veidā, kuriem ir tikai elektroniskās versijas. Ja dokumentus glabā vispāratzītos datu nesējos saskaņā ar 5. punktā noteikto procedūru, oriģināli nav nepieciešami.".

277. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 283/2014

Regulu (ES) Nr. 283/2014 groza šādi:

1) regulas 2. panta 2. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"e) "vispārējie pakalpojumi" ir starpniecības pakalpojumi, kas vienu vai vairākas valstu infrastruktūras sasaista ar pamatpakalpojumu platformu(-ām), kā arī pakalpojumi, kas palielina digitālo pakalpojumu infrastruktūras jaudu, nodrošinot piekļuvi augstas veiktspējas skaitļošanas, uzglabāšanas un datu pārvaldības iespējām;";

2) regulas 5. pantu groza šādi:

a) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Darbības, kas sekmē kopīgu interešu projektus digitālo pakalpojumu infrastruktūru jomā, atbalsta ar:

a) iepirkumu,

b) dotācijām un/vai

c) finanšu instrumentiem, kā paredzēts 5. punktā.";

b) iekļauj šādu punktu:

"4.a Savienības budžeta kopējais ieguldījums finanšu instrumentos šā panta 4. punkta c) apakšpunktā minēto digitālo pakalpojumu infrastruktūrām nepārsniedz 10 % no kopējā finansējuma telesakaru nozarei, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1316/2013 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā.";

3) regulas 8. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Pamatojoties uz informāciju, kas saņemta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1316/2013 22. panta trešo daļu, dalībvalstis un Komisija apmainās ar informāciju un paraugpraksi par progresu, kas panākts šīs regulas īstenošanā, tostarp par finanšu instrumentu izmantojumu. Vajadzības gadījumā dalībvalstis šajā procesā iesaista vietējās un reģionālās iestādes. Komisija publicē gada pārskatu par minēto informāciju un iesniedz to Eiropas Parlamentam un Padomei.".

278. pants

Grozījumi Lēmumā Nr. 541/2014/ES

Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmuma Nr. 541/2014/ES 4. pantā pievieno šādu punktu:

"3. Finansēšanas programmas, kas izveidotas ar Regulu (ES) Nr. 377/2014 un Regulu (ES) Nr. 1285/2013 un ar Lēmumu 2013/743/ES, var sniegt ieguldījumu šā panta 1. punktā minēto darbību finansēšanā minēto programmu ietvaros un saskaņā ar to mērķiem un uzdevumiem. Šādus ieguldījumus tērē saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 377/2014. Komisija pirms daudzgadu finanšu shēmas 2014.-2020. gadam beigām izvērtē jaunos vienkāršotos finanšu noteikumus saskaņā ar šo punktu un to ieguldījumu novērošanas un uzraudzības atbalsta sistēmas mērķos.".

TREŠĀ DAĻA
NOBEIGUMA UN PĀREJAS NOTEIKUMI

279. pants

Pārejas noteikumi

1. Juridiskās saistības attiecībā uz dotācijām, ar ko izpilda budžetu saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam, var joprojām būt dotāciju lēmumu veidā. VIII sadaļas noteikumus, kas piemērojami dotācijas nolīgumiem, *mutatis mutandis* piemēro dotāciju lēmumiem. Komisija pārskata dotāciju lēmumu izmantošanu saskaņā ar daudzgadu finanšu shēmu laikam pēc 2020. gada, jo īpaši ņemot vērā progresu, kāds līdz tam laikam būs panākts elektroniskā dotāciju parakstīšanā un elektroniskā pārvaldībā.

2. Pēc šīs regulas stāšanās spēkā Komisijas lēmumus, ar kuriem atļauj izmantot fiksētas summas, vienības izmaksas vai vienotās likmes un kuri ir pieņemti saskaņā ar Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 124. pantu, groza atbildīgais kredītrīkotājs saskaņā ar šīs regulas 181. pantu.

3. Juridiskajām saistībām, kas noslēgtas līdz šīs regulas spēkā stāšanās dienai, turpina piemērot Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 un Deleģēto regulu (ES) Nr. 1268/2012. Pastāvošos pīlāru novērtējumus, iemaksu nolīgumu paraugus un finanšu partnerības pamatnolīgumus var turpināt piemērot un vajadzības gadījumā tos pārskata.

4. Attiecībā uz finansiālajiem ieguldījumiem no EGF, tostarp atbalstu NEET, kuriem Regulas (ES) Nr. 1309/2013 16. panta 4. punktā noteiktais laikposms nav beidzies līdz 2018. gada 1. janvārim, Komisija izvērtē, vai individualizētie pakalpojumi, kas sniegti NEET, ir tiesīgi saņemt līdzfinansējumu no EGF pēc 2017. gada 31. decembra. Ja Komisija secina, ka tie ir tiesīgi, tā atbilstoši groza attiecīgos lēmumus par finansiālo ieguldījumu.

280. pants

Pārskatīšana

Šo regulu pārskata vienmēr, kad tas ir vajadzīgs, un jebkurā gadījumā vēlākais divus gadus pirms katras daudzgadu finanšu shēmas beigām.

Šāda pārskatīšana aptver *inter alia* Pirmās daļas VIII un X sadaļu īstenošanu un 259. pantā paredzētos termiņus.

281. pants

Atcelšana

1. Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 atceļ no ... [šīs regulas spēkā stāšanās diena]. Tomēr 282. panta 3. punkta c) apakšpunkta nolūkos to turpina piemērot līdz 2018. gada 31. decembrim.

2. Neskarot 279. panta 3. punktu, Komisija Deleģēto regulu (ES) Nr. 1268/2012 atceļ no ... [šīs regulas spēkā stāšanās diena]. Tomēr 282. panta 3. punkta c) apakšpunkta nolūkos minēto deleģēto regulu turpina piemērot līdz 2018. gada 31. decembrim.

3. Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā.

282. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2. To piemēro no ... [šīs regulas spēkā stāšanās diena].

3. Atkāpjoties no šā panta 2. punkta:

a) šīs regulas 271. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 272. panta 2. punktu, 272. panta 10. punkta a) apakšpunktu, 272. panta 11. punkta b) apakšpunkta i), c), d) un e) punktu, 272. panta 12. punkta a) apakšpunktu, b) apakšpunkta i) punktu un c) apakšpunktu, 272. panta 14. punkta c) apakšpunktu, 272. panta 15., 17., 18., 22. un 23. punktu, 272. panta 26. punkta d) apakšpunktu, 272. panta 27. punkta a) apakšpunkta i) punktu, 272. panta 53. un 54. punktu, 272. panta 55. punkta b) apakšpunkta i) punktu, 273. panta 3. punktu, 276. panta 2. punktu un 276. panta 4. punkta b) apakšpunktu piemēro no 2014. gada 1. janvāra;

b) šīs regulas 272. panta 11. punkta a) un f) apakšpunktu, 272. panta 13. punktu, 272. panta 14. punkta b) apakšpunktu, 272. panta 16. punktu, 272. panta 19. punkta a) apakšpunktu un 274. panta 3. punktu piemēro no 2018. gada 1. janvāra;

c) šīs regulas 6. līdz 60., 63. līdz 68., 73. līdz 207., 241. līdz 253. un 264. līdz 268. pantu piemēro no 2019. gada 1. janvāra attiecībā uz Savienības iestāžu administratīvo apropriāciju īstenošanu; tas neskar šā punkta h) apakšpunktu;

d) šīs regulas 2. panta 4. punktu, 208. līdz 211. pantu un 214. panta 1. punktu piemēro budžeta garantijām un finansiālai palīdzībai tikai no dienas, kad sāk piemērot daudzgadu finanšu shēmu laikposmam pēc 2020. gada;

e) šīs regulas 250. pantu piemēro budžeta garantijām, finansiālai palīdzībai un iespējamajām saistībām tikai no dienas, kad sāk piemērot daudzgadu finanšu shēmu laikposmam pēc 2020. gada;

f) šīs regulas 2. panta 6. punktu, 21. panta 3. punkta f) apakšpunktu, 41. panta 4. punkta l) apakšpunktu, 62. panta 2. punktu, 154. panta 1. un 2. punktu, 155. panta 1.- 4. punktu un 159. pantu piemēro budžeta garantijām tikai no dienas, kad sāk piemērot daudzgadu finanšu shēmu laikposmam pēc 2020. gada;

g) šīs regulas 2. panta 9., 15., 32. un 39. punktu, 30. panta 1. punkta g) apakšpunktu, 41. panta 5. punktu, 110. panta 3. punkta h) apakšpunktu un 115. panta 2. punkta c) apakšpunktu, 212. un 213. pantu, 214. panta 2. punktu un 218., 219. un 220. pantu piemēro tikai no dienas, kad sāk piemērot daudzgadu finanšu shēmu laikposmam pēc 2020. gada;

h) informāciju par 41. panta 3. punkta b) apakšpunkta iii) punktā minēto gada vidējo pilna laika ekvivalentu skaitu un informāciju par tādu 41. panta 8. punkta b) apakšpunktā minēto piešķirto ieņēmumu aplēsto summu, kuri pārnesti no iepriekšējiem gadiem, pirmo reizi sniedz kopā ar budžeta projektu, kas jāiesniedz 2021. gadā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētājs	*priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS

1. NODAĻA

Kopēji noteikumi

1. IEDAĻA

PAMATLĪGUMI UN PUBLISKOŠANA

1. Pamatlīgumi un konkrētie līgumi

1.1. Pamatlīguma termiņš nepārsniedz četrus gadus, izņemot pienācīgi pamatotus ārkārtas gadījumos, ko jo īpaši attaisno pamatlīguma priekšmets.

Tiesības slēgt konkrētos līgumus, kas pamatojas uz pamatlīgumiem, piešķir saskaņā ar pamatlīguma noteikumiem.

Piešķirot tiesības slēgt konkrētos līgumus, puses būtiski neatkāpjas no pamatlīguma.

1.2. Ja pamatlīgums tiek slēgts ar vienu ekonomikas dalībnieku, tiesības slēgt konkrētos līgumus tiek piešķirtas atbilstoši pamatlīguma noteikumiem.

Tādos gadījumos un ja tas ir pienācīgi pamatots, līgumslēdzējas iestādes var darbuzņēmējam rakstiski lūgt vajadzības gadījumā papildināt piedāvājumu.

1.3. Ja pamatlīgums jāslēdz ar vairākiem ekonomikas dalībniekiem ("salikts pamatlīgums"), to var slēgt, ar katru darbuzņēmēju parakstot atsevišķus līgumus ar vienādiem noteikumiem.

Konkrētos līgumus, kuri pamatojas saliktiem pamatlīgumiem, īsteno vienā no turpmāk minētajiem veidiem:

a) saskaņā ar pamatlīguma noteikumiem – neatsākot konkursu, ja pamatlīgumā ir paredzēti visi noteikumi, ar ko reglamentē attiecīgo būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu nodrošināšanu, un objektīvie nosacījumi, pēc kuriem nosaka, kurš darbuzņēmējs veiks minētos būvdarbus, piegādes un pakalpojumus;

b) ja pamatlīgumā nav paredzēti visi noteikumi, ar ko reglamentē attiecīgos būvdarbus, piegādes vai pakalpojumus, – atsākot konkursu starp darbuzņēmējiem saskaņā ar 1.4. punktu un pamatojoties uz:

i) tiem pašiem noteikumiem, vajadzības gadījumā precīzāk formulētiem;

ii) attiecīgā gadījumā pamatojoties uz citiem noteikumiem, kuri minēti iepirkuma procedūras dokumentos, kas saistīti ar pamatlīgumu;

c) daļēji bez konkursa atsākšanas saskaņā ar a) apakšpunktu un daļēji ar konkursa atsākšanu starp darbuzņēmējiem saskaņā ar b) apakšpunktu, ja līgumslēdzēja iestāde minēto iespēju ir paredzējusi iepirkuma procedūras dokumentos, kas saistīti ar pamatlīgumu.

Otrās daļas c) apakšpunktā minētajos iepirkuma procedūras dokumentos norāda arī to, attiecībā uz kuriem noteikumiem var atsākt konkursu.

1.4. Saliktu pamatlīgumu ar konkursa atsākšanu noslēdz ar vismaz trim ekonomikas dalībniekiem ar noteikumu, ka ir pietiekams skaits pieņemamu piedāvājumu, kā minēts 29.3. punktā.

Ja tiesības slēgt konkrēto līgumu piešķir, atsākot konkursu starp darbuzņēmējiem, līgumslēdzēja iestāde apspriežas ar viņiem rakstiski un nosaka termiņu, kas ir pietiekami ilgs konkrēto piedāvājumu iesniegšanai. Konkrētos piedāvājumus iesniedz rakstiski. Līgumslēdzēja iestāde tiesības slēgt katru konkrēto līgumu piešķir tam pretendentam, kurš ir iesniedzis saimnieciski visizdevīgāko konkrēto piedāvājumu, vērtējot pēc piešķiršanas kritērijiem, kas noteikti pamatlīguma iepirkuma procedūras dokumentos.

1.5. Ja nozarēs, kas pakļautas straujām cenu un tehnoloģiju izmaiņām, pamatlīgumus piešķir bez konkursa atsākšanas, tajos iekļauj noteikumu par vidusposma pārskatu vai noteikumu par salīdzinošās novērtēšanas sistēmu. Ja saskaņā ar vidusposma pārskatu konstatēts, ka sākotnēji noteiktie nosacījumi vairs neatbilst cenu un tehnoloģiju izmaiņām, līgumslēdzēja iestāde attiecīgo pamatlīgumu neizmanto un veic atbilstošus pasākumus, lai izbeigtu šo līgumu.

1.6. Budžeta saistības uzņemas, pirms uz pamatlīgumu pamata tiek noslēgti konkrēti līgumi.

2. Tādu procedūru izsludināšana līgumiem, kuru vērtība ir lielāka vai vienāda par šīs regulas 175. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām, vai līgumiem, kuri ietilpst Direktīvas 2014/24/ES darbības jomā

2.1. Lai nodrošinātu procedūras pārredzamību, paziņojumos publicēšanai *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļauj visu informāciju, kas noteikta attiecīgajās standarta veidlapās, kas minētas Direktīvā 2014/24/ES.

2.2. Līgumslēdzēja iestāde, publicējot iepriekšēju informatīvu paziņojumu, var informēt par saviem nodomiem, kas saistīti ar plānoto iepirkumu attiecīgajā finanšu gadā. Tas attiecas uz laikposmu, kas nepārsniedz 12 mēnešus no dienas, kad paziņojums nosūtīts Eiropas Savienības Publikāciju birojam ("Publikāciju birojs").

Iepriekšēju informatīvu paziņojumu līgumslēdzēja iestāde var publicēt vai nu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, vai savā pircēju profilā. Pēdējā minētajā gadījumā paziņojumu par publicēšanu pircēju profilā publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

2.3. Ne vēlāk kā 30 dienas no tāda līguma vai pamatlīguma parakstīšanas, kura vērtība ir vienāda ar vai lielāka par 175. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām, līgumslēdzēja iestāde Publikāciju birojam nosūta līgumslēgšanas tiesību piešķiršanas paziņojumu par procedūras rezultātiem.

Neskarot pirmo daļu, līgumslēgšanas tiesību piešķiršanas paziņojumus attiecībā uz līgumiem, kuru pamatā ir dinamiskā iepirkumu sistēma, var sagrupēt pa ceturkšņiem. Tādos gadījumos līgumslēdzēja iestāde līgumslēgšanas tiesību piešķiršanas paziņojumu nosūta ne vēlāk kā 30 dienas pēc katra ceturkšņa beigām.

Par konkrētiem līgumiem, kuru pamatā ir pamatlīgums, līgumslēgšanas tiesību piešķiršanas paziņojumus nepublicē.

2.4. Līgumslēgšanas tiesību piešķiršanas paziņojumu līgumslēdzēja iestāde publicē:

a) pirms tāda līguma vai pamatlīguma noslēgšanas, kura vērtība ir vienāda ar vai lielāka par 175. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām un kura līgumslēgšanas tiesības ir piešķirtas saskaņā ar 11.1. punkta otrās daļās b) apakšpunktā izklāstīto procedūru;

b) pēc tāda līguma vai pamatlīguma noslēgšanas, kura vērtība ir vienāda ar vai lielāka par 175. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām, tostarp kura līgumslēgšanas tiesības ir piešķirtas saskaņā ar 11.1. punkta otrās daļās a) un c)–f) apakšpunktā izklāstītajām procedūrām.

2.5. Gadījumos, kas minēti 172. panta pirmās daļas 3. punkta a) un b) apakšpunktā, līgumslēdzēja iestāde līguma darbības laikā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicē paziņojumu par izmaiņām līgumā, ja minēto izmaiņu vērtība ir vienāda ar vai lielāka par 175. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām vai ja tā attiecībā uz procedūrām ārējo darbību jomā ir vienāda ar vai lielāka par 178. panta 1. punktā noteiktajām robežvērtībām.

2.6. Starpiestāžu procedūras gadījumā par piemērojamajiem publiskošanas pasākumiem atbild par procedūru atbildīgā līgumslēdzēja iestāde.

3. Tādu procedūru izsludināšana, kas attiecas uz līgumiem, kuru vērtība ir mazāka par šīs regulas 175. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām vai kas neietilpst Direktīvas 2014/24/ES darbības jomā

3.1. Procedūras attiecībā uz līgumiem, kuru lēstā vērtība ir mazāka par 175. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām, izsludina piemērotā veidā. Šāda izsludināšana aptver piemērotu *ex ante* publiskošanu internetā vai paziņojumu par līgumu, vai – tādu līgumu gadījumā, kuru līgumslēgšanas tiesības piešķir saskaņā ar 13. punktā izklāstīto procedūru, – paziņojuma par uzaicinājumu paust ieinteresētību publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Minētais pienākums neattiecas uz 11. punktā izklāstīto procedūru un uz 14.4. punktā izklāstīto sarunu procedūru ļoti zemas vērtības līgumiem.

3.2. Attiecībā uz līgumiem, kuru līgumslēgšanas tiesības piešķir saskaņā ar 11.1. punkta otrās daļas g) un i) apakšpunktu, līgumslēdzēja iestāde vēlākais līdz nākamā finanšu gada 30. jūnijam nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei līgumu sarakstu. Kad līgumslēdzēja iestāde ir Komisija, minēto sarakstu pievieno 74. panta 9. punktā minētajam gada darbības pārskatu kopsavilkumam.

3.3. Informācijā par līgumslēgšanas tiesību piešķiršanu ir iekļauts darbuzņēmēja nosaukums, summa, par kuru uzņemas juridiskās saistības, un līguma priekšmets, un tiešo līgumu un konkrēto līgumu gadījumā tā atbilst 38. panta 3. punkta prasībām.

Vēlākais līdz nākamā finanšu gada 30. jūnijam līgumslēdzēja iestāde savā tīmekļa vietnē publicē līgumu sarakstu attiecībā uz:

a) līgumiem, kuru vērtība ir mazāka par 175. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām;

b) līgumiem, kuru līgumslēgšanas tiesības ir piešķirtas saskaņā ar 11.1. punkta otrās daļas h) un j)– m) apakšpunktu;

c) izmaiņām līgumos, kā noteikts 172. panta 3. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā;

d) izmaiņām līgumos, kā noteikts 172. panta 3. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā, ja izmaiņu vērtība ir mazāka par 175. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām;

e) konkrētajiem līgumiem saskaņā ar pamatlīgumu.

Attiecībā uz otrās daļas e) apakšpunktu publicējamo informāciju par vienu un konkrētajiem līgumiem saskaņā ar pamatlīgumu var apkopot pa darbuzņēmējiem.

3.4. Starpiestāžu pamatlīgumu gadījumā katra līgumslēdzēja iestāde ir atbildīga par savu konkrēto līgumu un to izmaiņu izsludināšanu saskaņā ar 3.3. punktu.

4. Paziņojumu publicēšana

4.1. Līgumslēdzēja iestāde 2. un 3. punktā minētos paziņojumus sagatavo un nosūta Publikāciju birojam elektroniski.

4.2. Publikāciju birojs publicē 2. un 3. punktā minētos paziņojumus *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ne vēlāk kā:

a) septiņas dienas pēc to nosūtīšanas, ja līgumslēdzēja iestāde izmanto elektronisko sistēmu, lai aizpildītu 2.1. punktā minētās standarta veidlapas, un brīvā formā ierakstītais teksts nepārsniedz 500 vārdus;

b) 12 dienas pēc to nosūtīšanas visos pārējos gadījumos.

4.3. Līgumslēdzējai iestāde spēj sniegt pierādījumus par to, kura ir bijusi nosūtīšanas diena.

5. Citi izsludināšanas veidi

Papildus izsludināšanai, kas paredzēta 2. un 3. punktā, iepirkuma procedūrām var izmantot arī cita veida sludinājumus, jo īpaši elektroniskos. Jebkurā šādā sludinājumā atsaucas uz paziņojumu, kas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, ja paziņojums ir publicēts, un to nepublicē pirms minētā paziņojuma, kurš vienīgais ir autentisks.

Šādi sludinājumi nerada nekādu diskrimināciju starp kandidātiem vai pretendentiem, nedz arī sniegt sīkāku informāciju, kas nav iekļauta līguma paziņojumā, ja tāds ir bijis publicēts.

2. IEDAĻA

IEPIRKUMA PROCEDŪRAS

6. Minimālais kandidātu skaits un sarunu kārtība

6.1. Slēgtā procedūrā un tādās procedūrās, kas minētas 13.1. punkta a) un b) apakšpunktā, un līgumiem, ko piešķir saskaņā ar 14.2. punktu, minimālais kandidātu skaits ir pieci.

6.2. Konkursa procedūrā ar sarunām, konkursa dialogā, inovācijas partnerībā, vietējā tirgus izpētē saskaņā ar 11.1. punkta otrās daļas g) apakšpunktu un sarunu procedūrā zemas vērtības līgumiem saskaņā ar 14.3. punktu minimālais kandidātu skaits ir trīs.

6.3. 6.1. un 6.2. punktu nepiemēro šādos gadījumos:

a) sarunu procedūrām ļoti zemas vērtības līgumiem saskaņā ar 14.4. punktu;

b) sarunu procedūrām bez līguma paziņojuma iepriekšējas publicēšanas saskaņā ar 11. punktu, izņemot metu konkursus saskaņā ar 11.1. punkta otrās daļas d) apakšpunktu un vietējā tirgus izpēti saskaņā ar 11.1. punkta otrās daļas g) apakšpunktu.

6.4. Ja atlases kritērijiem atbilstošo kandidātu skaits ir mazāks par 6.1. un 6.2. punktā paredzēto minimālo skaitu, līgumslēdzēja iestāde var turpināt procedūru, uzaicinot tos kandidātus, kam piemīt prasītās spējas. Līgumslēdzēja iestāde neiesaista citus ekonomikas dalībniekus, kuri sākotnēji neiesniedza dalības pieteikumu vai kurus tā sākotnēji nebija uzaicinājusi.

6.5. Sarunu laikā līgumslēdzēja iestāde nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret visiem pretendentiem.

Sarunas var norisināties secīgos posmos, lai samazinātu apspriežamo piedāvājumu skaitu, piemērojot piešķiršanas kritērijus, kas norādīti iepirkuma procedūras dokumentos. Līgumslēdzēja iestāde iepirkuma procedūras dokumentos norāda, vai tā izmantos minēto iespēju.

6.6. Attiecībā uz līgumiem, ko piešķir saskaņā ar 11.1. punkta otrās daļas d) un g) apakšpunktu un 14.2. un 14.3. punktu, līgumslēdzēja iestāde uzaicina vismaz visus tos ekonomikas dalībniekus, kuri pauduši ieinteresētību pēc *ex ante* publiskošanas, kā noteikts 3.1. punktā, vai pēc vietējā tirgus izpētes vai metu konkursa.

7. Inovācijas partnerība

7.1. Inovācijas partnerības mērķis ir inovatīva produkta, pakalpojuma vai inovatīvu būvdarbu izstrāde un vēlāka no tās izrietošo būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu iegāde ar noteikumu, ka tie atbilst snieguma līmeņiem un maksimālajām izmaksām, par ko vienojušās līgumslēdzējas iestādes un partneri.

Inovācijas partnerība ir strukturēta secīgos posmos, kas atbilst pētniecības un inovācijas procesa soļiem, kuri var ietvert būvdarbu pabeigšanu, produktu izgatavošanu vai pakalpojumu sniegšanu. Inovācijas partnerībā nosaka starpposma mērķus, kas partneriem jāsasniedz.

Pamatojoties uz minētajiem starpposma mērķiem, līgumslēdzēja iestāde pēc katra posma var nolemt izbeigt inovācijas partnerību vai, ja inovācijas partnerību veido vairāki partneri, – samazināt partneru skaitu, izbeidzot atsevišķus līgumus, ar noteikumu, ka līgumslēdzēja iestāde ir norādījusi minētās iespējas un nosacījumus to izmantošanai iepirkuma procedūras dokumentos.

7.2. Pirms sākt inovācijas partnerību, līgumslēdzēja iestāde izzina tirgu, kā paredzēts 15. punktā, lai pārliecinātos, ka minēto būvdarbu, piegādes vai pakalpojumu tirgū nav vai ka tādi nepastāv kā tirgum tuvinātas izstrādes darbības.

Ievēro sarunu kārtību, kas izklāstīta 164. panta 4. punktā un 6.5. punktā.

Iepirkuma procedūras dokumentos līgumslēdzēja iestāde apraksta vajadzību pēc inovatīviem būvdarbiem, piegādēm vai pakalpojumiem, kuru nevar apmierināt, iegādājoties tādus būvdarbus, piegādes vai pakalpojumus, kas jau ir pieejami tirgū. Tā norāda, kuri minētā apraksta elementi nosaka minimālās prasības. Sniegtā informācija ir pietiekami precīza, lai ekonomikas dalībnieki varētu noteikt, kāds ir prasītais risinājums un tā apjoms, un izlemt, vai viņi vēlas iesniegt pieteikumu dalībai procedūrā.

Līgumslēdzēja iestāde var izlemt izveidot inovācijas partnerību ar vienu partneri vai vairākiem partneriem, kuri veic atsevišķas pētniecības un izstrādes darbības.

Līgumslēgšanas tiesības piešķir, pamatojoties vienīgi uz labāko cenas un kvalitātes attiecību, kā noteikts 167. panta 4. punktā.

7.3. Līgumslēdzēja iestāde iepirkuma procedūras dokumentos precizē intelektuālā īpašuma tiesībām piemērojamo kārtību.

Inovācijas partnerībā līgumslēdzēja iestāde pārējiem partneriem neatklāj piedāvātos risinājumus vai citu konfidenciālu informāciju, ko tai darījis zināmu kāds no partneriem, ja nav saņemta minētā partnera piekrišana.

Līgumslēdzēja iestāde nodrošina, lai partnerības struktūra un jo īpaši dažādo posmu ilgums un vērtība atspoguļotu piedāvātā risinājuma inovācijas pakāpi un to pētniecības un inovācijas darbību secību, kuras vajadzīgas, lai izstrādātu inovatīvu risinājumu, kāds tirgū vēl nav pieejams. Būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu lēstā vērtība ir samērīga ar ieguldījumu, kas nepieciešams to izstrādei.

8. Metu konkursi

8.1. Uz metu konkursiem attiecas 2. punktā izklāstītie noteikumi par izsludināšanu, un tajos var būt iekļauta godalgu piešķiršana.

Ja kandidātu skaits metu konkursā ir ierobežots, līgumslēdzēja iestāde nosaka skaidrus un nediskriminējošus atlases kritērijus.

Uzaicināto kandidātu skaits ir pietiekams, lai nodrošinātu īstu konkurenci.

8.2. Žūriju ieceļ atbildīgais kredītrīkotājs. Tajā ir vienīgi fiziskas personas, kas nav atkarīgas no konkursa kandidātiem. Ja dalībai konkursā no kandidātiem tiek prasīta noteikta profesionālā kvalifikācija, vismaz trešdaļa žūrijas locekļu ir tāda pati vai līdzvērtīga kvalifikācija.

Žūrija savos atzinumos ir neatkarīga. Žūrija savus atzinumus pieņem, pamatojoties uz projektiem, kurus kandidāti tai ir iesnieguši anonīmi, un vienīgi uz to kritēriju pamata, kuri ir norādīti konkursa paziņojumā.

8.3. Žūrijas priekšlikumus, kas pamatojas uz katra projekta nopelniem, un tās izveidoto sarindojumu un piezīmes iekļauj ziņojumā, kuru paraksta tās locekļi.

Kandidāti saglabā anonimitāti, līdz žūrija ir sniegusi savu atzinumu.

Žūrija var aicināt kandidātus atbildēt uz ziņojumā ierakstītajiem jautājumiem, lai paskaidrotu projektu. Par attiecīgi notikušo dialogu tiek sagatavots pilnīgs ziņojums.

8.4. Pēc tam līgumslēdzēja iestāde pieņem līgumslēgšanas tiesību piešķiršanas lēmumu, kas ietver atlasītā kandidāta nosaukumu un adresi un savas izvēles pamatojumu, atsaucoties uz konkursa paziņojumā iekļautajiem kritērijiem, jo īpaši, ja tās izvēle atšķiras no priekšlikumiem, kas ietverti žūrijas atzinumā.

9. Dinamiskā iepirkumu sistēma

9.1. Dinamiskā iepirkumu sistēma var būt iedalīta būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu kategorijās, kas ir objektīvi definētas atkarībā no tā iepirkuma raksturlielumiem, ko plānots veikt attiecīgajā kategorijā. Tādā gadījumā katrai kategorijai nosaka savus atlases kritērijus.

9.2. Līgumslēdzēja iestāde iepirkuma procedūras dokumentos norāda paredzēto pirkumu veidu un lēsto daudzumu un visu nepieciešamo informāciju, kas attiecas uz iepirkumu sistēmu, izmantoto elektronisko aprīkojumu un pieslēguma tehnisko kārtību un specifikācijām.

9.3. Visā laikposmā, kad ir spēkā dinamiskā iepirkumu sistēma, līgumslēdzēja iestāde dod iespēju jebkuram ekonomikas dalībniekam iesniegt pieteikumu dalībai sistēmā. Šādu pieteikumu vērtēšanu tā pabeidz 10 darbdienās pēc to saņemšanas dienas. Minēto termiņu var pagarināt līdz 15 darbdienām, ja tas ir pamatoti. Tomēr līgumslēdzēja iestāde piedāvājumu vērtēšanas termiņu var pagarināt, ja tajā laikā netiek izsludināts neviens uzaicinājums iesniegt piedāvājumus.

Līgumslēdzēja iestāde cik ātri vien iespējams informē kandidātu par to, vai tas ir pielaists dinamiskajai iepirkumu sistēmai.

9.4. Līgumslēdzēja iestāde aicina visus kandidātus, kas pielaisti sistēmai attiecīgā kategorijā, iesniegt piedāvājumu pamatotā termiņā. Līgumslēdzēja iestāde, pamatojoties uz piešķiršanas kritērijiem, kas noteikti līguma paziņojumā, piešķir tiesības slēgt līgumu tam pretendentam, kurš ir iesniedzis saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu. Šie kritēriji vajadzības gadījumā var tikt precīzāk formulēti uzaicinājumā iesniegt piedāvājumus.

9.5. Līgumslēdzēja iestāde līguma paziņojumā norāda laikposmu, kurā ir spēkā dinamiskā iepirkumu sistēma.

Dinamiskās iepirkumu sistēmas darbības ilgums nepārsniedz četrus gadus, izņemot pienācīgi pamatotos ārkārtas gadījumos.

Līgumslēdzēja iestāde neizmanto šo sistēmu, lai novērstu, ierobežotu vai kropļotu konkurenci.

10. Konkursa dialogs

10.1. Līgumslēdzēja iestāde līguma paziņojumā vai aprakstošā dokumentā norāda savas vajadzības un prasības, piešķiršanas kritērijus un paredzamo laika grafiku.

Tiesības slēgt līgumu tā piešķir piedāvājumam ar labāko cenas un kvalitātes attiecību.

10.2. Līgumslēdzēja iestāde sāk dialogu ar kandidātiem, kas atbilst atlases kritērijiem, lai noteiktu un definētu līdzekļus, kas ir vispiemērotākie tās vajadzību apmierināšanai. Minētā dialoga laikā tā drīkst ar atlasītajiem kandidātiem apspriest visus iepirkuma aspektus, bet tā nevar grozīt 10.1. punktā minētās vajadzības, prasības un piešķiršanas kritērijus.

Dialoga laikā līgumslēdzēja iestāde nodrošina attieksmes vienlīdzību pret visiem pretendentiem un neatklāj piedāvātos risinājumus vai kādu citu konfidenciālu informāciju, ko tai darījis zināmu kāds no pretendentiem, ja nav saņemta attiecīgā pretendenta piekrišana atcelt šo konfidencialitāti.

Konkursa dialogs var notikt secīgos posmos, lai samazinātu apspriežamo risinājumu skaitu, piemērojot paziņotos piešķiršanas kritērijus, ja minētā iespēja ir paredzēta līguma paziņojumā vai aprakstošajā dokumentā.

10.3. Līgumslēdzēja iestāde dialogu turpina tik ilgi, līdz tā var noteikt risinājumu vai risinājumus, ar ko var apmierināt tās vajadzības.

Pēc tam, kad līgumslēdzēja iestāde atlikušos pretendentus ir informējusi par dialoga pabeigšanu, tā katru no viņiem aicina iesniegt galīgo piedāvājumu, balstoties uz dialoga laikā piedāvāto un precizēto risinājumu vai risinājumiem. Minētajos piedāvājumos ir ietverti visi projekta realizācijai prasītie un nepieciešamie elementi.

Pēc līgumslēdzējas iestādes pieprasījuma minētie galīgie piedāvājumi var tikt paskaidroti, precizēti un optimizēti ar noteikumu, ka tas nav saistīts ar būtiskām izmaiņām piedāvājumā vai iepirkuma procedūras dokumentos.

Līgumslēdzēja iestāde var veikt sarunas ar pretendentu, kurš ir iesniedzis piedāvājumu ar labāko cenas un kvalitātes attiecību, lai apstiprinātu tajā ietvertās saistības, ar noteikumu, ka tā rezultātā netiek mainīti būtiski piedāvājuma elementi un nerodas konkurences izkropļojuma vai diskriminācijas risks.

10.4. Līgumslēdzēja iestāde var paredzēt maksājumus, kas jāveic priekš atlasītajiem kandidātiem, kas piedalās dialogā.

11. Tādas sarunu procedūras izmantošana, kurā paziņojums par līgumu netiek iepriekš publicēts

11.1. Kad līgumslēdzēja iestāde izmanto tādu sarunu procedūru, kurā paziņojums par līgumu netiek iepriekš publicēts, tā ievēro 164. panta 4. punktā un 6.5. punktā izklāstīto sarunu kārtību.

Līgumslēdzēja iestāde var izmantot sarunu procedūru bez iepriekšēja paziņojuma par līgumu publicēšanas neatkarīgi no līguma lēstās vērtības šādos gadījumos:

a) ja, atsaucoties uz atklātu vai slēgtu procedūru, pēc minētās procedūras slēgšanas nav iesniegts neviens piedāvājums vai neviens piemērots piedāvājums, vai neviens dalības pieteikums, vai neviens piemērots dalības pieteikums 11.2. punkta nozīmē, ar noteikumu, ka sākotnējie iepirkuma procedūras dokumenti nav būtiski mainīti;

b) ja, ievērojot 11.3. punktā paredzētos nosacījumus, būvdarbus, piegādes vai pakalpojumus var nodrošināt tikai viens vienīgs ekonomikas dalībnieks jebkura turpmāk minētā iemesla dēļ:

   i) iepirkuma mērķis ir radīt vai iegādāties unikālu mākslas darbu vai mākslinieciskuizpildījumu;

   ii) konkurences nav tehnisku iemeslu dēļ;

   iii) jānodrošina ekskluzīvu tiesību, tostarp intelektuālā īpašuma tiesību, aizsardzība;

c) ciktāl tas noteikti nepieciešams – ja ārkārtējas steidzamības gadījumā, ko radījuši neparedzēti notikumi, nav iespējams ievērot termiņus, kas noteikti 24., 26. un 41. punktā, un ja šāda ārkārtēja steidzamība nav radusies līgumslēdzējas iestādes dēļ;

d) ja pakalpojumu līgumu slēdz pēc metu konkursa un tiesības to slēgt ir jāpiešķir minētā konkursa uzvarētājam vai vienam no uzvarētājiem; pēdējā no minētajiem gadījumiem uz sarunām uzaicina visus uzvarētājus;

e) attiecībā uz jauniem pakalpojumiem vai būvdarbiem, kas ir tādu līdzīgu pakalpojumu vai būvdarbu atkārtošana, kurus tā pati līgumslēdzēja iestāde bija uzticējusi ekonomikas dalībniekam, kam bija piešķirtas tiesības slēgt sākotnējo līgumu, ar noteikumu, ka minētie pakalpojumi vai būvdarbi atbilst pamatprojektam, attiecībā uz kuru, ievērojot 11.4. punktā minētos nosacījumus, pēc līguma paziņojuma publicēšanas tika piešķirtas tiesības slēgt sākotnējo līgumu;

f) piegādes līgumiem:

i) par papildu piegādēm, kas paredzētas vai nu piegāžu vai iekārtu daļējai aizstāšanai, vai esošo piegāžu vai iekārtu papildināšanai, ja piegādātāja maiņas dēļ līgumslēdzējai iestādei vajadzētu iegādāties piegādes ar atšķirīgiem tehniskajiem parametriem un tas radītu nesaderību vai nesamērīgas tehniskās grūtības ekspluatācijā un apkopē; ja Savienības iestādes uz sava rēķina piešķir tiesības slēgt līgumus, šādu līgumu ilgums nepārsniedz trīs gadus;

ii) ja attiecīgos produktus ražo tikai pētniecības, eksperimentu, pētījumu vai izstrādes nolūkiem; tomēr šie līgumi neaptver ražošanu vairumā, ko veic, lai pārbaudītu komerciālo dzīvotspēju vai lai atgūtu pētniecības un izstrādes izmaksas;

iii) piegādēm, ko kotē un iegādājas preču biržā;

iv) piegāžu iegādēm ar īpaši izdevīgiem nosacījumiem vai nu no ekonomikas dalībnieka, kas izbeidz savu saimniecisko darbību pavisam, vai no likvidatoriem maksātnespējas procedūrā vai mierizlīgumā ar kreditoriem, vai līdzīgā procedūrā saskaņā ar valsts tiesību aktiem;

g) ēku līgumiem pēc vietējā tirgus izpētes;

h) līgumiem attiecībā uz vienu no turpmāk minētajiem:

i) tādu tiesisko pārstāvību šķīrējtiesā, samierināšanā vai tiesvedībā, ko veic zvērināts advokāts Padomes Direktīvas 77/249/EEK[1] 1. panta nozīmē;

ii) juridiskām konsultācijām, ko sniedz, gatavojoties kādam no i) punktā minētajiem procesiem, vai ja ir drošas pazīmes un liela varbūtība, ka lieta, uz kuru konsultācijas attiecas, kļūs par šāda procesa priekšmetu, ar noteikumu, ka konsultācijas sniedz zvērināts advokāts Direktīvas 77/249/EEK 1. panta nozīmē;

iii) šķīrējtiesas un samierināšanas pakalpojumiem;

iv) dokumentu apliecināšanas un autentificēšanas pakalpojumiem, kas jāsniedz notāriem;

[1] Padomes Direktīva 77/249/EEK (1977. gada 22. marts) par pasākumiem, kas palīdz advokātiem sekmīgi īstenot brīvību sniegt pakalpojumus (OV L 78, 26.3.1977., 17. lpp.).

i) attiecībā uz līgumiem, kuri atzīti par slepeniem, vai līgumiem, kuru izpildē jāievēro īpaši drošības pasākumi, saskaņā ar spēkā esošajiem administratīvajiem noteikumiem vai ja tas vajadzīgs Savienības būtisko interešu aizsardzībai, ja attiecīgās būtiskās intereses nevar tikt nodrošinātas ar citiem līdzekļiem; šādi pasākumi var aptvert prasības aizsargāt tās informācijas konfidencialitāti, ko līgumslēdzēja iestāde dara pieejamu iepirkuma procedūrā;

j) finanšu pakalpojumiem saistībā ar vērtspapīru vai citu finanšu instrumentu emisiju, pārdošanu, pirkšanu vai pārvešanu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/65/ES[1] nozīmē, centrālas bankas pakalpojumiem un operācijām, ko veic ar Eiropas Finanšu stabilitātes instrumenta un Eiropas stabilizācijas mehānisma palīdzību;

k) aizdevumiem neatkarīgi no tā, vai tie ir saistīti ar vērtspapīru vai citu finanšu instrumentu emisiju, pārdošanu, pirkšanu vai pārvešanu Direktīvas 2004/65/ES nozīmē;

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

l) publisko sakaru tīklu un elektronisko komunikāciju pakalpojumu iegādei Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/21/EK[1] nozīmē;

m) pakalpojumiem, ko sniedz starptautiska organizācija, ja tā nav tiesīga piedalīties konkursa procedūrās saskaņā ar statūtiem vai dibināšanas aktu.

11.2. Piedāvājumu uzskata par nepiemērotu, ja tas neattiecas uz līguma priekšmetu, un dalības pieteikumu uzskata par nepiemērotu, ja ekonomikas dalībnieks tiek izslēgts saskaņā ar 136. panta 1. punktu vai neatbilst atlases kritērijiem.

11.3. Izņēmumi, kas izklāstīti 11.1. punkta otrās daļas b) apakšpunkta ii) un iii) punktā, ir piemērojami tikai tad, ja nav nevienas pamatotas alternatīvas vai aizstājēja un ja konkurences trūkums nav radies tādēļ, ka, definējot iepirkumu, ir mākslīgi sašaurināti iepirkuma parametri.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 24.4.2002., 33. lpp.).

11.4. Gadījumos, kas minēti 11.1. punkta otrās daļas e) apakšpunktā, pamatprojektā min iespējamo jauno pakalpojumu vai būvdarbu apmēru un nosacījumus, saskaņā ar kuriem piešķirs līgumslēgšanas tiesības. Iespēju izmantot sarunu procedūru dara zināmu brīdī, kad izsludina konkursu par pamatprojektu, un turpmākiem pakalpojumiem vai būvdarbiem lēsto kopsummu ņem vērā, piemērojot 175. panta 1. punktā vai attiecībā uz ārējo darbību jomu – 178. panta 1. punktā minētās robežvērtības. Ja Savienības iestādes uz sava rēķina piešķir tiesības slēgt līgumus, minēto procedūru izmanto tikai sākotnējā līguma izpildes laikā un tikai pirmo triju gadu laikā pēc tā noslēgšanas.

12. Konkursa procedūras ar sarunām vai konkursa dialoga izmantošana

12.1. Ja līgumslēdzēja iestāde izmanto konkursa procedūru ar sarunām vai konkursa dialogu, tā ievēro 164. panta 4. punktā un 6.5. punktā izklāstīto sarunu kārtību. Līgumslēdzēja iestāde var neatkarīgi no līguma lēstās vērtības izmantot minētās procedūras šādos gadījumos:

a) ja, atsaucoties uz atklātu vai slēgtu procedūru, pēc minētās procedūras slēgšanas ir iesniegti vienīgi neatbilstīgi vai nepieņemami piedāvājumi, kā noteikts 12.2. un 12.3. punktā, ar noteikumu, ka sākotnējie iepirkuma procedūras dokumenti nav būtiski mainīti;

b) attiecībā uz būvdarbiem, piegādēm vai pakalpojumiem, kas atbilst vienam vai vairākiem no šādiem kritērijiem:

   i) ja līgumslēdzējas iestādes vajadzības nevar apmierināt, nepielāgojot jau pieejamu risinājumu;

   ii) būvdarbos, piegādē vai pakalpojumos ir ietverta projektēšana vai inovatīvi risinājumi;

   iii) līgumslēgšanas tiesības nevar piešķirt bez iepriekšējas sarunu veikšanas, ņemot vērā īpašus apstākļus, kas attiecas uz līguma raksturu, sarežģītību vai juridisko un finansiālo struktūru vai riskiem, kas ir saistīti ar līguma priekšmetu;

   iv) līgumslēdzēja iestāde nevar pietiekami precīzi sagatavot tehniskās specifikācijas pēc kāda standarta, kā izklāstīts 17.3. punktā;

c) koncesijas līgumiem;

d) pakalpojumu līgumiem, kas minēti Direktīvas 2014/24/ES XIV pielikumā;

e) zinātniskās izpētes un izstrādes pakalpojumiem, izņemot tos, uz kuriem attiecas CPV kodi 73000000-2 līdz 73120000-9, 73300000-5, 73420000-2 un 73430000-5, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 2195/2002, izņemot, ja no tiem labumu gūst vienīgi līgumslēdzēja iestāde, kas izmanto tos savām vajadzībām, vai ja līgumslēdzēja iestāde pilnībā atlīdzina sniegtos pakalpojumus;

f) pakalpojumu līgumiem par tāda programmu materiāla iegādi, izstrādi, producēšanu vai līdzproducēšanu, kas paredzēts audiovizuālo mediju pakalpojumiem, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2010/13/ES[1], vai radio mediju pakalpojumiem, vai līgumiem par raidlaiku vai programmu nodrošināšanu.

12.2. Piedāvājumu uzskata par neatbilstīgu jebkurā no šādiem gadījumiem:

a) tas neatbilst minimālajām prasībām, kas noteiktas iepirkuma procedūras dokumentos;

b) tas neatbilst iesniegšanas prasībām, kas noteiktas 168. panta 3. punktā;

c) pretendents ir noraidīts saskaņā ar 141. panta 1. punkta pirmās daļas b) vai c) apakšpunktu;

d) līgumslēdzēja iestāde ir paziņojusi, ka piedāvājums ir nepamatoti lēts.

12.3. Piedāvājumu uzskata par nepieņemamu jebkurā no šādiem gadījumiem:

a) ja piedāvājuma cena pārsniedz līgumslēdzējas iestādes maksimālo budžetu, kas noteikts un dokumentāli reģistrēts pirms iepirkuma procedūras sākšanas;

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/13/ES (2010. gada 10. marts) par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (Audiovizuālo mediju pakalpojumu direktīva) (OV L 95, 15.4.2010., 1. lpp.).

b) ja piedāvājums neatbilst minimālajiem kvalitātes līmeņiem atbilstoši piešķiršanas kritērijiem.

12.4. Gadījumos, kas minēti 12.1. punkta a) apakšpunktā, līgumslēdzējai iestādei nav jāpublicē līguma paziņojums, ja tā konkursa procedūrā ar sarunām iekļauj visus tos pretendentus, kas atbilst izslēgšanas un atlases kritērijiem, izņemot tos, kuri ir iesnieguši piedāvājumu, kas atzīts par nepamatoti lētu.

13. Procedūra ar uzaicinājumu paust ieinteresētību

13.1. Līgumiem, kuru vērtība ir mazāka par 175. panta 1. punktā vai 178. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām, un neskarot 11. un 12. punktu, līgumslēdzēja iestāde var izmantot uzaicinājumu paust ieinteresētību, lai veiktu kādu no šādām darbībām:

a) iepriekš atlasīt kandidātus, kurus paredzēts aicināt iesniegt piedāvājumus turpmākos uzaicinājumos uz slēgtu konkursu;

b) izveidot to pārdevēju sarakstu, kurus paredzēts aicināt iesniegt dalības pieteikumus vai piedāvājumus.

13.2. Saraksts, kuru sastāda pēc uzaicinājuma paust ieinteresētību, ir derīgs ne ilgāk kā četrus gadus no dienas, kad ir publicēts 3.1. punktā minētais paziņojums.

Pirmajā daļā norādītajā sarakstā var būt iekļauti apakšsaraksti.

Jebkurš ieinteresēts ekonomikas dalībnieks var paust interesi jebkurā brīdī minētā saraksta derīguma perioda laikā, izņemot šā perioda pēdējos trīs mēnešus.

13.3. Kad paredzēts piešķirt tiesības slēgt līgumu, līgumslēdzēja iestāde aicina visus kandidātus vai pārdevējus, kas ir iekļauti attiecīgajā sarakstā vai apakšsarakstā, veikt vienu no šādām darbībām:

a) iesniegt piedāvājumu 13.1. punkta a) apakšpunktā minētajā gadījumā;

b) 13.1. punkta b) apakšpunktā minētajā gadījumā –, iesniegt vienu no šādiem dokumentiem:

i) piedāvājumus, tostarp dokumentus saistībā ar izslēgšanas un atlases kritērijiem;

ii) dokumentus saistībā ar izslēgšanas un atlases kritērijiem un – otrajā posmā – minētajiem kritērijiem atbilstīgo pārdevēju piedāvājumu.

14. Vidējas, zemas un ļoti zemas vērtības līgumi

14.1. Tiesības slēgt vidējas, zemas un ļoti zemas vērtības līgumus var piešķirt ar sarunu procedūru saskaņā ar sarunu kārtību, kas izklāstīta 164. panta 4. punktā un 6.5. punktā. Sākotnējo piedāvājumu iesniedz tikai tie kandidāti, kurus vienlaicīgi un rakstveidā uzaicinājusi līgumslēdzēja iestāde.

14.2. Līgumu, kura vērtība pārsniedz EUR 60 000, bet ir mazāka par 175. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām, uzskata par vidējas vērtības līgumu. Tādiem līgumiem piemēro 3.1. punktu un 6.1. un 6.4. punktu.

14.3. Līgumu, kura vērtība nepārsniedz EUR 60 000, bet pārsniedz 14.4. noteikto robežvērtību uzskata par zemas vērtības līgumu. Tādiem līgumiem piemēro 3.1. punktu un 6.2. un 6.4. punktu.

14.4. Līgumu, kura vērtība nepārsniedz EUR 15 000, uzskata par ļoti zemas vērtības līgumu. Tādiem līgumiem piemēro 6.3. punktu.

14.5. Maksājumus par izdevumiem, kuru summa nepārsniedz EUR 1000, var veikt, pamatojoties uz rēķinu, bez iepriekšējas piedāvājuma pieņemšanas.

15. Iepriekšēja tirgus izzināšana

15.1. Attiecībā uz iepriekšēju tirgus izzināšanu līgumslēdzējas iestādes var lūgt vai pieņemt konsultācijas no neatkarīgiem ekspertiem vai iestādēm, vai no ekonomikas dalībniekiem. Minētās konsultācijas var izmantot iepirkuma procedūras plānošanā un rīkošanā ar noteikumu, ka šādas konsultācijas nerada konkurences izkropļojumus un neizraisa nediskriminācijas un pārredzamības principu pārkāpumu.

15.2. Ja ekonomikas dalībnieks ir konsultējis līgumslēdzēju iestādi vai ir citādi bijis iesaistīts iepirkuma procedūras sagatavošanā, līgumslēdzēja iestāde, kā paredzēts 141. pantā, piemēro pasākumus, kas ir piemēroti, lai nodrošinātu, ka ar minēto ekonomikas dalībnieku dalību iepirkuma procedūrā netiek izkropļota konkurence.

16. Iepirkuma procedūras dokumenti

16.1. Iepirkuma procedūras dokumenti ir šādi:

a) attiecīgā gadījumā līguma paziņojums vai citi sludinājumi, kā paredzēts 2.–5. punktā;

b) uzaicinājums uz konkursu;

c) konkursa specifikācijas vai aprakstošie dokumenti konkursa dialoga procedūras gadījumā, tostarp tehniskās specifikācijas un attiecīgie kritēriji;

d) līguma projekts, kura pamatā ir līguma paraugs.

Pirmās daļas d) apakšpunktu nepiemēro gadījumiem, kad ārkārtas un pienācīgi pamatotu apstākļu dēļ līguma paraugu nevar izmantot.

16.2. Uzaicinājumā iesniegt piedāvājumus:

a) precizē noteikumus, ar ko reglamentē piedāvājumu iesniegšanu, tostarp jo īpaši nosacījumus par to konfidencialitātes saglabāšanu līdz atvēršanai, pieteikumu saņemšanas termiņu (datums un laiks) un adresi, uz kādu tie jāsūta vai kur jāpiegādā, vai interneta adresi, ja iesniegšana paredzēta elektroniski;

b) norāda, ka piedāvājuma iesniegšana nozīmē piekrišanu iepirkuma procedūras dokumentos paredzētajiem noteikumiem un ka tāds piedāvājums darbuzņēmējam, kam piešķirtas tiesības slēgt līgumu, tā izpildes laikā ir saistošs;

c) precizē laikposmu, kurā piedāvājums paliek spēkā un nekādā ziņā netiek grozīts;

d) nosaka aizliegumu attiecībā uz jebkādiem kontaktiem starp līgumslēdzēju iestādi un pretendentiem procedūras laikā, izņemot ārkārtējos gadījumos 169. pantā norādītajos apstākļos, un, ja noteikumi paredz apmeklējumu uz vietas, precizē šāda apmeklējuma kārtību;

e) precizē pierādījumu veidu attiecībā uz atbilstību piedāvājuma saņemšanas termiņam;

f) norāda, ka piedāvājuma iesniegšana nozīmē piekrišanu elektroniski saņemt paziņojumu par procedūras rezultātiem.

16.3. Konkursa specifikācijās norāda:

a) izslēgšanas un atlases kritērijus;

b) līgumslēgšanas tiesību piešķiršanas kritērijus un to relatīvo svērumu vai, ja objektīvu iemeslu dēļ svēruma noteikšana nav iespējama, tos norāda dilstošā secībā pēc to svarīguma, kas attiecas arī uz variantiem, ja tie līguma paziņojumā ir atļauti;

c) tehniskās specifikācijas, kas minētas 17. punktā;

d) ja ir atļauti varianti, minimālās prasības, kas jāievēro;

e) informāciju par to, vai piemēro protokolu Nr. 7 par Eiropas Savienības privilēģijām un neaizskaramību, kas pievienots LES un LESD, vai attiecīgos gadījumos – Vīnes Konvenciju par diplomātiskajām attiecībām vai Vīnes Konvenciju par konsulārajām attiecībām;

f) pierādījumus attiecībā uz piekļuvi iepirkuma procedūrām;

g) prasību norādīt, kurā valstī pretendenti veic uzņēmējdarbību, un uzrādīt apliecinošus pierādījumus, kādi parasti ir pieņemami saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem;

h) attiecībā uz dinamisko iepirkumu sistēmu vai elektroniskajiem katalogiem – informāciju izmantojamo elektronisko aprīkojumu, pieslēguma tehnisko kārtību un nepieciešamās specifikācijas.

16.4. Līguma projektā norāda:

a) līgumsodu par līguma noteikumu neievērošanu;

b) rekvizītus, kam jābūt ietvertiem rēķinos un attiecīgajos apliecinošajos dokumentos saskaņā ar 111. pantu;

c) ka gadījumos, kad Savienības iestādes uz sava rēķina piešķir tiesības slēgt līgumus, tiesību akti, kas attiecas uz līgumu, ir Savienības tiesību akti, kurus vajadzības gadījumā papildina valsts tiesību akti, vai, ja nepieciešams attiecībā uz ēku līgumiem, vienīgi valsts tiesību akti;

d) tiesu, kas ir kompetenta izskatīt strīdus;

e) ka darbuzņēmējs ievēro piemērojamos pienākumus vides, sociālo un darba tiesību jomā, kas noteikti Savienības tiesībās, valsts tiesībās, koplīgumos vai starptautiskajās sociālo un vides tiesību konvencijās, kuras uzskaitītas Direktīvas 2014/24/ES X pielikumā;

f) vai būs vajadzīga intelektuālā īpašuma tiesību nodošana;

g) ka cenas, kas ietvertas piedāvājumos, ir stingri noteiktas un tās nevar pārskatīt, vai paredz nosacījumus un/vai formulas cenu pārskatīšanai līguma darbības laikā.

Attiecībā uz pirmās daļas g) apakšpunktu, ja līgumā ir paredzēta cenu pārskatīšana, līgumslēdzēja iestāde jo īpaši ņem vērā:

a) iepirkuma procedūras priekšmetu un ekonomisko situāciju, kurā šī procedūra notiek;

b) līguma veidu, uzdevumus un līguma ilgumu;

c) līgumslēdzējas iestādes finansiālās intereses.

Šā punkta pirmās daļas c) un d) apakšpunkta noteikumus var atcelt attiecībā uz līgumiem, kas parakstīti saskaņā ar 11.1. punkta otrās daļas m) apakšpunktu.

17. Tehniskās specifikācijas

17.1. Tehniskās specifikācijas visiem ekonomikas dalībniekiem sniedz vienlīdzīgu piekļuvi iepirkuma procedūrām, un to rezultātā netiek radīti nepamatoti šķēršļi konkurences pieļaušanai iepirkumā.

Tehniskajās specifikācijās iekļauj nepieciešamos raksturlielumus attiecībā uz būvdarbiem, piegādēm vai pakalpojumiem, tostarp minimālās prasības, lai šie būvdarbi, piegādes vai pakalpojumi atbilstu līgumslēdzējas iestādes paredzētajiem mērķiem.

17.2. 17.1. punktā minētajos raksturlielumos var pēc vajadzības iekļaut:

a) kvalitātes līmeni;

b) ekoloģiskos un klimata raksturlielumus;

c) pirkumiem, kas paredzēti lietošanai fiziskām personām, – piekļuves kritērijus personām ar invaliditāti vai projektēšanu visu lietotāju ērtībām, izņemot pienācīgi pamatotos gadījumos;

d) atbilstības novērtēšanas līmeņus un procedūras;

e) piegādes sniegumu vai pielietojumu;

f) nekaitīgumu vai izmērus, tostarp piegādēm – tirdzniecības nosaukumu un instrukcijas lietotājiem, bet visiem līgumiem – terminoloģiju, simbolus, testēšanu un testēšanas metodes, iepakojumu, zīmes un marķējumu, ražošanas procesus un paņēmienus;

g) būvdarbu līgumiem – procedūras, kas attiecas uz kvalitātes nodrošināšanu, un noteikumus, kas attiecas uz projektēšanu un tāmēšanu, būvju testēšanas, inspekcijas un pieņemšanas nosacījumus, būvniecības metodes vai paņēmienus un visus citus tehniskos nosacījumus, kurus līgumslēdzēja iestāde saskaņā ar vispārīgiem vai īpašiem noteikumiem var noteikt pabeigtām būvēm un tajās izmantotajiem materiāliem vai daļām.

17.3. Tehniskās specifikācijas formulē kādā no šādiem veidiem:

a) prioritārā secībā, atsaucoties uz Eiropas standartiem, Eiropas tehniskajiem novērtējumiem, kopējām tehniskajām specifikācijām, starptautiskiem standartiem, citām tehnisko atsauču sistēmām, ko noteikušas Eiropas standartizācijas struktūras, vai, ja to nav, tad to ekvivalentiem valstīs; katrā atsaucē iekļauj vārdus "vai līdzvērtīgs";

b) atbilstoši sniegumam vai funkcionālajām prasībām, iekļaujot ekoloģiskos raksturlielumus, ar noteikumu, ka šie parametri ir pietiekami precīzi, lai pretendenti varētu noteikt līguma priekšmetu un lai līgumslēdzēja iestāde varētu piešķirt līgumslēgšanas tiesības;

c) kombinējot metodes, kas izklāstītas a) un b) apakšpunktā.

17.4. Ja līgumslēdzēja iestāde specifikācijām izmanto 17.3. punkta a) apakšpunktā paredzēto iespēju norādīt atsauces, tā nenoraida piedāvājumu tāpēc, ka tas neatbilst minētajām specifikācijām, ja pretendents, izmantojot jebkādus piemērotus līdzekļus, pierāda, ka piedāvātais risinājums līdzvērtīgi nodrošina tehnisko specifikāciju prasību izpildi.

17.5. Ja līgumslēdzēja iestāde izmanto 17.3. punkta b) apakšpunktā noteikto iespēju tehniskās specifikācijas formulēt atbilstoši sniegumam vai funkcionālajām prasībām, tad tā nenoraida piedāvājumu, kas atbilst valsts standartam, ar ko transponēts Eiropas standarts, Eiropas tehniskajam apstiprinājumam, kopējām tehniskajām specifikācijām, starptautiskam standartam vai Eiropas standartizācijas struktūras noteiktajām tehnisko atsauču sistēmām, ja minētās specifikācijas atbilst tās noteiktajam sniegumam vai funkcionālajām prasībām.

Pretendents jebkurā piemērotā veidā pierāda, ka standartam atbilstīgie būvdarbi, piegādes vai pakalpojumi atbilst sniegumam vai funkcionālajām prasībām, ko noteikusi līgumslēdzēja iestāde.

17.6. Ja līgumslēdzēja iestāde plāno iegādāties būvdarbus, piegādes vai pakalpojumus ar konkrētiem ekoloģiskajiem, sociālajiem vai citiem raksturlielumiem, tā var prasīt īpašu marķējumu vai izvirzīt marķējumam īpašas prasības, ja ir ievēroti visi turpmāk uzskaitītie nosacījumi:

a) marķējuma prasības attiecas tikai uz kritērijiem, kas ir saistīti ar līguma priekšmetu, un ir piemērotas pirkuma raksturlielumu noteikšanai;

b) marķējuma prasības balstās uz objektīvi pārbaudāmiem un nediskriminējošiem kritērijiem;

c) marķējumi ir noteikti atklātā un pārredzamā procedūrā, kurā var piedalīties visas attiecīgās ieinteresētās personas;

d) marķējumi ir pieejami visām ieinteresētajām personām;

e) marķējuma prasības nosaka trešā persona, uz kuru ekonomikas dalībniekam, kurš piesakās marķējuma saņemšanai, nav izšķirošas ietekmes.

Līgumslēdzēja iestāde var prasīt, lai nolūkā pierādīt atbilstību iepirkuma procedūras dokumentiem ekonomikas dalībnieki iesniegtu testa ziņojumu vai sertifikātu, ko izsniegusi atbilstības novērtēšanas struktūra, kas ir akreditēta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008[1], vai līdzvērtīga atbilstības novērtēšanas struktūra.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

17.7. Līgumslēdzēja iestāde pieņem jebkuru citu piemērotu pierādījumu veidu, kas nav minēts 17.6. punktā, piemēram, ražotāja tehnisko dokumentāciju, ja ekonomikas dalībniekam nebija piekļuves minētajiem sertifikātiem vai testa ziņojumiem vai ja nav iespējams iegūt tos vai saņemt īpašu marķējumu attiecīgajos termiņos tādu iemeslu dēļ, par kuriem minētais ekonomikas dalībnieks nav atbildīgs, un ar noteikumu, ka attiecīgais ekonomikas dalībnieks pierāda, ka būvdarbi, piegādes vai pakalpojumi atbilst īpašā marķējuma prasībām vai īpašajām līgumslēdzējas iestādes norādītajām prasībām.

17.8. Izņemot tad, ja līguma priekšmets to attaisno, tehniskajās specifikācijās nemin konkrētus ražotājus vai avotus vai konkrētus procesus, kuri raksturo kāda konkrēta ekonomikas dalībnieka nodrošinātos produktus vai pakalpojumus, vai preču zīmes, patentus, tipus vai konkrētu izcelsmi vai ražošanas veidu, kas dažiem produktiem vai ekonomikas dalībniekiem var nodrošināt priekšrocības vai izraisīt to izslēgšanu.

Izņēmuma gadījumos šādu norādi var atļaut, ja nav iespējams sagatavot pietiekami detalizētu un skaidru līguma priekšmeta aprakstu. Tādā gadījumā norādi lieto kopā ar vārdiem "vai līdzvērtīgs".

18. Izslēgšanas un atlases kritēriji

18.1. Piemērojot 137. pantu, līgumslēdzēja iestāde pieņem Eiropas vienoto iepirkuma procedūras dokumentu (*ESPD*), kas minēts Direktīvā 2014/24/ES, vai, ja tas nav iespējams, – parakstītu un datētu apliecinājumu ar godavārdu.

Ekonomikas dalībnieks var vēlreiz izmantot *ESPD*, kas jau ir izmantots kādā no iepriekšējām iepirkuma procedūrām, ja tas apliecina, ka šajā dokumentā iekļautā informācija joprojām ir pareiza.

18.2. Līgumslēdzēja iestāde iepirkuma procedūras dokumentos norāda atlases kritērijus, minimālo spēju līmeni un pierādījumus, kas nepieciešami minēto spēju apliecināšanai. Visas prasības ir saistītas un samērīgas ar līguma priekšmetu.

Līgumslēdzēja iestāde iepirkuma procedūras dokumentos norāda veidu, kādā atlases kritēriji ir izpildāmi ekonomikas dalībnieku grupām, ņemot vērā 18.6. punktu.

Ja līgumu sadala daļās, līgumslēdzēja iestāde var noteikt minimālos spēju līmeņus katrai daļai. Tā var noteikt papildu minimālos spēju līmeņus gadījumā, ja vienam un tam pašam darbuzņēmējam piešķir līgumslēgšanas tiesības par vairākām daļām.

18.3. Attiecībā uz spējām veikt profesionālo darbību līgumslēdzēja iestāde var prasīt, lai ekonomikas dalībnieks atbilstu vismaz vienam no turpmāk minētajiem nosacījumiem:

a) tas ir iekļauts attiecīgā profesionālā reģistrā vai komercreģistrā, izņemot, ja ekonomikas dalībnieks ir starptautiskās organizācijas;

b) attiecībā uz pakalpojumu līgumiem – tam ir īpaša atļauja, kas apliecina, ka tam ir atļauts izpildīt līgumu valstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību, vai ka tas ir kādas konkrētas profesionālās organizācijas biedrs.

18.4. Saņemot dalības pieteikumus vai piedāvājumus, līgumslēdzēja iestāde pieņem *ESPD* vai pretējā gadījumā – apliecinājumu ar godavārdu, ka kandidāts vai pretendents atbilst atlases kritērijiem. Prasību iesniegt *ESPD* vai apliecinājumu ar godavārdu var atcelt attiecībā uz ļoti zemas vērtības līgumiem.

Līgumslēdzēja iestāde jebkurā brīdī procedūras laikā var lūgt pretendentiem un kandidātiem iesniegt atjauninātu apliecinājumu vai visus apliecinošos dokumentus, vai daļu no tiem, ja tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu pareizu procedūras norisi.

Līgumslēdzēja iestāde pieprasa, lai kandidāti vai izraudzītais pretendents iesniegtu atjauninātus apliecinošos dokumentus, izņemot, ja tā jau tos ir saņēmusi citas procedūras vajadzībām, un ar noteikumu, ka dokumenti joprojām atspoguļo jaunāko informāciju vai tā var tiem piekļūt bez maksas valsts datubāzē.

18.5. Līgumslēdzēja iestāde var, balstoties uz tās veikto risku novērtējumu, izlemt neprasīt pierādījumus par ekonomikas dalībnieku juridiskajām, regulatīvajām, finansiālajām, saimnieciskajām, tehniskajām un profesionālajām spējām šādos gadījumos:

a) procedūrās līgumiem, kuru līgumslēgšanas tiesības Savienības iestādes piešķir uz sava rēķina un kuru vērtība, nepārsniedz 175. panta 1. punktā noteiktās robežvērtības;

b) procedūrās ārējo darbību jomā piešķirtajām tiesībām slēgt līgumus, kuru vērtība nepārsniedz 178. panta 1. punktā norādītās robežvērtības;

c) procedūrās līgumiem, kas piešķirti saskaņā ar 11.1. punkta otrās daļas b) un e) apakšpunktu, f) apakšpunkta i) un iv) punktu, h) un m) apakšpunktu.

Ja līgumslēdzēja iestāde izlemj nepieprasīt pierādījumus par ekonomikas dalībnieku juridiskajām, regulatīvajām, finansiālajām, saimnieciskajām, tehniskajām un profesionālajām spējām, priekšfinansējumu nepiešķir, izņemot pienācīgi pamatotos gadījumos.

18.6. Ekonomikas dalībnieks vajadzības gadījumā un attiecībā uz konkrētu līgumu var paļauties uz citu subjektu spējām neatkarīgi no tā, kādas juridiskās saiknes viņu ar tiem vieno. Šādā gadījumā ekonomikas dalībnieks līgumslēdzējai iestādei pierāda, ka tā rīcībā būs līguma izpildei nepieciešamie resursi, uzrādot minēto subjektu saistības šajā sakarībā.

Attiecībā uz tehniskajiem un profesionālajiem kritērijiem ekonomikas dalībnieks paļaujas uz citu subjektu spējām tikai tad, ja šie subjekti veiks būvdarbus vai sniegs pakalpojumus, kur minētās spējas ir nepieciešamas.

Ja ekonomikas dalībnieks paļaujas uz citu subjektu spējām saistībā ar kritērijiem, kas attiecas uz saimniecisko un finansiālo stāvokli, līgumslēdzēja iestāde var prasīt, lai ekonomikas dalībnieks un šie subjekti būtu solidāri atbildīgi par līguma izpildi.

Līgumslēdzēja iestāde var pieprasīt ziņas no pretendenta par jebkuru līguma daļu, par kuru pretendents plāno slēgt apakšlīgumu, un par apakšuzņēmēju identitāti.

Attiecībā uz būvdarbiem vai pakalpojumiem, ko sniedz objektā, kas atrodas līgumslēdzējas iestādes tiešā uzraudzībā, līgumslēdzēja iestāde pieprasa, lai darbuzņēmējs norādītu līguma izpildē visu iesaistīto apakšuzņēmēju nosaukumus, kontaktinformāciju un pilnvarotos pārstāvjus.

18.7. Līgumslēdzēja iestāde pārbauda, vai subjekti, uz kuru spējām ekonomikas dalībnieks plāno paļauties, un plānotie apakšuzņēmēji gadījumos, kad apakšlīgumi veido ievērojamu daļu no attiecīgā līguma, atbilst attiecīgajiem atlases kritērijiem.

Līgumslēdzēja iestāde pieprasa, lai ekonomikas dalībnieks aizstātu subjektu vai apakšuzņēmēju, kas neatbilst attiecīgajam atlases kritērijam.

18.8. Attiecībā uz būvdarbu līgumiem, pakalpojumu līgumiem un izvietošanas vai uzstādīšanas darbiem saistībā ar piegādes līgumu līgumslēdzēja iestāde var prasīt, lai konkrētus kritiski svarīgus uzdevumus pildītu tieši pats pretendents vai – ja piedāvājumu iesniegusi ekonomikas dalībnieku grupa, – šīs grupas dalībnieks.

18.9. Līgumslēdzēja iestāde neprasa, lai ekonomikas dalībnieku grupām, iesniedzot piedāvājumu vai dalības pieteikumu, būtu noteikta juridiska forma, bet atlasītajai grupai var prasīt iegūt noteiktu juridisko formu, kad tai ir piešķirtas tiesības slēgt līgumu, ja šāda pārveide ir vajadzīga pienācīgai līguma izpildei.

19. Saimnieciskās un finansiālās spējas

19.1. Lai nodrošinātu to, ka ekonomikas dalībniekiem ir līguma izpildei nepieciešamās saimnieciskās un finansiālās spējas, līgumslēdzēja iestāde var jo īpaši prasīt, lai:

a) ekonomikas dalībniekiem būtu konkrēts gada minimālais apgrozījums, tostarp konkrēts minimālais apgrozījums līguma jomā;

b) ekonomikas dalībnieki sniegtu informāciju par saviem gada pārskatiem, uzrādot attiecības starp aktīviem un saistībām;

c) ekonomikas dalībniekiem būtu pienācīgs profesionālās darbības apdrošināšanas līmenis.

Pirmās daļas a) apakšpunkta nolūkos gada minimālais apgrozījums nepārsniedz gada līguma lēsto vērtību divkāršā apmērā, izņemot pienācīgi pamatotos gadījumos, kuri ir saistīti ar iegādes veidu un kurus līgumslēdzēja iestāde norāda iepirkuma procedūras dokumentos.

Pirmās daļas b) apakšpunkta nolūkos līgumslēdzēja iestāde iepirkuma procedūras dokumentos norāda šādām attiecībām piemērojamās metodes un kritērijus.

19.2. Attiecībā uz dinamiskajām iepirkumu sistēmām maksimālo gada apgrozījumu aprēķina, pamatojoties uz to, kāds maksimālais apmērs ir paredzams konkrētiem līgumiem, kuru līgumslēgšanas tiesības ir piešķiramas saskaņā ar minēto sistēmu.

19.3. Līgumslēdzēja iestāde iepirkuma procedūras dokumentos nosaka, kādi pierādījumi ekonomikas dalībniekam ir jāiesniedz, lai pierādītu savas saimnieciskās un finansiālās spējas. Tā var jo īpaši prasīt vienu vai vairākus no turpmāk minētajiem dokumentiem:

a) atbilstīgas izziņas no bankas vai attiecīgā gadījumā pierādījumus par attiecīgu profesionālās darbības apdrošināšanu;

b) finanšu pārskatus vai to izvilkumus par laikposmu, kas vienāds ar vai mazāks par pēdējiem trim finanšu gadiem, par kuriem konti ir noslēgti;

c) pārskatu par ekonomikas dalībnieka kopējo apgrozījumu un attiecīgā gadījumā par apgrozījumu līguma jomā par ne vairāk kā pēdējiem trim finanšu gadiem, par kuriem pieejama informācija.

Ja pamatotu iemeslu dēļ ekonomikas dalībnieks nespēj iesniegt līgumslēdzējas iestādes pieprasītos dokumentus, tas var apliecināt savas saimnieciskās un finansiālās spējas ar jebkādiem citiem dokumentiem, ko līgumslēdzēja iestāde uzskata par piemērotiem.

20. Tehniskās un profesionālās spējas

20.1. Līgumslēdzēja iestāde saskaņā ar 20.2. līdz 20.5. punktu pārbauda, vai kandidāti vai pretendenti atbilst minimālajiem atlases kritērijiem attiecībā uz tehniskajām un profesionālajām spējām.

20.2. Līgumslēdzēja iestāde iepirkuma procedūras dokumentos nosaka, kādi pierādījumi ekonomikas dalībniekam ir jāiesniedz, lai pierādītu savas tehniskās un profesionālās spējas. Tā var pieprasīt vienu vai vairākus no šādiem dokumentiem:

a) attiecībā uz būvdarbiem, piegādēm, kuru īstenošanai ir vajadzīgi izvietošanas vai uzstādīšanas darbi, vai attiecība uz pakalpojumiem – informāciju par izglītības un profesionālo kvalifikāciju, prasmju, pieredzes un kompetences apliecinājumus, kādi ir par izpildi atbildīgajām personām;

b) sarakstu:

i) ar pēdējos trijos gados sniegtajiem nozīmīgākajiem pakalpojumiem un nozīmīgākajām piegādēm, norādot summas, datumus un gan valsts, gan privātos klientus, pēc pieprasījuma pievienojot klientu izziņas;

ii) ar iepriekšējo piecu gadu laikā veiktajiem būvdarbiem, sarakstu papildinot ar apliecinājumiem par to, ka svarīgākie būvdarbi ir veikti pietiekami labi;

c) pārskatu par ekonomikas dalībniekam pieejamo tehnisko aprīkojumu, darbarīkiem vai materiāliem, kurus ekonomikas dalībnieks izmantos, izpildot pakalpojumu vai būvdarbu līgumu;

d) aprakstu par tehnisko bāzi un līdzekļiem, kas ekonomikas dalībniekam ir pieejami kvalitātes nodrošināšanai, un aprakstu par pieejamo pētījumu un zinātniskās izpētes materiāli tehnisko bāzi;

e) norādi par ekonomikas dalībniekam pieejamajiem tehniskajiem darbiniekiem vai tehniskajām struktūrām, jo īpaši tām, kas atbild par kvalitātes kontroli, neatkarīgi no tā, vai tās šim ekonomikas dalībniekam pieder tieši;

f) attiecībā uz piegādēm – paraugus, aprakstus vai autentiskas fotogrāfijas vai sertifikātus, ko sastādījuši oficiāli kvalitātes kontroles institūti vai aģentūras, kuru kompetence ir vispāratzīta, un kas apliecina produktu atbilstību, to skaidri identificējot ar atsaucēm uz tehniskajām specifikācijām vai standartiem;

g) attiecībā uz būvdarbiem vai pakalpojumiem – pārskatu par ekonomikas dalībnieka gada vidējo darbinieku skaitu un vadošo darbinieku skaitu pēdējos trijos gados;

h) ziņas par piegādes ķēdes pārvaldību un izsekošanas sistēmām, ko ekonomikas dalībnieks varēs piemērot, izpildot līgumu;

i) aprakstu par vides vadības pasākumiem, kurus ekonomikas dalībnieks varēs piemērot, izpildot līgumu.

Pirmās daļas b) apakšpunkta i) punkta nolūkos, ja tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu pienācīgu konkurences līmeni, līgumslēdzēja iestāde var norādīt, ka tiks ņemti vērā pierādījumi par pirms vairāk nekā trīs gadiem īstenotajām attiecīgajām piegādēm vai pakalpojumiem.

Pirmās daļas b) apakšpunkta ii) punkta nolūkos, ja tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu pienācīgu konkurences līmeni, līgumslēdzēja iestāde var norādīt, ka tiks ņemti vērā pierādījumi par pirms vairāk nekā pieciem gadiem īstenotajiem attiecīgajiem būvdarbiem.

20.3. Ja piegādes vai pakalpojumi ir kompleksi vai izņēmuma kārtā ir vajadzīgi īpašam nolūkam, tehnisko un profesionālo spēju pierādījumus var nodrošināt ar pārbaudēm, ko veic līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējas iestādes uzdevumā tās valsts kompetenta oficiāla struktūra, kurā ekonomikas dalībnieks veic darbību, ja šī struktūra tam piekrīt. Šādas pārbaudes attiecas uz piegādātāja tehniskajām spējām un ražošanas jaudu un attiecīgā gadījumā uz tā pētījumu un zinātniskās izpētes materiāli tehnisko bāzi un kvalitātes kontroles pasākumiem.

20.4. Ja līgumslēdzēja iestāde pieprasa neatkarīgu struktūru izdotus sertifikātus, kas apliecina, ka ekonomikas dalībnieks atbilst zināmiem kvalitātes nodrošināšanas standartiem, tostarp attiecībā uz personu ar invaliditāti piekļuvi, tā atsaucas uz kvalitātes nodrošināšanas sistēmām, kuru pamatā ir attiecīgo Eiropas standartu sērijas, ko apstiprinājušas akreditētas struktūras. Līgumslēdzēja iestāde pieņem arī citus pierādījumus par līdzvērtīgiem kvalitātes nodrošināšanas pasākumiem no tāda ekonomikas dalībnieka, kuram acīmredzami nav pieejami šādi sertifikāti vai nav iespējas tos saņemt attiecīgos termiņos tādu iemeslu dēļ, par kuriem šāds ekonomikas dalībnieks nav atbildīgs, un ja attiecīgais ekonomikas dalībnieks pierāda, ka piedāvātie kvalitātes nodrošināšanas pasākumi atbilst prasītajiem kvalitātes nodrošināšanas standartiem.

20.5. Ja līgumslēdzēja iestāde prasa uzrādīt sertifikātus, kurus izdevušas neatkarīgas struktūras un kuri apliecina, ka ekonomikas dalībnieks atbilst konkrētām vides vadības sistēmām vai standartiem, tā atsaucas uz Savienības Vides vadības un audita sistēmu vai uz citām vides vadības sistēmām, kuras atzītas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1221/2009 45. pantu[1], vai citiem vides vadības standartiem, kas pamatojas uz attiecīgajiem Eiropas vai starptautiskajiem standartiem, kurus izstrādājušas akreditētas struktūras. Ja ekonomikas dalībniekam šādi sertifikāti acīmredzami nav bijuši pieejami vai tos nav iespējams iegūt attiecīgajos termiņos tādu iemeslu dēļ, par kuriem šis ekonomikas dalībnieks nav atbildīgs, līgumslēdzēja iestāde pieņem arī citus pierādījumus par vides vadības pasākumiem, ja ekonomikas dalībnieks pierāda, ka minētie pasākumi ir līdzvērtīgi pasākumiem, kas jānodrošina saskaņā ar piemērojamo vides vadības sistēmu vai standartu.

20.6. Līgumslēdzēja iestāde var secināt, ka ekonomikas dalībniekam nav nepieciešamo profesionālo spēju, lai izpildītu līgumu saskaņā ar pienācīgas kvalitātes standartu, ja līgumslēdzēja iestāde konstatē, ka ekonomikas dalībniekam ir interešu konflikts, kas var negatīvi ietekmēt līguma izpildi.

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1221/2009 (2009. gada 25. novembris) par organizāciju brīvprātīgu dalību Kopienas vides vadības un audita sistēmā (EMAS), kā arī par Regulas (EK) Nr. 761/2001 un Komisijas Lēmumu 2001/681/EK un 2006/193/EK atcelšanu (OV L 342, 22.12.2009., 1. lpp.).

21. Piešķiršanas kritēriji

21.1. Kvalitātes kritērijos var būt ietverti tādi elementi kā tehniskās priekšrocības, estētiskie un funkcionālie raksturlielumi, pieejamība, projektēšana visu lietotāju ērtībām, sociālie, ekoloģiskie un inovatīvie raksturlielumi, ražošanas, sniegšanas un tirdzniecības process un jebkāds cits konkrēts process jebkurā būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu aprites cikla posmā, tā personāla organizācija, kuram uzdota attiecīgā līguma izpilde, pēcpārdošanas pakalpojumi, tehniskā palīdzība vai piegādes nosacījumi, piemēram, piegādes datums, piegādes process, piegādes laikposms vai izpildes laikposms.

21.2. Līgumslēdzēja iestāde iepirkuma procedūras dokumentos norāda relatīvo svērumu, ko tā piešķir katram no izraudzītajiem kritērijiem, lai noteiktu saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu, izņemot gadījumus, kad to nosaka, izmantojot zemākās cenas metodi. Šos svērumus var izteikt kā vērtību diapazonu ar atbilstīgu maksimālo starpību.

Svērums, kādu piešķir cenai vai izmaksām attiecībā pret pārējiem kritērijiem, neneitralizē cenas vai izmaksu kritēriju.

Ja svērumu noteikšana objektīvu iemeslu dēļ nav iespējama, līgumslēdzēja iestāde kritērijus norāda dilstošā secībā pēc svarīguma.

21.3. Līgumslēdzēja iestāde var noteikt minimālos kvalitātes līmeņus. Piedāvājumus, kuriem ir zemāka līmeņa kvalitāte, noraida.

21.4. Aprites cikla izmaksas attiecīgajā apmērā pilnībā vai daļēji aptver visas šādas izmaksas visā būvdarbu, piegāžu vai pakalpojumu aprites ciklā:

a) izmaksas, kas rodas līgumslēdzējai iestādei vai citiem lietotājiem, piemēram:

i) izmaksas, kas saistītas ar iegādi;

ii) lietošanas izmaksas, piemēram, elektroenerģijas un citu resursu patēriņš;

iii) apkopes izmaksas;

iv) aprites cikla beigu izmaksas, piemēram, savākšanas un otrreizējas pārstrādes izmaksas;

b) izmaksas, kas saistāmas ar ārēju ietekmi uz vidi un kam ir saikne ar būvdarbiem, piegādēm vai pakalpojumiem to aprites ciklā, ar noteikumu, ka tās var izteikt naudā un pārbaudīt.

21.5. Ja līgumslēdzēja iestāde izmaksas vērtē, izmantojot aprites cikla izmaksu pieeju, tā iepirkuma procedūras dokumentos norāda datus, kas jāsniedz pretendentiem, un metodi, ko tā izmantos, lai, balstoties uz minētajiem datiem, noteiktu aprites cikla izmaksas.

Metode, ko izmanto, lai novērtētu izmaksas, kas saistāmas ar ārēju ietekmi uz vidi, atbilst šādiem nosacījumiem:

a) tās pamatā ir objektīvi pārbaudāmi un nediskriminējoši kritēriji;

b) tā ir pieejama visām ieinteresētajām personām;

c) ekonomikas dalībnieki spēj sagādāt nepieciešamos datus bez liekiem pūliņiem.

Attiecīgajā gadījumā aprites cikla izmaksu aprēķināšanai līgumslēdzēja iestāde izmanto obligātās kopējās metodes, kā paredzēts Direktīvas 2014/24/ES XIII pielikumā uzskaitītajos Savienības tiesību aktos.

22. Elektronisko izsoļu izmantošana

22.1. Līgumslēdzēja iestāde var izmantot elektroniskās izsoles, kurās uzrāda jaunas cenas, kas ir pārskatītas un pazeminātas, vai jaunas vērtības attiecībā uz konkrētiem piedāvājuma elementiem.

Līgumslēdzēja iestāde elektronisko izsoli strukturē kā daudzkārtēju elektronisko procesu, kuru īsteno pēc pilnīga sākotnējā piedāvājumu vērtējuma, kas tos ļauj sarindot, izmantojot automātiskas vērtēšanas metodes.

22.2. Atklātā, slēgtā vai konkursa procedūrā ar sarunām līgumslēdzēja iestāde var pieņemt lēmumu par to, ka pirms publiskā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas rīko elektronisko izsoli, ja vien ir iespējams precīzi sagatavot iepirkuma procedūras dokumentus.

Elektronisko izsoli var izmantot, saskaņā ar 1.3. punkta otrās daļas b) apakšpunktu atsākot konkursu starp pamatlīguma pusēm un uzsākot konkursu par līgumiem, kuru līgumslēgšanas tiesības ir piešķiramas saskaņā ar 9. punktā minēto dinamisko iepirkumu sistēmu.

Elektroniskās izsoles pamatā ir viena no piešķiršanas metodēm, kas noteiktas 167. panta 4. punktā.

22.3. Līgumslēdzēja iestāde, kas nolemj izmantot elektronisko izsoli, to min līguma paziņojumā.

Iepirkuma procedūras dokumentos ir ietverta šāda informācija:

a) to elementu vērtība, kuri būs elektroniskās izsoles priekšmets, ar noteikumu, ka šie elementi ir kvantitatīvi nosakāmi un tos var izteikt skaitļos vai procentos;

b) jebkuri ierobežojumi vērtībām, kuras varētu tikt iesniegtas un kuras izriet no līguma priekšmeta specifikācijām;

c) informācija, kas tiks darīta zināma pretendentiem elektroniskās izsoles laikā, un attiecīgā gadījumā laiks, kad šī informācija tiks darīta zināma;

d) attiecīgā informācija par elektroniskās izsoles procesu, tostarp par to, vai tajā ir ietverti posmi un kā tā tiks slēgta, kā noteikts 22.7. punktā;

e) nosacījumi, saskaņā ar kuriem pretendenti varēs izteikt savu piedāvājumu, un jo īpaši minimālais cenas solis, kas vajadzības gadījumā tiks prasīts piedāvājumā;

f) attiecīgā informācija par izmantoto elektronisko aprīkojumu, pieslēguma kārtību un tehniskajām specifikācijām.

22.4. Visi pretendenti, kas ir iesnieguši pieņemamus piedāvājumus, elektroniskā veidā tiek vienlaicīgi aicināti piedalīties elektroniskajā izsolē, izmantojot pieslēgumus saskaņā ar instrukcijām. Uzaicinājumā norāda elektroniskās izsoles uzsākšanas datumu un laiku.

Elektroniskā izsole notiek vairākos secīgos posmos. Elektroniskā izsole nevar sākties ātrāk par divām darbdienām pēc uzaicinājumu izsūtīšanas dienas.

22.5. Uzaicinājumam pievieno pilnīga attiecīgā piedāvājuma vērtējuma rezultātu.

Uzaicinājumā norāda arī matemātisko formulu, ko paredzēts izmantot elektroniskajā izsolē, lai automātiski no jauna sarindotu pretendentus, pamatojoties uz iesniegtajām jaunajām cenām un/vai jaunajām vērtībām. Šajā formulā ir ietverts visu kritēriju svērums, kuri paredzēti, lai noteiktu saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu, kā norādīts iepirkuma procedūras dokumentos. Šajā nolūkā jebkurus diapazonus tomēr iepriekš samazina līdz noteiktai vērtībai.

Gadījumos, ja ir pieļaujami varianti, formulas jāsniedz katram variantam atsevišķi.

22.6. Katrā elektroniskās izsoles posmā līgumslēdzēja iestāde visiem pretendentiem tūlīt paziņo vismaz tik daudz informācijas, lai viņi varētu jebkurā brīdī noskaidrot savu attiecīgo vietu sarindojumā. Tā arī var, ja tas iepriekš norādīts, jebkurā konkrētā izsoles posmā paziņot citu informāciju par citām iesniegtajām cenām vai vērtībām, kā arī paziņot pretendentu skaitu. Tomēr tā nevienā elektroniskās izsoles posmā neatklāj pretendentu identitāti.

22.7. Līgumslēdzēja iestāde slēdz elektronisko izsoli vienā vai vairākos no šādiem veidiem:

a) iepriekš noteiktā datumā un laikā;

b) ja tā vairs nesaņem jaunas cenas vai jaunas vērtības, kas atbilst prasībām par minimālo cenas soli, ar noteikumu, ka tā ir iepriekš noteikusi laiku, kam tā ļaus paiet pēc pēdējā iesnieguma saņemšanas, pirms tā slēgs elektronisko izsoli;

c) kad ir noslēdzies iepriekš noteiktais izsoles posmu skaits.

22.8. Pēc elektroniskās izsoles slēgšanas līgumslēdzēja iestāde piešķir tiesības slēgt līgumu, pamatojoties uz elektroniskās izsoles rezultātiem.

23. Pārmērīgi zemas cenas piedāvājumi

23.1. Ja konkrēta līguma gadījumā piedāvātā cena vai izmaksas šķiet nepamatoti zemas, līgumslēdzēja iestāde rakstveidā pieprasa sīkāku informāciju par tiem elementiem, kuri veido cenu vai izmaksas un kurus tā uzskata par būtiskiem, un tā dod pretendentam iespēju iesniegt savus apsvērumus.

Līgumslēdzēja iestāde var jo īpaši ņemt vērā apsvērumus, kas attiecas uz:

a) ražošanas procesa, pakalpojumu sniegšanas vai būvniecības metodes saimniecisko organizāciju;

b) pretendenta izraudzītajiem tehniskajiem risinājumiem vai ārkārtīgi labvēlīgajiem nosacījumiem, kuri ir pieejami pretendentam;

c) piedāvājuma savdabību;

d) to, vai pretendents ievēro piemērojamos pienākumus vides, sociālo un darba tiesību jomā;

e) to, vai apakšuzņēmēji ievēro visus piemērojamos pienākumus vides, sociālo un darba tiesību jomā;

f) pretendenta iespējām saskaņā ar piemērojamiem noteikumiem saņemt valsts atbalstu.

23.2. Līgumslēdzēja iestāde noraida piedāvājumu tikai tad, ja sniegtie pierādījumi apmierinoši neizskaidro piedāvātās zemas cenas vai izmaksas.

Līgumslēdzēja iestāde noraida piedāvājumu, ja tā ir konstatējusi, ka piedāvājums ir nepamatoti lēts tāpēc, ka tas neatbilst piemērojamiem pienākumiem vides, sociālo un darba tiesību jomā.

23.3. Ja līgumslēdzēja iestāde konstatē, ka piedāvājums ir nepamatoti lēts, jo pretendents ir saņēmis valsts atbalstu, tā var noraidīt piedāvājumu, pamatojoties tikai uz šo iemeslu, bet vienīgi tad, ja pretendents nevar līgumslēdzējas iestādes noteiktā pietiekamā termiņā pierādīt, ka attiecīgais atbalsts bija saderīgs ar iekšējo tirgu LESD 107. panta nozīmē.

24. Piedāvājumu un dalības pieteikumu saņemšanas termiņi

24.1. Termiņi tiek noteikti ilgāki nekā šajā punktā paredzētie minimālie termiņi, ja piedāvājumus ir iespējams izstrādāt vienīgi pēc izpildes vietas apmeklējuma vai arī pēc tam, kad uz vietas ir izskatīti iepirkuma procedūras dokumentiem pievienotie dokumenti.

Termiņu pagarina par piecām dienām jebkādā no turpmāk minētajiem gadījumiem:

a) līgumslēdzēja iestāde nenodrošina tiešu bezmaksas piekļuvi iepirkuma procedūras dokumentiem elektroniskā veidā;

b) līguma paziņojums tiek publicēts saskaņā ar 4.2. punkta b) apakšpunktu.

24.2. Atklātās procedūrās piedāvājumu saņemšanas termiņš ir vismaz 37 dienas no līguma paziņojuma nosūtīšanas dienas.

24.3. Termiņš dalības pieteikumu saņemšanai slēgtās procedūrās, konkursa dialogā, konkursa procedūrās ar sarunām, dinamiskajās iepirkumu sistēmās un inovācijas partnerībās ir vismaz 32 dienas no līguma paziņojuma nosūtīšanas dienas.

24.4. Slēgtās procedūrās un konkursa procedūrās ar sarunām piedāvājumu saņemšanas termiņš ir vismaz 30 dienas no dienas, kad nosūtīts uzaicinājums iesniegt piedāvājumus.

24.5. Dinamiskajās iepirkumu sistēmās piedāvājumu saņemšanas termiņš ir vismaz 10 dienas no dienas, kad nosūtīts uzaicinājums iesniegt piedāvājumus.

24.6. Šā pielikuma 13.1. punktā minētajās procedūrās, ko veic pēc uzaicinājuma paust ieinteresētību, minimālais piedāvājumu saņemšanas termiņš ir:

a) vismaz 10 dienas no dienas, kad nosūtīts uzaicinājums iesniegt piedāvājumus, attiecībā uz piedāvājumu saņemšanu 13.1. punkta a) apakšpunkta un 13.3. punkta b) apakšpunkta i) punktā minētās procedūras gadījumā;

b) vismaz 10 dienas dalības pieteikumu saņemšanai un vismaz 10 dienas piedāvājumu saņemšanai 13.3. punkta b) apakšpunkta ii) punktā minētās divu posmu procedūras gadījumā.

24.7. Līgumslēdzēja iestāde var samazināt piedāvājumu saņemšanas termiņus par piecām dienām atklātās vai slēgtās procedūrās, ja tā akceptē piedāvājumu iesniegšanu elektroniskā veidā.

25. Piekļuve iepirkuma procedūras dokumentiem un termiņš papildu informācijas sniegšanai

25.1. Līgumslēdzēja iestāde bez maksas piedāvā tiešu elektronisko piekļuvi iepirkuma procedūras dokumentiem, sākot no dienas, kad ir publicēts līguma paziņojums, vai attiecībā uz procedūrām bez paziņojuma par līgumu iepriekšējas publicēšanas vai r 13. punktā minētajām procedūrām – no dienas, kad nosūtīts uzaicinājums iesniegt piedāvājumus.

Pamatotos gadījumos līgumslēdzēja iestāde var nosūtīt iepirkuma procedūras dokumentus kādā citā tās norādītajā veidā, ja tehnisku iemeslu dēļ tieša pieeja elektroniskā veidā nav iespējama vai ja iepirkuma procedūras dokumentos ir konfidenciāla informācija. Tādos gadījumos piemēro 24.1. punkta otro daļu, izņemot steidzamus gadījumus, kā paredzēts 26.1. punktā.

Līgumslēdzēja iestāde ekonomikas dalībniekiem var piemērot prasības, kas paredzētas, lai aizsargātu iepirkuma procedūras dokumentos iekļautās informācijas konfidencialitāti. Tā paziņo par minētajām prasībām, kā arī to, kā iegūstama piekļuve attiecīgajiem iepirkuma procedūras dokumentiem.

25.2. Papildu informāciju saistībā ar iepirkuma procedūras dokumentiem līgumslēdzēja iestāde visiem ieinteresētajiem ekonomikas dalībniekiem sniedz cik vien iespējams drīz, vienlaicīgi un rakstveidā.

Līgumslēdzējai iestādei nav pienākuma atbildēt uz tādiem pieprasījumiem saņemt papildu informāciju, kas iesniegti laikā, kad līdz piedāvājumu saņemšanas termiņam ir atlikušas mazāk nekā sešas darbdienas.

25.3. Līgumslēdzēja iestāde pagarina piedāvājumu saņemšanas termiņu, ja:

a) tā nebija sniegusi papildu informāciju laikā, kad līdz piedāvājumu saņemšanas termiņam ir atlikušas mazāk nekā sešas dienas, lai gan ekonomikas dalībnieks to pieprasīja laikus;

b) tā veic būtiskas izmaiņas iepirkuma procedūras dokumentos.

26. Termiņi steidzamos gadījumos

26.1. Ja pienācīgi pamatotos steidzamības gadījumos nav iespējams ievērot minimālos termiņus, kas atklātām vai slēgtām procedūrām noteikti 24.2. un 24.3. punktā, līgumslēdzēja iestāde var noteikt:

a) dalības pieteikumu vai piedāvājumu saņemšanas termiņu atklātās procedūrās, kurš ir vismaz 15 dienas pēc līguma paziņojuma nosūtīšanas dienas;

b) piedāvājumu saņemšanas termiņu, kurš ir vismaz 10 dienas no dienas, kad nosūtīts uzaicinājums iesniegt piedāvājumus.

26.2. Steidzamos gadījumos 25.2. punkta pirmajā daļā un 25.3. punkta a) apakšpunktā noteiktais termiņš ir četras dienas.

27. Elektroniskie katalogi

27.1. Ja ir prasīta elektronisko saziņas līdzekļu izmantošana, līgumslēdzēja iestāde var prasīt, lai piedāvājumi tiktu iesniegti elektroniska kataloga formātā vai lai piedāvājumos tiktu iekļauts elektronisks katalogs.

27.2. Ja piedāvājumi tiek pieņemti vai pieprasīti elektronisko katalogu formātā, līgumslēdzēja iestāde:

a) to norāda paziņojumā par līgumu;

b) iepirkuma procedūras dokumentos norāda visu vajadzīgo informāciju par katalogam nepieciešamo formātu, izmantojamo elektronisko aprīkojumu un pieslēguma tehnisko kārtību un specifikācijām.

27.3. Ja pēc piedāvājumu iesniegšanas elektronisko katalogu formātā ir noslēgts salikts pamatlīgums, līgumslēdzēja iestāde var paredzēt, ka konkursa atsākšana par konkrētiem līgumiem notiks, pamatojoties uz atjauninātiem katalogiem, izmantojot vienu no šādām metodēm:

a) līgumslēdzēja iestāde aicina darbuzņēmējus atkārtoti iesniegt elektroniskos katalogus, kas pielāgoti konkrētā līguma prasībām;

b) līgumslēdzēja iestāde paziņo darbuzņēmējiem, ka tā plāno no jau iesniegtajiem elektroniskajiem katalogiem apkopot informāciju, kas vajadzīga, lai izveidotu piedāvājumus, kuri ir pielāgoti konkrētā līguma prasībām, ar noteikumu, ka minētās metodes izmantošana ir paziņota pamatlīguma iepirkuma procedūras dokumentos.

27.4. Ja izmanto metodi, kas minēta 27.3. punkta b) apakšpunktā, līgumslēdzēja iestāde paziņo darbuzņēmējiem datumu un laiku, kad tā paredzējusi apkopot informāciju, kas vajadzīga, lai izveidotu piedāvājumus, kuri ir pielāgoti konkrētā līguma prasībām, un dod darbuzņēmējiem iespēju atteikties no minētās informācijas apkopošanas.

Līgumslēdzēja iestāde paredz atbilstīgu laikposmu no paziņojuma līdz informācijas faktiskajai apkopošanai.

Pirms konkrētā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas līgumslēdzēja iestāde attiecīgajam darbuzņēmējam uzrāda apkopoto informāciju, lai dotu iespēju apstrīdēt vai apstiprināt, ka šādi sagatavotajā piedāvājumā nav nekādu būtisku kļūdu.

28. Piedāvājumu un dalības pieteikumu atvēršana

28.1. Atklātās procedūrās piedāvājumu atvēršanā var piedalīties pretendentu pilnvarotie pārstāvji.

28.2. Ja līguma vērtība ir vienāda ar vai lielāka par 175. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām, atbildīgais kredītrīkotājs piedāvājumu atvēršanai ieceļ komisiju. Atsākot konkursu saskaņā ar pamatlīgumu un gadījumos, kas minēti 11.1. punkta otrajā daļā, izņemot minētās daļas d) un g) apakšpunktu, kredītrīkotājs var atcelt šo pienākumu, pamatojoties uz riska analīzi.

Atvēršanas komisijā ir vismaz divas personas, kas attiecīgajā Savienības iestādē pārstāv vismaz divus organizatoriskos subjektus bez hierarhiskas saiknes to starpā. Lai izvairītos interešu konfliktiem, uz šīm personām attiecas 61. pantā noteiktie pienākumi.

Pārstāvniecībās un vietējās vienībās, kas minētas 150. pantā vai kas izolētas kādā dalībvalstī, ja nepastāv atsevišķi subjekti, nepiemēro prasības, kas attiecas uz organizatoriskajiem subjektiem bez hierarhiskas saiknes to starpā.

28.3. Starpiestāžu iepirkuma procedūras gadījumā atvēršanas komisiju norīko par iepirkuma procedūru atbildīgās Savienības iestādes atbildīgais kredītrīkotājs.

28.4. Līgumslēdzēja iestāde jebkurā piemērotā veidā pārbauda un nodrošina sākotnējā piedāvājuma integritāti, tostarp finanšu piedāvājuma un pierādījumu integritāti attiecībā uz dokumentu saņemšanas datumu un laiku, kā paredzēts 149. panta 3. un 5. punktā.

28.5. Atklātās procedūrās, kurās tiesības slēgt līgumu piešķir atbilstoši zemākās cenas vai zemāko izmaksu metodēm saskaņā ar 167. panta 4. punktu, cenas, kas ietvertas prasībām atbilstošajos piedāvājumos, nolasa skaļi.

28.6. Rakstisko protokolu par saņemto piedāvājumu atvēršanu paraksta persona vai personas, kas atbild par atvēršanu, vai atvēršanas komisijas locekļi. Protokolā norāda piedāvājumus, kas atbilst 149. pantam, un tos, kuri tām neatbilst, un sniedz pamatojumu piedāvājumu noraidīšanai, kā noteikts 168. panta 4. punktā. Minēto protokolu var parakstīt elektroniskā sistēmā, kas pietiekami nodrošina parakstītāja identifikāciju.

29. Piedāvājumu un dalības pieteikumu vērtēšana

29.1. Atbildīgais kredītrīkotājs var pieņemt lēmumu, ka vērtēšanas komisijai piedāvājumi ir jāizvērtē un jāsarindo, pamatojoties tikai uz piešķiršanas kritērijiem, bet izslēgšanas un atlases kritēriji ir izvērtējami, izmantojot citus piemērotus līdzekļus, ar ko tiek garantēts, ka nepastāv interešu konflikts.

29.2. Starpiestāžu iepirkuma procedūras gadījumā vērtēšanas komisiju ieceļ par iepirkuma procedūru atbildīgās Savienības iestādes atbildīgais kredītrīkotājs. Vērtēšanas komisijas sastāvam pēc iespējas jāatspoguļo tas, ka šī iepirkumu procedūra ir starpiestāžu procedūra.

29.3. Par pieņemamiem uzskata dalības pieteikumus un piedāvājumus, kas ir piemēroti saskaņā ar 11.2. punktu un kas nav ne neatbilstīgi, ne nepieņemami saskaņā ar 12.2. un 12.3. punktu.

30. Vērtēšanas rezultāti un piešķiršanas lēmums

30.1. Vērtēšanas rezultāts ir vērtējuma ziņojums, kas satur priekšlikumu piešķirt līgumslēgšanas tiesības. Vērtējuma ziņojumu datē un paraksta persona vai personas, kuras veica vērtēšanu, vai vērtēšanas komisijas locekļi. Minēto ziņojumu var parakstīt elektroniskā sistēmā, kas pietiekami nodrošina parakstītāja identifikāciju.

Ja vērtēšanas komisija nav bijusi atbildīga par piedāvājumu novērtēšanu pēc izslēgšanas un atlases kritērijiem, vērtējuma ziņojumu paraksta arī personas, kurām atbildīgais kredītrīkotājs bija uzdevis to veikt.

30.2. Vērtējuma ziņojumā norāda:

a) līgumslēdzējas iestādes nosaukumu un adresi, līguma priekšmetu un vērtību vai pamatlīguma priekšmetu un maksimālo vērtību;

b) noraidīto kandidātu vai pretendentu nosaukumus un noraidījuma iemeslus, atsaucoties uz kādu no situācijām, kas minētas 141. panta 1. punktā, vai uz atlases kritērijiem;

c) atsauces uz noraidītajiem piedāvājumiem un noraidījuma iemeslus, atsaucoties uz kādu no šādiem apstākļiem:

   i) neatbilstība minimālajām prasībām, kas izklāstītas 167. panta 1. punkta a) apakšpunktā,

   ii) neatbilstība minimālajiem kvalitātes līmeņiem, kas noteikti 21.3. punktā,

   iii) piedāvājumi atzīti par nesamērīgi lētiem, kā minēts 23. punktā;

d) atlasīto kandidātu vai pretendentu vārdus un to atlasīšanas iemeslus;

e) to pretendentu vārdus, kas sarindoti atbilstoši to iegūtajam vērtējumam, un vērtējumu pamatojumus;

f) izvirzīto kandidātu vai izraudzītā pretendenta vārdus un attiecīgās izvēles iemeslus;

g) ja zināms, līguma vai pamatlīguma samērīgo daļu, par kuru piedāvātais darbuzņēmējs nodomājis slēgt apakšuzņēmuma līgumus ar trešām personām.

30.3. Līgumslēdzēja iestāde pieņem piešķiršanas lēmumu, kurā sniedz:

a) vērtējuma ziņojuma apstiprinājumu, kurā ietverta visa informācija, kas uzskaitīta 30.2. punktā un ko papildina ar turpmāk uzskaitīto:

i) izraudzītā pretendenta nosaukumu un izraudzīšanās iemeslus, atsaucoties uz iepriekš paziņotajiem atlases un piešķiršanas kritērijiem, attiecīgā gadījumā norādot iemeslus, kādēļ tā nav rīkojusies saskaņā ar vērtējuma ziņojumā sniegto ieteikumu;

ii) ja piemēro sarunu procedūru bez iepriekšējas publicēšanas, konkursa procedūru ar sarunām vai konkursa dialogu, – 11., 12. un 39. punktā minētos apstākļus, kuri pamato iepriekšminēto procedūru izmantošanu;

b) attiecīgā gadījumā – iemeslus, kādēļ līgumslēdzēja iestāde ir izlēmusi nepiešķirt tiesības slēgt līgumu.

30.4. Kredītrīkotājs var apvienot vērtējuma ziņojuma un piešķiršanas lēmuma saturu vienā dokumentā un to parakstīt jebkurā no šādiem gadījumiem:

a) attiecībā uz procedūrām, kuru vērtība ir mazāka par 175. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām, ja saņemts tikai viens piedāvājums;

b) atsākot konkursu saskaņā ar pamatlīgumu, ja nebija iecelta vērtēšanas komisija;

c) gadījumos, kas minēti 11.1. punkta otrās daļas c) un e) apakšpunktā, f) apakšpunkta i) un iii) punktā un h) apakšpunktā, ja nebija iecelta vērtēšanas komisija.

30.5. Starpiestāžu iepirkuma procedūras gadījumā 30.3. punktā minēto lēmumu pieņem līgumslēdzēja iestāde, kas ir atbildīga par iepirkuma procedūru.

31. Informācija kandidātiem un pretendentiem

31.1. Tiklīdz iespējams, līgumslēdzēja iestāde visus kandidātus vai pretendentus vienlaicīgi un individuāli elektroniski informē par lēmumiem, kas pieņemti attiecībā uz procedūras iznākumu, pēc šādiem posmiem:

a) pēc atvēršanas posma attiecībā uz gadījumiem, kas minēti 168. panta 3. punktā;

b) kad pieņemts lēmums, pamatojoties uz izslēgšanas un atlases kritērijiem, ja iepirkuma procedūru organizē divos atsevišķos posmos;

c) pēc piešķiršanas lēmuma.

Ikvienā gadījumā līgumslēdzēja iestāde norāda iemeslus, kāpēc dalības pieteikums vai piedāvājums nav pieņemts, un pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus.

Informējot izraudzīto pretendentu, līgumslēdzēja iestāde norāda, ka paziņotais lēmums līgumslēdzējai iestādei neuzliek nekādas saistības.

31.2. Līgumslēdzēja iestāde, cik vien iespējams drīz un jebkurā gadījumā 15 dienu laikā no rakstiska pieprasījuma saņemšanas, sniedz informāciju, kas paredzēta 170. panta 3. punktā. Ja līgumslēdzēja iestāde uz sava rēķina piešķir tiesības slēgt līgumus, tā izmanto elektroniskos saziņas līdzekļus. Pretendents arī var nosūtīt pieprasījumu elektroniski.

31.3. Ja līgumslēdzēja iestāde izmanto elektronisko saziņu, uzskata, ka kandidāti vai pretendenti ir saņēmuši informāciju, ja līgumslēdzēja iestāde var pierādīt, ka minēto informāciju tā ir nosūtījusi uz elektronisko adresi, kura minēta piedāvājumā vai dalības pieteikumā.

Šādā gadījumā uzskata, ka kandidāts vai pretendents informāciju ir saņēmis dienā, kad līgumslēdzēja iestāde to ir nosūtījusi.

2. NODAĻA

Noteikumi, ko piemēro līgumiem, kuru līgumslēgšanas tiesības Savienības iestādes piešķir uz sava rēķina

32. Centralizēto iepirkumu struktūra

32.1. Centralizēto iepirkumu struktūra var darboties kā:

a) vairumtirgotājs, kas pērk, veido krājumus un pārdod tālāk preces un pakalpojumus citām līgumslēdzējām iestādēm;

b) starpnieks, kas piešķir tiesības slēgt pamatlīgumus vai pārvalda dinamiskās iepirkumu sistēmas, ko var izmantot arī citas līgumslēdzējas iestādes, kā norādīts sākotnējā paziņojumā.

32.2. Centralizēto iepirkumu struktūra visas iepirkuma procedūras veic, izmantojot elektroniskos saziņas līdzekļus.

33. Daļas

33.1. Attiecīgā gadījumā, kad tas ir tehniski iespējams un izmaksu ziņā lietderīgi, tiesības slēgt līgumus piešķir atsevišķu daļu veidā vienā procedūrā.

33.2. Ja līguma priekšmets ir sadalīts vairākās daļās, kur katra daļa ir atsevišķa līguma priekšmets, ievērojot piemērojamo robežvērtību, kopējā vērtējumā ņem vērā visu daļu kopvērtību.

Ja visu daļu kopvērtība ir vienāda ar vai lielāka par 175. panta 1. punktā minētajām robežvērtībām, katrai daļai piemēro 163. panta 1. punktu, 164. un 165. pantu.

33.3. Ja tiesības slēgt līgumu ir piešķiramas atsevišķu daļu veidā, piedāvājumus izvērtē atsevišķi katrai daļai. Ja tam pašam pretendentam piešķir līgumslēgšanas tiesības attiecībā uz vairākām daļām, var parakstīt vienu līgumu par visām šīm daļām.

34. Noteikumi par līguma vērtības aplēsēm

34.1. Līgumslēdzēja iestāde līguma vērtību lēš, pamatojoties uz kopējo maksājamo summu, ieskaitot visa veida iespējas un atjaunošanu.

Šo aplēsi nosaka vēlākais tad, kad līgumslēdzēja iestāde sāk iepirkuma procedūru.

34.2. Pamatlīgumu un dinamisko iepirkumu sistēmu gadījumā vērtība, kas jāņem vērā, ir visu to līgumu maksimālā vērtība, kuri paredzēti visā pamatlīguma vai dinamiskās iepirkumu sistēmas darbības laikā.

Inovācijas partnerības gadījumā vērtība, kas jāņem vērā, ir maksimālā lēstā vērtība, ko veido pētniecības un izstrādes darbības, kuras tiks īstenotas visos paredzētās partnerības posmos, kā arī būvdarbi, piegādes vai pakalpojumi, kurus iegādāsies paredzētās partnerības darbības rezultātā.

Ja līgumslēdzēja iestāde ir paredzējusi kandidātiem vai pretendentiem piešķirt samaksu, to ņem vērā līguma lēstās vērtības aprēķinā.

34.3. Pakalpojumu līgumiem ņem vērā:

a) apdrošināšanas pakalpojumiem – maksājamās prēmijas un citus atlīdzības veidus;

b) banku vai finanšu pakalpojumiem – maksas, komisijas maksas, procentus un cita veida atlīdzību;

c) projektēšanas līgumiem – maksas, komisijas maksas un cita veida atlīdzību.

34.4. Attiecībā uz pakalpojumu līgumiem, kuros nav precizēta kopējā cena, vai piegādes līgumiem par produktu līzingu, nomu vai nomu ar izpirkuma tiesībām, pamats lēstās līguma vērtības aprēķināšanai ir:

a) līgumiem uz noteiktu laiku:

i) ja pakalpojumu līgumu ilgums ir 48 mēneši vai mazāks vai piegādes līgumu termiņš ir 12 mēneši vai mazāks – līguma kopvērtība tā darbības laikā;

ii) ja piegādes līguma ilgums pārsniedz 12 mēnešus – kopvērtība, ieskaitot lēsto atlikušo vērtību;

b) beztermiņa līgumiem vai pakalpojumu līgumiem, kuru termiņš pārsniedz 48 mēnešus, – mēneša vērtība, kas reizināta ar 48.

34.5. Piegādes vai pakalpojumu līgumiem, kuru līgumslēgšanas tiesības piešķir regulāri vai kurus ir paredzēts atjaunot noteiktā laikposmā, pamats līguma lēstās vērtības aprēķināšanai ir kāds no turpmāk minētajiem:

a) to viena veida secīgo līgumu kopējā faktiskā vērtība, kuru līgumslēgšanas tiesības ir piešķirtas iepriekšējos 12 mēnešos vai iepriekšējā finanšu gadā, kas, ja iespējams, ir koriģēta, lai ņemtu vērā daudzuma vai vērtības izmaiņas, kuras notiktu 12 mēnešu laikā pēc sākotnējā līguma;

b) to viena veida secīgo līgumu kopējā lēstā vērtība, kuru līgumslēgšanas tiesības ir paredzēts piešķirt attiecīgā finanšu gada laikā.

34.6. Būvdarbu līgumiem ņem vērā ne tikai būvdarbu vērtību, bet arī lēsto kopvērtību piegādēm un pakalpojumiem, kuri nepieciešami, lai veiktu būvdarbus, un kurus līgumslēdzēja iestāde nodrošina darbuzņēmējam.

34.7. Koncesijas līgumu vērtība ir koncesionāra lēstais kopējais apgrozījums visā līguma darbības laikā.

Vērtību aprēķina, izmantojot objektīvu metodi, kas precizēta iepirkuma procedūras dokumentos, jo īpaši ņemot vērā:

a) ieņēmumus no tām būvdarbu vai pakalpojumu lietotāju segtajām maksām un naudas sodiem, kas netiek iekasēti līgumslēdzējas iestādes labā;

b) jebkuru tādu dotāciju vai citu finansiālu priekšrocību vērtību, ko par koncesijas izpildi piešķir trešās personas;

c) ieņēmumus par jebkādu koncesijai piederīgu aktīvu pārdošanu;

d) visu to piegāžu un pakalpojumu vērtību, ko līgumslēdzēja iestāde nodrošina koncesionāram, ar noteikumu, ka minētās piegādes un pakalpojumi ir vajadzīgi būvdarbu izpildei vai pakalpojumu sniegšanai;

e) samaksu kandidātiem vai pretendentiem.

35. Nogaidīšanas termiņš pirms līguma parakstīšanas

35.1. Nogaidīšanas termiņš sākas vienā no turpmāk minētajām dienām:

a) nākamajā dienā pēc dienas, kad elektroniskā veidā vienlaicīgi nosūtīti paziņojumi izraudzītajiem un neizraudzītajiem pretendentiem;

b) ja tiesības slēgt līgumu vai pamatlīgumu piešķir saskaņā 11.1. punkta otrās daļas b) apakšpunktu, – nākamajā dienā pēc dienas, kad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ir publicēts 2.4. punktā minētais piešķiršanas paziņojums.

Vajadzības gadījumā līgumslēdzēja iestāde var apturēt līguma parakstīšanu, lai veiktu papildu pārbaudi, ja to attaisno pieprasījumi vai piezīmes, ko iesnieguši kandidāti vai pretendenti, kuri netika izraudzīti vai kuri uzskata, ka viņu tiesības ir aizskartas, vai jebkura cita attiecīga informācija, ko tā saņēmusi 175. panta 3. punktā noteiktajā laikposmā. Apturēšanas gadījumā visus kandidātus vai pretendentus informē trīs darbdienu laikā no apturēšanas lēmuma.

Ja līgumu vai pamatlīgumu nevar parakstīt ar izraudzīto pretendentu, līgumslēdzēja iestāde līgumslēgšanas tiesības var piešķirt nākamajam labākajam pretendentam.

35.2. Termiņu, kas noteikts 35.1. punktā, nepiemēro šādos gadījumos:

a) procedūrā, kurā ir iesniegts tikai viens piedāvājums;

b) gadījumos, kad izmanto konkrētos līgumus, kuru pamatā ir pamatlīgums;

c) dinamiskajās iepirkumu sistēmās;

d) sarunu procedūrā bez iepriekšējas publicēšanas, kas minēta 11. punktā, izņemot līgumus, kas piešķirti saskaņā ar 11.1. punkta otrās daļas b) apakšpunktu.

3. NODAĻA

Iepirkums ārējo darbību jomā

36. Īpaši noteikumi par robežvērtībām un par kārtību, kā tiek piešķirtas līgumslēgšanas tiesības ārējo darbību jomā.

2. punktu, izņemot 2.5. punktu, 3., 4. un 6. punktu, 12.1. punkta a) un c)– f) apakšpunktu, 12.4., 13.3., 14. un 15. punktu, 17.3.–17.7. punktu, 20.4., 23.3., 24., 25.2., 25.3., 26., 28. un 29. punktu, izņemot 29.3. punktu, nepiemēro publiskiem līgumiem, ko noslēdz 178. panta 2. punktā minētās līgumslēdzējas iestādes vai kas tiek noslēgti to vārdā. 32., 33. un 34. punktu nepiemēro iepirkuma procedūrām ārējo darbību jomā. 35. punktu piemēro iepirkuma procedūrām ārējo darbību jomā. 35.1. punkta otrās daļas nolūkā nogaidīšanas termiņa ilgums ir 178. panta 1. punktā noteiktais.

Par publiskā iepirkuma noteikumu īstenošanu saskaņā ar šo nodaļu lemj Komisija, tostarp par pienācīgām kontrolēm, kas atbildīgajam kredītrīkotājam jāveic gadījumos, kad Komisija nav līgumslēdzēja iestāde.

37. Izsludināšana

37.1. Attiecīgā gadījumā iepriekšēju informatīvu paziņojumu par uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumus saskaņā ar slēgto procedūru vai atklāto procedūru, kas minētas attiecīgi 38.1. punkta a) un b) apakšpunktā, cik vien iespējams drīz elektroniski nosūta Publikāciju birojam.

37.2. Pēc līguma parakstīšanas nosūta piešķiršanas paziņojumu, izņemot gadījumos, kad, ja tas vēl aizvien ir nepieciešams, līgums ir atzīts par slepenu vai kad līguma izpildei ir piemērojami īpaši drošības pasākumi, vai kad tas ir vajadzīgs Savienības vai saņēmējvalsts būtisko interešu aizsardzībai un kad tiek uzskatīts, ka piešķiršanas paziņojuma publicēšana nav lietderīga.

38. Robežvērtības un procedūras

38.1. Iepirkuma procedūras ārējo darbību jomā ir šādas:

a) slēgtā procedūra, kas paredzēta 164. panta 1. punkta b) apakšpunktā;

b) atklātā procedūra, kas paredzēta 164. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

c) vietēja atklātā procedūra;

d) vienkāršotā procedūra.

38.2. Iepirkuma procedūru izmantošana saskaņā ar robežvērtībām ir šāda:

a) atklāto vai slēgto procedūru var izmantot:

i) pakalpojumu un piegādes līgumiem un pakalpojumu koncesijas līgumiem, kuru vērtība ir vismaz EUR 300 000;

ii) būvdarbu līgumiem un būvdarbu koncesiju līgumiem, kuru vērtība ir vismaz EUR 5 000 000;

b) vietējo atklāto procedūru var izmantot:

i) piegādes līgumiem, kuru vērtība ir vismaz EUR 100 000, bet mazāka par EUR 300 000;

ii) būvdarbu līgumiem un būvdarbu koncesijas līgumiem, kuru vērtība ir vismaz EUR 300 000, bet mazāka par EUR 5 000 000;

c) vienkāršoto procedūru var izmantot:

i) pakalpojumu līgumiem, pakalpojumu koncesijas līgumiem, būvdarbu līgumiem un būvdarbu koncesijas līgumiem, kuru vērtība ir mazāka par EUR 300 000;

ii) piegādes līgumiem, kuru vērtība ir mazāka par EUR 100 000;

d) tiesības slēgt līgumus, kuru vērtība ir mazāka vai vienāda ar EUR 20 000, var piešķirt, pamatojoties uz vienu piedāvājumu;

e) maksājumus par izdevumiem, kuru apjoms ir mazāks vai vienāds ar EUR 2500, var veikt, pamatojoties uz rēķinu, bez iepriekšējas piedāvājuma pieņemšanas.

38.3. Slēgtajā procedūrā, kas minēta 38.1. punkta a) apakšpunktā, līguma paziņojumā norāda kandidātu skaitu, kuri tiks uzaicināti iesniegt piedāvājumus. Pakalpojumu līgumiem uzaicina vismaz četrus kandidātus. To kandidātu skaits, kuri tiek uzaicināti iesniegt piedāvājumus, ir pietiekams, lai nodrošinātu īstu konkurenci.

Atlasīto kandidātu sarakstu publicē Komisijas tīmekļa vietnē.

Ja to kandidātu skaits, kuri atbilst atlases kritērijiem vai minimālajam spēju līmenim, ir mazāks par minimālo skaitu, tad līgumslēdzēja iestāde var uzaicināt iesniegt piedāvājumu tikai tos kandidātus, kuri atbilst piedāvājuma iesniegšanas kritērijam.

38.4. Saskaņā ar vietējo atklāto procedūru, kas minēta 38.1. punkta c) apakšpunktā, vietējiem uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumus paziņojumu par līgumu publicē vismaz saņēmējvalsts oficiālajā izdevumā vai jebkādā līdzvērtīgā izdevumā.

38.5. Saskaņā ar vienkāršoto procedūru, kas minēta 38.1. punkta b) apakšpunktā, līgumslēdzēja iestāde izveido sarakstu ar vismaz trim pretendentiem pēc savas izvēles bez paziņojuma publicēšanas.

Pretendentus vienkāršotajai procedūrai var izvēlēties no pārdevēju saraksta, kas minēts 13.1. punkta b) apakšpunktā, izsludinot uzaicinājumu paust ieinteresētību.

Ja pēc apspriedes ar pretendentiem līgumslēdzēja iestāde saņem tikai vienu piedāvājumu, kas ir administratīvi un tehniski derīgs, tiesības slēgt līgumu var piešķirt, ja ir izpildīti piešķiršanas kritēriji.

38.6. Attiecībā uz juridiskiem pakalpojumiem, uz kuriem neattiecas 11.1. punkta otrās daļas h) apakšpunkts, līgumslēdzējas iestādes var izmantot vienkāršoto procedūru neatkarīgi no līguma lēstās vērtības.

39. Sarunu procedūras izmantošana pakalpojumu, piegādes un būvdarbu līgumiem

39.1. Līgumslēdzējas iestādes var izmantot sarunu procedūru, pamatojoties uz vienu piedāvājumu, šādos gadījumos:

a) ja pakalpojumu sniegšana tiek uzticēta publiskā sektora struktūrām vai bezpeļņas iestādēm vai apvienībām un tie attiecas uz institucionālām darbībām vai ir paredzēti, lai cilvēkiem sniegtu palīdzību sociālajā jomā;

b) ja līgumu piešķiršanas procedūra ir bijusi nerezultatīva, tas ir, ja nav saņemts neviens kvalitatīvi un/vai finansiāli vērtīgs piedāvājums – šādā gadījumā līgumslēdzēja iestāde pēc iepirkuma procedūras atcelšanas pēc savas izvēles var veikt sarunas ar vienu vai vairākiem pretendentiem no to pretendentu vidus, kas piedalījās uzaicinājumā iesniegt piedāvājumus, ar noteikumu, ka iepirkuma procedūras dokumenti netiek būtiski mainīti;

c) ja jānoslēdz jauns līgums pēc esoša līguma pirmstermiņa izbeigšanas.

39.2. Piemērojot 11.1. punkta otrās daļas c) apakšpunktu, darbības, ko veic krīzes situācijās, uzskata par atbilstošām ārkārtējas steidzamības gadījumiem. Deleģētais kredītrīkotājs attiecīgos gadījumos saskaņoti ar attiecīgi citiem deleģētiem kredītrīkotājiem nosaka, ka ir ārkārtējas steidzamības situācija, un regulāri pārskata savu lēmumu, ņemot vērā pareizas finanšu pārvaldības principu.

39.3. Institucionālajās darbībās, kas minētas 39.1. punkta a) apakšpunktā, ietver pakalpojumus, kuri ir tieši saistīti ar publiskā sektora struktūru normatīvi noteikto misiju.

40. Konkursa specifikācijas

Atkāpjoties no 16.3. punkta, visās procedūrās, kurās izmanto dalības pieteikumu, konkursa specifikācijas var sadalīt atbilstoši diviem procedūras posmiem, un pirmajā posmā var iekļaut tikai to informāciju, kas minēta 16.3. punkta a) un f) apakšpunktā.

41. Procedūru termiņi

41.1. Pakalpojumu līgumiem minimālais termiņš ir 50 dienas, skaitot no nākamās dienas pēc tam, kad ir nosūtīta uzaicinājuma vēstule iesniegt piedāvājumus, līdz piedāvājumu saņemšanas pēdējai dienai. Tomēr steidzamos gadījumos ir pieļaujami citi termiņi.

41.2. Pretendenti var rakstiski iesniegt jautājumus pirms piedāvājumu saņemšanas pēdējās dienas. Līgumslēdzēja iestāde atbildes uz jautājumiem sniedz pirms piedāvājumu saņemšanas pēdējās dienas.

41.3. Slēgtās procedūrās dalības pieteikumu saņemšanas termiņš ir vismaz 30 dienas no nākamās dienas pēc līguma paziņojuma publicēšanas dienas. Termiņš no nākamās dienas pēc uzaicinājuma vēstules nosūtīšanas dienas līdz piedāvājumu saņemšanas pēdējai dienai ir vismaz 50 dienas. Tomēr atsevišķos izņēmuma gadījumos ir pieļaujami citi termiņi.

41.4. Atklātās procedūrās piedāvājumu saņemšanas termiņi, kas sākas nākamajā dienā pēc līguma paziņojuma publicēšanas dienas, ir vismaz:

a) 90 dienas būvdarbu līgumiem;

b) 60 dienas piegādes līgumiem.

Tomēr atsevišķos izņēmuma gadījumos ir pieļaujami citi termiņi.

41.5. Vietējās atklātajās procedūrās piedāvājumu saņemšanas termiņi, kas sākas līguma paziņojuma publicēšanas dienā, ir vismaz:

a) 60 dienas būvdarbu līgumiem;

b) 30 dienas piegādes līgumiem.

Tomēr atsevišķos izņēmuma gadījumos ir pieļaujami citi termiņi.

41.6. Attiecībā uz vienkāršotajām procedūrām, kas minētas 38.1. punkta d) apakšpunktā, kandidātiem piedāvājumu iesniegšanai dod laiku vismaz 30 dienas no dienas, kad tika nosūtīta uzaicinājuma vēstule iesniegt piedāvājumus.

II PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012	Šī regula
1. panta 1. punkts	1. pants
1. panta 2. punkts	68. pants
2. pants	2. pants
3. pants	3. pants
4. pants	4. pants
5. pants	5. pants
6. pants	6. pants
7. pants	7. pants
8. pants	8. pants
9. pants	9. pants
10. pants	svītrots
11. pants	10. pants
12. pants	11. pants
13. pants	12. pants
14. pants	12. panta 3. punkts
15. pants	14. pants
16. pants	16. pants
17. pants	17. pants
18. pants	18. pants
19. pants	19. pants
20. pants	20. pants
21. pants	21. pants
22. pants	25. pants
23. pants	27. pants
24. pants	28. pants

Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012	Šī regula
25. pants	29. pants
26. pants	30. pants
27. pants	31. pants
28. pants	28. panta 2. punkts
29. pants	32. pants
30. pants	33. pants
31. pants	35. pants
32. pants	36. pants
33. pants	35. panta 4. punkts
34. pants	37. pants
35. pants	38. pants
36. pants	39. pants
37. pants	40. pants
38. pants	41. pants
39. pants	42. pants
40. pants	43. pants
41. pants	44. pants
42. pants	45. pants
43. pants	46. pants
44. pants	47. pants
45. pants	48. pants
46. pants	49. pants
47. pants	50. pants
48. pants	51. pants
49. pants	52. pants
50. pants	53. pants
51. pants	54. pants
52. pants	55. pants

Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012	Šī regula
53. pants	56. pants
54. pants	58. pants
55. pants	59. pants
56. pants	60. pants
57. pants	61. pants
58. pants	62. pants
59. pants	63. pants
60. pants	154. pants
61. pants	154. pants
62. pants	69. pants
63. pants	62. panta 3. punkts
64. pants	72. pants
65. pants	73. pants
66. pants	74. pants
67. pants	76. pants
68. pants	77. pants
69. pants	79. pants
70. pants	88. pants
71. pants	90. pants
72. pants	91. pants
73. pants	92. pants
74. pants	94. pants
75. pants	95. pants
76. pants	96. pants
77. pants	97. pants
78. pants	98. pants
79. pants	100. pants
80. pants	101. pants

Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012	Šī regula
81. pants	105. pants
82. pants	106. pants
83. pants	107. pants
84. panta 1. punkts	111. panta 1. punkts
84. panta 2. punkts	110. panta 1. punkts
84. panta 3. punkta pirmā daļa	110. panta 2. punkts
84. panta 3. punkta otrā daļa	110. panta 3. punkta e) apakšpunkts
85. panta 1. punkta pirmā daļa	2. panta 8. apakšpunkts
85. panta 1. punkta otrā daļa	2. panta 37. apakšpunkts
85. panta 1. punkta trešā daļa	111. panta 2. punkts
85. panta 2. punkts	–
85. panta 3. punkts	112. panta 1. punkts
85. panta 4. punkts	112. panta 2. punkts
86. panta 1., 2. un 3. punkts	111. panta 1. punkts
86. panta 4. punkta pirmā daļa	114. panta 2. punkta pirmā daļa
86. panta 4. punkta otrā daļa	114. panta 1. punkts
86. panta 4. punkta trešā daļa	111. panta 1. punkta otrā daļa
86. panta 4. punkta ceturtā daļa	112. panta 5. punkts
86. panta 5. punkta pirmā daļa	114. panta 4. punkts
86. panta 5. punkta otrā daļa	114. panta 5. punkts
86. panta 5. punkta trešā daļa	114. panta 6. punkts

Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012	Šī regula
87. panta 1. punkts	111. panta 1. punkts
88. pants	111. panta 3. punkts
89. panta 1. punkts	111. panta 5. punkts
89. panta 2. punkts	–
90. pants	115. pants
91. pants	115. panta 1. punkts
92. pants	116. pants
93. pants	146. pants
94. pants	146. pants
95. pants	147. pants
96. pants	151. pants
97. pants	133. pants
98. pants	117. pants
99. pants	118. pants
100. pants	120. pants
101. pants	2. un 162. pants
102. pants	160. pants
103. pants	163. pants
104. pants	164. pants
104a. pants	165. pants
105. pants	166. pants
105a. pants	135. pants

Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012	Šī regula
106. pants	no 136. līdz 140. pantam
107. pants	141. pants
108. pants	142. un 143. pants
110. pants	167. pants
111. pants	168. pants
112. pants	169. pants
113. pants	170. pants
114. pants	171. pants
114a. pants	172. pants
115. pants	173. pants
116. pants	131. pants
117. pants	174. pants
118. pants	175. pants
119. pants	176. pants
120. pants	177. pants
121. pants	180. pants
122. pants	187. pants
123. pants	125. pants
124. pants	181. pants
125. pants	190., 191. un 193. pants
126. pants	186. pants
127. pants	190. pants
128. pants	189. pants
129. pants	191. pants

Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012	Šī regula
130. pants	193. pants
131. pants	196. pants
132. pants	198. pants
133. pants	200. pants
134. pants	152. un 153. pants
135. panta 1., 5., 6. un 7. punkts	202. pants
135. panta 2., 3. un 4. punkts	131. pants
135. panta 8. un 9. punkts	–
136. pants	132. pants
137. pants	204. un 205. pants
138. pants	206. pants
139. pants	208. pants
140. pants	209. pants
141. pants	241. pants
142. pants	249. pants
143. pants	80. pants
144. pants	80. pants
145. pants	243. pants
146. pants	244. pants
147. pants	245. pants
148. pants	246. pants
149. pants	250. pants
150. pants	248. pants
151. pants	82. panta 7., 8. un 9. punkts

Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012	Šī regula
152. pants	–
153. pants	84. pants
154. pants	84. pants
155. pants	243. panta 3. punkts
156. pants	80. panta 3. punkts
157. pants	87. pants
158. pants	254. pants
159. pants	255. pants
160. pants	256. pants
161. pants	257. pants
162. pants	258. pants
163. pants	259. pants
164. pants	260. pants
165. pants	261. pants
166. pants	262. pants
167. pants	263. pants
168. pants	–
169. panta 1. punkts	–
169. panta 2. punkts	12. panta 1. punktā
169. panta 3. punkts	12. panta 2. punkta d) apakšpunkts
170. panta 1. punkts	–
170. panta 2. punkts	116. panta 1. punkts
170. panta 3. punkts	116. panta 2. punkts
171. panta 1. punkts	116. panta 4. punkts
171. panta 2. punkts	116. panta 2. punkts

Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012	Šī regula
171. panta 3. punkts	116. panta 5. punkts
172. pants	10. panta 5. punkta a) apakšpunkts
173. panta 1. punkts	30. panta 1. punkta trešā daļa
173. panta 2. punkts	31. panta 5. punkts
174. pants	–
175. pants	–
176. pants	–
177. panta 1., 2. un 3. punkts	–
177. panta 4. punkts	12. panta 4. punkta b) apakšpunkts
177. panta 5. punkts	10. panta 5. punkta b) apakšpunkts
178. panta 1. punkts	14. panta 2. punkts
178. panta 2. punkts	15. panta 1. punkts
178. panta 3. punkts	15. panta 2. punkts
178a. pants	–
179. panta 1. punkts	30. panta 1. punkta f) apakšpunkts
179. panta 2. un 3. punkts	31. panta 2. punkts
180. pants	–
181. panta 1. punkts	–
181. panta 2. punkts	21. panta 2. punkta b) apakšpunkts
181. panta 3. punkts	30. panta 1. punkta e) apakšpunkts
181. panta 4. punkts	237. panta 5. punkts
182. pants	15. panta 3. punkts
183. panta 1. punkts	160. panta 4. punkts
183. panta 2. punkts	12. panta 4. punkta c) apakšpunkts un 21. panta 2. punkta g) apakšpunkts

Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012	Šī regula
183. panta 3. punkts	–
183. panta 4. punkts	145. pants, 152. panta 1. punkta otrā daļa un 167. panta 2. punkts un 176. panta 2. punkts
183. panta 5. punkts	160. panta 5. punkts
183. panta 6. punkts	30. panta 1. punkta d) apakšpunkts
184. un 185. pants	–
186. pants	236. pants
187. pants	234. un 235. pants
188. pants	–
189. panta 1. un 4. punkts	–
189. panta 2. un 3. punkts	114. panta 2. un 3. punkts
190. pants	178. pants
191. pants	179. pants
192. pants	190. panta 3. punkts
193. pants	–
194. pants	129. pants
195. pants	64. pants
196. pants	65. pants
197. pants	65. panta 2. punkts
198. pants	67. pants
199. pants	66. panta 2. punkts
200. pants	66. panta 3. punkts
201. pants	264. pants
202. pants	11. panta 2. punkts un 265. pants

Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012	Šī regula
203. pants	264. pants un 266. pants
204. pants	237. pants
204.a pants	221. pants
204.b pants	222. pants
204.c pants	223. pants
204.d pants	224. pants
204.e pants	225. pants
204.f pants	225. pants
204.g pants	226. pants
204.h pants	226. pants
204.i pants	226. pants
204.j pants	227. pants
204.k pants	228. pants
204.l pants	229. pants
204.m pants	230. pants
204.n pants	231. pants
204.o pants	232. pants
204.p pants	233. pants
205. pants	279. pants
206. pants	268. pants
207. pants	–

Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012	Šī regula
208. pants	70. pants
209. pants	71. pants
210. pants	269. pants
211. pants	280. pants
212. pants	281. pants
213. pants	–
214. pants	282. pants